

NR 11, 31 N 58
NS 9.12

ACT No. 43 OF 1959

acquired or incurred by it in connection with the existing organisation or for any of the purposes referred to in this Act, before the date of establishment of the Commission shall be deemed to have been acquired or incurred by the Commission and shall be the rights, liabilities and obligations respectively of the Commission.

19. *Fund of the Commission.*—(1) The Commission shall have its own Fund and all receipts of the Commission, whether from grants made by the Central Government or otherwise, shall be carried thereto and all payments by the Commission made therefrom.

(2) The Commission may expend such sums as it thinks fit for performing its functions under this Act and such sums shall be treated as expenditure payable out of the Fund.

(3) All monies of the Commission shall be deposited in the Reserve Bank of India or with the agents of that Bank or where there is neither an office of that Bank, nor an agent of that Bank, in a Government Treasury, or be invested in such securities as may be approved by the Central Government.

20. *Borrowing of money.*—The Commission may, with the previous approval of the Central Government, borrow money in the open market or otherwise for the purposes of carrying out its functions under this Act.

21. *Budget.*—(1) (a) The Commission shall, by such date in each year as may be prescribed, submit to the Central Government for approval a budget in the prescribed form for the next financial year, showing the estimated receipts and expenditure, and the sums which would be required from the Central Government, during that financial year.

(b) If any sum granted by the Central Government remains wholly or partly unspent in any financial year, the unspent sum may be carried forward to the next financial year and taken into account in determining the sum to be provided by the Central Government for that year.

(2) Subject to the provisions of sub-section (2), no sum shall be expended by or on behalf of the Commission unless the expenditure is covered by provision in the budget approved by the Central Government.

(3) The Commission may sanction any re-appropriation from one head of expenditure to another or from a provision made for one scheme to that for another:

Provided that, except with the previous approval of the Central Government—

(a) no re-appropriation from the head "loan" to another head of expenditure and *vice versa* in the budget shall be sanctioned by the Commission;

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES

THIRD SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

27th to 29th and 31st March 1958 and
1st and 2nd April 1958.

Volume XII (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 27th March 1958.

	PAGES
I Questions and Answers	1-19 91-95
II Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Madras Assembly Rules re reduction of pay scales of Secondary Teachers in Elementary Schools	19-20
III General discussion on the Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1957-58	21-28 32-39
IV Presentation of petition to the Legislative Assembly	28-32
V Voting of Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1957-58—cont.	
(1) Demand I—Land Revenue Department	39
(2) Demand II—Excise Department	40
(3) Demand III—Stamps Administration	40
(4) Demand IV—Forest Department	40
(5) Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration	40-41
(6) Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration	41
(7) Demand VIII—Irrigation	41
(8) Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff	41
(9) Demand X—State Legislature	42
(10) Demand XI—District Administration and Miscellaneous	42-43
(11) Demand XII—Administration of Justice	43
(12) Demand XIII—Jails	43
(13) Demand XIV—Police	43
(14) Demand XV—Education	43-44
(15) Demand XVII—Public Health	44
(16) Demand XVIII—Agriculture and Fisheries	44
(17) Demand XIX—Veterinary	44

Thursday, 27th March 1958—cont.

	PAGES
V. Voting of Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1957-58—cont.	
(18) Demand XX—Co-operation	44-45
(19) Demand XXI—Industries and Cinchona	45
(20) Demand XXII—Harijan Uplift	45-46
(21) Demand XXIV—Civil Works—Works	46
(22) Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant	46
(23) Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid	46
(24) Demand XXVIII—Famine	46-47
(25) Demand XXIX—Pensions	47
(26) Demand XXX—Stationery and Printing	47
(27) Demand XXXI—Miscellaneous	47
(28) Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses	47-48
(29) Demand XXXV—Capital Outlay on Forests	48
(30) Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation	48
(31) Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health	49
(32) Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development	49
(33) Demand XL—Capital Outlay on Civil Works	49-50
(34) Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes	50
(35) Demand XLIII—Capital Outlay on Commuted Value of Pensions	50
(36) Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading	51
(37) Demand XLV—Loans and Advances by State Government	51
VI Announcement by the Hon. Speaker re Madras Appropriation (No 2) Bill, 1958	51
VII Government Bill—The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958	52
VIII Budget for the year 1958-59—Voting of Demands for Grants for the year 1958-59—cont.—	
Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses	52-50

Friday, 28th March 1958.

I Questions and Answers	97-116 180-208
II Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Madras Assembly Rules re the death of one Arumugham in Police custody at Kodambakkam	116-119
III Government Bill—The Madras Appropriation (No. 2) Bill (L.A. Bill No. 13 of 1958)	119-120
IV Budget for the year 1958-59—Voting of Demands for the year 1958-59—	
Demand XVIII—Agriculture and Fisheries, Demand XIX—Veterinary and Demand XXXVII—Capital Outlay on Agriculture	120-179
V Paper laid on the table of the House	179

Saturday, 29th March 1958.

	PAGES
I Questions and Answers	209-231 282-289
II Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Assembly Rules re the scarcity of drinking water in the Municipal Town of Tiruchirappalli	231-233
III Announcement by the Speaker—Message from the Legislative Council	233
IV Ruling regarding the petition presented by Sri P. S. Chinnadurai on the 27th March 1958	234
V Budget for the year 1958-59—Voting of Demands for Grants—	
(1) Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid, (2) Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant and (3) Demand XXXIX—Capital Outlay on Civil Works	234-281

Monday, 31st March 1958.

I Questions and Answers	291-311 373-376
II Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Madras Assembly Rules re the heavy increase in prices of food-grains in North Arcot district	311-312
III Announcement by the Hon. the Speaker re election of Members to the House Committee	312-313
IV Presentation of the Reports and Proceedings of the Committee of Privileges—	
(1) 'What happened in Mudukalathur' case	313 377-388
(2) The definition of the term 'Precincts of the House'	389-391
V Presentation of the Report of the Committee on Estimate	313
VI Government Bill—The Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958	313
VII Budget for the year 1958-59—Voting of Demands for Grants for the year 1958-59—	
(1) Demand I—Land Revenue, (2) Demand XI—District Administration and Miscellaneous and (3) Demand XXXIII—Compensation to Zamindars	314-371
VIII Papers laid on the table of the House	372

Tuesday, 1st April 1958.

I Questions and Answers	393-415 485-487
II Adjournment Motion re lathi charge on students of the Annamalai University	416
III Announcements by the Hon. Speaker—	
(1) Committee of Privileges	416-417
(2) Message from the Governor	417
(3) Message from the Legislative Council	417-418
(4) Business Advisory Committee	417-418

Tuesday, 1st April 1958—cont.

	PAGES
IV Government Bill—The Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958)	418-423
V Budget for the year 1958-59—Voting of Demands for Grants for the year 1958-59—Demand No. IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff	423-474
VI Statement by the Hon. Finance Minister <i>re</i> disturbances in Annamalai University	476-484
VII Papers laid on the table of the House	484

Wednesday, 2nd April 1958.

I Questions and Answers	489-506
II Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Madras Assembly Rules <i>re</i> threatened closure of many match factories and consequent unemployment ..	507-508
III Budget for the year 1958-59—Voting of Demands for Grants for the year 1958-59—	
(1) Demand XX—Co-operation	509-554
(2) Demand XII—Administration of Justice	554-565
	565-570
IV Announcement by the Deputy Speaker	565
V Paper laid on the table of the House	570
Index	571-606

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, the 27th March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Elementary School Teachers

* 24 S.N. Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the scale of pay of Rs. 45—2—85 will be applicable to secondary-grade trained teachers appointed in Lower Elementary Schools under private managements; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The matter was re-examined by Government and it has been decided that a distinction must be made between sanctioned secondary grade posts and other teaching posts in elementary schools and that the uniform scale of Rs. 45—2—85 should apply only to those secondary grade teachers who hold teaching posts which are specifically sanctioned as secondary grade posts by the competent authority. This decision will apply uniformly with effect from 1st April 1958 to lower elementary and higher elementary schools run by local bodies as well as private managements. Such of the teachers in aided elementary schools as have already been given the benefit of the scale of Rs. 45—2—85 either before or after 1st November 1956 will continue to enjoy it; but that scale will be treated as personal to them and will not be given to future incumbents of those posts.

* 25 S. N. Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) துடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 1958-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் 31வது அன்று கல்வி இலாகாவில் பிறந்த 145937-இல் 57-1-ம் எண்ணுள்ள அரசாங்க உத்திரவு பிரகாரம் சம்பள விகிதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், எந்த கிடை ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது? எந்த தேதியிலிருந்து?

(இ) இதற்குக் காரணம் என்ன?

(ஈ) இதைப் புணராலோசனை செய்யும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Please refer to my answer to question No. 24.

SRI N. K. PALANISAMI: Is it fair on the part of the Government not only to withhold the extra amount of Rs. 5 but also ask them to repay the amount after 16 months? Will the Government at least ask them not to repay the amount?

[27th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not know whether the hon. Member has understood my answer. It is not only a question of cancelling the order for refunding the amount already received, but they have been granted the same scale of pay in future also.

SRI A. VEDARATHNAM : வழக்கமாக அவர்கள் பெற்று வந்த அந்த சம்பளத்தை இடையில் அப்படி நிறுத்தும்படியான நிலைமை வந்ததற்குக் காரணம் என்ன என்பதை தயவுசெய்து சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில அதிகாரிகள் இந்த உத்தரவை சரியானபடி புரிந்து கொள்ளாததால் தான்.

SRI K. VINAYAKAM : It is admitted that the efficiency of secondary grade trained teachers is any way much better than that of the higher grade trained teachers and in such an event it is necessary that the secondary grade trained teachers should be encouraged. Why should the Government make a distinction that only teachers appointed to the sanctioned posts in the school should be given this scale of pay whereas the teachers who have undergone the secondary grade training, though appointed to posts not sanctioned, should get a lower grade salary when compared to the salary received by higher grade trained teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. As at present, any secondary grade teacher functioning either in a lower elementary school or higher elementary school will be given this scale of pay, Rs. 45—2—85. It is only from 1st April 1958, we are making it a condition that in the case of a secondary grade teacher, if he has got to be newly appointed to a lower elementary school, they should get the sanction of the proper authorities. It is for the purpose of regulating the appointment of secondary grade teachers. Because, if secondary grade teachers are appointed to all the posts, it will automatically increase the Education Budget, which we may not be able to sustain just at present.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இம்மாதிரியான முக்கியமான விஷயங்களில் உத்தரவுகளை சரிவர புரிந்துகொள்ளாமல் பல விதமான இடையூறுகளையும் கஷ்டங்களையும் உண்டாக்குகிறார்கள் என்பதும் அவர்களால் பல இமைகள் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றன என்பதையும் சர்க்கார் உணர்ந்து அதற்கு ஆவன செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இம்மாதிரி சில விஷயங்களில் தப்பு ஏற்படுவது இயல்பாகத்தான் இருக்கிறது. தப்பு ஏற்பட்டால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பின்னால் தப்பு வராமல் இருக்க எப்படிப்பட்ட திறமையான அதிகாரிகளைப் போட்டாலும் தப்பு ஏற்படாது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

SRI P. S. CHINNADURAI : துவக்கப்பள்ளிகளில் பணி புரியும் செகண்டரி கிரேட் உபாத்தியாயர்களுக்கு 1-4-1958 முதல் புதிய 45-2-85 என்ற சம்பள விதிதம் அமுலில் இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் நினைக்காமல், இனிமேல் புதியதாக நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு சம்பள வித்தியாசத்தை உண்டாக்காத முறையில் ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

27th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது இருக்கக்கூடியது எல்லாம் 1-4-1958க்குப் பிறகு அனுமதிபெற்று அவர்களை அங்கே நியமிக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஏனென்றால் நான் முன்பே சொன்னது போல் எல்லோருமே செகண்டரி கிரேட் உபாத்தியாயர்களாக இருந்தால் நல்லதுதான், அந்த அளவுக்கு கல்வித் தரம் உயரும், அந்த அளவுக்கு சர்க்காரும் கிராண்ட் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும். இப்பொழுது ஆறு கோடி ரூபாய் செலவு ஆவதற்கு பதிலாக இன்னும் அதிகப்படியாக இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும். அதனால்தான் சர்க்காருடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் அந்தந்த இடங்களில் அவர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று ஒரு கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : At present, in private management schools, most of the teachers appointed are secondary grade teachers and they are getting grant from the Government. May I know whether the Government want to restrict the number of secondary grade teachers appointed to the private management schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All those who are already functioning in any school are not affected. They will get this scale of pay. In respect of the future appointments in lower elementary schools, we have stated that those appointments should be made with the concurrence of the competent authority.

SRI K. B. S. MANI : கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதேபோல் தவறுதலாக சில ஆரம்பப்பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை திருப்பி வாங்காமல் இருக்க அவர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி திருப்பித் திருப்பி சொல்லியாகிவிட்டது. இது வரையிலும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 45-2-85 விதிதப் பிரகாரம் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். இது வரையில் பெற்றுவருகிறவர்களைத் திருப்பிக்கொடுக்கச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்காது இப்பொழுதுள்ள உத்தரவின் பிரகாரம்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : ஸேயர் செகண்டரி ஸ்கூல்களில் ஐந்து உபாத்தியாயர்களில் ஒரு செகண்டரி கிரேட் உபாத்தியாயரைப் நியமிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு ஜி.ஓ. இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு ஜி.ஓ. வந்திருக்கிறது. அதனால் பழைய ஜி.ஓ.வை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுதுள்ள ஜி.ஓ. பிரகாரம் புதியதாக நியமிக்கக்கூடியவர்களை சர்க்கார் உத்தரவு பெற்றுத்தான் நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள படி நியமித்தால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால்தான் புதியதாக நியமிக்கும்போது அனுமதிபெற்று நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Will the Government relax the rules relating to the appointment of secondary grade teachers after 1st April 1958 in certain cases?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why we have specifically stated here that they should get the sanction of the competent authority. I may inform the hon. Members that from the academic year 1959-60, English will have to be taught in the V Class also which will be in the lower elementary schools. So, necessarily, some secondary grade teachers will have to be appointed

[27th March 1958]

in the lower secondary schools also. How many teachers will have to be appointed for that purpose will have to be worked out with reference to the strength of each school and sanction will be granted on that basis when applied for.

Community Development and National Extension Service Blocks

* 422 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Community Development and National Extension Service Blocks in each district and the year in which each Block was started; and

(b) the number of Blocks opened during this year in each district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Two statements* are laid on the table of the House.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know the principles or the criteria with reference to which community project areas will be pitched upon in the future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In future also, contiguous areas will be taken into consideration. If that is not possible and if there are certain cases wherein the rule of contiguity cannot be observed, the question will be decided on merits.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister whether the entire Madras State will be covered with Community Development Blocks during the Second Five-Year Plan period and whether the Government will give top priority to the question of opening blocks in taluks where there is no Community Development or National Extension Service Block?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already given an indication that this matter is under the consideration of the Government of India and that the whole matter has to be considered with reference to the availability of technical personnel.

SRI A. GOVINDASAMY: நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் 51 பிளாக்குகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று பத்திரிகையில் பார்க்கும்போது 13 பிளாக்குகள் நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்படுவதாகத்தெரிகிறது. அப்படி பார்த்தால் 51 பிளாக்குகள் நமக்கு வருமா? அப்படி ஒதுக்குகின்ற 'கோட்டாவில்' தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எப்பரலில் ஆரம்பிப்பதற்கு 13 பிளாக்குகள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அக்டோபரில் எவ்வளவு ஒதுக்குவார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இதற்கு மத்தியிலே இந்தத் திட்டத்தை நாம் எதிர்பார்த்தபடி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் முடித்துவிடமுடியுமா அல்லது அதற்கு மேலும் ஒத்திப்போடவேண்டுமா, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 'டெக்னிகல் பெர்ஸனலை' வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு தூரம் செய்ய முடியும் என்பதெல்லாம் புனராலோசனையில் இருக்கிறது.

* Printed as Appendix I on pages 91—94 infra.

[27th March 1958]

SRI K. PONNIAN: தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம் இரண்டும் ஒன்றாக இயங்குகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தைவிட குறைவான செலவிலே நிறைவேற்றப்படும் ஒரு சாதாரணமான திட்டம். சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம் அதைவிட அதிகமான செலவிலே, இன்னும் அதிகமாக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து தீவிரமாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டம். ஒரே பகுதியில் இந்த இரண்டு திட்டங்களும் சேர்ந்து இருக்கமுடியாது.

SRI A. VEDARATHNAM: சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தில் எத்தனை பிளாக்குகளில் வேலை முடிவடைந்திருக்கிறது. அப்படி முடிவடைகின்ற இடங்களிலே சாங்ஷன் ஆன் வேலைகளிலே சில வேலைகள் பூர்த்தியாகாமல் இருந்தால், அவைகளை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு எதேனும் திட்டம் உண்டா? அவ்வாறு இருந்தால் அதை தயவு செய்து அறிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுவும் பலவந்தராய் கமிட்டியின் அறிக்கை பிரகாரம் மறு பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் திட்டப்படி மூன்று வருஷங்களுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டமும், மூன்று வருஷங்களுக்கு சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டமும் ஆக ஆறு வருஷங்களில் நிறைவேற்றப்படும். ஆனால், இதை மாற்றி சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம் ஐந்து வருஷம், அதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு ஐந்து வருஷங்களுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், ஆக இந்த அளவிலே ஒரு பகுதியில் பத்து வருஷங்களில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால்தான் நிரந்தரமான பலன் எப்படும் என்று இந்தக் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அதிகமான வட்டாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியும், எத்தனை உத்தியோகஸ்தர்கள் நம் வசத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்து, ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: அடுத்த ஆண்டில் மேலும் 13 பிளாக்குகள் அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சுற்று முன்பு கூறப்பட்டது. அதைப்போல அடுத்த ஆண்டிலே இதவ்வளவில் நடந்து வரும் தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளில் எத்தனை சமுதாய நல அபிவிருத்தி பிளாக்குகளாக மாற்றப்படும் என்று கூறமுடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுபற்றி நான் இப்பொழுது தான் சொன்னேன். இது மூன்று வருஷம், அது மூன்று வருஷம், ஆக ஆறு வருஷங்களுக்கு பதிலாக, ஐந்தாம், ஐந்தாம் பத்து வருஷங்களாக மாற்றவேண்டும் என்று பலவந்தராய் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதன் பேரில் ஒரு முடிவு எடுத்துக்கொள்வதைப் பொறுத்து தான் இது இருக்கும்.

SRI M. JAGANNATHAN: If there is shortage of technical personnel required for service in Community Development and National Extension Service Blocks in our State, what steps do the Government propose to take in order to obviate the difficulty?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We find that the shortage is confined particularly to the Veterinary Department, the Agriculture Department and the Engineering Department. As hon. Members are aware, we have already increased the strength of the various engineering colleges in the State but that will bear fruit only two or three years hence. If we increase the strength this year or if we have increased the strength last year, we will be able to get the graduates in a large number only three or four years hence.

[27th March 1958]

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : இப்பொழுது அதிகமாக பிளாக்குகள் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருப்பதால் அதற்கு வேண்டிய பயிற்சி யாளர்களை முன்னதாகவே தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? பி.டி.ஓக்கள் புதிதாக வேலை ஒத்துக்கொண்ட பிறகு அவர்கள் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்படுகிறார்கள். அந்த சமயத்தில் அந்த பிளாக் வேலைகள் தாமதப்படுகின்றன. ஆகையால் அவர்கள் முன்னதாகவே பயிற்சி பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவைகளெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. 'வில்லேஜ் லெவல் வொர்க்ஸைப்' பொறுத்த வரையில் அவர்கள் முதலிலேயே பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள். 18 மாதங் களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய திட்டம் நம்மிடம் இருக்கிறது. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு குறைவு கிடையாது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுடனான நமக்கு குறைவாக இருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேண்டிய பயிற்சியை முதலிலேயே கொடுப்ப தற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவருகிறது.

SRI S. LAZAR : இந்த ஆண்டு துவக்குவதற்கு லி.டி. பிளாக்குகள், என்.ஈ.எஸ். பிளாக்குகள் ஜில்லா பிளானிங் போர்டு அனுப்பியிருக்கக் கூடிய 'பிரையார்டி லிஸ்டு' பிரகாரம் ஒதுக்கப்படுகிறதா? அல்லது வேறு அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுபற்றி தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : Various benefits accrue to the people on account of the National Extension Service and the Community Development projects in the mofussal whereas they are not available to the people in the City of Madras. For instance, in the outskirts of the City like Kodambakkam, Saidapet and Guindy, there is no such thing. What is the alternative scheme which the Government propose to undertake—apart from the work done by the Corporation of Madras and the City Improvement Trust—to solve the problem of underground drainage, water-supply, etc., in those areas?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think, with all the benefits that accrue to the rural population under the Community Development and National Extension Service programmes, they would reach the standard of the urban areas, particularly, Madras City. So, there is no point in comparing what is done in rural areas and what we are doing in urban areas.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளிலும் இன்று வரையில் பணியாற்றிவரும் பி.டி. ஓக்களில் எத்தனை பேர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள், எத்தனை பேர்கள் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் தனி கேள்வி கேட்கவேண்டும். அங்கத்தினர் இப்பொழுது கேட்ட கேள்விக்கும் மூல கேள்விக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது.

SRI A. VEDARATHNAM : பலவந்தராய் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டின்பேரில் அரசாங்கம் முடிவுக்கு வருவதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும்? அதற்கிடையில் இப்பொழுது மார்க்கெட் 31-உயோடு சில பிளாக்குகள் முடிவு அடைகின்றன. அவைகளில் தொடர்ந்து வேலை நடத்தப்படுமா என்பதை தயவுசெய்து அறிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[27th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் அதற்கு உடனடியாக பதில் சொல்லுவதற்கு இல்லை. இந்த பிளாக்குகளில் வேலைகள் தொடர்ந்து நடக்குமா என்பது பலவந்தராய் கமிட்டியின் சிபார்சுகளின் பேரில் எடுக்கக் கூடிய முடிவை பொறுத்திருக்கிறது. அதுபற்றி இப்பொழுது ராஜ்ய அரசாங்கங்களின் அபிப்பிராயங்களை கேட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா ராஜ்யங்களும் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அனுப்பியிருக்கின்றன. அடுத்த தேசிய அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்தில் இதுபற்றி ஒரு முடிவு எடுக்கப்படலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்த கூட்டம் ஏப்ரல் அல்லது மே மாதத்தில் நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : மேஜைமீது வைத்திருக்கும் அறிக்கையில் சிதம்பரம் தாலுகா முதலில் கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு பிளாக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டு, பிறகு என்.ஈ.எஸ். பிளாக்காக ரிவெர்ட் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என் அதை தேரடியாக கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு பிளாக்காக எடுத்துக் கொள்ளாமல் என்.ஈ.எஸ். பிளாக்காக ரிவெர்ட் செய்யவேண்டும்?

MR. SPEAKER : How does it arise from the main question? The main question is about the number of blocks. How can the hon. Member ask for reasons for fixing priorities? I rule it out of order.

SRI A. GOVINDASAMY : There is a note.

SRI K. PERIANNAN : தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் ஜில்லா போர்டு மானியத்தை எதிர்பார்த்து அநேக வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அந்த மானியத் தொகை கிடைக்காததால் அநேக வேலைகள் நிறுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

MR. SPEAKER : அது இந்தக் கேள்வியிலிருந்து எழவில்லை.

Elementary Schools

* 423 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Harijan pupils in elementary schools under private managements in 1956-57; and

(b) the amount given to these managements as compensation for the loss of fee income for Harijan pupils who were given full fee concession in that year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 146,201.

(b) Rs. 1,14,028, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : In the matter of grant of full fee-concession to Harijan children studying in elementary schools under private management, may I know whether the Government insist on any income limit in respect of the parents of the Harijan children?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as Harijans are concerned, we take some sort of declaration. It has got to be given but it is invariably accepted, whatever be the nature of the declaration about income.

SRI P. G. MANICKAM : தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழ் எத்தனை ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன?

[27th March 1958]

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. நீங்கள் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that no income certificate is insisted upon for Harijan students from the elementary school up to the college level at all stages and that even if the parents earn more, on the declaration of the parents, the students are automatically made eligible for the concession?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : According to rules, there is an income limit beyond which even Harijans are not eligible for the relief. But the declaration of the parent is automatically taken as the proof for the 'below income level'. But as already pointed out by the hon. Member, for almost all the students except perhaps the sons of highly placed officials, the relief is given automatically.

SRI K. PONNIAN : ஒரு ஹரிஜன குடும்பத்தில் 4, 5 குழந்தைகள் இருந்தாலும் அந்தக் குடும்பத் தலைவருக்கு வருஷ வருமானம் 1,200 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டதாக இருந்தால் அந்தக் குழந்தைகள் எல்லோருக்குமே அரைச் சம்பளம் கட்டவேண்டுமென்று ஹைஸ்கூல்கள் நிர்வாகஸ்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு முழுச் சம்பளச் சலுகை அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி பதிலளிக்கவில்லை.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஹரிஜனக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் மாதம் நூறு ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் பெற்றால் அந்தக் குழந்தைகள் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிர்ணயம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குட்பட்ட வருமானம் பெறுபவர்களின் குழந்தைகளுக்குத்தான் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது என்றுதான் முன்பே சொன்னேன். ஆனால், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் எல்லாக் குழந்தைகளும் இந்தச் சலுகையைப் பெற்று வருகிறார்கள்.

SRI K. B. S. MANI : இந்த ராஜ்யத்தில் தனியார் துறை ஆரம்பப்பள்ளிகள் ஆங்காங்கே கிராமங்களில்தான் நடத்தப்படுகின்றன. கிராமங்களிலுள்ள இந்த ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் போதுமான அளவு சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை என்பதும், சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளும் தனியாக உட்கார வைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருந்தால், இந்த வழக்கத்தைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனியார் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் ஆரம்பப்பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடும் வழக்கம் இப்போது போய்விட்டது என்று நினைக்கிறேன். ஏதாவது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் அத்தி பூத்தாற்போல் இந்த வழக்கம் இருக்குமோ என்னமோ தெரியாது. அந்த மாதிரியான வழக்கம் இருந்தால் அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, as far as my knowledge goes—and I think it goes very far—the income limit is put at Rs 1,200. In respect of some Harijan parents whose children are studying in elementary schools under private management, and that works as a hardship upon those poor families. Will the Government consider the desirability of raising this income limit from Rs. 1,200 or completely wipe it off?

[27th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : M.L.A.'s are given Rs. 150. Therefore this concession is withdrawn. Perhaps, the knowledge of the hon. Member goes up to that. But I may assure the hon. Member that this income limit is merely for the purpose of rules. I find that most of the students are getting the concession. Perhaps there are some well-known rich persons to whom these concessions are not intended.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. ஸ்ரீ ஜெகன்னாதன் கேட்ட கேள்வி பொதுவான கேள்வி. இந்த சபை அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்து அந்தக் கேள்வி போடப்பட்டது போல் நினைத்து கனம் மந்திரி பதில்கொள்வது சரியில்லை அல்லவா?

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அளித்த பதில்கூட பொதுவான பதில்தான்.

SRI A. VEDARATHNAM : மூலக் கேள்வியின் (பி) பிரிவின் நஷ்டாடு தொகையைப்பற்றிக் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. நஷ்டாடு தொகை சம்பந்தமாக, சில ஊழல்களும் தவறுகளும் நடப்பதாக, பாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் ஆரம்பக்கல்வி விசாரணைக் கமிட்டியினர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே; அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏதாவது பரிசீலனை செய்ததா? அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது பரிசீலிக்கப்பட்டது. எந்த அடிப்படையில் இந்த மானியம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது பற்றிய விதிகள் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் அந்த விதிகள் அமலுக்குவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

Fire relief

* 424 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount spent towards fire relief in 1956-57; and

(b) the amount given as loans to the victims of fire?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The hon. Member has not specified the area for which he requires particulars. It is presumed that he wants the particulars for the entire State. If so, they are not readily available with the Government. They have to be obtained from the several districts.

SRI S. LAZAR : At least if the Hon. Minister has got particulars with respect to the various districts, may I know that information, Sir? Again what is the maximum amount given as loans towards fire relief?

MR. SPEAKER : The answer is clear. The Hon. Minister says that he does not have the information. The hon. Member has not specified the area. He has no material also. The hon. Member will have to put a separate question specifying the area and the period.

SRI S. LAZAR : Sir, I understood from the Hon. Minister that he has particulars with respect to the districts.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have no particulars about the districts.

[27th March 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order, Sir. This question has been given more than a month ago. After all, the particulars can be had from the Collector of each district. But the Government have taken such a long time. These are very important particulars which the hon. Members want to get. This is not the only instance where the Government have taken such a long time. There are several instances in which the Hon. Ministers are reluctant to give information.

MR. SPEAKER : The hon. Member must realise that the Chair has no power to compel the Hon. Minister to give an answer within any time limit. The only thing I can do is that, if a question is not answered, I can place it before the House. The hon. Member has appropriate remedy if he is not satisfied with the answer given by the Hon. Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Let me make the position clear, Sir. The Government are not interested in suppressing information. They are not able to give particulars for the year 1956-57. Hon. Members must also look at it from an objective point of view. With reference to the entire State, collection of particulars such as how many fire accidents took place, what were the reliefs given, etc., involves a good deal of time and labour. I do not know why the Hon. Deputy Leader of the Opposition should be so much particular about this information.

Currency

* 425 Q.—**SRI K. ANBAZHAGAN** (on behalf of Sri S. B. Adityan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any money has been received by the State Government as share in the profit in the issue of currency?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All currency notes other than the one rupee notes are issued by the Reserve Bank of India against such assets as bullion and/or rupee securities issued by the Government of India including *ad hoc* treasury bills. The transactions under the head "Currency and Mint" include also the surplus in the profits of the Reserve Bank (about Rs. 20 crores per annum) payable to the Government of India by the Bank under Section 47 of the Reserve Bank of India Act, 1934. The subjects "currency, coinage and legal tender" and "Reserve Bank of India" are in the "Union List" in the Seventh Schedule to the Constitution of India. Hence the receipts under the head "Currency and Mint" will accrue to the Government of India, and the State Government cannot claim any share in them.

SRI K. ANBAZHAGAN : மத்திய அரசாங்கம் நோட்டு அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட நாளையம் அச்சிடும் முறைகளைக் கையாள்வதால் பலகோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு நிதி நிலையை சரிசெய்கிறது. அதில் மாநிலத்திற்கு என்று ஏதேனும் உரிய பங்கு உண்டா? அப்படிப்பட்ட உரிய பங்கைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துமா?

27th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உரிய பங்கு என்பது, நோட்டிப்பதில் பங்கு என்றே. நோட்டிப்பதில் பங்கு என்றே நேரடியாக லாபத்தில் பங்கு என்றே. நோட்டிப்பதில் பங்கு என்றே இருக்கமுடியாது. மத்திய சர்க்கார் அதில் இந்திய ரீதியில் திட்டம் வகுத்து, அந்த அந்த ராஜ்ய திட்டச் செலவுகளுக்காக கடனாகவும் மானியமாகவும் ராஜ்யங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கிறார்கள். நம் ராஜ்ய திட்டங்களுக்காக மத்திய சர்க்கார் மானியமாகவும் கடனாகவும் 18 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவையையெல்லாம் கணக்கிட்டால், நாம் நம்முடைய பங்கு என்ன என்று தெரியும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : "மத்திய அரசாங்கம் வேறு, நம் அரசாங்கம் வேறு. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நம் அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தினர் வெளி நாட்டார்" என்ற கருத்தினை மனதில் உறுதியாக வைத்துக்கொள்ளப் படுவதால்தான், இம்மாதிரியான கேள்விகள் எழுகின்றன. மத்திய அரசாங்கம் வேறு அல்ல, அது நமக்காகவே பாடுபடுகிறது. இந்த நாட்டுக் காகத்தான் அது பணம் உற்பத்திசெய்கிறது என்பதை நாம் எப்படி மறக்க முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is out of order. When the hon. Member becomes a Minister, he can give a reply.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. From the Constitution of our country it is clear that currency is a subject which falls under the Union List. That being so, the State Government or even the State Assembly has no right to discuss any subject coming under the Union list. May I know, Sir, under what rule was this question admitted even in the initial stage?

MR. SPEAKER : Any hon. Member has a right to ask a question about any subject even though the Hon. Minister may not reply to that question. If the Hon. Minister does not reply it is not my fault.

SRI K. ANBAZHAGAN : மத்திய அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்படுகிற இப்படிப்பட்ட கரன்ஸிகளில் முன்பு தமிழ் எழுத்துகளில் தொகை குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது இப்போது கைவிடப்பட்டுள்ளது. அதன் காரணத்தை அவர்களிடம் கேட்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is out of order.

SRI A. A. RASHEED : Has the Hon. Minister any statistics to show the amount of currency issued during the past two years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Every week the information is published in the Reserve Bank Publication. If any hon. Member is interested in those figures, he may look into it.

Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli

* 426 Q.—**SRI K. PERIANNAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the laundry machine installed in the Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli is functioning at present?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not yet, Sir. The construction and installation of the machine has just been completed and it will be put into operation immediately the required staff is employed.

[27th March 1958]

SRI K. PERIANNAN : இதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : செலவு எவ்வளவு ஆயிற்று என்பதற்கு இப்போது தகவல் இல்லை. இப்போது அந்த மெஷின் வேலை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. PONNIAN : இந்தமாதிரி சலவை இயந்திரம் ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலும் வைக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : நீங்கள் தனிக் கேள்வி போடுங்கள். இது திருச்சிராப்பள்ளியைப் பற்றியதுதான்.

* 427 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to increase the number of beds in the Headquarters Hospital at Tiruchirappalli?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI S. LAZAR : இப்போது இருக்கக்கூடிய பெட் எண்ணிக்கை என்ன? அதை அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதாக அதிகாரிகளிடமிருந்து ஏதாவது கோரிக்கைகள் வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பெட் எண்ணிக்கை போன வருஷம்தான் 275-ல் இருந்து 360 ஆக அங்கே உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அநேக ஆஸ்பத்திரிகளில் இந்த அளவுக்குக் கூட அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே இது விஷயம் அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. LAZAR : இருக்கக்கூடிய பெட் எண்ணிக்கைக்கு மூன்று மடங்கு அதிகமாக அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஆகவே இதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மூன்று மடங்கு என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. 1½ மடங்கு, 2 மடங்கு இருக்கலாம்.

Teachers

* 428 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the teachers who have passed secondary grade examination by appearing privately have been given secondary grade pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Teachers who have passed secondary grade examination by appearing privately are eligible for secondary grade pay if they are appointed in aided schools. They are eligible for secondary grade pay under other managements only if they are employed in sanctioned secondary grade posts.

Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948

* 429 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை எஸ்டேட்டுகளை (ஒழிப்பதையும் ரயத்துவாரியாக மாற்றுவதையும்) பற்றிய 1948-ம் வருஷத்திய சட்டப்படி அரசாங்கத்தாரால் இதுவரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கிராமங்களில் செட்டில்மென்ட் விசாரணை முடிந்த கிராமங்கள் எத்தனை?

(ஆ) பாக்கி கிராமங்கள் எத்தனை?

[27th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Number of estates taken over under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act :—

Zamin estates—1,015.

Undertenure estates—931.

Inam estates—2,782.

(b) Number of estates in which ryotwari settlement has been introduced or is proposed to be introduced in the current fasli :—

	Fasli 1365.	Fasli 1366.	Fasli 1367.
(1)	(2)	(3)	(4)
Zamin estates	..	28	120
Undertenure estates ..	9	44	316
Inam estates	..	128	507

SRI A. R. MARIMUTHU : இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதில் நீண்ட கால தாமதம் ஆவதனால் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் வற்படுவதால் உடனடியாக செட்டில்மென்ட் முடிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்கு சர்வே போர்டு நியமித்து கூடுமானவரையில் எவ்வளவு வேகமாகச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகச் செய்கிறோம்.

SRI S. LAZAR : இது 1948-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு செட்டில்மென்ட்தான் எடுக்கப்படுகிறது. அந்த அந்த ஆண்டிலேயே செட்டில்மென்ட் முடிவாக ஏற்பாடு செய்யமுடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது அநேகமாக எல்லா எஸ்டேட்டுகளும் எடுக்கப்பட்டாய்விட்டன. ஒன்றிரண்டு கோர்ட்டில் விவகாரம் இருக்கலாம், சர்வே பார்ட்டி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கூடிய சீக்கிரம் முடிந்துவிடும்.

SRI T. SAMPATH : Have the Government any proposal to abolish the estates coming under the 1936 Amendment Act?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The question relates to the estates taken over. The hon. Member's question relates to the ones to be taken over. That is under consideration.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த மாநிலத்தில் ஜமீன், இனாமாக இருப்பதை ரயத்துகளாக மாற்றப்படுவதால் சீக்கல் ஏற்படுவதால் சிறிது காலதாமதம் அவசியம் ஏற்படும்போது அதை முன் போலவே வைக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எதற்காக அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்குத் தக்க காரணம் சென்னால் அப்போது அது பரிசீலிக்கப்படும்.

[27th March 1958]

Election

* 430 Q.—SRI S. A. M. ANNAMALAI ODAYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the rate of travelling allowance and daily allowance paid to teachers and non-Gazetted Officers whose services are utilised for work connected with elections; and

(b) the reasons for fixing different rates of daily allowance and travelling allowance for teachers and non-Gazetted Officers who are engaged in the same kind of work?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A statement^a containing the information is placed on the Table of the House.

Dispensaries

* 431 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

இம் மாகாணத்திலே 71 அடியிற்குண்ட இனங்களிலே, இப்போது எத்தனை டிஸ்பென்ஸரிகள் இருக்கின்றன?

(1) கவர்மெண்ட் உதவிபெற்று நடத்தப்படும் டிஸ்பென்ஸரிகள்.

(2) ஸ்தல-ஸ்தாபன நிர்வாகத்தின் மூலம் நடத்தப்படும் டிஸ்பென்ஸரிகள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (i) 276.
(ii) 716

SRI P. G. MANICKAM: கவர்ன்மெண்டு உதவிபெற்று நடத்தப்படும் டிஸ்பென்ஸரிகளுக்கு எந்த நோக்கத்தைக்கொண்டு உதவி அளிக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: சில டிஸ்பென்ஸரிகளுக்கு வைத்தியர் சம்பளம் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. சில டிஸ்பென்ஸரிகளுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் வைத்தியர் சம்பளம், மருந்து முதலியன எல்லாமே கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI A. A. RASHEED: Do the dispensaries run by the local bodies get any subsidy or grant from the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. They get a subsidy for the Medical Officer. The pay of the Medical Officer is borne by the Government.

SRI K. PONNIAN: சில தனிப்பட்ட டிஸ்பென்ஸரிகளில் ஹோமியோபதி டாக்டர்கள் அலபதி மெடிசனைக் கையாள்கிறார்கள். சர்க்கார் இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஹோமியோபதி முறை வேறு. அது இந்த ராஜ்யத்தில் இன்னும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையென்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நடத்துகிற ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்கு வேறு திட்டம் இல்லை. பணம் அதிகரித்தால் செய்யலாம்.

[27th March 1958]

SRI K. VINAYAKAM: Whereas the local bodies get financial aid for the dispensaries run by them, it is denied to the Corporation of Madras even though a request was made by the authorities of the Corporation. Will the Government think of the possibility of going to their succour especially in view of their slender finances?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Corporation gets benefits from the Government in so many other ways.

SRI P. G. MANICKAM: ஜில்லா போர்டு மூலம் நடத்தப்படும் ஒருசில ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்து போதுமான அளவில் இல்லாத காரணத்தால் அங்கு ஏழை மக்களுக்குச் சரியான உபகாரம் கிடைப்பது இல்லை. ஆகையால் அவைகளுக்கு கவர்ன்மெண்டு உதவி செய்வதன் மூலம் அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் அதிக மருந்துகள் வாங்குவதற்குக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: மருந்து சப்ளை செய்கிற விஷயம் ஸ்தல ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தது. அதில் கவர்ன்மெண்டு தலையிடுவதற்கில்லை.

SRI M. P. PERIASAMI: ஜில்லா போர்டின் கீழ் உள்ள டாக்டர்களுக்கு சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அங்கு டாக்டர்கள் வாழ முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு, சர்க்கார் டாக்டர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதற்கெல்லாம் பணம் ஏராளமாகவேண்டும். அங்கத்தினர் அவர்கள் பணம் அதிகம் கிடைக்க வழி சொன்னால் அதைப் பற்றி கவனிக்கலாம்.

Basic Trainees

* 432 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the stipend given by the Government to Basic trainees;

(b) whether this stipend is given to Basic trainees in the Kanyakumari district; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Rs. 18 per mensem.

(b) Orders have since been issued sanctioning the stipend to basic trainees in Kanyakumari district also.

(c) Does not arise.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister whether these Basic trainees in the Kanyakumari district will be paid stipend for the entire training period or from the date of the order only?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: My impression is, it is from the date of the order. I do not have the exact information here.

[27th March 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : When the other trainees are paid stipend for the entire training period, why should it be denied to the Kanyakumari trainees alone?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They were functioning under a different system altogether. It is only slowly we are bringing them under the administrative set-up of the Madras State. So, as and when the Kanyakumari areas switched over to the administrative set-up of the Madras State, they get advantages of this administrative set-up.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether in the other administrative set-up they were receiving stipend before the reorganization of States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Whatever was available to them was made available till the changes were made and when the changes are made they are given stipend on the basis of what is being given here.

Pattukottai taluk

* 433 Q.—**A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the people and the Panchayat Board of the Alathur village of Pattukottai taluk, Tanjore district, recently, that the Vadukan Kuthagai village of Orthanad taluk within the limits of the above Panchayat Board should be merged in Pattukottai taluk; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. A representation to this effect was received in April 1956.

(b) The Government examined the matter in consultation with the Collector of Tanjore and the Board of Revenue. They considered that no change in the existing jurisdiction of Pattukottai and Orthanad taluks was called for.

SRI A. R. MARIMUTHU : உரத்தநாடு தாலுகா இப்பொழுது பட்டுக் கோட்டைத் தாலுகாவிலிருந்து புதிதாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இப்படிப் பிரிக்கும் போது பட்டுக்கோட்டைக்கு மூன்று நான்கு மைல் சுற்றளவில் உள்ள இடங்களை உரத்தநாடு தாலுகாவோடு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் பல கிராமங்களுக்கும் சிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே அதை கவனித்து அந்த கிராமங்கள் எந்தெந்த தாலுகாவோடு இருந்தால் மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று அம்மக்கள் நினைக்கிறார்களோ அப்படிச் செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்படி கிராமங்களைப் பிரிப்பதில் கொஞ்சம் சிரமம் இருக்கிறது. எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த முடியாது. சிலருக்கு பாதகமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கம் எது மக்களுக்கு கூடுதல் சௌகரியமாக இருக்கிறதோ, எது மிகக் குறைவாக பாதகம் விளைவிக்கிறதோ என்று பார்த்துக் கலெக்டரும், ரெவின்யூ போர்டாரும் அது சரியென்று ஒத்துக்கொண்டதற்குப் பிற்பாடுதான் அதைச் செய்கிறது.

27th March 1958]

MR. SPEAKER : கேள்விகள் 434-ம், 435-ம் பாலிடெக்னிக்கைப் பற்றியதாக இருப்பதால் அவை இரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Polytechnics

* 434 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Polytechnics proposed to be opened during the Second Five-Year Plan period, district-wise?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The following four polytechnics are proposed to be opened during the Second Five-Year Plan period in addition to the two opened at Avadi (Madras) and at Pollachi (Coimbatore) in 1957-58 :—

1. Tanjore district—1.
2. Salem district—1.
3. Ramnad district—1.
4. Tirunelveli district—1.

* 435 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவில் பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கும் விஷயமாக தனி நபரிடமிருந்து விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்திருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன?

(இ) தனி நபர்கள் ஆரம்பிக்கும் பாலிடெக்னிக் குக்கு அரசாங்கத் திட்டமிருந்து என்ன உதவி கிடைக்கும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Yes, Sir. A proposal for starting a Polytechnic at Tanjore has been received from Sri K. M. Desigar, M.L.C. It is under the consideration of the Government. The Government of India's formal sanction is awaited in the matter.

(c) The following quantum of financial assistance is extended to private Polytechnic by the State Government :—

Non-Recurring : 25 per cent of the expenditure.

Recurring : 50 per cent of the approved recurring net expenditure arrived at after deducting the tuition fees and any other net income derived in working the institute and the grant given by the Government of India.

The Government of India will share 50 per cent of the non-recurring and 50 per cent of the total recurring expenditure till the end of Second Five-Year Plan period.

SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. Minister be pleased to state the nature of the financial assistance which is given by the Central Government to our State Government in opening Polytechnics and also the principles that are generally adopted by the Government in opening such polytechnics. Also if any private people come forward to open polytechnics in that area, will they be allowed or encouraged to open such Polytechnics?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that the Government of India will share 50 per cent of the non-recurring and 50 per cent of the total recurring expenditure till the end of the

[27th March 1958]

Second Five-Year Plan period. That is the basis on which assistance is given. The opening of new polytechnics is based on the regional requirements.

SRI A. MARIAPPAN : சேலத்தில் ஆரம்பிக்கயிருக்கும் பாலிடெக்னிக் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதை, கரிமுத்து தியாகராஜன் அவர்கள் ஆரம்பிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திட்டத்தில் சில மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். பதில் வரவில்லை. பதில் வந்தவுடன் அதை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய முடிவை எதிர் பார்த்து ஏற்பாடு செய்யலாம்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த பொத்தச் சேலவு என்னுகிறது? இதில் தேசிகர் அவர்கள் எவ்வளவு கொடுக்க ஒத்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இங்கு என்னென்ன தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த 15 லட்சம் ரூபாய் காப்பிடல் கெஸ்பென்டிச்சும், 1,80,000 ரூபாய் ஒவ்வொரு வருஷமும் செலவாகும். தேசிகர் அவர்கள் என்னென்ன கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை.

SRI T. KARIA GOUNDER : வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இம்மாதிரி ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஏதாவது மனு வந்திருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு ஜில்லாவைப் பற்றியும் கேட்டால் எப்படி முடியும்.

SRI S. LAZAR : இப்பொழுது இந்த இடங்களில் எந்தெந்த இடத்தில் தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. எங்கெங்கு சர்க்கார் துறையில் ஆரம்பிக்கயிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது புதிதாக ஆரம்பிப்பதெல்லாம் தனியார் துறையில்தான் ஆரம்பிக்கயிருக்கிறது.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : தஞ்சாவூரில் பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கும் விஷயமாக தேசிகர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டிலேயே பணம் கொடுக்கத் தயார் என்று தெரிவித்திருப்பதால் தாமதம் ஏற்படக் காரணமென்ன? சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர் அவர்கள் பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு வருஷமும் எந்தெந்தப் பகுதியில் எவ்வளவு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதை ஆல் இந்தியா கௌன்ஸில் ஆப் டெக்னிக்கல் எட்யூ கேஷன் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். அடுத்த வருஷத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் இரண்டு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்க அனுபதி கொடுக்க தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அதை யனுசரித்து எந்தெந்த இடங்களில் இது இரண்டையும் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யவேண்டும்.

SRI M. SELVARAJ : நெய்வேலியில் பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு ஜில்லாவைப்பற்றியும் கேட்கக்கூடாது.

SRI V. SUBBIAH : இந்தமாதிரி பாலிடெக்னிக்கள் ஆரம்பிக்கும் போது அந்த இடங்களில் தொழிற்சாலைகள், பாட்பரிகள் இருக்கும் அல்லது முக்கிய வியாபார ஸ்தலமாக உள்ள நகரங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களா? பொதுவான நோக்கம் ஏதாவது உண்டா?

[27th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அம்மாதிரி ஒருவாறு சில கைத்தொழில்களாவது இருக்கக்கூடிய இடங்களை எடுத்தால்தான் அது நன்கு இயங்க முடியும். ஆகவே, அதுவும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளப்படும்.

Women's College

* 436 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to open a college for women in the Kanyakumari district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI T. T. DANIEL : In view of the fact that many of the girl students pass the E.S.L.C. Examination when they are hardly 15 years and in view of the fact that many parents do not desire to send their daughters to a men's college, will the Government be pleased to consider the desirability of extending financial assistance to any private institution which may be coming forward to open a women's college?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The opening of a new college has got to be sanctioned by the University first and then alone the question of financial assistance by the Government arises. So, I would request the hon. Member to approach the University and if they give sanction for the opening of a new college, then the parties concerned may approach the Government for financial assistance.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE REDUCTION OF PAY SCALES OF SECONDARY TEACHERS IN ELEMENTARY SCHOOLS.

MR. SPEAKER : அன்புமகன் அவர்கள் 40-வது ரூல் பிரகாரம் அமைச்சர் அவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்டிருக்கிறார். அன்புமகன் அவர்கள் அதைக் கேட்கலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அகைப்பற்றிய முழு விவரங்களும் இந்த ஷார்ட் நோட்டீஸ் கொஸ்டனில் கொடுத்தாகிவிட்டது. ஆகவே இது 9-20 a.m. அவசியமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I suppose it is acceptable to the hon. Member.

SRI K. ANBAZHAGAN : அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த அவசரக் கேள்விக்கு கொடுத்த பதிலிலிருந்து இப்போதுள்ள நிலைமை என்ன என்று தெரிந்துவிட்டது என்று சொன்னாலும் இதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைப்பற்றி விளக்குவதற்காக கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த அவசர கருத்தினை இரண்டு நிமிட நேரத்திற்குள் அதைப்பற்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே மிக குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அசிரியர்களின் சம்பளத்தை குறைப்பது என்று வருகிற பொழுது அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதை நாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். ரூ. 42-2-85 என்று செக்ஸ்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும் தனிப்பட்ட பள்ளிகளில் இருக்கும் செக்ஸ்டரி ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்கு 40-1-48 என்று உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இருக்கக்கூடிய சம்பளத்தை கூட்டவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் இருக்கின்ற நேரத்தில் திடீரென்று இவ்விதம் உத்தரவு பிறப்பிப்பது என்பது—தேள் ஒருதரம் கொட்டினாலும் கொட்டினதற்கு சமம் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். இந்த உத்தரவைப்பற்றி

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY
RULES re REDUCTION OF PAY SCALES OF SECONDARY
TEACHERS IN ELEMENTARY SCHOOLS

[Sri K. Anbazhagan] [27th March 1958]

கல்வி இலாகாவில் பரிசீலித்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் உத்தரவுகளை பிறப்பித்து கழிந்த மூன்று ஆண்டுகளாக வாங்கின கூடுதல் சம்பளத்தையும் திருப்பி கட்டவேண்டும் என்று உத்தரவு போடும்பொழுது மிகவும் வேதனை ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி பரிசீலனையில் இருக்கும் உத்தரவுகளை அரசாங்கத்தின் அனுமதியில்லாமல் பிறப்பிக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களையும், அரசாங்கத்தையும் பிறப்பிக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களையும் குறைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய குறைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இம்மாதிரியான உத்தரவுகளை தனியார்கள் பிறப்பிக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தவேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தின் முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி நான் கேள்விக்கு பதில் அளித்தபோதும் குறிப்பிட்டேன். அதை கூடுதலாக விளக்க விரும்புகிறேன். அரசாங்க பள்ளிகளிலும் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்கள் நடத்தக்கூடிய கிறேன். அரசாங்க லோயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் செகண்டரி பயிற்சி பள்ளிகளிலும் லோயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் செகண்டரி பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை நியமிப்பது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. என்றாலும் சர்க்காருடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் இவ்விதம் நியமிக்-வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் நடத்தக் கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் ஸாங்ஷன்டு போஸ்டுக்கு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு 45-2-85 என்றுள்ள சம்பளத்தை கொடுக்கலாம் என்று ஆசிரியர்களுக்கு 45-2-85 என்றுள்ள சம்பளத்தை கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டோம். இந்த ஸாங்ஷன்டு போஸ்டு விஷயத்தில் அதை உத்தரவு போட்டோம். இந்த ஸாங்ஷன்டு போஸ்டு தனியார் நடத்தும் காரியதரிசி அளவுக்கு வாராமலே ஸாங்ஷன்டு போஸ்டு தனியார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் ஹெட்மாஸ்டருக்குத்தான் இருக்கமுடியும் என்று மற்ற எல்லோருக்கும் இந்த முறை செல்லாது என்கின்ற அடிப்படையில் அவர் களாகவே நினைத்துக்கொண்டு வாங்கின கூடுதல் சம்பளத்தை திருப்பிக் கட்டவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டார்கள். பின்னால் இந்த மாதிரி புகார் வந்த உடன் உடனடியாகவே இதைப்பற்றி அறிக்கை கேட்டு இம்மாதிரி சம்பளம் திருப்பி கொடுக்கவேண்டியதில்லை, தொடர்ந்து 42-2-85 என்கிற சம்பளத்தை கொடுத்துவரவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் லோயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் ஏற்படுகிறது. ஆசிரியர்களை நியமிப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. அதாவது சம்பள விசிறம் இவர்களுக்கு அதிகமாக இருப்பதால் சர்க்கார் அதிக கிராண்டை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களுக்கு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் லோயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களுக்கு வேண்டியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் லோயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களுக்கு செகண்டரி ஆசிரியர்களை நியமித்தால் ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடும். மேலும் ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூலில் பாஸ் பண்ணினவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. செகண்டரி ஆசிரியர்களை ஹையர் ஸ்கூலில் நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்று ஏற்பட்டால் இவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். மேலும் தனியார் பள்ளிகளில் அதாவது லோயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் 1-4-58-க்கு பின்னால் ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்பொழுது சர்க்காருடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் நியமிக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. மேலும் 59-60-வது வருடத்திலிருந்து 5-வது வருடப்பிலேயிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் குறைந்தது ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது ஆங்காங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இந்த தவறு ஏற்பட்டதற்கு நான் வருந்துகிறேன். நம்மை அறியாமலே சில சமயங்களில் இம்மாதிரிப்பட்ட தவறுகள் வந்துவிடுவது இயற்கையாக இருக்கிறது. இவ்விதம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும் வேண்டிய யற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

27th March 1958]

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE DEMANDS FOR GRANTS FOR
FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1957-58.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மிகுதி மான்ய கோரிக்கை யைப்பற்றி எனது கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்காக நான் எழுந்து நிற்கிறேன். கிட்டத்தட்ட இருபது கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகப்படியாக மான்யம் கேட்பதற்கு இப்போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபை யின் முன்பு வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்பென்செண்டரி டிமாண்ட் வரவேண்டிய அவசியம் இருக்கும், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஒரு முறை நவம் பரில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதிசமாக தேவைப்படக்கூடியதற்கு கொண்டு வரப்படுவதை நாம் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஸ்பென்செண்டரி டிமாண்ட் டிண்ட் கொடுக்கங்கள் என்னவாக இருக்கவேண்டும், எதிர்பாராமல் ஏற்படக் கூடிய செலவுகள், எந்த காரணத்தைக்கொண்டும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய செலவுகள்தான் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற செலவுகள் எல்லாம் எதிர்பார்த்திருக்கமுடியாது என்று சொல்லக்கூடாது. சில உதாரணங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக போலீஸ் மான்யத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதில் இப்போது 74 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக கேட்கிறார்கள். இதில் எதிர்பாராதவிதமாக கலவரம் நடந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது என்று சொல்லத்தக்கதில்லை. ஆனால் பயர் ஸர்வீஸ்க்காகவேண்டி வண்டிகளை பழுது பார்ப்பதற்கும் இதில் எட்டு லட்சத்தி 55 ஆயிரத்தி 100 ரூபாய் கோரியிருக்கிறார்கள்.

“The construction of new vehicles in replacement of the condemned ones and purchase of spare parts and equipments for the maintenance of the Fire Services account for the additional requirements under this head.”

Fire சர்வீஸ் வண்டிகளை பழுது பார்ப்பதும் சாமான்கள் வாங்குவதும் எதிர்பார்க்கமுடியாத விஷயமா என்று எனக்குப்பரியவில்லை. ஆரம்பத்திலே இவ்வளவு தேவை என்று யதிர்ப்பிப்பிருந்தால் இவ்வளவு பெருந் தொகைக்கு மான்யம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது. அதுபோல் இன்னும் சில உதாரணங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இறிகேஷனிலும் சுமார் 32 லட்சம் ரூபாய் ஒரு ஐட்டத்திற்கு கேட்டிருக்கிறார்கள். இதை எதிர்பார்த்திருக்கமுடியாது என்று சொல்லமுடியாது. இதை வரஷ ஆரம்பத்திலே எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும். இதை ஏன் முன் கூட்டியே தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று நமக்குத்தெரியவில்லை.

“The provision required is for completing the damaged works of minor irrigation tanks in charge of Revenue Department caused by the 1955 cyclone in Tanjore, Madurai and Ramanathapuram districts.”

1955-ம் வருடம் ஏற்பட்ட புயலால் சேதம் அடைந்த குளங்களை செப்பனிட வேண்டும் என்பது சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய திட்டம். அதற்கு கேட்க வேண்டிய நிதியை கேட்பதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவானேன்? இதற்காக சபைமெண்டரி டிமாண்ட் கொண்டு வரவேண்டியதின் அவசியம் என்ன? இதில் ஏதோ குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அடுத்ததாக ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேசர், சட்டசபை சம்பந்தமான செலவுகள் அல்ல, பொது தேர்தல் சம்பந்தமான செலவு என்று 10 லட்சத்தி 4 ஆயிரத்தி 800 ரூபாய் அதிகமாக கோருகிறார்கள். இது பொது தேர்தல் சம்பந்தமான செலவுகள்தான். இதை ஏன் வருஷ ஆரம்பத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை? உத்தியோகஸ்தர்கள் தொடர்ந்து வைக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th March 1958]

தொடர்ந்து உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்திருந்தும் இன்னும் சரியாக எல் லோருக்கும் தேர்தல் சம்பந்தமான பிரயாணபடி பட்டுவாடா செய்யப்பட வில்லை என்பதை அறிந்து வருத்தப்பட்டுவருகிறது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தலுக்கு அமர்த்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் பிர யாணபடி துரிதமாக கொடுக்கப்பட்டது என்று மகிழ்ச்சி அடையும்படி யான முறையில் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் ரயில்வே டிப் பார்ட்மெண்டிலும், தபால் டிப்பார்ட்மெண்டிலும் இருந்து அனுப்பப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு பிரயாணபடி கொடுக்கப்படவில்லை என்று எங் களுக்கு வந்திருக்கிற புகார்களிலிருந்து அறிகிறேன். இவ்வளவு காலமாக என் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன். இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் வைத்திருந்தும் என் கொடுக்கப்படவில்லை. கட்டிடங் கள் விஷயத்தில் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபையை 57-ம் வருட ஆரம்பத்திலேயே மெளண்ட் ரோட் கட்டிடத்திலிருந்து இங்கு மாற்றவேண்டும் என்று முடிவு செய்துவிட்டா ர்கள். இதற்காக ஏற்படும் செலவை என் முன்னாலேயே தீர்க்க தீர்ஷ்டி யாக கண்டுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று தெரியவில்லை. இதில் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு அந்த அளவுக்கு பொறுப்பு உண்டு என்று நான் நம்பு கிறேன்.

இந்தத் தொகைகளில், இன்று ரூ. 2,60,000 புதிய கட்டிடம் கட்டு வதற்காக என்று கோருகிறார்கள். இது கட்டிடம் ஆரம்பித்த பிறகு, சாங்குன் ஆனபிறகு கோருகிறார்கள். இதை ஆரம்பத்திலேயே எதிர் பார்த்திருக்கமுடியாதா? சட்ட சபை யாரும் காலத்திலேயே அதிக இடம் தேவை என்பதை உணர்ந்து அந்தமுறையில் மாற்றியிருந்தால் அனுவசிய மாக செலவழிக்க நேர்ந்திருக்காது. நமது நிதி வசதியை லாபகரமாக உபயோகித்து இருக்கமுடியும்.

மற்றும் ஒன்று பழய சட்டசபை கட்டடத்திற்கு ஒரு சில மாறுதல்கள் செய்வதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் கோருகிறார்கள். இது குழந்தைகளுக்கு சினிமா காட்டும் கட்டடமாக அமைப்பதற்கு. குழந்தைகளுக்கு சினிமா காட்டவேண்டும் என்ற ஆர்வம் வந்ததுபற்றி சந்தேகமும், ஆனால் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு சிறப்பான கட்டிடத்தை கட்டுவது சாத்தியமில்லையா? தனிப்பட்டவர்கள் கட்டுகிறார்களே; சட்டசபையை நல்ல கட்டிடத்திலிருந்து மாற்றிவிட்டோமே; அதற்கு ஒரு நல்ல உபயோகம் சண்டுபிடிக்கவேண்டுமே; அதனால் பத்து லட்ச ரூபாய் செலவழித்த பிறகு மேலும் ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டுமென்றால் அமைச்சரது முடிவை பாராட்டுவது எப்படி? இப்பொழுது இருக்கும் நம் நிதி நிலைமையில் பதினொரு லட்ச ரூபாய் கட்டிடத்தை குழந்தைகளுக்கு என்று ஒதுக்க நமக்கு அந்தஸ்து இருக்கிறதா, என்று தெரியவில்லை. திடீரென்று அமைச்சர் ஒரு சமயத் தில் ஏதோ உத்தேசத்துடன் செய்த முடிவுகளின் விளைவுகளா என்ன? பரிசீலனை செய்துபார்த்து முடிவு எடுக்காமல் எந்த அமைச்சருக்கு தோன்றியதோ அல்லது காரியதரிசிக்குத் தோன்றியதோ, சட்டசபையை இங்கே கொண்டுவந்துவிட்டு, அங்கே அதிகப்படி செலவழிக்க திட்டமிட் டிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் செகரட்டரியேட்டு இருக்க இடம் காணாமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டுவது முக்கியம். இங்கே பெரும்பாகம் மத்திய ராணுவத்திற்கே தேவைப்படுகிறது. அப்படியானால் அவர்களிட மிருந்து கணிசமான நஷ்ட ஈடுபெற்று வேறு இடத்தில் நல்ல கட்டடமாக கட்டிக்கொள்ளமுடியும். கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டில் 150 ஏக்கர் இருக் கிறது. மேலும் எழுபது ஏக்கருக்கு இடம் இருக்கிறது. இதில் நல்ல கட்டிடம் கட்டமுடியும். அப்படிச்செய்தால் பின் வரும் சந்ததிகளுக்கு ஒரு நல்ல கட்டிடம் இருக்கும். இந்த பத்து வருஷ காலத்தில் பல நல்ல மின்சார திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவை பின் சந்ததிகளுக்கு பயன் தரும். ஆனால் ஐந்தாறு வருஷங்களாக சிலில் ஒர்க்ஸ் மான்யங்கள் பூராவும் சின்னச்சின்ன துண்டு துண்டாக உள்ள திட்டங்களுக்காக விரயம் செய்யப்படுகிறது. பெரிய கட்டிடங்களாக கட்ட சர்க்கார் என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th March 1958]

சமீபத்தில் நான் அக்கொண்டன்ட்-ஜெனரல் ஆபீஸ் புதுக் கட்டிடத் திற்குபோக நேர்ந்தது. ரூ. 24 லட்சத்திற்கு ஆயிரத்து இருநூறு பேர் இருக்கக்கூடிய, நவீன வசதிகள் எல்லாம் உள்ள ஒரு அழகான கட்டிடத்தை அமைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வளவு பெரிய கட்டிடம் கட்ட முடியுமானால் நமது செகரட்டரியேட்டு பூராவையும் ஒரே இடத்தில் வைக்க 40 அல்லது 50 லட்ச ரூபாயில் 4, 5 அடுக்குகள் கேண்ட் ஒரு நல்ல கட்டிடத்தை கட்டலாம்; சென்னை நகரத்தில் அத்தி பூத்தாற்போல் ஒரு சில கட்டிடங்களே பெரியவைகளாக, சில அடுக்குகள் உள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. மற்றவையெல்லாம் சிறிய சிறிய கட்டிடங்களே. அதுவும் நூத்தைம்பது வருஷங்களுக்கு முன் பிரிட்டிஷார் காலத்தில் யாராவது கட்டின கட்டிடமே தவிர வேறு இல்லை. இந்த பத்து வருஷ காலத்தில் சிக்கனமாகக் கட்டிய நல்ல கட்டிடங்கள் சர்க்கார் வசத்தில் இல்லாதது வருந்தத்தக்கது. இப்பொழுது ரூ. 2,60,000-க்கு சிறிய கட்டிடத்தை கட்டுகிறார்கள். இதற்கு அவசியம் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த முறையில் பண வசதிகளை வீணாக்காமல் பெரிய கட்டிடம் கட்டுவதானால், அதனால், கஷ்டம் அனுபவிக்கவும் தயார். ஆனால், சிறு சிறு காரியங்களுக்காக பண வசதியை வீணாக்குவதில் லாபம் இல்லை.

ரோடு டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு ரூ. 24,97,000 சப்ளிமெண்டரி கிராண்டாக கோருகிறார்கள். இது எதற்காக? புதிதாக வாங்கிய பஸ்களுக்கு ஸ்பேர் பார்டுகள் முதலியவை வாங்குவதற்காக இதில்கூட அதிகத் தேவை என்று ரிவைஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஸ்பேர் பார்டுகள் வாங்க வேண்டியது அவசியமா? அதற்கு என்ன நெருக்கடி? இந்த மூலதனத்துக்கு வட்டி என்ன ஆகும்? ஸ்பேர் பார்டஸ் வாங்குவ தில் சர்க்கார் கையாலும் முறை ஊசாரித்தனமாக இருக்கிறது என்று பல புகார்கள் வருகின்றன. சில நாட்களுக்கு முன்பு இவைகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி போட்டுமே என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஒரு கமிட்டியும் போட்டார்கள். ஆனால் இது என்ன பரிசீலனை செய்தது, அதன் சிபார்சுகள் என்ன என்பதெல்லாம் வெகு ரகசியமாக இருக்கிறது. அவைகளைச் சொல்ல தைரியம் இல்லையா? ஸ்பேர் பார்டுகள், டயர், ப்யூப்கள் நன்றாக உபயோகப்படுத்திய பிறகு அப்புறப்படுத்தப்படுகிறதா? அதன் பிறகே அவைகள் காயலாங் கடைக்காரர்களுக்கு விற்கப்படுகிறதா? இந்த ஸ்பேர் பார்டுகளை எல்லாம் சரிவர கவனிப்பதற்கு ரிஜிஸ்டர்கள் இருக்கின்றனவா? வாங்கின ஸ்பேர் பார்டுகளை கண்காணிப்பதற்கு சரியான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். இவைகளை வாங்குவதில் சிக்கனம் இருக்கவேண்டும். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நிர்வாகத்தில் செலவு அதிகம் ஆகிறது. தனிப்பட்டவர் பஸ் நடத்துவதோடு சர்க்கார் பஸ் நிர்வாகத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் செலவு ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கிறது. வருமானம் அதிகமாக வருவதினால் லாபம் அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் 'ஸ்பேர் பார்டஸ்' மெய்ண்டனன்ஸ் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. வருஷக் கடைசியில் இவைகளுக்கு நெருக்கடி என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தான் புரியவில்லை. பட்ஜெட் போடும்போதே சரியானபடி சித்தித்து போடாமல் திடீர் திடீர் என்று சப்ளிமெண்டரி கிராண்டுகளுக்கு இந்த சபைக்கு வருகிறார்கள். நாங்கள் கட்சியில் 150 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நீங்கள் சப்ளிமெண்டரி கிராண்டுக்கு ஆதரவு அளித்தாலும், அளிக்காவிட்டாலும், நாங்கள் 150 ஒட்டுகளைப் பெற்று சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டை நிறைவேற்றிக்கொண்டு விடுவோம்" என்ற மனப்பான்மைதான் இருக்கிறது. நிதி வசதிக்கு தகுந்தபடி வருஷ ஆரம்பத்திலேயே பட்ஜெட் சரியானபடி தயாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். செலவைக் குறைக்க ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஆகையால் வருஷக்கடைசியில் சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டுகொண்டு வருவது அவசியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில டிபார்ட்மெண்டுகளில் காலதாமதம் ஆவதைப் பற்றி குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. முக்கியமாக டிரான்ஸ்போர்ட், ஆஸ்பிடல், பாஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டுகளில்.

[27th March 1958]

MR. SPEAKER: May I interrupt the hon. Member for a minute? Two hours have been set apart for the Appropriation Bill. The hon. Member has already taken 20 minutes. After general discussion, voting on demands has to take place. I have no information as to how many hon. Members would take part in the discussion. No Member from any party has given his name. So, I feel there is going to be no further discussion, in which case, I have no objection to Mr. Kalyanasundaram speaking for one hour. Members must give their names in advances so that I may adjust the time. Mr. Chinnadurai wants to speak. So, I would like to know how much time Mr. Kalyanasundaram will take.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I will take ten minutes. I have given notice of cut motions but I will not speak on them. I would try to finish even earlier.

9-40
a.m. MR. SPEAKER: I have no idea as to how the discussion will proceed. Therefore, I interrupted the hon. Member. I am sorry.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்த மூன்று டிபார்ட்மெண்டுகளிலும், சிப்பந்திகளுக்கு துணி கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது. இது வருஷ ஆரம்பத்திலேயே எதிர் பார்க்கக்கூடிய செலவு. ஆகையால் ஏன் இது தகுந்த காலத்திலேயே கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்கு சமாதானம் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்டக்ரல் கோச் பாக்கரி, நெய்வேலி லிக்னைட் திட்டம், மற்றும் பொது வாக சில காரியங்களுக்கு நிலத்தை வாங்கி கொடுக்கும் (லாண்ட் அக்விசிஷன்) முயற்சிகளைப் பொறுத்த வரை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த முக்கியமான திட்டங்களுக்கு வேண்டிய நிலங்களையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு நாம் கடமைப்பட்டவர்கள். மொத்தமாக முதலில் நம் சர்க்கார் பணம் போட்டு கடைசியில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறும் இந்த விஷயத்தில் செலவு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இந்த விஷயத்திலும் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது.

நெய்வேலி லிக்னைட் பிராஜக்ட்டிற்காக நிலம் வாங்குவதற்கு அதிகப் படியான சிப்பந்திகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தும் காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. அங்கு வாங்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. எந்த இடத்தில் ஒரு ஏக்கர் 250 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நஷ்டஈடு குறைந்த அளவிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் மக்கள் மிகவும் ஏழைகள். இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களை நிலத்தை விட்டு நிர்ப்பந்தமாக அப்புறப்படுத்தியிருப்பதாக புகார்கள் வருகின்றன. இந்த விஷயத்தில் விசேஷ அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டும் கால தாமதம் ஆகியிருப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல் நிலத்தின் மதிப்பும் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் ஏழை கிராம விவசாயிகள் வயிறு எரியும்படி அவர்களை தியாகம் செய்யச் சொல்லுவது நியாயம் அல்ல, ஆகையால் இந்த விஷயத்தை நன்றாக பரிசீலிக்கவேண்டும்.

நெய்வேலியைப் பொறுத்தவரை காலதாமதம் என்றால், குந்தாவில் 'எமரால்ட் பேம்பு' என்ற பகுதி ஒன்று இருக்கிறது; 27 ஏக்கர் நிலத் திற்கு 17½ லட்சம் ரூபாய் மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். இந்த தேயிலை தோட்டத்திலோ அல்லது காபி தோட்டத்திலோ 5 லட்சம் மரங்கள் இருப்பதாகவும், மரம் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் விலை 15 லட்சம் ரூபாயும், நிலத்திற்காக 2½ லட்சம் ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 17½ லட்சம் ரூபாய் கலெக்ட் உள்பட எல்லோரும்

[27th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக பணம் பூராவும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் குறிக்கிட்டு பணம் கொடுக்காமல் இருந்த தற்காக நான் சம்பந்தப்பட்டவர்களை பாராட்டுகிறேன். சர்க்கார் காரிய தரிசியோ அல்லது அமைச்சரோ பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்த விஷயத்தை நிறுத்தி வைத்தவிடார்கள் என்று அறிக்கிறேன். இருபத்தேழு ஏக்கராவுக்கு 17½ லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பது என்று எப்படி ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். இதில் இரண்டு லட்ச ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிக்கிறேன். பணம் கொடுப்பதை இவர்கள் தடுக்காமல் இருந்திருந்தால் 17½ லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். பிறகு அதை வசூல் செய்ய முடியாமல் போயிருக்கும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? பெருமாள் பெத்த பெருமாள் ஆன கதை மாதிரி அந்த ஜில்லா கலக்டர் சேக்ரிடேரியட்டில் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டின் சேக்ரடரியாகவோ அல்லது ஜாயின்ட் சேக்ரடரியாகவோ போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தனிப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பற்றி குறை கூறவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களைப் பற்றி குறைகூறாமல் இருக்கமுடியாது. லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டும், சர்க்கார் பணம் சரியாக செலவழிக்கப் படவேண்டும் என்று பார்க்கும்போது சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரிகளைப் பற்றி குறைகூறாமல் இருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட தனிப்பட்டவர்கள் இப்படிச் சொல்வதினால் மன வருத்தப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை. அதற்கு அவர்கள்தான் பொறுப்பான. ஆகையால் இந்த விவரத்தை சரியாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தாலும், ஜூனியர் இஞ்சினியராக இருந்தாலும், கலெக்டராக இருந்தாலும் இந்த 'கான்ஸ் பிரஸி'க்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் விவசாய உரிமைகளைப் பற்றி பேசும்போது 151-வது செக்ஷன்படி அவர்களை சிறையில் பிடித்து போடுகிறார்கள். பொது மக்களுடைய பணத்தை எடுத்து ஒரு முதலாளிக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சதி செய்த அதிகாரிகளை என் விசாரணை இல்லாமல் சிறையில் போடக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்பொழுது நிர்வாகம் ஒழுங்காக இருக்கும், மனதில் பயம் இருக்கும், சர்க்கார் பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படும். Preventive Detention Actஐ முத்திராமலிங்கத் தேவா மீதோ அல்லது அரசியல் வாதிகள் மீதோ உபயோகிப்பதைவிட பொது மக்களுக்கு விரோதமாக சதி செய்யக்கூடிய அதிகாரிகள் மீதும் உபயோகிக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படிச் செய்வதற்கு அமைச்சர்களுக்கும் துணிய்சல் இருந்தால் அரசாங்க நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறும், சுறுசுறுப்பு இருக்கும், நேர்மையாகவும் இருக்கும். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கை மூலம் இவ்வளவு அதிகமான தொகை கேட்கிறார்கள் என்று எனக்கு வருத்தம் இல்லை. திட்டங்கள் போடும் பொழுது, வருஷ ஆரம்பத்திலே என்னென்ன செலவுகள் இருக்கின்றன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்காததன் காரணமாக அந்தந்த டிபார்ட்மெண்டுகள் இடிபாடுகளாகவும், அமைச்சர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்குத் தகுந்த மாதிரியும் உடரி பட்டஜேட் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஹரிஜன மான்யத்திற்காக உபரித் தொகை கேட்கிறார்கள். இது மிகவும் 9-40
நியாயமான செலவு. கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மனுக்களத்தார் பகுதியில் a.m.
ஹரிஜனங்களுக்கும், பறவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக இந்தப் பணம் கோரப்படுகிறது. இப்பொழுது அங்கே அமைதி நிலவுகிறது, அந்த அமைதி நீடிக்க வேண்டும், நல்லுறவு வளர வேண்டுமென்று தான் நாமெல்லோரும் நினைக்கிறோம். இப்படி ஒரு முக்கியமான செலவுக் காக ஒதுக்கப்படும் தொகை துரிதமாக செலவழிக்கப்பட வேண்டாமா? 1,600 வீடுகள் கட்டுவதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன? எத்தனை ரொமத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன? சில கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டும் வேலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். போலீஸை

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th March 1958]

அனுப்பும்போது வெகு துரிதமாக அனுப்புகிறோம். நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் போது வெகு துரிதமாக எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மட்டும் என இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத் திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் ஒரு வீட்டுக்கு 550 ரூபாய் கொடுத்து, அவரவர்கள் ரொக்கமாக ரூ. 100-ம் உழைப்பின் மூலம் ரூ. 100 கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, எல்லாவற்றையும் கண்டிராக்டர்களுக்கும் விட்டு பணத்தை விரயம் செய்கிற வகையில் செலவு செய்யாமல், இந்தத் தொகையை டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகச் செலவு செய்து நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன்பு உப மான்யக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொது மான்யக் கோரிக்கையாக இருந்தாலும் சரி, உப மான்யக் கோரிக்கையாக இருந்தாலும் சரி, எத்தனை கோடி ரூபாயை இந்த அரசாங்கம் கேட்பதாய் இருந்தாலும் சரி, நியாயமான கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் செயல்பட முற்படுவார்களேயானால் எத்தனை கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும், அந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று தான் நான் கூறுவேன். இந்த சபை முன்னால் உபமான்யக் கோரிக்கைகள் மூலம் கேட்கப்படுகிற தொகையை இந்த சபை எப்படியும் இறுதியிலே அனுமதிக்கத்தான் புகிறது. அனுமதித்தாலும், அனுமதிக்காவிட்டாலும் கூட, அந்தப் பணம் செலவாய்விட்டது. இப்பொழுது மார்ச் மாதம் முடிகிற தருணத்திலே இருக்கிறோம். அந்தப் பணம் செலவாகித்தான் இருக்கும். எப்படியும் இறுதியில் இந்தக் கோரிக்கையை அனுமதிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதான தீரும். ஆகவே அந்தப் பணத்தை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதான தீரும். இந்த நேரத்திலே சில விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு ராஜ்ய சர்க்கார் என்றால், எதோ சில வரிகளைப் போடுவதும், வருமானத்தைத் திரட்டுவதும். அத்தனையையும் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுப்பதும், இன்னும் சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக செலவழிப்பது மாதிரி அரசாங்கத்தின் வேலை அல்ல. ராஜ்யத்தின் இருக்கிற அத்தனை பேருடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதும், அந்த நலன்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்வதும் அரசாங்கத்தினுடைய மிகப் பெரிய பொறுப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாம் சோஷலிஸ்ட் லட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த லட்சியத்திற்கேற்பதான் திட்டங்கள் போடப்படுவதாகவும் நமக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றன. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் தேவை என்ற முறையில் தான் இந்த சபையில் பணம் கோரப்படுகிறது. திட்டங்கள் போடுவதன் விளைவாக நாட்டிலே இருக்கும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா, நாட்டின் செல்வப் பெருக்கத்திற்கு காரணபூதர்களாக விளங்குகிற உழைப்பாளி மக்களுடைய வருமானத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா, அதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதை கவனிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நான் உழைப்பாளிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அதற்குரிய முக்கியத்துவத்தை இந்த சபை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த சபையும், இந்த அரசாங்கமும் இதிலே பிரதான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இன்றைய தினம் நாட்டிலே விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிகள் ஏறமுகமாகவே இருக்கின்றன. இது எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர்கள் வெளி மேடைகளிலிருந்து கூறுவது அல்ல. அரசாங்கத்தின் தரப்பிலிருந்தே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப்

[27th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

பண்டங்களின் விலைவாசிகள் இவ்வாறு அகோரமாக ஏறிக்கொண்டே போகிறது. விலைவாசிகளின் ஏற்றத்துக்குத் தகுந்தவாறு, தொழிலாளர்களுக்கும், அரசாங்கத்தின் கீழே வேலை செய்கிற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், அரசாங்கமே மேற்கொண்டு நடத்தும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், ஊதியம் அதிகரித்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அப்படிப் பாப்போமே யானால், இன்று தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. விலைவாசிகளின் ஏற்றத்துக்கும், தொழிலாளர்களுடைய வருமானத்துக்கும் சம்பந்தமேயில்லாத நிலையிலே அடித்தளத்திலே வருமான எல்லை வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறவிரும்புகிறேன். சிலருக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, with great respect to the hon. Member, I have to point out that we have to confine ourselves to the Excess Demands under discussion. This is not a general discussion on the Budget. So, we have to concentrate on the various items found under the Excess Demands. These general observations, however valuable they may be, are quite out of place so far as these Demands are concerned.

MR. SPEAKER : I am sorry I was not listening to the speech of the hon. Member. However, I wish to state that the Hon. Minister's observations are quite correct. The hon. Member may confine his remarks to the Excess Demands under discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI : மந்திரி சபையினுடைய கொள்கையைப் பற்றிதான் குறிப்பிட முற்பட்டேன். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் "Head of State and Ministers" என்ற தலைப்பு இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு இது எல்லையைக் கடந்து போகிறதாக இருந்தாலும். . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கொஞ்சம் போனால் பரவாயில்லை.

SRI P. S. CHANNADURAI : ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயமாக இந்தப் பதனால் இதை கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இதைச் சொல்வதற்கு வேறு சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆகவே பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் அவர்களையும், சர்க்கார் தரப்பினரையும் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, விலைவாசிகள் ஏற்றத்துக்குத் தக்கவாறு வருமானம் அதிகரிக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையைக் காண்கிறோம். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிலருக்குச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இந்தக் காலத்திலே உற்பத்தி அதிகரித்ததும்கூட, செல்வம் அதிகரித்ததும்கூட, தொழிலாளர்களின் ஊதியம் அதிகரிக்கப்படவில்லை. அந்த நிலைமையைத்தான் நாம் இப்பொழுது காண்கிறோம். நாட்டிலே இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்றவைகள் இதற்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றன. இந்த நிலைமையிலே, ராஜ்ய சர்க்காரும் சரி, மத்திய சர்க்காரும் சரி, நம் நாட்டிலே தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு சரியான பாதுகாப்புக் கொடுத்தால்தான் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க முடியும். பல்வேறு திட்டங்கள் சரிவா நிறைவேற்றப் படவேண்டுமானால், அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களும், தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களும் ஜீவன சம்பளத்தை பெறுவதற்கு ஏற்ற முறையில் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படவேண்டும். இதற்காகத்தான் இன்றைய தினம் தொழில் ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் சற்று நேரத்திற்கு முன்பு ஊர்வலமாக சபைக்கு வந்தார்கள். இந்த சபையிலே உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு கோரிக்கை சாஸனத்தை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று வந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உள்ளே

[Sri P. S. Chinnadurai] [27th March 1958]

வருவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பது என்றால், சபையினுடைய வேலைக்கு தடங்கல் ஏற்படலாமென்று கருதி, அவர்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரையும் பார்த்து கோரிக்கை சாஸனத்தை ஒப்படைத்து விட்டு, தங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று கோரிச் சென்று இருக்கிறார்கள்.

IV—PRESENTATION OF PETITION TO THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER: I wish to inform the House that Rule 217 says—

“Petitions to the Assembly must—

- (a) relate to some matter actually under the consideration of the Assembly,
- (b) be addressed to the members of the Assembly,
- (c) be dated and signed by the petitioner or petitioners,
- (d) be in respectful and temperate language and
- (e) must not propose expenditure of public moneys or the imposition of any charge on public revenues.

Rule 218 says—

“No petition addressed to the Assembly shall be presented except by a member of the Assembly.”

Rule 219 says—

“Every member offering to present a petition to the Assembly shall confine himself to a statement of the parties from whom it comes, of the number of signatures attached to it and of the material allegations contained in it and to the reading of the prayer of the petition.” So, beyond these the hon. Member cannot go.

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்த சாஸனத்திலுள்ள முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் இந்த சபையில் படித்து விடுகிறேன்.

ஆகவே தொழிலாளர்கள் எல்லோருடைய சார்பாக ஒரு கோரிக்கை சாசனம் தயாரித்து அதில் எல்லோரும் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சபையின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த கோரிக்கை சாஸனத்தில் பல்வேறு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சில விஷயங்கள் மிகவும் முக்கியமானவைகள். அப்படிப்பட்ட முக்கியமான விஷயங்களையெல்லாம் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை சபையின் முன்னதாக சமர்ப்பிக்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அதைப்பற்றி விவரித்து பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதில் முக்கியமாகவுள்ள கோரிக்கைகளை மட்டும் படித்து விடுகிறேன். மற்றவைகளைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. இந்த சாஸனத்தை படித்துவிட்டு தங்களிடம் கொடுத்து விடுகிறேன்.

1. எல்லா ஸ்தாபன ரீதியாக இயங்கும் தொழில்களிலும் நியாயச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்படவும், கடும் உழைப்புத் தொழில்களில் குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்படவும், இடைக்கால நிவாரணமாக உடனடியாக எல்லா தொழிலிலும், 25 சதம் ஜேனரல் இன்டிரிமெண்டு தரப்படவேண்டும்.

2. பஞ்சப்படியை சம்பளத்துடன் இணைத்து மொத்த சம்பளமாகத் தரவேண்டும்; மொத்த சம்பளத்தை விலவாசி புள்ளி உயர்வுடன் இணைக்க வேண்டும்.

27th March 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

3. அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகளை உடனடியாகக் கட்டுப் படுத்தவேண்டும். கள்ள சேமிப்பாளர்கள், கொள்ளை லாபக்காரர்கள், இதர சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடும் நபர்கள் ஆகியோர்மீது கடுமையான சட்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்; விலவாசிகள் விஷம் போல் ஏறுவதைத் தடுக்கவும், மட்டுப்படுத்தவும் திட்டமிட்ட முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேற்கூறியவை அவசியமான முன் தேவைகளாகும்.

4. தினக்கூலி அடிப்படையில் சம்பளம் வாங்கும் சகல தொழிலாளர் களுக்கும் வாராந்திர விடுமுறை நாளுக்கு சம்பளம் கட்டித் தரவேண்டும். இது முந்திய வாரத்தின் சராசரி ஊதியத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட வேண்டும்.

5. 20 தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக வேலையிலுள்ள ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் அல்லது தொழில் ஸ்தாபனத்திற்கும் தொழிலாளர் பிராவிடண்ட் பண்டு சட்டத்தை உடனடியாக விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதி மொத்த ஊதியத்தில் 8-1/3 சத விசதமாக உயர்த்தப்பட வேண்டும்; தொழிலாளர் பிராவிடண்ட் பண்டு சட்டத்திலுள்ள குறைகளைப் போக்கும் முறையில் அதைத் திருத்தவேண்டும்.

6. ரகசிய ஒட்டுடெப்பின் மூலம் தொழிற்சங்கங்களின் பிரதிநிதித்துவத் தன்மையை நிர்ணயித்து அந்த அடிப்படையில் சங்கங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

7. அரசாங்க ஊழியர்கள், பாதி அரசாங்க ஊழியர்கள், ஸ்தல சர்க்கார் ஊழியர்கள், ஆகியோருக்குப் பொருத்தும் சீவில் ஏழ்வுத் திட்டம் உடனடியாகத் திருத்த வேண்டும்; சகல குமாஸ்தாக்கள், உடலுழைப்புத் தொழிலாளர்கள், ஆகியோருக்குப் பூர்ண தொழிற்சங்க ஜனநாயக உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டும்; சமாதான பூர்வமான கிளர்ச்சி; ஆர்ப்பாட்டங்கள், வேலை நிறுத்தங்கள் ஆகியவற்றில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவும் உரிமை வேண்டும்.

8. சுரங்கப் பாதுகாப்பு விதிகளை அமுல்படுத்துவதில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் உரிமை வேண்டும்; இன்றையதினம் சுரங்கங்களைப் பார்வையிடுவது, பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைக் கண்காணிப்பது ஆகியவைகளுக்கு இன்ஸ்பெக்டர்கள் மட்டுமே பொறுப்பாக இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இந்த உரிமை வேண்டும்.

9. சம்பளத்துடன் பண்டிகை லீவ் உடனே அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும்.

10. தொழிலாளர் அரசாங்க இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் அமுல்படுத்தப் படுவதிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும்; இன்ஷூர் செய்து கொண்டுள்ள தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கும், அல்லது தொழிலாளியைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கும் இந்த திட்டத்தின் நன்மைகள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். மேலும் சர்க்காரின் நிர்வாக உபயோகங்களுக் காகக் கட்டப்படும் கட்டிடங்களைக் காட்டிலும் போதிய ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

11. சிறு தொழில்களிலும் கடின உழைப்புத் தொழில்களிலும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் செய்யப் படவேண்டும்.

12. எல்லா மலைத் தோட்டங்களிலும், தோட்டங்களுக்குச் செல்லும் சமீப ரோடுகளையும், லீட்டு மனைகளையும் சர்க்கார் தங்கள் சுயாதீனத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். அவைகளை சுதந்திரப் பிரதேசங்களாகப் பிரகடனப் படுத்தவேண்டும். அங்கு தொழிலாளிகள் தொழிற்சங்க வாதிட்கள் என்ற முறையிலும், சுதந்திரப் பிரதேசங்கள் என்ற முறையிலும் தங்களுடைய உரிமைகளை அமுல்படுத்தவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும்.

13. சர்க்கார் ஊழியர்களில் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள்—தொழிலில் ஈடுபடாதவர்கள் என்ற பாகுபாடு நீக்கப்படவேண்டும்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [27th March 1958]

14. கீழ்வரும் தொழில்களுக்கு சம்பளப் போர்டுகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் :—

(அ) சணல், (ஆ) மலைத்தோட்டங்கள், (இ) நிலக்கரி தவிர இதர சுரங்கங்கள், (ஈ) இன்ஜினியரிங், (உ) இரும்பு, எஃகு, (ஊ) ரசாயனத் தொழில்கள், (஋) சிமெண்ட், (ஏ) ரயில்வேக்கள், (ஐ) தந்தி, தபால், (ஒ) தற்காப்பு அமைப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ள சிவிலியன்கள் (1947-ம் வருட தொழிற் சச்சரவு சட்டத்திற்குப்பட்டவை) (ஓ) துறைமுகங்கள், (ஔ) போக்கு வரத்து, (ஃ) இன்குரன்ஸ்.

இந்த கோரிக்கை சாசனத்தை விவாதித்து, இதில் அடங்கிய கோரிக்கைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்ய சென்னை சட்டசபை ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கோருகின்றேன்.

இப்படிக்கு,

தங்கள் உண்மையுள்ள,

1. P. S. சின்னதுரை, M.L.A.

(ஹிந்து மஸ்தூர் சபா)

2. M. கல்யாணசுந்தரம், M.L.A.

(அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ்)

3. R. ராமநாதன்

(ஐக்கிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ்)

4. K. ராமமூர்த்தி

(மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்மேளனம்)

5. G. லட்சுமணன்

(தபால், தந்தி தொழிலாளர் தேசிய சம்மேளனம்)

6. T. S. ராமானுஜம்

(ஸி.டி.யு.சி.)

7. S. மோகன் குமாரமங்கலம்

(இன்ஷியூரன்ஸ் தொழிலாளர் சம்மேளனம்)

8. V. G. ராவ்

(மின்சாரத் தொழிலாளர் சம்மேளனம்)

9. N. சம்பத்

(பாங்கித் தொழிலாளர் சம்மேளனம்)

10. S. குருசாமி

(ரயில்வே தொழிலாளர் சம்மேளனம்)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த கோரிக்கை சாசனத்தை சபையின் முன்னதாக சமர்ப்பிடப்பதற்கு முன்னதாக கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்திற்கு தீர்ப்புக் கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. சட்டசபையின் அங்கத்தினர் அவர்களை பெடிஷன்களை சமர்ப்பிக்கலாமா, அது இந்த சட்டசபையின் ஒழுங்குக்குப் பொருந்தமா என்பதைப்பற்றிய தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

27th March 1958]

MR. SPEAKER : I am afraid that reading of the names of the signatories is out of order. Because Rule 219 says—

“ Every member offering to present a petition to the Assembly shall confine himself to a statement of the parties from whom it comes, of the number of signatures attached to it and of the material allegations contained in it and to the reading of the prayer of the petition.”

So, the hon. Member will have to state the number of signatures only and he has no right to give the names thereof.

Secondly, I am afraid the hon. Member has only to state the material allegations contained in that petition. If the Speaker so desires, the Member must read it. I have not asked the hon. Member to read it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Anyway he has read it.

MR. SPEAKER : Yes, anyway, the hon. Member has read the names. I wish to remind the House that there shall be no discussion or speech in this connection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, my point has not been answered by you. I think it is a very important convention which we have to observe in this House. Can hon. Members belonging to this House submit petitions to this House? Because, they form part of this House and they can participate in the debate at any time. The provision relating to the submission of petitions to this House is intended for those who are not able to get access to this House and who are unable to participate in the discussion here. Therefore, if any Member of this House signs this petition, in my humble view, it will be quite out of order. I do not think such a petition can be received.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has raised certain important constitutional issues. I will have to study them. I shall not give a ruling on this subject today. The hon. Member need not have read the names of the signatories to the petition. Anyway he has read the names. I shall look into the matter and give my ruling in a day or two. There will be no speeches and there will be no further discussion on this subject. The hon. Member may hand over the petition to the Secretary. That is all that I wish to say for the present.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : May I know whether the proceedings relating to the reading of names by the hon. Member Sri Chinnadurai will be expunged from the Official report of the proceedings of this House?

MR. SPEAKER : It is for me to decide.

SRI S. LAZAR : In the matter of presenting petitions to the Assembly, is it not the convention of this House that the Speaker or his Secretary must have had notice of the petition and they must have known the contents of the petition before it is actually allowed to be presented to the House?

[27th March 1958]

MR. SPEAKER: The contents of the petition were not made known to me. But, my permission has been taken for the presentation of the petition. So, the hon. Member's point does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM: ஸார், ஒழுங்கு முறைக்கு விரோதமாக இருந்தும் இங்கே ஒரு மனு படிக்கப்பட்டு விட்டதால் அவையெல்லாம் நம்முடைய சட்டசபையின் ப்ரோசீடியூரில் ஏற்கப்பட்டு விடும். ஆகையால் கனம் தலைவர் அவர்கள் அந்த விஷயத்தை சட்டசபையின் ப்ரோசீடியூரில் விருந்து எக்ஸ்பஞ்சு செய்ய உத்தரவிடுவாரா என்பதை அறிய நான் விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member need not have read the names. Anyway, he has read the names. There is no harm. That does not matter. I shall look into the legal and constitutional aspects and give my ruling in a day or two.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1957-58—cont.

*SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத்தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். சென்னை மவுண்ட் ரோடிலுள்ள பழைய சட்டசபை கட்டிடத்தை சிறு குழந்தைகளுடைய சினிமா கான்பிப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தப்போவதாகவும் அதற்காக 4 புரோஜக்டர் வாங்க 29,000 ரூபாய் சாங்ஷன் செய்திருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் இரண்டு அபரேட்டர்களை நியமிப்பதற்கு என்றும் தொகை செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை புதியதாகக் கருதி அதற்கு என்று டோசன் கிராண்டாக 100 ரூபாய் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா காட்வெது என்று சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்திருந்தால் அந்தத் தீர்மானத்தை சட்டசபைக்குக் கொண்டுவந்து அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு அதன் பிறகு கோரிக்கையைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம்.

10-10 a.m. இரண்டாவதாக, 19-வது பக்கத்தில் டிமாண்டு 11-ன் கீழ் அயிடம் (1) ஏ, பி, வி மூன்றையும் கூட்டினால் ரூ. 7,70,200 வருவதாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அது சரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆனால் நான் மூன்றையும் கூட்டி பார்த்ததில் ரூ. 7,70,300 வருகிறது. ஆகையால், அதுபற்றி விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: நீங்கள் பேசலே பேசிகொண்டு போகலாம். மந்திரி அவர்கள் தன் பதிலில் இது பற்றி விளக்கம் தருவார்.

SRI S. M. ANNAMALAI: அடுத்தபடியாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த கலவரத்திற்காகவேண்டி ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து போலீஸை வரவழைத்தற்காக செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 5,50,000 என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய மலபார் போலீஸை அஸ்ஸாமுக்கு, நாக நாட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, அண்டையிலுள்ள ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த போலீஸை ஏன் இங்கு கொண்டுவரவேண்டும்? இதற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 5,50,000 ஏதற்காக செலவு செய்யவேண்டும்? நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய போலீஸை உபயோகப்படுத்தி நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் கலவரத்தை அடக்க முடியுமா? இங்கு இருக்கும் போலீஸை வைத்துக்கொண்டே இந்தக் கலவரத்தை அடக்கக்கூடிய அக்கரை சர்க்காருக்கு கிடையாதா என்று கேட்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சிறையிலுள்ள கைதிகளுக்காக ரூ. 6,50,400 கோரப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் 'The excess is mainly due to the increase in the number of prisoners,' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு கைதிகள் அதிகமாகப் போய் விட்டார்கள் என்று அர்த்தம். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் சென்னை சர்க்காரின் அடக்குமுறை அதிகமாகப் போய்விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

27th March 1958]

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, 10-13 a.m. in the speech delivered by the Hon. the Finance Minister and circulated to all hon. Members of this House, I find that in paragraph 2, a sentence runs as follows: "The size of the supplementary demand is indeed large, but this should not cause us undue concern because savings of about the same order as the additional amounts asked for under revenue and capital accounts are available under the different grants." Sir, we have been pointing out on the floor of this Assembly and also through the various Committees such as the Public Accounts Committee that the Departmental Heads do not put up proposals in time pointing out the savings that are likely to occur at the end of each year. If they had properly assessed the expenditure, this could have been anticipated by the Heads of Departments and there would not have been such a large saving.

Another thing is, with regard to the savings, the Hon. the Finance Minister has not given us the figures. Even though I went through the whole report in detail, I did not find the figures. I am unable to understand what the correct figures of the savings are. If correct figures are given, hon. Members may be able to appreciate. But the statement is very vague. This is my submission.

On page 18 of the report, Sir, we find that about a sum of Rs. 15 lakhs has been set apart for sinking of wells under the Grow More Food Campaign. I want to know from the Hon. the Finance Minister whether this scheme is being continued because some time back I was given to understand that this scheme has been wound up and that the money due is being collected through the Collectors of Districts. I want some clarification on this point from the Hon. the Finance Minister. (The Hon. Sri C. Subramaniam: This question was already discussed in the Public Accounts Committee.)

Then, Sir, with regard to page 19 of the report, I find that about Rs. 3,62,900 have been provided for the acquisition of lands for the Neyveli Lignite Project. Though this amount is to be reimbursed from the Government of India revenue, still I want to know whether such a large amount should be set apart because I know what these land acquisition proceedings are. In every district there has been abnormal delay with regard to these proceedings and the amount set apart is not likely to be spent in the current year. That is my humble submission, Sir, and I hope the Hon. the Finance Minister will look into these things also.

Another point which I would like to emphasise is this. On page 14, a sum of Rs. 14,77,900 has been provided for Cyclone Relief. This cyclone was some time in the year 1955 and I am really surprised to note that this large amount was not paid then. This could have been anticipated as this happened in 1955. So, this also requires some clarification. I would request the Hon. the Finance Minister to enlighten the House on this point.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [27th March 1958]

On the whole, the Hon. the Finance Minister is approaching us for a sum of two crores and sixty lakhs and odd. For asking this huge amount, the Hon. the Finance Minister must tell the House clearly what the budget position will be after the allotment is sanctioned. I hope he will give a clear picture of this. I am of the opinion that if all the Departmental Heads had appropriately assessed the whole thing, the Hon. Finance Minister would not have come before this House with this large demand. So far as all the Departments are concerned, my submission is that the amount can be reduced as much as possible without at the same time impairing efficiency. With these remarks, I end my speech. Thank you, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பல அங்கத்தினர்கள் இதிலே அதிகமாக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பேசியதற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதிலும் அண்ணாமலை அவர்கள் கூட்டல்போட்டு அதில் இருக்கக்கூடிய தவறுதலைக்கூட எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு நுணுக்கமாக இதை படித்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் கூட்டல் பிரகாரம் ரூ. 7,70,300 வரவேண்டும். இதில் ரூ. 7,70,200 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டலில் 100 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது, இந்த ரூ. 100 எதில் சேர்ந்திருக்கிறது என்பது இப்பொழுது கண்டுபிடிக்க முடியாது. ரூ. 100 அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ சாங்ஷன் பண்ணியதால் பரவாயில்லை. ஆனால் கூட்டல், கழித்தலாவது சரியாக இருக்கவேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விவரங்களிலே ஏதாவது ஒரு சிறிய ரூ. 100 அயிடம் இருந்தால் அதை விட்டிருந்தாலும் விட்டிருக்கலாம். அது என்ன என்பதை நான் கவனிக்கிறேன்.

10-20 முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், இப்பொழுது
a.m. நாம் ரூ. 19 கோடிக்கு பக்கமாக உபமான்யம் வேண்டுமென்று கோருகிறோம். இதைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். நான் முன்பு சொல்லியதுபோல, இதில் இந்த வருஷத்தில் வாங்கிய கடனை மத்திய சர்க்காருக்கு திருப்பிக்கொடுப்பதற்காக ரூ. 9 கோடி கோரப் படுகிறது. வேண்டிய செலவிற்கு நம்பிடம் பணம் இல்லாமலிருக்கும் போது மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறோம். ஒரு வருஷத்தில் வாங்கும் கடனை அந்த வருஷத்திற்குள்ளேயே திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிறோம். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கும்போது, நம் கஜானா விலிருந்து தான் பணத்தை எடுத்துக்கொடுக்கிறோம். அப்போது நம் கணக்கில் மாறுதல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு நாம் பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்கும் சட்டசபையில் அனுமதிவேண்டும். அந்தக் கணக்கில் ரூ. 9 கோடி ரூபாய் போய்விடுகிறது.

அதற்கடுத்தபடியாக, 10 கோடி ரூபாய் செலவாகும் கணக்கு. இந்தப் பகுதியில் உள்ள தொகையும் முந்தைய வருஷங்களில் இருந்ததைவிட கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்கு பொதுக் கணக்குக் கமிட்டியும்கூட முக்கிய காரணமாக இருந்தது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். அதாவது பொதுக் கணக்குக் கமிட்டி செலவுக் கணக்குகளை ரொம்பவும் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தது. எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருந்ததால், கமிட்டி அதற்குக் காரணம் கேட்கும். கொடுக்கப்பட்டதற்கு மேல் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தால், ஏன் 'ஸ்பென்சிமெண்டரி டிமாண்ட்' போடவில்லை என்று கமிட்டி கேட்கும். அந்தமாதிரி கமிட்டி ஆராய்ந்தது. அதன் விளைவாக, இப்போது, பொதுக் கணக்குக் கமிட்டி என்றாலே சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு கொஞ்சம் நடுக்கம் ஏற்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். கொடுக்கப்பட்ட பணத்தில் செலவழிக்கப்படாததை இலாகா மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும். அதிகப் பணம் வேண்டுமென்றால் ஜனவரியிலோ பிப்ரவரியிலோ கோரிப்பெறவேண்டும். மார்ச் 31-ம்

27th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

தேதிக்குள் சர்க்காருக்கு திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் செலவழித்துவிட்டால் பிறகு பல கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லவேண்டும். முன்னதாகவே அதிகப் பணம் கேட்காமல் செலவழித்து விட்டால் பின்னால் சரிசெய்யமுடியாது. ஆகையால்தான் பல இலாகாக்கள் கொஞ்சம் அதிகமாகவே பணம் கேட்டிருக்கின்றன என்பது என் அபிப்பிராயம்.

திட்டமிடாமல் செலவழிப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் வருகின்றன என்று ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கூறினார். உண்மையில், திட்டம் போட்டுத்தான் இவ்வாறு அதிகமாகச் செலவுசெய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். முதலில் பட்ஜெட் தயாரிக்கும்போது அது அதிகமாகத் துண்டுவிடும் பட்ஜெட்டாக அமைந்துவிட்டால் அதுவே பெரிய நெருக்கடியை உண்டாக்குகிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் செலவழிக்கவேண்டிய தொகையை திட்டக் கமிஷன் நிர்ணயம் செய்கிறது. சென்ற வருஷம் நாம் 35 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்கக்கூடாது என்று திட்டக் கமிஷன் கூறியது. ஆகவே திட்டச்செலவுகளை குறிப்பாக மூலத்தைச் செலவுகளை—35 கோடி ரூபாய்க்குள் கொண்டுவர முயற்சி செய்கிறோம். அந்த அளவிற்கு சில திட்டச்செலவுகளைக் குறைக்கிறோம். உதாரணமாக, நடப்பு ஆண்டில் மின்சார இலாகாவின் 13½ கோடி ரூபாய் கேட்டிருந்தனர்; ஆனால் நாங்கள் 12 கோடி ரூபாய்தான் கொடுத்தோம். அவர்கள் கேட்டபடி 13½ கோடி ரூபாய் கொடுத்திருந்தால் திட்டங்களின் மொத்தச் செலவு 32 கோடியாக இப்போது இருப்பதற்கு மாறாக 34 கோடியாக உயர்ந்திருக்கும். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைச் தயாரித்திருந்தால் பலர் ஆட்சேபனை கிளப்பியிருப்பார்கள். அவ்வாறு சில இலாகாக்கள் கேட்ட தொகைகளை நாங்கள் குறைத்திருந்தாலும், பிறகு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை திட்டங்களின் நிலவரத்தையும் செலவுகளையும் பரிசீலனை செய்கிறோம். அவ்வாறு பரிசீலிக்கும்போது, அதிகத்தொகை கோரும் இலாகாக்களுக்கு அந்தத் தொகையை கொடுக்கலாமா அல்லது செலவைக் குறைத்துக்கொள்ளும்படி அவைகளிடம் சொல்லலாமா என்று பார்த்து, தகுந்தபடி முடிவுசெய்கிறோம். சில திட்டச் செலவுகளைக் குறைக்கலாம் என்று நாங்கள் நினைத்தால் இலாகாக்களிடம் அந்த யோசனையைச் சொல்கிறோம். அவர்களும் குறைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதிமாகச் செலவழிக்கலாம் என்று நாங்கள் தீர்மானித்தால் இலாகாக்களிடம் அவ்வாறு சொல்கிறோம். ஆகவே செலவை அதிகரிப்பதோ குறைப்பதோ தகுந்தபடி அப்போதைக்கப்போது செய்யப்படுகிறது. இருக்கக்கூடிய பண வசதிகளைப் பொறுத்ததுதான் அவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இலாகாக்கள் அதிகமாகக் கேட்கும் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற அளவு நிதி வசதி இல்லை என்றால், அவர்களை செலவைக் குறைத்துக்கொள்ளச் சொல்கிறோம். செலவு அவசியம் என்று நாங்கள் கருதும் நிலையில் பண வசதி இருந்தால் அதிகமாகக்கோரும் பணத்தை அனுமதிக்கிறோம். அவ்வாறெல்லாம் பரிசீலிக்கும்போது, துரிதமாக நிறைவேற்றவேண்டிய திட்டங்களை துரிதமாகவே நிறைவேற்றவேண்டுமென்பதையும் மெதுவாக நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களை தாமதிக்கலாம் என்பதையும் மனதில் கொண்டு தான் அதிகப்பணத்தை அனுமதிப்பதையோ செலவைக் குறைப்பதையோ செய்கிறோம். இருக்கக்கூடிய நிதிநிலையை அனுசரித்தே இதையெல்லாம் செய்கிறோம். சென்ற ஜூன் மாதம் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்தபோது, அதில் 10 கோடி ரூபாய் துண்டுவிடிகிறது என்றும் அந்தப் பணம் எங்கிருந்து கிடைக்கப்போகிறதோ என்றும் கூறியதுடன், எப்படியும் நிதி நிலைமையை சமாளிக்கலாம் என்று நான் நம்பிக்கை தெரிவித்ததும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். அப்போது, நான் அவ்வாறு கூறிய போது 'இந்த அரசாங்கத்தார் இப்படியே நம்பி நம்பித்தான் மோசம் போகப்போகிறார்கள்' என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய பாணியில் அவ்வாறு கூறினார்கள். நான் அப்போது தெரிவித்த நம்பிக்கை நிறைவேறிவிட்டது. நாங்கள் நிதி நெருக்கடியை உண்மையிலேயே சமாளித்துவிட்டோம் என்று நிதி நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்கான தைரியமும் சக்தியும் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டோம் என்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள

[Sri C. Subramaniam] [27th March 1958]

போர்ட்டில் செலவு அதிகம் காணப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இது புதிய கணக்கில் இல்லை. அனுமதியைக் கணக்கில் இருந்து 35 லட்சம் ரூபாய் மாற்றவேண்டுமென்று கவனித்தோம். சில இனங்களில் எட்டு லட்சம் கூடுதலாக வேண்டியிருந்தது. இதில் புதிய செலவு ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே இதைப்பற்றியும் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெய்வேலி விக்னைட் சம்பந்தமாக நஷ்டாடு கொடுப்பதுபற்றி சொன்னார்கள். இந்தச் சபை சட்டம் இயற்றியிருக்கிறது. அதன்படி நஷ்டாடு கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் தவறு ஏதாவது இருந்தால் குறிப்பாக எந்த இடத்தில் தவறு ஏற்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஸ்ரீ சின்னதுரை பேசினது பொதுவான விஷயங்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லப்போனால் அவர் செய்த தவறையே நானும் இழைக்க வேண்டி நேரிடும். அவர் சொன்னது முக்கியமான விஷயங்கள்தான். ஆனால் எதை எதை எந்த எந்தச் சமயத்தில் சொல்லவேண்டும் என்பது உண்டு. ஆகவே அவர் சொன்ன முக்கியமான விஷயங்களுக்கு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பதிலளிப்பதற்கில்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 13 லட்சம் ரூபாய் கிணறு மானியத்தில் கண்டிருக்கிறதே, அந்தத் திட்டம் இன்னமும் அமுலில் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இந்த விஷயம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது அவருக்கு ரூபாய்க் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட தொகைகள் சரி செய்யப்படாமல் இருந்தது. அவைகளுக்கு எல்லாம் காலத்தை நீடித்துவைத்து பிப்ரவரி 28-ந் தேதிக்குள்ளாக வேலை தொடங்கப்பட்டிருந்தால் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த தொகையை மானியமாக மாற்றிவிடலாம் என்பதை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

10-40
a.m.

அந்த முறையிலே இதுவரையில் கடனாகப் பாலிக்கப்பட்ட தொகைகள் மான்யமாக இப்பொழுது மாற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 13 லட்சம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்ததை மான்யமாக்க வேண்டுமென்று கணக்கிட இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்த 13 லட்சம் ரூபாய் மான்யமாகக் கொடுக்க இந்த சபையின் அனுமதி கோரப்படுகிறது. இது, புதிதாகக் கொடுக்கப்படுகிறதல்ல. முன்பு கொடுத்த கடன் தொகையை மான்யமாக மாற்ற, இப்பொழுதுள்ள விதிகளுக்கிணங்க இது மாற்றப்படுகிறது. அடுத்த படியாக, லைக்ளோன் ரிப்பர்களுக்காக, அதனால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு இப்பொழுது பல மராமத்து வேலைகள் செய்யவேண்டியிருப்பதால் சில வேலைகளைச் செய்வதா இல்லையா என்று யோசனையில் இருக்கிறது. இனம்தார், மற்றவர்களின் சொந்தமான குளங்களைப் பழுது பார்க்க சர்க்கார் செலவு செய்யவேண்டுமா என்று யோசனையில் இருந்தது. அவர்கள் செலவு செய்வதாகயில்லை. ஆகவே யோசனை செய்து சர்க்காரே செலவு செய்து அவர்களிடமிருந்து வஜா செய்ய சட்டமிருக்கிறது. இது, தனிப்பட்ட விஷயமல்ல. இது, உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கக்கூடியதும், குடியானவர்களையும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமுமாகும். ஆகவே, அக்குளங்களை ரிப்பேர் செய்ய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பணம் இனம்தார் களிடம் இருந்து வசூல் செய்யப்படும் என்று குறிப்பிடவே இருக்கிறது. இன்னொரு விஷயம் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது. கட்டிடங்கள் கட்டுவதை துரிதமாகச் செய்வேண்டுமென்று, கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் என்று நினைக்கிறேன், குறிப்பிட்டார்கள். முதுகுளத்தார் குழப்பங்களால் ஏற்பட்ட விபத்துக்களுக்கு ஆளாகியிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு உதவி செய்ய புதுக் கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த சபையிலேயே இதுபற்றி பல புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவசரம் அவசரமாக வீடுகள் கட்டி அவைகள் கீழே விழுகின்றன என்று சொல்வதைக் கேட்கிறோம். அதே சமயத்தில் கட்டிடங்கள் மெதுவாகக் கட்டப்படுகிறது என்று குறை சொல்வதையும் கேட்கிறோம். கட்டிடங்கள் நன்கு கட்டப்பட்டு அவைகள் ஸ்திரமான நிலையில் இருக்கும்படி கட்டுவது மிகவும் அவசியமாகும். ஆகவே, காலதாமதம் சிறிதானாலும் கட்டிடங்கள் நல்ல முறையில்

27th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

கட்டப்படவேண்டும் என்பதே சர்க்காரின் கருத்து. ஆகவே, தாமதம் ஆனாலும் பரவாயில்லை. ஆகவே, கட்டிடங்கள் நன்கு கட்டப்படவேண்டும் என்றும் ஆறு மாதங்கள் அல்லது ஒரு வருஷத்திற்குள் அவைகள் விழுந்து விடக்கூடாது என்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, நாம் கைக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்படுகிறதா இல்லை ஏதாவது கோளாறுகள் இருக்கிறதா என்று நாம் விழிப்புடனும் கவலை யுடனும் பரிசீலிக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியும், எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து வருகிறது என்று நான் இந்த சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அக்கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் நன்கு செயல்படும் காரணத்தினால் இன்று அதிகாரிகளிடம் புது விழிப்பும் அக்கறையும், புது கவனிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே எல்லாவிதங்களிலும் நமது நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்தவரப்படுகிறது. அதில் இந்த சபையும் நல்லதொரு பங்குக்குக் கொள்கிறது என்பதுபற்றி நாம் மகிழ்ச்சிக்கொள்ளலாம். அதே முறையில், நிர்வாக இயந்திரம் நன்கு பழுதுபார்க்கப்பட்டு, நல்லமுறையில் நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்ல, துரிதமாக நடத்திச் செல்ல உதவி புரியக்கூடிய எல்லா முயற்சிகளையும் சர்க்கார் வரவேற்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, நாங்கள் குறை சொல்வதை இவர்கள் ஏதோ தங்கள் குறைகளாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று கவலைப்படவேண்டியதற்கு அவசியமில்லை. ஆனால் நியாயமான முறையில் அவைகள் சொல்லப்படவேண்டும். நியாயமான முறையில் காரியங்களை எடுத்துச் சொல்வதினால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதை பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி, எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி, இவைகளில் இயங்குகிற எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். வெறும் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக மட்டும் குற்றங்குறைகள் சொல்வது என்று வரும்போது அவைகளுக்கு பதில் சொல்லவேண்டி வருகிறது. அதனால் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படாமல் போகிறது. ஆகவே, இச்சபை அங்கத்தினர்கள் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்கவேண்டுமென்று அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வது என்றால் சர்க்கார் அதை என்னைக்கும் வரவேற்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த உபமானியங்களை இப்பொழுது ஒவ்வொன்றாக இச்சபைமுன் வைக்கும்போது அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister may now move the demands one by one and I will put them to the vote of the House.

V.—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1957-58.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 18,03,500 under Demand I—Land Revenue Department.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 18,03,500 under Demand I—Land Revenue Department.”

The demand was put and carried and the grant was made.

[27th March 1958]

DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 55,900 under Demand II—Excise Department.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 55,900 under Demand II—Excise Department.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 77,600 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,72,000 under Demand III—Stamps Administration.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,49,900 under Demand IV—Forest Department.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,49,900 under Demand IV—Forest Department.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 77,600 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

[27th March 1958]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 77,600 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,06,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,06,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 60,28,900 under Demand VIII—Irrigation.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 60,28,900 under Demand VIII—Irrigation.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff.”

The demand was put and carried and the grant was made.

[27th March 1958]

DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,04,800 under Demand X—State Legislature.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,04,800 under Demand X—State Legislature.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 10,04,800 under Demand X—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

I am not speaking on the cut motion, Sir. It may be put to the vote of the House without a discussion.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 10,04,800 under Demand X—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,04,800 under Demand X—State Legislature.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 47,17,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 47,17,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 47,17,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

This may also be put to the vote of the House without discussion.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 47,17,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS

27th March 1958]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 47,17,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,52,600 under Demand XII—Administration of Justice.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,52,600 under Demand XII—Administration of Justice.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XIII—JAILS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,21,400 under Demand XIII—Jails.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,21,400 under Demand XIII—Jails.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XIV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 74,19,300 under Demand XIV—Police.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, in view of the explanation given by the Hon. Minister, I do not move my cut motion.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 74,19,300 under Demand XIV—Police.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,63,700 under Demand XV—Education.”

[27th March 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,63,700 under Demand XV—Education.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVII—Public Health.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVII—Public Health.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XIX—Veterinary.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XIX—Veterinary.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XX—Co-operation.”

[27th March 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XX—Co-operation.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 500 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 500 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 500 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Re. 1.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 500 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Re. 1.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 500 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 300 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Re. 1.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 300 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Re. 1.”

The cut motion was put and lost.

[27th March 1958]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,83,03,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,83,03,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 14,43,400 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 14,43,400 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,65,700 under Demand XXVIII—Famine.”

[27th March 1958]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,65,700 under Demand XXVIII—Famine.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,88,400 under Demand XXIX—Pensions.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,88,400 under Demand XXIX—Pensions.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 28,15,800 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 28,15,800 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXXI—Miscellaneous.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXXI—Miscellaneous.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,25,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.”

[27th March 1958]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,25,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 3,25,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses—be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 3,25,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,25,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,92,200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,92,200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,09,02,100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,09,02,100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

The demand was put and carried and the grant was made.

27th March 1958]

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,54,40,700 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,54,40,700 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Re. 1.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Re. 1.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 900 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works.”

[27th March 1958]

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 900 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works’.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 900 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works—be reduced by Re. 1.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 900 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works—be reduced by Re. 1.’

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 900 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works’.

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XLII—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 24,97,000 under Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes’.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 24,97,000 under Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes’.

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XLIII—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,64,500 under Demand XLIII—Commuted Value of Pensions’.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,64,500 under Demand XLIII—Commuted Value of Pensions’.

The demand was put and carried and the grant was made.

27th March 1958]

DEMAND XLIV—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,64,78,600 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading’.

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,64,78,600 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading’.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,64,78,600 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 1,64,78,600 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading be reduced by Rs. 100’

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,64,78,600 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading’.

The demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XLV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 99,16,200 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 99,16,200 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.’

The demand was put and carried and the grant was made.

VI.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER RE MADRAS APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1958.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor of Madras has given his recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 and also the consideration of the said Bill by the Assembly.

[27th March 1958]

VII.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1958.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958’.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VIII.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF

DEMANDS FOR THE YEAR 1958-59—cont.

DEMAND XXXII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

MR. SPEAKER: Now we shall proceed with the Demand for Grants, Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum of Rs. 1,77,50,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses’.

10-58 a.m. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மான்ய கோரிக்கை சம்பந்தமாக ஒரு சிறிய அறிக்கையைத் தயாரித்து அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சமயத்தில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளை மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டு இறுதியில் பதில் அளிக்கின்ற சமயத்தில் இதைப்பற்றி விரிவாக பதில் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நடைமுறை வருடத்தில் 60 புது பஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. நடைமுறை வருடத்தில் 13 கோடி 47 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பொதுமக்கள் இதில் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றி. அதற்கு முந்திய வருஷத்தில் 12 கோடி 29 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள்தான் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது நடைமுறை வருடத்தில் கிட்டத்தட்ட 20 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பிரயாணிகள் இதில் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகின்றபோழுது எந்த அளவுக்கு நம்முடைய சர்க்கார் போக்கு வரத்துத்துறையில் சேவை செய்திருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். அடுத்தபடியாக முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது நம்முடைய பஸ்கள் 1956-ம் வருடத்தில் ஒரு கோடி 33 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மைல்கள் பிரயாணம் செய்தன. இப்போது நடைமுறை வருடத்தில் ஒரு கோடி 40 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மைல்கள் ஓடியிருக்கின்றன. இன்னும் இந்த பஸ்கள் மைல் ஒன்றுக்கு சராசரியாக ஒரு ரூபாய் இருபது நயாபைசா சம்பாதித்திருக்கிறது. பஸ்கள் வைத்திருக்கிற பெரிய முதலாளிகள் எல்லோரும் ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு மைலுக்கு வருமானம் வந்தால், நல்ல வருமானம் என்று ஒத்துக்கொள்வார்கள். செலவை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கிறபோழுது, ஒரு மைலுக்கு ஒரு ரூபாய் எட்டு நயாபைசா செலவு ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஒரு ரூபாய் எட்டு நயாபைசாவில்

27th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

பலவித மற்ற செலவும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. Accidents ரிசர்வ் நிதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, Depreciation ரிசர்வ் நிதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, இன்னும் நாம் வாங்கிய முதலீட்டுக் கடனுக்காக சர்க்காருக்கு வட்டி செலுத்தவேண்டிய தொகை ரூ. 10 லட்சம் இருக்கும், இதையெல்லாம் சேர்த்து, ஒரு மைலுக்கு ஒரு ரூபாய் எட்டு நயாபைசா செலவாகிறது என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறது. இந்த ரிசர்வ் நிதிகளுக்காக ஒதுக்கிய தொகை ஒரு மைலுக்கு 20 நயாபைசா. “Working expenses” என்று சொல்லுகிற அளவுக்குப் பார்ப்போமேயானால்; ஒரு மைலுக்கு 88 நயாபைசாதான் செலவாகிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலே மிகப் பிரபல்யமாக ஓட்டுகிற மற்றொரு பஸ் கம்பெனியினுடைய செலவை நான் கேட்டு அறிந்துகொண்டதில், அவர்களுடைய செலவும் ஒரு மைலுக்கு 88 நயாபைசாதான் ஆகிறது என்று தெரியவருகிறது.

மற்ற விவரங்கள் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசியபிறகு கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னதாக நம்முடைய சென்னை ராஜ்ய பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் விஷயமாக ஒரு விபத்து ஏற்பட்டதைக் குறித்து சில கேள்விகள் போட்டதன்பேரில் நான் விவரங்கள் கேட்டு அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவற்றை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். இந்த விபத்துக்குள்ளான பஸ்ஸை ஓட்டியவர் சரியான டயிற்சி பெற்றவரா என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் பயிற்சிபெற்றவர், “Qualified driver with heavy endorsement and badge” என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விருப்புகிறேன். இரண்டாவதாக அவர் எப்போழுது நியமிக்கப்பட்டார் என்று கேட்கப்பட்டது. திருவாங்கூர் கொச்சியிலிருந்து இந்த பஸ்ஸை மாற்றியபோழுது ஒரு சிலரின் பெயரைக் கொடுத்து அவர்களை இங்கே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்ட லிஸ்டில் இருக்கக்கூடிய டிரைவரில் ஒருவர். அவர் இந்தத் திரவிடாவுக்காக மாத்திரம் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவரல்ல. “ரெகுலர் வேக்கன்ஸ்” யில் அவருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது. நம்முடைய சென்னை ராஜ்ய பஸ் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற முறைப்படி, 12 மாதகாலம் “Daily paid worker” ஆக இருந்தால் அவர்களுக்கு பர்மனென்ட் ஆக வேலை கொடுக்கப்படும். இந்த 12 மாத காலத்தில் மாதம் ஒன்றுக்கு 22 நாட்கள் வேலை செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் அவர்களுக்கு பெர்மனன்ஸ்வி கிடைத்துவிடும். இந்தவிதமான காலி ஸ்தானத்தில் தான் அவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாக ஹானரி டைரக்டர் விபத்து நடந்த இடத்திற்கு செல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டு சொல்லப்பட்டது. அதைப் பற்றியும் நான் கேட்டு அறிந்ததில், அது சரியல்ல என்பதையும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். மற்ற விவரங்களை பதில் சொல்லும்போழுது சொல்லலாமென்று இப்போழுது நிறுத்திவைத்துக்கொள்கிறேன். இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும்படி எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI C. NATARAJA ODAYAR: On a point of information, Sir, கனம் மந்திரி அவர்கள் சென்ற ஆண்டில் 13 கோடி மக்கள் பிரயாணம் செய்ததாகவும், அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அவர்களில் நின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்தவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதைச் சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கிறேன். (சிரிப்பு)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நின்றுகொண்டு சென்றவர்களுக்கு அதிகமான நன்றி. உட்கார்ந்து சென்றவர்களுக்கு குறைவான நன்றி.....(பலத்த சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER: எதிர் கட்சியில் ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் 141-வது பிரேரணையை ஆதரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். How long will the Hon. Minister take?

[27th March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Half an hour.

MR. SPEAKER: Yes; according to the agreement arrived at, fifteen minutes are set apart for one of the Opposition leaders. We have 80 minutes left.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Why not we sit in the afternoon?

MR. SPEAKER: The Business Advisory Committee has allotted two hours for this Demand. Therefore, only eight hon. Members can speak. Let Mr. Ramaswami move his cut motion. I will allow him ten minutes; so also for other Members, I will allow ten minutes each. The Leader of the Opposition party will have fifteen minutes.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,77,50,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100”.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the allotment of Rs. 1,77,50,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100”.

The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணை மீது பேசுவதற்கு முன்னால், ஒரு விஷயத்தை முக்கியமாகக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி உண்மையிலேயே எனக்கு சந்தேகம். காரணம் என்னவென்றால் இந்த இலாக்காவைத் தலைமை தாங்கும் அமைச்சர் அவர்களும், இலாக்காவிலுள்ளவர்களும் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அதைத் தப்பாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். நல்லெண்ணத்தோடு, நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொல்வதாகக் கருதுவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதில் சந்தேகம் கிடையாது. தேசியமயமாக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய தொழிலிலுள்ள குறைபாடுகளையும் தவறுகளையும் எடுத்துச் சொல்லவில்லையென்றால், நாம் சோஷலிஸ சமதர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லும் போது, நிச்சயமாக ஒரு பெரும் கடமையிலிருந்து தவறியதாகத் தோன்றும். ஆகையால் தான் நான் இதை வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பத்து நிமிஷங்களுக்குள்ளாக இதைப்பற்றிப் பேச முடியுமென்று நான் கருதவில்லை. இதிலே பலவிதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு நாள் பூராவும் ஒதுக்கினாலும், இதைப்பற்றி விவாதிக்க முடியும். சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, நம் நாட்டிலே கட்டப்படும் அணைக்கட்டுகளையெல்லாம் கோயில்களாகக் கருதி, பயபத்தியோடு பூஜிக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு கூறியதுபோல், சோஷலிஸத்தை அடிப்படை லட்சியமாகக்கொண்டுள்ள மக்களும், தேசமும், சோஷலிஸ சமுதாயம் உருவாக வேண்டுமென்ற ஆர்வம் படைத்தவர்களாக இருப்பார்களேயானால், அதற்கு ஒரே ஒரு உரைகல் தான் இருக்கிறது. அது என்னவென்றால், பொது உடமையாக்கப்பட்ட தொழில்கள் சரியாக நடத்தப்படுகின்றனவா என்பதுதான். நிச்சயமாக நம்முடைய பஸ் போக்குவரத்து இலாக்காவானது, தனியார் நடத்தும் தொழிலைவிட மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது என்றால், நடைமுறையில்

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] 27th March 1958]

நாம் சோஷலிஸ சமுதாயத்திற்கு எதிராகத்தான் பிரசாரம் செய்திறோம் என்று அர்த்தம். இன்றைய தினம் டி.வி.எஸ். போன்ற சனிப்பட்ட முதலாளிகள் நல்ல முறையில் இந்தத் தொழிலை நடத்தும்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் ஏன் முடியவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கேள்வி. ஹைதராபாத்திலும், பம்பாயிலும் சிறந்த முறையில் நடத்துகிறார்கள். அங்கே மேலும் மேலும் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, நம்முடைய டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவிலே, ஹாஸ்தரி டைரக்டர், டெபுடி டைரக்டர் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கும்பொழுது பஸ்களை ஒட்டும் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை நிர்ணயம் கிடையாது. அவர்கள் திடீரென்று டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறார்கள். மேல் அதிகாரிகளின் தயவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி யிலிருந்து தொழிலாளர்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டபொழுது நமது பஸ் பாட்டிற்கு விரோதமான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சில விஷயங்களை அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டிலிருந்து நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது சில புள்ளி விவரங்களை தெரிவிக்க லாம் என்று நினைக்கிறேன். 1954-ம் ஆண்டு 226 பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டது. ஆனால் 31 பேர்கள் வேலை வேண்டாம் என்று சொல்லி 11-10 ‘ரிசைன்’ செய்துவிட்டார்கள். 1955-ம் வருஷம் 29 பேர் ‘ரிசைன்’ a.m. செய்திருக்கிறார்கள். 1956-ம் வருஷம் 29 பேர் ‘ரிசைன்’ செய்திருக்கிறார்கள். வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களும் அதிகமான பேர். 1954-ம் வருஷம் 45 ஆட்களும், 1955-ம் வருஷம் 51 ஆட்களும், 1956-ம் வருஷம் 41 ஆட்களும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த டிரான்ஸ் போர்ட்டு எடுத்துக்கொண்ட 5, 6 வருஷங்களிலேயே சில தொழிலாளர்கள் ரிடையராசி இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து வாலிபர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. இதே சமயத்தில் கன்னியாகுமரியைப் பார்த்தால், அங்கு 20 வருஷங்களுக்கு முன் சர்க்கார் இந்த டிரான்ஸ் போர்ட்டை எடுத்துக்கொண்ட போதிலும் அங்கு ரிடையர் ஆனவர்கள் சமீபத்தில் இல்லை. கன்னியாகுமரியில் நடந்த ஒரு விஷயம் சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி இரண்டு பெரிய பத்திரிகைகளும் எழுதியிருக்கின்றன. இந்த சம்பவத்தைப் பார்த்து தேசிய மயமாக்கலுக்கே தவறு என்று நினைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து. நான் சோஷலிஸத்திலே நம்பிக்கை உடையவன். நிச்சயமாக இவைகளை நன்றாக நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்த பஸ்களில் லீக்ஷ் மற்றும் இதர குறைபாடுகள் இருந்தால் அதற்கு யார் பொறுப்பாளியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு தக்க தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது வெறும் வார்த்தையிலோ அல்லது எட்டு அளவிலோ இருந்துவிடக்கூடாது.

கன்னியாகுமரியில் உள்ள நிலைமையை சற்றுப் பார்ப்போம். இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பு அங்கு டிரான்ஸ்போர்ட் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. 1954-ம் வருஷத்திற்கு அப்புறம் ஒருவரையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அங்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் சமிஷன் ஆட்களைப் பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். அங்கு ஆட்களை டிஸ்மிஸ் செய்வது இல்லை. ஆகவே வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் சாகசவதமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, 1951, 1955, 1956 வருஷங்களில் புதிய ஆட்களை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இந்த மூன்று வருஷங்களில் ஒருவரும் ‘ரிசைன்’ செய்யவில்லை, வேலையிலிருந்து நீக்கப்படவில்லை, ஒருவரும் இறந்தும் போகவில்லை.

இங்கு நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1954-ல் 29 ஆட்களும், 1955-ல் 36 ஆட்களும், 1956-ல் 20 ஆட்களும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ‘ரிடக்ஷன்’ என்ற வகையில் 1954-ல் 116

[Sri T. S. Ramaswami Pillai] [27th March 1958]

ஆட்களும், 1955-ல் 72 ஆட்களும், 1956-ல் 25 ஆட்களும் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் டிரான்ஸ்போர்ட் டிஸ்கா கொடுத்த தகவல்கள். தொழிலாளர் பிரதிநிதி, தொழிலாளர் வீரர் என்று சொல்லக் கூடிய தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு இந்த தகவல்களை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதிகம் பிரயாணிகளை ஏற்ற மறுத்த கண்டக்டர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்று நான் சமீபத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். இது விஷயத்தில் கன்னியாகுமரியில் நாகராஜன் என்ற கண்டக்டருடைய 'இன்சிரிமெண்ட் பார்' செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அங்கு உள்ள சங்கம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி டைரக்டர் அவர்களிடம் சொன்னதும் உண்டு. அது இப்போது அப்பீலில் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி பகுதியில் 1954, 1955, 1956 வருஷங்களில் யாருக்கும் தண்டனை கொடுக்கப்படவில்லை.

இங்கு 500 மைலுக்கு ஒரு பஸ் நின்று விடுகிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரியில் 10,000 மைலுக்கு 0.57 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 20,000 மைலுக்கு ஒரு வண்டி நிற்கிறது. இங்கு நிலைமை இப்படியிருக்கும்போது இவர்கள் அங்கே போய் என்ன சீர்திருத்தம் செய்ய முடியும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The breakdowns in the year 1957 were 17.12 for 10,000 miles. In the previous year the number was 21.11.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இங்கு மசல் ஆயில் உபயோகிக்கும் பஸ் ஒரு காலனுக்கு 13 மைல்தான் போகிறது. கன்னியாகுமரியில் இருக்கும் பஸ்கள் இன்னும் அதிக மைல்கள் ஓடுகின்றன.

இப்பொழுது ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த பஸ் விபத்தில் சம்பந்தப்பட்ட டிரைவர் தாசயன் என்பவன் 1956-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 13-ந் தேதி வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டான். அவனை பப்ளிக் ஸர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக டெஸ்ட் செய்து எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அவர்கள் ஆட்களை எடுத்தால் தேர்ச்சி பெற்றதற்கு சர்ட்டிபிகேட்டு கொடுக்கிறார்கள். இந்த டிரைவரை செகிங் இன்ஸ்பெக்டரும், போர்மனும் டெஸ்ட் செய்தபோது அதில் தேர்ச்சி அடையவில்லை என்று தெரிகிறது.

விபத்து நடந்த அன்று டைரக்டர் அவர்கள் அங்கு சென்றிருக்கலாம். ஆனால் அவர் அன்றைய தினம் செல்லவில்லை. நேரள அரசாங்கம் அவர்களை எடுத்து ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுவர விரைவில் விட்டிருக்கிறார்கள். பாட்மிண்டன் விளையாடும்போது இரண்டு பேர் இறந்து போனார்கள் என்ற தகவல் கிடைத்தது.

MR. SPEAKER : The hon. Member has taken fifteen minutes.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I have finished.

MR. SPEAKER : All the leaders of parties and other members have expressed themselves in favour of an afternoon sitting. 2 மணி நேரம் போதாது, இன்னும் அநேக மெம்பர்கள் பேசவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் சபை 1 மணிக்கு எழுந்திருந்து பிற்பகல் 3 மணிக்கு கூடி 5 மணி வரை விவாதிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 3 மணிக்கு கௌன்சில் கூடுகிறது.

MR. SPEAKER : அப்படியானால் 1½ மணிக்கு சபை கலைந்து பிறகு பிற்பகல் 3½ மணியிலிருந்து 5½ மணி வரை இந்த மானியத்தின்மேல் விவாதம் நடக்கும். அந்த இரண்டு மணி நேரத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சந்தோஷத்தோடு சொல்கிறேன்.

[27th March 1958]

* SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, while supporting the Demand, I would like to place before the Government certain facts for their consideration. It is my firm belief that our Government should nationalize the entire transport system in our State. There may be hurdles, obstacles, inconveniences and difficulties in the beginning. But if the Government have got the requisite boldness, they can surmount all these. The explanation that is given by the Hon. Minister for not nationalizing the entire transport system in the State is that the Government have not got funds, and that, therefore, they are thinking of piece-meal nationalization. I would tell the Hon. Minister that, the people of the State are behind the Government and that the excuse of lack of funds offered by the Government is not convincing.

Sir, I welcome the decision of the Government to expand the Madras Transport unit. But I am at a loss to understand why the Kanyakumari transport unit should not also be expanded. At present, I understand that only 40 routes in Kanyakumari area have been nationalized and that the total length covered by these routes is 500 miles. There are other infossil routes equally lucrative which act as feeder routes to the Transport system in the Kanyakumari area. If these routes are also nationalized and if the route from Nagercoil to Tirunelveli is also taken over by the Government, the Kanyakumari transport system will be an effective administrative unit by itself with a stupendous and gigantic workshop situated at Nagercoil. I must also point out that there seems to be a wrong impression in the minds of the people of that area as well as the public in other parts of the State that before that area was added on to the Madras State, everything was well with the transport system in that area. This is an absolutely erroneous view. I would tell the Government and the hon. Members here that there has been a mischievous propaganda systematically carried on in several quarters which are always against the merger that things were better before merger. This will not solve problems but create new ones. They have successfully created that impression. It is high time that the Government took steps to convince the people of the area that things were equally bad, if not worse, even before merger so far as transport was concerned. There was overloading before merger. The rotten buses which are now running, were running even before merger. I would point out that this does not mean that things have not improved in the Kanyakumari area. There are difficulties. I would draw the attention of the Hon. Minister to the assurance that was given on the floor of the House with reference to my question on 27th July 1957 that 24 new buses would be sent to the Kanyakumari area and express my thanks to him for having fulfilled that assurance. I would say that the difficulties that have arisen in the matter of successfully operating the transport system there are difficulties which were actually created by the erstwhile Travancore-Cochin State at the time the question of assets and liabilities was discussed. Rotten buses were handed over to us. The Government were not kind enough, generous

[Sri T. T. Daniel] [27th March 1958]

enough to spare new buses at the time of division of assets and liabilities. The Hon. the Minister has said that 32 rotten buses, useless buses, were given to us. That is the main difficulty. The Government have now allotted only 30 lakhs of rupees for the purchase of buses. This amount is rather meagre and the Government should find funds for purchasing more buses. The Estimates Committee has also expressed the view that most of the buses operating in the Kanyakumari area are useless buses. Sir, most of these buses are petrol buses and it is stated that if they are fitted with diesel engines, the profit will increase. I hope this will be done soon.

Regarding waiting sheds at bus stops, I would say that the Government have to construct many. There are no good waiting sheds in our district—e.g., Monday Market, Neyyoor, Thoduvatti and Villukuri—and we can see at these places ladies with babies in their arms exposed to the heat of the sun. It is good on the part of the Government to begin the construction of a new workshop at Nagercoil. This was a demand we made even before the erstwhile Travancore-Cochin Government some years ago. But our cry in the Legislature was a cry in the wilderness. But here, we find a Government with a changed heart, a Government having goodwill towards us. It is really good on the part of the Government to set apart three lakhs of rupees for the construction of the workshop.

Regarding service conditions, there is difference between those in Madras City and the conditions obtaining in Kanyakumari. But, Sir, most of the conductors and checking inspectors in Kanyakumari are graduates and graduates in law. Any way, we are not satisfied with the service conditions of the assistant inspectors and the conductors in the City Transport service. I would request the Government seriously to consider this question and to see that their condition is also ameliorated.

Sir, I would be failing in my duty if I did not say something about the tragic accident that occurred to a State Transport bus on the 10th of this month. I had the opportunity to visit the scene of occurrence of the accident and the Oolloor Hospital at Trivandrum to which the injured persons were taken. I met the injured persons and I still remember the old men and women with folded hands and with tears gathering in their eyes, telling me that nobody in the district came along to take them to the hospital. It pains me to tell that the officers of the district have brought a bad name to the entire Transport Department. They have blurred the fair name of the Hon. Minister. They must have shown some human consideration to the injured. That is all what the public want. Human sympathy transcends all transport rules. The District Collector may say that he is above transport rules and that he is not bound to go to the hospital and see the injured. I would ask the Hon. Minister to take note that the officers should change their attitude. They should forget that they are officers of the East India Company. People's minds have changed. The

27th March 1958] [Sri T. T. Daniel]

Government is run by the people's representatives. The public expect human consideration from the Government. If the Honorary Director had visited the hospital, how glad I would have been and how happy the people would have been! Perhaps it is an unwanted slip. I do not think such slips will ever occur in our life. About 87 poor Harijans were involved in that accident. Perhaps I believe that the District Collector and the other Transport Officers would have rushed to the hospital if some rich millionaire was involved in the accident. Or, they would have visited the hospital if some M.L.A. or some Minister was involved in the accident. Whatever it is, it is not good that they have not visited the injured in the hospital. When the people were seriously injured and when they were bleeding with grief, these officers have not visited them. So, there is no wonder there is discontentment in the district that the officers have not conducted themselves well and that they have not risen to the level expected of them. The District Collector could have gone to the hospital and could have given a word of consolation to the injured. We are told that the injured experienced considerable difficulty in returning to their respective places as soon as they were discharged from the hospital. The Kerala Government had a technical difficulty in giving money. Our Government could have made some contribution immediately at least from the accident fund and could have asked the Superintendent to give first-aid to the injured without delay. Sir, my question was given to the Hon. Speaker some 14 days back. Even after the lapse of 14 days, the officers have not given the correct answer. Even with regard to the number of deaths, we did not have correct figures. Correct details are not furnished. I have the names of the deceased. One Subashini, a lady, died the next day; she was admitted into the hospital. One Krishna Nayar, a native of a village near Trivandrum, succumbed and one Chellappan of Varkalai also died. I think the deceased lady's husband was discharged and I hear that he would also have died. With these few observations, I conclude my speech, Sir.

* Sri C. R. RAMASWAMI : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான் யக் கோரிக்கையை அதிர்ந்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை வெளியிட முன் வந்துள்ளேன். பல டிரான்ஸ்போர்ட் மிகவும் லாபகரமானது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அரசாங்கம் நடத்தும்போது லாபம் ஒன்றையே எதிர்பார்த்து நடத்தக்கூடாது. அரசாங்கம் நல்ல முறையில் இதை நடத்து கிறார்கள். இரண்டு வருஷ காலமாக கண்காணிப்புடன் இருந்து ஊழல்களை அகற்றி நல்ல முறையில் நடத்துகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி சந்தேகமில்லை. யார் என்ன சொன்னாலும் இதை மறுக்கமுடியாது. இதிலே முக்கிய மாக மந்திரி வெங்கடராமன் அவர்களுக்கு நமது பாராட்டு உரித்தானது. தொழிலாளிகளுக்கு 16 துறைகளில் எல்லா சலுகைகளும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் முன் காலத்தில் இல்லை. ஆனாலும் அவைகளுக்காக ஒரு விதமான பாராட்டுதல்களையும் காணாமே என்று வருந்துகிறேன்.

1940-ல் மைலாப்பூரிலிருந்து பாரிஸ் கார்னருக்கு இரண்டரை அணு தான் கட்டணம். ஆனால் அது இப்பொழுது மூன்றரை அணு. இதற்குக் காரணம் என்ன? இதே மாதிரி பல வழிகளிலும் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு

[Sri C. R. Ramaswami] [27th March 1958]

நல்ல சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமே. ஆனால் சாதாரண மக்கள் பஸ்களை உபயோகிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் செல்லக்கூடிய சௌகரியத்தை ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அவசியம்.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் 1957-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ல் கணக்குப்படி 445 பஸ்கள் சென்னையில் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 320 பஸ்களே ஒகின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சாதாரணமாக நான் குறுக்கிட விரும்புவதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது புள்ளி விவரங்கள் சரியாக புரிவதற்காக குறுக்கிடவேண்டியிருக்கிறது. ஷெட்யூல்டு சர்வீஸ் கணக்குப்படி நடத்தினால் 100 சதவிகிதம் எபிஷன்ஸி இருக்கும். அப்படிப் பார்க்கும்போது 330 ஷெட்யூல்டு சர்வீஸ் நெம்பர் இருக்கிறது. ஆனால் 10 வருடங்களாக கண்டெம் பண்ணாமல் இருப்பவைகளையும் சேர்ப்பதால் 445 வருகிறது.

* **SRI C. R. RAMASWAMI :** இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் மூன்றில் ஒரு பாகம் ஷெட்யூல்டு இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. ஓடாமலும், பராமரிப்பு செய்யாமலும் பஸ்களை ஷெட்யூல்டு வைத்திருப்பது அரசாங்கத்திற்கு பெருமை தராது. அடிக்கடி ரோடுகளில் பஸ்கள் நின்று விடுகின்றன. சொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து பார்த்தால் 1957-ல் சராசரி ஒரு நாளைக்கு 65 பிரேக் டௌன் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதிலே சென்னை நகரிலேயே 50 நேர்ந்திருக்கும். ஆனால் அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளால் ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது, சந்தேகமில்லை. அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆனால் பிரேக் டௌன்கள் அடிக்கடி ஏற்பட்டு கொண்டதான் இருக்கின்றன. ஒரு பஸ் வழியில் நின்றுவிட்டால் பாஸஞ்சர்களுக்கு விமோசனமில்லை. அவர்கள் அங்கேயே நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உதவி பஸ் அனுப்புவதில் அந்த தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. “அரசாங்கம் எதை நடத்தினாலும் இப்படித்தான் இருக்கும்” என்று மக்கள் தூற்றுகிறார்கள். அந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கும் ஆபீஸர்கள் இவற்றில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1940-ல் ஒரு ஸ்டேஜுக்கு அரை அணு கட்டணமாக இருந்தது. அது இப்போது முக்கால் அணுவாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதற்கு காரணம் என்ன? அரசாங்கம் மக்களுக்கு நன்மை புரியவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு பஸ் சர்வீஸ் தேசியமயமாக்கி யிருக்கிறார்கள். கட்டணத்தை உயர்த்திக்கொண்டு போனால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் இருக்காது. கட்டணங்களை நயா பைஸாவாக மாற்றியபோது சிறிது உயர்வு ஏற்பட்டது. இச்சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தொழிலாளிகளின் சலுகையைப்பற்றி சொல்லுகிறார்களே தவிர பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யும் 13½ கோடி மக்களுடைய அதிக செலவையும், கஷ்டங்களைக் குறித்தும் யாரும் பேசாததுபற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். மக்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் போதுமான வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேச அனுமதி கொடுத்ததற்கு வந்தனம் செலுத்துகிறேன்.

* **SRI M. SELVARAJ :** தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமசுவாமி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டு பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் போன ஆண்டில் ஒரு மைலுக்கு செலவு 1.20 நயே பைசே ஆகவும் இந்த ஆண்டில் 1.6 நயே பைசே அதிகமாகவும் இருப்பதாக கண்டிருக்கிறது. இதற்கு காரணம் கழிவு மைலுக்கு 88 நயே பைசையாக இருப்பது. இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில தனியார் நடத்தும் பஸ்களில் 68 நயே

27th March 1958] [Sri M. Selvaraj]

பைசேதான் ஆகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இன்கம்டாக்ஸ்க் காக அப்படி கணக்கு காட்டி இருக்கலாம். ஆகவே இந்த செலவை குறைக்க நமது மந்திரி அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

போன ஆண்டில் இருந்ததை விட இந்த ஆண்டில் மாடல் பஸ்கள் அதிகம் வாங்கவேண்டுமென்பது திருப்தி அளிக்கிறது. ஆனால் தேசியமயமாக்கும் முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கம் கவனிக்காமல் பண வசதி குறைவைப்பற்றி பேசுவது சரியல்ல. ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு கேள்வி நேரத்தில் பதிலளிக்கையில் “ஒர்க்ஷாப் வசதி போதவில்லை, பண வசதி இல்லை” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்லுகிறேன். ஜென்தாரி ஒழிப்பின் போது அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கவில்லை. ஆகவே ஜில்லா வாரியாகவாவது பஸ்களை தேசியமயமாக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். பண மில்லை, ஒர்க்ஷாப் இல்லை என்று சொல்லி தட்டிக் கழிப்பது சரியில்லை.

11-40
a.m.

தற்சமயம் ஆளும் கட்சியில் கீட்டட்ட இருபதுக்கு மேற்பட்ட பஸ் முதலாளிகள் இருக்கின்றார்கள். ஆகையினால்தான் ஒரு விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு என்று ஒரு முறையை அனுசரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதே முறையில் ஆளும் கட்சியில் அதிகப்படியான பிராசுதாரிகள் இருப்பதால்தான் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர தயங்குகிறார்கள். மற்றும் இதர திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும் அரசாங்கம் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது பஸ் டிரான்ஸ்போர்டைப்பற்றிதான் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி இங்கே பேசக்கூடாது. The hon. Member must confine himself to the Demand, however nice reference to other things may be.

* **SRI M. SELVARAJ :** உதாரணம் கூட சொல்லக் கூடாதா?

MR. SPEAKER : He can't do that also.

* **SRI M. SELVARAJ :** குறிப்பாக இந்த மாநிலத்தில் சுமார் 3,500 பஸ்கள் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த பஸ்களுக்கு வரக்கூடிய லாபக் கணக்கைப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய ஆறு கோடி ரூபாய் வரும். அதனால் இவ்வளவு பெரிய வருமானம் வரக்கூடிய தொழிலை ஏன் தேசியமயமாக்கி நடத்தக்கூடாது? ஆகவே பஸ்களை தேசியமயமாக்கி நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி தேசிய உடமையாக்கினால் நஷ்டம் வராது. அப்படி தேசிய உடமையாக்க இஷ்டப்படவில்லை என்றால் எல்லா பஸ்களுக்கும் எலத்திற்கு விட்டுயார் உயர்ந்த தொகைக்கு எலம் எடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அந்த ரூட்டுகளை விட்டுவிடலாம். அப்படி ரூட்டுகளைக் கொடுத்தால் யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். பலர் பல ரூட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான லாபத்தை அடைந்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மொனாபொலி சிஸ்டம் என்பதை எடுத்துவிட்டு அதாவது ஒரே ரூட்டுகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களோடு (new comers) மற்றவர்களுக்கும் அதைக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். ஆகவே இந்த முறையை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மசல் எண்ணைக்கு வரி போடப்போவதன் காரணமாக மொபுசலில் உள்ள பஸ்களுக்கு கட்டணத்தை உயர்த்துகிறார்கள். அதாவது பஸ் வாடகையை உயர்த்துகிறார்கள். அப்படி உயர்த்தினால் பொது மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவார்கள். அதனால் அப்படி உயர்த்தாமல் இருக்கும்படியாக பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த வருஷம் போன வருஷத்தில் பிரயாணம் செய்தவர்களைக் காட்டிலும் அதிகப்படியாக பிரயாணிகள் பிரயாணம் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. போன வருஷம் 86 ரூட்டுகள் அனுமதித்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த வருஷம் 99 ரூட்டுகளை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான

[Sri M. Selvaraj]

[27th March 1958]

13 ரூட்டுகள் இருப்பதனால்தான் அதிகப்படியாக பிரயாணிகள் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்களே தவிர ஒரு பெரிய பலாபலன்களை அடைந்து விட்டதனால் அதிகப்படியான பிரயாணிகள் பிரயாணம் செய்யவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில ரூட்டுகளுக்குத்தான் சீசன் டிக்கட்டுகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். எல்லா ரூட்டுகளுக்கும் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அதனால் எல்லா ரூட்டுகளுக்கும் சீசன் டிக்கட்டுகளைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த இந்த வருஷத்திலேயே செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் மக்கள் வெயிலிலும், மழையிலும் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பெசிலிஷஸ் சென்னைவில் இல்லை. ஆனால் கோயமுத்தூர், பீளமேடு முதலிய இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு தனியார் நடத்தும் பஸ் ரூட்டுகளில் ஷெட்கள் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றும் இதர செளகரியங்களையும் செய்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று நம்முடைய மாநில சர்க்காரும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்னை நகரத்திற்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனை. இன்றைக்கு அங்குள்ள ட்ரைவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் மிகவும் குறைவு. மற்ற இடங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சம்பளத்தைக் காட்டிலும் இங்கே கூம்மியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ட்ரைவர்களுடைய கையில் தான் பலருடைய உயிர்கள் இருக்கின்றன. ரயிலை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ட்ரைவருக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். இது வரைக்கும் பஸ் ட்ரைவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கவே இல்லை. 50 அல்லது 60 பேர்களுடைய உயிர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய கையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்.

ட்ரைவர்கள் வீட்டுக்குப் போய்விட்டு வருவதாக இருந்தால் சுமார் 12 அல்லது 13 மணி நேரமாகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு எட்டு மணி நேர வேலையான என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு 12 அல்லது 13 மணி நேரமாகிறது. காலை எட்டு மணிக்கு பூட்டிக்கு வருவதாக இருந்தால் தண்டையார்பேட்டை, திருவொற்றியூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு வெடியுற் காலையிலேயே புறப்பட்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையிலும் அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் தங்களுடைய வேலையில் ஒரு குற்றம் குறைவும் இல்லாமல் வேலை செய்து தங்களுடைய திறமையைக் காட்டக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு கான்டிரிபூஷனாக அல்லது போனஸாக கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். 100 ரூபாயோ அல்லது 200 ரூபாயோ அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்கள் திறமையாக வேலை செய்ய முற்படுவார்கள். இப்படி அவர்களிடமிருந்து திறமையாக வேலை வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஆடைகள் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படுவதாகவே இல்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட கூடிய ஆடையை அந்த வருஷக் கடைசியில்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் வருஷத்தின் முதலிலேயே அவர்களுக்கு ஆடைகளைக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மற்றும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஆடைகள் அவர்களுடைய வேலைக்குத் தகுந்தபடி இல்லை. அடிக்கடிக் கிழிந்து போகக்கூடியதாக இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது போன்று அவர்களுக்கு அழுத்தமான ஆடைகளைக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அப்படி அழுத்தமாகக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல

27th March 1958]

[Sri M. Selvaraj]

முறையில் செயலாற்ற முடியும். இப்பொழுது மூன்று செட்டுகள் கொடுக்கப் படுவதாக தெரிகிறது. அத்துடன் கூட ஒரு செட்டை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக ட்ரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் வெளியூரிலிருந்துதான் வருகிறார்கள். நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதில் க்ரோம்பேட் வொர்க்ஷாப்பில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் தீட்டி இருப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார். அதையே ரன்னிங் ஸ்டாப்புக்கும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஸ் ஊர்களிலிருந்து அவர்கள் வருவதால் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு இடத்தில் வந்து இருக்கும்படியாகச் செய்து அங்கே இருந்து அவர்களை வேலை இடத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் அவர்கள் சீக்கிரமாக வேலைக்கு வரமுடியும். பூட்டி 8 மணியுடன் அவர்கள் வீட்டிலிருந்து வந்து போவதற்கு நான்கு மணி நேரமாகிறது. அதனால் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு நாளைக்கு சுமார் 12 அல்லது 13 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். வண்டியை எட்டு மணி நேரம் சேர்ந்தால்போல் ஒட்டுவது என்பது முடியாது. அதனால் நான்கு மணிக்கு ஒரு மணி ஓய்வு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு ஷிப்டு முறையை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ டி. டி. டேனியல் தலைமை வகித்தார்.

ஆகவே ஷிப்டு முறையில் ட்ரைவர்களை அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களுக்கு நடுவில் ஒரு இண்டர்வல் கொடுத்து ரெஸ்ட் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். சேர்ந்தாற்போல் ஒட்டுவதாக இருந்தால் சிரமமாக இருக்கும். அதன்படி மாற்று முறையை அமைக்கவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மொபசலில் இருக்கும் பஸ்களுக்கு இருக்கும் கண்டக்டர்களும், ட்ரைவர்களும் . . .

* SRI M. MUTHUSWAMY NAYAGAR : மதிப்பிற்குரிய சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்கவேண்டும். உப தலைவர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய மந்திரி அவர்கள் கேள்வியைத் திருக்கும் பஸ் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்தவரையிலும், என்னுடைய அனுபவத்திலும் சுமார் பத்து வருஷங்களாக பஸ் நிர்வாகத்தை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அப்படி எடுத்து நடத்தவதில் கோளாறுகள் அநேகம் இருக்கின்றன. தற்சமயம் சென்ற இரண்டு வருஷங்களாகவே பஸ் நிர்வாகம் செவ்வையாகவே நடந்துகொண்டு வருகிறது. இன்னும் மற்ற பங்களையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதிலும் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவுதான் உயர்ந்த அதிகாரிகளைப் போட்டாலும், அதாவது மூவாயிரம், நாலாயிரம், ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் போட்டாலும் சில கோளாறுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அவைகள் நடத்துவது மக்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமானால் கொஞ்சமாக படிப்படியாகத்தான் செய்யவேண்டும். சிலர் சொல்லுகிறார்கள், பஸ் முதலாளிகள் அதிகப்படியாக சம்பாதித்துவிட்டார்கள், பணக்காரர்களாகிவிட்டார்கள் என்று. பஸ் முதலாளி என்ற முறையில் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சில ரூட்டுகளில் பஸ்களைவத்து ஒட்டுகிறவர்களுக்குதான் பணம் கிடைத்து பணக்காரர்களாகி இருக்கிறார்களே தவிர மற்ற எல்லா ரூட்டுகளிலும் அப்படி லாபமடைந்து பணக்காரர்களாக ஆனதாகத் தெரியவில்லை. எவ்வளவோ பஸ் முதலாளிகள் மார்வாடி கனிடத்தில் கடன் வாங்கி பஸ்களை அடமானம் வைத்திருப்பது நன்றாகத் தெரியும். சில பஸ் முதலாளிகள் பணக்காரர்களாகி இருக்கலாமே தவிர முக்கால்வாசிப்பேர்களும் இழிவான நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள்.

[Sri M. Muthuswamy Nayagar] [27th March 1958]

ஆகவே எல்லா பஸ் முதலாளிகளும் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் ஆளும் கட்சியில் (காங்கிரஸ் கட்சியில்) சுமார் இருபது பஸ் ஒளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன், எதிர்கட்சியில்தான் ஜாஸ்தியான பஸ் ஒளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. ஆகையினால் சர்க்கார் . . .

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: On a point of order, Sir. It is my humble submission that this does not cover private transport about which the hon. Member is speaking. Is it in order, Sir?

SRI T. T. DANIEL (Temporary Chairman): The Demand is not concerned with private management. The hon. Member may confine himself to the Demand.

SRI M. MUTHUSWAMY NAYAGAR: அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுவார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் பஸ் ஒளராக வந்த பிறகு பெருமைப்படக்கூடியதாக இல்லை. சர்க்கார் எப்பொழுது எங்களுடைய பஸ்களை எடுத்துக்கொள்வதென்றும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அப்பொழுதே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். பஸ்களைக் கொடுக்க தயாராக காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். “ஆனாலும் கந்தை அதுவோ பழங்கந்தை, போனாலும் போகுதடி ஞானத் தங்கமே, நல்ல புத்தி வந்து விட்டது” என்று சொல்வதுபோல் நாங்கள் எங்களுடைய பஸ்களை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். “அம்பரத்தை அம்பு கொண்டு அசங்கென்றால் அசங்குமோ, கம்ப பெற்ற பார்க்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ” என்பதுபோல் சர்க்கார் சிரமப்பட்டு பஸ்களை சர்க்கார் உடமையாக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு நாங்கள் குறுக்கே யோசித்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் இங்கு 5, 6 பேர்கள்தான் பஸ் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறோம். ஏதோ அங்கு 4 பேர், இங்கு 4 பேர் சேர்த்து 20 பேர்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை.

11-50 a.m. அடுத்தபடியாக, ‘பஸ் ஸ்டாபிங்’ பற்றி பேச விரும்புகிறேன். திருவண்ணாமலையிலிருந்து பிராட்வேக்கு போகும் பஸ்ஸுக்கு நகரத்திற்குள் 8 ஸ்டாபிங்தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு 30 ஸ்டாபிங் இருந்தது. அதாவது பிராட்வேயை விட்டால் அடுத்த ஸ்டாபிங் ஸென்டிர்ல. அதற்கு அடுத்தது ஆர்ட்ஸ் காலேஜ். ஆர்ட்ஸ் காலேஜுக்கு அடுத்த ஸ்டாபிங் டி.வி.எஸ். இந்த இரண்டு ஸ்டாபிங்களுக்கும் நடுவே இரண்டு பர்லாந்தான் இருக்கும். அவ்வளவு சமீபத்தில் எதற்காக ஒரு ஸ்டாபிங் வைக்கவேண்டும் என்பது தெரியவில்லை. டி.வி.எஸ்.-க்கு அடுத்த ஸ்டாபிங் தேனம்பேட்டை ரொட்டி கிபங்கு. அதற்கு அடுத்தபடி மச்சர்ஸ் காலேஜ். பிறகு கிண்டி ரயில்வே ஸ்டேஷன், கத்திப்பாரா. தேனம்பேட்டையில் இறங்கவேண்டுமென்றால் இறங்க முடியாது. தேனம்பேட்டையில் இறங்கி ஜெமினிக்கு வரவேண்டுமானால் சர்க்கார் பஸ்ஸில் போக முடியாது. கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் 5, 10 படி அரிசி மூட்டையாகக் கட்டிக்கொண்டு வருவார்கள். மூட்டை முடிச்சுகளை எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் பஸ்ஸில் போகமுடியாது. சர்க்கார் பஸ் நகரத்தில் எங்கே வேண்டுமானாலும் நிற்பதற்கு அனுமதிக்கப் படுகிறது. ஆனால் தனியார் நடத்தும் பஸ்கள் ஜனங்களுக்கு சௌகரியமாக பல இடங்களில் நகரத்திற்குள் நிற்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. இரண்டிலும் ஜனங்கள்தான் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். இரண்டும் பொது மக்களின் சௌகரியத்திற்காக ஏற்பட்டதுதான். ஏன் இரண்டு பஸ்களுக்கும் ஸ்டாபிங் விஷயத்தில் வித்தியாசம் காட்டப்படவேண்டுமென்பது தெரிய வில்லை. சர்க்கார் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யும் பிரயானிகளுக்கு செய்து கொடுக்கப்படும் சௌகரியம், தனியார் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யும்

27th March 1958] [Sri M. Muthuswamy Nayagar]

பிரயானிகளுக்கும் செய்துகொடுக்கவேண்டுமல்லவா? சர்க்கார் இதை கவனித்து 30 ஸ்டாபிங் இருந்த இடத்தில் 15 ஸ்டாபிங்காவது கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 175 “லீல் பேஸ்” இருந்தால், 4 நிற்கும் பிரயானிகள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். 195 லீல் பேஸ் இருந்தால் நிற்கும் பிரயானிகளே அனுமதிப்பது கிடையாது. காரணம் என்னவென்றால் ஜனங்களுடைய சௌகரியத்தை முன்னிட்டுதான், அவர்கள் 40 மைல் தூரம் நின்றுகொண்டு போகமுடியாது என்பதற்காக அம்மாதிரி பஸ்களில் நிற்கும் பிரயானிகளை அனுமதிப்பது கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் சர்க்காருக்கு சொந்தமான லாங் லீல் பேஸ் பஸ்ஸில் 15 நிற்கும் பிரயானிகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது நியாயமில்லை. ஆனால் சொல்லப்படும் வாஸ்தவம் என்னவென்றால், நகரத்திற்குள் 2 பர்லாங், 3 பர்லாங்தான் நிற்கவேண்டியிருக்கும். அதனால் பர்லாயில்லை என்பதுதான். அதை சரி என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். காஞ்சிபுரம் போகும் சர்க்கார் பஸ்ஸில் 15 நிற்கும் பிரயானிகள் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பஸ்களில் நிற்கும் பிரயானிகள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இம்மாதிரி வித்தியாசம் காட்டக் கூடாது என்பதை சர்க்காருக்குத் திமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுஜனங்கள் ஒருமாதிரியாக பேசிக்கொள்கிறார்கள், தனியார் பஸ் என்றால் ஒரு சட்டம், சர்க்கார் பஸ் என்றால் வேறு சட்டம் என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

ஆகவே, 30 ஸ்டாபிங் இருந்த இடத்தில் அதை ஒரேயடியாக 8 ஸ்டாபிங்காக குறைத்தால் அது கிராமத்தில் இருந்து வரும் மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்காது 15 ஸ்டாபிங்காவது கொடுக்கவேண்டும். கிராம ஜனங்கள் 4, 5 படி அரிசி எடுத்துக்கொண்டு வந்தால்கூட சர்க்கார் பஸ்ஸில் போக முடியாது. கண்டக்டரை கேட்டால் சர்க்கார் பஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதேமாதிரிதான், டிரைவரைக் கேட்டாலும் சரி, கண்டக்டரைக் கேட்டாலும் சரி, செக்ஷ் இன்ஸ்பெக்டரைக் கேட்டாலும் சரி, சர்க்கார் பஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பஸ்களிலும் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் பஸ் ரூட்டை எடுத்து நடத்துவதாயிருந்தால், சர்க்காரிடம் ஒப்படைப்பதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் வரையில் கொஞ்சம் எங்களுக்குச் சௌகரியம் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. G. MANICKAM: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மனையத்தை ஆதரத்து சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்காலம் பெரிய தொழில்களெல்லாம் சமதர்ம முறையிலே நடத்தப்பட வேண்டுமென்று எல்லோராலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆவடி காங்கிரஸில் கூட இந்த அடிப்படையில்தான் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சமதர்ம பாதையிலே நடத்தவேண்டும். அரசாங்கமே கூடுமான அளவு லாபகரமாக இருக்கும் தொழில்களையெல்லாம் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்ற முறையில்தான் ஆவடி காங்கிரஸில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதே கருத்தைக்கொண்டுதான் சென்னை ராஜ்யத்திலும் சர்க்கார் பஸ் சம்பந்தப்பட்ட நர்வாகத்தை சமதர்ம பாதையிலே நடத்துவதற்காக திட்டம்போட்டு, இப்பொழுது சென்னை நகரத்தில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதிக லாபம் இல்லை. ஒரு மைலுக்கு 12 பைசாதான் லாபம் கடைக்கிறது. இருந்தாலும் இது லாபத்திற்காக நடத்தப்படவில்லை. எதிர்காலத்தில் ஜில்லாக்களில் நடைபெறும் மோட்டார் போக்குவரத்து, பஸ் போக்குவரத்து இவைகளை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்பதற்கு இது ஆரம்ப கட்டமாக இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், இது நடைமுறையிலே நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த டிபார்ட்மெண்டு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும், பதவியேற்ற கொஞ்சகாலத்திற்குள்ளேயே அதை கண்ணும் கருத்துமாக கவனித்துக்கொண்டுவருகிறார். அதிலே

[Sri P. G. Manickam] [27th March 1958]

என்னென்ன குற்றங்கள் இருக்கின்றன, அதை எந்த முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும், எந்த முறையிலே அதை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு முன்பு நான் சட்டசபை மெம்பராக இருந்தேன். அந்த சமயத்திலே பல்விதமான குற்றங்களை எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லி வந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களே இந்த நிர்வாகத்தில் குறை சொல்ல முடியவில்லை. அந்த முறையில் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் இதை கண்ணும் கருத்துமாக நடத்துகிறார்கள் என்பதற்காக எல்லோரும் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்திலுள்ள வாடகை மோட்டார் சங்கத் தார்கள் சில காலத்திற்கு முன்பு கவர்ன்மெண்டாரை சந்தித்து அவர் களுடைய குறைபாடுகளை தெரிவித்தார்கள். வாடகை மோட்டார்களைக்கூட அரசாங்கத்தார் எடுத்து நடத்தினால் மிக சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும், தாங்களும் அதில் ஒரு பங்குதாரர்களாக இருக்க சம்மதம் என்ற முறையில் அவர்கள் அரசாங்கத்தாரை அணுகியதாக நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தார் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதர இடங்களில் பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதற்கு கவர்ன்மெண்டார் இப்பொழுது சில ஈடுக்கீை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் சில ஈடுக்கீை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இன்னொரு முக்கிய மான விஷயம் என்னவென்றால் இதற்காக இப்பொழுது போதிய நிதி இல்லை, நிதி வசதி ஏற்படும் காலத்தில் இதை அதிகப்படுத்தவதற்கு வசதி செய்யப்படும் என்று அவர்கள் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்ன்மெண்டா ருக்கு நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டிகள் இப்பொழுது அந்த நகர பஸ் சர்வீஸை எடுத்து நடத்துவதற்கு இஷ்டப் படுகின்றன. முனிசிபாலிட்டிகள் பஸ் சர்வீஸை எடுத்து நடத்துவதற்கு முன்வருவதாயிருந்தால் அது லாபகரமாக இருக்கும், முனிசிபாலிட்டிகளின் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கு அது ஒரு வழியாக இருக்கும், அது விஷயம் பற்றி கவனிக்கலாம் என்று மந்திரிகள் சற்றுப்பிரயாணத்தின்போது தெரியப்படுத்தியதாக நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். இதை அவசியம் கவர்ன்மெண்டார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் முனிசிபாலிட்டிகளின் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கும், தேசிய மயமாக்குவதற்கும் ஒரு வழியாக இருக்கும். சம்பந்தப் பட்ட முனிசிபாலிட்டிகள் அதற்கான செலவில் பாதித் தொகையையும், கவர்ன் மெண்டார் பாதித் தொகையையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எந்தெந்த முனிசிபாலிட்டிகளில் இதை அமுல் நடத்தினால் லாபகரமாக இருக்குமோ, அந்த முனிசிபாலிட்டிகளில் இதை முதலில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி கவர்ன்மெண்டாரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்காக ஒரு சில லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் தேவையாக இருக்கலாம். தேசிய மயமாக்குவதற்கு முன் மாதிரியாக சில முனிசிபாலிட்டிகளில் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்திப் பார்த்தால் எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கும் என்பது தெரியவரும். அரசாங்கத்திற்கு லாபத்தைப் பற்றி கவலையிலே. இப்பொழுது அவர் களுக்கு மைலுக்கு 12 பைசாதான் கிடைக்கிறது. ஆனால் முனிசிபாலிட்டி களுக்கு கொஞ்சம் லாபம் வேண்டியதுதான். ஆனால் திறமையாக நடத்தக் கூடிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்தால், அது முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் லாபகரமாகத்தான் இருக்கும். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முனிசிபாலிட்டிகள் நீண்ட பாதைகளில் பஸ் சர்வீஸை நடத்தினால் அவைகளுக்கு நல்ல லாபம் வரும். எங்கள் பிராந்தியத்திலுள்ள வியாபாரிகள் பெங்களூருக்கு அடிக்கடி போய்வருகிறார்கள். ஈரோடிலிருந்து பெங்களூர் வரை ஒரு பஸ் சர்வீஸை நடத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் ஈரோடிலிருந்து பெங்களூர் வரையுள்ள தூரம் 300-315 மைல்களாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன், அந்தப் பாதையில் பஸ் ஸெர்விஸ் நடத்தினால் நல்ல லாபம் வரும்.

27th March 1958] [Sri P. G. Manickam]

இப்படிப்பட்ட நெடுந்தாரப் பாதைகளில் சர்க்காரே பஸ் ஸெர்விஸ் நடத்த லாம். சென்னையிலிருந்தும் கோயம்புத்தூரிலிருந்தும் ஏராளமான வியாபாரிகள் பெங்களூருக்குப்போய் வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பாதையில் பஸ் ஸெர்விஸ் நடத்தினால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும். பஸ் ஸெர்விஸை தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் முனிசிபாலிட்டி களை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூறிய யோசனைகளை சர்க்கார் கருணை கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்றும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சர்க்கார்ப்பத்தில் என்னைப் பேச அனுமதித்ததற்கு தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில் பஸ் போக்குவரத்து அரசாங்கத்தார் பொறுப்பில் வந்த பிறகு சமீப காலத்தில் அது மிகவும் மென்றையிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நூரிலுள்ள சர்க்கார் பஸ்களில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் தங்கள் கடமைகளை நன்றாகச் செய்து வருகிறார்கள். மக்களும் சர்க்கார் பஸ்களை தேசத்தின் சொத்து என்பதை நன்றாக உணர்ந்து தகுந்த முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். மக்களும் சர்க்கார் பஸ் சிப்பந்திகளும் பரஸ்பரம் மரியாதையாக நடந்துகொள் வதைப் பார்க்கிறோம். ஒவ்வொரு வருஷமும் சர்க்கார் பஸ் சிப்பந்திகள் மரியாதை வாரம் கொண்டாடுகிறார்கள். இவ்விதம் கொண்டாடப்படுத் தினால் மனது பக்குவம் படுத்தப்பட்டு சாந்தமாக வேலை செய்வது சந்தோஷகரமான விஷயம். என்னியாகுமரினப் பற்றியோ மற்ற இடங்களைப் பற்றியோ நான் குறிப்பிடவில்லை; சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் பஸ் சிப்பந்திகளுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுக்கேற்றவாறு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பது வேறு பிரச்சனை. ஆனால், இப்போது சென்னை சர்க்கார் பஸ்களில் செல்லும் பிரயாணிகளைப் பொறுத்தவரையில் பஸ் சிப்பந்திகள் மிகவும் திருப்திகரமான முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். பிரயாணிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் இடையே எந்த விதமான சண்டை சச்சரவுகளுக்கும் இடம் ஏற்படுவதில்லை. இன்னொரு பாராட்டத்தக்க விஷயம் இரக்கிறது. அதாவது இப்போது விபத்துக்கள் அதிகம் ஏற்படுவ தில்லை. முன்பு ஏற்பட்ட அளவு விபத்துக்கள் இப்போது ஏற்படுவ தில்லை. எங்கேயோ ஒரு சில இடங்களில்தான் அவை இப்போது ஏற்படு கின்றன. ஒரு சமயம், ஒரு பஸ் ஒரு பெரிய கம்பத்தின்மீது மோதி நின்று ருந்ததைப் பார்த்தேன். அந்த பஸ்ஸின் டிரைவரை அதற்குக் காரணம் என்கிறேன் என்று கேட்டேன். அந்த டிரைவர் ஒரு குழந்தை பஸ் வந்ததை கவனிக்காமல் பாதைக் க்கு குறுக்கே ஓடிக்கொண்டிருந்ததாகவும், அதன் மீது பஸ் ஏறிவிடாமல் இருப்பதற்காக பஸ்ஸைத் திருப்பியபோது பஸ் அந்தக் கம்பத்தின்மீது மோதிவிட்டதாகவும் சொன்னார். அந்த அளவுக்கு பஸ் சிப்பந்திகள் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் கடமையுணர்ச்சியுடனும் நடந்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே பஸ் சிப்பந்திகள் திறமையாக வேலை பார்க்கிறார்கள். இது குறித்து நாம் அத்தனை பேரும் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் பஸ் புத்தம் புதிய பஸ்களை விட்டாலும் அவைகளிலுள்ள கண்ணாடிகளையும் உடைகளைப் பார்க்கும்போது நமது மனம் துன்பப்படுகிறது. அவைகள் சத்தமான உடுப்புக்களாகவும் நல்ல உடுப்புக்களாகவும் இல்லை. அவை அழுக்காக இருக்கின்றன. புதிய பஸ்களில் வேலை பார்க்கும் சிப்பந்திகளுக்குமட்டுமா வது நல்ல வசிகரமான உடுப்புகளை கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எல்லா சிப்பந்திகளுக்கும் நல்ல உடுப்புகள் கொடுக்கவிரும்புகிறோம். கொஞ்சம் தாமதமாகிறது. அவ்வளவுதான்.

[27th March 1958]

*SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சர்க்கார் பஸ் சிப்பந்திகள் தங்கள் நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். “நாம் அரசாங்கத் தாரிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு பொதுமக்களுக்கு சேவை செய்கிறோம். நாம் எவ்வளவு கூச்சல் போட்டாலும் அரசாங்கத்தாருக்கு மனம் இணங்கி வரும்போதும் அரசாங்கத்தாரிடம் பணம் நிறைய இருக்கும் போதும் நான் நம் சம்பளத்தை அதிகரிப்பார்கள். இப்போது கூச்சல் போட்டு பி யோஜனமிடலை” என்பதை அவர்கள் நன்றாக மனக்கசப்புடன் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் திறமையாக வேலை பார்ப்பதைக்கண்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, ராஜ்யத்தில் இதர ஜில்லாக்களில் உள்ள பஸ் சர்வீஸ்களையும் என் தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. இசர ஜில்லாக்களில் இரக்கும் எல்லா பஸ் ஸெர்வீஸ்களையும் தேசியமயமாக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அவ்வாறு செய்தால் பஸ்களில் ஓவர்டிரைவ் இருக்காது. என்னென்றால் இப்போது சர்க்கார் பஸ்களில் ஓவர்டிரைவ் இல்லை. தனியார் எவ்வளவு கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்களுடைய பஸ்களின் கண்டக்டர்கள் பஸ்களில் பிரயாணிகளை ஓவர்டிரைவ் பண்ணுகிறார்கள். பிரயாணிகளும் சர்க்கார் பஸ்களையும் தனியார் பஸ்களையும் குறித்து வெவ்வேறு விதமான மீஸ்பாவம் கொண்டவர்களாகவும் வெவ்வேறு விதமாக நடந்து கொள்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் பஸ் சம்பந்தமாக ஒரு விதமாகவும் தனியார் பஸ் சம்பந்தமாக வேறு விதமாகவும் நடத்துகொள்கிறார்கள். சர்க்கார் பஸ்களை பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நல்லமுறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் பஸ்களில் ஓவர்டிரைவ் இல்லை. ஆகையால் எல்லா பஸ்களையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-10
p.m.

அதேசமயத்தில் லாரிகளை தேசியமாக்கவேண்டும். இன்றைக்கு அவை தேசியமயமாக்கப்பட்டாததன் காரணமாக ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான விதிகளை அனுசரிக்கிறார்கள். எல்லா ரூட்டுகளையும் தேசியமயமாக்காவிட்டாலும் சில ரூட்டுகளையாவது உடனடியாக தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் சர்க்கார் சர்வீஸ்க்கும் தனியார் சர்வீஸ்க்கும் தாரதமயத்தை உணர்த்த முடியும். ஆகவே சில ரூட் லாரிகளை தேசியமயமாக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது.

பஸ் ரூட்டுகள் அதிகம் பெருகினால்தான் நாட்டின் செல்வம் பெருகும். ரயிலைவிட பஸ்களை அதிகப்படுத்துவதுதான் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் சிக்கனமானது. ரயில்களை அதிகப்படுத்துவது என்றால் செலவு அதிகம். எஃகு முதலிய பொருள்கள் இந்தக் காலத்தில் கிடைப்பது கஷ்டம். ஆகவே பஸ் ரூட்டுகளை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சென்னை நகர சபையின் சம்பந்தத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்னை அரசாங்கத்தாருடைய பஸ்கள்தான் சென்னை நகர ரோடுகளில் அதிகம் பேய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் ரோடுகளை பராமரிப்பதற்குப் போதுமான பணத்தை சென்னை சர்க்கார் நகர சபைக்குக் கொடுப்பது இல்லை. ஆகவே நகர சபைக்கு உண்டான ரோடுகளைச் செவ்வனே வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அநேக இடங்களில் மோசமான நிலைமையில் ரோடுகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தார் நியாயமான பணம் கொடுக்காவிட்டால் நாங்கள் எவ்வாறு பராமரிப்பது? நாங்கள் அரசாங்க பஸ்கள் ஓட எப்படி நகர சபைப் பணத்தை அதிகமாகச் செலவிடுவது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நியாய வாய்ப்புக்கு உட்பட்டு அந்த ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்குண்டான செலவுத் தொகையை சர்க்கார் காப்ப ரேஷனுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI T. P. ELUMALAI : கனம் சேர்மன் அவர்களே, நம்முடைய தேசியசர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்துபற்றி சில விற்காக கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இந்தப் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கவிட்ட பிறகு பல நெருக்கடிகள் அதிலே இருந்தது. குறிப்பாக இவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அந்த நெருக்கடி

27th March 1958] [Sri T. P. Elumalai]

எல்லாம் ஓரளவு சமாளிக்கப்பட்டு நல்ல நிலைமையில் அந்நிர்வாகம் நடப்பதைத்தான் இன்று பார்க்கிறோம். போக்குவரத்து நிலைமையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி உபநிலைவர் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப்பற்றிச் சென்னாச்சன். அந்த ஜில்லாவைப் பற்றி எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாவிட்டாலும் இந்த இடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துப் பாக்கிறபோது இந்தப் போக்குவரத்தில் நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். இப்போதும் ஒரு சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அவை சளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆங்காங்கு இருக்கின்ற நண்பர்களை ஒன்றுசுட்டி கூட்டம் போடு மரியாதை வாரம் என்று நடத்தி பலவற்றை விவாதித்து அரசாங்க வாகுகிறோம். இதனால் தொழிலாளர்கள் எப்படி நடந்து கொள்வதென்றும் பொது மக்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தப்படுகிறது. (இந்தச் சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர் ஆசனத்தில் வந்து அமர்ந்தார்.)

பொதுவாக இந்த மாகாணத்தில் உள்ள பஸ் தொழிலாளர்கள் இதர மாகாணத்து பஸ் தொழிலாளர்களைவிடச் சிறப்பான முறையில் நடந்து வருகிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான பேர் ஒரு பஸ்ஸில் ஏறினாலும் இவர்கள் எவ்வளவு வேகமாக டிக்கெட் கொடுக்கமுடியுமா அவ்வளவு வேகமாக டிக்கெட் கொடுக்கிறார்கள். எந்த மாகாணத்தவர்களாலும் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் எந்த முறையில் வேலை செய்தாலும் இன்னமும் பெருங்குறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஒரு தொழிலாளி வேலைக்கு வரவேண்டுமானால் காலை நான்கு மணிக்கு எழுந்திருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது இதனால் 14 மணி போம் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனித்து மேலும் நிறைய ஆட்களைப்போட்டு தொழிலாளர்களுக்கு இரக்கக்கூடிய குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு பள்ளி மாணவர்களுக்காவது பஸ்களில் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். சென்னை நகரில் இல்லாவிட்டாலும் புதிதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற திருவொற்றியூர், ஆலந்தூர், ரெட்ஹில்ஸ் முதலிய ரூட்டுகளில் அன்றாடம் போய்வருகிற மாணவர்களுக்காவது சலுகை கொடுத்து உதவினால் நல்லாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு தவிர, பஸ்கள் வந்து நிற்பதற்கு வட சென்னையில் ஒரு லெட் கட்டவேண்டும். அப்படிக்கட்டினால் அங்கங்கே உள்ள பஸ்கள் அங்கங்கே நிற்பதற்கு வழி ஏற்படும். அதனால் பெட்ரோல் செலவம் ஓரளவு குறையும் என்பதாக ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். அதோடு இன்ஜினியரிங் இலாகா இன்னும் திறமையாக வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பை உண்டாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் ரூட்டுகளில் நிற்கும் பஸ்களின் எண்ணிக்கை குறையும். அதோடு ரயில்கள் கேட்டுகள் இருக்கிற மார்க்கங்களில் சரியான போக்குவரத்து அமைவதில்லை. ஏறக்குறைய 1½ மணி நேரம் கேட்டுகளை மூடிவைத்துவிடுகிறார்கள். இந்தப் பஸ், ஆறு பஸ்கள் சேர்ந்து நிற்கும்படியாகிவிடுகிறது. போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இதனால் போக்குவரத்து நன்மைக்காக அதிக பஸ்கள் இந்த ரூட்டில் விட வேண்டும் என்பதாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதோடு இன்னொன்று. ஆலந்தூர், திருவொற்றியூர், ரெட்ஹில்ஸ் முதலிய ரூட்டுகளில் தேசியமாக்கப்போவதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுமோ என்கிற பயம் இருக்கிறது. மார்க்கெட்டுக்கு காலை யில் போய் வருகிறவர்களுடைய காய்கறி கூடைகாரர்களை நகர பஸ்களில் ஏற்றுவது இல்லை என்கிற விதியை அனுசரித்தால் தினமும் வந்து போகிற ஏழை மக்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படலாம். ஆகவே, இந்த விதி அனுசரிக்கப்படும் என்றாலும் அவர்களுடைய நலனுக்காக தனியாக ஒன்றிரண்டு பஸ்கள் காலை ஐந்து மணி, ஐந்தரை மணிக்கு விட்டால் நல்லாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் பஸ்களில் இந்தச்

[Sri T. P. Elumalai]

[27h March 1958]

சலுகையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாகிறது. இப்படி குறிப்பாக இதிலுள்ள பல குறைகளை எல்லாம் களைந்து, தொழிலாளர்களும், அதிகாரிகளும் பொதுமக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்யும்படியான முறையில் பஸ் போக்குவரத்து இலாகா நல்ல முறையில் அமையவேண்டும் என்கிற காரணத்தினால் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. A. RASHEED : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னையில் முன் இருந்த பஸ் போக்குவரத்தையும் இப்பொழுதுள்ள பஸ் போக்குவரத்தையும் பார்க்கும்போது எவ்வளவு தூரம் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று பார்த்து சந்திதாஷம் அடையும் நிலையில் இருக்கிறோம். முன்காலத்தில், ஒரு பஸ் ஒரு மைலுக்கு அப்பால் வரும் போதே தெரிந்தாலும், அவ்வளவு ஓட்டை ஓட்டால் பஸ்கள் இருந்தன, அப்பொழுது ஆனால் தற்சமயம் பதினாறு பஸ்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சிலா டீட்டிகர்கள், அந்தக்காலத்தில் பஸ் நெருக்கடி இல்லாமல் இருந்ததே, இப்பொழுது என் பஸ் நெருக்கடி இருக்கிறது என்று. அதற்குக் காரணம் அந்தக்காலத்தில் பஸ் இருந்தது. பிரயாணிகளில் அதிகம் பேர் டிராம்தான் அப்பொழுது ஏற்றிச் சென்றுகொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது டிராம் இல்லாததால் சர்க்கார் பஸ்கள்தான் பிரயாணிகளை ஏற்றிச்செல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருசமயம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். பஸ்களில் நெருக்கடியை தீர்க்கமுடியாது என்று. அதற்குக் காரணமாக அவர்கள் சொன்னார்கள், பதிலாக, லண்டன், பாரிஸ் போன்ற இடங்களில்கூட பஸ் நெருக்கடியை தவிர்க்கமுடியவில்லை, ஆகவே நம்மால் எப்படி முடியும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நியூயார்க்கில் உள்ள பஸ்ஸின் எண்ணிக்கையையும் அங்குள்ள உணர் தொகையையும் பார்க்கும்போது அது தவிர்க்க முடியாததற்குக் காரணம் இரக்கலாம். அங்கு, 85 லட்சம் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கு ஓவர் ஹெட் டிரெயின்ஸ் இருக்கிறது. லண்டனில் அண்டர்கிரவுண்ட் டிரெயின்ஸ் இருக்கிறது. ஜனத்தொகை, சுமார் 80 லட்சம். நான் ஒன்றுக்கு, டியூப் டிரெயின்ஸ் மாத்திரம் இரண்டு கோடி ஜனங்களை ஏற்றிச் செல்கிறது. அந்த நிலையை சென்னையில் இல்லாவிட்டாலும் இந்த எலெக்ட்ரிக் டிரெயின்ஸ் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த டிரெயின்ஸ் ஒன்றையே சுற்றிப் போகிறதில்லை. ஆகவே, நாம் நெருக்கடிபடத் தீர்க்கத்தான் வேண்டும். நியூயார்க்கில் தீர்க்கவில்லை, லண்டனில் தீர்க்கவில்லை, பாரிஸில் தீர்க்கவில்லை, ஆகவே நான்களும் தீர்க்கவில்லை என்று சொல்வதை ஒரு வாதமாக எடுத்துக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவே நாம் பஸ்களை அதிகமாக்க வேண்டும். 1958-59-ல் சுமார் 50 பஸ்கள்தான் அதிகமாக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், அது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்தபட்சம் 100 பஸ்களையாவது அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக போவைருஷம் கிடைத்த லாபம் சுமார் 26.7 லட்சம் என்றும் இந்த வருஷம் 13.7 லட்சம் ரூபாய் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு பெட்ரோல் பஸ்களாக இருந்ததை இப்பொழுது டீசல் பஸ்களாக மாற்றியிருக்கிறபோது செலவு குறைந்திருக்கவேண்டியதற்குப் பதிலாக செலவு அதிகமாகி இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதற்கு எதோ காரணமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எட்டு லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக டிப்ரிஸியேஷன் பண்ணக்கூட மாற்றியிருக்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : அடுத்தபடியாக, பஸ்களில் அதிகப்படியாக நின்றகொண்டிருக்கும் நிலை இன்னும் இருக்கிறது. மேல் நாடுகளுக்கு நான் சென்றிருக்கிறேன். அங்கும் நின்றகொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கத்தான் இருக்கிறது. இருந்தாலும், இங்கு அதிகப்படியான ஜனங்கள் நின்றகொண்டு போகிறதால் ஐந்தல்லது அறுபேர்கள்தான் நின்றகொண்டு போகலாம் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஆகவே, அதற்கு

27th March 1958]

[Sri A. A. Rasheed]

சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர் சிலருக்குத்தான் விலைக் கட்டி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்வது எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் என்ஸெஷன் டிக்கட் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அதிலும் எல்லா ரூபாய்ஸும் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். மாணவர்களுக்கு லை ரூபாய்ஸில்மாத்திரம் கொடுத்தால்பொது இங்கிலாந்தில் காலையில் ஆறு முதல் எட்டு மணிவரை பிரயாணம் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ரிட்டான் டிக்கட் கன்ஸெஷன் ரேட்டில் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் இங்கும் காலே ஆறு மணி முதல் எட்டு மணி வரை பிரயாணம்செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கன்ஸெஷன் ரேட்டில் ரிட்டேன் டிக்கட்கள் வழங்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விபத்துக்கள்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் வசிக்கும் இடத்திற்கு அருகில சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு பெரிய விபத்து ஏற்பட்டது. அதில் ஆறு வயது குழந்தை ஒன்று அகப்பட்டு செத்தது. சாதாரணமாக விபத்துக்களுக்கு காரணம், பாக்கவி காரணம், சர்க்கார் பஸ்களும், மோட்டார் சைக்கிள்களும் தான் என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள், இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது. இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். சென்ற வருஷம் எவ்வளவு விபத்துகள் ஏற்பட்டன. அதில் எத்தனைபேர்கள் இறந்து போனார்கள். அவைகளுல் ஏற்பட்ட உயிர்நஷ்டம், பொருள்நஷ்டம் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றியெல்லாம் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்தால் நிலைமையப்பற்றி நான் நன்கு தெரிந்துகொள்ள முடியும். அடுத்தபடியாக, சில கண்டக்டர்களை டிஸ்ட்ரிப்யூட்டிங்கர்கள் காரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் அனுமதியின்றி பஸ் ஓட்டிவந்ததாக டிஸ்ட்ரிப்யூட்டிங்கர்கள் குற்றம் பெரிதானால், முதன்முதலாகக் குற்றம் செய்திருப்பதால் அவர்களை ஓரளவு மன்னித்துவிட்டு அல்லது ஒரு டைன் மாததரம் போட்டுவிட்டு அவர்களே வைத்துக்கொண்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அடுத்ததாக, பிரயாணிகளின் திருவதர்சனக் கேஷ்டர்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக சர்க்கார் 30,000 ரூபாய் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். கேஷ்டர்கள் இல்லாமல் வெய்யில் காலத்திலும், மழைக்காலத்திலும் பிரயாணிகள் நின்றகொண்டு தவிப்பதைப் பார்க்கும்போது பரிதாபமாகத்தான் இருக்கிறது. சென்னையில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் பணக்காரர்கள் அல்ல. ஒரு சிலர்தான் காரர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் பணம் கேஷ்டர்கள் எட்டுவதற்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்றுதான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக ட்ரான்ஸ்போர்ட் ஹெளஸில் ஒரு வாட்டர் cooler கூலர்தான் (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள், “இது அடிஷனல் வாட்டர் கூலர்” என்று சொன்னார்கள்) அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது போக்குவரத்து சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்ட பிறகு, பல தனி நபர்கள், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எல்லோருடைய ஆத்திரத்திற்கும் இடையேகூட இது தப்பிப் பிழைத்து நான்கு நாள் வளர்ந்து வருவதைக் காண நான் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நமது அமைச்சர் அவர்களின் நேரிடையான பாவையின்மீது இன்னும் அது துரிதமான அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்பது என்று அவர். தேசியமயமாக்கப்பட்ட தொழில்களை நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு திறமையாக நடத்திக் காட்டுகிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நாம் மேலும் மேலும் சர்க்கார் பல தொழில்களை எடுத்து நடத்தி வரவேண்டிய மாத்திரம் நம்பி இராமல் வருவாயை நம்பித்தான் பட்டுஜட் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் சோஷலிஸ்ட் அமைப்பை நோக்கி போக முடியும் என்ற உட்ப்படையில் பார்க்கிறபோது இம்மாதிரித் தொழில்களை சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்தவேண்டும். அதில், குறைபாடுகள் இருக்கலாம். நம் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தில் உள்ள எவ்வளவோ குறைபாடுகளை நாம் பல தடவை எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறோம். அவைகள், மெதுவாக நீக்கப்பட்டாலுங்கூட தீர்ந்து வருகிறதை

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th March 1958]

நான் கவனிக்காமல் இல்லை. அதேசமயத்தில் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அறிக்கையில் உள்ள புள்ளிவிவரங்கள் நமக்கு போதுமான திருப்தியை அளிக்கக்கூடியதாகவில்லை. அது முயற்சிக்கு அப்பாற்பட்டதா என்றால், இல்லை, அது நிர்வாக இயந்திரத்தில் சில ஊழல்கள் இருக்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது. அடுத்தபடியாக, நான் சில விஷயங்களைப்பற்றி எடுத்தச் சொல்வதற்கு முன்பு, முதலாவதாக, நிர்வாக அமைப்பை திறமையுள்ளவர்களைக் கொண்டு நத்தவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூலாவதாக, ஏன் ஒரு ஹாண்டரி டயர்க்கா இருக்கவேண்டுமென்று என்னைப் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. முன்னொரு தடவை இதைப்பற்றி இச்சபையில் குறைகூறப்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாகத்திற்குத் தகுந்த மனதா வேண்டுமென்று நாம் ஆக்கைப் பொறுக்கி எடுப்பதா, இல்லை ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர் ரிட்டயர் ஆகிவிட்டார், ஆகவே அவருக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று அவரை எடுப்பதா?—அதிலும் தேசியமயமாக்கப்பட்டு பலரின் ஆத்திரத்திற்கும் உட்பட்டிருக்கும் இந்த இலாகாவில்.

இவர்களுக்கு 500 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமா என்பது பிரச்சனை அல்ல. அவர்கள் வேண்டுமென்றால் 2,000 ரூபாய்வரை சம்பளம் கொடுக்கலாம். அதைப்பற்றி நமக்கு கவலையிலலை. இவ்விதம் நியமிக்கக்கூடியவர்களால் மிகக்குடலன் இருக்கக்கூடியவர்களில் திறமையுள்ளவர்களை வைக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை வெறுப்பாக பேசவேண்டுமே என்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. ரிட்டயர் ஆன ஆபீஸர்களை வைக்கக்கூடாது என்பதும் என் அபிப்பிராயம் அல்ல. இந்த துறையில் அவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்கிறதா அல்லது இந்த தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருக்கிறதா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இவ்விதம் ஒன்றுமில்லாத நபருக்கு ஹாண்டரி டயர்க்கா என்று சொல்லி அவர்களுக்கு கனலேயன்ஸ் அல்லாண்டு போதாது, வீட்டுவாடகையை கட்டவேண்டுமே என்று ஒரு நிர்வாகம் இருந்து வருவதாக அறிகிறேன். இவ்விதம் வருவாய் அதிகமாக வரக்கூடிய இந்த இலாகாவில் எதற்காக இந்த மாதிரி பிச்சுக்காரத் தனமாக ஹாண்டரி என்ற பெயரில் ரூபாயும் கொடுத்து வைக்கவேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, திறமையான ஆஃபீசர் நேருடையோடே வேண்டுமென்றால் கூடுதலாக சம்பளத்தைக் கொடுப்போம். இவ்விதம் செய்வதில் நமக்கு ஒரு ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆகவே இந்த வருடத்தோடு இந்த பதவியை முடித்துவிட்டு தேவையான ஆட்களைப்பார்க்கு பொறுக்கி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பஸ்கள் பிராயணம் செய்திருப்பதைப்பார்த்தால் மைலேஜ் அதிகரித்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவரங்கள் நமக்கு பெரிய ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு பஸ் நான் ஒன்றுக்கு 130 மைல் முதல் 140 மைல்கள் வரை ஓடுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். இது வாஸ்தவமாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் தனியார் நடத்தும் பஸ்களை எடுத்துப்பார்த்தால் 200 மைல்கள் வரை ஓடலாம் என்றிருக்கிறது. அதிலும் மென் பஸ்ஸை பொறுத்தவரையில் 250 மைல் வரை ஓடலாம் என்று கூறப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது சர்க்காரால் ஏகபோகமாக நடத்தப்படுகிறது. இந்த பஸ் நான் ஒன்றுக்கு 130 மைல் ஓடுகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு காரணம் என்ன? தனியார் நடத்தும் பஸ்களின் அதாவது சென்னை நகரத்தை போன்ற இல்லாமல் சரியான நகரங்களில்கூட அதிகமான டைல்கள் ஓடுகிறது. அதோடு அவர்கள் கூடுதலாக சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே ஏன் இதில் மாதிரும் இந்த மாதிரியாக ஏற்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். லாபம் அதிகமாக கிடைக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். நிர்வாக செலவுகளை குறைப்பதினால் இந்த லாபம் ஏற்படவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். நேற்று இங்கு கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டபோல கண்டயாகுமரியில் நடந்த சம்பவத்தைப்போல, 31 பேர் ஏறக்கூடிய பஸ்ஸில் 87 பேர்களை ஏற்றினால், இங்குள்ள பஸ்களில் 40, 50 பேர்களை ஸ்டாண்டிங்கில் ஏற்றிக்கொண்டு போனால் லாபம் வரத்தான் செய்யும். இந்த வழிகளில்தான் வருமானம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் நிர்வாக செலவுகளில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது

27th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். பஸ் ஓடுவதில் மைல் ஒன்றுக்கு இப்பொழுது 0-15-11 செலவு ஆகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் 0-15-7 செலவு ஆனது என்று தெரிகிறது. இப்போது 4 தம்பிடி கூடுதலாக செலவு செய்யப்படுவருக்கிறது. இதில் தேய்மானம் எல்லாம் சேர்ந்திருக்கிறதா என்று நமக்கு தெரியவில்லை. தேய்மானத்தை இதில் சேர்க்கவில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதில் தேய்மானம், “ஆக்ஸிடன்ட்ஸ் ரிசர்வ் பண்ட”, “இன்டர்ஸ்ட்டு ஆன் கேபிட்டல் பாரோட்” இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்திருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இதில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் மிகவும் சந்தாஷம். தனியார் நடத்தப்படுகிற பஸ்களில்கூட இப்போது எல்லா பஸ்களும் அனைத்தாக டீசல் எண்ணெயில்தான் ஓடுகின்றன. மைல் ஒன்றுக்கு 0-9-6 முதல் 0-12-6-க்கு மேல் செலவு ஆவதில்லை என்று பஸ் சர்வீஸ் நடத்துவதில் மிக அனுபவம் உள்ள டைரக்டர் களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் சர்க்கார் பஸ்களில் மூன்று அணுவுக்கு மேல் செலவு ஆகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான சம்பளங்களைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அவ்விதம் ஒன்று மில்லை. பஸ் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் கொடுக்கும் சம்பளத்தை இதோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும்பொழுது சர்க்கார் ஸ்தாபனத்தில் கொடுப்பது பிரதிகூலமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே இதில் அதிகமான செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. மற்ற தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் கொடுப்பதுபோல போனஸ் கொடுப்பதில்லை. மற்ற தனிப்பட்ட கம்பெனிகளில் 3 மாதம் முதல் 5 மாதம் வரை சம்பளத்தை போனஸாக கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் லாபம் பெறுவதில்லை என்று சொல்லமுடியாது. அவர்கள் அதிகமாக லாபம் பெறுகிறார்கள். 40 ஆயிரம் கொடுத்து ஒரு பஸ் வாங்கி சர்வீஸ் நடத்தினால் முதலீடு செய்த அந்த பணத்தை ஒரே வருடத்தில் அவர்கள் திரும்பப்பெறுகிறார்கள். பெரிய சேட்டுகளிடத்தில் 25% வீதம் கூடுதல் வட்டிக்கு கடன் வாங்கி பஸ்களை ஓட்டுகிறார்கள். இவ்விதம் அதிகமான லாபம் பெறுவதினால்தான் கடனை தீர்த்து விடுகிறார்கள். நம்முடைய பஸ்களில் அதிகமான வருவாய் கிடைக்கவில்லை என்றால் அதற்கு காரணம் இவ்விதம் செலவு செய்வதுதான் காரணம். இதில் துவ்வீனியோகம் நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரிப்பட்ட தவறான செலவினங்களை குறைத்து வருவாயை பெருக்கவேண்டும். அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக இன்று வேறு ஒரு மானியத்தைப்பற்றி கூறும்பொழுது குறிப்பிட்ட மாதிரி ஸ்டெயர் பார்ஸ்களில் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்போது செலுத்தப்படும் கவனம் போதாது. இப்போது ஸ்டெயர் பார்ஸ்களையெல்லாம் டயர், ப்யூப்களை எல்லாம் பொறுப்பில்லாமல் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக வருவாயை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டும். அதற்காக அதிகமாக டிரிப்களை விடவேண்டும். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும். எட்டு மணி நேரத்திற்கு கூடுதலாக வேலையும் டிரைவர் கண்டக்டர்களுக்கு கூடுதல் அலவன்ஸ் கொடுப்பதின் மூலமாக அவர்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும். சர்க்காருக்கும் அதிக வருவாய் கிடைக்கும். அதோடு பொது மக்களுக்கும் கூடுதலாக பஸ் போக்கு வரத்து வசதிகள் செய்துகொடுப்பதாக இருக்கும். ஆகவே இதில் வருவாயை அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய வழிகள் இருக்கிறது. இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் வருவாய் வரக்கூடிய இனங்களில் ஓட்டை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில உதாரணங்களை எனக்குச் சொல்லமுடியும். துரதிருஷ்டவசமாக பஸ் போக்கு வரத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டது புது அனுபவமாக இருப்பதினால் சில குறைபாடுகள் டிராபிக் செக்ஷனில் ஏற்பட்டு இருக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th March 1958]

கின்றன. இந்த குறைகள் இந்த நிர்வாகத்தின் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே நிவர்த்திக்கப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது. பல வழிகளிலும் வருவாயில் ஒட்டை இருக்கின்றது. உள்ள டிக்கட்டுகள் அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதில் சாதாரண கண்டக்டர் முதல் டெப்யூடி டயரக்டர் வரை உபபட்டிருந்தார் என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் உண்மையாகவே தொழிலாளிகள் உபபட்டிருந்தால் அதற்காக நாம் தலைகூன்யவேண்டும். தொழிலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, வேலையில் சரியாக நடக்கவேண்டும் என்று நினைப்பவன் நான். தொழிலாளியாய் இருக்கட்டும், அதிகாரியாய் இருக்கட்டும், யாரும் எஞ்சும் வாங்கக்கூடாது, ஒழுங்குமையாக நடக்கக்கூடாது. தங்களுடைய கடமையை சரிவர செய்யவேண்டும். இதை மீறுகிறவர்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சில விஷயங்களை அமைச்சர் அவர்கள் சீர் தூக்கி பார்த்து அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சில பொறுப்பான அதிகாரிகளுக்கு மாமுல்கொடுத்தால்தான் டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களுக்கு அந்தந்த ரூட்டுகள் அந்தந்த நேரம் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் முதல் டெப்யூடி டயரக்டர் வரை இந்த ஊழல்கள் இருப்பதாக நிறைய புகார்கள் இருக்கிறது. தொழிலாளியைப் பார்த்து திருடாதே என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் இவ்விதம் நடந்தால் எப்படி நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெற முடியும். அவர்கள் தினமும் ஒன்றிரண்டு ரூபாய் எடுத்தால்தான் மேலேயுள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஐந்தோ பத்தோ கொடுக்க முடியும். ஆகவே வருவாய் இனத்தில் இவ்விதமான பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. தொழிலாளிகளை மாத்திரம் குறை சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. இதில் போக்கு வரத்து அதிகாரிகளுக்கு பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த டிப்பார்ட்மெண்டில் மாத்திரமல்ல, மற்ற டிப்பார்ட்மெண்டுகளில் ஊழல் செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளையும் கண்டுபிடித்து அவர்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். வருவாயை அதிகரித்துவிட்டு, தொழிலாளிகளுக்கு போனஸ் கொடுப்பதில் உடை கொடுப்பது போன்ற வசதிகளை கொடுப்பதில் தொழிலாளர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும். வருமானம் வருகிற விஷயத்தில் இன்னும் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். இதுவரை செலுத்தி வந்த கவனம் போதாது. இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்தால் மந்திரி அவர்கள் உணர்வார்கள். இதுவரை நேரடியாக தெரியாவிட்டாலும் பழைய பைல்களை திருப்பினால் டெப்யூடி டயரக்டர் போன்ற அதிகாரிகளின்மீது கொண்டுரைப்பட்ட புகார்கள் எவ்விதம் மறைக்கப்பட்டன என்பதை பைல்களை புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே, இதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து யார் யார் பொறுப்பாளிகளோ அவர்களின்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, புதிய ரத்தத்தை நிர்வாகத்தில் புருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் தொழிலாளர்களிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படும், ஒழுங்கையும், கட்டுப்பாட்டையும் அவர்களிடத்திலே வளரச் செய்வதற்கு உதவியாயிருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் “பார்ட்டிஸி டேஷன்” என்று சொல்லுகிறோம். சர்க்கார் நிர்வாகத்திலுள்ள ஒரு தொழிலை எடுத்துக்கொண்டு, “தொழிலாளர் பார்ட்டிஸிபேஷன்” முறையை அமல் நடத்தப்போவதாக கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம். ஆனால் அது அமுலுக்கு வரவில்லை. அதற்காக ஒரு தேர்தல் நடந்தது என்று கேள்விப்பட்டேன். ஒரு கமிட்டியும் நியமிக்கப்பட்டது. ஏன் அது இயங்கவில்லை, ஏன் தொழிலாளர்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெற அதிகாரிகள் முன்வரவில்லை என்று கேட்கிறேன். பழைய மனப்பான்மையிலேதான் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், தொழிலாளரின் ஒத்துழைப்பை பெறுவதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். அதிகாரிகள் பழைய மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்கிற வரையில், தொழிலாளர்களை சமமாக நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாத வரையில், அவர்களும், தொழிலாளர்களும் சமமாக உட்கார்ந்து எப்படிப்

27th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

பேச முடியும்? “நாங்கள் உத்தரவு போடுவோம், அதன்படி நீங்கள் நடக்கவேண்டும்” என்று அதிகாரிகள் சொல்லும் மனப்பான்மை நீடிக்கிற வரையில், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெறவது சாத்தியமல்ல. ஆகவே அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை மாற்றவேண்டும். வேலை நேரத்தில் கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களை 8 மணி நேரம் வேலை வாங்குவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு உரிமை உண்டு. அந்த வேலையை அவர்கள் நியாயமாகச் செய்ய கடமைப்பட்டவர்கள். அதிகாரிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான நோக்கம் இருக்கவேண்டுமென்றால், அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை மாற வேண்டும். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டால்தான், தொழிலாளர்கள் நிர்வாக பொறுப்புகளை விவாதிப்பதற்கும், அதற்கான யோசனைகளைக் கூறுவதற்கும் சாத்தியமாகும். அத்தகைய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாமல், குரோம் பேட்டைத் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிட்டியைப் போல ஒரு கமிட்டியைப் போட்டால், கமிட்டி ஏற்படுத்தினதுதான் கண்ட பலனாக இருக்கும். அந்தக் கமிட்டியானது இன்னும் ஒரு தடவைகூட சந்திக்கவில்லை. இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்க முடியவில்லை. அதைத் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்ததென்பதே வேண்டும். தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலிருந்து தோதுமான சம்பள வசதிகள் கொடுக்கப் படவில்லை என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. இந்த போக்கு வாத்து திறமையாக டாடெபெறுவதற்கு பெரும் துணையாக இருக்கவேண்டியவர்கள் தொழிலாளர்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு திறமையாக வேலைசெய்து சிக்கனமாக நடத்துகிறார்களோ, அந்த அளவுக்குத்தான் லாபம் கிடைக்கும். ஆகவே அவர்களுக்காக செய்யவேண்டிய செலவு நியாயமானது, அவசியமானதும் கூட. போனஸ் விஷயத்தில் சர்க்கார் கையாண்டு வருகிற கொள்கை சரியாக இல்லை. உழைப்பு போனஸ் மட்டும் தான் உவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் உழைப்புக்கு “பானஸ்” கொடுக்கிறார்கள். மாதா மாதம் சம்பளமும் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மேலாக வருஷம் ஒன்றுக்கு மூன்று மாதம் சம்பளம் போனஸாக கொடுக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது போனஸ் விஷயத்தில் சர்க்கார் பேசாமால் இருப்பது சரியல்ல. வருஷா வருஷம் போனஸ் கொடுக்கவேண்டும். தனி நபர்கள் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். கோள ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும் பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய சம்பள விதங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. மோட்டார் போக்குவரத்துக்காக வேண்டிய ஒரு தனி “Wage Board”-ஐ நியமிக்க வேண்டுமென்ற யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறோம். சர்க்காருடைய போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட மட்டில். தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம், அவர்களுடைய லீவ் வசதிகள், போனஸ் வசதிகள், இவ்வகைப் பரிசீலனை செய்து முடிவுகள் எடுப்பதற்கு ஒரு பிரத்தியோக கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிர்வாகச் செலவை எந்தெந்த துறையில் சிக்கனம் செய்ய முடியும் என்று பரிசீலனை செய்வதற்கு நிபுணர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, சிக்கனத்தைக் கையாண்டு லாபத்தை பெறுக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுடன், நம்முடைய போக்குவரத்து திறமையாக நடைபெறுகிறது. சர்க்காரே மற்ற ரூட்டுகளையும் எடுத்து நடத்த முடியும் என்ற பெயரை எடுக்கவேண்டுமென்று வாழ்த்திக் கொண்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Does any hon. Member wishing to speak? If no hon. Member wishes to speak, I will call upon the Hon. the Leader of the Opposition to speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I am prepared to speak now but the understanding is that the House should sit in the afternoon also.

[27th March 1958]

DEPUTY SPEAKER: But now no hon. Member wishes to speak.

(The hon. Member, Sri A. Govindasamy entered the House.)

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member, Sri Govindasamy, will speak now. Members who want to speak should be in their seats.

*SRI A. GOVINDASAMY:—சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே மாலைப் பேசுவதற்கு நேரம் கிடைக்குமென்ற காரணத்தினாலே, நீங்கள் கூப்பிட்ட நேரத்தில் இல்லாமைக்கு வருந்துகிறேன். இந்த மான்யக் கோரிக்கையை விவாதிக்கும்பொழுது, சில விஷயங்களை அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் நடத்துகிற பஸ் டோக்குவாதில், சில ஸ்டாட்களுக்கு மட்டும் “கன்செஷன் டிக்கட்டுகள்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில் பாருபாடு இருக்கக் கூடாது. எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் இந்த கன்செஷன் டிக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும். அதிலும், குறிப்பாக, மாணவர்களுக்கும், என். ஜி. ஓ. க்களுக்கும், கொழிலாளர்களுக்கும், பாதி அளவு கட்டணம் வசூலிக்கும் நிலைமை இருக்கவேண்டும்.

பகல் நேரங்களில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் உணவு எடுத்துச் செல்லும் கூடைகளை சர்க்கார் பஸ்களில் ஏற்றி மறுக்கிறார்கள். அதை மறுக்காமல் அவைகளை ஏற்றிச் செல்லுவதற்கு அனுமதி தரவேண்டும். அந்த சாப்பாட்டுக் கூடைகளில் நிறைய டிபன் பாக்கஸ்கள் இருக்கிற காரணத்தினாலே, அவைகளை ஏற்றிச் செல்ல மறுப்பதால், பல மாணவர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் கஷ்டப்பட்டுவருகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் 12 மணிவிலிருந்து 1½ மணி வரையிலும் இந்த சலுகையை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது சர்க்கார் “luxury bus” வைத்து நடத்துகிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு, அதாவது மகாபலிபுரத்திற்குப் போவதற்கு 5 ரூபாய் வசூல் செய்யப் படுகிறது. இதுபோல் மற்ற முக்கியமான இடங்களுக்குப் போக விரும்புகிறவர்களுக்கும் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று இடங்களும் இடங்கள் பலனே அடைகின்ற முறையில் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 27-வது பஸ் ஸ்டாடில், அதிகமான சர்க்கார் பஸ்கள் ஓடாத காரணத்தால் பல சமயங்களில் நானே தொல்லைக்குள்ளாகி, அசெம்பிளிக்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வரமுடியாமல் போகிறது. ரிப்போர்ட்டர்களும் மற்றும் உத்தியோகக்காரர்களும் அந்தப் பகுதியிலிருந்து வருகிறவர்களும் இருப்பதனால், அதிக பஸ்கள் விடாததன் காரணமாகத் தெருக்கடி ஏற்பட்டு காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே, அந்த ஸ்டாடிலே அதிகப்படியான பஸ்கள் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 24, 27, 37 ஆகிய மூன்று பஸ்களும் பச்சையப்பன் ஹாஸ்டல் வழியாக வருகின்றன. அதிகமான பஸ்களை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரிக்குச் செல்வதற்கும், நெதாய் நகரிலிருந்து உத்தியோகஸ்தர்கள் மற்றப் பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்கும் வசதிகள் செய்து தரவேண்டும். எந்தப் பகுதியில் கொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ, எந்தப் பகுதியிலிருந்து அதிகமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் வருகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அதிகப்படியான பஸ்கள் விட்டால் நல்லது. இல்லாவிட்டால் அரை மணி நேரத்தில் ஆபீசுக்குப் போகலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டு வருகிறவர்கள், பஸ்களில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் தடைபட்டு, ஒரு மணி நேரம் லேட்டாக ஆபீசுக்கு வருகிறார்கள். அதனால் ஆபீசர்களுக்கு மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

[27th March 1958] [Sri A. Govindasamy]

இன்னும், சர்க்கார் பஸ்களில் அவசர நேரத்தில் நோயாளிகள் படுக்கச் செல்வதற்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நோய்கள் என்று சொல்லும்போது நான் தொத்து நோய் உள்ளவர்களை அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஜாம் தலைவலி முதலிய சாதாரண வியாதிகள் இருக்கக்கூடிய நோயாளிகள், உட்கார்ந்துகொண்டு போக முடியாமல் இருப்பவர்கள் இவர்களுக்கு படுக்கைகொண்டு போவதற்கோ அல்லது சாய்ந்து கொண்டு போவதற்கோ சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தனியார் நடத்தகின்ற பஸ்கள்—எம். டி. பஸ்கள், டி. வி. எஸ். பஸ்கள் முதலியனவற்றை சர்க்கார் பஸ்களைவிட ஒழுக்காக நடைபெறுகின்றன. பஸ்களில் போட்டிருக்கும் குஷன்களும் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. சர்க்கார்தான் தனியாருக்கு வழிகாட்டியாகவும் எடுத்துக் காட்டாகவும் இருக்க வேண்டும். தனியார் எந்தெந்த செடுபிடிக்கை அடைபிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அவைகளை சர்க்காரே நடத்தி காட்டினால் நன்றாக இருக்கும்.

1958-ம் ஆண்டு ஜனவரி 14-ம் தேதியன்று எங்கள் சட்டச் சபைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடற்கரையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது அரசாங்கம் செய்த தவறை நான் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. அன்று இரவு 8 மணிக்கு மேல் ஒரு பஸ்கூட அந்த பக்கம் விடவில்லை. பஸ்கள் அந்தப் பக்கம் போகக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டதாக தெரிகிறது. இதனால் கூட்டத்திற்கு வந்து பொது மக்கள் பல இடையூறுகளுக்கு உள்ளாகும்படி நேர்ந்தது.

சர்க்கார் பஸ் ஊழியர்களுக்கு இப்பொழுது மூன்று செட் உடைகள் தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆறு செட் உடைகள் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். சீக்கிரம் உடைய அழுக்கடி விடும் நிலை இருப்பதால் சுத்தமாக யூனிபார்ம்கள் இருக்க வேண்டுமானால், 6 செட் உடைகள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு கொடுக்கும் வாஷிங் அவன்சும் சுறைவாச இருக்கிறது. அது இப்பொழுது அவர்களுக்கு போதுவது இல்லை. ஆகையால் வாஷிங் அவன்சையும் உயர்த்த வேண்டும். இந்த ஊழியர்களின் திறமையால் தான், உழைப்பால்தான் சர்க்காருக்கு ஊதியம் கிடைக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் இவர்களின் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பஸ் நடத்தவதனால் அதிக ஊதியம் வருகிறது என்று தெரிந்து இரந்தும் கூட என் மற்ற இடங்களில் அவை சேசிய மயமாக்க அரசாங்கம் பயப்படுகிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சேசிய மயமாக்கினால் தனிப்பட்ட பஸ் சொந்தக்காரர்கள் கோப்படுவார்களே என்று அச்சப்பட வேண்டாம். அவர்கள் நிச்சயமாக சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது சேட்களிடம் கடன் வாங்கி ஓடும்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஜமீன்களை ஒழித்தபோது ஜமீன்தார்கள் கோப்படுவார்களோ என்று முதலில் பயந்தோம். பிறகு அவர்களுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நஷ்ட ஈடு கொடுத்தால் தொந்தரவு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. முதலில் கொஞ்சம் எதிர்ப்பு இருந்தும், கொஞ்ச காலம் ஆன பிறகு ஒன்றும் இருக்காது.

பம்பாய் ராஜ்யத்தில் பஸ்களை சர்க்காரே நடத்துகிறார்கள். பம்பாய் நகரத்தில் இருக்கும் பஸ்களை முனிசிபல் கார்ப்பொரேஷன் நடத்துகிறது. அரசாங்கம் இந்த விஷயமாக முயற்சிக்கலாம். எதிர்ப்பு எதுவும் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே என்று சில கால்களில் அந்தத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்களில்தான் பஸ் பஸ் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதாவது சொல்வார்களே என்று இதை தேசிய மயமாகக் காமல் இருக்கக்கூடாது.

பஸ் ஸ்டாட்களில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. மார்க் லிட்டம் பல தொல்லைகளை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. வேண்டியவர்களுக்கு பஸ் ஸ்டாட்களை சொடுக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. என்னுடன் ஓரவர் போட்டி போட்டு தோற்றுப்போனார். அவருக்கு புதியதாக ஒரு பஸ் ஸ்டாட் கொடுக்கப்பட்டது, நீட்டியமாக பட்டாள வீரர்களின் கூட்டுறவு சங்கத்தை

[Sri A. Govindasamy]

[27th March 1958]

சேர்ந்தவர்களுக்கு அது கிடைத்திருக்க வேண்டும். அதனால் எதைக்கு ஒன்றும் சங்கடம் இல்லை. தேசிய மயமாக்கிவிட்டால் இந்த குறைபாடுகள் ஒன்றும் இராது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாப்பாடு எடுத்துக்கொண்டு போகிறவர்களும், கிராமத்திலிருந்து சிறு மூட்டைகளுடன் வருகிறவர்களும், டவுன் பஸ்களில் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். அதை தவிர்க்க வேண்டும். குறிப்பாக 'ஸ்டாண்டிங்' பாசஞ்சர் முறை இருப்பதால் பல தொல்லைகள் இருக்கிறது. இதனால் பிக்பாக்கட் அடிப்பதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. ஒரு சையில் பையை வைத்துக் கொண்டு மறு கையில் கைப்பிடியைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும்போது கண்டக்டர் டிக்கட்டுக்கு காசு எடுங்கள் என்று வற்புறுத்தும்போது பலவித சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலைமையை தவிர்க்க வேண்டும். குறிப்பாக டென்கள் நின்று கொண்டு போகும் நிலைமை மாறி அவர்கள் செளகரியமாக உட்கார்ந்து போவதற்கு ஒரு பாதிச் சீட்டுகளாவது அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

நயா பைசா வந்ததினால் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஸ்விலும் நயா பைசா காலண்டர் ஒன்று தொங்கப்பட வேண்டும். நயா பைசாவினால் கண்டக்டர்கள் சில சமயங்களில் பணம் இரக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பொது மக்களும் தொல்லைக்குள்ளாகிறார்கள்.

பெரிய நகர சபைகளிலாவது பரீட்சார்த்தமாக பஸ்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும். முதலில் எதிர்ப்பு இருக்குமே தவிர பிறகு எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும்.

ஆயுதப் பூஜைக்காக ரூபாய் 600 செலவிடப்பட்டிருப்பதாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பூஜை செய்ததினால் ரிசேராக்கு இருக்கும் பஸ்கள் ஓடப் போகின்றனவா. இப்படி பணத்தை செலவழிப்பதைவிட சிப்பந்திகளுக்கு துணிமணிகளாகவோ அல்லது படி உயர்வோ கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

பஸ் டுட்டுகள் அதிகமாக இருப்பதனால் வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தினால் இன்னும் அவர்களிடத்திலிருந்து நன்றாக உழைப்பைப் பெற்று அதிக வருமானம் பெறலாம். அவர்களுக்காக அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்றால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கம் அமைச்சருக்கு இருக்குமானால் அவர்களுடைய நிலைமை உயர்த்தப் பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I have consulted leaders of parties and they are willing to sit till 2 p.m. and finish off the Demand now under discussion. I think the House has no objection to sit till 2 p.m.

* SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்புக்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த சபையின் முன்னாலே பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டு பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய மயமாக்கப்பட்டுள்ள பஸ் போக்குவரத்தினாலே ஸாபமா நஷ்டமா என்ற விஷயத்தை குறித்து இந்த சபையிலே ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் விவாசம் நடைபெறுகிறது. வெளியிலேயும் விவாதம் நடைபெறுகிறது. இந்த விவாதங்களால் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பஸ் போக்குவரத்திலே லாபங் கிடையாது. இதனால் பலன் கிடையாது. என்று ஒரு சிலர் வாதாடுகிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் தேசிய மயம் என்ற கொள்கையை அடியோடு விடுவதற்கு உந்தி எல்வதாக இருக்கிறதே ஒழிய உசுவியாக இருக்கவில்லை என்று காண வருகிறேன். அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்தை குறைக்காவதில் சிலர் போட்டி போட்டு வருகிறார்கள். கேலிச் சித்திரங்கள் போட்டு இழிவு படுத்துகிறார்கள். இங்கும் மற்ற இடங்களிலும் பேசும்போதெல்லாம் அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்தில் பெரிய

27th March 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இடஞ்சல் இருப்பதாக பேசப்படுகிறது. இதன் நோக்கம் எப்படியாவது பஸ் போக்குவரத்தை தனிப்பட்டவர்கள் தாங்களே கையில் வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு உதவியாக வைத்துக்கொள்ள நினைக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. இத்தகைய பெரிய வருமானம் கிடைக்கும் இனத்தை தாங்களே கையில் வைத்துக்கொண்டு லாபம் அடையவேண்டும் என்ற மோசமான கருத்துகள்தான் வெளியாகின்றன. நாம் சோஷலிஸ்தத்துவத்தை நாடுகிறோம். அதை யாரும் மறுப்பதில்லை. ஆனால் கட்சியிலேயே இருக்கும் ஒரு சில பஸ் முதலாளிகள் கூட இதனை வெளிப்படையாக எதிர்த்துப்போடு முன் வருவதில்லை. ஆனால் சோஷலிஸ்த தத்துவத்துக்கு மக்கள் மத்தியில் ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொல்லிதான் உயர எண்ணுகிறார்கள். பஸ் போக்குவரத்து தனிப்பட்டோர் கையில் இருந்தால் தான் லாபகரமாக இருக்கும். மக்களுக்கு பயன்படமுடியும். என்றால் லாபம் எடுத்து கூறப்படுகிறது. இது மக்கள் மனத்தை திருப்பி சட்ட சபை கவனத்தை மாற்றி வேறு வகையில் இழுத்துசெல்ல செய்யும் முயற்சியானது. இந்த மாதிரியான கட்டுப்பாடான முதலாளித்துவ பிரசாரத்தை கண்டு மயங்குபவர்கள் என்று ஆளுங்கட்சிக்கும் குறிப்பாக அந்த இலாகா அமைச்சர் கனம் வெங்கடராமன் அவர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தமக்கு கிடைத்திருக்கும் சந்தர்ப்பத்தை மிக நன்றாக பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்குவதை கன்னியாகுமரியின் மற்ற பகுதிகளிலும் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா ஜில்லாக்களிலும் செய்யவேண்டும் என்றும் அவற்றை அரசாங்க உடைமையாக பொது உடைமையாக செய்ய சர்க்கார் முன் வருவேண்டுமென்றும் வேண்டுகிறேன். சிலர் கேட்கிறார்கள் "இது என்ன நத்தை வேகம்" என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களால் இதை மாற்ற முடியாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பஸ் வேகத்திலாவது போகக் கூடாதா? இந்த பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்குவதை யார் எதிர்த்துக்கொள்ள என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளா? நான் நம்ப வில்லை. பொதுமக்களா? நிச்சயமாக இல்லை. எல்லோரும் ஆதரவாக இருப்பார்களே தவிர வேறு இல்லை.

சில லட்ச ரூபாய் வருமானத்திற்காக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் புது வரிகள் போட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த பஸ், லாரிகள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் மிகவும் சாதாரணமானதென்று சொன்னார்கள். புள்ளி விவரங்களிலிருந்து சொல்லுகிறேன். சுமார் 8 ஆயிரம் லாரிகள் இருக்கின்றன. சுமார் 4 ஆயிரம் பஸ்கள் இருக்கின்றன. இன்றைய தினம் பஸ் போக்குவரத்தை, லாரி போக்குவரத்தை அரசாங்க, உடைமை ஆக்குவதன் மூலம் கோடி கணக்கான ரூபாய் கிடைக்க இடமிருக்கிறது என்று நாங்கள் அறிகிறோம். ஆனால் நல்ல வருமான இனத்தை தனியார் கையில் விட்டு விட்டு சொற்ப வருமானத்தை பெறுவதற்காக சின்ன சின்ன வரிகளை கொண்டு வருகிறார்கள். ஈடுபடுத்தப்பட்ட மூலதனத்திற்கு வட்டி பத்து லட்சம், தேய்மானத்திற்கு எடுத்துவைத்தது 13 லட்சம், மோட்டார் வாகன வரிக்கு செலுத்தியது 27 லட்சம். இவ்வளவு துகையும் செலவாக ஒதுக்கியும் பல லட்சம் ரூபாய் லாபமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. இத்தகைய லாபகரமான தொழிலை ஏன் விஸ்தரிக்க கூடாது?

இந்த சமயத்தில் ஒன்று நினைவு படுத்தவிரும்புகிறேன். கோவை நகர சபை இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கோரிக்கை விட்டார்கள். அந்த நகரத்திலிருக்கும் பஸ்களை நகர சபைக்கு, அவர்கள் நிதி நிலையை உயர்த்த கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

DEPUTY SPEAKER: இப்பொழுது சபை முன் இருப்பது Nationalisation of Bus Service. பின்னால் Motor Vehicles Administration வரும்பொழுது இந்த விஷயங்களைப்பற்றி பேசலாம். தாங்கள் குறிப்பிடுவது இந்த மானியத்தின்கீழ் வராது.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: On a point of order, Sir, there is no quorum.

[27th March 1958]

DEPUTY SPEAKER: There is quorum. Perhaps the hon. Member is not aware that 1/10th of the number of Members of the House constitutes the quorum.

SRI P. S. CHINNADURAI: தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய உத்தரவில் அதிக கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன்.

சுமார் ரூபாய் 27 மாத வருமானம் வருகிற தொழிலாளிகளை எப்படி நடத்துகிறோம். சாதாரண வசதியாவது அவர்களுக்கு கிடைக்கிறதா? விலையுற்றம் உண்மையே என்று அமைச்சர் அவை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

1-10
p.m. உணவு பண்டங்களின் விலை சென்ற வருஷத்தைக் காட்டிலும் இந்த வருஷம் 35 சத வீதம் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்ற தகவல் எனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக நிதி அமைச்சர் டிரைவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், விலைவாசி உயர்வைச் சரிக்கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஏற்கெனவே அவர்கள் வங்கிக்கொண்டிருந்த சம்பளத்தைத் தான் இப்பொழுதும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அதிகப்படியாக சம்பளம் இப்பொழுது வாங்கவில்லை. விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்ற தகவல் வேறு யாராவது சொல்லியிருந்தால் அதை விட்டு விடலாம். விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்ற தகவல் நம்புமையானது நிதி அமைச்சர் அவர்களை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படி ஒப்புக்கொண்டிருந்தும் அவர் இன்னும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய பொறுப்பு இந்த மந்திரி சபைக்கு கிடையாதா? விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிக்கையை விட்டு விட்டு தங்களின் சீழ் வேலை செய்து வரும் பல போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த மந்திரி சபையின் பேரில் என்ன நம்பிக்கை உலலது மதிப்பு ஏற்படும் என்பதை கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும் என்று எண்ணத்தான் முடியுமா? அவர்களுக்கு இன்னும் ஏன் ஒன்றும் செய்யவில்லை? அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி இன்னும் ஏன் நிர்வாயம் செய்யவில்லை? அவர்களுடைய சம்பளத்தை மந்திரி அமைச்சர் இந்த அரசாங்கம் ஏன் இன்னும் முற்படவில்லை? அது அவர்களுடைய கடமை இல்லையா? இந்த இலாகா மந்திரி அவர்களும், தொழிலாளர்களுடைய நன்மையைக் கருதுகிறவர் கூட தன்னுடைய கடமையைச் செய்த தவிர விட்டார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களை தீர்மானம் போட்டு அதை மந்திரி சபைக்கு அனுப்பிவைத்து அதன் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை இருக்கிறதா? பல கூட்டங்கள் போட்டு மந்திரிகளிடத்தில் இதைப்பற்றி சொல்லி சட்ட சபையின் அங்கத்தினர்கள் மூலமாக இதைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் இங்கே உதைப்பற்றி கேட்கப்பட்ட அதன் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று போதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதன் பிறகு தான் ஒரு மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பிரதாயத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அது பழைய சம்பிரதாயம்தான். பழைய அரசாங்கம் நடந்த போதுதான் அப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கம் தாங்களாகவே சுயமாகவே குறைக்க நிவர்த்திக்க முன் வரவேண்டாமா? அந்த பழைய முறையைக் கையாள் வேண்டுமா என்பதைக் கேட்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிக்க தக்க நடவடிக்கைகளை அந்தந்த சமயங்களில் தாங்களாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்த அளவுக்கு தாங்களாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விலைவாசியின் உயர்வைச் சரிக்கட்டிக் கொள்வதற்கு எந்த அளவில் சம்பளத்தை அவர்களுக்கு உயர்த்திக்

[27th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவில் உயர்த்திக்கொடுக்க சர்க்காரே முன் வரவேண்டும். தொழிலாளர்கள் கேட்பதற்கு முன்னதாகவே தாமதவே முன்வந்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து மற்ற முதலாளிகளுக்கு இந்த சர்க்கார் ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும்.

தனப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் வசதி இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு அந்த வசதி இல்லை. ஆனால் Gratuity வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல வசதிதான். அப்படியே மற்றவைகளையும் செய்து மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் வசதி செய்துக் கொடுக்காமல் இருக்கிறோமே, ஏன் அதையும் கொடுக்க முன் வரக்கூடாது? திறமையாக நடைபெறுகிறது என்றும், திறமை அதிகரித்திருக்கிறது என்றும், விபத்துகள் குறைந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மற்றும் லாபகரமாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இன்னும் ஏன் அதிகப்படியாக பஸ் ரூட்டுகளை எடுத்து நடத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். லாபகரமாக மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய அளவில் ஏன் இதை நடத்தக்கூடாது? மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய அளவில் இதை நடத்தி அதன் மூலம் நல்ல பெயரை நாம் அடைய முடியும். பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் நல்ல பெயரை நாம் அடைய முடியும். அப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்ய அவர்களை ஏன் முன் வரக்கூடாது? இப்பொழுது இருக்கும் நிலமையைப் பார்த்தால் தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகள் வருமோ அல்லது வராது என்று நினைக்கும்படியாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். திட்டங்கள் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த திட்டம் ஆலோசனையில் இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். சென்ற வருஷத்தில் சிலருக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அது இதில் காணப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வீட்டு அலுவன்லை கொடுக்கப்படுவதும் காணப்படவில்லை. ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்களை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன் நன்றாக வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் இருக்கிற தொழிலாக இருப்பதாலும், நல்ல லாபம் அடைகிற தொழிலாக இருப்பதாலும், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசதிகள் போற்றக்கூடியதாகவும், அவைகளை மற்றவர்களும் பின்பற்றக் கூடியவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை வேண்டிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the cut motion, I would like to make a few observations with regard to the working of the Government transport system both in the Madras City and in Kanyakumari district. The public have not been much satisfied, even though, I may say there has been some improvement, when we compare the working of the system during the year with previous years.

The Hon. Minister, in the note circulated to hon. Members of this House has said that the question of opening additional depots in the North of Madras is still under the consideration of the Government. This has been hanging fire for a long time and representations have been made, I understand, both by the Departments and by the Members of the Estimates as the Public Accounts Committees which went into the question that at least two depots should be opened in the North of Madras with a view to improving the efficiency of the service. I do not know how long this will be under the consideration of the Government. It is high time that the Government looked into the question in all earnestness so that the depots might be opened at an early date.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [27th March 1958]

By opening these two sheds, I think at least hundred vehicles can be housed and the cost of running reduced. At present these buses have to go all the way to the Central Workshop at Mount Road.

As some hon. Members have pointed out, there are heavy stocks of spare parts in the Transport Stores. The Committee on Estimates has examined this question and said that such huge stocks should not be kept. The value of these stocks may be some lakhs of rupees, and if they are kept for a long time without being used, they will have to be sold only as scrap in the open market. Already on account of import restrictions some of the firms have stopped the import of certain vehicles and spares. Unless early action is taken, I am afraid that the Government will lose heavily. I hope they will attend to the matter soon.

With regard to the suggestion of the Director of Transport for the installation of wireless sets with a view to reporting breakdowns and for the purpose of providing immediate relief, my information is that though orders have been placed with a certain firm for the supply of the sets, that firm is not in a position to supply the sets. If it is not in a position to supply the sets, the Government must see that they get them from some other company or make other arrangements for the purpose. We also find that there is a good number of breakdowns. Also, when we go across the roads we find vehicles are stationed in the middle of the road causing nuisance to the travelling public. This is a very important matter and I am sure some action will be taken as early as possible by the Government to remove this nuisance. It is also stated that they have provided shelters—I think 30 shelters—for the passengers. This is really not satisfactory and I would request the Government to provide shelters in all bus stops. The summer season has set in and the passengers will be put to considerable hardship, if there were no shelters at bus stops. If Government contact some philanthropic gentlemen among the public, they might come forward to help. But, in case they do not come forward to help, the Government must come to the rescue of the passengers and provide shelters in all bus stops as early as possible. The 30 shelters provided for the current year are quite inadequate and it is as good as not providing them. That is my submission.

With regard to peak-hour traffic, it has been agitating the minds of the travelling public for quite a long time.

SRI A. VEDARATHNAM: Sir, there is no quorum in the House.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member need not refer to it. It is the lookout of the Chair.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: This peak-hour congestion must be relieved somehow or other. The number of buses should be increased. My information is that out of a total fleet strength of 450 or so in the City of Madras, there are about 165 vehicles lying idle. They are 'time-barred' and obsolete.

27th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

Many of them are now banned and they are not imported by the companies. Buses like Chevrolet, Ford, Comer, etc., are all quite useless. That means, that out of a total strength of 450, if any of the vehicles went under repair, how can we maintain efficiency and satisfy the travelling public? This is a very serious problem. There is a lot of discontentment among the public so far as the peak-hour traffic is concerned. Especially, the middle class people who have to attend offices situated in various parts of the city are put to considerable hardship. We must try to improve the efficiency and see that all the rickety buses are condemned as early as possible and new vehicles are purchased in their place to relieve the peak-hour congestion.

With regard to the Kanyakumari district transport, just like the people of other areas, the people of that district also are discontented over the transport service ever since it was taken over by our Government. Sir, very recently, we visited that place and collected certain statistics. We find that there are about 42 'dead' vehicles. They are quite useless vehicles. They are lying idle. When the Kanyakumari area was transferred to our State, the Kerala Government transferred to us about 42 'dead' vehicles, the book value of which was 'nil'. Our Government have not got the amounts from them. The depreciation fund alone comes to nearly Rs. 9 lakhs. I wonder, why our Government should not put up a strong fight and see that they get that amount. It is only the useless vehicles that have been transferred to us. The Government must therefore see that they get that amount at any cost. Out of the strength of 75 vehicles—that is the information that we got when we visited Kanyakumari two months back—there are about 44 obsolete vehicles which are quite useless. They are Chevrolet, Ford, Comer, etc.; even if we want to run them, we cannot get spare parts for them. Therefore, it is as good as not having those vehicles. More than 50 per cent of the vehicles are quite useless. It is therefore no wonder that the public are very much discontented because of this worry, annoyance and nuisance. I find that according to the Government's programme, they will be replacing only 12 buses this year.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have sent 12 buses in the first instance. Another 12 buses will be sent before 31st March, and also 6 buses will be sent. In all, 30 more buses will be plying in that district in the year 1957-58.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: That is something. They must see that all the old vehicles are condemned and in their place new vehicles are put on the road as early as possible. When we were there, we were shown round the workshop. We were shown the Ranithottam in the Kanyakumari district, which is owned by the Maharani of Travancore. The idea of our Government was to purchase the entire plot with a view to putting up the workshop there. Probably, because of red-tapism, the money that has been allotted under this head will lapse in about two or three day's time. I think the Hon. Minister should have convened a

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [27th March 1958]

high level conference and pushed this scheme through. This is very important. The Government should not delay this. At least in the next year, they should start it. I am sure they will go ahead with this scheme and put up the workshop at least next year with a view to improving the efficiency of this department in that area.

With regard to service conditions, we have been receiving repeated representations from that area that the pay of the establishment in the Kanyakumari district is very unsatisfactory. There has been lot of disparity. I think I need not repeat all those points referred to by my friend Sri Kalyanasundaram. The administration is top heavy. With regard to the lower grade staff, there has been complete discontentment because of the disparity in the scales of pay between our Government servants and those in the adjoining Kerala State. Further, I understand that the Kerala Government have agreed to give their scales of pay to our staff and pay the arrears also up to 1—11—1956. I think they have also addressed our Government. It is not known why this should not be accepted, as it seems to be very reasonable. Unless we have a contented staff, we cannot run the services efficiently. I hope our Government will take up this matter in right earnest and do the needful. The scales of pay of those people and those in the State Transport department here should be the same. We cannot have different scales of pay for those working under the same Government. This is a very serious question and I am sure the Hon. Minister will look into it all earnestness.

With regard to appointments, I would request the Government to see that these appointments are made by the Public Service Commission. That is my submission. Because, there have been lots of complaints about jobbery, nepotism, favouritism and so on. The Government should try to avoid all these things. If the appointments to the posts are made by the Public Service Commission, I think some justice will be done.

With regard to the working of this Transport Service also, my submission is that the Hon. Minister appoints a Commission to go into the whole question and see that the Commission submits a very thorough and impartial report. If the Commission goes into the question, I think we can try to implement the recommendations of the Commission and also see that the efficiency of the services are improved and thereby give some satisfaction to the public.

Then I come to the recent bus accidents in the Kanyakumari area. There was also an interpellation in the Assembly and the Hon. Minister was also pleased to answer some points. I wish the Hon. Minister institutes an enquiry into these accidents and sees that something is done against the people who are responsible for these accidents, especially when the accident that recently took place was in respect of a Government bus carrying about 90 or 100 passengers. It is a really horrible thing. I am sure that the Hon. Minister will institute an enquiry immediately and see that some

27th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

report is submitted to this Assembly. The Commission should also go into the question of the public services and make appropriate recommendations.

There is the question of supply of time tables of the Madras Transport System. It is most reprehensible that no action has been taken even though the Committee recommended for this. There may be some delay on the part of the Government Press. But on that account, it does not mean that this should be delayed. They can as well give this work to some private printers and see that these time tables are supplied as early as possible. The Government should not lose any time in keeping these time tables at important places and keeping the public informed about the timings of these buses. (SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: The difficulty is the buses do not keep to the timings.) That is a different matter. Whatever it is, this should be attended to immediately. I am sure the Government will take immediate action.

Lastly, my submission is, there must be a contented staff. The public should get satisfied about the Transport service. We must run it efficiently but at the same time we must see that the income of the Government also goes up. These are the main factors to be taken into consideration very seriously. There are many private bus operators, such as the T.V.S. who are running buses very efficiently. No complaint can be levelled against them. We must try to see that our services are also improved in all directions and that complete satisfaction is given to the public. Sir, with these words, I finish my speech.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் 1-32 p.m.
அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பல நல்ல யோசனைகள் சொன்ன அங்கத்தினர் அவைவருக்கும் எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் சட்டசபையை பொறுத்த அளவில் அதற்கு ஆதரவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை பார்க்கின்றபொழுது ஓரளவு எனக்கு இதில் தைரியம் ஏற்படுகிறது. என்னென்றால், திடீர் திடீர் என்று பொதுஜன அபிப்பிராயம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் வெளிவருவதை பார்க்கின்றபொழுது ஒரு வேளை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்திற்கு நம் முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மக்களுடைய பொதுஜன அபிப்பிராயம் சாதகமாக இல்லையா என்று நினைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதையெல்லாம் இன்றைக்கு போக்குகின்ற முறையிலே சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் இதற்கு பெரிய ஆதரவு கொடுத்ததற்காக என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுஜன அபிப்பிராயம் தேசியமயமாக்குவதற்கு, முக்கியமாக போக்குவரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சாதகமாக இருப்பதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, தங்களுக்கு வேண்டிய இடங்களுக்கெல்லாம் போக்குவரத்திற்கு பஸ்கள் விடவேண்டுமென்று சொல்லிப்போவதற்கு சட்டசபை ஒரு அரங்காக இருக்கும். தனியார் துறையில் பஸ்களை நடத்தினால் யாரிடம் போய் தங்களுக்கு பஸ்களை இன்னென்ன ரூட்களில் விடவேண்டுமென்று கேட்கக்கொள்ளமுடியும். அடுத்தபடியாக, பஸ்கள் குறைவாக ஒடுகின்றன, அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்வதற்கும் சரி, அல்லது தங்களுக்குள்ள வேறு குறைபாடுகளை நீக்கிக்கொள்வதற்கும் சரி, சட்ட சபையில் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அதேமாதிரி சர்க்கார் செய்கின்ற வேறு காரியங்களில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமேயானால், அதை வைத்துக்கொண்டு தேசிய மயமாக்குவதிலும் சுவறுகள் இருக்கின்றன

[Sri R. Venkataraman] [27th March 1958]

என்று உளே எழுதவதற்குட இது சந்தர்ப்பமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிற பொதுஜன அபிப்பிராயம் சர்க்கார் தேசியமயமாக்கும் கொள்கைக்கு ஆதரவாக இருப்பதை நான் பாராட்டி, பொருளாதாரம் அனுமதிக்கும் படியான அந்த அளவுக்கு இதை எவ்வளவு விரைவாக விஸ்தரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக விஸ்தரிப்பதற்கு எங்களால் ஆன எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கன்யாகுமாரி பஸ் சர்விலைப்பற்றி பல புரட்கள் சொல்லப்பட்டன. கன்யாகுமாரியிலுள்ள நிலைமை புரட்களுக்கு இடமானது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதற்குக் காரணம் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் அல்ல என்பதை மாத்திரம் முதலில் நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்யாகுமாரியின் போக்குவரத்து நமக்கு மாற்றப்பட்டபொழுது, கனம் எதிர்வெதிர் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், 60 பஸ்ஸுக்கு மேல் அவைகள் ஒன்றுக்கும் உதவாமல் இருக்கிற நிலைமையிலே, உதவாக்கனாயாக நமக்கு கிடைத்தன. நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் முதலில் கன்யாகுமார்க்கு சென்றபொழுது 3 பஸ்கள்தான் நல்ல பஸ்களாக இருந்தன. 10, 12 பஸ்களை ஒட்ட முடியும். மற்றவைகளெல்லாம் ஒட்ட தகுதியில்லாமலே இருந்தன.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : திருவாங்கூர்-சொச்சி அரசாங்கத்திற்கும், சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் பஸ் சம்பந்தமாக பிரிவினையைப் பற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தபொழுது, பழைய பஸ்களுக்கான 'டிப்ரீவியேஷன் அமவுண்ட்' அதிகமாக இருந்தது. பழைய பஸ்களுக்கு பதிலாக, என் டிப்ரீவியேஷன் அமவுண்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அந்த 'டிப்ரீவியேஷன் அமவுண்டை' வைத்துக்கொண்டு புதிய பஸ்கள் வாங்கக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த சமயத்தில் நடந்தது பற்றி நான் காரணம் கூறுவதற்கு இயலவில்லை. அனால், என்னுடைய அபிப்பிராயம் தேய்மான நிதியைவிட, பஸ்கள் வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதுதான். ஆகவே, அந்த நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்காக 12 பஸ்களை உடனடியாக அனுப்பினோம். அதற்கு பிறகு மேலும் 12 புதிய பஸ்கள் அனுப்பியிருக்கிறோம். இன்னும் 6 பஸ்கள் மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். 30 புது பஸ்கள் இப்பொழுது அங்கே ஓடுகின்றன. அடுத்த வருஷ திட்டத்தில், அதாவது 1958-59-ல் அதற்கு 12 பஸ்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, அங்கு அடுத்த வருஷத்திற்குள்ளாக 42 புது பஸ்கள் ஓடும் என்பதை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சென்னை நகரத்திலிருக்கிற பஸ்களைப்பற்றி பேசுகின்றபொழுது பொதுவாக நம்மிடத்தில் 450 பஸ்கள் இருக்கின்றன என்பதை மாத்திரம் சொன்னார்கள். 450 பஸ்கள் என்று சொன்னால், ஒட்ட, உடைச்சல் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் 450. எவற்றையெல்லாம் நான் இன்னும் கண்டேம் செய்யவில்லையோ, உதவாக்கரை என்று தள்ளிவிடவில்லையோ, அவற்றையெல்லாம் நம்மிடம் இருக்கும் நல்ல பஸ்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளுவது சரியல்ல. நடப்பு வருஷத்தில், அசாவது 1957-58-ல் 60 புதிய பஸ்கள் விட்டிருக்கிறோம். அடுத்த வருஷத்தில், 1958-59-ல் 60 புது பஸ்கள் போடுவதற்கு பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தெற்காக ஒரு புது கொள்கை ஒன்றையும் வரையறுத்திருக்கிறோம். இதுவரையிலும், ஏதோ அவசியம் ஏற்படும்பொழுது பஸ்கள் வாங்குவது பிறகு சில காலத்திற்கு பஸ்கள் வாங்காமல் இருப்பது என்ற முறை கையாணப்பட்டு வந்தது. இனி சென்னை ராஜ்ய டல் துறை நடக்கின்ற முறையிலே வருஷம் ஒன்றுக்கு மொத்த பஸ்களில் எழில் ஒரு பருதி புதுப்பிக்கப்படும். அதற்கான தேய்மான நிதியும் ஒதுக்கவைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த முறையில்தான் நடைமுறை வருஷத்தில் 25 லட்ச ரூபாயும், அடுத்த வருஷத்தில், 1958-59-ல் 29 லட்ச ரூபாயும்

27th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

தேய்மான நிதிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் இவ்வளவு பலகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவைகள் எல்லாவற்றையும் ரேபிட் விட முடியாது. ஒவ்வொரு பஸ்ஸிற்கும் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை 'ப்ரேக் செர்டிபிகேட்' வங்கவேண்டும். அந்த செர்டிபிகேட்டை வாங்குவது என்றால், பஸ்ஸை ஒருநாள் 'ஓவர்ஹால்' செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. 1-10 மேலும் வருஷாந்திர ரிப்பேருக்காக பஸ்ஸை எடுத்துக்கொள்ளும்போது அதை இரண்டு நாட்கள் வெளியில் விடமுடிவதில்லை. அப்போது அதை பராமரிப்புக்கு அனுப்புகிறோம். இந்தக் காரணங்களால் இருக்கும் பஸ்கள் எல்லாவற்றையும் ரேபிட் விடமுடியவில்லை. இப்போது ஒரு புதிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதாவது, ஸ்பேர் பஸ்கள் ஒதுக்கவைத்து, எவ்வளவு ஷெட்யூல்கள் ஒட்ட வேண்டுமோ அவ்வளவு ஷெட்யூல்கள் ஒட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இப்போது, சென்னை நகரில் 330 ஷெட்யூல்கள் ஒட்டுவதற்குத்தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வரும் வருஷத்தில் அந்த ஷெட்யூல்களை அதிகரித்து 345 ஷெட்யூல்களுக்கு குறையாமல் ஒட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த காரணங்களினால்தான் நாங்கள் சென்னை நகரத்தில் நெரிசல் நேரத்தில் பஸ்ஸில் செல்லும் மக்களுக்கு போதிய வசதி செய்துகொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு சிலர் ஆபீஸ்வரமான யோசனைகள் கூறுகிறார்கள். நிற்கும் பிரயாணிகளை என் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நானே பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று பார்த்திருக்கிறேன். அவசரமாகப் போகவேண்டியிருக்கையில் 'நின்று கொண்டாவது போகிறேன்' என்று பிரயாணி சொல்லும்போது அதை அனுமதிக்காமல் பஸ்ஸை ஒட்டிக்கொண்டு போவதானது, சட்டத்திற்குட்பட்டு நடப்பதை பொறுத்தவரையிலும் உசிதமாக இருந்தாலும், மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் இன்னுள்ள நிலைமைக்கு உகந்ததாக இல்லை. பிற நாடுகளில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், பிற நாடுகளில்கூட நெரிசல் நேரங்களில் நிற்கும் பிரயாணிகளை அனுமதிக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் பஸ்களில் நிற்கும் பிரயாணிகள் இருப்பதால் பஸ்களை தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று சொல்வது, பஸ்களை தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று கூறுவதற்கு தகுந்த காரணம் ஆகாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஸ் பிரயாணிகளுக்கு பல வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது நாங்கள் சில பாதைகளில் லீஸன் டிக்கெட்டுகள் கொடுக்கிறோம். வரும் வருஷத்தில் புதிதாக நான்கு பாதைகளில் லீஸன் டிக்கெட்டுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். வரும் வருஷத்தில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

டெப்போக்கள் திறக்க வேண்டுமென்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். அது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். அவைகளைத் திறப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பல முயற்சிகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நிலம் வாங்குவதற்காக 'அக்விஸிஷன் பிரொவீடிகள்' எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் பல சில்லறைக் காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பல சில்லறை காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருப்பதால் இந்த விஷயத்தில் இதுவரையில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. டெப்போக்களை கூடியசீக்கிரம் திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல, கன்யாகுமாரியில் எவ்வளவோ சீக்கிரமாக 'வர்க்ஷாப்ப' ஆரம்பித்துவருவதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டேன். சட்டப்படி நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. ஆகவே இந்தக் காரியம் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் நிறைவேற்றவில்லை. இருந்தாலும் ஓர்க்ஷாப்ப சீக்கிரமே ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிசெய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்வதுடன், அதுசம்பந்தமாக உபமாஹி கோரிக்கை வரும் போது அதையும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களை இப்போதே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது சர்க்கார் பஸ் நிர்வாகம் அதிகச் செலவை உண்டுபண்ணுவதாக (டாப் ஹெவியாக) இருக்கிறதென்று கூறப்பட்டது. அது தவறான அபிப்பிராயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை

[Sri R. Venkataraman] [27th March 1958]

ராஜ்யத்திலேயே மிகப் பெரிய பஸ் நுதலாளி நான்தான். நான் ஒட்டும் பஸ்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 450. எனக்கு அடுத்தபடியாக தனியார் 350 பஸ்கள் ஒட்டுகிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் நிர்வாகச் செலவு அதிகமானது. அவர்கள் 3 டைரெக்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு டைரெக்டரும் மாதம் 2,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார். டைரெக்டர்கள் தவிர ஜேனரல் மானேஜர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சர்க்காரில் ஒரு மந்திரிதான் பார்த்துவரும் 8 இலாகாக்களில் ஒரு இலாகாவான இந்த இலாகாவையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பஸ் இலாகாவுக்கு ஒரு கௌரவ டைரெக்டர் இருக்கிறார். அந்த இலாகா உள்விவகார இலாகாவில் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்த்தால் சர்க்கார் பஸ் நிர்வாகம் அதிகச் செலவை உண்டு பண்ணுவதாக இல்லை என்பது தெரியும். ஆனால், ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் சொல்வதுபோல் முழு நேர அதிகாரியிடம் சர்க்கார் பஸ் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்து இந்த நிர்வாகத்தைத் திறமையாக இயங்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் வரவேற்கத்தக்கது.

பிரயாணிகளின் செலாகரியத்திற்காக பஸ் ஸ்டாப்புகளில் 'ஷெல்டர்கள்' அமைப்பதற்கு இந்த வருஷம் ரூ. 30,000 அளிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தில் இந்த வருஷம் 15 ஷெல்டர்கள் கட்டமுடியும். ஒவ்வொரு வருஷமும் 15-20 ஷெல்டர்கள் கட்டினால் 3-4-5 வருஷங்களுக்குள் போதிய ஷெல்டர்கள் கட்டிவிட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரே வருஷத்தில் போதிய ஷெல்டர்கள் எல்லாவற்றையும் கட்டுவது சாத்தியமில்லை.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளைப் பற்றி குறிப்பிடப் பட்டது. கனம் அமைச்சரவர்கள் ஸ்ரீ சின்னதாரையும், ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரமும் அவைகளைப்பற்றி மிகவும் அழுத்தமாகப் பேசினார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்னைகளில் சில எதிர்பாராத கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கும் பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் திருவாய்க்காடு-கொச்சி ராஜ்யத்தில் இருந்தபோது சென்னை ராஜ்ய தொழிலாளர்களின் சம்பள விதிதங்களைப் போல் இல்லாமல் வேறு விதமாக சம்பள விதிதங்கள் இருந்தன. அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கும் விதிகளும் அங்கே வேறுவிதமாக இருந்தன. அதற்கு அந்த சர்க்கார் நிர்ணயித்திருந்த யோக்கியதாங்கங்களும் வேறுவிதமாக இருந்தன. அங்கே சம்பள விதிதங்கள் உயர்வாகத்தான் இருந்தன. நம் சென்னை ராஜ்யத் துடன் அவர்கள் இணைந்தபோது, அவர்களுக்கு அதவரை கிடைத்துவந்த சம்பள விதிதங்களில் எந்தவிதமான குறைப்பும் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்ற நிபந்தனையை நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டோம். அந்தப்படி நடந்துவரு கிறோம். அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்துடன் இணைந்தபிறகு, கேரள ராஜ்யத்தில் பஸ் ஊழியர்களுக்கு அதிகச் சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அந்தச் சலுகைகளை இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது நிர்வாகத்தில் பெரிய கஷ்டத்தை உண்டாக்கும். அவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள இதர பஸ் தொழிலாளர்களின் சம்பள விதிதங் களுக்குச் சமமாக தங்கள் சம்பள விதிதங்களைத் மாற்றியமைத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு இந்த மாதிரியான கோரிக்கைகளை எழுப்பினால் எந்த விதமான மனஸ்தாபமும் ஏற்படாது. நம் ராஜ்யத்தில் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளில் சில, மற்ற ராஜ்யங்களில் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைவிட உயர்வாக இருக்கலாம். வேறு சில சலுகைகள் மற்ற ராஜ்யங்களில் உள்ள அளவைவிட இங்கே குறைவாக இருக்கலாம். ஆகவே எந்த ஒரு சலுகை யையும், மற்ற ராஜ்யங்களில் கொடுக்கப்படும் அளவிற்கு இங்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பது அவ்வளவு உசிதமல்ல என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சலுகையை குறைவான வறம்பிறதப்பட்டுக் கொடுத்தால் இன்னொரு சலுகையை அதிகமான அளவிற்குக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் சொன்னதுபோல் எல்லா பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பள விதிதங்களை நிர்ண யிச்சமுடியுமா என்பதையும், அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை யும்பற்றி இப்போது அரசாங்கத்தார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கூறிய யோசனையை கவனிக்கிறேன். இதைப்

27th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் கூட்டி அவர்களுடன் நேரிடையாக விவாதிப்பதென்று முடிவுசெய்திருக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில் நல்ல முடிவுகள் ஏற்படும் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

சர்க்கார் பஸ் நிர்வாகத்தை இன்னும் நன்றாக நடத்துவதற்கான யோசனைகள் பெறுவதற்காக, ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டுமென்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். அதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைப் போட்டு விசாரணை செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், குற்றங்களுகளை எடுத்துச் சொல்ல முன் வருகிறார்களேயல்லாமல், நல்ல முறையில் இன்னும் முன்னேற்றப்பாதையில் கொண்டு செல்வதற்கான அறிவுறுத்தல்கள் இதற்கு முன்னால் நியமித்த கமிட்டியில் காணப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இதற்கு மாறாக மத்திய சர்க்கார் சர்வதேச தொழிலாளர் சம்மேளனத்திலிருந்து ஐ.எல்.ஓ. சம்மேளனத்திலிருந்து ஒரு நிபுணரை அமர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்த விதமான ஐ.எல்.ஓ. எக்ஸ்பெர்ட் வருவாரானால் நல்ல முறையில் திருத்தி அமைத்து எந்த வகையில் இதற்கான முடிவுகளைச் செய்ய முடியுமோ, அதற்கு எங்களாலான முயற்சிகளைச் செய்கிறோம் என்று இந்தச் சபைக்கு நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் சிறு சிறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. நடுப் பகலில் உணவு கொண்டுபோவது கூடைகளை எடுத்துக் கொண்டு போவது போன்றவைகள் இருக்கின்றன. இதை நான் நேரடியாகப் பார்த்து இதற்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியுமோ, அவைகளைச் செய்து கொடுக்க முயற்சிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான பிரச்னைகளைப் பற்றி நேரடியாகப் பேசப்போகிறேன் என்று சொன்னபடியால் அதைப் பற்றி அதிகம் கூற நான் இப்போது முன் வரவில்லை.

இன்னும் நம் நிர்வாகத்திலே ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், வீணாகப் போகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டது. இதற்கு முன்னால் ஸ்பேர் பார்ட்ஸைப் பார்க்க ஒரு உத்தியோகஸ்தர் கூட இல்லை. நடைமுறை வருஷத்தில் ஸ்பேர்ஸ் ஆபீஸர் ஒருவரை நியமித்திருக்கிறோம். இந்த ஸ்பேர்ஸ் ஆபீஸர், என்னென்ன ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்கப்பட்டன, யார் யாருக்கு எந்தெந்தத் தேதியில் உபயோகத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்டன என்று பார்த்துக்கொள்கிறார். ஒரு ஸ்பேர் பார்ட்டை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், உடைந்த அல்லது ஒட்டையான ஸ்பேர் பார்ட்டை காண்பித்துத்தான் வேறு ஸ்பேர் பார்ட்டை வாங்க வேண்டுமென்று விதிக்க இருக்கிறது; இது இந்த வருஷம் அமுலில் நடந்து வருகிறது. இன்னும் குறைபாடுகள் இருக்கிறதா என்பதையும் நான் கண்காணிப்பாகப் பார்த்துக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகாவானது வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக இருக்க ஒத்துழைத்த முக்கியமாகத் தொழிலாளர்களுக்கும், மற்றும் இடை நடத்திய நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கவேண்டும். முக்கியமாகத் தொழிலாளர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியது என்னவென்றால் கடந்த காலத்தில் சட்டசபையில் இந்த விதமான விவாதம் நடக்கும்போது கண்டக்டர்கள் சரியாக நடந்து கொள்வதில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுவது வழக்கம். இந்த ஆண்டு அந்த மாதிரி எந்த விதமான புகாரும் சொல்லாமலும், நல்ல முறையில் நடக்கிறார்கள் என்று சொல்வதும் மிக்க மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கத்தக்க விஷயம். அவர்கள் தங்கள் ஒத்துழைப்பை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[27th March 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know what is the reaction of the Government in regard to the proposal for the recruitment of personnel through the Public Service Commission.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கண்டக்டர், டிரைவர் முதலிய வர்களை பப்ளிக் ஸர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நாம் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு உசிதமாகப்படவில்லை. ஏனென்றால் சாதாரணமாக பப்ளிக் ஸர்வீஸ் கமிஷன் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், குறைந்தது 8 மாதங்கள் ஆகின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒரு கனார்க்கைத் தேர்ந்தெடுக்க எவ்வளவு காலம் ஆகிறது என்று நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இதை மாற்றி அமைக்க வேறு யோசனை இருக்கிறதா என்பதை—தனியாக ஒருவர் பெற்றுக்கி எடுக்காமல், ஒரு கமிட்டி மூலமாக எடுக்க முடியுமா என்பதை—ஆலோசனை செய்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 1,77,50,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and declared lost.

A poll was demanded, and the Division bell was rung.

DEPUTY SPEAKER: I will put the cut motion to the vote of the House again. The question is—

“That the allotment of Rs. 1,77,50,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost and the poll was not pressed.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,77,50,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes—Working Expenses”.

The demand was put and carried and the grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 on Friday, the 28th March 1958.

1-58
p.m. The House then adjourned.

27th March 1958]

APPENDIX I.

Vide answer to starred question No. 422 asked by Sri T. S. Ramaswamy Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th March 1958, page 4 supra].

STATEMENT I.

Statement showing the names of National Extension Service and Community Development Blocks in each district and the year in which they were started as National Extension Service and as Community Development Blocks.

Name of district.	Total number of Blocks.	Total number of Blocks under		Name of Block.	Year in which started and/or converted/or reverted.	
		National Extension Service.	Community Development.		National Extension Service.	Community Development.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
North Arcot	9	6	..	1 K. V. Kuppam ..	1955-56	..
				2 Chetpet ..	1956-57	..
				3 Arcot ..	1956-57	..
				4 Arni ..	1957-58	..
				5 Vembakkam ..	1957-58	..
				6 Peranamallur ..	1957-58	..
	11	8	3	1 Kalasappakkam ..	1953-54	1955-56
				2 Tiruvannamalai ..	1953-54	1955-56
				3 Polur ..	1954-55	1957-58
				*1 Chidambaram ..	1956-57	1953-54
				2 Valathi ..	1955-56	..
				3 Kallakurichi ..	1956-57	..
				4 Gingee ..	1956-57	..
				5 Merkanam ..	1957-58	..
				6 Tirunavallur ..	1957-58	..
				7 Tittagudi ..	1957-58	..
				8 Ulundurpet ..	1957-58	..
	10	7	..	1 Panruti ..	1953-54	1955-56
				2 Chinnaalem ..	1953-54	1956-57
				3 Kurunjipadi ..	1953-54	1956-57
				* Chidambaram Block was originally launched as a Community Development Block and then reverted as a National Extension Service Block.		
				†1 Tirukalikundram ..	1956-57	1953-54
				2 Sriperumbudur ..	1955-56	..
				3 Poonamallee ..	1956-57	..
Chingleput	10	7	..	4 Madurantakam ..	1956-57	..
				5 Uthiramerur ..	1957-58	..
				6 Saidapet ..	1957-58	..
				7 Minjur ..	1957-58	..
				1 Tiruvallur ..	1953-54	1955-56
				2 Kadambathor ..	1953-54	1955-56
				3 Uthukottai ..	1954-55	1957-58
	7	3	..	† Tirukalikundram was launched as a Community Development Block and converted into a National Extension Service Block.		

[27th March 1958]

Name of district.	Total number of Blocks.	Total number of Blocks under		Name of Block.	Year in which started and/or converted/or reverted.	
		National Extension Service.	Community Development.		National Extension Service.	Community Development.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Coimbatore ..	16	13	..	1 Kundadam ..	1955-56	..
				2 Dharapuram ..	1956-57	..
				3 Avanashi ..	1956-57	..
				4 Satyamangalam ..	1956-67	..
				5 Gobichettipalayam ..	1956-57	..
				6 Erode ..	1956-57	..
				7 Perundurai ..	1956-57	..
				8 Kodumudi ..	1956-57	..
				9 Modakurichi ..	1956-57	..
				10 Perianaickenpalayam ..	1957-58	..
				11 Bhavanisagar ..	1957-58	..
				12 Bhavani ..	1957-58	..
				13 Suler ..	1957-58	..
				3 1 Palladam ..	1953-54	1955-56
				2 Tiruppur ..	1953-54	1956-57
				3 Kangayam ..	1954-55	1956-57
				† These blocks together formed the former Lower Bhavani Community Projects taken up in 1952-53 and were reverted into National Extension Service Blocks.		
				3 1 Athoor ..	1956-57	1953-54
				2 Dindigul ..	1956-57	..
				3 Bodinayakanur ..	1956-57	..
Madurai ..	14	11	..	4 Madurai ..	1956-57	..
				5 Melur ..	1956-57	..
				6 Vadipatti ..	1956-57	..
				7 Alanganallur ..	1956-57	..
				8 Natham ..	1957-58	..
				9 Tirupparankundram ..	1957-58	..
				10 Palni ..	1957-58	..
				11 Andipatti ..	1957-58	..
				3 1 Usilampatti ..	1953-54	1955-56
				2 Tirumangalam ..	1953-54	1956-57
				3 Kallupatti ..	1953-54	1956-57
				§ Athoor launched as Community Development Block now reverted as National Extension Service Block.		
				These four blocks formed part of the erst-while Periyar Community Project taken up in 1952-53 later reverted as National Extension Service Blocks.		
				1 Gudalur ..	1956-57	..
				2 1 Coonoor ..	1954-55	1956-57
				2 Ootacamund ..	1953-54	1955-56
Ramanathapuram	16	13	..	1 Singampuneri ..	1955-56	..
				2 Tiruvadanai ..	1956-57	..
				3 Kalayarkoil ..	1956-57	..
				4 Devakottai ..	1956-57	..

27th March 1958]

Name of district.	Total number of Blocks.	Total number of Blocks under		Name of Block.	Year in which started and/or converted/or reverted.	
		National Extension Service.	Community Development.		National Extension Service.	Community Development.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Ramanathapuram	16—cont.	13—Cont.	..	5 Kamuthi ..	1956-57	..
				6 Virudhunagar ..	1956-57	..
				7 Kariapatti ..	1956-57	..
				8 Sattur ..	1957-58	..
				9 Paramakudi ..	1957-58	..
				10 Kallal ..	1957-58	..
				11 Manamadurai ..	1957-58	..
				12 Mudukulathur ..	1957-58	..
				13 Kadaladi ..	1957-58	..
				1 Srivilliputhur ..	1953-54	1955-56
				2 Sivakasi ..	1953-54	1955-56
				3 Rajapalayam ..	1954-55	1956-57
				3 1 Kaveripattinam ..	1955-56	..
Salem ..	11	8	-	2 Bargur ..	1956-57	..
				3 Kolathur ..	1956-57	..
				4 Hosur ..	1957-58	..
				5 Dharmapuri ..	1957-58	..
				6 Pennagaram ..	1957-58	..
				7 Mathur ..	1957-58	..
				8 Namagripet ..	1957-58	..
				3 1 Gangavally ..	1953-54	1955-56
				2 Krishnagiri ..	1953-54	1955-56
				3 Peddannaickenpalayam ..	1954-55	1956-57
				1 Sembanarkoil ..	1954-55	..
				2 Kuttalam ..	1954-55	..
				3 Kumbakonam ..	1954-55	..
Tanjore ..	18	10	..	4 Tiruvadamardur ..	1954-55	..
				5 Muthupet ..	1956-57	..
				6 Pattukkottai ..	1956-57	..
				7 Kilvelur ..	1957-58	..
				8 Kodavasal ..	1957-58	..
				9 Orathanad ..	1957-58	..
				10 Avadayarkoil ..	1957-58	..
				3 1 Tiruturaipundi ..	1953-54	1955-56
				2 Vedaranyam ..	1953-54	1955-56
				3 Anaikaranchatiram ..	1954-55	1956-57
				4 Ammapet ..	1954-55	1956-57
				5 Sirkali ..	1954-55	1956-57
				6 Papanasam ..	1954-55	1957-58
Tiruchirappalli ..	11	7	..	7 Mayuram ..	1954-55	1956-57
				8 Tirupanandal ..	1954-55	1957-58
				1 Vellianai ..	1955-56	..
				2 Thottiam ..	1956-57	..
				3 Tirumanur ..	1956-57	..
				4 Kulitalai ..	1957-58	..
				5 Lalgudi ..	1957-58	..
				6 Perambalur II ..	1957-58	..
				7 Tursiyur ..	1957-58	..
				4 1 K. Paramathi ..	1953-54	1955-56
				2 Perambalur I ..	1953-54	1955-56
				3 Musiri ..	1953-54	1956-57
				4 Tiruvarangam ..	1954-55	1957-58

[27th March 1958]

Name of district.	Total number of Blocks.	Total number of Blocks under		Name of Block.	Year in which started and/or converted/or reverted.	
		National Extension Service.	Community Development.		National Extension Service.	Community Development.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Tirunelveli ..	11	8	..	¶ 1 Cheranmahadevi ..	1956-57	1953-54
				2 Valliyoor ..	1955-56	..
				3 Radhapuram ..	1956-57	..
				4 Manur ..	1956-57	..
				5 Vasudevanallur ..	1957-58	..
				6 Tuticorin ..	1957-58	..
				7 Alankulam ..	1957-58	..
				8 Karungulam ..	1957-58	..
				3		
				1 Kuruvikulam ..	1953-54	1955-56
Kanyakumari ..	5	3	..	2 Sankarankoil ..	1953-54	1955-56
				3 Kailpatti ..	1954-55	1957-58
				¶ Cheranmahadevi was launched as a Community Development Block and reverted as a National Extension Service Block in 1956-57.		
				1 Rajakkamangalam ..	1957-58	..
				2 Melpuram ..	1957-58	..
				3 Kiliyur ..	1957-58	..
				2		
				1 Agastheeswaram ..	1953-54	1955-56
				2 Munchira ** ..	1956-57	1957-58
				** Munchira block formed part of the Neyantikara, Villivancode Community Project of the former Travancore-Cochin State. It was reverted as a National Extension Service Block in October 1956. It was converted into a Community Development Block in October 1958, as a special case.		

STATEMENT II.

Number of blocks, National Extension Service/Community Development, taken up during the year 1957-58.

District.	National Extension Service.		Community Development.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 North Arcot ..	..	..	..	3
2 South Arcot ..	..	..	..	4
3 Chingleput ..	..	..	..	3
4 Coimbatore ..	..	..	..	4
5 Madurai ..	..	..	..	4
6 The Nilgiris ..	..	..	..	..
7 Ramanathapuram ..	..	..	..	6
8 Salem ..	..	..	..	5
9 Tanjore ..	..	..	..	4
10 Tiruchirappalli ..	..	..	..	4
11 Tirunelveli ..	..	..	..	43
12 Kanyakumari ..	..	..	..	1

27th March 1958]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 430 asked by Sri S. A. M. Annamalai Odayar at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th March 1958, page 14 supra.]

(a) Rates of travelling allowance and daily allowance paid to non-gazetted officers and teachers whose services are utilized for work connected with elections.—

Nature of duty.	Allowances admissible to	
	Non-gazetted officers.	Teachers.
(1)	(2)	(3)
(1) Attendance at instruction classes.	(1) Travelling allowance admissible under the Madras Manual of Special Pay and Allowances.	(1) Teachers of schools maintained by local bodies.—Travelling allowance admissible under the Madras Manual of Special Pay and Allowances.
	(2) If no travelling allowance is admissible for such journeys and absence under the above rules, actual conveyance charges by bus, auto-cycle, jutka, cart or rickshaw plus an allowance at the rate of 12 annas per meal and 8 annas for tiffin according to the period of absence.	If no travelling allowance is admissible for such journeys and absence under the above rules, actual conveyance charges by bus, auto-cycle, jutka, cart or rickshaw plus an allowance at the rate of 12 annas per meal and 8 annas for tiffin according to the period of absence.
(2) Polling duty ..	(1) Travelling allowance admissible under the Madras Manual of Special Pay and Allowances subject to a minimum of Rs. 1-8-0 for daily allowance.	Teachers in aided elementary schools and in schools maintained by local bodies.—A daily allowance of Rs. 2 per day and actual conveyance charges by bus or rail.
	(2) If no travelling allowance is admissible under the rules for such journeys actual conveyance charges for authorized journeys from their places of residence to the places of duty and back plus a subsistence allowance of Rs. 1-8-0 per day.	

(b) The reason for fixing different rates of daily allowance and travelling allowance for teachers and non-gazetted officers who are engaged in the same kind of work.—In the case of teachers in schools maintained by private managements, the travelling allowance and daily allowance admissible to them for election duty have necessarily to be fixed on an *ad hoc* basis, as the Madras Travelling Allowance Rules do not apply to them.

[28th March 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுசம்பந்தமாக என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அப்பகாம் லிங்கம் என்ற தொழிலாளர் தலைவரை, அவர் ஊர்வலத்தில் சென்றுகொண்டிருந்த போது போலீசார் கைது செய்துகொண்டுபோனதன் மூலம் தொழிலாளர்களை வேண்டுமென்றே ஆத்திரமூட்டினார்கள் என்பதையும் அதன் விளைவாகத் தான் பிரஸ்தாப துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்பதையும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் இந்த ரிப்போர்டைப் படித்திருப்பார்கள். அவ்வாறு ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது.

SRI N. MARUDACHALAM : 1956-ம் வருஷம் நடந்த இந்த சம்பவத்தைப்பற்றிய ரிப்போர்ட் 1957-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம்தான் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் காலதாமதமானதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்ட பிறகுதான் ரிப்போர்ட் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்குரிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதுவுமல்லாமல், பிரஸ்தாப விஷயம் கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருந்தால், அந்தக் காலத்தில் ரிப்போர்டைப் பிரசுரிப்பதும் 'ஸ்பீஷியல்' ஆகும்.

SRI P. S. SANTHANAM : வால்பாறை துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் எத்தனைபேர் உயிரிழந்தார்கள், எத்தனைபேர் அங்கவீனர்கள் ஆனார்கள்? அங்கவீனமடைந்தவர்கள் சர்க்காரால் மருத்துவ விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டு சரிவர சிகிச்சையளிக்கப்பட்டார்களா? பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நஷ்டஈடு கொடுப்பது சம்பந்தமாக தகவல் இல்லை. இதற்கு தனிக் கேள்வி போடவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர், போர்ட் மற்ற கேள்விகளுக்கு ரிப்போர்டிலேயே பதில் இருக்கின்றன.

Small Savings Scheme

* 26 S.N. Q.—**SRI P. S. CHINNADURAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of workers working in the Valparai Plantations, who volunteered to invest in Small Savings Scheme till 8th February 1958;

(b) the number of plantation owners who have advanced money to their workers for the above purpose; and

(c) whether any complaints have been received by Government regarding the non-co-operation of the plantation owners?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Up to 8th February 1958, 542 workers in the Valparai Plantations volunteered to invest in the Small Savings Scheme, resulting in a collection of Rs. 11,400. I have since received information that about 5,000 more workers have contributed about Rs. 1 lakh to this Small Savings Scheme.

(b) Five Plantation owners have advanced money to their workers but subsequently a few more Plantation owners have advanced money to their workers.

(c) No complaints have been received by the Government.

28th March 1958]

SRI P. S. CHINNADURAI : வால்பாறை தோட்டங்களிலுள்ள எல்லா முதலாளிகளும் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு பூரண ஒத்துழைப்பு அளித்திருந்தால், தொழிலாளிகள் இத்திட்டத்திற்கு அதிக பணம் கொடுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் அல்லவா? அத்தகைய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த அந்த முதலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் யோசனை கூறுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதலில் சில முதலாளிகள் தான் ஒத்துழைக்க முன்வந்தார்கள். பிறகு திட்டத்தால் ஏற்படும் நன்மைகளை உணர்ந்து இன்னும் சில முதலாளிகள் ஒத்துழைக்க முன்வந்தார்கள். அதன் விளைவாக இப்போது இன்னும் 5,000 தொழிலாளர்கள் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் சேர முன்வந்திருக்கிறார்கள். எல்லா முதலாளிகளும் போதிய அளவு ஒத்துழைக்க முன்வரவில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இனிமேல் எல்லோரும் போதிய அளவு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். முதலாளிகள் மட்டுமின்றி அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அந்த ஊரில் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த எந்தத் தொழிலாளியும் இந்தத் திட்டத்திற்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கம்யூனிஸ்டுகள் பிரசாரம் செய்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு பிரசாரம் செய்ததுடன் மட்டுமின்றி நேரடி நடவடிக்கை எடுக்கவும் முற்பட்டார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்று பல இடங்களில் சொல்லிவரும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி அந்த இடத்தில் அவ்வாறு நடந்துகொண்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

SRI K. PONNIAH : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று அங்கே தொழிலாளர்களிடையே தி. மு. கழகம் பிரசாரம் செய்துவருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திற்கு அங்கே எந்தவிதமான ஆதரவும் இல்லை. ஆகையால்தான் அந்தக் கட்சியைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சங்கங்கள் அங்கே இருப்பதால்தான் அக்கட்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு சர்க்கார் நிர்ணயித்த தொகை பூராவும் கிடைத்துவிட்டதா? அவ்வளவு பணம் சேர்ந்துவிட்டது என்றால், இனிமேல் பணம் திரட்டவேண்டாமென்று அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பணத்திற்கு அளவே கிடையாது. நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சேமிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமான திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். பட்ஜெட் விவாதம் நடந்தபோது நாம் எவ்வளவு திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். ஆகையால் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு மக்களிடமிருந்து நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பணம் சேகரிக்கிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு மக்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும். நாங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன் வாங்கினால் அதற்கும் வட்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ராஜ்ய மக்களிடமிருந்தே கடன் வாங்கினால், ராஜ்ய மக்கள் வட்டி பெறமுடியும்; நாங்கள் கொடுக்கும் வட்டிப் பணம் ராஜ்ய மக்களுக்கே போய்ச்சேரும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தை எப்போதுமே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்த்தது கிடையாது. அந்தத் திட்டத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு மக்களிடமிருந்து பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கக்கூடாது என்றுதான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்கிறது. இத்திட்டத்திற்கு சர்க்கார் பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நான் ஆதாரம் காட்டமுடியும். ஜெயிலிலிருந்து வெளியே வந்தபிறகு தொழில் கற்றுப் பணம் சம்பாதித்துள்ள மைனர் குற்றவாளிகளிடமிருந்து இத்திட்டத்திற்காகப் பணம் வாங்கியதாக நேற்று முன்தினம்தான் கனம் உள்விவகார அமைச்சர் சொன்னார். பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கப்படுகிறது என்பதற்கு ஆதாரம் காட்டுவதற்கு இந்த ஒரு செய்தியே போதுமானது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, the 28th March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker, (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED AND SHORT NOTICE QUESTIONS.

Valparai shooting

* 413 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have conducted any enquiry into the shooting of workers in Valparai during January 1957;

(b) if so, whether any report has been submitted to the Government in the matter; and

(c) if so, whether the Government will place the report on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. The enquiry was conducted by Sri T. N. S. Raghavan, Member, Board of Revenue, under orders of Government.

(b) Yes, Sir.

(c) A copy of the report ^a is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMI: Are the Government aware that in the report it is stated that the Sub-Inspector had acted thoughtlessly and that he was responsible for the subsequent disturbances there? If so, have the Government taken any action against that officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A copy of the report is placed on the table of the House. The hon. Member will notice that it is specifically stated in the report by the officer who was deputed to conduct the enquiry, that it could not be said that the Sub-Inspector acted tactlessly but that there might have been an error of judgment on the part of the Sub-Inspector with reference to the point of arrest which led to the subsequent disturbances. I do not think that any observations have been made about the conduct of the Sub-Inspector. The question was whether the conviction of the accused was correct or not. The judgment says that they adduced reasons to show that the accused should be acquitted. The question of taking action against the officer concerned was kept pending in view of the appeal in the case. Now that the appeal has been disposed of, the Inspector-General of Police will take such action as could be taken against the officer concerned.

SRI P. S. CHINNADURAI: பிரைதாப துப்பாக்கிப் பிரயோக சம்பவத்தில் மரணமடைந்த தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்க அரசாங்கத்தார் தீர்மானித்திருக்கிறார்களா?

^a Printed as Appendix I on pages 180—205 infra.

[28th March 1958]

கொடுக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தயாராயிருக்கிறது. ஒரு சர்வகட்சி கமிட்டியைப் போட்டு திட்டத்தை அமல் நடத்தும் முறைகள்பற்றி ஆலோசிப்பதாகச் சொன்னபடியே சர்க்கார் நடக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மூலக் கேள்வி, வரலப் பாதையில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் சேருவதற்கு முன்வருவதைப்பற்றியது. ஸ்ரீ. கோதண்டராமன் வேறு எதையோ குறிப்பிட்டு பிரச்சனையைக் குழப்புகிறார். திட்டத்திற்கு பலவந்தமாகப் பணம் வாங்கப்படவில்லை என்று நான் நினைக்க முடியும். பலவந்தம் இருந்திருந்தால், ஸ்ரீ சின்னதுரையின் கட்சியின் சங்கங்களும் இதர சங்கங்களும் விட்டுவைத்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர்படும், திட்டத்திற்கு பணம் கொடுப்பதற்கு தாங்களாக முன்வந்து பணம் போடப் போய்கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களைத், தடுத்து திருப்பியழைத்துக் கொண்டு போனதாக எனக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ கோதண்டராமனுக்கும், ஸ்ரீ பழனிசாமிக்கும் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரத்திற்கும் இந்த விஷயம் இதுவரை தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்கள், தங்கள் கட்சியின் கொள்கைக்கு புறம்பாக, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறி, அந்தக் கம்யூனிஸ்டுகள் என் நடந்துகொண்டார்கள் என்று விசாரிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: The Communist party has always supported the Small Savings Scheme but resists only when there is compulsion. In the recent collection in Erode, six village munsifs have been suspended for not collecting money.

MR. SPEAKER: This is about Valparai. He is going round to Erode. We must confine ourselves to Valparai.

Teachers Training Institutions

* 27 S.N. Q.—**SRI A. V. P. ASAITHAMBI** (on behalf of Srimathi Sathiyavanimuthu): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether all the seats reserved for Scheduled Caste students in the Government Teachers' Training institutions have been given to them alone this year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In respect of Government Training Colleges the answer is in the negative. With regard to Government Training Schools, information is not available and it has been called for.

Tuticorin Port

* 28 S.N. Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAM** (on behalf of Sri M. S. Selvarajan): Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any scheme other than the Sethusamudram Scheme for the development of the Tuticorin Port; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) The development of Tuticorin into a 20 feet Harbour is under consideration and details will be finalised only after further investigation. Experimental boring operations are being conducted to determine the lay out of the Harbour and the result of the first 15 boring operations is awaited.

[28th March 1958]

SRI A. P. C. VEERABAHU: தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும்? எவ்வளவு காலம் எக்ஸ்பெரிமெண்டல் ஸ்டேஜிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை எவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதையெல்லாம் பார்த்து, எவ்வளவு தூரம் திருப்திகரமாக அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும்.

SRI K. RAMACHANDRAN: சில நாட்களுக்கு முன்பு இதுமாதிரி ஒரு கேள்வி வந்தபோது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள், “சேது சமுத்திர திட்டத்தை தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தோடு சேர்த்துத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம்; ஆகையால் அதுவரை தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்தி எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது” என்று சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவமா? அதைத் தனியாக எடுத்துக்கொள்ள மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பார்களா?

MR. SPEAKER: During question time let us not drag another Minister. The hon. Member must ask another question. Why does he drag the Finance Minister here? He may put a question without any reference to him.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, ‘மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். ‘தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை தனியாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது’ என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. பரிசார்த் போர்டிங் வேலைகள் நடத்திப் பார்த்து யோசனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: தூத்துக்குடி திட்டத்தையும், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தையும் சேர்த்து அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பது ஸ்டீடியாத காரியமாக இருக்காது. உடனடியாக சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை இதலிருந்து பிரித்து, தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்தி வேலையைத் தனியாக எடுத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: சேதுசமுத்திரத் திட்டம் நடைபெற முடியாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைக்கக்கூடாது. அது பற்றியும் அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED: What will be the capacity of the harbour after development?

THE HON. SRI P. KAKKAN: A separate question may be put.

MR. SPEAKER: Questions Nos. 29, 31, 436-A and 441 pertain to the same subject. The Members who have asked the questions and Mr. Vinayakam, Mr. Palanisami, Mr. Sattanatha Karayalar, who is not in his seat, and Mr. Vedarathnam respectively. They may be answered together.

Madras-Andhra boundary dispute

* 29 S.N. Q.—**SRI K. VINAYAKAM:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the reasons for the delay in executing Pataskar's Award regarding the Andhra-Madras boundary dispute;

[28th March 1958]

(b) whether there is any proposal to alter the recommendations of Sri Pataskar;

(c) if so, what the alterations are; and

(d) whether the Government have accepted such alterations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Before Parliamentary legislation under Article 3 of the Constitution is initiated to give effect to the award of Sri H. V. Pataskar, certain ancillary problems arising out of the acceptance of the award have to be settled. These are being looked into and the matter is under correspondence with the Government of Andhra Pradesh.

(b) to (d) Certain proposals have been made by the Government of Andhra Pradesh for exchange of some villages on either side. These are being examined by Government and as such it will not be in the public interest to disclose the details at this stage.

* 31 S.N. Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Andhra State in 1958 to revise the decisions already taken regarding the border dispute between the Madras and Andhra States; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to the Short Notice Starred Question No. 29 of the hon. Sri K. Vinayakam, M.L.A.

* 436-A. Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to have minor adjustments of the border with the Andhra State; and

(b) if so, what the nature of such adjustments is and on what basis?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to Short Notice Starred Question No. 29 of the hon. Sri K. Vinayakam, M.L.A.

Pataskar award

* 441 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா —

ஸ்ரீ படாஸ்கர் தீர்ப்பின்படி இந்த மாகாணத்தின் உத்தியோகஸ்தர்கள் மாற்றம் பற்றி என்ன முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The implementation of Sri Pataskar's award on the border adjustments between the States of Madras and Andhra Pradesh will not involve any large-scale allocation of personnel to either State. Only a few non-gazetted

[28th March 1958]

posts will be in the picture and both the Governments can see to it that before the appointed day the Andhra and Tamilian Service personnel are moved to the Andhra and Tamil area, as the case may be, so as to avoid, as far as is practicable, hardship to any of these subordinate officers. Necessary action in this regard will be taken at the appropriate time.

SRI K. VINAYAKAM: சென்னை ஆந்திர எல்லைப் பிரச்சினை பற்றி முடிவான ஒரு தீர்ப்பை படாஸ்கர் அவர்கள் செய்திருந்தார் அல்லவா? அந்த தீர்ப்பை இரண்டு அரசாங்கங்களும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டபிறகு, இன்னும் ஆந்திர அரசாங்கம், 'இதை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும், அதை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னால், அதை ஒப்புக்கொள்ள இந்த அரசாங்கம் ஏன் சம்மதிக்கவேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் சம்மதிக்கவில்லை அவர்கள் சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இன்னும் பல தமிழக கிராமங்களும் நமக்கு வருவதாயிருந்தால் அதைப்பற்றி உடனடியாக நாம் தள்ளி வட்டமுடியாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether the Andhra Government have stated that the census figures of 1951 are false?

MR. SPEAKER: The word incorrect may be used instead of false. The word false is unparliamentary.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would suggest to the hon. Member to put his questions in Tamil so that everybody may follow.

கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் 1951-ம் வருஷத்திய சென்ஸஸை பற்றி இப்பொழுது எந்தவிதமான தகராறும் கிடையாது. அந்த அடிப்படையில்தான் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இன்மேல் அதைப்புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று யாரும் இப்பொழுது சொல்வது கிடையாது.

SRI A. VEDARATHNAM: படாஸ்கர் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதிகளை இங்கேயே நிறுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்திருக்கின்றனவா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆம். அதுமாதிரியும் சில பேர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அடிப்படையான தீர்ப்பிலே மாறுதல் இல்லாமல், ஏதாவது சிறிய மாறுதல்களை; யாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல், செய்துகொள்ள முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு செய்துவினால் அதிக நன்மை ஏற்படாமல் பாதகம்தான் விளையும் என்றால் படாஸ்கர் தீர்ப்பின் அடிப்படையில்தான் முடிவு இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்தக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI S. LAZAR: இதிலே சர்க்கார் ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு, எந்த எந்த கிராமங்கள் சம்பந்தமாக பிரச்சினை இருக்கிறதோ, அந்தக்கிராம மக்களுடைய அபிப்பிராயம் கேட்டு தெரிந்துகொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒவ்வொரு கிராமத்திலே இருக்கும் மக்களையும் கலந்து செய்வது என்றால் முடியாத காரியமாக இருக்கும். இருந்தாலும் ஏதாவது மாறுதல் செய்வதாக இருந்தால், யார் யாரை கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமோ அவர்களைக் கலந்தாலோசித்த பிற்பாடுதான் மாறுதல் செய்யப்படும்.

[28th March 1958]

SRI K. VINAYAKAM: படாஸ்குடைய தீர்ப்பிலே ஒரு முடிவு காண மல், பிறகும் ஏதாவது தமிழ்க் கிராமங்கள் நமக்கு இன்னும் வரும் என்று அரசாங்கம் நினைத்திருந்தால் அப்படி சுலபமாக ஏதுவும் ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு வராது. நம்மடமிருந்துதான் ஒரு சில தமிழ்க் கிராமங்களை அவர்கள் எடுத்துச்செல்ல முயற்சிக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அரசாங்கம் இப்படி இந்தப் பிரச்சினையைத் தள்ளிப் போடுவதினால் அங்கு டாதிக்கப்பட்ட இருதரப்பு மக்களுக்கும் ஒருவிதமான நன்மையோ அங்கு எந்தவிதமான அபவிருத்தி வேலைகளோ (டெவலப் மென்ட் ஒர்க்ஸ்) இல்லாமல் திரிசங்கு சொர்க்கத்தைப்போல், அப்பகுதி மக்கள் தத்தளிப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? Dilatory tactics ஐ அந்த அரசாங்கம் உபயோகப்படுத்துகிறார்களே? அதை நம் அரசாங்கம் புரிந்துகொண்டு படாஸ்தீர் ப்பையே இறுதி முடிவாகக்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவரும்படி இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

MR. SPEAKER: It is not correct to say 'dilatory tactics' with reference to another Government. I hope the hon. Member will not put questions in that form. Otherwise, the whole question will have to be disallowed. I would like the hon. Member to be careful while putting questions.

SRI K. VINAYAKAM: I may be out of order in using that term. But it is the very thing they are doing.

MR. SPEAKER: If the hon. Member still persists, the whole question will be ruled out of order.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கேள்வியின் (ஏ) பகுதியிலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைத்தவிர மற்ற காரியங்களையும் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் இன்றைக்கு உடனடியாக இதைத் தீர்ப்பதற்கு முடியாமலிருக்கிறது. இதுசம்பந்தமாக நன்றாக பரிசீலனை செய்து, ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லையென்றால் படாஸ்தீர் ப்பின் அடிப்படையிலேயே தொடர்ந்து நடத்தலாம் என்று நாம் வற்புறுத்தலாம்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I would like to make a request. This is a very important question which has been hanging in the air for the past six years—ever since the Andhra State was formed. The Chair should be kind enough to allow at least a one hour discussion after the day's business is over or in the evening or at any time during this session so that views may be expressed properly by the entire House and the hands of the Madras Government strengthened. This will help them to be careful in dealing with this question. Let there be some finality to this so that there may not be any bickerings afterwards. The persons affected by this question should also be consulted. This is a life and death question for them and the people living in those areas. Therefore, Sir, I would request you to be kind enough to set apart one hour for this subject so that we may ventilate our feelings on the question.

MR. SPEAKER: The hon. Member may perhaps be aware that during the budget discussion, it is not customary to allow any extra hour for discussion of other subjects. If, however, the hon. Member raises this question after the budget is over, the Chair shall be happy to consider the hon. Member's request.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, will not the hon. Members have an opportunity of discussing this subject, particu-

[28th March 1958]

larly when we take up the Demand, Head of State, Ministers and Headquarters Staff or the Appropriation Bill? I think the hon. Members will have various opportunities.

MR. SPEAKER: I have only told the hon. Member that I shall consider his suggestion if made after the budget is over.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether the Hon. Minister in charge of the portfolio will reply to the various points on the subject raised during the discussion on the Demands?

MR. SPEAKER: I cannot force the Hon. Minister to reply. The Chair cannot compel the Hon. Minister to reply to the points raised.

Sri Venkateswara Hostel

* 30 S.N.Q.—**SRI N. K. PALANISAMI, SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI AND SRI V. SANKARAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government are aware of the closure of the mess section of Sri Venkateswara Hostel in Triplicane and the steps taken by the Government to reopen it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The mess attached to Venkateswara Hostel has not been closed and it continues to be run. This is not a Government Hostel. Students studying in the several colleges in the City are admitted into the Hostel.

SRI V. SANKARAN: மார்ச் 16-ந் தேதியில் இருந்து பால், தயிர், எண்ணெய் போன்ற வசதிகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதைத் தொடர்ந்து நடத்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER: When the Hon. Minister had said that it is not a Government hostel, how can the Hon. Minister answer that question?

Post cards and money order forms

* 437 Q.—**SRI S. B. ADITYAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any representation has been made by the Government to the Centre about the use of Tamil post cards within the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No specific representation about the use of Tamil in local post cards has been made to the Government of India. But attention has been drawn to this subject by the Official Language Commission; and the Government of Madras have drawn attention to and endorsed the views expressed by the Commission.

* 438 Q.—**SRI S. B. ADITYAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any representations to the Centre regarding the use of Hindi in money order forms supplied in post offices within Madras State?

[28th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No specific representation about the use of Tamil in Money Order forms has been made to the Government of India. But attention has been drawn to this subject by the Official Language Commission; and the Government of Madras have drawn attention to and endorsed the views expressed by the Commission.

* 439 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have drawn the attention of the Union Government regarding the exclusive use of Hindi on post cards and money order forms?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No special representation was made to the Government of India on this subject. But reference has been made to this matter by the Official Language Commission; and the Government of Madras have drawn attention to it in their Memorandum and endorsed the views expressed by the Commission.

SRI A. A. RASHEED: What is the reaction of the Central Government regarding the representations, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as their reaction is concerned, from the trend of events, I find that they would use the Tamil language also in the Post cards and money order forms in the Tamil area.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவில் தேசிய மொழியாக இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டும் நீடிக்கவேண்டுமென்று பல ராஜ்யங்களும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்தியும், கௌஹத்தி மகா நாட்டில் இதே கொள்கையை மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் ஒப்புக்கொண்டும் இருக்கிற காரணத்தினால் கார்டு, கவர், மணியாட்டர் பாரம், தந்தி பாரம் முதலிய எல்லாவற்றிலும் ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும் என்கிற நிலைமையை உண்டாக்கி, இந்தி மாத்திரம் அச்சிட்ட பாரங்களை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவும் வற்புறுத்த நமது சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஆங்கிலம் இருந்தாலும் சரி, இந்தி இருந்தாலும் சரி இந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் தமிழில் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் விருப்பம். இந்த விருப்பத்திற்கு இணங்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Administrative offices of Ramanathapuram district

* 440 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether Government have received any representation for shifting the important administrative offices of Ramanathapuram district from their present location in Madurai to suitable places in Ramanathapuram district, and for the realignment of the districts of Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli districts for administrative convenience and thus facilitate maintenance of a peaceful atmosphere in the Ramanathapuram district; and

(b) if so, what action have the Government taken on that representation?

[28th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) No representation has been received by the Government as stated.

SRI A. VEDARATHNAM: ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுடைய தலை நகரம் அந்த ஜில்லாவிலேயே இல்லாததன் காரணமாக அது மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதாகவும், சமீபத்தில் நடந்ததுபோன்ற சம்பவங்களுக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது என்றும் கருதப்படுமானால் அந்த ஜில்லாவின் தலைநகரத்தை அந்த ஜில்லாவிலேயே அமைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER: தனிக் கேள்வி போடவேண்டும். மனு வந்திருக்கிறதா என்றார்கள். மந்திரி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார், அவ்வளவு தான்.

Poramboke lands

* 442 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the principles governing the assignment of Government poramboke lands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: A short note* explaining assignment policy of the Government is placed on the table of the House.

SRI A. R. MARIMUTHU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புறம் போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்வதில் வாலயுபல் லாண்டு, நான்வாலயுபல் லாண்டு என்பதாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதைப் பொறுத்த மட்டிலுமாவது வாலயுபல் லாண்டாக இருந்தாலும் சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலங்களை கிரயம் வாங்காமல் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்த மாதிரியாக வாலயுபல் லாண்டு, நான்வாலயுபல் லாண்டு என்பதாகப் பாகுபாடு இருக்கிறதே தவிர விவசாயிகளுக்கு வாலயுபல் லாண்டு பணம் இல்லாமலும் கொடுக்கப் படுகிறது.

SRI K. B. S. MANI: இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் சம்பந்தமான கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பதிலிலிருந்து அரசாங்கத்தார் அதிகமான நிலங்கள் வழங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் செழுமையுள்ள நிலங்கள் அநேகம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் இருந்தும் பழைய பெயரின்படி குளப் புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்று ஏதேதோ சொல்லி அவைகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. தவிர அவைகளினால் எவ்வித பிரயோஜனமும் இல்லை. ஆகவே அந்த மாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா, அதற்கு ஆவன செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்கு ஏற்கெனவே சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அந்த மாதிரி பொது உபயோகத்திற்குத் தேவைப்படாத நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

MR. SPEAKER: Questions Nos. 443, 444, 445 and 446 may be answered together as all of them relate to poramboke lands.

Assignment of poramboke lands

* 443 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the tank-bund fishermen of Adirampattinam in Pattukkottai taluk regarding the assignment of Government poramboke lands to them; and

(b) if so, the action taken thereon?

[28th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 444 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any request recently from the Panchayat Board of Sendakottai, Pattukottai taluk, Tanjore district, that the Government poramboke lands should be vested with them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 445 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any petitions for the assignment of lands from the agriculturists of Then-nambanadu village in Orthanad taluk, Tanjore district;

(b) if so, the number thereof; and

(c) the number of petitions disposed of, so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Twenty applications from the Harijans of Thennambanadu village, Orthanad taluk, for assignment of land were received by the Special Tahsildar (Assignment), Orthanad on 7th February 1958.

(c) As the lands, applied for are portion of an irrigation tank in the village which the Public Works authorities consider necessary for conservancy purposes, the applications cannot be considered. Moreover Thennambanadu village is a chatram village taken over by the Government under the Estates Abolition Act and the question of assignment of land, therefore, cannot be taken up until the Survey and Settlement records are made available.

* 446 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of cultivable poramboke lands available for assignment to Harijans in Vazhaiyur village in Kariamanickam firka, Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district;

(b) whether applications for assignment in the locality have been received from Harijans; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) An extent of 56.13 acres of waste land is available for assignment in the village.

(b) Yes, Sir.

(c) Out of 18 applications received from the Harijans, two have been accepted and the applicants have been assigned lands. The remaining cases are pending inspection and enquiry.

[28th March 1958]

SRI S. LAZAR : சர்க்கார் பல துறைகளில் கையாள்வது போல இத் துறையில் அனைன்மெண்டு ட்ரைவ் வீக், ட்ரைவ் மந்த் என்று வைத்தால் இந்த மாகாணத்திலுள்ள நிலங்களை சீக்கிரமாக சாகுபடி செய்ய வசதி ஏற்படாதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மாதிரி அனைன் மெண்டு ட்ரைவ் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கிறதே போதுமானது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : In certain areas there has been wholesale encroachment and the villagers have strongly objected to it as encroachers had gone and meddled with the F.T. Level. What steps have been taken on the representations made in this regard?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மாதிரி பல கிராமங்களில் ஆயக்கட்டு தகராறுகள் சிக்கல்கள் உண்டாகும் என்றுதான் இதைத் தீர ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை அவசியம் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தால் ஜாரி செய்திருக்கலாம்.

SRI P. G. MANICKAM : கேள்வி 442-க்கு பதிலாக மேலே மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்புத்தானில் ஏழை மக்களுக்குப் பின்பு கொடுக்கும் விஷயமாக அதிகமான கேஸ்கள் இருந்தால் அனைன்மெண்டு தாசில் தாருடன் கூட மற்றும் இரண்டு அதிகாரிகளைப்போட்டு ஒழுங்கு செய்யப் படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் மனைக்கட்டு நிலங்கள் சம்பந்தமாக மூவாயிரம் அபிவிருத்திக்கு மேல் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. ஆகையால் இதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு தக்க உத்தியோகஸ்தர்களைப்போட்டு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கேள்வி முன்பியமாக விவசாயத்திற்கு நிலம் கொடுப்பது சம்பந்தமாகத்தான், விடு கட்டும் பிரச்சனை அல்ல. விவசாயத்திற்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தீவிர முயற்சி நிலவி வருகிறது.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : பஞ்சாயத்துப் போர்ட் சட்டப்படி புறம்போக்கு நிலங்களை எடுக்க அதிகாரம் பஞ்சாயத்திற்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் புறம்போக்கு நிலங்களில் பல ஸ்டான்ட், மார்க்கெட் முதலியவைகள் கட்டும்போது அதற்கு விலை கேட்கிறார்கள். அப்படி கேட்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கேள்வி விவசாய நிலத்தைப் பற்றியது. பஞ்சாயத்து விஷயமாக அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்கிறார். தனி கேள்வி கேட்டால் அதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

SRI K. PERIANNAN : சர்க்கார் புறம்போக்குகளை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுத்தும் கூட பக்கத்து நிச்ச சொந்தக் காரர்கள் ஆகிய பெரிய மிராசதார்கள் அதின்பெரில் உரிமையாடி அப்பீல் செய்து அந்த அடமானத்தை கான்ஸல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, மீண்டும் அப்பீல் செய்து அந்நிலத்தைக் கைப்பற்ற ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு முடியாமல் கஷ்டப்படுவதால் மீண்டும் அப்பீல் செய்யாமல், சர்க்கார் அடமானதாருக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது வேறு விஷயம். அதற்கு சட்ட மூலமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. வேறு நடவடிக்கைகள் தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI P. S. SANTHANAM : ஏழை ஹரிஜனங்கள் புறம்போக்கு நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது சர்க்கார் மூலமாக. அதே சமயத்தில் பஞ்சாயத்து இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள்

[28th March 1958]

பயிரிடும் நிலங்களை பஞ்சாயத்திற்கு தேவையென்றால் அதை உடனடியாக நோட்டீஸ் கொடுத்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருப்பதால் விவசாயம் தடைபடுகிறது.

MR. SPEAKER: The hon. member can't give an example. He can put a question.

SRI P. S. SANTHANAM: ஆகவே, சுமார் ஐந்து வருஷத்திற்கு முன் எவர் எழுப்பி செய்து வந்தாரோ அவருட்கே பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: பஞ்சாயத்து, பொது உபயோகத்திற்காக நிலம் எடுத்தால் அது அங்குள்ள மக்களுக்கு உபயோகமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, பொதுவாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதைப் பற்றி ஆட்சேபங்களுக்கு இடமில்லை.

SRI S. LAZAR: அண்ணென்மென்ட் ட்ரைவ் இப்பொழுது இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் இடத்தில் மனுக்கள் கொடுத்து மூன்று வருஷங்கள் மேலாகிறது. ஆகவே எப்போது பட்டா தரப்படும் இப்பொழுது இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கொஞ்சம் தகுந்தமாக சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ட்ரைவ் இருப்பது நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில். கேள்வி, 50, 100 ஏக்கர் உள்ள நிலங்களைப் பற்றித்தான் இருக்கிறது. அங்கு ட்ரைவிற்கு அவசியமில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: சென்ற ஆண்டு விழுப்புறம் தாலுகாவில் ஆதிநிராவிடர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர்கூட பட்டா செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போதும் வட்டம் கப்பியாம்புலியூர், வாக்கூர் கிராமங்களில் ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கிறது. அதை, பரியாக பயிரிட ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும்படி உத்தரவு போடப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதற்கு விண்ணப்பம் வந்திருந்தால் அதைக் கவனித்து வேண்டியது செய்யப்படும்.

SRI K. P. PALANISWAMI: ஒரு சில நிலக்கவான்தாண்டன் புறம் போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து உழுது வருகிறார்கள். அதைப் பிசிலை செய்து அந்த பூமினை ஏழை ஹிஸ்டரி விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த மாதிரி இடங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தால் ஆக்கிரமிப்பு தப்பாக இருந்தால் அதை எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்க நடவடிக்கைகள் செய்யப்படும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் பலருக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் கேள்விகள் எழாமல் இருப்பதற்கு, அரசாங்கத்திலிருக்கும் நிலங்களை கணக்கெடுத்து நிலமில்லாத அந்தஸ்தை பெறக்கூடும் அதைப் பங்கிட்டுக்கொடுக்க ஒரு மொத்த திட்டத்தை இந்த சர்க்கார் செய்ய முன் வருமா? சோஷலிஸத்தில் இதுவும் ஒன்றாக இருப்பதால் மொத்தத்தில் இதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது மாதிரி சோஷலிஸம் அல்ல. நாங்கள் செய்வதும் சோஷலிஸ்தான். யார் யாரிடம் இருக்கிறது, உரியவர்கள் யார், அது டாங்கு புறம்போக்கா, கிரேவிட் புறம்போக்கா என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கூடுமானவரை உரியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும்.

28th March 1958]

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: 444-வது கேள்வியில், ரெந்தக் கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை தாலுகாக்களில் உள்ள பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளில் இருந்து புறம்போக்கு நிலங்களை தங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருப்பது விவசாய சம்பந்தமாகவா அல்லது வேறு விஷயமாகவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியிருந்தால் விவசாய சம்பந்தமாக இல்லாத புறம்போக்குகளைப்பற்றி சப்ளிமென்ட்டில் கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இது, உப்புச் சாகுபடிக்கு என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: சில இடங்களில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை மிராசுதார்கள் ஆக்கிரமித்து வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரிலிருந்து ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு முன்பு பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்து மற்றவர்களுக்கு விற்று விடுகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் எந்தெந்த இடங்களில் அப்படி செய்யப்படுகிறது என்று பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதைப்பற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் எழுதி தகவல் கொடுத்தால் என்ன என்று விசாரிக்கிறேன்.

SRI K. B. S. MANI: சர்க்கார் பி.மெம்மோ இஷ்யூ செய்து கொடுப்பதற்கு, ஒரு விவசாயி முறைப்படி ஆக்கிரமித்திருந்தால் தானிடம், கர்லாம் தான் பி.மெம்மோ கொடுத்து தண்டத் தீவை விதிக்கிறார்கள். ஐந்தாறு வருஷங்களாக தண்டத் தீவை விதித்து 150 ரூபாய் வரை தீவை கட்டி நிலத்தை பண்படுத்தி சாகுபடிக்கு கொண்டு வந்த பிறகு இந்த வருஷம் அதிகப்படியான நிலம் தஞ்சாவூரில் மறுபடியும் விட்டுவிடவேண்டுமென்று முடிவிற்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஐந்தாறு வருஷம் தண்டத் தீவை கட்டி புறம்போக்காக ஆர்ஜிதம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கை இம்மாதிரி ஆக்கிரமித்து இருப்பவர்களுக்குத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்கிற, [சிவாஜிமா என்பது] இவர்களுக்குத்தான் முதலில் கொடுக்கப்படுகிறது. பிறகு தான் மற்றவர்களின் உரிமை கவனிக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பத்துப் பதினைந்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு தரிசு நிலங்கள் பட்டா செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அதை எடுத்து நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிக்கு வாங்கிக் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அது ஏற்கனவே அந்தக் காலத்தில் செய்யப்பட்டது. அதை ஆங்கிலத்தில் "ரென்ஜுவிக்ட்டா" என்பார்கள். கோர்ட்டில் கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

Books in Tamil on scientific and technical subjects

* 447 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to translate books on scientific and technical subjects into Tamil?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: It is not a fact that there is a paucity of Tamil Text Books on technical subjects? Will the Government come forward to award cash prize for the best translation in Tamil?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I don't think that the translation will serve the purpose. The idea is to prepare some

[28th March 1958]

original text books, of course, with the help of the existing text books in English for the purpose of use at the College level. For that we have appointed a Committee and they are going into this matter.

SRI A. VEDARATHNAM : திருவரையில் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப நூல்கள் தமிழில் எதேனும் வந்திருக்கிறதா? வந்திருக்கிறது என்றால் மேலும் இவ்வித நூல்கள் வெளிவருவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பல நூல்கள் வந்திருக்கின்றன. இன்னும் பல நூல்கள் வருவதற்காகத்தான் ஒரு பரிசு திட்டம் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. புத்தகத்தை எழுதி பிரசுரிக் முடியாதவர்கள் கையெழுத்து பிரதிபை கொடுத்தாலும் அதற்கும் பரிசு கொடுக்கப்படி திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. P. SARATHI : மொழி பெயர்ப்பு விஷயமாக தமிழ் அறிஞர்களை கலந்து கொண்டதான் இந்த முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்ததா அல்லது சர்க்காரே இந்த முடிவுக்கு வந்ததா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற அறிஞர்கள் என்பது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினுள்ள அறிஞர்களே குறிப்பிடுகிறார்கள் அல்லது வேறு அறிஞர்களை குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. (சிரிப்பு.) யார் அறிஞர்கள் யார் அறிஞர்கள் இல்லை என்று இதில் சொல்ல முடியாது. பலரை கலந்து ஆலோசித்த பிறகுதான் இந்த முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : ஸார், ஏற்கனவே ஸைன்டிபிக், டெக்னிக்கல் விஷயங்களில் தமிழில் சில நூல்கள் இருக்கிற என்பது உண்மை. ஆனால் ஸைன்டிபிக் வார்த்தைகளையும் டெக்னிக்கல் வார்த்தைகளையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும்பொழுது ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் பன்முகத்தில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மிக கஷ்டமாய் இருக்கிறது. ஆகவே இதை போக்குவதற்கு கன்ஸாஸ்டெட் செய்த பதங்களை எல்லோரும் உபயோகிக்கும் வகையில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த ஸைன்டிபிக் அண்ட் டெக்னிக்கல் வார்த்தைகளை பொறுத்தவரையில் என் டைம் அபிப்பிராயம், பொதுவாக உலகத்தில் வழங்கக்கூடிய பதங்களையே வைத்திருப்பது நல்லது என்பது. அதன் மூலமாக தமிழ் விஞ்ஞானிகளை சலிப்பதாக அறிந்து கொள்ளமுடியும். அதன் மூலம் விஞ்ஞான புத்தகங்களை அறிந்தகொள்ள மாணவர்களை தயார் செய்துகொள்ள முடியும். ஆகையினால் தமிழில் இதற்கு என்று தனியாக பதங்களை ஏற்படுத்தாமல் எல்லா ஸைன்டிபிக் அண்ட் டெக்னிக்கல் டெர்ம்ஸ்களையும் சேர்த்து international terminology என்று சொல்லுவார்களே அந்த அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதுதான் நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயம் படுக்கிறேன்.

Pennar river water-supply

* 418 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Villupuram and Cuddalore taluks of South Arcot district are affected by drought;

(b) whether the standing crops in these taluks have more or less withered away due to the non-supply of water from the Pennar river; and

(c) if so, whether the Government propose to give land revenue remission to the agriculturists of these two taluks?

[28th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The standing crops in these taluks withered only in places where irrigation could not be supplemented by wells.

(c) The Collector has issued instructions to his staff to have a complete azmoish of both wet and dry lands in these taluks. The Collector himself will grant seasonal remission for wet crops wherever called for. He will approach Government through the Board of Revenue if special remission for dry crops is found necessary.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த கிணறு பாசனம் இல்லாத இடங்களில்தான் பாதிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். பெண்ணையாறு பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய திருக்காவிலூர் போன்ற இடங்களிலும் பயிர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு புல் ரெமிஷன் கொடுக்க சர்க்கார் உத்தரவு போடுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் சொன்னது தண்ணீர் பாசனம் இல்லாத சில இடங்களில் கிணறு தண்ணீர் வசதி யிருந்ததால் சாகுபடி செய்து சாவியில்லாமல் அறுததக்கொண்டார்கள். கிணறு இல்லாத இடங்களில் இந்த ரெமிஷன் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know, Sir, whether this non-supply of water in Pennar river has been a special feature this year only or whether it has been a regular feature in past years also? If that has been a regular feature what was the action taken by the Government then? Was any remission given before?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : During the current year there was low rainfall. That was why the tanks did not get filled up. (Laughter.)

SRI A. GOVINDASAMY : கிணற்று பாசனம் இருந்த இடங்களிலும் வாடகை கொடுத்து தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருப்பதனால் அவர்கள் பயிரிட்டதில் பாதியை வாடகைக்காக கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியென்றால் அவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்வதற்கு அரசாங்கம் கடமை பட்டிருக்கிறதல்லவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் சொல்லுவது தண்ணீர் சத்தமாக கிடைக்காமல் இருந்ததினால்தான் சாவியாகிவிட்டது. அதற்காக கிணற்றுத் தண்ணீரைக்கொண்டு சாகுபடி செய்தார்கள். மற்றபடி வாடகை கொடுத்து தண்ணீர் இறைத்தால் அதற்கு வேறு விதி இருக்கிறது. அந்த விதி பிரகாரம் வேறு நன்மைகளை செய்யலாம்.

Selection Board

* 449 Q.—**SRI S. LAZAR AND SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to constitute a Common Selection Board to select candidates for admission to all the Engineering and Medical Colleges managed by both Government and private agencies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A proposal to set up a Common Selection Committee for the selection of candidates for

[28th March 1958]

admission to both Government and private Engineering Colleges in the State is under the consideration of the Government. No such proposal is contemplated in respect of Medical Colleges.

SRI S. LAZAR : இந்த முறை வரக்கூடிய ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நடைமுறைக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : விவசாய கல்லூரிகளை பொறுத்தவரையில் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் இந்த மாதிரி ஒரு போர்டு இருக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விவசாய கல்லூரி நமது ராஜ்யத்தில் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதனால் இந்த பிரச்சினையை அதில் எழவில்லை.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த போர்டில் அதிகார பற்றுள்ளவர்களும் அதிகார பற்றற்றவர்களும் இருப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா பற்றுள்ளவர்களையும் இதில் சேர்க்கவேண்டியிருக்கும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : What about the proposal with regard to other colleges, the Arts College, etc.? Is there any proposal to constitute a Common Selection Committee for those Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think it will be practicable because there are so many colleges. I do not also think any useful purpose will be served to consider a proposal of that sort.

SRI K. B. S. MANI : ஸர், கல்லூரிகளில் ஹரிஜன மாணவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு இத்தனை வட்டிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருந்தாலும் அவர்களுக்கு சரியான விதத்தில் இடம் கிடைப்பதற்கு இந்த போர்டில் ஹரிஜன மெம்பர்களையும் சேர்க்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனியாக ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று இருக்கும்போது இந்த ஸெலக்ஷன் போர்டில் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும் அந்தந்த ஜாதியார்கள் இதில் இருந்தால்தான் அதில் இடம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிற மனப்பான்மை நீங்கவேண்டும்.

SRI A. V. P. ASATHAMBI : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல இந்தமாதிரி கமிட்டிகளில் ஜாதி, மத பேதம் இருக்கமுடியாது என்பதை ஒப்புக்கொண்டாலும் கூட போதுவாக ஒவ்வொரு ஜாதியிலிருந்தும் ஒவ்வொரு மதத்திலிருந்தும் பிரதிநிதித்துவம் இருந்தால் சகல ஜாதியினருக்கும் சகல மதத்தினருக்கும் நியாயம் கிடைக்க வழி இருக்குமல்லவா ?

MR. SPEAKER : It is only a suggestion and not a question.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Medical College at Vellore being managed by a private agency has a bias to the Christian community and a large number of candidates are selected for the college from that particular community? Will the Government think of the possibility of giving them at least friendly instructions even though they are not getting any aid from us so as to keep the seats open for the entire community of our State?

28th-March-1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This question was taken up when we were giving aid to the institution. When the suggestion was made to them, they preferred not to get the grant or aid from us and preserved their principle with reference to the admissions to the College. Therefore, I am afraid friendly advice may not have any effect at all.

Madras Public Health Act, 1939

* 450 Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAM** (on behalf of Sri M. S. Selvarajan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the State Town-Planning Officer has made any suggestions to amend the rules framed under the Madras Public Health Act, 1939, in the interest of cottage industries; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Yes, Sir. The question of amending section 92 of the Madras Public Health Act, 1939, is under consideration.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : வருகிற ஆண்டில் இதை திருத்தி அமைக்க அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு உத்தரவு போடப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதை அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் இந்த அக்டில் சில ஷரத்துக்கள் திருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. அதை திருத்தி மசோதா கொண்டு வருவதற்கு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. SAMPATH : ஸர், இந்த சட்டம் பழமையான சட்டம், இந்த சட்டம் வந்து 19 ஆண்டுகள் ஆகிறது. இதிலுள்ள பல ஷரத்துகளை மாற்றவேண்டியிருப்பதால் இதை உடனடியாக மாற்றவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்களா ? சீக்கிரமாக இந்த சட்டம் திருத்தப்படுமா ?

MR. SPEAKER : இதை திருத்தப்படும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்களே ? ஆகையால் இந்த கேள்விக்கு அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. P. C. VEERABAHU : இந்தமாதிரி டௌன் பிளானிங் திட்டங்களை கொண்டுவரும்போது அதன் மூலமாக கிராமக் கைத்தொழில் களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கிராம தொழில் அபிவிருத்திக்கு சில இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும் என்று கருதித்தான் இதை மாற்ற வேண்டும் என்று கருதி, இதற்காக திருத்த மசோதா ஒன்று தயாராகக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware of the fact that under the Public Health Act one-third of a street has been declared as residential area and the other two-thirds as non-residential area in Madras City?

MR. SPEAKER : How does that arise out of the main question?

SRI A. A. RASHEED : The question refers to the Public Health Act.

[28th March 1958]

MR. SPEAKER: I have no objection if the Hon. Minister is prepared to answer that question. But I do not think it arises from the main question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I bow to the ruling of the Hon. Speaker. (Laughter.)

Village chavadies

* 451 Q.—SRI S. LAZAR (on behalf of Sri V. Arunachala Thevar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many public buildings (village chavadies) are there in the Pudukkottai division in all the three taluks; and

(b) how many of them are in a dilapidated condition?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) 82.

(b) 14.

SRI S. LAZAR: இந்த பாழடைந்த சாவடிகளைத் திரும்ப அமைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: மிகவும் பாழடைந்த சில சாவடிகளை ரிப்பேர் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். சில சாவடிகள் ரொம்ப மோசமான நிலைமையில் இருப்பதால், அவைகள் புதியதாகக் கட்டப்படும்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES RE THE DEATH OF ONE ARUMUGHAM IN POLICE CUSTODY AT KODAMBAKKAM.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri K. Vinayakam has given notice of a motion under Rule 40, to call the attention of the Hon. Minister for Home to a matter of urgent public importance, namely, the serious situation arising out of the death of Arumugham in the Police Station at Kodambakkam. I think the matter is under enquiry. So, I would request the hon. Member to be careful in what he wishes to say. I request him to be discreet.

9-30
a.m.

SRI K. VINAYAKAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயம் இப்போது விசாரணையில் இருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். அந்த விசாரணையை பாதிக்கும் அளவுக்கு நான் எதுவும் சொல்லமாட்டேன். அசேமரிகிரி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த விசாரணையை பாதிக்கும் அளவிற்கு எதுவும் சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த சம்பவம் நடந்த கொகுதியைச் சேர்ந்தவன் நான். அங்குத் தொகுதியில் இப்போட்ட மரணம் ஏற்பட்டது ஒரு பேரும் அஞ்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பத்திரிகைகளில் வெளியாகி அபிமானம் பெற்று இன்னும் பரப்பப்பட்ட காரணம். இது ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை—பரப்பாய்—உண்டாக்கியிருக்கிறது. இந்த வாலிபன் செய்த குற்றம் என்னவென்று சொல்லப்படுகிறதென்றால்—பத்திரிகைகளிலிருந்து பார்க்கிறோம்—எசோ ஒன்றிரண்டு சாமான்களைத் திருடினான் என்று சொல்லி, அவன் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு இறந்து போயிருக்கிறான். அவன் இறந்ததற்குக் காரணம் தெரியாது. ஒரு சிலர் போலீஸார் அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். போலீஸ்

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES re THE DEATH OF ONE ARUMUGHAM IN POLICE CUSTODY AT KODAMBAKKAM

117

[28th March 1958] [Sri K. Vinayakam]

தரப்பிலிருந்து காக்காய் வலிப்பு வந்து இறந்து போனதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இதில் எது உண்மை என்பது இப்போது நடக்கும் விசாரணையிலிருந்து வெளிப்படும். ஆனால், இப்போது விசாரணை நடக்கும்போது அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்தார்களா என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு இரண்டு ஸ்பீ-இன்ஸ்பெக்டர்கள், இரண்டு கான்ஸ்டேபிள்களும் பொறுப்பு என்று சூசகமாகத் தெரியுப்போது, அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய கடமை என்னவென்றால், அவர்களை வேலையிலிருந்து தாற்காலிகமாக நீக்கி வைத்து விசாரணை நடத்தவேண்டும். விசாரணை முடிந்து அவர்கள் செய்வதில்லை என்று நினைக்கப்படலாம். அப்போது அவர்களைத் திரும்ப வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வதில் தப்பில்லை.

அந்த வாலிபன் இறந்து பரப்பப் பட்ட ஏற்பாடு அமைதி குலைந்திருந்த அன்று இரவு 2,000 பேர்—பொதுமக்கள்—ஒன்றாகக் கூடி, எவ்வளவோ தடுத்தும் கேட்காமல் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே பதையெடுத்து, கற்களை எடுத்து வாரி வீசினர். இது நம் நாட்டிலேயே நடக்காத ஒரு சம்பவம். ஒருவர் இறந்து போனார் என்றால் 2,000 பேர்கள் ஒன்றுகூட வேண்டுமென்றால் என்ன காரணம்? பல பேர்கள் இறந்து போகிறார்கள், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இந்த ஆறுமுகத்தின் பெயர் தினந்தோறும் பத்திரிகைகளின் வருகின்றதன் மர்மம் என்ன? இதை அரசாங்கம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். 2,000 பொது மக்கள் எல்லோரும்—அந்த ஊரார் அல்ல—எல்லோரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனை நோக்கி கற்களை வீசித் தொல்லை கொடுத்தார்கள். நான் இதைக் கேள்விப்பட்டு அமைச்சர் அவர்களுக்கு டெலிபோன் செய்தேன். போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களுக்கும் டெலிபோன் செய்தேன். வரீரியஸ் ஹெடுவேஷன் உண்டாகி யிருக்கிறது. அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். அமைச்சர் உடனே நடவடிக்கை எடுத்தார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். விசாரணை செய்யும்படி உத்திரவிடவும் தவறி விடவில்லை. விசாரணைக்கு உத்திரவு போட்டார். பிரேதத்தைத் திரும்பப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி இன்னொரு டாக்டருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இப்போது விசாரணை நடக்கிறது. அரசாங்கம் நேர்மையாக நடந்திருக்கிறது. இதற்கு சம்பந்தம் என்று சொல்லப்படுகிற இரண்டு ஸ்பீ-இன்ஸ்பெக்டர்கள் டிபுட்டும் போலீஸ்காரர்களிடமும் எனக்கு தனிப்பட்ட விரோதம் எதுவும் இல்லை. அவர்களை எனக்குத் தெரியவும் தெரியாது. நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போவதும் சிப்டையாது. லைசென்ஸ் விஷயமாகக் கூடப் போகாதவன் நான். அவர்களை தாற்காலிகமாக நீக்கிவிட்டு—வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு—விசாரணை நடத்தவேண்டும். இப்போது விசாரணை நடக்குப்போது, காக்கி உடையில் காலையிலும் மாலையிலும், வேலை இல்லாத நேரத்தில் மோட்டார்பைக்கில் போய் சாட்சிகளைக் கலைப்பது, தனக்குச் சாதகமாக சாட்சிகளை உண்டாக்குவது, இந்தமாதிரியான நிலைமை நடக்கிறது. நான் அந்தத் தொகுதியின் சட்ட சபை அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில் எடுத்துச் சொன்னேன். இது சட்ட சபைக்கு வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் வந்த பிறகு எடுத்துச் சொல்லாமல் பூசிட்டோ உட்கார்ந்தால் I am not doing justice as a legislator of that Division.

ஆதலாலே, ஏதாவது பாதிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் நினைத்தால், அவர் சொல்லக்கூடாததை அவர் சொல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும் வரையில் அவர்களை என் தாற்காலிகமாக நீக்கிவைக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களை விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 40-வது விதியின்கீழ் ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி ஒரு ஸ்பீட்ச்மெண்டை எதிர்பார்த்துத்தான் இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கனம்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

அங்கத்தினர் அவர்கள் யோசனை பெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி இப்போது விசாரணை நடைபெறுவதைப்பற்றித் தாங்களே குறிப்பிட்டார்கள். இம்மாதிரி விசாரணை நடத்துவது புதிதல்ல. இரண்டு திணைகளுக்கு முன்பு கூட நான் ஒரு தகவல் தெரிந்துகொண்டேன். இந்தமாதிரியான சம்பவம்பற்றி புகார் ஏற்பட்டால் உடனே அதன்மீது விசாரணை நடக்கிறது. இதுமட்டும் பத்திரிகைகளில் அதிகமாக வருகிற தென்றால் அதற்கு நான் காரணமல்ல; சம்பவமும் காரணமல்ல. சில திணைகளுக்கு முன்பு ஒரு சம்பவம் சம்பந்தமாக புகார் விசாரணை நடந்தது. சில பேர்கள் புகார் செய்ததன்பேரில், விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததன்பேரில், போலீஸார் விசாரணைக்கு ஏற்பாடுசெய்து, விசாரணை ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு கேஸ் போட்டு, பிராசிச்சூஷன் செய்து—ஹெட்கான்ஸ்டேபிள் தவறுதல் இல்லை என்று அக்விட் ஆகி, இரண்டு பேருக்கு 10 ரூபாய் அபராதம் மட்டும் போட்டார்கள். அபராதம் போடாது மேல்நடவடிக்கைகள் என்ன எடுக்கவேண்டுமென்று விவரங்களைப் பார்த்தேன். இந்தமாதிரிப் புகார்கள் புதிதல்ல. இதில் விபரீதம் ஒன்றுமில்லை. இந்தமாதிரியான சம்பவம் எப்போதாவது போலீஸார் கவனத்திற்கு வந்தால், அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமலேயே, போலீஸாரே ஆடொமாடிக்காகச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன். விசாரணை நடக்கும்போது அதிகாரிகளமீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது—மாற்றுவதா, ஸ்ஸண்ட் செய்வதா—என்பதெல்லாம் விசாரணையிலிருந்து வெளிப்படும் உண்மையைப் பொருத்தது. அரசாங்கம் பார்த்துத்தான் செய்யும். சில நாட்களுக்கு முன்பு இதைப் பற்றிக்கூட நான் குறிப்பிட்டேன். இப்போது ஸ்டேட்மெண்ட் என்று கேட்பதால், இந்த ஸ்டேட்மெண்டை நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

On the night of 20th February 1958, one Arumugham and another person named Mathurai were brought to the Kodambakkam Police station for investigation in a theft case. There is nothing on record to show that the two persons were formally arrested. Arumugham died the same night while he was in the Police Station. An inquest was held in the morning of 21st February 1958 by the Sixth Presidency Magistrate. At the inquest several injuries were found on the body of the deceased. The panchayatdars were of opinion that death was due to epileptic fits, and that while the deceased was being interrogated, he should have fallen down on account of the fits and died. The body was sent for post-mortem examination the same day. After the autopsy, the body was handed over to the mother of the deceased for cremation.

According to Police Standing Order 157, all cases of death in police custody occurring within the limits of Madras City should be inquired into by a Presidency Magistrate; in view of this and also in view of the fact that the mother of the deceased and some others had submitted a petition to the Commissioner of Police alleging that Arumugham was beaten to death in the police station, the Chief Presidency Magistrate ordered the Fifth Presidency Magistrate to conduct the enquiry under Police Standing Order 157. The enquiry is now going on.

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The next day, i.e., on 22nd February 1958, there was rioting near the Kodambakkam Police Station. At about 6-30 p.m. on that day a crowd collected at the rear of the Kodambakkam Police Station, armed with sticks and stones and advanced towards the police station, alleging that Mathurai had also been beaten to death and buried in the backyard of the station. The Assistant Commissioner of Police, Southern Range, who was at the station warned the crowd and asked the persons to disperse. Repeated warnings had no effect and the crowd which was then about 300 strong advanced towards the station, pelting stones at the station from the rear. The Sub-Inspector and eight other men were injured. Soon the crowd swelled to about 600 persons. After repeated warnings, a lathi charge was made to disperse the crowd. This had the desired effect and the crowd dispersed.

During the course of the rioting the Sub-Inspector of Police, 13 constables and five private individuals received stone hits. The injuries are reported to be simple. A case of rioting, etc., has been registered against seven persons and the case is under investigation.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 13 OF 1958) *.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be taken into consideration.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி நேற்று விவாதம் செய்து, வோட்டும் எடுக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த மசோதாவும் இந்த சபையினுடைய பரிசீலனைக்கு வருகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி அதிகம் விவாதம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏதாவது விஷயங்களை அங்கத்தினர்கள் எடுத்தச் சொல்ல விரும்பினால், அதற்குத் தடையாக நான் நிற்க விரும்பவில்லை. நேற்று நடந்த விவாதத்திற்குப் பிற்பாடு இப்பொழுது விரிவான விவாதம் அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958) be taken into consideration.’

The Motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 27th March 1958.

[28th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be passed.’

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), be passed.’

The Motion was put and carried and the Bill was passed.

IV. BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

DEMAND XIX—VETERINARY.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

MR. SPEAKER: We have got full four hours at our disposal to-day. Therefore I take it that two leaders from the Opposition will have the right to speak.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Agriculture.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நான் பிரேரேபித்த மான்யக் கோரிக்கையில் மூன்று இனங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. விவசாய இலாக்கா, மீன் இலாக்கா, கால்நடை இலாக்கா இந்த மூன்றும் அடங்கி இருக்கின்றன. இதிலே மீன் இலாக்கா அபிவிருத்தியைப்பற்றி விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு குறிப்பை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். மற்றும், விவசாயம் கால்நடை இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு பிற்பாடு பதில் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இப்பொழுது சபையின் நேரத்தை நான் அனாவசியமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

MR. SPEAKER: Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Agriculture.’

28th March 1958]

[Mr. Speaker]

13-வது மான்யக் கோரிக்கைமீது கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேனையை எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஆமோதிப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அநேமாதிரி, 19-வது மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேனையை ஆமோதிப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அடுத்த மான்யக் கோரிக்கைமீது வெட்டுப் பிரேரேனை ஒன்றும் கிடையாது. கனம் மாரிமுத்து அவர்களை வெட்டுப் பிரேரேனையை பிரேரேபிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.’

‘That the allotment of Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER: Cut motions moved—

‘That the allotment of Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.’

‘That the allotment of Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary be reduced by Rs. 100.’

இப்பொழுது மான்ய கோரிக்கைகளும், வெட்டுப் பிரேரேனையும் சபை முன் விவாதத்தில் இருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்கள் 12-45 மணிக்கு அவர்களுடைய பதிலை ஆரம்பிப்பார்கள். இப்பொழுது கனம் மாரிமுத்து அவர்களைப் பேசும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. R. MARIMUTHU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவசாயம், கால்நடை வைத்தியம், மீன் இலாக்கா இவைகள் சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேனையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம் முன்னேற்றவேண்டுமென்றால், பல கோணங்களிலிருந்து பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மான்யமானது விவசாய முறையைப் பிரசாரம் செய்வது, புதிய விவசாய முறைகளைக் கையாள்வது போன்ற விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை. ஆகவே, விவசாய அபிவிருத்திக்கு இந்த மான்யத்தில் சம்பந்தப்பட்ட பல விஷயங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட, இந்த மான்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில்தான் பேசவேண்டும் என்கிற முறையிலே சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு, தரதிருஷ்ட வசமாக நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் சிறு சிறு துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு சிதறுண்டு கிடப்பதினால், எல்லா நிலங்களும் ஒரு விவசாயியினால் நேரிடையான முறையிலே, நல்ல முறையிலே, சாகுபடி செய்வதற்கு ஏது இல்லாமல் இருப்பதினால், சாகுபடி அபிவிருத்திக்கு குந்தகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே எத்தனையோ முன்னேற்ற காரமான திட்டங்களை நாம் போட்டாலும்கூட, நிலங்கள் சிறு சிறு துண்டுகளாக இருக்குமேயானால், நாம் பெரும்படியான விவசாய அபிவிருத்தியை எதிர்பார்க்க முடியாது. நிலங்கள் ஒன்று சேர்க்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையிலே, கூட்டுறவு சாகுபடி முறைதான் அதற்கு சாதகமாக உள்ளது, அந்த முறையிலேதான் இன்னும் அதிகப் படியான சாகுபடியை விருத்திசெய்ய முடியுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் எந்த விவசாயியையும் நாம் கட்டாயப்படுத்தி கூட்டுறவு முறைப்படி சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே அந்தக் கூட்டுறவு முறை மூலம் சாகுபடி செய்வதால் உண்டாகும் நலன்களைப்பற்றி நல்ல முறையில் எல்லா மக்களும் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக பிரசாரம்

[Sri A. R. Marimuthu] [28th March 1958]

செய்யவேண்டும். பரிவர்த்தனை மூலம் சிறு சிறு தண்டுகளாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கக்கூடிய முறையையும் அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பயன் தரத்தக்க முறையிலே பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி பிரசாரம் செய்யப்பட்டு, நிலங்கள் ஒரு முகமாக இருந்தால், எல்லோரும் சேர்ந்து சாகுபடி செய்தால் நல்ல முறையில் பலன் கிடைக்கும். ஆகவே கிராமங்களிலே கூட்டுறவு சாகுபடி முறையை அமலுக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நம்மிடம் விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய உரவகங்கள் சரியான அளவிலே கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இந்த உரங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாலும் அது போதியதாக இல்லை. இருந்தாலும் இப்பொழுது நம் நாட்டிலே பலதரப் பட்ட மண் வளம் இருக்கிறது. ஒரு பகுதி நிலங்களிலே நைட்ரிஜன் சத்து கம்மியாக இருந்தால், அந்தப் பகுதி நிலங்களுக்கு அந்த சத்து உரத்தைப் போடவேண்டும். அதேபோல் இன்னும் சில பகுதி நிலங்களில் பாஸ்பரஸ் சத்து கம்மியாக இருந்தால், இந்தப் பகுதி நிலங்களுக்கு பாஸ்பரஸ் சத்து உரத்தைப் போடவேண்டும். எந்த வளசத்துக் குறைவாக யிருக்கிறது என்பதை விவசாயிகள் சரியான முறையில் அறிந்துகொள்ளவில்லை. இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உரம் போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தினாலே, தேவையில்லாத சத்து உரத்தை ஒரு நிலத்திற்குப் போடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் உரம் வீணாகிறது. ஆகவே நம் நாட்டிலே மண் வள பரிசீலனையை மேற்கொள்ளவேண்டும். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மண் வளப் பரிசீலனை சாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலேதான் நஞ்சை சாகுபடி அதிகமாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் நெற்களஞ்சியம் என்று அதைச் சொல்லுகிறோம். அந்த இடத்தில் மண்வளப் பரிசீலனை நிலயம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எவ்வளவோ உரம் வீணாக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். இன்றைக்கு ஒரு பூமியிலே நைட்ரிஜன் சத்து வளம் இருந்து, மேலும் அதே பூமிக்கு தேவையில்லாத அந்த நைட்ரிஜன் உரத்தையே போடும் துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பயிர் கீழே சாய்ந்து விளாசல் கம்மியாகிறது. எந்தெந்தப் பயிருக்கு எந்தெந்த உரத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று விவசாயிகள் தெரிந்துகொண்டு, அந்த முறைமை கையாண்டால் உரப் பஞ்சத்தை ஓளவக்கு சமாளிக்க முடியும். மண்வளப் பரிசோதனை நிலயங்களை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சாகுபடி அபிவிருத்திக்கு பொறுக்கு விதைகளை வழங்குவது மிக மிக அவசியம். இப்பொழுது அரசாங்கத்திலே விதைகள் ரேகரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய முறை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விதைகளை பக்குவமாக சேமித்து வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது மூட்டைகளிலும், சாக்குகளிலும் கட்டி கிடங்குகளில் போட்டுவிடுகிறார்கள். சீதோஷன நில காரணமாக விதைகள் பாதிக்கப் பட்டு பழுது ஏற்படுகிறது. விதைகளை குதிரைகள் (கிரானிஸ்) என்று சொல்வார்கள்) போன்ற இடத்தில் சேமித்து வைத்தால் 100-க்கு 100 பங்கு முனைக்கும் என்பது நாங்கள் அனுபவபூர்வமாக கண்டு உள்ள உண்மை. ஆகையால் விதைகள் நன்றாக முளைப்பதற்கு சாக்குகளிலும், மூட்டைகளிலும் கட்டி கிடங்குகளில் போடாமல் கிரானிஸ் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வசதி முக்கியமாகவேண்டும். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் குழாய் கிணறுகள் சில இடங்களில் போடப்பட்டன. இது அமெரிக்காவின் உதவியால் போடப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இதை வேப்பங்குளம் என்ற கிராமத்தில் போட்டார்கள். இதற்கு பல ஆயிரக்

[Sri A. R. Marimuthu] [28th March 1958]

கணக்கான ரூபாய் செலவாகிறது என்று தெரிகிறது. நூறு ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று இந்த குழாய் கிணறுகளைப் போடுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அது சரியாக வரவில்லை அந்த குழாய் கிணறுகளை கழட்டி எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அந்த குழாய் கிணறுகளை போடுவதற்கு ஆரம்ப செலவை அந்த நிலச் சொந்தக் காரர்கள் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருந்தால் அதை கழட்டிக்கொண்டு வராமல் அங்கேயே விட்டுவைக்கலாம். நூறு ஏக்கருக்கு வேண்டிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்காவிட்டாலும், 10 அல்லது 20 ஏக்கருக்காவது தண்ணீர் கிடைக்கும். பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து போடப்படுகிற குழாய் கிணறுகளை கழட்டி எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு பதில் யாராவது அதற்கு ஏற்படும் செலவை கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அதை அப்படியே அவர்களுக்கு கொடுத்துவிடலாம். ஐந்து அல்லது 10 ஏக்கர் சாகுபடி செய்வதற்கு அங்கு தண்ணீர் இருக்கும். ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுக்கோட்டையில் சாதாரணமாக ஒரு போகம்நான் நெல் பயிரிடப் படுகிறது. மற்ற சமயங்களில் பூமி தரிசாகக் கிடக்கிறது. அங்கு இருக்கும் நிலங்கள் புஞ்சை நிலங்களிலிருந்து நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றப் பட்டவை. அங்கு மாற்றுப் பயிர் செய்வதற்கு வேறு இருக்கிறது. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு அங்கு பருத்தி சாகுபடி செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது அவ்வளவு தீவிர முயற்சிகள் செய்யப்படவில்லை. இடைக்கால பயிர்களை சாகுபடி செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். வெயில் காலங்களில் நிலங்கள் சீக்கிரமாக வறட்சி அடைந்து விடுகின்றன. ஆங்காங்கு கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து இடைக்கால பயிர்களாக பருத்தி, கடலை முதலியவைகளை பயிர் செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker sounded the gong.)

SRI A. R. MARIMUTHU : இன்னும் 5 நிமிஷத்தில்

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஆரம்பித்து 15 நிமிஷங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் 1 நிமிஷத்தில் முடிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கால்நடைகள் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் முக்கியம். ஆகையால் கால்நடைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கும் கால்நடைகள் இறந்தால் 4-5 வருஷங்களுக்கு சாகுபடி செய்ய முடியாத துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ், பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் செய்துகொடுக்க வேண்டும். கால்நடைகள் தான் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் முக்கியமான கருவியாக இருக்கிறது. பூச்சி அழிப்பு வேலைகளிலும் மிக முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். சரிபாதி விட்சல் பூச்சியால் பாழடைந்து போய்விடுகிறது. இந்த பூச்சி அழிப்பு வேலையை தீவிரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை வைத்தியர்கள் கிராமங்களுக்கு செல்வதற்கு தயாராக இருப்ப தில்லை. மனிதர்களாக இருந்தால் உடம்பு குணமில்லாவிட்டாலும் வண்டி யிலோ, காரிலோ ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போகலாம். ஆனால் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கும் கால்நடைகளை அம்மாதிரி கொண்டு போகமுடியாது. ஆகையால் கால்நடை வைத்தியர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்வவேண்டும். இப்பொழுது மாட்டின் விலை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அவ் வளவு பணம் கேட்கிறார்கள். விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

[28th March 1958]

9-47
a.m.

* SRI M. A. B. ARUMUGHASAMY : கனம் சாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாயம், மீன் அளம், கால் நடை முதலிய மான்யங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயி தன்னுடைய கடுமையான உழைப்பின் மூலம் நம் நாட்டுக்கு வேண்டிய தேவைகளை உற்பத்தி செய்து உதவுகின்றான். அப்படி நன்றாக விவசாயம் செய்வதற்கு, மழையையும், தண்ணீரையும் எதிர் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நல்ல விதைகளை விதைத்து விளைச்சலை பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. விளைச்சல் ஏற்படும்போது, விளைச்சலில் ஏற்படும் நோய்களை தடுப்பதற்கு பூச்சி மருந்துகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. விளைந்த விளைச்சலை பாதுகாப்பதற்கு தகுந்த இடம் வேண்டியிருக்கிறது. அவன் அரசாங்கத்தின் மூலம் இவ்வளவு உதவிகளையும் எதிர் பார்க்கிறான். தன்னுடைய சொந்த உழைப்பின் மூலம் செய்யக்கூடிய வசதிகளை செய்து கொள்கிறான். மற்ற வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

முக்கியமாக விவசாயத்திற்கு பாசன வசதிகள் வேண்டும். மழைபெய்த தண்ணீரை தேக்கிவைத்தால் நீர் பாசனத்துக்கு உதவும். அரசாங்கம் சில நீர் தேக்கங்களை கட்டியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக மேட்டூர், பெரியாறு, மணிமுத்தாறு, கீழ் பவானி திட்டங்கள் பாசனத்துக்கு உபயோகப்படுகின்றன. சுதந்திரம் வந்த பிறகு மணிமுத்தாறும், கீழ் பவானி திட்டமும் கட்டப்பட்டன. அதன் மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். இந்தப் பெருமை நம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். மதுரை மாவட்டத்திலிருக்கும் மஞ்சளாறு, சத்தையாறு, கொடவாறு என்ற இடங்களில் பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நன்றிசெலுத்துகிறேன். இவைகளை உடனே எடுத்து நிறைவேற்றும் படியாக சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள குளங்களையும் மராமத்து செய்து, தூர் எடுத்து, தண்ணீர் அதிகமாக தேக்கிவைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-50
a.m.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதி கன்னிவாடி ஜமீனைச் சேர்ந்த பிரதேசம். அங்குள்ள மலையில் விழக்கூடிய தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகிறது. அங்கே ஒரு சிறு அணையாகக் கட்டி அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி பக்கங்களிலுள்ள குளங்களில் நிரப்பிக்கொண்டால் விவசாயத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த அணைக்கட்டியன் மூலமாக அங்கங்கே வரண்ட பிரதேசங்களில் இருக்கும் குளங்களில் அந்தத் தண்ணீரை நிரப்பிக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதன் மூலமாக இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஒன்று ஏற்கெனவே இருந்தது. அந்தப் பிரதேசம் ஜமீன் கையில் இருந்தபோது முதற்கொண்டு அந்தத் திட்டம் இருந்து வருகிறது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு அந்த ஜமீன் தன்னுடைய கையைவிட்டு போய்விடப் போகிறது என்று அப்பொழுதுள்ள ஜமீந்தார் அந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்தி முடிக்காமல் போய்விட்டார்.

(Deputy Speaker in the Chair)

அது முதற்கொண்டு அந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. மேற்படி திட்டத்தை நமது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை நடுத்தர நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக பத்து தினங்களுக்கு முன்னதாக கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடத்தில் அந்த பிரதேச மக்களின் சார்பாக ஒரு மகஜர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக உணவு உற்பத்தி திட்டத்தின்கீழ் இதைக் கொண்டு வந்து இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28th March 1958] [Sri M. A. B. Arumughasamy]

விவசாயத்திற்கு முக்கியமானதாக இருக்கும் நல்ல பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக நமது சர்க்கார் பல பொறுக்குவிதைப் பண்ணைகளை அமைத்து அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நமது சர்க்கார் அதிகப்படியான நல்ல பொறுக்குவிதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்து வைத்து இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதுதான். அதன் மூலம் விவசாயிகள் நல்ல பலனையும் அடைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த பொறுக்கு விதை கொடுப்பதன் காரணமாக விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பலனை அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பது நாம் கண்ட அனுபவம். இப்படி விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைந்து வருவதால் இன்னும் அதிகப்படியான பொறுக்குவிதைப் பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளின் மூலமாக பயிர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய ரசாயன மருந்துகளைக் கொடுத்தும் அதை எப்படி உபயோகிப்பது என்பதற்கு அதை உபயோகிக்கக்கூடிய கருவிகளைக் கொடுத்தும் உதவி வருவது ரொம்பவும் போற்றத்தக்கதுதான். இந்த முறையிலும் நமது சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இவைகளைச் செய்த பின்பும் விவசாயப் பொருள்களையும் ரசாயன உரங்களையும் சர்க்கார் அபிவிருத்தி திட்டப் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தி இலாகாமூலமாகவும், அபிவிருத்தித் திட்டம் இல்லாத பிரதேசங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள்மூலமாகவும் ரசாயன உரம், மருந்து முதலியவைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல விதைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கண்டிப்பாக தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு ரசாயன உரங்களையும் விதைகளையும் விநியோகிக்கும் பாத்தியதையை கொடுக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயத்தில் நல்ல முறையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். அத்துடன் ஜப்பானிய முறையையும் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதன்மூலம் அவர்கள் நல்ல பலனையும் அடைந்துகொண்டு வருகிறார்கள். எப்படி நல்ல விதைகளை உபயோகப்படுத்துவது என்பதையெல்லாம் நம்முடைய விவசாய இலாகா அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படி விவசாயம் செய்வது, எப்படி விதை விதைப்பது என்பனவற்றையெல்லாம் விவசாய இலாகா விவசாயிகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களும் நல்ல பலனை அடைந்துகொண்டும் வருகிறார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு நமது சர்க்கார் எல்லாவகையிலும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கு அங்கங்கே விவசாய இலாகா மூலமாக பிரசாரம் செய்துகொண்டும், விவசாயப் படங்களைக் காண்பிப்பதன் மூலமாகவும், பிரசாரம் செய்வதன் மூலமாகவும், முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு தகுந்த சமயங்களில் தகுந்த ஆலோசனைகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நமது சர்க்கார் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குச் செய்துவரும் பணி மிகவும் போற்றத்தகுதியதாகும்.

அடுத்தபடியாக மண் அரிப்பு சம்பந்தமாக சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மலையிலுள்ள சரிவான பிரதேசங்களில் இருக்கும் மண் மழைகாலங்களில் அரித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது. அப்படி அடித்துக் கொண்டுபோவதால் அந்த மண்ணின் வளம் குறைந்துபோய்விடுகிறது. அப்படி மண் அரித்துக்கொண்டுபோகாமல் இருக்க மண் அரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மலையின்மீதுள்ள சரிவான பிரதேசங்களில் கல் மேடைகளைக் கட்டினால் அந்த மண் அரித்துக்கொண்டு போகாமல் இருக்கும். இந்த மண்மேடைகளை கட்டும் மலை விவசாயிகளுக்கு உதவித்தொகை கொடுப்பதன்மூலம் இதை வெற்றிகரமாகச் செய்யலாம். எவ்வளவு மழை பெய்தாலும் மண் அங்கேயே இருந்து அந்த பூமியின் வளமும் குறையாமல் இருக்கும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்

[Sri M. A. B. Arumughasamy] [28th March 1958]

கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் செய்தால் மண் அரிப்புத் திட்டம் வெற்றிகரமாக ஆகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விவசாய மக்கள் அதிகமாக இருப்பதை உணர்ந்து நம் நாடு அந்நிய நாட்டிலிருந்து நமக்கு உணவை இருக்குமதி செய்யாமல் இருக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கி நல்ல முறையில் உணவை உற்பத்திசெய்யவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் ஒவ்வொரு வகையிலும் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை எல்லோரும் உணருகிறோம். இதைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள்கூட தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையில் விவசாயத்தில் அரசாங்கம் என்னென்ன முறையில் கவனம் செலுத்தி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி விவரமாக சொல்லியிருக்கிறார். நம்முடைய நாட்டின் விளைச்சல் சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 750 பவுண்டாக இருந்தது. இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 1,255 பவுண்டு விளைச்சல் செய்யப்படுகிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சைனா போன்ற தேசங்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,550 பவுண்டு விளைச்சலைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பான் தேசத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,550 பவுண்டு விளைச்சலைக் காண்பித்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நல்ல விவசாய அனுபவம் உள்ள விவசாய அங்கத்தினர்கள் கூட தாங்கள் இந்த முறைகளை அடர்ச்சித்துவந்தால் அதிகப்படியான விளைச்சலைக் காண்பிக்க முடிகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல விதைகளையும் நல்ல உரையையும்போட்டு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்தால் நல்ல விளைச்சலை எதிர்பார்க்கலாம் என்றும் அவர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்திலிருந்தும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 2,500 பவுண்டுக் விளைச்சலைக் கொண்டுவரலாம் என்கூட சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதற்கு பலவகைகள் இருக்கின்றன. பொறுக்குவிதைகளை போட்டு நல்ல உரங்களை உபயோகப்படுத்தி, எந்தெந்தகாலங்களில் எப்படிப்பட்ட விதைகளை எந்தெந்த பூமிக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டுமோ அப்படி உபயோகப்படுத்தி விவசாயம் செய்தால் அதிகப்படியான உற்பத்தியைக் காண்பிக்கலாம் என்று அனுபவித்துச் சொல்லுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு செயல்பட தான் நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். நல்ல விதைகளைக் கொடுக்கும்போது அவைகளை எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொடுத்து அதை உபயோகப்படுத்தச் சொல்ல வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்தெந்த பயிர்களுக்கு எந்தெந்த விதைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும். சாதா னைமாகப் பார்த்தால் ஆடி மாதம் நடுவதற்கு என்று விதைகளை கொடுத்திருப்பார்கள். ஆடி மாதத்தில் மழை இல்லாவிட்டால் அதை கார்த்திகை மாதம் உபயோகப்படுத்தவார்கள். அப்பொழுது அது உபயோகம் இல்லாமல்போய்விடும். ஆடி மாதத்தில் நடுவதற்கு என்று வைக்கப்பட்ட விதைகளை கார்த்திகை மாதத்தில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. அதனால் அது முன்கூட்டியே போய்விடும். இவைகளை விவசாய இலாகா தெரிந்துகொண்டு எந்தெந்த விதைக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அதன்படிக்கு விதைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். சில விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் விதைகள் முன்பே தே இல்லை என்று புகார்கள் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட புகார்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்காக யாரிடமிருந்து விதைகளை வாங்குகிறோமோ அவர்களுடைய பெயரை அந்தந்த சர்க்கில் எழுதி ஒட்டிவைத்து

[Sri G. Vagheesam Pillai] [28th March 1958]

விட்டால் பின்னாடி எந்த விதைகள் முன்கூட்டியே அந்த விதைகளைக் கொடுத்த விவசாயியைக் கேட்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இன்னும் அதிகப்படியான விதைப் பண்ணைகளை அமைக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடியதுதான். எவ்வளவு நல்ல விதைகளை நட்டாலும் நல்ல உரம் இட்டால்தான் நன்றாக விளைச்சல் கிடைக்கும். எவ்வளவு விளைச்சலுக்கு எவ்வளவு உரம் இடவேண்டும் என்பதையும், அந்தந்த விதைகள் எவ்வளவு உரம் வாங்கும் என்பதையும் ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டு அதன்படி விநியோகம் செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி விவசாய இலாகாவில் ஆராய்ச்சி செய்து அதன்படி உரங்களைக் கொடுக்க, இன்னும் அதிகப்படியான விளைச்சலைக் காண்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது விதைப் பண்ணைகள் நல்ல முறையில் பயன்படுகிறது. இன்னும் அதிகப்படியாக பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். நல்லமுறையில் விதைகளை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம். விதைகளை சப்ளை செய்யும்போது விவசாயிகளுக்கு நல்ல பரிமியம் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல விதைகளை சப்ளை செய்வார்கள். அப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்கள் நல்ல விதைகளைக் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. நூறுக்கு பத்து அல்லது பதினைந்து அல்லது இருபது என்று கொடுப்பதால் அவர்கள் முன்வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். நூறுக்கு 25 கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னால் கொடுக்க முன்வருவார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான பரிமியம் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். விவசாயிகள் கொடுக்கக்கூடிய விதைகள் நல்ல விதைகள் இல்லை என்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட விதைகளை யார் கொடுத்தார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. விவசாய இலாகாவில் கொடுக்கக்கூடிய விதைகள் நல்ல விதைகளாகவே இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தப்பு அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. அதைப்போக்க எந்த விவசாயி விதையைக் கொடுக்கிறாரோ அந்த விவசாயியின் பெயரை அந்தந்த சர்க்கு சனிடேரில் எழுதிவைத்துக்கொண்டால் அந்தவிவசாயியைக் கண்டுபிடித்து இப்படிப்பட்ட வேலையைச் செய்யக்கூடாது என்று அவரிடம் சொல்லலாம். அப்படிச் செய்தால் அவன் நல்லமுறையில் கொடுக்க முன்வருவான். அத்துடன் 100-க்கு 25 சத விதம் பரிமியம் கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் ஒரு லீட் பார்ம் 10 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நல்ல ஆபீஸர் போடவில்லை. சர்க்கார் a.m. விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கும் நோக்கம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான். இந்தப் பண்ணையில் சர்க்கார் நல்ல விதைகளை தயாரித்தக்கொடுக்க முடியும் என்ற அளவிற்கு பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளிடையே ஒரு இம்ப்ரஷன் ஏற்படவில்லை. மற்ற விவசாயிகள் தயாரிக்கும் விதைகளை விட சர்க்கார் விதை பண்ணையில் நல்ல விதைகள் தயாரிக்கப்படுவேண்டும். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். இதை சர்க்கார் கவனித்து அங்கு ஒரு நல்ல ஆபீஸரை போட்டு, காலாகாலத்தில் நல்ல விதைகள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அங்கு 'பீல்டு மேனை' கேட்டால் "நல்ல விதை கிடைக்கவில்லை. வேறு எங்கேயோ எழுதியிருக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறார். இதனால் காலம் தாமதப்படுகிறது. நல்ல விதைகள் கிடைக்கவில்லை. இவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் அவசியம் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹார்டிசல்சரைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆந்திரா நம்மை விட்டு பிரிந்தபொழுது கோடேர் ஆந்திராவோடு சேர்ந்து விட்டது. அங்கு இருந்த பழப்பண்ணையும் அவர்கள் வசம் போய்விட்டது. இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் அல்லாறிலும், வேறு சில இடங்களிலும் பழப் பண்ணை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 'பிளான் பீரியடில்' பழத்தோட்டம் ஏற்படுத்தவதற்காக ரூ. 24.68 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் 1957-58-ல் ரூ. 2.72 லட்சம் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டி.கே.வே, தமிழ் நாட்டில் வேறுபல இடங்களில் பழப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி விவசாயி

[Sri G. Vagheesam Pillai] [28th March 1958]

களுக்கு ஒட்டு செடிகளையும், மற்ற செடிகளையும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 'பிரைவேட் நர்ஸரி' மூலம் தான் இப்பொழுது செடிகள் கிடைக்கின்றன. சர்க்கார் பண்ணையில் 10 சதவிகிதம் தான் சப்ளை செய்ய முடிகிறது. இதையும் சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து நல்ல பழ பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா போன்ற டெல்டாவிக் எரியாவில் பசுந்தான் உரத்தை உபயோகித்தால் விளைவு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. எந்தெந்த பிரதேசத்தில் எவ்வளவு வேண்டும் என்பதை முன்பே தெரிந்து, ஒரு வருஷ ஆரம்பத்திலேயே எந்த ஸ்டோருக்கு எவ்வளவு வேண்டும் என்பதை தெரிந்துகொண்டு, அதை விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

'நைட்ரஜனிக் மென்யூர்' உபயோகப்படுத்தவதில் விவசாயிகள் பழக்கம் அடைந்துவிட்டார்கள். 'நைட்ரஜனிக் மென்யூர்' எவ்வளவு அவசியமோ, சூப் பாஸ் பேட்டும் அவ்வளவு அவசியம் என்பதை ஒரு சில விவசாயிகள் தான் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதை எல்லா விவசாயிகளும் உணரும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்திய சர்க்கார் இதை பாதி விலைக்கு கொடுப்பதற்கு 'ஸ்ப்லிட்' கொடுப்பதாக நான் அறிகிறேன். சில ராஜ்யங்கள் இம்மாதிரி மத்ய சர்க்காரின் உதவியை பெற்று பாதி விலைக்கு இந்த 'மென்யூர்களை' கொடுப்பதாக தெரிகிறது. அதேமாதிரி நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் இந்திய சர்க்காரின் உதவி பெற்று இந்த 'மென்யூர்கள்' பாதி விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு இடத்தில் விவசாயம் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஜில்லா விவசாய அதிகாரி சொன்ன பிறகு தான் அந்த பிராந்தியத்தில் பூச்சி மருந்து பாதி விலைக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பூச்சி மருந்தை விவசாயிகள் வேறு ஒன்றுக்கும் பயன்படுத்த முடியாது. ஆகையால், நிந்தரமாக விவசாயிகள் கேட்கும்போது எல்லாம் பூச்சி மருந்து பாதி விலைக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் பூச்சி ஏற்பட்டால் முதலில் என்ன பூச்சி என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அப்படி தெரிந்தகொண்டு பிற்பாடு பூச்சி மருந்தை பாதி விலைக்கு வாங்குவதற்குள், பயிர் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டு அழிந்துவிடுகிறது. ஆகவே, நிரந்தரமாகவே பூச்சி மருந்தை பாதிவிலைக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல.

பூச்சி மருந்தை தெளிப்பதற்கு 'ஸ்ப்ரேயர்ஸ்' கிடைப்பதில்லை. சமுதாய நலிட்ட பகுதிகளிலே சில கிராமங்களிலே அதை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் இதற்காக அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலிருந்து 'ஸ்ப்ரேயர்ஸ்' வேண்டுமென்று கேட்டு விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்த பிராந்தியத்திற்கு எவ்வளவு தேவை என்பதை முன்பே தெரிந்துகொண்டு அந்தத் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உதாரணமாக 1 ஏக்கர் நடுத்தங்காலிலிருந்து நடுத்தங்காலிலிருந்து 10 ஏக்கர் நடுத்தங்காலில் ஒரு முறை பூச்சி மருந்தை 'ஸ்ப்ரே' செய்துவிட்டால், பூச்சி அதிகமாக பரவாது. ஆகையால் இதை நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்கு பயன்படும்படி செய்யவேண்டும்.

விவசாய ஆபீஸ்களில் என்னென்ன விதைகள் வைக்க இருக்கின்றன, என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதைபெல்லாம் ஸ்டாக் போர்டு ஒன்று வைத்து அதில் எழுதவேண்டும். மீனவர்களுக்கு சர்க்கார் பல சொனாரியங்களை செய்து வருகிறார்கள். முன்பு மீன் பிடிப்பதை எலத்திற்கு விடாமல், மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கே வாஷத்திற்கு விவவளவு தெகை கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் வருஷங்களாக மீன் பிடிக்கும் பாத்தியத்தை எலத்திற்கு விடவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இந்த பாத்தியத்தை கிடைப்பதில்லை. பெரிய பணம் படைத்த முதலாளிகள் அதை எலத்தில் அதிக தொகைக்கு எடுத்து

[Sri G. Vagheesam Pillai] [28th March 1958]

விடுகிறார்கள். இதனால் மீனவர்களுக்கு பயன் இல்லாமல் செய்துவிடுகிறார்கள். அவர்களே அதிக தொகை கொடுப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதனால் மீனவர்கள் பாதிக்கப்படுவதால் இதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பி. பிளபூ. டி. சானல்ஸ் இருக்கும் இடங்களில் 4 பர்லாங்குக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் எங்கள் தாலுகாவில் இரம்பூர், கனியாட் முதலிய இடங்களிலும், விருத்தாசலம் தாலுகாவில் பெண்ணாடம், திட்டக்குடி முதலிய இடங்களிலும் மின்சார விஸ்தரிப்பு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிரதேசங்களில் 'நார்த் ஈஸ்ட் மான்லுனுக்கு' முன்னால் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயத்திற்கு விளம்பரம் அதிகமாக தேவை. நெல் பயிரைப் பற்றியோ, அல்லது காய்கறி உற்பத்திப்பற்றியோ சினிமா படங்கள் மூலம் விளம்பரம் செய்யலாம். "மேழிச் செல்வம்" என்ற பத்திரிகை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சலபமாக கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது 3 மாதத்திற்கு முன்பு பணம் அனுப்பினால், 3 மாதம் கழித்து கிடைக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறி பணம் மணியாட்டில் அனுப்பினால் அவர்கள் விலாசத்திற்கு உடனே கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். விவசாய பஞ்சாங்கம், பஞ்சாங்கம் என்ற பழைய முறையிலே இருக்கிறது. அது நல்ல அட்டைப் படங்களுடன் கூட, பழைய விஷயங்களை மாற்றி புது விஷயங்களையும் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும்.

"டிபுப் வெல்ஸுக்காக" ரூ. 46 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் இது செலவழிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய பிரதேசத்தில் அமைச்சர் வந்தபோது கூட 50 "ஆர்டிஷன் பைப்ஸ்" சாங்ஷன் செய்ததாகச் சொன்னார். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்காக ரூ. 48 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ லட்சத்திற்கு செய்யலாம். இங்கு அடிநீர் ஊற்று நிறைய இருக்கிறது.

காலநடை இலாகா நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நல்ல வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் காலநடைச் செல்வம் இன்னும் பிற்பாக்கு நிலையில் தான் இருந்து வருகிறது. பால் வளம் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பல நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது. செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறையை பரப்புவதற்காக ரூ. 6,65,000 செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக கொஞ்சம் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 2, 3 வருஷங்களாகத் தான் செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறையால் கால்நடைகளை விருத்தி செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை விவசாயிகளிடையே உண்டாகி வருகிறது. அந்த முறையை விவசாயி உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு பலன் அடையும்படிச் செயல்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI S. RAMASAMI THEVAR: சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்துள்ளேன். விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்தால் தான் நம் நாட்டில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறையை நாம் நீக்க முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை. விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் பல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு, பல முறைகளை வையண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த விவரங்களெல்லாம் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் செரியப்படுத்தப்படவில்லை. சர்க்கார் வெளியிடக்கூடிய விளம்பர அறிக்கைகளெல்லாம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏதோ சிலருக்கு மாதிரி தான் இந்த விவரங்களெல்லாம் தெரியவருகிறது. இந்த புதிய முறைகளில் விவசாயம் வளர்க்கப்பட்டால் நாட்டிலுள்ள உணவு பஞ்சம் அடியோடு நீங்கிவிடும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய உதவிகள் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு வந்து செருவதில்லை. காலம் கடந்து தான்

[Sri S. Ramasami Thevar] [28th March 1958]

வந்து சேருகின்றன. கடன் வாங்குவதற்கு அவர்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சம் குறையும். மனுக்கள், விண்ணப்பங்கள் இவ்வகையில் கையெழுத்து வாங்குதலில் அவர்கள் படும் அவதி சொல்ல முடியாத, அதனால் பல நாட்கள் வலுக்கின்றன. அவர்கள் சலபமாக கடன் பெறுவதற்கு தெளிவான ஒரு முறையை சர்க்கார் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று நாட்டில் இருக்கும் ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் பெரிய கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடன்கள் நீங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். வட்டியாக அவர்கள் கொடுக்கும் பணம் அவர்கள் கட்டக்கூடிய வாய்தாடைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய ஸ்காலர்களுக்கு அவர்கள் செலுத்தக்கூடிய எஞ்சத் தொகை அவர்கள் கட்டக்கூடிய தீர்வையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன்கள் லகுவான முறையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

10-10 அடுத்தபடியாக, பயிர்சன் பூச்சியால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. க.ம. பயிர்சன் பூச்சிகள் தாக்கியது அறிவிக்கப்பட்டபிறகுதான் பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கான மருந்துகள் தரப்படுகின்றன. நிலங்களுக்கு வந்து, பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரிகள் பார்க்கிறார்கள். பிறகு பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கு மருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள். பூச்சிகள் பயிர்களைத் தாக்குவதற்கு முன்பாகவே மருந்துகள் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பூச்சிகள் பயிர்சனை பாதித்தபிறகு எவ்வளவு பாடுபட்டாலும்கூட பலல லீலை என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

மாணவாரிப் பிரதேசங்களில் குடியானவர்கள் தங்களுக்குள்ள எல்லா நிலங்களிலும் பயிரிட்டு சாகுபடி செய்யமுடிவதில்லை. அங்கே குடியானவர்களுக்கு எத்தனை ஏக்கர் இருந்தாலும் அத்தனை நிலங்களையும் பயன்படுத்த முடியவில்லை. காரணம் எல்லா நிலங்களையும் காலாகாலத்தில் அவர்கள் உழ முடிவதில்லை. எப்போதோ மழை பெய்கிறது. அப்போதுதான் உழமுடியும். அப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களில் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்களைக் கொடுத்து பயன்படுத்திக்கொள்ளச் செய்தால் அவர்கள் காலாகாலத்தில் நிலங்களை உழவதெவ்வார்கள். அவ்வாறு செய்தால் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி பெருகும்.

விவசாயக் காரியங்களுக்கு கால்நடைகள் மிகவும் அவசியம். அவைகளை நன்றாகப் பராமரிக்கவேண்டும். தான் வளர்க்கும் கால்நடைகளில் ஒன்று இறந்தால்கூட விவசாயி மிகவும் வருத்தப்படுகிறான். கிராமத்தில் கால்நடைகளுக்கு வியாதி கண்டால் பல மாடு, கன்றுகள் இறந்த பிறகு தான் கிராம அதிகாரி கால்நடை வைத்திய அதிகாரிக்கு செல்லி யனுப்புகிறார்கள். அந்த வைத்தியர்கள் காலாகாலத்தில் வந்து நோயுற்ற கால்நடைகளுக்கு வைத்தியம் செய்வதில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். விவசாய காரியங்களுக்கு மிகவும் அவசியமான கால்நடைகளைப் பராமரிப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியான அரந்தாங்கி தாலுகாவில் 90 சதவீத கிராமங்கள் ஜமீனா பிரதேசம். அவைகள் சம்பந்தமாக இன்னும் "எப்பால் ஸெட்டிங்" ஏற்படவில்லை. அந்த நிலங்களிலிருந்து ஏழை விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஸெட்டில் மெண்ட் ஆகும் வரையிலாவது அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய அவர்களை சர்க்கார் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஞ்சத் தாலுகாவில் சின்ன செக்ரை என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமம் எடுத்தக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி இருந்தாலும், அங்கே ஏழை ஹிஜன் விவசாயக் குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. அங்கே

28th March 1958] [Sri S. Ramasami Thevar]

அவர்கள் ஐந்து வருடங்களாகக் கஷ்டம் நிகழ்கிறார்கள். அவர்கள் வருடா வருடம் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால் பலனை அனுபவிக்க முடிவதில்லை. சாகுபடியை அறுவடை செய்யமுடியவில்லை. அங்கேயுள்ள பணக்காரர்கள் போலீசார் உசலியுடன் இவர்களை அறுவடை செய்ய முடியாத படி தடுத்தாக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பேரில் பல கேஸ்களை போட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம்கூட இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி இந்த சபையில் நான் குறிப்பிட்டேன். அப்படியிருந்தபோதிலும், இந்த ஆண்டிலும் அந்த நிலைமை அங்கே நீடித்துவருகிறது. அந்த ஏழை விவசாயிகள் இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே தங்கள் நிலங்களில் அறுவடை செய்திருக்கவேண்டிய நெல்லை இன்னும் அறுவடை செய்ய முடியவில்லை. போலீசாரின் தலையீடுதான் இதற்குக் காரணம். போலீசார் அங்கே அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அங்கே போலீசாரின் தலையீட்டைத் தடுத்து இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் மிகவும் துடிக்கையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில் ஆவுடையார் கோவிலுக்குச் சொந்தமான பல கிராமங்கள் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் அங்கே விவசாயம் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த கிராமத்திலுள்ள நிலங்களை கவனிப்பதில்லை, எவ்வளவு மராமத்து செய்வதில்லை. ஒரு காலத்தில் கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் அவர்கள் ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். கோவில்காரர்களும் அங்கே குளங்களை மராமத்து செய்வதில்லை, சர்க்காரும் மராமத்து செய்வதில்லை. இந்த நிலையில் அங்கே விவசாயிகள் பாசன வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள கோவில் நிலங்கள் செப்பனிடப்பட்டு, குளங்களும் மராமத்து செய்யப்பட்டால் அங்கே அதிக விளைச்சலாகக் காணலாம். இங்குள்ள பூமி நல்ல விளைச்சல் கொடுக்கும் பூமி. நீர்வளம் சரியாக இருந்தால், டெல்டாப் பிரதேசத்தில் காணும் விளைச்சலைவிட அதிகமான விளைச்சலை அங்கே காணமுடியும். அங்கே விவசாயிகள் பல தொந்தரவுகளுக்கு அளக்கப் படுவதால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அப்பகுதியில் துலவங்காடு என்ற கிராமத்தில் போலீசார் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தை பல சொந்தாங்களுக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பத்தினர் மீது போலீசார் பல வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அங்கே கோர்ட்டில் ஒரு கேஸில் வாக்கர்ட்டில் கொடுக்கச் சென்றவர்களை போலீசார் அடித்ததேடல்லாமல், அடித்தபோது சத்தம் போட்ட அவர்களை சத்தம் போட்டு கேர்ட்டில் அவ்மதித்ததாகக் கூறி அவர்கள்மீது ஒரு வழக்குத் தொடர்த்திருக்கிறார்கள். இராமதிரி விவசாயிகளை பல விதமாகத் தன்புறுத்தினால் அவர்கள் விவசாயத்தில் உற்சாகத்தை இழந்துவிடுவார்கள். விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது.

மேலும் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு எளிதில் கடன்கள் கிடைக்கும் படி செய்யவேண்டும். அவர்கள் இப்போது பெரிய கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடன் தொல்ையைப் போக்கவேண்டும். சர்க்கார் அவர்களுக்கு எளிதில் கடன்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது அவர்கள் ஒரு மனு கொடுத்தவுடனேயே அவர்களுக்கு கடன்கள் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் மனுக் கொடுத்தவுடன் சிக்கிரம் அதைக் கவர்த்து கடன் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் பல அதிகாரிகளுக்கு மனுக்கள் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நான் கூறிய யோசனைகளைப்படி சர்க்கார் காரியங்கள் செய்தால் நாம் விவசாயத்தில் சிக்கிரத்தில் முன்னிற்போம், நம் நாடு முன்னேறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI A. P. C. VEERABAHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டின் நல்ல பொருளாதாரத்திற்கு ஜீவநாயகம் இருக்கும் விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மாணிப் கோரிக்கை அது க்கிறேன். நம் பட்ஜெட் விவசாயப் பட்ஜெட் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. விவசாய அபிவிருத்திக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் இந்த ராஜ்ய பொருளாதார பட்ஜெட் அமைந்

[Sri A. P. C. Veerabahu] [28th March 1958]

திருக்கிறது. நாட்டின் பொருளாதாரத் தாழ்வை நீக்குவதில், விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் வெகு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பது இதர ராஜ்யங்களுடன் நம் ராஜ்யத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கண்டடாகத் தெரிகிறது என்று அரசாங்கத்தார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க நிலைமை. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பல நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. இதுவும் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது, பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளையும், விவசாய மாதிரிப் பண்ணைகளையும், கால்நடைப் பண்ணைகளையும் அமைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறார்கள். ஆனால் இந்த சமயத்தில் நான் ஒரு வலுவற்றதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. அதாவது, தொழில் பொருளாதாரத்தை நம்பியிருக்கும். நாடுகளில் உள்ள அளவுகூட நம் நாட்டில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படவில்லை. இதற்கு பெரிதும் காரணமாக இருப்பது கடன் வசதிக் குறைவுதான். விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகள் மிகவும் தேவையாக இருக்கின்றன. நீண்ட காலக் கடன், இடைக் கடன், காலக் கடன், அவ்வப்போது கொடுக்கப்படும் கடன் முதலிய கடன்கள் அவர்களுக்கு மிகவும் அவசியம். இந்த நாட்டில் விவசாயிகள் கடன் பளுவால் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களுக்கு அதிக வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. பலர் கடன் கொடுப்பதை ஆஸ்பத்தமாக வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயப் பண்டங்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்கூட்டியே அவர்களிடம் “காண்ட்ராக்ட்” செய்துகொண்டு விடுகிறார்கள். மார்க்கெட்டிங் பெலிலிடஸ் கரெடிட் பெலிலிடஸ் முதலிய வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும் அந்த நடவடிக்கைகள் இவ்வாறு காண்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்களுக்குப் பயன்படுகிறதெயொழிய விவசாயிகளை இவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு கடன் தொல்லைகள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர்வேயில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி நம் சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் எவ்வளவோ பேசுகின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்தை இவை ஆதரிக்கின்றன. கூட்டுறவு முறை அரசாங்கத்தால் கட்டாய முறையாக ஆக்கப்படாததால்—அது மக்களின் இயக்கமாகவே இருப்பதால்—கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கிடைக்கும் கடன் வசதிகள் எட்டு சதவிகிதம் தான் என்று ரிசேர்வ் பாங்கின் புன்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. பாக்கி கடன் வசதிகளை விவசாயிகள் தாங்களாகவே செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த பாக்கி கடன் வசதிகளை விவசாயிகள் அவர்களாகவே தேடிக்கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், குறைந்த காலக் கடன்களுக்காக தங்கள் நிலங்களை அடமானம் வைத்தால் சர்க்கார் தன் சட்டங்களால் அவர்களைப் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் விவசாயிகள் இன்று தங்கள் நிலங்களை பிளாமிவில் எழுதிவைத்துக்கூட கடன் வாங்க நிற்பதிக் கப்படுகிறார்கள்.

அம்மாதிரி தங்களுடைய நிலங்களைக் கிரயம் எழுதிவைத்து கடன் வசதி பெறவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்; கிராம மக்கள் ரம்பிக் கையில் குறைந்து விடவில்லை; நாணயத்திலும் குறைந்து விடவில்லை. அப்படிக்குறைந்துவிட்டால் நிலத்தைக் கிரயம் எழுதி வைத்தாலும்கூட மீண்டும் நிலத்தை ஒருவன் படுத்துக்கொள்ளமாட்டான். ஆகையால், அந்த முறையில் கடன் எழுப்ப வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, விரிவான முறையில், எந்த எந்த முறையில் எல்லாம் கடன் வசதிகள் செய்ய முடியுமோ அதை உடனடியாக செய்யவேண்டும். குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடன் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

10-20 நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது ஒரு பொருளாதார நெருக்கடி காலம். சமூக சமாளிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். எல்லா தூர்பு ஆலைகளும் ரொம்பத் தேக்கம் அடைந்திருக்கின்றன. அதற்கு முக்கியமாக வேண்டியது நல்ல பருத்தி. இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் பருத்தி

28th March 1958] [Sri A. P. C. Veerabahu]

யினுடைய தரம் குறைந்து வருகிறது. நீண்ட “ஸ்டேபிள்” பருத்தி அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை. இதற்குப் பெருவாரியாக இறக்குமதியை நம்பித் தான் இன்றும் இருக்கிறோம். இப்பொழுதுள்ள தூல் தேக்கத்தைச் சரியாக சமாளிக்க வேண்டுமென்றால், உயர்ந்த ரக தூலை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நிலைமையில் மில்கன் இருக்கவேண்டும். 20, 25, 40-ம் நெம்பர் தூல் தான் உற்பத்தி செய்யும் தூல் ஆலைகள் தேக்கத்தின் காரணமாக 60, 80 ரக தூலைச் செய்வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. அதற்கு நல்ல ரகமான பருத்தி தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால், எழுதத்தில் இப்பொழுது நல்ல ரகமான பருத்தி விளையும் வரியா குறைந்து வருகிறது என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, பொறுக்கு விதைகள் அமுல்படுத்தும் இந்த நேரத்தில், மாதிரிப் பண்ணைகள் அமுல் நடத்தும் இந்த நேரத்தில், எவ்வளவு தூரம், சீக்கிரமாக பருத்தியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு உயர்ந்த ரக வித்துக்களை ஜனங்களுக்கு வாரி வழங்கமுடியுமோ அப்படி வழங்கினால்தான் தேக்கம் அடைந்திருக்கும் தொழில் பொருளாதாரம் சீர் அடைய முடியும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஏற்கெனவே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி இந்த மாகாணத்தில் நடந்து வருகிறது. விவசாயக் கல்லூரியின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கவேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால், இருக்கும் கல்லூரியில், சென்ற வருஷத்தில் எவ்வளவு ‘சீட்’ இருக்கிறதோ அவ்வளவு ‘சீட்டு’களுக்குத்தான் அப்ளி கேஷனும் வந்திருந்தது. மற்ற இன்ஜினீயர் கல்லூரி, வைத்தியக் கல்லூரி இவைகளில் தேவைக்கு அதிகமான மாணவர்கள் சேர முன்வந்திருப்பதால் விவசாயக் கல்லூரியில் அவ்வளவு தேவைக்கு அதிகமாக மாணவர்கள் சேர முன்வரவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் நாட்டின் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் அதிகம் தேவையாக இருக்கிறார்கள். போதுமான டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் இல்லாத காரணத்தினால், பிளாக் டெவலப்மெண்ட் பிரதேசத்தைப் பெருவாரியான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்று சர்க்கார்த் தரப்பில் சொல்லப்பட்டது கனம் அமைச்சர்களுக்கு குரூபகம் இருக்கலாம். அம்மாதிரி நமக்கு ஒரு பக்கம் விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் அதிகமாகத் தேவை இருக்கிறது. ஆனால், அவர்களைத் தயாரிக்கும் கல்லூரியில் போதுமான மாணவர்கள் சேர முன்வருவது இல்லை என்ற காரணத்தால், இதைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களுக்குச் சற்று அதிகமான ஊதியத்தைக் கொடுக்க முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், இதைவிட இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஊதியம் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். விவசாயக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் சேருவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக அதிகக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தி, விவசாயத் துறையில் நல்ல நிபுணத்துவம் வாய்ந்த, திறமை மிக்க, நுணுக்கம் வாய்ந்த ஒரு பெரிய personnel ஐத் தயாரிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அப்பொழுதுதான் சிறந்த முறையில் விவசாய அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

எல்லாவற்றையும்விட மிக முக்கியமானது, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவரமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர வேண்டும். அதில் தாமதம் ஏற்படுவதினால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்க நடவடிக்கைகளில் ஒரு அளவு உற்சாகம் காணப்படாமல் இருக்கிறது. ஸ்திரமான நிலக் கொள்கையை அனுசரிப்பதன் மூலமாக விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உண்டான ஒரு சூழ்நிலையை நாட்டில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதற்கு இடைக்காலத்தில் நமது கவர்னர் பொதுமான் உரையில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்துவது பற்றி சொல்லப்

[Sri A. P. C. Veerabahu] [28th March 1958]

பட்டிருக்கிறது. உயர்ந்தபட்ச வரம்பு ஏற்படுத்துவதோடு கூட, குறைந்த பட்சமாக இவ்வளவு நிலம் உடையவர்கள்தான் விவசாயத்தைத் தாங்களே நடத்தலாம் என்ற நிலையையும் சீக்கிரமாக நம் சர்க்கார் அறிவிக்கவேண்டும். குறைந்தபட்ச நிலம் உடைய சின்ன நிலச்சுவாந்தார்கள் தாங்களே தங்களுடைய உற்பத்தியில் ஈடுபடலாம் என்ற சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்குமாறு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மான்யத்தில் மிக முக்கிய இடம் கொடுக்கப் பட்டிருப்பது மீன் இலாகாவுக்கு. மீன் உற்பத்தியானது எந்த அளவுக்கு உற்சாகமாக விரிவடைகிறதோ அந்த அளவுக்கு நம்முடைய விவசாயப் பொருளாதாரமும் சீர் அடையும் என்ற நம்பிக்கையுடையவர்களில் நானும் ஒருவன். மீன் உற்பத்தியின் மூலமாக ஜப்பானிய தேசத்துப் பொருளாதாரத்தை 40 சத விதத்திற்கு மேலாக உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் துறையிலோ அல்லது பிற தேசத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடிய நுணுக்கமான இயந்திரங்களைக் கொடுப்பதிலோ ஜப்பானுடைய நிபுணத்துவம் பிரசித்தம் வாய்ந்தது. ஆனால், அவர்கள் தங்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்குப் பெரும்பாலும் மீன் பிடிப்பையே நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த அளவு விஸ்தாரம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் கடல் பூராவையும் தங்களுக்குச் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் கடலோரத்திலே கூட அவர்கள் மீன் பிடித்துச் செல்கிறார்கள். அப்படிப் பிடிக்கும் மீனை அவர்கள் தங்களுடைய நாட்டில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதில்லை. மீன் பிடித்து பாக்கரி கப்பல் மூலமாக பிடித்த இடத்திலேயே 'க்யூர்' செய்து, மேலை நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் விசை பொருத்திய கப்பலில் சென்று, நைலான் வலைகளை உபயோகப்படுத்தி, ஏராளமாக மீன் பிடித்து, பாக்கரி கப்பலில் 'க்யூர்' செய்து, அவைகளைப் பல நாடுகளுக்கு அனுப்பி, மீன் தொழிலை விஸ்தாரம் அடையச் செய்து, அதன் மூலமாக தங்களுடைய பொருளாதாரத்தை அவர்கள் சீர்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது இந்திய நாட்டின் அரசாங்கம்கூட foreign collaboration மூலமாக இந்தத் தொழிலுக்குப் பெரிய ஊக்கம் தேடக் காத்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த மாகாண அரசாங்கம் ஒரு ஆஸ்பதமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நமக்கு 600 மைல் நீளமுள்ள கடலோரம் இருக்கிறது. Foreign collaboration நமக்கு ஜப்பானிடமிருந்து கிடைத்தாலும் சரி, அமெரிக்காவிடமிருந்து கிடைத்தாலும் சரி, எவ்வளவு அதிகமாகப் பெற முடியுமோ அதைப் பெறவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சென்ற ஆண்டில் 172 நைலான் வலைகள் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு வலையின் விலை ரூ. 60 முதல் ரூ. 70 ஆகிறது. நைலான் வலைகளை எவ்வளவு அதிகமாக ஆக்கித்தர முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக ஆக்கித்தரவேண்டும். நைலான் வலைகளை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, அவைகளை உள்நாட்டிலேயே தயார் செய்வதற்கு இயந்திர சாதனங்களை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்படுத்துவதற்கு உண்டான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத் திரமல்ல

* SRI K. KARUTHAPPA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் பேச பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது நமது சர்க்காரானது விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, விவசாயத்தின் மூலமாக நமது நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்ற ஒரு பெரிய நோக்கத்தை கருத்திற் கொண்டு,

28th March 1958] [Sri K. Karuthappa Gounder]

விவசாயத்திற்குப் போதிய அளவு நல்ல முறையிலே அதிகமான தொகையை மான்யமாக ஒதுக்கி, பல விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக உதவி கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இருந்தபோதிலும்கூட இப்பொழுது என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவரையில் விவசாயம் அவ்வளவு அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்று ஒருசில குறைகளைச் சொல்லவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றேன். குறிப்பாக எனது ஒட்டன்சத்திரத் தொகுதி மிகுந்த வறண்ட மேட்டுப் பிரதேசம் என்றும் பஞ்சம் நீங்காத பிரதேசமாகவும் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் 50 முதல் 60 அடி வரை ஆழமாகத் தோண்டி கேணிகளின் மூலமாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியும் போதிய அளவு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் ஒரு போகம் செய்வதற்குக்கூட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த அளவு விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் வருஷத்தில் மூன்று மாத காலத்தில்தான் விவசாயம் செய்கின்றார்கள். மற்ற காலங்களில் வேலையின்றி சும்மா இருக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் உணவுப் பொருள்களெல்லாம் பிற பகுதிகளிலிருந்து வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்பகுதி மக்கள் பெரிதும் விவசாயத் துறையில் அபிவிருத்தி அடைய முற்பட்டாலும், அங்குள்ள மக்களின் உணர்ச்சியும் வேகமும் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமும் ஆர்வமும் இருந்தாலும், அவர்கள் உற்சாகமாக விவசாயம் செய்வதற்கேற்ற நீர் நிலை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பொதுவாக அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாய மக்கள் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவர்கள் பரப்பலாறு, வாத மாநாதி ஆகிய இரண்டு அணைகட்டுத் திட்டங்களைக் கட்டித்தருமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை இதுவரை சர்க்கார் அமுல் நடத்தாமல் இருப்பது பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். குறிப்பாக வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு, முதலில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, ஆவனசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலையில் பிற்பாக்கான பிரதேசங்களைச் சர்க்கார் கவனியாது இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக பல பெரிய அணைகட்டுத் திட்டங்களைக் கட்டிக்கொடுக்காவிட்டாலும் கூட மேட்டுப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் கேணிகளுக்கு நீரற்ற வசதி அளிக்க குறைந்த செலவில் சிறு நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார வசதி ஆங்காங்கு சிறிது கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த வசதியை விவசாய மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதாக இருந்தாலும் போதுமான அளவு கேணிகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் சிறிதளவு பயன்படுத்தக்கொள்ளலாம் என்று முற்பட்டாலும் அதிகப் படியான கட்டணம் கட்டும்படியாக இருப்பதனால் விவசாய மக்களால் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே நீர் நிலைகள் சரியாக அமைத்துக்கொடுத்து விவசாயத்திற்குப் போதிய தண்ணீரை இறைப்பதற்கு சகல வசதிகளும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக்கொடுத்திருப்பது போல் எங்கள் பகுதிக்கு அமைத்துக்கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு லோன் வசதி கொடுப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கிராமங்களிலுள்ள நடுத்தர விவசாய மக்களுக்கு லோன் கிடைக்காத காரணம் என்னவென்றால் பெரும்பாலானவர்களுக்கு ஜாயின்டு பட்டாதான் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட பட்டா முறை உடையவர்கள் ஒருசிலர் தான் இருக்கிறார்கள். ஜாயின்டு பட்டாக்களினால் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அத்தாட்சியின் பேரிலாவது கடன் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

[Sri K. Karuthappa Gounder] [28th March 1958]

அடுத்தபடியாக எங்கள் தொகுதியில் ஒரு விவசாய ஆபீசு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதை நல்லமுறையில் விரிவுப் படுத்தி அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு உரம், பொறுக்கு விதை, பூச்சி மருந்து முதலியன விநியோகிக்க வாகன வசதி செய்து கொடுத்து, நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒரு மேஸ்திரி யாவது போட்டு தக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அந்நாடு பகுதியில் விவசாயம் மிகவும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது. அதோடு பல குடிசைத் தொழில்களை அங்கு வளர்த்து விவசாயப் பொருள்களின் வாழ்வு சிறப்புறுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. NATARAJA ODAYAR: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவசாயத்தைப்பற்றி—விவசாயம் வளம் அடைய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி—பேசுவதற்கு இந்த மாதிரியில் நான் கலந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயம் என்பது அதன் வளர்ச்சி, முழு முதலம் இரண்டையும் கவனித்தே—மத்தியில் பயிர் அழிந்துவிட்டாலும் அழிந்தது தான்—தக்கமுறையில் பாதுகாத்து நடத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. நம் நாடு விவசாய நாடு என்பதை மறக்கமுடியாது. நம்முடைய விவசாய நாட்டில் போடு கின்ற வித்து முளைக்கின்றதா என்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். இங்கே விளைகிற நெல்லின் தரம் என்ன. இங்கே இருந்து அவை எங்கங்கே போகின்றன என்பதையெல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணித்தால்தான், இதில் பல அனுபவங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும். விவசாய அபிவிருத்திக்காக நாம் பலபல சட்டங்களை அவ்வப்போது அமுலுக்குக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது சரிவர நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தினால் நம் நாட்டில் விவசாயம் சரியான முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. உதாரணமாக ஒன்று சொல்கிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பூச்சிமருந்து வழங்குவதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். பாதி விலைக்குப் பூச்சி மருந்து கொடுக்கப்பட்டும் வருகிறது. டெல்டாங்காவில் பூச்சி மருந்தினால் பயிர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றன. குறிப்பாக கடலூர், விழுப்புரம், திண்டிவனம் முதலிய டெல்டாங்காவிலுள்ள பிரதான நகரங்களுக்கு நல்லமுறையில் பூச்சி மருந்து கிடைக்கின்றன. ஆனால் பூச்சி மருந்து அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால், வாங்குபவர்கள் யாரும் இல்லாத காரணத்தினாலோ விவசாயப் பெருமக்களுக்கு அணை கிடைப்பது இல்லை. காரணம் முதலில் அவர்களுக்கு எங்கே வாங்கவேண்டுமென்பது தெரியவில்லை. எப்படி வாங்கி உபயோகிப்பது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே தயவுசெய்து தாலுகாவாரியாகப் பூச்சி மருந்தைப் பிரித்து அதிகாரிகளைக்கொண்டு ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் சென்று ஆங்காசுள்ள விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளுக்கு அத்தகைய ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று உரம் வழங்குவதில் நாம் சட்டம் செய்து அமுலாக்கப் போகிறோம். உரத்தை வாங்குவது விவசாயிகள் என்று நினைக்கிறோம். அவர்களுக்கு அதை எப்படி உபயோகிப்பது என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக நான் பார்த்தேன். நகரத் திருச் செய்து ஒரு கிராமவாசியைக் கொண்டு ஒரு சிறு மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அவனிடத்தில் அது என்ன என்று நான் கேட்டேன். உப்பு என்று சொன்னான். உப்பு எதற்கு என்று கேட்டதற்கு விவசாயத்திற்குத்தான் உப்பு வாங்கிப் போகிறேன் என்று சொன்னான். அரிசனியம் உப்பு என்பது அவனுக்குத் கிடைக்கவில்லை. உப்பு வாங்கிப்போடு என்று சொல்லாததே கேட்டிருக்கிறேன். அதனால் சப்பாட்டு உப்பை அவன் நினைத்திருந்த உரமாக வாங்கிப்போவதைப் பார்த்தேன். அதைப்போட்டால் நன்றாக விளையும் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது நம் நாடு செய்யப்படுவதை ஏழை எளிய விவசாயிகளினால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆகையால் பிளாக்வாரியாக பிரசாரக் குழுவை அமைத்து—இப்போது

28th March 1958] [Sri C. Nataraja Odayar]

வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்—அவர்களைக்கொண்டு நல்லமுறையில் கிராம மக்களுக்கு இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்து விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று கடன் வசதி சர்க்காரால் அளிக்கப்படுகிறதேபோலவே விவசாய என்ஜின்களைக் கடனாகக் கொடுக்கும் முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும், தண்ணீர் இறைப்பதற்குப் பணம் கட்டத் தவறிவிட்டால் என்ஜினைப் பறிமுதல் செய்ய விதி இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் இல்லாத வகையில் என்ஜின்களைக் கடனாகக் கொடுப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்குத் தண்ணீர் அவசியம். உணவை வைத்துத் தண்ணீர் இல்லை என்றால் எவ்வளவு கஷ்டமோ அவ்வளவு கஷ்டம் தண்ணீர் விவசாயத்திற்கு இல்லாவிட்டால். தண்ணீர் இலாகா வேறு விவசாய இலாகா வேறு என்று இருப்பதனால் சில கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. பெருவாரியான அணைக்கட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்த இலாகா தனியாக இருந்தாலும் சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களையாவது விவசாய இலாகாவிடமே ஒப்படைத்துவிடவேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம் : சிறு நீர்ப்பாசனங்கள் விவசாய இலாகாவிடமேதான் இருந்து வருகிறது அநேகமாக.) இப்படி இருப்பதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று நெல் மார்க்கெட்டு—எந்த ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டாலும், உள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில்தான் அதிகப்படியான விலைக்கு, நல்ல தரம் உள்ள நிலைமையில் விற்பனாகிறது. கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய இடங்களில் சாதாரணமாகத்தான் விற்பனாகிறது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் நல்ல லாபத்தை அடைந்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பணம் கிடைக்காமல் போகிறது. மற்ற மணிலா, புஞ்சைப் பயிர் முதலிய வற்றிற்கு விலை இருப்பதுபோலவே நெல்லுக்கும் மார்க்கெட் சென்னை, ஏற்படுத்தினால் லாபகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நெய்வேலியில் ஒரு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமோ வராது என்பதற்குத் தீர்மானம். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இப்படி அங்கு ஒரு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு இவ்வளவு தொகையாகும் அல்லது அதிகாரிகள் சரியான வேலை செய்வதில்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம், ஆனால் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னர் நான் செய்தித் தாளில் பார்த்தேன். பட்டேல் என்ற மத்தியமந்திரி ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில சர்க்கார்களிடையும் அதிகாரிகளிடையும் உடனடி இல்லாத காரணத்தினால்தான் விவசாயம் சரிவர வளரவில்லை என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை அவர்களே உணர்ந்து சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் கேட்கிறேன், எங்கனிடம் பணம் இல்லை என்று நாங்கள் அடிக்கடி சொல்கிறோம், எங்கள் மாநில சட்டசபையில் உள்ள எதிர் சட்டி அங்கத் தினர்களும், எங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களும் கூட டெல்லியை ஏன் பணத் திற்கு கேட்கக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள், அப்படி எங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களும் எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும் டெல்லியைக் கேள் என்று சொல்லும்போது எங்களை ஏன் குறை கூறுகிறீர்கள், என்று அவர்களிடம் அதட்டிக்கூறி நல்ல முறையில் எங்களுக்கு வழிவகை செய்து தாருங்கள் என்று அவர்களை கேட்கும்படி நான் இந்த சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று, கால்நடைகள், மனிதர்களைப் பார்க்கும் டாக்டர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அந்தப்போன்று கால்நடை டாக்டர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க பணம் எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அந்த டாக்டர்களுக்கும் ஐந்து வருஷப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது, என்

10-40
a.m.

[Sri C. Nataraja Odayar] [28th March 1958]

அனுபவத்தில் நான் பார்த்திருக்கிறேன், கால்நடை வைத்தியர்கள் வைத்தியம் செய்வதை. அவர்கள் வைத்தியம் செய்வது எனக்குக்கூட புரியும்படி இருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கு உடம்பில் ஜூரம் கண்டால் அதற்கு உடனே பென்ஸிலின் இன்ஜெக்ஷன் போடப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு தாலாகாவிற்கு ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. ஆனால் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கையோ அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், முதல் சிகிச்சை என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே அதற்கு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும்.

இப்பொழுது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த மாணவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத நிலைமையிருக்கும்போது அவர்களில் பலருக்கு பயிற்சி கொடுத்து ஜில்லாவாரியாக அவர்களை கம்பென்ஸண்டர்களாக நியமித்தால் நாம் நம் கால்நடைகளை நன்கு பராமரிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படி தாலாகாவாரியாக டாக்டர்களை போட முடியா விட்டால், தபால் நிலையங்கள் நகர்ந்து வருவது போன்று அதாவது மொபைல் போஸ்ட் ஆபீஸ் போன்று, கால்நடைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மொபைல் டிஸ்பன்ஸரி ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கால்நடைகளுக்கும், மனிதர்களுக்குப் போடுவதுபோல், தடுப்பு ஊசிகள் போடவேண்டும். இப்பொழுது மூன்று தாலாகாக்களுக்கு ஒரு இடத்தில் இந்த ஊசிகளை வைக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த தடுப்பு ஊசிகள் ரொம்ப நாள் வைத்திருந்தால் கெட்டுவிடும். ஆகவே, இந்த தடுப்பு ஊசிகளை எல்லாத் தாலாகாக்களிலும் வைக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வோ மானால் கால்நடைகளுக்கு வியாதிகள் வராமல் நாம் தடுக்கமுடியும். ஆகவே எல்லாத் தாலாகாக்களிலும் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளில் இந்த தடுப்பு ஊசி மருந்துகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பலவகைகளில் விவசாயம் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. எனது தாலாகாவில் கரும்பு அதிகமாக பயிர் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் அங்கு ஒரு கரும்பு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் அங்கு கரும்பு பயிர் செய்யும் விவசாயிகள் மிக்கப் பயன் அடைவார்கள். என் கள்ளக்குறிச்சித் தொகுதியில் காடுகள் நிறைய இருக்கிறது. அந்த இடங்களை பட்டா செய்து கொடுக்காமல் மாடுகளை மேட்ப்பதற்காக கொடுத்தால் மாடுகளை நன்றாக வளர்க்க வசதியிருக்கும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. S. ARUNACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயம் என்பது நம் நாட்டின் சிறந்ததொரு தொழிலாகும். நம் நாட்டில் முக்கால் பாகத்திலும் விவசாயந்தான் நடந்துவருகிறது. வேறு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு தொழிலும் நம் மாகாணத்தில் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். நம் விவசாயத்தைப் பெருக்க முக்கியமாக வேண்டியது நீர்பாசன வசதியாகும். அதிலும் முக்கியமாக வேண்டியது, சிறு நீர்பாசனத்தான். ஏரிகள், வரவுகால்கள், இன்னும் குளங்கள் போன்ற சிறு சிறு நீர்பாசன வசதிகளை எல்லாம் மம் சர்க்கார் நன்கு செய்துகொண்டுவருகிறது. அவைகள் எல்லாம் செய்யப்படாமல் இருக்கும் பாகங்களை அரசாங்கம் கவனித்து அங்கும் இத்தகைய வசதிகளை செய்து கொடுக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மழையில்லாத காலத்தில், கிணறுகள், ஊற்றுக்கள் இருக்கும் இடங்களில்தான் விவசாயம் நடந்துவருகிறது. முன்பெல்லாம், பாசன வசதிகள் உள்ள இடத்தில்கூட, ஊற்றை எதிர்பார்த்து கிணறுகள் தோண்டி என்ஜின் வைத்து பயிர் செய்வதற்காக. இப்பொழுது பம்பு செட்கள் அமைத்து பயிர் செய்துவரப்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டம்

[28th March 1958] [Sri V. S. Arunachalam]

ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது ஒரு நாளில் 14 மணி நேரத்தான் மின்சாரம் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், ஊற்றுக்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் குறைந்தது நாள் ஒன்றுக்கு 20 மணி நேரமாவது மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில பகுதிகளின் நல்ல ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களும், மின்சார இலாகா அதிகாரிகளும், விவசாய டயரக்டர் அவர்களும் கவனித்துப் படிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் திருவள்ளூர் தொகுதியில் இரண்டு ஏரிகள் புதிதாக கட்ட 3, 4 வருஷங்களாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டும் அவைகள் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருப்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். திருவள்ளூர் தாலாகாவில் வெளாகாபுரம் என்ற கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு, 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு 100 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 36 ஏக்கர்கள்தான் சீர்படுத்தப்பட்டு இப்பொழுது மசூல் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அங்கு சரியான நீர்பாசன வசதியில்லை. ஆனால் அந்த 100 ஏக்கர்களுக்கும் வருஷந்தோறும் கிஸ்தி வசூல் செய்யப்பட்டுவருகிறது. அங்கு ஏரிகள் கட்டுவதற்கு, 54-ல் இருந்து எஸ்டிமேட்டுகள் எல்லாம் போடப் பட்டும் இன்னும் அவைகள் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்கு விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய முயற்சியுடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, போலிவாக்கம் என்ற ஊரில் ஒரு ஏரி புதுப்பிக்க இருக்கிறது. அதையும் செய்துகொடுத்தால் நல்ல மசூலை நல்ல முறையில் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். அதோடு இந்த விவசாய லோன்கள், காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படியாகவும் நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு அவசியமான பூச்சி மருந்துகளை அரசாங்கம் பாதி விலைக்கு கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை அறிந்து சந்தோஷப்படுகிறேன். அதோடு கொடுக்கப்படும் அந்த மருந்துகளை காலகாலத்தில் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த விவசாயிகளுக்கு முக்கியமானது கால்நடைகள். இந்த கால்நடை அபிவிருத்திக்காக ஆங்காங்கே ஜில்லா தோறும் தாலாகா தோறும் உற்பத்தி காளைகளை கொடுப்பதற்காகவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துவருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் டயரக்டர் அவர்களும் இதற்காக ஆங்காங்கே பல ஏற்பாடுகளும் தீவிரமாக செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் நல்ல காளைகளை அங்கங்கே கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஸ்பல்டி என்ற முறையில் ஏதாவது சலுகை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்தால் அதிகமான காளைகளை விவசாயிகள் பெருக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் எண்ணூர் போன்ற பகுதிகளில் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வைத்து மிக உற்சாகமாக வேலை செய்துவருவதாக தெரிகிறது. அங்கு அவர்களுக்கு தொழிற்சங்கங்களும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குவேண்டிய கட்டுமரங்களை சர்க்கார் மூலமாக வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு ஒரு சிறிய மீன் துறைமுகத்தை ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு சிறந்த முறையில் அவர்களுடைய தொழிலை வளர்க்கமுடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த பாசன விஷயத்தில், மழை நல்ல முறையில் பெய்யாத காரணத்தால் வாய்க்கால்களை அந்தந்த கிராமத் தார்களே சீர்படுத்தி தண்ணீர் கொண்டுவரப் பயிர் செய்தார்கள். இப்போது சரியாக மழை இல்லாததினால் அந்த ஆற்றிக்கால்வாய்களும் வரண்டுபோய்விட்டது. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது அவர்கள் என்ஜின்களை மின்சாரத்தையும் வைத்து பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சிறந்த முறையில் உதவி அளிக்க

10-50
a.m.

[Sri V. S. Arunachalam] [28th March 1958]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நல்ல முறையில் விதைகளை சொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இப்போது பல விவசாய பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி அரசாங்கம் நல்ல விதைகளை கொடுத்து வருகிறது. இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் எந்தெந்த விதைகள் வேண்டுமோ அந்த விதைகளை வரவழைத்துக் கொடுப்பதற்கு அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது விவசாய டிப்பார்ட்மெண்ட் ஆபீஸில் போய் அந்த காலத்திற்கு எந்த விதை வேண்டுமோ அதைப்போய் கேட்டால் அந்த விதை இல்லை, வேறு விதை இருக்கிறது என்று சொல்லி வருவதாக தெரிகிறது. எந்த சமயத்திற்கு எந்த விதை வேண்டுமோ அந்த விதையை கொடுத்தால்தான் விவசாயம் சிறந்தமுறையில் நடைபெறும் என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டிய விதைகளை சொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு அதிகமாக பேசவேண்டியிருக்கிறது என்றாலும் இப்போது நேரம் இல்லாமல் இருப்பதினால் இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. MARAPPA GOUNDER : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபை முன்பு மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில அபிப்பிராயங்களை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது சர்க்கார் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்கு முதல் இடம் கொடுத்து பல கோடிச்சணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து கால்வாய்களையும், ஏரிகளையும், குளங்களையும், அணைக்கட்டுகளை கட்டுவதற்காக திட்டமிட்டு அவைகளை நிறைவேற்றி, அதன் மூலம் பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்தி அதன் மூலம் பலலாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பதை கண்டு சர்க்காரை நான் மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டுகிறேன். அந்தத் திட்டத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பவானிசாகர், அமராவதி போன்ற திட்டங்கள் நிறைவேறி பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த திட்டங்களில் கொஞ்சமும் அனுசூலம் அடையாத பகுதி, அந்த ஜில்லாவில் அவனாசி என்று ஒரு தாலுகா இருக்கிறது அந்த தாலுகாவில் கொஞ்சமும் பாசன வசதி கிடையாது. சுமார் பத்து இருபது குளங்கள் மாதிரி இருக்கின்றன. அந்த குளங்களிலும் பல வருஷங்களாக பருவ மழை தவறியதாலும், வந்த மழையும் மிக குறைவாக இருந்ததினாலும் அந்த ஏரிகளில் சரியாக தண்ணீர் இல்லை. ஆனால் மக்கள் மழையை நம்பித் தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சில வளம் உள்ள பூமிகளில் சிலர் கிணறுகளை வெட்டி விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தினால் அந்த கிணறுகளிலும் தண்ணீர் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. ஆகையினால் கிணறுகளை அதிகமாக ஆழப்படுத்தி—முன்பு 40 அடி 50 அடி இருந்த கிணறுகளை இன்று 100, 120 அடி என்று ஆழப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த கிணறுகளுக்கு மின்சார பம்பு செட்டுகளை வைத்து தண்ணீர் இறக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்போது ஓரளவுக்கு மழை இருந்ததினால் அந்த கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கின்றது. அப்படியிருந்தாலும் வருஷா வருஷம் விவசாயிகள் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் விவசாயம் செய்வதற்கு பல வசதி அவர்களிடம் கிடையாது. ஆகையினால் சர்க்காரையும் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளையும் பணத்திற்காக எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் சர்க்கார் சரியாக பணம் கொடுத்து வருவதில்லை என்று தெரிவித்தக் கொள்கிறேன். இப்போது அவனாசி, சேபூர் போன்ற பிரிக்காலில் சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் அந்த இடங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை குறிப்பிட்டு அங்குள்ள மக்கள் கடன் விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அந்த விண்ணப்பம் சரியாக கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகிற விண்ணப்பங்கள் 100-க்கு 75 பைசல் செய்யப்படவில்லை, கடைசியாக பெப்ரவரி மாதம்

[Sri K. Marappa Gounder] [28th March 1958]

முடிய சுமார் 600 விண்ணப்பங்கள் அந்த அதிகாரியிடத்தில் பணம் பட்டுவாடா ஆகாமல் மீதம் இருக்கின்றன. அதோடு அங்குள்ள கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளுக்கும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பாங்கிலிருந்து அதிகமான பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் போதுமான அளவு பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை சுமார் அவரை யூனியனைச் சேர்ந்த சொண்டிகர்கள் 10 வருஷ காலமாக ஜூன் மாத கடைசியில் பணம் தவணை தவறி நிறுவனமாக நின்றதில்லை. பாங்கிலிருந்து ஸொஸைட்டிகளுக்கு போதுமான அளவு பணம் கிடைக்காமல் இருப்பதினால், அதை விவசாயிகள் நம்பிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்து சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பண வசதிகளை அதிகாரிகளைக்கொண்டு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறுகளில் தண்ணீர் இருந்தும் இவ்வருஷத்தில் எலெக்ட்ரிசிட்டி அதிகாரிகளின் தொல்லையால் சரியானபடி விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. எனென்றால், அவனாசி தாலுகாவில் நூற்றுக்கு 75 கிராமங்களில் உள்ள கிணறுகளுக்கு இரவு 10 மணியில் இருந்து காலை 6 மணி வரை சப்ளை கொடுத்து வந்திருந்தார்கள். அதாவது 10 வருஷ காலமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். இம்முறையில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்ற ஆகஸ்ட்-செப்டெம்பர் மாதத்திலிருந்து எலெக்ட்ரிசிட்டி முதல் ஆரம்பகாலம் ஸப்ளை கொடுத்து வந்த கிணறுகளையும் சேர்த்து 50 சதவீதம் அளவிற்கு குறைவு வரிஸ்டமாக ஏற்படுத்தி 6 மணி நேரம் சப்ளை கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த அளவு ஸப்ளை போதாது என்று சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதியில் காணூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் மட்டும் எலெக்ட்ரிசிட்டி மினிமம் சார்ஜாக 25,000 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது தண்ணீர் இறைத்தாலும், இறைக்காவிட்டாலும் அந்த அளவிற்கு மினிமம் சார்ஜ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள்—அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு விவசாயிகள்—விவசாயத்தில் மிகவும் ஆர்வம் உடையவர்கள். இருந்தாலும் இந்தக் காரணங்களினால் சரியாக விவசாயத்தைச் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு சர்க்காரிலிருந்து கடன் வசதிகளும், விவசாய இலாகாவிலிருந்து நல்ல விதைகளும்—பொருக்கு விதைகளும்—பருத்தி விதைகளும் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்தால் இந்த பிரக்காவில் நல்ல விளைவுகள் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில், பருத்தி, மிளகாய், புகையிலை, கரும்பு போன்ற பணப் பயிர்கள் நன்றாக விளைகிறது. அதாவது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே எல்லா தாலுகாக்களிலும் விளையக்கூடிய அளவிற்கு புகையிலை அவனாசி தாலுகாவில் மட்டும் விளைகிறது. அதாவது வருஷத்திற்கு 20,000 பாரம் அவனாசி தாலுகாவில் மட்டும் விளைகிறது. ஆனால் இந்தப் புகையிலை சென்ற வருஷம் மத்திய சர்க்கார் போட்ட அதிக வரியினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு பாரம் ஒன்றுக்கு 300, 400 என்றிருந்தது. நூறுக்குக் கீழே ரூ. 50 வரை கீழே இறங்கிவிட்டது. ஆனால் விவசாயிகள் அதை வைத்துக்கொண்டு விலை ஏறிய பிறகு விற்பதற்கு, அவர்களுக்கு அந்த மாதிரி சூழ்நிலை இல்லை. என்னென்றால் அந்த தாலுகாவைப் பொருத்தமட்டிலும் விவசாயம் நஷ்டமாக இருந்து வருகிறது. ஆகையால் போன விலைக்கு விற்பது விவசாயத்திற்கு ஆன செலவுக்கும், குடும்பச் செலவுக்கும் வாங்கிய கடன்களை அடைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் நூறுக்குக் கீழேயே எல்லா புகையிலையையும் விற்பது விடுகிறார்கள். கேரள சர்க்காரும் நம் சர்க்காரும் விற்பனை வரியை எடுத்த பிறகு இன்று விலை 200-லிருந்து 300 வரை ஏறி இருக்கிறது.

[Sri K. Marappa Gounder] [28th March 1958]

பாரம் ஒன்றுக்கு 200 முதல் 250 வரை ஏறியிருக்கிறது. இந்த விலை உயர்வின் பலன்களெல்லாம் வியாபாரிகளுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. விவசாயிகளிடம் இப்போது எந்த விதமான புகையிலையும் இல்லை.

அதேமாதிரி பருத்தி நன்றாக விளையக்கூடிய இடம் அவனாசி தாலுகா, கோயம்புத்தூர் தாலுகாவில் ஆடி மாதத்தில், ஆவணி மாதத்தில் பருத்தி போடுவது வழக்கம். அவனாசி தாலுகாவில் புரட்டாசி, ஐப்பசி, மாதங்களில் பருத்தி போடுவது வழக்கம். இந்த வகையில் 2 மாதங்களுக்கு முன்பு கோயம்புத்தூர் தாலுகாவில் பருத்தி விளைந்து விடுகிறது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் பருத்தியின் விலை பொதி ஒன்றுக்கு 40 ரூபாய் வித்தியாசமாகி, 2 மாதத்தில் இறங்கி விடுகிறது. காரணம் என்ன என்றால் கோயம்புத்தூர் மில் முதலாளிகள் பருத்தி வெடிப்பதற்கு 2 மாதங்களுக்கு முன்பே பொதி ஒன்றுக்கு 145 ரூபாய்க்கொடுத்து வாங்கி விடுகிறார்கள். கோயம்புத்தூர் தாலுகாவிற்குக் கீழேயுள்ள தாலுகாக்களில், பருத்தி வெடிக்கும் சமயத்தில் பொதி ஒன்றுக்கு 30, 35 ரூபாய் குறைந்து 100, 110-க்குத் தான் இருக்கிறது. பஞ்சுக்கு லீலிங் ரேட் 981 ரூபாயாக இருக்கிறது 145 ரூபாய்க்கு பருத்தி வாங்கும்போதும் அதே விலை. 110 ரூபாய்க்கு வாங்கும்போதும் அதே விலை. பஞ்சின் விலை அதே விலைதான். இப்படி இருந்தபோதிலும் பருத்தியை அந்த விலைக்கே விற்கு வேண்டியிருக்கிறது. 2 மாதம் கழித்து விற்கு 145 ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. அது வரையில் வைத்து விற்பதற்கு அந்த விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் இல்லை. அத்துடன் இவர்கள் முன்பு வாங்கிய கடன்களைக் கொடுப்பதற்காக விற்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் கூட்டுறவு முறையில் அவனாசியை ஹெட் க்வார்ட்டர்ஸாக வைத்து, கூட்டுறவு ஜின்னின் பாக்டரி ஏற்படுத்தி விவசாயிகளின் பருத்தியை வாங்கி அதில் ஸ்டாக் செய்து விலை ஏறிய பிறகு விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய் சர்க்கரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அடுத்தபடியாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காக ஒதுக்கிய பத்து நிமிஷத்தில் இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் சம்மதித்திருக்கிறேன். அந்த பத்து நிமிஷங்களில் கணம் கோதண்டராமன் அவர்கள் ஐந்து நிமிஷமும், கணம் மருதாசலம் அவர்கள் ஐந்து நிமிஷமும் பேசுவார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, மக்களுக்கு குறைந்த விலையிலே உணவுப் பொருள்களைக் கொடுப்பதற்காக வேண்டியும், அதற்காக உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகப் படுத்தவதற்காக வேண்டியும், விவசாய மக்களுக்கு சகல துறையிலும் உதவி புரியவேண்டியும் இந்த விவசாய இலாகா இருக்கிறது. ஆனால், இன்றைய தினம் நாம் உணவு உற்பத்தி அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது என்று 1946-ம் ஆண்டிலேயிருந்து கணக்கை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால், இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது உணவு உற்பத்தி அதிகமாக அதிகமாக விலையும் அதிகப் பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே இன்றைய தினம் விவசாய இலாகா மூலமாக விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய இலாகாவின் சார்பிலே என்னென்ன உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் நாம் செய்தாகவேண்டும். இன்றைய தினம் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கிறது. இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி வியாபாரப் பொருள்களுக்கு மட்டிலுமே உபயோகப்படும் சன்மையாய் இருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்கள், உணவுப் பொருள்கள் இவைகளைப் போன்றவை களையும் இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் சேர்ப்பதன் மூலமாக விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள். இவர்களின் பொருளாதாரத் தரம் உயரவேண்டுமென்பதற்காக வேண்டி பல ஆண்டு காலமாக அரசாங்கம் முயற்சித்து வருகிறது. ஆனால், ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் நிபுணர்கள் கமிட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட் வெளியாகியிருக்கிறது, அந்த ரிப்போர்ட் வெளியாகியும் அது இன்னும் அமல் நடத்தப்படவில்லை.

28th March 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

அதற்கு நான் கேள்விப்படுகிறேன்—வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு சிலர் மந்திரி அவர்களை பேட்டி கண்டதாகவும், அந்தக் காரணத்தினால்தான் அதை அமுலுக்குக்கொண்டு வராமல் ஒத்திப் போடுவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியிருக்குமேயானால், இது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்வதுபோல் ஆகுமா? ஆகவே, உடனடியாக இதையெல்லாம் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே ஜப்பானிய சாகுபடி முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. உரம் வாங்குவதற்கு போதுமான கடன் வசதிகள் கொடுக்கப் படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைய தினம் விவசாயிகள் பொருளாதாரத் துறையிலே உயர்ந்து உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமானால், அடிப்படைப் பிரச்சனையான நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். கூட்டுப்பண்ணை முறையை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்தாகவேண்டும், தரிசு நிலங்களை எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அவர்களுடைய நிலத்திற்கு இன்று உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்பதோடும், இனிமேல் வாங்கக்கூடிய நிலத்திற்கு வரம்பு கட்டவேண்டியது. இது போன்ற முறைகளைக் கையாள்வதன் மூலம்தான் உணவுப் பொருள்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்கும். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவிலே குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் போன்றவர்களுக்கு. . . .

MR. SPEAKER : இந்த விவாதத்திலே இந்த சபையில் இல்லாதவர்களை ஏன் அனுவசியமாக இழுக்கிறீர்கள்? சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசுவது நல்லதல்ல. சபையிலுள்ளவர்களைப்பற்றி பேசினாலும், நல்ல முறையில்தான் பேசவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இன்றைக்கு பெரிய பிரச்சனார்களுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கடன் கொடுப்பதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது, சிறிய விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதன் மூலமாகத்தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கமுடியும். மேலும் அதிகப்படியான வசதிகளை சிறிய விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்தாகவேண்டும். அப்படிச் செய்யாத வரையில் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் முடியாது. குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைச்சுக்கொள்வதும் முடியாது.

இன்றைக்கு “மில்டர் பாயின்ட் ஸ்கீம்” இருக்கிறது. மணற்பாங்கான இடங்களில் மட்டும்தான் கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன. “பாலாறு பேசின் விதிகள்” என்ற பெயரால் இன்று ஆற்று ஓங்கலில் கிணறுகள் வெட்டப்படுவதில்லை. அதற்காக கடன் கொடுப்பதும் கிடையாது, இதை யெல்லாம் திருத்தியாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மீன்துறை இலாகா சம்பந்தமாக மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு பலவிதங்களிலே உதவி செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது அவர்களுக்கு (Fishing boats) கட்டு மரங்கள், வலைகள், இன்னும் மற்ற வசதிகள் போதுமான அளவுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி போன்றவைகள் கிடையாது. நாகரீகம் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும்.

SRI N. MARUDACHALAM : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யத்தை விவாதிக்கின்ற நேரத்திலே என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு முக்கிய சாதனங்கள் பொறுக்கு விதைகள், உரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த முக்கியமான சாதனங்களை உற்பத்தி செய்வது விவசாயக் கல்லூரி என்னுடைய தொகுதியான கோவைவில்தான் இந்த விவசாயக் கல்லூரி இருக்கிறது. இந்தக் கல்லூரி பல டிபார்ட்மெண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த இன்று அதை

11-10
a.m.

[Sri N. Marudachalam] [28th March 1958]

ஜெனரல் ஆபீசாக ஆக்கின பிறகு எந்தவிதமான வேலையும் அங்கே நடைபெறவில்லை. வேலைக்குறைவுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில ஆட்களை குறைக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஜெனரல் ஆபீஸ் என்று ஏற்படுத்தினார்கள். வேலையாட்களைக் குறைப்பதற்கு பதிலாக இன்னும் 15 ஆபீஸர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அதிகப்படுத்தியிருந்தும் அந்த ஆபீஸில் எந்த விதமான வேலையும் நடைபெறவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. அதோடு அந்த விவசாயக் கல்லூரியில் உள்ள விவசாயப் பண்ணையில் பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்து வரும் ஆண்களையும் பெண்களையும் கூலி வேலைக்காக நியமிக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு 10 அணுவும், ஆண்களுக்கு ரூ. 1-4-0-ம் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கூலியும் சரிவரக் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்கள் நாலு வாரம் வேலை செய்தால் ஒரு வாரத்திற்குத்தான் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்று வாரத்திற்குக் கூலி கொடுக்கப்படுவதில்லை. சென்ற தீபாவளி சமயத்தில் நான்கு வாரத்திற்கு கூலி கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. உடனடியாக பிரின்ஸ்பால் இடம் போய்ச் சொன்னதில் என்னால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். கலெக்டர் சாங்ஷன் வந்தால்தான் கொடுக்க முடியுமென்று கூறிவிட்டார். விவசாயக் கல்லூரியிலுள்ள டிபார்ட்மெண்ட்களை பல பகுதிகளாகப் பிரித்தால்தான் சீக்கிரமாக வேலை நடக்குமாதலால் அதைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அந்த விவசாயக் கல்லூரியில் தஞ்சாவூர், மதுரை போன்ற இடங்களிலிருந்து ஹரிஜன மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான சமயத்தில் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படாததினால் பணம் அனுப்ப வேண்டுமென்று தங்கள் வீடுகளுக்கு எழுதி பணம் வருவதில் தாமதம் ஏற்படுவதினால் அவர்களுக்கு “பைன்” போடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி முறையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கல்லூரியிலுள்ள சீப்பந்திகள், குமாஸ்தாக்கள், இவர்கள் எல்லாம் 10 அல்லது 12 வருஷங்களாக வேலைபார்த்து வந்தும், இன்னும் அவர்களை “டெம்பொரரி” யாக வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டப்படி மூன்று மாதம் வேலை செய்தால் அவர்களை பெர்மனென்ட் ஆக்குவதற்கும், அவர்களுக்கு வேலைக்குத் தகுந்தபடி கூலி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வேலைக்கு வரும்பொழுது இவர்களுக்கு “கார்டுகள்” கொடுக்கப்பட வேண்டும். இப்பொழுது அப்படி கார்டுகள் கொடுக்கப் படுவதில்லை. அதனால் அவர்கள் எத்தனை நாட்களுக்கு வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்கே புரியவில்லை. அதிகாரிகள் எதைச் சொன்னாலும் அதைச் கேட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களுக்கு புரிந்து கொள்ளும் முறையில் கார்டுகள் கொடுப்பதுடன், அவர்களுக்கு வாரா வாரம் கூலியைக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI M. P. PERIASAMI : சனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டிலே விவசாயம் மிகவும் முக்கியமான தொழில். எல்லா மான்யத்தைக் காட்டிலும் இந்த மான்யம் மிகவும் முக்கியமானது என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இன்னும்கூட கசாப்புக் கடைக்காரர்கள் “ஸ்டிரைக்” செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலை நிறுத்தத்தினால் இன்றைக்கு பல உயிர்கள் தப்பியிருக்கும். அது ஒரு விசேஷம்தான். அதே முறையில் உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சம்பளம் உயரவேண்டுமென்று ஸ்டிரைக் செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விவசாய மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு கொடுக்கக் கூடியவர்கள். மற்றவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்கிற மாதிரி, இந்த விவசாய மக்களும் ஸ்டிரைக் செய்தால் உலகம் என்ன நிலைமைக்கு போகும் என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இதை எல்லோருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர்கள்தான் இன்று பொருளமையோடு விவசாயத்தைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு தக்க முறையில் நாம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் இப்பொழுது கொடுக்கும்

28th March 1958] [Sri M. P. Periasami]

வசதிகள் குறைவாய் இருக்கின்றன. அதிகப்படியான நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு பண்ணை சாகுபடி செய்கிறவர்களையோ, குதர்களை சாகுபடி செய்கிறவர்களைப் பற்றியோ நான் சொல்லவில்லை. குறைந்த நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு என்னைப்போன்று உழைத்துச் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களைப் பற்றி என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் சொல்லுகிறேன். நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க உதவி செய்ய வேண்டும். ஏதோ கசாப்புக் கடைக்கு வரி போட்டதற்காக இன்று அவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்குப் போடும் வரிகளையெல்லாம் அவர்கள் சகித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் காவிரி ஆறு நடுமத்தியிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் ஒரு பழமொழி சொல்லுவதுபோல், “ஆற்றில் நின்றய வெள்ளம் போனாலும் நாய் பாக்கிதான் குடிக்க வேண்டும்” என்று சொல்வதுபோல் சேலம் ஜில்லாவின் நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு சுமார் 10,000 ஏக்கர் வரைக்கும்தான் அது பிரயோசனப்படுத்தப்படுகிறது. காவிரி ஆற்றுத் தண்ணீரை முதல் முதலில் உபயோகிக்கும் உரிமை நாமக்கல் தாலுகா விற்குத்தான் கிடைத்தது. அப்பொழுது முதலில் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்ததோ அதே அளவுக்குத்தான் இப்பொழுதும் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. நாம் இத்தனை வருஷங்களாக எவ்வளவோ திட்டங்கள் போட்டிருந்தாலும் அங்கு அதிக நிலங்களை பாசனத்தின்கீழ் கொண்டு வரவில்லை.

சேடராணியத்தில் ஒரு அணை கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் மூலமாக இன்னும் அச்சமாக 100 அல்லது 200 ஏக்கர்களுக்கு அதிகமாக தண்ணீர் உபயோகப்படுத்த முடிவதில்லை. அதே சமயத்தில் திருச்சி ஜில்லாவைப் பார்த்தால் இரண்டு பக்கங்களிலும் 80, 90 மைல்களுக்கு கால்வாய்களை வெட்டியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சேலம் ஜில்லாவில் நாமக்கல் தாலுகாவில் காவிரி ஆற்றின் மூலம் இன்னும் அதிக அளவில் பாசன செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் இதுவரை கவனிக்கவே இல்லை. இவைகள் எல்லாம் மாமத்து சம்பந்தப்பட்டவையானாலும், விவசாயிகளுக்கு நீர் பாசனம் முக்கியம் என்ற முறையில் இவைகளை எடுத்துச் செல்கிறேன். சேடராணியத்திலிருக்கும் அணையிலிருந்து நிறைய கால்வாய்களை வெட்டி ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கபிலமலை பிர்காவில், இளம்பள்ளி என்னும் இடத்தில் ஆற்று ஓரமாக இப்பொழுது பம்புகள் மூலமாக நல்ல மகசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். நேல், வாழை, கரும்பு, சவுக்கு முதலியன பயிர் செய்யப்படுகின்றன. காடு மேடான பிரதேசமாக இருந்தாலும் விவசாயம் நன்றாக நடைபெற்று வருகின்றது. இங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மேற்கொண்டு உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியம். அங்கு பம்பு மூலமாக விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு தெண்ட தீர்வை போட்டு சப்ளி செய்திருக்கிறது. தெண்ட தீர்வையை நீக்கி தரம் தீர்வை போட்டு அதரிக்க கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பக்கத்தில் கொடிக்கால் பயிர்தான் அதிகம். 10 அல்லது 15 பேர் சேர்ந்துதான் 1 ஏக்கர் பயிர் செய்ய வேண்டும். கொடிக்கால் பயிரில் நல்ல வருமானம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. பூச்சிகளினால் இதை வருஷம் வருமானம் சுமாராக இருக்கிறது. புதுப்பாளையத்தில் இதற்காக ஒரு மாதிரிப்பண்ணை இருக்கிறது. அதையும் கொஞ்ச நாட்களில் எடுத்தவிடப் போவதாக தெரிகிறது. அதனுடைய பலா பலன்களை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அந்த மாதிரிப் பண்ணையை எடுத்து விடாமல் நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொடிக்கால் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு தக்க முறையில் உதவி செய்ய வேண்டும்.

மேட்டூர் தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீரை, அதிகம் தேங்கியிருக்கும் காலத்தில், ஒரு கால்வாய் வெட்டி திருமணிமுத்தாறு கால்வாயில் விட்டால்

[Sri M. P. Periasami] [28th March 1958]

அதன் மூலம் நூற்றுக் கணக்கான ஏரிகள் நிரம்பும். இதைப்பற்றி பல தடவைகள் கூறவும்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். எல்லா ஏரிகளும், குளங்களும் நிரம்பி விவசாயம் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

நாமக்கல்லில் இருக்கும் விவசாயிகள் வாய்க்கால் தண்ணீருக்காக அதிக தீர்வை கட்டுகிறார்கள். 30 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாய்வரை தீர்வை கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பு எல்லாம் 'சில்ட்கிளின்' செய்வதற்கு ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாட்கள் பிடிக்கும். ஆனால் இப்பொழுது 20 நாட்களிலிருந்து 30 நாட்கள்வரை பிடிக்கிறது. கொடிக்கால் பயிருக்கு அன்றாடம் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியது அவசியம். 20, 30 நாட்கள் தண்ணீர் இல்லாமலிருந்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான கொடிக்கால் பயிர் பாழடைந்து போய்விடும். அங்கே பி.டபிள்யூ.டி.யைச் சேர்த்தவர்கள் வாய்க்காலில் சரியாக தண்ணீர் விறவது கிடையாது. ஆகையால் விலையுயர்ந்த கொடிக்கால் பயிர் நாசமாகப் போய்விடுகிறது. பி.டபிள்யூ.டி.பார்ட்மென்டு சரியாக மராமத்து வேலைகளை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஷே கால்வாய் குடிகள் மராமத்தில் இருந்தபோது குறுகிய நாட்களில் 8, 10 நாட்களில் சில்ட்கிளின் செய்யப்பட்டது. மீன் பிடிப்பு விஷயமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் ஆற்று ஓரங்களில் பெரிய பள்ளங்கள் பாறைகள் குடிகள் இருக்கும். எப்பொழுதும் தண்ணீர் நிறைய இருக்கும். அங்கு மீன் பிடிப்பவர்கள் நீர் வெடினைப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் பெரிய மீன்களைப் பிடித்தால் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை ஆனால் இந்த நீர் வெடினைப் போடுவதினால் சிறிய மீன்கள் எல்லாம் சிதறிப்போய் செத்துப்போயின. ஆகையால், இவைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக, சரியான கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில், போலீசை ஆற்றோர பிரதேசங்களில் நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாமக்கல் தாலுக்காவில் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. மோகனூர் பிரிக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், 10, 11 மைல் சுற்றளவுக்கு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ஆகையால் விவசாயிகள், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மோகனூர் மூட்டு ஆஸ்பத்திரி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* Sri R. SRINIVASA IYER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மூலம், அதற்கு இன்றியமையாத கால்நடையும் நமது மாகாணத்தில் மிகவும் முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இரூபத்திரி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பதவி உரையில் விரிவாகச் சொல்லி இருக்கும் போது நான் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை.

இப்பொழுது விவசாய டெமாண்ட் ரேட்டிற்கு சம்பள விகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும் இப்பொழுது வேலை செய்கிறவர்களுக்கும், இனிமேல் வருகிறவர்களுக்கும்—அது இருபதையைக் கொடுக்காது. இப்பொழுது அவர்கள் சம்பளம் ரூ. 135-5-220-10-270 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி, 19 வருஷங்களில்தான் 220 ரூபாயைப் பார்க்க முடிகிறது. அதற்குப் பதிலாக, 135-10-275 என்று சம்பள விகிதம் மாற்றியமைத்தால் இப்பொழுது இருக்கிறவர்களுக்கும் இனி வருகிறவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். இதைப் பற்றி விவசாய டெமாண்ட் ரேட்டர்கள் சங்கம் அரசாங்கத்திற்கு மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். அதை சற்று கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாத கால்நடை இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய இப்பொழுது இருக்கும் சம்பள விகிதமும் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது.

28th March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நான்கு வருஷங்கள் படித்து விட்டு, விவசாயக் கல்லூரியிலும் சரி, கால்நடைக் கல்லூரியிலும் சரி படித்து விட்டு பட்டம் பெற்றுவருகிறார்கள். அதனால் எம்.பி.பி.எஸ். படித்து 11-30 பட்டம் பெற்று வருகிற டாக்டர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கப் படுகிறதோ அவ்வளவு சம்பளம் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரிகளிலும், கால்நடைக் கல்லூரிகளிலும் படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள். நம்முடைய ராஜதானியில் வேலை செய்யாமல் பக்கத்திலுள்ள ராஜதானிக்குச் சென்று வேலை செய்கிறார்கள், நம்மிடம் எவ்வளவோ கெட்டிக்காரர்களாக உள்ளவர்கள் அப்படிப் போகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த ராஜதானியில் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் அவர்களுக்குப் போதவில்லை வெளி ராஜதானிகளில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுப்பதால் அவர்கள் எல்லோரும் அங்கே போய்விடுகிறார்கள். மற்றும் மத்திய அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்கும் சென்றுவிடுகிறார்கள். ரொம்பவும் கெட்டிக்காரர்களாக உள்ளவர்கள் நமக்கு பயன்படாமல் போய்விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையையும் சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “Strengthening the Agricultural Department” என்று Budget Memorandum புத்தகத்தில் ஒரு அயிட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. இப்போது பட்ஜெட்டில் இதை எடுத்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. விவசாய டிபார்ட்மென்ட் ரொம்பவும் நமக்கு அவசியம். அது நமக்கு Strengthen செய்யக்கூடிய டிபார்ட்மென்ட் என்பதை நாம் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும், எனக்கு முன்னதாக பேரிய நண்பர் நடராஜ உடையார் அவர்கள் கம்பவுண்டர்களை ஜாஸ்தியாகப் போடவேண்டும் என்றும், ஆஸ்பத்திரிகளை அதிகப்படியாக கட்டவேண்டும் என்றும் இப்பொழுது கம்பவுண்டர்கள் ஜாஸ்தியாக இல்லை என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது கம்பவுண்டர்கள் ஜாஸ்தியாக இல்லை என்பதையும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள ஒத்தநாட்டில் கம்பவுண்டர்களுக்கு ட்ரெயினிங் கொடுக்கப்பட்டு ஒரு செட்ரோ பாஸ் செய்துவிட்டது என்பதையும் மற்றொரு செட்ரோ தயாராக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுக்கு ஓரகமூட்ட விரும்புகிறேன். இதை அவர் கவனிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராஜ்யப் பிரவினையின் மூலமாக நமது ராஜ்யத்தை விட்டு ஆந்திரா, மைசூர், கேரளா போன்ற பிரதேசங்கள் போனதன் காரணமாக பல கால்நடைப் பண்ணைகள் நம்மை விட்டுப் போனாலும்கூட, நல்ல பண்ணைகள் நம்மை விட்டு போனாலும்கூட, மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்து நல்லவகை கால்நடைகளைக் கொண்டுவந்து அதிலும் முக்கியமாக சித்தி, முரா போன்ற இரண்டு இனங்களைக்கொண்டுவந்து நல்ல முறையில் நமது ராஜ்யத்தில் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள், அவைகளின் மூலமாக நாம் ஜாஸ்தியாக முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறோம். அப்படி அந்த இனங்களைக் கொண்டுவந்து இங்கே உற்பத்தி செய்தாபலங்களில் அவைகளை வைத்து உற்பத்தி செய்திருப்பதை நாம் சமீபத்தில் நடந்த கால்நடை கண்காட்சியில் பார்த்திருந்தால் இது நன்றாகத் தெரியவந்திருக்கும். சித்தி போன்ற பசுக்களும் முரா போன்ற எருமைகளும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்பது அந்தக் கண்காட்சியை பார்த்தவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கும். அங்கு வந்திருந்த கால்நடைகளை பார்த்தால் அவைகளை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஏன் ஆல் இந்தியா கால்நடை கண்காட்சிக்குப் போயிருக்கக்கூடாது என்று தோன்றிற்று. இங்கு நடந்த கண்காட்சியில் பார்த்த ஒவ்வொரு முறு எருமை கால்நடையும் யானையைப்போல் அவ்வளவு பெரியதாக இருந்தது. ஆனால் தரதிறவுட வசமாக ஓரத்தநாட்டு பண்ணையில் எச்.எஸ். (Haemorrhagic Septicemia) என்ற ஒரு வியாதி வந்து 12 மாடுகள் இறந்துவிட்டன. ரிண்டர்பெஸ்ட் என்ற வியாதியை இந்த ராஜதானியிலிருந்து விரட்டிவிட்டார்கள். அதன் மூலமாக ஏராளமாக மாடுகள் இறந்துபோய்க்கொண்டிருந்தன. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதன்மூலம் இப்பொழுது அதன்

[Sri R. Srinivasa Iyer] [28th March 1953]

காரணமாக மாடுகள் சாகாமல் இருக்கின்றன. எச். எஸ். என்று சேக்கு மாடுகளுக்கு வந்துவிட்டால் 10 அல்லது 12 மணி நேரத்தில் அந்த மாடு இறந்துபோய்விடுகிறது. அதையும் அடிபோடு ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ராணிப்பேட்டையில் இருக்கிறது. அங்கே இந்த வியாதியைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தி அந்த வியாதியையும் அடியோடு ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் வேண்டிய விவசாய பட்டதாரிகள் (Graduates) இல்லை. கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் விவசாயக் கல்லூரியை முன்னேற்ற மடையச் செய்வதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அவசியமாக அமைக்கவேண்டும். அப்படி அமைக்குப்போது அதை தஞ்சையிலோ அல்லது திருச்சி ஜில்லாவிலோ அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் தஞ்சையில் அமைக்கவேண்டியதுதான் முக்கியமானது. நான் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வருகிறேன் என்பதால் அங்கே வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. எந்த ஜில்லாவிலாவது அதிகப்படியாக ஒரு கல்லூரியை அமைத்து அதிகப் படியான பட்டதாரிகள் (Graduates) தயாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த திட்டத்திற்கு என்று இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொகை மிகவும் குறைவு. இன்னும் அதிகப் படியான தொகையை ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைனர் இரிகேஷனும் இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்ததுதான், வேறு இலாகாவின் இதைச் சேர்க்கமுடியாது. இதிலுள்ள சில முக்கியமான திட்டங்களையும் இதில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டில் ஜியோலஜிகல் சர்வே (Geological Survey) செய்யப்பட்டுவருகிறது. சென்ட்ரல் ப்யூப் வெல்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் அமெரிக்கன் உயியுடன் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துக்கொள்வதற்குக் கன். சமார் ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் அடி ஆழத்திற்கு பூமியைத் தோண்டக்கூடியதாக இருக்கின்றன அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற இயந்திரங்கள். பட்டுக்கோட்டை, வேப்பங்குளம், திருவோணம் முதலிய இடங்களில் அவைகளை அமைத்து பல கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு மணியில் 20 ஆயிரம் அல்லது 30 ஆயிரம் காலன் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடிகிறது என்றும் அதை வைத்துக்கொண்டு 120 முதல் 200 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திற்கு சாகுபடிக்கு பயிற்ச முடியும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டும் மெஷின்களை நாம் எடுத்துக் கொண்டு கிணறுகளை வெட்டி விவசாயம் செய்யலாம். குழாய் கிணறுகள் மூலமாக பாசனம் அடையக்கூடிய இடங்களில் இதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சில கஷ்டங்கள் இருப்பதாக தெரியவருகிறது. ரெவின்யூ இலாகாவைக் கேட்டால் இஞ்சினியரிங் இலாகாவைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு இலாகாவுக்கும் தகராறுகள் இருக்கின்றன. அதனால் அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு டிலே ஏற்படுகிறது. (Central Tube Well Organisation) அவர்களிடம் நல்ல பவர் ட்ரில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நாம் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். மூன்று திண்களில் 3 ஆயிரம் அடி ஆழம் வெட்டக்கூடிய பவர் ட்ரில்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட 5, 6 பவர் ட்ரில்கள் இப்பொழுது புதுக்கோட்டையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை, கிணறுகள் வெட்டவேண்டும் என்று கேட்டால் கல்கத்தாவில் இருக்கக்கூடிய சீப் இஞ்சினியரைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்கத்தாவில் இந்த இடங்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தந்த இடங்களுக்குத்தான் செல்லவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சென்ட்ரல் ஆர்கனைசேஷனோடு இந்த ராஜ்யம் தொடர்பு கொண்டு அந்தக் குழாய் கிணறு வெட்டும் கருவிகளை நம்முடைய ராஜ்யத்

28th March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

திற்குக் கொண்டுவந்து நமக்கு வேண்டிய இடங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்கு அப்படிப்பட்ட பவர் ட்ரில்களை நாமே நாலைந்து வாங்கிவைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. ப்ராஜெக்ட் பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் இவைகளை உபயோகப்படுத்தி ஆழமான கிணறுகளை வெட்டி அதன்மூலம் பாசன வசதி செய்து கொள்ளலாம். வேகமாக கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு இது உதவியாக கொள்ளலாம். வேகமாக ஒரு பவர் ட்ரிலுக்கு ஒரு ஸ்டீத் ஜிப்பதா இருக்கும். இப்பொழுது ஒரு பவர் ட்ரிலுக்கு ஒரு ஸ்டீத் ஜிப்பதா விரம் ரூபாய் விலை என்று தெரிகிறது. இப்பொழுது மெஷின்களை வாங்கிவைத்துக்கொண்டால் நமக்கு எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும். விவசாய இஞ்சினியர்களை பாஸ் செய்தவர்களை வைத்துக்கொண்டு இவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்யில் விவசாய இஞ்சினியரிங் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கோயம்புத்தூர் விவசாயக் கல்லூரியில் விவசாய இஞ்சினியரிங் செக்ஷன் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். இதைத் தவிர இன்னும் அதிகப்படியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுது அலகாபாத்தில் இருக்கிறது, கோரக்பூரில் இருக்கிறது. அங்கு படித்துவிட்டு பட்டம் பெற்றவர்கள் இங்கு வந்து வேலை செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய பாஷை நமக்குத் தெரியாது, நம்முடைய பாஷை அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதனால் அங்கு பட்டம் பெற்று வருகிறவர்கள் நமக்குப் பிரயோசனம் இல்லை. ஏற்கெனவே இந்தக் குழாய் கிணறுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவராகிய ஸ்ரீ பகுதானு என்ற இஞ்சினியருடன் நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவருடன் என்னால் சரியாகப் பேச முடியவில்லை, ரொம்பவும் சிரமப்பட்டு பேசவேண்டியதாக இருந்தது. ஆகவே விவசாய இஞ்சினியரிங் கல்லூரியை அமைப்பதற்கு திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் பவர் ட்ரில்களையும் நமக்கு வாங்கிவைத்துக்கொண்டு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மைனர் இரிகேஷன் ஸ்கீம் இதற்கு ரொம்பவும் அவசியமானது. ப்ராஜெக்ட் பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் இப்படிப்பட்ட மைனர் இரிகேஷன் வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டால் நாம் இன்னும் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். அந்தநாங்கி தாலுகா, பட்டுக்கோட்டை தாலுகா போன்ற, சி. எம்.பி. எரியவைத் தவிர, இதர பிரதேசங்களுக்கு இவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

தென்னை மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. என்னை வித்துக்கள் பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேப்பங்குளம் போன்ற இடங்களில் இதற்கு என்று நிலம் அக்வயர் பண்ணி இன்னும் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. நிலம் அக்விசிஷன் பண்ணாமலேயே இருக்கிறது. அதைப் பரவலாக எச்சுக்கோட்டையில் அனிரால் அஸ்பண்டிக்கு என்று 2,700 ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது. 600 ஏக்கர்வரையில் தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ரிவினியூ அதிகாரிகள் இதை ஒப்படைக்க இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஜமாபந்தியும் வரப்போதும், சர்வே செய்யப் படாமலேயே இருக்கிறது. நாலுமாத காலமாகியும் நிலத்தை எடுத்து ஒப்படைக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அதனால் அனிமல் அஸ்பண்டி இலாகா வேலை செய்ய முடியாமலேயே இருக்கிறது. மழை காலம் வருவதற்குள் அதைச் செய்து முடித்திருக்கலாம். அந்த வேலையை உடனடியாக எடுத்துச் செய்வதற்கு ரிவினியூ டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு ஒரு உத்தரவு போட்டு அந்த வேலையைச் செய்து விடாததை அனிமல் அஸ்பண்டி இலாகாவுக்கு ஒப்படைக்கும்படியாகச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உறையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI A. V. P. PERIYAVAGURUVA REDDI: எனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நீர் தேக்க வசதியுள்ள

[Sri A. V. P. Periyavalaguruva Reddi] [28th March 1958]

இடங்களில் கோடிக்கணக்கான பணத்தை அரசாங்கம் செலவு செய்து அனைத்துக் கட்டி விவசாயத்தை எவ்வளவு தூரம் பெருக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு தூரம் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே புஞ்சை விவசாயம் செய்க்கூடிய தாலுகாக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கேயும் கூடுமானவரையில் மனைகள் தேண்டி விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய பண உதவியும் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் புஞ்சை விவசாயம் செய்க்கூடியவர்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முன்பு இருந்த மனைகளையே அதிகமாகத் தேண்டி விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்யும்போது அதேகமாக கம்பு, கேப்பை, சோளம், சில இடங்களில் நெல்கூட பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதால் திருமங்கலம் தாலுகா சம்பந்தப் பட்டமட்டில் 100-க்கு 70 வரையில் புஞ்சை தானியங்களைச் சாப்பிடுகிறவர்கள்தான் இருப்பார்கள். அப்படியே முக்கால்வாசி கிராமங்களிலும் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அதேகம் பேர்கள் புஞ்சை தானியங்களைத்தான் சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட புஞ்சை தானியங்கள் வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் அளித்தால் நெல் போன்ற வகைகளை அதிகம் செலவுழிக்காமல் மற்ற புஞ்சை தானியங்களையே உபயோகப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

11-40
a.m.

மனைகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் போடுவதற்கு கம்பெனியில் வாங்குவதாயிருந்தால் அவர்கள் பிரியம்போல் ரூ. 1,500, 1,200, 1,700 இம்மாதிரி அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்தை பெருக்க வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் மலிவான விலைக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். எல்லா மக்களும் விவசாயத்தை வைத்துத் தான் வாழவேண்டும். ஊர்வன, பறப்பன, ஆள்வன, வசிப்பன இத்தனையும் விவசாயம் இல்லாவிட்டால் 'கயா' தான் (சிரிப்பு) ஆகையால் விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பணம் சாஷன் செய்யலாம். உதாரணமாக கிணற்றிற்கு பக்கத்தில் கொஞ்சம் தானியம் சிந்தினால் அதை காக்காய் கொத்தும், குருவி ஏறும்பு சாப்பிடும். இம்மாதிரி தரும் விவசாயத்தில்தான் நடக்கும். விவசாயத்தை பெருக்காவிட்டால், ஊர்வன இருக்கமுடியாது, பறப்பன இருக்கமுடியாது. சினிமாவிற்கு ஒரு 'ஷூட்டிங் குக்கு' கொடுக்கக்கூடிய காண்டை ஒரு ஜில்லாவில் 6 தாலுகாக்களுக்கு சப்ளை செய்யலாம். நான்கு நேற்று ஒரு ஷூட்டிங் போய் பார்த்தேன். ஆகா! எவ்வளவு பிராசமான வேளிச்சம்? 500 பவர், 1,000 பவர், 2,000 பவர் லைட்கள் போட்டு இப்படி அடிக்கிறார்கள், அப்படி அடிக்கிறார்கள். இதற்கு எவ்வளவு காண்டு செலவாகிறது? அதற்குப் பதிலாக விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டு வாங்கிக்கொடுத்து அவர்களுக்கு மின்சார வசதியும் செய்து கொடுத்தால், விவசாயம் நன்றாக பெருகும். கிராமத்திலுள்ள விவசாயி பின்னை குட்டியை சாப்பாற்ற முடியாமல் செத்துவிட்டால் என்ன செய்யுது? அவனுக்கு வேண்டிய பம்பு செட்டுகளை எலக்ட்ரிலிடி டிபார்ட்மெண்டே வாங்கிக் கொடுக்கலாம். அவர்களை மோட்டார், பம்பு, ஸ்விட்ச், ஸ்டார்டர் எல்லாவற்றையும் சப்ளை செய்யவேண்டும். அவர்களை கரெண்டு சாஷன் செய்யலாம். இப்படி சினிமா ஷூட்டிக்குக்கு அதிக காண்டு செலவுழிக்கப்படும்போது விவசாயியை இரவில் தண்ணீர் இறைக்கச் சொன்னால், அவன் விரியன் பம்பு கடித்து சேத்தால். அவன் பிள்ளைட்டிபாடு என்ன ஆகும்? நான் 1938-ல் ரூ. 37-க்கு ஸ்டார்டர் வாங்கி 3 கிணற்றிற்கு போட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது அது ரூ. 380 விலையாக இருக்கிறது. விலையைக் குறைக்கவேண்டும், விலையை குறைக்கவேண்டுமென்று டவுன் ஜனங்கள் கத்திகிறார்கள். விலையை குறைத்துவிட்டால் கிராமத்தில் விவசாயி கஷ்டப்பட்டுவிட்டு கோமணத்தை கட்டிக்கொண்டு திரிவதா? அவர்கள் என்ன செய்யமுடியும்? ஆகையால், மோட்டார், ஸ்டார்டர், ஸ்விட்ச் இவைகளையெல்லாம் எலக்ட்ரிலிடி டிபார்ட்மெண்டே வாங்கி விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களையெல்லாம் கொடுத்து அவர்களுக்கு கரெண்டு கனெக்ஷனையும் கொடுக்கலாம். அதில் களவு ஒன்றும் செய்யமுடியாது. கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது. வண்டிப்பட்டை வார் டயத்தில்கூட நான் ரூ. 25-க்கு வாங்கியிருக்கிறேன்.

28th March 1958] [Sri A. V. P. Periyavalaguruva Reddi]

கிறேன். இப்பொழுது ரூ. 60-க்கு வாங்க இரும்புக் கடையில் 6 வாய்தா போடுகிறார்கள். வார் டயத்தில் இதையெல்லாம் விவசாய இலாகாவே சப்ளை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். 9-5 மண் வெட்டி ரூ. 1-8-0-க்கு அந்த காலத்தில் சப்ளை செய்தார்கள். இப்பொழுது அது ரூ. 8 ஆக இருக்கிறது. விவசாய இலாகாவே இவைகளையெல்லாம் வாங்கி சப்ளை செய்யலாம். இதில் ஒன்றும் களவு போய்விடாது. பில் போட்டு சம்சாரிகளுக்கு கொடுக்கலாம். ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. இதற்காக 2, 3 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இம்மாதிரி செய்தால் சம்சாரிகளுக்கு ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கும்.

அத்தோடு, திருமங்கலத்தில் மின்காய் விவசாயம் செய்கிறார்கள். பிப்ரவரி, மார்ச்சில் வரும்படி வருகிறது. கொஞ்ச காலத்திற்கு அதை வைத்துக்கொண்டு, விலையை பார்த்து போடலாம் என்றால், அதற்குள் கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் நெருக்குகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் சர்க்குரளை நல்ல விலை கிடைக்கும்வரையில் தங்கலிடம் வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. பெரிய கமிஷன் வியாபாரிகளுக்கு பணம் இருக்கிறது, சௌகரியம் இருக்கிறது, செல்வாக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் உடனே மத்திய அரசாங்கத்திடம் போய் 'வரும்படி வரும் காலம், இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு ஏற்றுமதி பெர்மிட் கொடுக்காதீர்கள்' என்று சொல்லி பெர்மிட் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தக் கமிஷன் கடைக்காரர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து 100, 130 ரூபாய் விலையில் மின்காய் வத்தலை வாங்கிப் போட்டு விடுகிறார்கள். விவசாயிகளிடத்திலுள்ள சர்க்குகளெல்லாம் தீர்ந்து போய்விட்டது என்று தெரிந்தவுடன் சிலே ஸ்கு 1,000 டன், கல்கத்தாவுக்கு 1,000 டன் என்று பெர்மிட் வாங்கி ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். சம்சாரி மண்டையில் அடித்து 100 ரூபாய்க்கு வாங்கி, ரூ. 250-க்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழும்படி கஷ்டப்பட்டு உழைத்த விவசாயிகளிடமிருந்து இம்மாதிரி கொள்ளை அடித்த பொருளை நல்ல விலைக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்காமல் செய்துவிடுகிறார்கள். நல்ல மெத்தையில் சுகமாக பருத்துக்கொண்டு எல்லா சௌகரியங்களையும் அனுப்பலிக்கும் இந்தக் கமிஷன் கடைக்காரர்கள் 82 வீசை கொண்ட ஒரு பொதிக்கு ரூ. 10 கமிஷன் அடிக்கிறார்கள். உட்கார்ந்த தரகு, எழுந்திருந்த தரகு, அந்த துட்டு, இந்த துட்டு என்றெல்லாம் சொல்லி கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். இதனுடைய விவரம் நமக்கு புரிவதில்லை. அரசாங்கத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் உதவி செய்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் பணத்தை அள்ளிக் கொடுக்கிறார்கள். அது மாதிரி விவசாய மக்களுக்கு நான் முன்பு சொன்னபடி பம்பு செட்டு முதலியவைகளை எலெக்ட்ரிலிடி இலாகாவே வாங்கி சப்ளை செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். 'சேர்ஸ் சொஸைடிகள்' வைத்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் பதிலில் சொல்லுவார்கள். அந்த 'ஸேல்ஸ் சொஸைடிகள்' ஒழுக்காக வேலை செய்யவில்லை. ஒரு ரெவின்யூ பிரகாவிற்கு ஒரு சொஸைடி ஏற்படுத்தி மின்காய்க்கு நல்ல விலை கிடைப்பதற்கு சிலோன், கல்கத்தா முதலிய இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய பெர்மிட் வாங்கித்தந்து, அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும்படிச் செய்தால் ரொம்ப நல்லதாக இருக்கும்.

மின்சாரம் இல்லாத தாலுகாக்களிலே விவசாய டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து என்ஜின்கள் வாடகைக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு ரூ. 4 வீதம் 10 நாட்களுக்கும், ரூ. 50 டிபாசிட்டும்தான், ஆக 90 ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இது நடுத்தர ஏழை விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ரூ. 50 டிபாசிட்டு ரூ. 25-ஆக குறைக்கவேண்டும். 10 நாட்களுக்கு முன்பணம் வாங்கிக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப சாதகமாக இருக்கும். ரூ. 8 வாங்கிக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப சாதகமாக இருக்கும். அதோடுகூட, கரெண்டு கொடுப்பதில் ஷிப்டு முறை வைத்திருப்பது ரொம்பவும் தொல்லையாக இருக்கிறது. அதுவும் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் 50 சதவிகிதம் 'கட்' என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். இந்த தீர்ப்பந்தங்களை

[Sri A. V. P. Periyavalaguruva Reddi] [28th March 1958]

யெல்லாம் வைத்துவிட்டு 'மினிமம் சார்ஜ்' வேறு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த தண்டத்தைப் போல உலகத்தில் வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. (இந்த சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் மணி அடித்தார்) அய்யய்யோ மணி அடித்துவிட்டாரே, டயம் ஆகிவிட்டது. (சிரிப்பு) இன்னும் ஒரே ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். தயவு செய்து ஒரு நிமிஷம் அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தை பெருக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்வதுபோல், குழந்தைகள் பிறப்பதை குறைக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அது பற்றி என் அனுபவத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சித்த நூலில் அகஸ்தியர் வாக்கியத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஏதோ புருஷன், பெண்டாட்டி, இரண்டு குழந்தைகள் படம் போட்ட ஒரு காண்டிரை கொடுத்திட்டால்மட்டும் இதை யெல்லாம் கண்டிரோல் செய்ய முடியாது. 'we cannot control'. ஆனால் இது முடியாத காரியம் அல்ல. அகஸ்தியர் வாக்கியத்தை சொல்லுகிறேன். இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்த பிறகு புனியை தள்ளிவிட்டு எலுமிச்சம் பழத்தை உபயோகித்தால், பிறகு குழந்தைகளே பிறக்காது (சிரிப்பு). 1918-ல் ருந்து இதை நான் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். நான் புனியை தள்ளிவிட்டு எலுமிச்சம் பழம்தான் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். அதில் நல்ல பலன் இருக்கிறது. இப்பொழுது நான் ஹோட்டலில் சாப்பிடுகிறேன். அதனால் என் பையிலேயே எலுமிச்சம் பழம் வைத்திருக்கிறேன். (அங்கத்தினர் எலுமிச்சம் பழத்தை எடுத்துக் காட்டினர்) (சிரிப்பு) ஏதோ இதற்காக பம்பாய் கவர்ன்மெண்டார் 46 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி ஆபிரைஷன் செய்துகொள்ள முன்வந்தால் இனம் கொடுக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நிஜமோ, பொய்யோ தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆனால் இவைகளுக்கெல்லாம் ஒன்றுமே வேண்டிய தில்லை. நான் சொல்லிய டி புனியை தள்ளி, எலுமிச்சம் பழத்தை உபயோகித்தால், நிச்சயமாக குழந்தை உண்டாகாது. என்னென்றால் எலுமிச்சம் பழம் கரு உண்டாக்கக்கூடிய கிருமிகளை கொன்றுவிடுகிறது.

MR. SPEAKER: இதற்கும் விவசாயத்திற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தமில்லை.

SRI A. V. P. PERIYAVAGURUVA REDDI: எலுமிச்சம் பழம் விவசாயத்தில்தான் வருகிறது (சிரிப்பு).

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு ஜீவாதாரமான விவசாயம், மீன்வகை, கால்நடை மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமக்கு மிகவும் ஜீவாதாரமான விஷயம் விவசாயம். நமது நாட்டிற்கு வேண்டிய உணவு பற்றுக்குறையை போக்கி, மக்கள் வயிரை உண்டு வாழ்வதற்கும், 75 சத விதமுள்ள விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கும், அநியாயமாக அயல் நாடுகளிலிருந்து நமக்கு வேண்டிய உணவு பொருள்களை அரசாங்கம் வரவழைத்து வர செலாவணியை இழப்பதற்கு இல்லாதபடி, நமது சுயதேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கு மிக முக்கியமாக கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கவேண்டிய விஷயம் விவசாயம். நமது நாட்டிலுள்ள விவசாய அபிவிருத்தியை விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து கவனித்து வருவதன் காரணமாக கொஞ்சம் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்றும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்டேலு உரையில் கூறியிருப்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டுவேன். விவசாய டெமாண்ட் ரெட்டர்கள் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ. முனிவாச ஐயர் சொன்னது போல் அவர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். அவர்கள் விவசாய மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி அவர்களுக்கு விவசாய அபிவிருத்தி முறைகளைத் தெரிவிக்கவேண்டும். அவர்கள் புஷ்கோட்டுகளைப் போட்டுக்கொண்டு புஷ்கோட்டுகள் தளியும் அழுக்காக்கூடாது என்ற மனோபாவத்துடன் வேலை பார்க்கக்கூடாது. உடம்பிலோ உடைமீனோ சிறிது சுகதி பட்டாலும்

28th March 1958] [Sri G. Gomathisankara Dikshitar]

பரவாயில்லை என்ற மனோபாவத்துடன் வயல்களுக்குச் சென்று விவசாய சம்பந்தமாக விஷயங்களை நேரிடையாக கவனித்து விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனைகள் கூறவேண்டும். அவர்கள் நேரிடையாக அந்த அந்த நிலங்களுக்குச் சென்று அவைகளிலுள்ள மண்ணைச் சோதித்து மண்வளத்தைக் கண்டுபிடித்து அதை விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அவர்கள் கண்டுபிடித்து அதை விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று இம்மாதிரி வேலைசெய்து, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டும். விவசாய இலாகாவின் இம்மாதிரி வேலை செய்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நல்ல முறைகளை யெல்லாம் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்க முன்வரவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நிச்சயம் உற்பத்தி இன்னும் பெருகும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்திப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உர உற்பத்திக்காக அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவுசெய்து, நெய்வேலியில் அதிமான் உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டத்தில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உர விநியோகம் சரிவர நடத்தப்பட வேண்டும். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் உரம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். உர விநியோகத்தில், விவசாயிகளுடைய அனியாயமான பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது. இப்போது நிலச்சுவான்தார்கள் ஏராளமான உரம் வாங்கமுடிகிறது. நிலச்சுவான்தார்கள் ஏராளமான உரத்தை வாங்கி கறுப்பு மார்க்கெட்டில் பிறருக்கு விற்கும் நிலைமை நிலவுகிற ; அந்த அளவுக்கு சில இடங்களில் உரம் தூவியோகம் செய்யப்படுகிறது. நல்ல கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாகவும் வியபாரிகள் மூலமாகவும் உரம் நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படி செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நல்ல விதைப் பண்ணைகளை அரசாங்கத்தார் சிறந்த முறையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜி. லாவில் தாமபரபாணி ந. ஓடும் செழிப்பான பிரதேசத்தில் இருக்கும் என் தொகுதியாகிய அமடாமுத்திரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விதை ஆராய்ச்சிப்பலகை மிகச் சிறந்த முறையில் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் பெருமிதம் கொள்கிறேன். அதேபோல், கோயில்பட்டியிலும் பருத்தி ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்படும் விஷயங்கள் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்படுவதில்லை; அதற்கான பிரசாரம் செய்யப் படுவதில்லை. எவை நல்ல விதைகள் என்பது பற்றியும், அவைகளை உற்பத்தி செய்யும் முறைகளைப்பற்றியும் விவசாயிகளுடைய பரசாரம் செய்யப்படுவதில்லை. இது சம்பந்தமாக அதிகமாகப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். துண்டுப் பரசாரங்கள் மூலம் விவசாயிகளிடையே இந்த விஷயங்களைப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும்.

நீர் நிலையங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்தால் தான் விவசாயம் நன்றாக நடக்கும். எங்கள் பிராந்தியத்தில் 6-6½ கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட மணிமுத்தாறு திட்டம் இருக்கிறது. மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் வந்து விட்டது. அந்த அணைக்கட்டில் பல இடங்களில் 6-6½ அடி ஆழம் தண்ணீர் இருப்பதைப் பார்த்து அங்குள்ள ஜனங்கள் பெருமிதம்கொள்கிறார்கள். பல வருஷங்கள் போதிய மழை பெய்யாத அந்தப் பிராந்தியத்தில் இப்போது மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டில் நன்றாகத் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆனால் "Water, water everywhere but not a drop to drink" என்று சொல்லப்பட்டதுபோல, மணிமுத்தாறு தேக்கத்தில் தண்ணீர் இருந்தாலும் அந்தத் தண்ணீர் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அந்தத் தண்ணீரை அங்குள்ள எஞ்ஜினியர்கள் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தக்கமுறையில் விநியோகிக்கக் கடைப்பிடிப்பார்களா? இதைக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டுக்குப் பக்கத்திலுள்ள மலையாட்களும்தான் கிராமங்களில் விவசாயிகள் பல

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar] [28th March 1958]

ஆண்டுகளாக மழையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள். இந்த வருஷம் அங்கே மிகவும் அதிகமாக மழை பெய்தது. ஆனால் ஏராளமான பூச்சிகள் வந்து பயிர்களை அழித்துவிட்டன. விவசாயிகள் கடன் வாங்கி பயிர் செய்தார்கள், பலனை அனுபவிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாக வளர்த்த பயிர்களை பூச்சிகள் அழித்துவிட்டன. இதனால் அவர்கள் மிகவும் வருத்தமடைந்திருக்கிறார்கள். பயிர்களைப் பூச்சிகள் பிடிக்காமல் தடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதற்கு அவசியமான மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டும். உணவுப் பற்றுக்குற்றையை நீக்குவதற்கு விவசாயிகளும் அரசாங்கத்தாரும் சேர்ந்து பாடுபடவேண்டும். உணவுப் பற்றுக்குற்றையை நீக்குவதற்கு, யுத்தகால நடவடிக்கைகள் போன்ற தீவிர அவசர நடவடிக்கைகளை அரசாங்கத்தார் எடுக்க வேண்டும். கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல் இந்த நாட்டில் பிறந்த எல்லா மக்களும் வயிற்றை உண்டு வாழ வகைசெய்யும் பொருட்டு உணவுப் பற்றுக்குற்றையை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்வேண்டும். விவசாய காரியங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் கால்நடைகளை பாதுகாப்பதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் அரசாங்கம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும். தாலுகா தோறும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். போதிய கால்நடை வைத்தியர்களைப் பெறுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். கால்நடை வைத்தியர்களின் பற்றுக்குற்றையை நீக்குவதற்காக ஏராளமான பேர்களுக்கு கால்நடை வைத்தியத்தில் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வாழ்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்குக்கு என் மனமாற்றத்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கடன்களாகவும் மாலியங்கனாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தவருவது மிகவும் வாழ்வுகரமாக விஷயம். ஆனால், இந்த நிதி உதவிகளை ஒருசில இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படாமையினால் அவர்கள் இப்போதும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். “காற்றுள்ளபோதே குாற்றிக் கொள்”, “பருவத்தே பயிர் செய்” என்ற பழமொழிகளுக்கிணங்க, விவசாயிகள் பருவகாலங்களில் அந்த அந்த வேலைகளை தாமதமின்றி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்த நிதி உதவிகளை காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இந்த உதவிகளைக் காலாகாலத்தில் கிடைக்கச்செய்தால், அவர்கள் அரசாங்கத்தின் இந்த நற்காரியத்தை தங்கள் வாழ்நாளில் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நடராஜன், நம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வாங்கி நெய்வேலியில் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். கனலிசுட பீவடநாடு, தென்னாடு என்று பேசக்கூடிய ஸ்ரீ நடராஜன், இன்றுவது, ‘நம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நாம் பணம் வாங்கவேண்டும்’ என்று கூறுவதைக்கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நெய்வேலியில், நிலக்கரியை வெட்டிபெடுத்தவுடனேயே ஒரு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்றும், அங்கே இன்னும் இரண்டு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டுமென்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் சென்ற ஆண்டிலேயே கூறியிருக்கிறார். நெய்வேலியில் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று புதிதாக முடிவு செய்யவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கவில்லை என்பதையும் அங்கே அத்தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இந்த தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க தாங்கள் சொல்லியதின் பேரில்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று வெளியில் பெருமை அடித்துக்கொள்ளவேண்டாமென கூறிக்கொள்கின்றேன்.

28th March 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

விவசாயத்திற்கு உள்ள உப்பு எது, சாப்பிடுவதற்கு உள்ள உப்பு எது என்று வித்தியாசம் தெரிந்துகொள்ளாமலிருப்பதால், சாப்பிடும் உப்பையே உரம் வாங்கச்சொல்லுகிறார்கள் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். சென்னை மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எந்த விவசாயியும் சாப்பிடக்கூடிய உப்புக்கும் நிலத்திற்கு உரமாகப்போடக்கூடிய உப்புக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைத் தெரியாதவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்று நினைக்கின்றேன். ஒரு வேளை இப்படிக் குறிப்பிட்ட கனம் அங்கத்தினருடைய தொகுதியில் இம்மாதிரி யாராவது இருந்தால் அவர் அதிசயப்பிறவியாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஒரு தொகுதியிலே அந்தத் தாலுகா மக்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து என்ன என்ன ஒரு நல்ல காரியத்தை, எதிர்பார்க்கலாம் என்பதையும் எந்தெந்த வகையிலே விவசாயத்திற்காக அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதையும் தொகுதிப் பிரதிநிதிகள்தான் அந்த மக்களுக்குத் தெரியாத விஷயங்கள் கூட்டத்தில் சொல்லித் தெரியப்படுத்தவேண்டுமே தவிர பட்டிக்காட்டு மக்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதைப்பார்த்து நான் பரிதாபப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இன்று பல துறைகளிலே நாம் நல்ல காரியங்கள் செய்து வருகிறோம். கடந்த பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உணவுப் பற்றுக்குற்றையினால் நாம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டோம். இன்று அந்த நிலைமை மாறி ஓரளவு நாம் எவ்வளவு பணம் கொடுத்து உணவுப் பொருளை வாங்க முடியுமா அந்த அளவிற்கு உணவுப்பொருள் இருக்கிறதென்றால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் பெருமயற்சிதான் காரணம் என்று தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பூச்சி மருந்து கொடுக்கும்போது அவர்கள் பாதி மான்யம் ஆகவும் பாதி விலைக்கும் கொடுக்கிறார்கள், ‘பாதி விலை’ என்பதை அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுத்தால் நல்லது. பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழுந்தவுடனே விவசாய இலாகாவுக்குச் சென்று மருந்து கேட்டால் பாதிப் பணம் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பாதி விலை என்பதை பாதி கடன் என்று மாற்றியமைத்தால் கடனாக மருந்து வாங்க ஏதாவது இருக்கும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவுடன் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், என்னுடைய தொகுதியில் சோளவந்தான், வத்தலைக்குண்டு ஒரு பகுதியைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பகுதிகளும் வாண்ட பகுதிகள். வானத்தைப் பார்த்துத்தான் வெள்ளைம் செய்யவேண்டும். கஜகணக்காக கிணறுகளைத் தோண்டியும் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, இம்மாதிரி பகுதியிலே இருக்கும் அந்த மக்களுக்கு அங்கே இருக்கும் குளங்கையெல்லாம் ஆழமாசத் தோண்டியும், கரைகளை உயர்த்தியும் உதவி செய்வேண்டும். நீர்ப்பாசன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலே வறண்ட பகுதியிலே உள்ள குளங்களிலே தண்ணீர் தேக்கி வைக்க ஆவனசெய்தால் அது விவசாய மக்களுக்குப் பெரிதும் பலனைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதையும் உடனடியாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

உரம் அவர்களுக்குக் காலா காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. பர்மிட் கொடுத்து பல மாதங்கள் கழித்து உரம் கொடுக்கப்படுகிறது. உரம் காலா காலத்தில் கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எப்பொழுது விவசாயிக்குத் தேவை என்று கேட்கிறார்களோ அந்த நாளிலே அந்த உரம் கிடைக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டையும் நமது அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [28th March 1958]

அடுத்தபடியாக நிலப் பிரச்சினை. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் நாம் 60 : 40 சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விட்டோம். இந்தச் சட்டங்களினால் ஏழை விவசாய மக்கள், அதுவும் குத்தகை நிலத்தில் விவசாயம் செய்யும் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலம் படைத்திருக்கும் முதலாளிகள் இதற்கு முதலில் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால், 60 : 40 சட்டம் வந்தபிறகு நமக்க வருமானமே குறைந்தே என்ற நோக்கத்தில் நிலம் படைத்த முதலாளிகள் குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் சரியானபடி கடன்கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். எனவே நாம் கடன்கொடுக்கும் பணமும் யாருக்கு நிலம் இருக்கிறதோ, யார் பட்டாதார்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் நாம் ஓரளவு கடன்கொடுத்து உதவினோம். யார் யார் யாருடைய நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு பயிர் செய்துகொண்டிருந்தாலும், எந்த ஒரு முதலாளியின் நிலத்தைக் குறிப்பிட்ட விவசாயி பயிர் செய்தாலும், அந்த நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதன் பேரில் விவசாயிக்குத் கடன் கொடுக்கப் பெருமளவு மக்களுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதையும் நம் அரசாங்கம் செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் சோளவந்தான், வத்திகைத்துண்டு ஆகிய இந்தப் பகுதிகளில் வசிக்கும் விவசாய மக்களுக்கு வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் விவசாய வேலை இருக்கிறது. உழவு செய்யும்போதும் நடவு நடுகிறபோதும், களை எடுக்கும்போதும், கடைசியாக அறுவடை செய்யும்போதும், ஆக இந்த நான்கு சமயங்களில் தான் அவர்களுக்கு வேலை இருக்கிறது. வருடத்தில் ஆறு மாதங்களுக்குத் தான் விவசாய மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பாக்கி ஆறு மாதங்களிலே அவர்கள் வீட்டில் கஞ்சு இல்லாத நிலைமையில் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பகல் மாறாத பரப்பும் பாட்டாளி மக்கள் வருஷத்தில் ஆறு மாதங்கள் வேலைசெய்து, பாக்கி ஆறு மாதங்கள் சும்மா இருக்கும் அந்த வேலையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது குடிசைத்தொழில் ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்க நமது அரசாங்கம் முன்வந்தால் அந்தப் பேருதவிக்காக விவசாய மக்கள் நல்ல முறையிலே அரசாங்கத்தைப் போற்றுவதுடன் சங்களுடைய வாழ்க்கைத்தாத்தையும் உயர்த்திக் கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலக்கொட்டைப் பகுதியிலே கிணறுகளை கண்கணக்காக ஆழமாகத் தோண்டினால் தண்ணீர் கிடைக்காமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்னுடைய ஊரிலே எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஐந்தாறு கிணறுகளைத் தோண்டித் தோண்டி எவ்வளவுதான் ஆழப்படுத்தினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வறண்ட பகுதியில் விவசாயி இரவு பகல் பாராமல் கஷ்டப்பட்டால்தான் நெல் விளைவிக்கலாம். அம்மாதிரி நிலைமையில் இருக்கும் விவசாயிகளுடைய கிணறுகளுக்காவது உடனடியாக மின்சார சிகிச்சை செய்து, டம்ப் செட்ரோனை வழங்கவும் நமது அரசாங்கம் ஆவன செய்தால் அந்த வறண்ட பகுதி மக்களெல்லாம் அரசாங்கத்தைப் போற்றுவதோடு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் ஓரளவு முன்னேற தகுந்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பம்ப்செட், ஆயில் இன்ஜின், மாடு வாங்கக்கூட, நிலக்களைப் பண்படுத்த கடன் ஆகியவைகளை காலா காலத்தில் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம தான கிராமங்களுக்கு 20 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். அங்கே விவசாய அபிவிருத்திக்கு என்று பொதுவாக இல்லாமல் வித்து வாங்குவதற்கும் உரம் வாங்குவதற்கும் என்ற நிலை இருந்தாலும் மூன்றரை லட்சம் ரூபாய்தான் செலவாயிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பாக்கிப் பணத்தை 'ஸரண்டர்' செய்துவிட்டார்

28th March 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

கள். கிராம தான கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கும் பணம் அவ்வளவும் அந்தக் கிராமங்களிலே விவசாய உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன வகையில் அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு உதவிவேண்டுமோ அந்த வகைகளில் எல்லாம் உதவிவேண்டுமென்ற நியதி இருக்கவேண்டுமேயல்லாது; ஏதோ ஒன்றிரண்டு குறிப்பிட்ட இனங்களுக்குமட்டிம்தான் செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற நியதி இருந்ததால் பூராதொகையும் செலவிடப்பட முடியாமல் போய்விட்டது. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவு செய்யப்படும் வகையில், பணம் வாபஸ் வாங்காமல், முழுப் பணமும் அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் மக்களுக்குப் பயன்படும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். என்னுடைய தாலுகாவில் 40 கிராமங்கள் கிராம தானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே எல்லாக் கிராமங்களும் நல்ல முறையில் முன்னேறி வந்தால் அது மாகாணத்திலுள்ள மற்ற இடங்களுக்கும் மாகாணம் முழுதாக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். ஒரு ஊரில் உள்ளது எல்லோருக்கும் சொந்தம் என்ற முறையில் நிலங்கள் தனம் அளிக்கப்பட்ட இடங்களில் ஊரிலுள்ள எல்லோருக்கும் சம உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையில் கிராமதான கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் வாழ்க்கைத்தரத்தில் உயரக்கூடிய அளவுக்கு நமது அரசாங்கம் உதவி வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI P. S. SANTHANAM: கனம் சப. மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த விவசாய மன்றக் கோரிக்கையைப்பாட்ட சில அம்சங்களைச் சொல்ல விரும்புமையானது இருக்கிறேன். நாட்டிலே, அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்திலே விவசாயத்தான் முதன்மைப்பாடு. விவசாயத்திற்குச் சர்க்கார் நல்லதோர் திட்டங்கள் தீட்டி, விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும், விவசாயத்தில் வேந்தர்களாக நாம் வாழுகிறோம் என்ற எண்ணத்தில் விவசாய மக்களுக்கு நல்லதோர் சலுகையைச் சர்க்கார் அளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் அதை யோசித்துப்பார்க்கும் நோத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகள் காலாகாலத்தில் சேருவது இல்லை என்று இங்கே அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் சர்க்கார் மீது குறை கூறிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே நானும் அதையொட்டிச் சர்க்கார் மீது சில குறைகளைச் சொல்லி அந்த நிலைமையை உணர்ப்பதற்கு முறையிலே ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது, காலாகாலத்தில் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல், பருவத்தில் பயிர் செய்வதற்கேற்றபடி உதவி செய்தால் விவசாயம் நல்ல முறையிலே வரும் என்ற உண்மையை நமது மதிப்பிற்குரிய தீட்சிதர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே நல்ல முறையில் இயற்கை உதவி புரிந்து இருக்கிறது. ஆனால், அதேசமயத்தில் உடன்பிறந்தே கொல்லும் விபாக் என்று சொல்வதற்குப் போல், பயிர் வளர்ந்து வரும்போதே பூச்சி விழுந்து பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. காலத்தில் மழை பெய்தும், பாட்டாளி மக்கள் அதை நம்பி விவசாயத்தைச் செய்து கொண்டு வருகிற அந்தத் தருணத்திலே அந்தக் கொடிய பூச்சிகள் வந்து, பயிர்களை அழிக்கின்றன. அதனால் விவசாயிகள் அதனைப்பேரும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த சமயத்தில் நம்முடைய விவசாய இலாகாவின் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் சென்று விவாதியின் காரணங்களை ஆராய்ந்து, தக்க மருந்துகொடுத்து சண்காணித்திருந்தால் அவ்விதமான தீங்குகள் ஏற்பட்டிருக்கா, பற்றாக்குறை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதையொட்டி விவசாய டிபார்ட்மென்டார் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று அந்தந்தப் பகுதிகளிலே பயிர்களைப் பார்த்து காலாகாலங்களில் பூச்சித் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயம் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும். ஆனால் உண்மையில் அம்மாதிரியான நிலைமையைக் கையாள்வதில் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படு

[Sri P. S. Santhanam] [28th March 1958]

12-10
p.m.

கிறது. பூச்சி விழுந்துவிட்டது என்று அதிகாரிகளிடத்தில் ஒரோடிச் சென்று சொன்னால் வருகிறோம். போங்கள் என்று சொல்வோர்களே தவிர காலாகாலத்தில் வருவது இல்லை. உடனடியாகப் பயிர் பாதிக்கப்படாமல் காப்பாற்றுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆகவே அதிகாரிகள் பூச்சி விழுகிற காலத்தில்தான் கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்பது இல்லாமல் ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு பிரிக்காக்குச் சென்று அங்குள்ள பயிரைப் பார்க்க்பது, கரும்பு எப்படி பயிராகியிருக்கிறது, நெல் எந்த நிலைமையில் பயிராகியிருக்கிறது, கேள்விகளும் எப்படி பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது, ஏன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பூச்சியாலா, வேறு எந்த வியாதியால், தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினாலா என்று கவனித்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பூச்சி மருந்தைக் கொடுத்து எந்த முறையில் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும்.

ஆனால் உணவு உற்பத்தி அதிகவில்லை அதிகவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையில் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே உற்பத்தி செய்ததைவிட இப்போது மூன்று மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகியது. இரண்டு ஏக்கர் பயிர் வைத்தவன் நான்கு ஏக்கர் பயிர் செய்கிறான். விஞ்ஞான முறையை அமுதுபித்து விவசாயிகளுக்குப் பல உதவி அளிக்கப்படுகிறது. உரங்கள் அதிகமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் முன்பு செய்யப்பட்ட மருந்துகளைச் சாதாரண காரணம் தான் புரியவில்லை. அந்த உரத்தை மாற்றி மாற்றிப்போட்டால் பயிர் நன்றாக வளரும் என்பது என் சருத்தம். முதியவர்களைக் கேட்டால் மனப்பு இந்தத் தோட்டத்து மண்ணை வெட்டித்தாளை அந்தத் தோட்டத்தில் மணிலா வைத்தேன், இந்த மரத்துத் தண்டுகளை ஒடித்ததானே போட்டேன், அப்போது ஏக்கருக்கு 40 கலம், 45 கலம் கண்டிருக்கிறது. இந்த உரங்களைப் போடுவதால் நிலம் கொடித்து பயிர் விளைவதில்லை என்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் உரத்தை எப்படி உபயோகிப்பது என்பது அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். விவசாய இலாகாவின் மக்களிடத்திலே அமைப்பற்றி அல்லமுறையில் விளக்கம் செய்வேண்டும் என்பதற்குக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். உரம் போடுங்கள் என்று பிரச்சாரம் செய்தால் போகாது, அந்த உரங்களை எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதாகவும் பிரச்சாரம் செய்வது அவசியமாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையில் சிறு துளி பெரும் வெள்ளம். கால்வாய்கள், ஆறுகளாகி, அறுகன் தாம் சுடல்களா கின்றன. கிராமங்களில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் செய்ப்பாட்டிருந்தால் விவசாயம் நல்லமனையில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த ஏரிகளிலிருந்து ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா நிலங்கள் எல்லாம் பாசனம் செய்யப்பட்டு உரம் மாறும். நான்கு மாதம் பயிர் செய்யப்பட்டுக்கிறது. சமயம் வந்தால் விளைவைப் பொறுத்தவரையில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தூறுதான், தூறுதான் பத்து நாள் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்காலத்தில் அவ்வெரிகள் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்த சாரணத்தினால் நல்லமனையில் நான் கைதுபாத சன் தண்ணீரைச் செக்கி வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏரிகளின் வாய்க்கால்கள் பெரிய சீர்கேடு அடைந்திருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் இன்னொரு அரசாங்கமே செய்ப்பாட்டுவதற்கு உண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறுசிறு பாசனங்களுக்காக அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சாலைகளைச் செய்ப்பாட்டால் மழைகாலங்களில் அதிகமான தண்ணீர் அவ்வெரிகளில் செமித்து வைத்துக்கொள்ளமுடியும்.

உதாரணமாக திருவண்ணாமலையில் சுமக்திரா எரி இருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பார்க்குடியது. 50 ஆயிரம் மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. திருவண்ணாமலையில் இருந்து அதேகம் கால்வாய்கள் அதனோடு வந்து சேர்ந்துகொண்டிருந்தன. அந்தக் கால்வாய்களில் ஏரி நீர்ப்பிவிடும். அதனால் பஞ்சம் இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது அந்தக் கால்வாய்கள் சீர்கெட்டுக் கிடப்பதனால் ஏரி

28th March 1958] [Sri P. S. Santhanam]

யில் தண்ணீர் தட்டுமட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்காலியர்க்குக்கான மக்கள் குடி தண்ணீர் இன்றி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கால்வாய்களை உடனடியாகச் செப்பிவைக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு கிராமம் இருக்கிறது, சிங்கமங்கலம். அங்கே ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரியில் 6 அடி உயரம் எடுத்து எட்டினால் 5 ஆயிரம் ஏக்கராவ் குமேல பாசனம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று சர்க்காரே ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் அதைக்கட்டுகிற காலத்தில் ஏதோ சில குடிசைகளுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படும் என்பதாக 4 அடிக்குதான் கட்டினார்கள். இதனால் தண்ணீர் மழை காலங்களில் அதிகமாக வழித்துப்போகிறது. இதை ஆறு அடிக்குக் கட்டியிருந்தால் 6 ஆயிரம் ஏக்கராவ் குமேல பாசனம் வசதி கிடைத்திருக்கும் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீனவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மீன்களில் புறத்து அதிகமாக இருக்கிறது என்பதாகவும், மீன் சாப்பிடுகிறவர்கள் அழகாக இருக்கிறார்கள் என்பதாகவும் விஞ்ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காரும் அதிக உதவி செய்துவருகிறார்கள். பண்டியன் கழிதலும் புதியன புருசனும் என்கிறமுறையில் அவர்களுக்கு புதிய படகுகளை உற்பத்திசெய்துகொடுக்கிறோம்.

MR. SPEAKER : எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் ஒரே ஒரு தலைவர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் பேசப்போகிறார்கள். அதற்குள் 15 நிமிஷங்களில் தேவிய முன்னணிக் கட்சியின் சார்பில் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனும், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பில் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமிடும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஸ்ரீ ராமசுப்பும் ஐந்தைந்து நிமிஷம் பேசுவார்கள். முதலில் ஸ்ரீ ராமசுப்பு பேசுவார்.

SRI K. RAMASUBBU : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கும் விவசாய கால்நடை மானியத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். அங்குக்கு ஆண்டு நமது நாட்டின் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறதை நாம் எல்லோரும் உணர்கிறோம். இன்னும் இதை எப்படி அதிகப்படுத்துவது, விருத்திபண்ணுவது என்பதில்தான் நாம் எல்லோரும் கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. பெருவாக நம் நாட்டில் நடக்கிற விவசாயத்தை இரண்டு கோணங்களில் இருந்து பார்க்கவேண்டும். அக்கிரகல்சர் பார் ஆடுபேஷன் லேக், அக்கிரகல்சர் பார் பாராபிட் மோடியல் எப்போதான இந்த இரண்டு கோணங்களில் இருந்தும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நாம் பார்க்கவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை வகுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிற கருத்தைத் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக அக்கிரகல்சர் பார் ஆடுபேஷன் லேக் என்ற நிலையை எடுத்துப்பார்த்தால் அதற்கு நாம் செய்யவேண்டியது என்ன, என்று தெரியும். இப்போது நமது நாட்டில் 52 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடிக்கு லாயக் கன நிலங்கள். அவற்றிலும் 17 லட்சம் ஏக்கராதான் நஞ்சை சாகுபடிக்கு ஏற்றது. பாக்கி புஞ்சை சாகுபடிக்குத் தகுதியான படை லாண்டுதான். இதர நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்கற்றதாக வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து ஓளவு சாகுபடிக்குத் தகுதியாகச் செய்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அக்கிரகல்சர் பார் ஆடுபேஷன் லேக் என்கிற இனத்தில் உணவு தானிய உற்பத்தியை இந்த நாட்டில் அதிகப்படுத்த முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

இதைத்தான் அன்னிய நாடுகளில் கையாண்டுவருகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அடுத்தபடியாக, அக்கிரகல்சர் பார் பாராபிட் லேக். இதை யும் நாம் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த இரண்டு துறைகளிலும் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். ஒன்றை தூக்கிவிட்டு மற்றொன்றை புறக்கணித்தவிடால் விவசாயம் முன்னேற்றமடைய முடியாது. அக்கிரகல்சர் பார் பாராபிட் லேக், என்று நடத்துகிறவர்களுக்குத்தான் நவீன

12-20
p.m.

[Sri K. Ramasubbu] [28th March 1958]

விவசாயக் கருவிகளை வாங்கி உபயோகிக்கமுடியும். சிறு நிலச்சுவான்தார் களுக்கு அப்படிப்பட்ட கருவிகளை வாங்கி உபயோகிக்கமுடியாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சிறு நிலச்சுவான்களுக்கு நவீன விஞ்ஞானக் கருவிகள் அத்தனையும் சர்க்காரே வாங்கிக்கொடுத்து, அன்னிய நாடுகளில் எப்படி விவசாயம் நடக்கிறது என்பதைப் போய் அவர்கள் பார்த்துவிட்டு வந்து இந்த நாட்டிலும் அத்தகைய முறைகளைக் கைக்கொண்டு விவசாயத்தை முன்னெற்ற ஒரு திட்டம் வகுத்துக்கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, இந்த இரண்டு குறைகளையும் ஒரேகாலத்தில் அரசாங்கம் முன்னுக்குக்கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது நம் மாகாணத் தில் பலதரப்பட்ட மண்கள் இருக்கிறது. இந்த மண்களை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். மண்ணிற்கு ஏற்ற பயிர் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஜில்லாவாரியாக அல்லது கிராமவாரியாக மண்ணை எடுத்து, இந்தக் கிராமத்தில் இன்ன பயிர்தான் செய்யவேண்டும், இந்த மண்தான் அதற்கு லாயக்கு, இந்த மண்ணில் இந்த உரசத்து குறைவாக இருக்கிறது, இந்த மண்ணில் இந்த உரசத்து கூடுதலாக இருக்கிறது என்று எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து மண்ணிற்குத் தகுந்தாற்போற் விவசாயம் செய்யப்பட வேண்டும். அதோடு, அவைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சிகளையும், அதன் விவரங் களையும் அந்தந்த கிராம மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டிய நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு எனக்கு ஐந்து நிமிஷம் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர்கள் மணி அடிப்பதற்கு முன்னதாகவே என் உரையை நிறுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* Sri K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மனையக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதலடதாக, பட்டுட்ட உரையில், நிதியமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்கும் முறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது ஒரு உதாரணத்தை எடுத்த கட்டி ஒரேகள். அதாவது, சினவில் 1,550 பவுண்டு விளைவாகவும் நம் நாட்டில் விளைவு குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். சினவின் நிலையும், நம் நாட்டின் நிலையும் ஒன்றுதான். ஆகவே, அங்கு அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்க என்ன வழிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை கவனக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது, கோவாபட்டேட்டில் பார்மிங்காகும். கோவாபட்டேட்டில் பார்மிங்கை ஒவ்வொரு யூனிட்டிற்கும் வைத்து விவசாயத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அதை வைத்து இன்னும் பல விதமான நன்மையடைகிறார்கள். அதைப் பொறுத்த மட்டில், நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது நம் அரசாங்கமும் கூட்டுறவு விவசாயத்தை முக்கியமாகக் கருதுகிறது என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அதை நடைமுறையில் கூடுமான மட்டும் அமுல் செய்யவில்லை. அதை, எப்படி எவ்வளவு தூரம் நம் ராஜ்யத்தில் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சற்று விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நம் அரசாங்கம் விவசாயத்திற்காக, அதன் அபிவிருத்திக்காக விதைகள், உரம், நல்ல பொறுக்கு விதைகள் வியாதிக்களைத் தீர்க்கக்கூடிய நல்ல மருந்துகள் இவைகளெல்லாம் கொடுத்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வழிகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதோடு உரங்களை உபயோகிக்கும் விதமும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நான் சொல்வது, இந்த உதவிகள் எல்லாம் விவசாயிகளிடம் சரியான முறையில் நல்லபடி போய் சேருவதில்லை. அதோடு போதுமான அளவு இவைகளைப் பற்றி விவசாயிகள் தெரிந்து கொள்ள வில்லை என்பதான கூற வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளும்படியான படிப்பு நம் விவசாயிகளுக்கு இல்லை. ஆகவே, நாம் தான் அவர்களிடம் சென்று இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். உதாரணமாக, ஒரு தாலுக்காவில் உள்ள ஒரு விவசாய டெமாண்ட்ரேட்டரை எடுத்தக் கெரண்டால் அவருடைய

28th March 1958]

[Sri K. Ramachandran]

அலுவலகம் மையமான ஒரு இடத்தில் வைக்கப்பட்டு அவரது அலுவல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்த அலுவலகங்களை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. அந்த அலுவலகங்கள் போதுமானவைகளாக இல்லை. ஆகவே, அந்த அலுவலகங்களை விரிவுபடுத்தி விவசாயிகள் நவீன விவசாய முறைகளைப் பற்றி தெரிந்துகொள்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, பரைய பிக்ஸ்ஸேஷன். இன்று விவசாயிகள் விவசாயத்தில் நல்ல அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள், அதோடு, அரசாங்கமும் அவர்களோடு ஒத்துழைக்க முன் வந்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை. ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு, கமிஷன் எஜெண்டுகளுக்குந்தான் அந்த விவசாயப் பொருள்களின் லாபம் போய்சேருகிறது. விவசாயிகளுக்கு மறைச்சலாக விவசாய கிடைக்கிறது. அதோடு, நான் வேறு ஒன்று சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மார்க்கெட்டிங் பெய்லிவிட்டிஸ் குறைவாய் இருக்கிறது. தேவலம் சோதிருத்தப் படவேண்டும். காஸ்ட் ஆப் கல்டிவேஷன்-ஐ அனுசரித்து இப்பொருள்களின் விலையை காலவொரு வருஷமும் நிரனயிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி விலை நிர்ணயித்தால்தான் குறைந்த விலைக்கு மக்கள் பொருள்களை வாங்க முடியும். அதோடு விவசாயிகளுக்கும் லாபம் கிடைக்கும். அடுத்தபடியாக, நீர் நிலைகள் ஐமீன் பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்டால், நீர் நிலைகளைப் பொறுத்துத் தான், கண்மாய்களைப் பொறுத்துத் தான் விவசாயம் அடைந்திருக்கிறது. இந்த கண்மாய்கள் எல்லாம் பழுது பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. கால்வாய்களையும் பழுது பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. எப்.டி.எல். நிர்ணயிக்கப்படாத நிலையில் ஒரு கிராமத் திற்கும் இல்லாது கிராமத்திலும் உள்ள விவசாயிகளுக்கு இடையே தகராறு ஏற்படுகிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லா ராஜ்கங்கமங்கலம் எரி பெரியதொன்றாகும். அது 3000 ஏக்கர் பரப்புள்ளது. அதுவும் பழுது பார்க்கப்படவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் சரியாகக் கவனித்தால்தான் விவசாயத்தைப் பெருக்கமுடியும் என்று சாக்கிலிக்கொண்டு கோவாப்ப ரேட்டில் பார்மிங்க் முறையை விவாக்கி அமுல் நடத்தப் படவேண்டும். பரிட்சார்த்தமாகவாவது அரசாங்கம் ஒரு சில கிராமங்களில் இதை நடத்திக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டிலே பத்தாண்டு காலமாக அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போட்டும் போதுமான அளவு உற்பத்திப் பெருக்கில்லை என்ற நிலைமையை சுட்டிக்காட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. காரணம், நாம் நவீன முறைகளைத் தேவைக்கேற்றளவு கையாளாததுதான் என்று நான் குற்றச்சாட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். சைனாவில் 1,500 பவுண்டும், ஜப்பானில் 2,500 பவுண்டும் விளைகிறதாகச் சொல்கிறார்கள். சைனாவைவிட ஜப்பானில் 1,000 பவுண்டு கூடுதல் உற்பத்தியாகிறது. அதற்கு காரணம் என்னவென்று பார்க்கவேண்டும். எரி மலைகள் மிகுந்த ஜப்பானில் வளம் உள்ள நிலங்கள் இல்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் அவர்களது ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் ஏன் ஒரு ஆராய்ச்சி குழுவை அங்கு அனுப்பி அங்குள்ள நிலையைப் பார்த்து படித்துவர அனுப்பக்கூடாது? ஆகவே, கருத்திருமன் போன்றவர்களையாவது அங்கு அனுப்பி தகுந்த காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தைக் கொண்டுவந்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உங்களுக்குத் தயக்கமாக இருந்தால் எங்கெங்கு புறம்போக்குகள் இருக்கின்றனவோ அங்கு ஆதி திராவிட மக்களைக் கொண்டு பயிர் செய்ய உரம், மாடு போன்றவைகளை கொடுத்து உதவுங்கள். இப்பொழுது டீஸல் ஆயிலுக்கு வரி போட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு இந்த டீஸல் ஆயிலுக்குள்ள வரியி லிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிடில் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்று அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காட்டில் மணிலா அதிகம் விளைகிறது. விழுப்புரத்தில் ஒரு வளஸ்பதி ஆலை கட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கு காடு

[Sri A. Govindasamy] [28th March 1958]

அடர்ந்திருக்கிறது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதே போல் வளவனூரிலும் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டும். கரும்பு உற்பத்திக்கும், மணிலா உற்பத்தி செய்வதற்கும் பரிசு மாத்திரம் கொடுத்தால் போதாது. இந்த விளைபொருள்களால் ஏற்படும் முழு பலனையும் அடைய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மணிலா மார்க்கட் கமிட்டி மூலம் பொருக்கு விதைகள் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டது. அது தொடரவேண்டும். அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுக்கு பாபிலோ படகுகள் 1955-56-ல் 20 படகுகளும், 1956-57-ல் 11-ம், 57-58-ல் 15-ம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி 20-ல் இருந்து ஏன் 15-ஆக குறைந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இந்தப் பாபிலோ படகுகள் சிறியவைகளாகவும், ஹார்ஸ் பவர் குறைவாகவும் இருப்பதால் ஆழ்கடலுக்குள் சென்று மீன் பிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்று மீனவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, 40 ஹார்ஸ் பவர் உள்ளதும், 30, 40 அடி நீளமுள்ள பாபிலோ படகுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் இத்தனையையும் இந்த மீனவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மீனவர் சமுதாயம், மோஸ்ட் பாக்கேவர்ட் கம்யூனிட்டியின் கீழ் வருகிறது. அவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். காற்று அடித்தாலோ புயல் அடித்தாலோ அவர்களது குடிசைகள் பறந்துபோகும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு கல் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும்.

12-30
p.m.

அதில் அதிகாரிகள் சரியான முறையில் கவனிக்காததினால் பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படுவதாக சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமாக மீன் பிடிக்கின்ற துறைமுகங்களை எடுத்து ஆழப்படுத்தகின்ற நேரத்தில் கடலில் ஆறுகள் கலக்கின்ற இடங்களை ஆழப்படுத்தவேண்டும். மேலும் கட்டுமரங்கள் கிடைக்கிற விஷயமாக இதற்கு முன்னால் இலங்கையிலிருந்து 'மலைவேம்பு' கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. அதன் பின்னால் மலபாரிலிருந்து கொண்டு வரப்படுகின்ற கட்டுமரங்கள் செலகரியமாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இதில் கட்டுமரங்கள் அதிகமாக கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த கட்டுமரங்கள் வழங்குகின்ற விஷயத்தில் எல்லோரும் சென்னையிலிருந்துதான் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். ஆழ்க்கடலில் மீன் பிடிக்கும் விஷயமாக ஆராய்ச்சி நிலையங்களை தூத்துக்குடியில் ஆரம்பிக்கப் போவதாகப் பார்த்தேன். இதைச் சென்னையிலும், கடலூரிலும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கும் சலுகை இவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏன் நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் இன்று மீனவர்கள் வசிக்கக் கூடா வீடுகளைப் போய் பார்த்தால் அங்கு படிக்க முடியாத நிலைமையில் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டும். மேலும் மீன் இலாகாவில் மீன்களுடைய பெயர்கள்கூட தெரியாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மீன்களுடைய ருசி மாத்திரம் தெரியும். ஆகவே மீன்களைப் பற்றி தெரிந்தவர்களை அதில் நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு உப்பு வழங்கும் விஷயத்தைப்பற்றி நடராஜன் அவர்கள் சொன்னது உண்மைதான். ஏதோ அவர்கள் சொன்னது தவறு என்கிற முறையில் திருமதி பொன்னம்மாள் அதைப்பற்றி தீவிரமாக எதிர்த்துப் பேசினார்கள். இதைப்பற்றி விளம்பரங்கள் கிராமங்களுக்கு சரியானபடி கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தில் விளம்பரம் செய்ததாக கணக்குகள் இருக்கலாம். ஜப்பான் முறைகளைப்பற்றியும் இன்னும் பொறுக்கு விதைகளைப்பற்றியும் கொடுக்கப்படவேண்டிய விளம்பரங்களை பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, many hon. Members of this House have given very valuable

28th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

suggestions in respect of the Demands under discussion now. As the time allotted to me is limited, I will confine myself to a few important points.

MR. SPEAKER: I thought that 15 minutes would be sufficient.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: It is not sufficient but still I would finish my speech within 15 minutes.

Nobody can deny the fact, Mr. Speaker, that production in our State has considerably gone up; but side by side consumption has also increased. I do not know whether it is due to increase in population or due to some other factors. But the Government must see that we step up production and make the State a surplus one without depending upon the adjoining States for our food requirements.

Even though a considerable amount is spent on these three departments, still we have to spend some more money and concentrate our attention particularly on these three departments. I think, yesterday, I read in the newspapers that a responsible Minister of the Central Government with a Cabinet rank, Mr. Patil, said that one of the causes for the trouble in these departments was lack of co-ordination. I entirely agree with the statement made by that Hon. Minister at the Centre. This point has also been voiced on the floor of this House on many occasions by many hon. Members. So, I would request the Hon. Minister to pay particular attention to this matter and see that this kind of thing does not exist at least in our State.

Then, the engineering side of the Food Production Department is under the control of the Hon. Minister for Agriculture and many hon. Members have spoken at very great length about the improvement of the Minor Irrigation tanks. Though attention is paid to the improvement of these tanks—nobody can deny that—still, as I have stated about a couple of days ago while speaking on the Irrigation Demand, they must pay attention and concentrate on the villages taken over from ex-amindars. So far as the ryotwari villages are concerned, the Minor Irrigation Department is very slow and that work also should be given to the Food Production Department and if that is done, I am sure, the work will be done as expeditiously as possible. De-silting is one of the most important factors for improving the tanks. Many of the tanks which were supplying water for six or eight months do not supply water now for three or three and half months. It is a very important and urgent matter.

With regard to soil conservation work, I have seen if at Ooty, Coimbatore and in some other places and much progress has been made but more money should be spent. My recollection is that the money that was allotted by the Centre last year has not been spent

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [28th March 1958]

fully, with the result the unspent amount has been allowed to lapse. I do not know the position in the current year. Much attention should be paid to this soil conservation work in all the districts and specially in the dry districts like Chingleput, Salem and North Arcot.

About the prices of agricultural commodities, I have been requesting the Hon. Minister in this House on many occasions to tell us the price policy of the Government. It is not known whether the recommendations of the Ashok Mehta Committee will be implemented? Also what action has been taken by the Government to stabilize the prices? The Hon. Minister has been telling on many occasions that we are having sufficient stock and so on. I want to know the present stock position and whether any buffer stock also will be kept in the near future if any scarcity conditions arise.

Then, Sir, about the construction of warehouses, I want to know from the Hon. Minister how many warehouses have been built so far in the different parts of the State. This is a very important thing. We must increase the number of these warehouses so that we can store foodgrains. In the absence of good warehouses, we cannot expect ryots to store foodgrains and there will be a lot of wastage. So, much attention should be paid to the construction of these warehouses.

With regard to credit facilities, many of the ryots are still put to hardship because they do not get sufficient loan in time. Though many agricultural banks have been started in different parts of the State, they confine their activities only to certain areas and there are many areas even without these banks and the ryots there are put to very great hardship for want of credit facilities.

If the Government cannot provide more agricultural banks and allow more credit facilities, they must try to see that the area of operation of the existing banks at least is extended. Repeated representations have been made in very many quarters about the increase of jurisdiction of these banks but the Registrar of Co-operative Societies, on account of some snag in the rules has not come forward to accede to the request of the villagers to extend the area of operation of the existing banks, especially in my area.

(Deputy Speaker in the Chair.)

About the research stations, I want to know how many new strains have been produced by the Department. So far as I could see as a practical agriculturist, I cannot give any credit to the Department for the new strains of paddy evolved so far. We are still having only the old strains and much attention should be paid to the question of improvement of strains, according to the needs of particular localities. That is the most important thing. There is no point in concentrating attention on one particular strain and distributing it in a particular area. It should be widespread and if

28th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

should be evolved in accordance with the needs of the particular areas. There must be improved strains evolved for paddy, groundnut and even cotton. Special attention should be paid to this question. Another thing which I want to emphasise is the importance of research work in the matter of eradication of plant diseases, especially stemborer and blast diseases. The agricultural Department has not effectively controlled these two diseases. They are a menace and if these are controlled effectively, I am sure Tanjore will be able to produce 25 per cent more paddy than it does now. This is a very important matter and early attention should be paid to this aspect of the question.

With regard to distribution of pesticides, hon. Members have referred to this matter. Though the Hon. Minister was kind enough to simplify the procedure regarding distribution of these pesticides still considerable difficulty is experienced in getting them. They are not supplied in time and in sufficient quantities. There should be some uniform policy and the Government must issue strict instructions that pesticides should be rushed to areas wherefrom reports of pest menace are received by the Department. Unless the pesticides are supplied at concessional rates to the ryots in time, there is no point in concentrating attention on the Grow More Food campaign. As it is, Sir, only certain kinds of pesticides are supplied. Take for example Eudrine which is mostly used in some of the districts. In Chingleput, we get it from the B.O.C. at prohibitive prices. This question must be attended to.

The Hon. the Minister for agriculture was saying at the Conference held at Ootacamund last year and also at recent conferences of officials that production had gone up by 20 or 25 per cent. I do not remember the exact figure. I would request the Government to have a correct assessment of the increase in production so far achieved so that the public may know how far we have stepped up production in this State, and how much quantity we may require from outside. I hope the Hon. Minister will furnish this figure also.

With regard to cultivation of coarse grains like cholam, much attention should be paid to the question of improving the strains. These are very essential grains which poor people feed upon and which are useful for feeding the cattle also. It is said that if cattle are fed with these, their milk yield also goes up.

With regard to grazing facilities that are now afforded to the ryots, I cannot say they are facilities because in so many forests, the poor people are not allowed to send their cattle there for grazing. While I admit that there should be some restrictions on such things for the purpose of preserving forests, the rules also should be simplified so as to make the agriculturists send their cattle to these forests for grazing.

: DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has one more minute.

[28th March 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I may take a little more time with the permission of the House.

DEPUTY SPEAKER: Only with the permission of the Chair, the hon. Member can speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: With regard to cakes, there must be some price control. Even now, the agriculturists find it hard to get cakes. They are sold at prohibitive prices. They form part of the cattle feed and these must be sold at cheaper prices.

With regard to compost, the Government have been giving good aid for its production, and I hope that the Government will provide more aid and encouragement to those who produce this. This is very important since we cannot always depend on the sulphate of ammonia. If sufficient encouragement is given, agriculturists themselves will take to its manufacture.

With regard to seed farms, I have said many times that the money spent on them will be a waste. Important ryots may be given sufficient aid by means of supply of maistries and demonstrators. If the Government are very particular to have farms, I have no objection to their having one or two in each district. But my complaint is that they are not selected properly. The fertility of the soil should be taken into consideration particularly. Only good lands should be taken for running the farms.

With regard to the agricultural engineering side, I do not know whether its activities have come to a standstill. In the matter of supply of bulldozers and tractors, much difficulty is felt. We need some more tractors and bulldozers if we want more ryots to benefit. So also with regard to pumpsets and oil engines, there is so much scarcity in the dry and famine-affected areas. I would request the Government to supply pumpsets on a large scale.

With regard to filter points, Chingleput and South Arcot should be given proper attention. Many filter points could be had in almost all coastal areas because in my opinion, we can get perennial supply of water.

I now wish to state a few words about the research stations. As for the research station at Tirukuppam, I want that it should be improved. It was started some ten years ago. But, we find that no improvement has been made to that station. Sir, the establishment of a coconut research station has been under contemplation of the Government for some time. I do not know at what stage the proposal is. Both in the South Arcot and Chingleput districts, some coconut seed farms should be started.

As for Super Phosphate, some more aid should be got from the Centre. I learn that the Central Government promised some aid some time ago, but it was not availed of. Because, we cannot always concentrate on ammonium sulphate.

28th March 1958]

Coming to the Fisheries department, so far as the Chingleput district is concerned, we must concentrate our attention on the Pulicat and Ennore Lakes. Because of their close proximity to Madras City, it would be proper on the part of the Government to develop them for fishing. There must be deep sea fishing. If the Central Government do not come forward to help us in this matter, the State Government should take the initiative and undertake the work because, it is a dollar-earning article of food. The Government should arrange to give mechanised boats in larger numbers to the fishermen.

Now, I come to the Animal Husbandry Department. This department is doing very good and excellent work and there has been complete satisfaction all round. Nobody can deny the fact that it is one of the best departments doing good work. In this State, agriculture and livestock are like two bullocks under one yoke. Unless both these receive extra and special attention which they deserve, I am afraid our production will be negligible. This department should be encouraged by the Government in all ways so that it may continue to do the excellent work that it is doing at present. I am glad to note that the pay of the Demonstrators has been increased. I want that it should be increased further. The pay of the staff in the Animal Husbandry department (i.e.) Veterinary Assistants should also be increased. They should get at least Rs. 200—400. Unless these posts are made sufficiently attractive, I am afraid qualified people in larger numbers will not come forward to take up the posts in the department. So, I request the Hon. Minister to pay attention to this aspect also.

Sir, I have touched many points and I would request the Hon. Minister to pay due attention to the various suggestions I have made and also see that there is perfect co-ordination among the various departments and the food production in this State is stepped up. Thank you, Sir.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும்—விவசாயம் நமது ஜீவாதாரம்—ஆகவே அதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி, உணர்ந்து, நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் விவசாயம் ஒன்று, கால் நடை அபிவிருத்தி ஒன்று, மீன் அபிவிருத்தி ஒன்று. இந்த மூன்றும் சேர்த்து விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த மூன்றையும் சேர்த்து விவாதிப்பது என்பது பொருத்தமேயாகும். விவசாயமும் கால்நடையும் பிணைக்கப்பட்ட இரண்டு மாடுகளைப் போன்றது என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வாறே, மீன் இலாகாவும் விவசாயத்தைச் சேர்ந்ததுதான். மலையாள நண்பர்கள் இதை மீன் விவசாயம் என்று சொல்லி நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இவைகள் மூன்றையும் சேர்த்து இன்று இங்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விவாதம் நடைபெற்றது மிகவும் பொருத்தம் என்றே நான் சொல்லுவேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[28th March 1958]

பொதுவாகப் பல அங்கத்தினர்கள் இந்த இலாக்காக்கள் செய்து வரும் வேலையைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அத்துடன் சில குறைபாடுகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள், சிலர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக்கொண்டு சில சந்தேகங்களையும் தெரிவித்தார்கள். முதலில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்க விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் விவசாய அபிவிருத்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சில குறைபாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் உணவு விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த நீர்ப்பாசன அமைச்சராக இருந்த அவர்களும் சில குறைபாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள். “கோ - ஆர்டினைஷன்” இல்லை என்ற குறைபாடு தெரிவிக்கப்பட்டது. நிறிசில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோ-ஆர்டினைஷன் இல்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்ட டாகர் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றியது. அந்தப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிடவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அம்மாதிரியான குறைபாடுக்கு கொஞ்சம் கூட இடமில்லை என்றுதான் சொல்வேன். இங்கே கோ-ஆர்டினைஷன் பரிபூரணமாக இருக்கிறது. மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும், பிராந்தியத்திலுள்ள அதிகாரிகள் பெரிய அதிகாரிகள்-சிறிய அதிகாரிகள்-ராஜ்ய அதிகாரிகள், பல இலாகாக்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லோரையும் சேர்த்துவைத்துப் பேசுகிறார்கள். பிரச்சனைகளையெல்லாம் அலசிப்பார்த்து அதற்கான பரிசீலனைத் தேடுகிறார்கள். சமுதாய நலத்திட்டப் பிராந்தியங்களில் விவசாயத்தில் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அதிலே சமுதாய நலத்திட்ட அதிகாரிகளும் சேர்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு முக்கியமானது கூட்டுறவு பண்ணை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கூட்டுறவு இலாகா அதிகாரிகளும் கலந்து சொன்கிறார்கள். அதோடு ஸ்டேட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. காரியதரிசிகள் லெவலில் அப்போதைக் கூப்போது சர்க்கை செட்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் லெவலிலும் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. அதன் மூலமாக கோ ஆர்டினைஷன் பரிபூரணமாக ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அது போதாது என்று சமீபத்தில் விவசாய உற்பத்திக்காக தனியாக ஒரு கமிட்டி அமைத்து விவசாயம் சம்பந்தமான எல்லா அதிகாரிகளும் அதிலே சேரவேண்டும் என்று எல்லோரையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு விவாதிக்கப்படுகிறது. எங்கெங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, எங்கெங்கே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அப்போதைக்கப்போது திருத்திக்கொள்ளும் வகையிலே இப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக ஒன்று சொல்வேன். பாதாளத் திலிருந்து தண்ணீரை இரைக்க டியூப் வெல் போடுவது, பவர் டிரில்கள் வைத்துப்போடுவது, இதைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாறு இதைப்போடுகிற யந்திரம் இதுவரை கைதொழில் இலாகாவில் இருந்தது. ஆனால் செக்ரே வேலை பெரும்பாலும் விவசாயத்திற்காக. அது சரியல்ல, அது அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை, விவசாயத்திற்கு இவையெல்லாம் பயன்படுகிறது—இந்த யந்திரங்களைல்லாம் பயன்படுகிறது—ஆகவே, இதை விவசாய இலாகாவிலே சேர்த்து விட வேண்டுமென்று சமீபத்திலே ஒரு முடிவு செய்து வருகிற எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி முதற்க்குண்டு விவசாய இலாகாவிலே—இது வரையில் கைத் தொழில் இலாகாவில் இருந்தது—சேர்க்கப்படும்.

கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். புதிய புதிய ரகங்கள்-நெல் முக்கியமாக—பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். புதிய புதிய ரகங்கள் சிறந்த முறையிலே உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போதைக்கப்போது ஆராய்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அந்த ஆராய்ச்சி மிகவும் சிறந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்று நான் சொல்வேன். ஆராய்ச்சியின் விளைவுகளும் அப்போதைக்கப்போது வெளிப்படுத்தக்கொண்டிருக்கிறது. நல்ல பல ரகங்கள்—ஸ்ட்ரேயின்கள்—அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள், பல ஜில்லாக்களில் விவசாயிகளால் பாராட்டப் படுவதாகவும் நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

[28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள விவசாயப் பண்ணையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே முக்கியமான குறை தண்ணீர் இல்லாத குறை. அது ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குறைபாடு இருந்தாலும், அந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையை எவ்வளவு சிறந்த முறையிலே அமைக்க முடியுமோ, அதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த சிறு பண்ணைக்கு நல்ல தண்ணீர் வசதி இல்லை. இருந்தாலும் இந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஸ்ட்ரேயினை திருநெல்வேலியில் பாராட்டுகிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள அம்பாசமுத்திரம் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையைப் பற்றி அம்பாசமுத்திரம் தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். செங்கற்பட்டு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே உற்பத்தி செய்யப்படுவது நல்ல “ஸ்ட்ரேயின்” என்று, அதாவது நல்ல ரகம் என்று, திருநெல்வேலியில் பாராட்டுகிறார்கள். “பிளாஸ்ட்” நோயைப்பற்றியும் “ஸ்டெம்போர்” நோயைப் பற்றியும், ஆராய்ச்சி போதாது என்று சொன்னார்கள். பிளாஸ்டைப் பொறுத்தவரையில், காற்றினால் பயிர் கெட்டுப்போகிறது. “Blast resistance variety”-ஐ கூட திருப்திகரமாக கையாளப்பட்டு வருகிறது. கோ. 22 ஐப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. முக்கியமாக அதைத் தஞ்சையிலே கையாளுகிறார்கள். “ஸ்டெம்போரை”ப் பொறுத்த மட்டில் ஆராய்ச்சி பலிக்கவில்லை, என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆராய்ச்சி மேலும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஒரு விஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். திருப்திக்காக மட்டும் அதை சொல்லவில்லை. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு ஆப்பானிய நாட்டிலிருந்து ஒரு விஞ்ஞானி வந்தார். அவரிடம் இதைப்பற்றி விசாரித்தேன். ஆராய்ச்சி முதிர்ந்த ஒப்பானியையே இந்த “ஸ்டெம்போரை” தடுக்க முடியவில்லை. அது ரொம்பவும் தொல்லை தந்து கொண்டதான் இருக்கிறது, சமாளிக்கத்தான் பார்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

SRI. A. VEDARATHNAM: On a point of information, Sir இந்த ஸ்டெம்போரைக்கு ஜப்பான் நாட்டிலே வேறு மருந்து இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, அந்த நோய் வருகிற காலத்தில் இரவு நேரங்களில் விளக்கை கொளுத்தி வைக்கிறார்கள். அந்த பூச்சுகளைல்லாம் நசித்துப்போய் இப்போது வந்திருக்கின்றன. இந்த முறையை நாங்கள் எங்கள் சேர்ந்த வயலிலே பரீட்சார்த்தமாக பார்த்து வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். இதை பிரச்சாரம் செய்தால் வெற்றி காண முடியுமென்று தங்கள் மூலமாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: நமக்கும் தெரிந்ததுதான் இருக்கிறது. இரவு நேரங்களிலே விளக்கை வைத்துக்கொண்டு இந்த பூச்சியை தடுப்பது என்பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம்? கொஞ்சமாக நிலம் வைத்திருந்தால் சாத்தியமாக இருக்கும். இந்த முறையை கையாண்டு பார்க்கிறார்கள், அது அவ்வளவு தூரம் திருப்திகரமாக இல்லை. அந்த “ஸ்டெம்போர்” மென்மைய பிடிப்பது போல்தான் பிடிக்கிறது. அதை தடுப்பதற்கு பல மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: எங்கள் பிராந்தியத்திலே மின்சாரம் வந்த பிறகு நடு வயலே மின்சார விளக்கை ஏற்றி பூச்சியை தடுப்பதற்கு பார்த்தார்கள். ஆனால் பயிர் தீந்து போய் கெட்டுப்போய் விட்டது.

SRI A. VEDARATHNAM: தயவு செய்து மின்சார விளக்கு போடக் கூடாது. எண்ணெய் விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் வெற்றிகாண முடியும்.

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: மின்சார விளக்கு போடக்கூடாது என்றால் அகல் விளக்கு போடுவது சாத்தியமா? ஒரு இடத்திலே பரிட்சார்த்தமாக பார்த்து நல்லது இருக்கிறது என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் எல்லா விவசாயிகளும் இந்த முறையை கையாண முடியுமா என்பதுதான் கேள்வி.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி எதிர் கட்சி தலைவர் குறிப்பிட்டார். ஐந்தாண்டு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபோது பிளானிங் கமிஷனும், மத்திய விவசாய இலாகாவும், முக்கியமாக Indian Council of Agricultural Research எல்லோரும் சேர்ந்து, விவசாய பெருக்கத்திற்கு சுத்தமான விதைகள் ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்றும் ஆகையினால் இதிலே விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். சிறந்த முறையிலே விதைகளை கொடுத்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். இதை நான் மறுக்கவில்லை. இருந்தாலும் பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வருகின்றன, “விதைகள் சரியாக இல்லை, எங்கேயோ இருந்து டிமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் வாங்கிக்கொடுத்தார்கள்” என்று புகார்கள் வருகின்றன. அதிலே இந்திய ரீதியில் அரசாங்கம் இந்தப் பண்ணைகளை வைத்து நடத்துகிறார்கள். அது கூட” விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் கொடுப்பதற்காக இல்லை. இந்த மாதிரி பண்ணைகளுக்கு “nucleus seed farms” என்று பெயர். பூர்வாங்கமாக நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்து, அதற்கு பிறகு கிராம விதைப்பண்ணைகளுக்கு கொடுத்து கிராம விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து பெருக்குவதுதான் இதன் நோக்கம். ஆகவே முதலிலே கொடுப்பது சுத்தமான விதைகளாக இருக்கவேண்டும். அதற்காக “காரண்டி” கொடுக்கும் வகையில் அரசாங்கமே நடத்தவேண்டும். இந்த திட்டம் நன்கு விவாதிக்கப்பட்டு இப்பொழுது எல்லா ராஜ்யங்களிலும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முயற்சுவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த விதைப் பண்ணைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு சட்டம் கூட செய்திருப்பது உங்கத்தினர் களுக்குத் தெரியும். இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நிலம் நல்ல நிலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அரசாங்கமே விதை உற்பத்தி செய்யும்போது தவறுதலாக நடந்துவிட்டால், அது மிகவும் ஆபத்தானது, அதைவிட கேவலமாக ஒன்றும் இருக்கமுடியாது. இதனால் அரசாங்கத்தின் கவலை. நல்ல நிலத்தை பார்த்து அதனுடைய மண் வளத்தை பரிசீலனை செய்து விதை பண்ணைகள் நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக இதை அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஆரம்பத் திலேயே நிலமாக வைத்துக்கொள்ளாமல், குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அது எப்படி நடக்கிறது, நல்ல விதைகள் கிடைக்கின்றனவா என்று நேராக பார்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இவைகள் முதலிலே குத்தகைக்குத்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, நல்ல அனுபவம் ஏற்பட்ட பிறகு எங்கே நல்ல பண்ணை அளிக்கிறதோ இதைப்பின்னால் வாங்கலாம் என்பததான் உத்தேசம். இது பின்னால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய விஷயம், அவ்வாறு நல்ல விதைகள் பூர்வாங்கமாக கிடைக்கவேண்டும், அவற்றை வைத்து பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த திட்டம் கையாளப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறிய நீர்பாசனங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்க உணவு விவசாய இலாகா அமைச்சரவர்கள் ராஜ்யங்கள் சரிவா இந்த திட்டங்களை பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட்டு வெளிவந்த செய்தியை கூட சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்லுகிற குறைபாடு இந்த ராஜ்யத்திற்கு கொஞ்சம்கூட பொருத்தது. இந்த ராஜ்யத்தை பொறுத்தமட்டில் பாராட்டித்தான் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். பாராட்டித்தான் குறிப்பிடுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. சமீபத்தில் டில்லியில் ஒரு விமர்சனம் நடந்தது. அப்பொழுது, இந்த ராஜ்யத்தை பொறுத்த மட்டில் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கு இல்லை என்றுதான் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் நீர்பாசன வசதிகள் பெறுக பெறுக உதை பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இப்படிதான், அதிக நிலம் சாகுபடிக்கு கொண்டு வரப்பட்டுதான் வருகிறது. ஆகவே “பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை” என்ற குறைபாட்டிற்கு இடமேயில்லை.

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இன்னும் சாகுபடிக்கு லாயக்கு இல்லாத நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்றும், அவைகளை சாகுபடிக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அந்த மாதிரி நிலம் அதிகமாக இல்லை என்று முதலிலே சொல்லிக்கொள்வேன். இருந்தாலும் ஆண்டுதோறும் 32,500 ஏக்கரா நிலத்தை டிராக்டர்களைக் கொண்டு சீர்படுத்தி நல்ல வகையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த திட்டத்தின்படி இது வரையிலே சென்ற டிசம்பர் மாதத்திற்குள் 15,937 ஏக்கரா நிலம் சீர்திருத்தப்பட்டு சாகுபடிக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக செய்வதற்கு டிராக்டர்கள் போதிய அளவில் இல்லை. ஏரிகளை மராமத்து செய்வதற்கும், மண் அரிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் இந்த டிராக்டர்கள் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகையினால் இந்த விஷயத்தில் இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக desilting-ஐப்பற்றி சொன்னார்கள். அந்த திட்டமும் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பரீட்சார்த்தமாக நடத்தப்பட்டு அதிலே திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே சாத்தியமில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு இந்த திட்டத்தை பரப்புவதற்கான யோசனை அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு நாம் உதவியைப் பெறவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறுவது கஷ்டமான காரியம் அல்ல. இதைப் பற்றி நான் அவர்களிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது சிறிய நீர்பாசனத்தைப் பொறுத்த திட்டங்களுக்கு கொண்டிருந்தபோது சிறிய நீர்பாசனத்தைப் பொறுத்த திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கீடு தொகை குறைவு என்று அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷனும், விவசாய இலாகாவும் சேர்ந்து ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் திட்டத்தின் கீழ் எவ்வளவு ஒதுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதற்குமேல் சாதாரணமாக தரப்படுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சமீபத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சிறிய நீர்பாசனத் திட்டம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைவு, அதிலும் ஒதுக்கப்பட்டவென்றும் என்று சொன்னபோது, எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதனுடைய அவசியம் உணரப்பட்டு இருக்கிறது. அதிகம் தொகை செலவழித்து திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம் என்றால், அதற்குப் போதிய எஞ்சினியர்கள் இல்லை. அதுதான் இப்பொழுது பற்றாக்குறை. இருந்தாலும் இரண்டு ஆண்டுகளாக கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மண் அரிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள் சில திட்டங்கள் விவசாயிகள் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. சிலவற்றை இலாகாவே நேரிடையாகவே எடுத்து நடத்துகிறது. இதில் போதிய இயந்திரங்கள் இல்லாத குறைதான் இப்பொழுது இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் கிடைக்கக் கூடிய இயந்திரங்களை வாங்குவதில் சில தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டது என்று நினைக்கவேண்டாம்.

கனம் அங்கத்தினர் பொன்மன்மான் அவர்கள் “கிராம தானத்திற்காக 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. அதிகம் செலவு செய்யப்படவில்லை. பணம் திருப்பப்பட்டது” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பணம் ஒன்றும் திருப்பிப் போய்விடாது. இருக்கும் பணத்தை சரியான முறையில் பலன் அளிக்கும் முறையில் செலவு செய்ய வேண்டும்.

கிராம தானத்தைச் சேர்ந்த இடங்களில் கூட்டுறவு முறை பண்ணை நடத்த வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கடன் வசதிகள் அளிக்கப்படுதான் வருகிறது. கூட்டுறவு பண்ணைகளை அதிகமாக அமைக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கவலை. இதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் அவைகள் போதிய அளவு அபிவிருத்தியடையவில்லை.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

என்று நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அவைகள் சிறிய அளவிலேயே இருக்கிறது. இதில் விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அவர்கள் இந்த பாராட்டவேண்டும். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு பெறுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களின் ஒத்துழைப்பை நான் கோருகிறேன். இதில் கட்டு வேறுபாடு ஒன்றும் இல்லை. எந்தக் கிராமத்திலாவது அவர்களுக்கு செல்வாக்கு இருக்குமானால், எந்த இடத்திலாவது வசதிகள் இருக்குமானால் கூட்டுறவு பண்ணைகள் நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால் அதை நன்றாக பயன்படுத்தி கொள்ள வேண்டிய வசதியை அளிக்க சர்க்கார் எப்பொழுதும் தயார்.

இப்பொழுது கிராமங்களில் நிலங்கள் சிறிய சிறிய பட்டாக்களாக குறைந்து கொண்டு வருகின்றன என்று சொல்லியேனாயினால் கெட்டுப்போனதில் அங்கத்தினர் மாரியப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். விவசாயம் பெருகவேண்டும் என்றால் கூட்டுறவு முறை சிறந்த சாதனம் ஆகும். கூட்டுறவு முறை அதிகமாக பரவவேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கம் கருதுகிறது. தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்திலும், சமுதாய நல திட்டத்திலும் ஒவ்வொரு பிளாகிலும் ஒரு கூட்டுறவு பண்ணை ஏற்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விருப்பம். அதில் இப்பொழுது நாம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். தேவஸ்தான நிலங்களில்கூட கூட்டுறவு பண்ணைகள் மிகுந்த சிரமப்பட்டு உழைக்கப்படுகின்றன. மேலும் கூட்டுறவு பண்ணைகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் வேண்டிய கவனம் செலுத்தும். அதே மாதிரி இந்த விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடன் வசதிகளைப்பற்றி கனம் வீரபாகு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் சிலர்கூட குறிப்பிட்டார்கள். இது மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிசெய்து கொடுப்பது மிகவும் முக்கியம். விவசாயிகளுக்கு அதிக கடன் வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக விவசாய பாங்குகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறைந்த பட்சம் 100-க்கு 50 பங்காவது விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி இந்த கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலமாக கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் லட்சியம்.

எதிர் கட்சித் தலைவர்கள் “விவசாய பாங்குகளின் ‘சூரிஸ்டிக்ஷனை’ விரிவுபடுத்தவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இந்த விவசாய பாங்குகள் சரியாக வேலை செய்வதற்கு எவ்வளவுதரம் விரிவுபடுத்த முடியும் என்பதை அரட்டித்து பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

விவசாயிகளைப்பற்றி எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாய அபிவிருத்திக்கு விலைவாசி (மின்ஸ் ஸ்டிரக்சர்) முக்கியமான விஷயம்தான். ஆனால் இப்பொழுது கவலைப்படுவது விலைவாசி அதிகமாக இருப்பதைப்பற்றித்தான். விலைவாசிகள் ஓரளவுக்கு மேல் குறைந்தால் அது விவசாயிகளைப் பாதிக்கும். ஆனால் இப்பொழுது கவலையெல்லாம் விலைவாசிகள் அதிகமாக இருப்பதைப்பற்றித்தான். அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன செய்வது என்பதுதான் இன்றைய கவலை. விலைவாசிகள் ஓரளவுக்கு மேல் குறைந்தபோது அரசாங்கம் தலையிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயித்து அந்த விலைக்கு தானியங்களை வாங்கி, விவசாயிகள் தஷ்டம் அடையாமல் பாதுகாக்க அரசாங்கம் தயார். அப்படி ஒரு யோசனை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது.

இப்பொழுது உற்பத்தி பெருக்கொண்டு வருகிறது. நேற்று வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களை கனம் கோதண்டராமன் அவர்களுக்கு அளித்தேன். அந்த ஜில்லாவில் இப்பொழுது பயிர் இடக்கூடிய நிலத்தின் விஸ்தீரணம் 1952-53-ம் வருஷம் இருந்ததைப்போல் இடம்பூராக இருக்கிறது. பாலார் பேலின் விதிகளை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த விதிகளை பரிசீலனை செய்து எவ்வளவுதரம் தளர்த்த முடியுமோ அவ்வளவுதரம் தளர்த்தி

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

யாகிவிட்டது. அங்கு பாதகம் ஏற்படாத வகையிலேதான் இந்த விதிகளை தளர்த்தவேண்டி யிருக்கிறது. குழாய் கிணறுகளின் மூலமாக நீர்ப்பாசன வசதிகளை பெருக்கிக்கொண்டுதான் வருகிறோம். பில்டர் பாயிண்ட், டியூப் கிணறுகள் இவைகள் நல்ல திட்டங்கள். இதை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்றால், குழாய் கிணறுகளை கழட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி கழட்டிக்கொண்டு போகக்கூடாது என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதிலேகூட ஓரளவு தண்ணீர் கிடைக்கவேண்டும். ஆகையால் குழாய்களைவைத்து விவசாயிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலேயே இவைகளை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் யோசனை.

இப்பொழுது உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் கணக்கை எப்படி எடுக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். கூடியவரையில் எப்படியெல்லாம் கணக்கெடுக்க முடியுமோ அப்படியெல்லாம் கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அப்படி கணக்கு எடுக்கப்படுவதை மீண்டும் மீண்டும் சரிபார்க்கிறோம். இதைத் தவிர தனிப்பட்டவர்களும் நன்றாக கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதை எடுத்துக் கூறக்கூடிய ஆற்றல் உள்ள விவசாயிகளிடம்கூட அடிக்கடி கேட்டு ஒன்றுக்கு ஒன்று சரிபார்க்கப்படுவதும் உண்டு. அப்படி பார்க்கும்போது உற்பத்தி பெருகித்தான் இருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. நேற்று அந்த மன்றத்தில்கூட இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். இதற்கு முன்னதாக 6 அல்லது 7 அவுன்சு தான் சாப்பிடும்படியாக இருந்தது. ஆறு அவுன்ஸ் எழு அவுன்ஸ் என்றெல்லாம்கூட எங்களுக்கு பெயர் வைக்கப்பட்டு வந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாக ஓராயம் இருக்கும். அப்படியே எங்களைக் கூப்பிட்டு குறைகூறினார்கள். அப்படி இல்லாமல் இப்பொழுது 16 அவுன்சு வீதம் சாப்பிடுவது என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், அரிசியையே சாப்பிடுவது என்று கணக்குப் பார்த்தால், இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உற்பத்தியானது அதற்குப் போதமானதாகவே இருக்கிறது என்றுசொல்லலாம். ஆனால் அதோடு திருப்திப்படுவது என்பது அல்ல. நன்றாகச் சாப்பிடுவதாக இருந்தால் 16 அவுன்சும் சாப்பிடலாம் 20 அவுன்சும் சாப்பிடலாம். நான் அடிக்கடிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன், அரிசியையே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தால் பயன் இல்லை என்று. அரிசியுடன் காய்கறிகளையும் அதிகமாக நாம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒருவரும் காய்கறி உற்பத்தியைப்பற்றி சொல்லவே இல்லை. பழ உற்பத்தியைப்பற்றியும் ஒரு அங்கத்தினரும் சொல்லவில்லையே என்று நினைத்தேன். ஆனால் ஒரே ஒரு அங்கத்தினர் மட்டும் எலுமிச்சம்பழத்தைப் பற்றி சொன்னார். அவர் எலுமிச்சம்பழத்தைப்பற்றி சொன்ன கதையைக் கேட்க எனக்கு ரொம்பவும் திருப்திதான். ஆனால் அந்தக் கதை கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு சரியாக புரியவில்லை. அவர் ஒரு அர்த்தம் செய்து கொண்டார், நாங்கள் ஒரு அர்த்தம் செய்துகொண்டோம். (சிரிப்பு). ஒவ்வொரு விவசாயியும் சிறிய அளவில் பழங்களை உற்பத்தி செய்ய முற்படவேண்டும். ஒன்று அல்லது இரண்டுங்களை வைத்துக்கொடுக்கவனம் உற்பத்தி செய்து அவை தன் மட்டிலாவது உபயோகித்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். அகவே விவசாயிகள் அதிகப்படியாக காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்ய முன்வரவேண்டும். இந்த வகையிலும் விவசாய இலாகா கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. இதை விவசாயிகளும் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது நாம் போதிய அளவு அரிசி உற்பத்தி செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்றாலும் அது போதாது. திடீரென்று உற்பத்தி குறையலாம். இயற்கை காரணங்களினால் உற்பத்தி குறையலாம். ஒரு இடத்தில் சருப்பு ஏற்பட்டால், அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அரிசியை தாராளமாக அனுப்பக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய லட்சியம் எல்லாம் கண்டிரால் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். ஒரு இடத்திலிருந்து எங்கே வேண்டுமானாலும் போக வேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கம் நினைக்கிறது. வெளியில் போவதற்குக்

1-20
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

கூட கண்ட்ரோல் கூடாது. விலையும் குறைவாக இருக்கவேண்டும். விலையும் குறையவேண்டும், அதனால் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயியும் பாதிக்கப்படக் கூடாது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் லட்சியம். ஸ்டாக்கைப்பற்றி கேள்வி எழவில்லை. அதனால் நாம் ஸ்டாக் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. உற்பத்தி பெருகினால் போதுமானது. உற்பத்தியை பெருக்கி பல இடங்களுக்கு தாராளமாகப் போவதற்கு இடம் ஏற்படவேண்டும். இப்பொழுது நல்ல விலைக்கு விற்கிறார்கள். கவலை இல்லாமல் இருப்பதற்கு இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். உற்பத்தி பெருக்கவேண்டும் என்பதும், விலை குறையவேண்டும் என்பதும், விலை குறைவால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டகூடாது என்பதும் தான் என்னுடைய கவலை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்கி நம்முடைய ராஜ்யத்தின் தேவைக்குபோக மீதியை நாம் அந்நிய நாட்டிற்கோ அல்லது அந்நிய ராஜ்யங்களுக்கோ அனுப்பும்படியான நிலையில் இருக்கவேண்டும். உலகத்தில் எந்த இடத்தில் பற்றுக்குறையாக இருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கும் நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். அந்த அளவில் நாம் உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும். பர்மாவில் இப்பொழுது அரிசி வியாபாரம் செய்கிறார்கள், அதைப்போலவே நாமும் வியாபாரம் செய்ய முன்வரவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் விசேஷமாக அரிசியை உற்பத்தி செய்து பின்னால் பிற மாகாணத்திற்கு அனுப்பும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் அதை சமாளிக்க நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். அந்நிய நாட்டிற்கு நாம் அனுப்பக்கூடிய நிலையில் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி விலையையும் குறைக்கவேண்டும். அப்படி விலை குறையும்போது அதனால் விவசாயியும் குறைக்கவேண்டும். உணவு பொருள்களின் விலை குறைந்தால் தான் மற்ற பொருள்களின் விலையும் குறையும்; திரும்பத்திரும்ப இந்த சூழ்நிலை இருந்தகொண்டே இருக்கும். உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்தால் மற்ற பொருள்களின் விலையும் உயரும். குறைந்தால் மற்ற பொருள்களின் விலையும் குறையும். விலை குறைவாக இருந்தால் அது விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய அளவில் இருக்கவேண்டும். அதன்மூலம் வாழ்க்கைத்தரமும் உயர்ந்து இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளில்தான் அரசாங்கம் விசேஷ கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

விவசாயிகளுக்கு பாதி நாட்களுக்கு வேலைகிடையாது என்று சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஸ்ரீமதி பொன்னம்மாள் சொன்னார்கள். அதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கிராமங்களில் சிறு சிறு தொழில்களை அமைத்து அதன்மூலம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வேலைகள் கிடைக்கும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கனம் ராமசுப்பு ரெட்டியார் குறிப்பிட்டார், தனக்கு நிலம் இருக்கிறது, அந்நிலத்தை எப்படி சாகுபடி செய்வது என்றுதான் ஒருவகையில் விவசாயம் செய்வதாகவும், மற்றொரு வகையிலும் விவசாயம் செய்யலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார். சாதாரணமாகவே எல்லோருக்குமே நிலம் இருக்கும். அதில் உழைத்து பயன்படுகிறவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடிய அளவில், எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்கக்கூடிய அளவில், தங்களுடைய நிலத்தை பயன்படுத்தவேண்டும். அந்த வகையில்தான் நம்முடைய ஜீவாதாமானது இருக்கிறது. யாராவது நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு தனக்கு போதுமான அளவு சாகுபடி செய்து கொள்ளுகிறேன், மற்றவர்களுக்கு வேண்டியதற்குச் செய்ய போவதில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு யாரும் அனுமதி அளிக்கமாட்டார்கள், அனுமதியும் அளிக்க முடியாது.

பிரசாரத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். பிரசாரம் ரொம்பவும் முக்கியமானதுதான். விவசாயிகளுக்கு நவீன முறைப்படி விவசாயம் செய்வது எப்படி என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. விவசாயிகள் அநேகமாக அதைப் பாராட்டி அதையே யாரை வரக்கிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிவண்டும். அதற்கு போதிய பிரசாரம் வேண்டும் என்று தனியாக ஒரு பிரசார இலாகாவை

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

விவசாய இலாகாவில் சமீபத்தில் அமைக்கப்பட்டு அதுவும் சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. சமீபத்தில்கூட ஒரு 'செமினார்' நடந்தது. அகில இந்திய ரீதியில் சென்னையில் நடந்து பல துண்டு பிரசுரங்கள், போஸ்டர்கள் அச்சடித்து பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. பிரசுரிக்கக்கூடிய அளவில், உற்பாடக்கூடிய அளவில் தயாரிக்கப்பட்டு அவைகள் எல்லாம் அங்கே விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடுகூட கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட அதிகப்படியான அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு உழைக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு விவசாய முறையை எப்படிக் கையாள்வது என்று விவசாயிகளுக்குச் சொல்வதற்கு முற்படவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று அவைகளை ஒட்டுவதற்கும், பிரசாரம் செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி நடக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய லட்சியம்.

அம்மோனியம் சல்பேட்டைப்பற்றி சொன்னார்கள். அது அம்மோனியம் சல்பேட் என்றும், உப்பு என்றும் தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன், அது அப்படி தெரியாதது அல்ல. அதைப்பற்றி தெரியாதவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அம்மோனியம் சல்பேட் கிடைக்கவில்லை, அதனால் உப்புப் போட்டார்கள் என்று சொன்னாலும் பாதகம் இல்லை. விவசாயிகளுக்குத் தெரியும் அம்மோனியம் சல்பேட் இல்லாவிட்டால் உப்பையாவது போடலாம் என்பது. உப்பைப் போட்டால் அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் சாப்பிடுவதற்கு மட்டும் உப்புக்கு பதிலாக அம்மோனியம் சல்பேட்டை போட்டுக்கொள்ளக் கூடாது. அம்மோனியம் சல்பேட் இல்லை, அதை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட் திட்டம் வந்துவிட்டால் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை, நிறைய கிடைக்கும். சிந்திரியில் உற்பத்தியாவது போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ளவர்கள் அதற்குமேல் உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது உற்பத்தியாவதைத்தான் எல்லோருக்கும் வழங்குகிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஒன்றுமட்டும் கனம் அங்கத்தினர் நடராஜன் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். உப்பைக் கொண்டுவர வயலில் போட்டால் பாதகம் இல்லை. அம்மோனியம் சல்பேட்டை, உப்பு என்று மட்டும் சாப்பிட வேண்டாம் என்று சொல்லவேண்டும். அம்மோனியம் சல்பேட்டை வேறு வகையில் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை வீட்டிற்குக் கொண்டுவராதல் அதை சாப்பாட்டிற்கு உபயோகிக்க முடியாது, சாப்பாட்டிற்கு சிறந்தது அல்ல. அதை லிக்விட் டயட்டாகத்தான் உபயோகிக்கலாம் என்று கனம் கோவிந்தசாமி சொல்லுகிறார். அதற்காகத் தான் அதை வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக பருத்தியைப்பற்றி சொன்னார்கள்; ஸாங்க் ஸ்டேபிள் காட்டினைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். அது முக்கியமான விஷயம்தான். பருத்தி உற்பத்தியை நாம் பெருக்கவேண்டியதுதான். நமக்குத் தேவையான பருத்தியை நாம் உற்பத்தி செய்தாகவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அதிலும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் பருத்தியை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று கனம் மாறிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் பருத்தி விவசாயத்தில் போதிய அக்கரை கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நானும் அதற்கு வேண்டிய உதவியையும் அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பருத்தியை வளர்க்கக்கூடிய விசேஷ ஆராய்ச்சிப் பணியை கோயில்பட்டியில் நடைபெற்று வருகிறது. நல்ல ரக பருத்தியை உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய உதவி அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

நிலக்கடலை விதைக்கப்பற்றி சொன்னார்கள். அதற்கு "வேண்டிய சீட்டு பாரம்" எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஜாயின்ட் பட்டாவைப்பற்றி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

சொன்னார்கள். ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருந்தால் கடன் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு இட்டிருக்கிறது. ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருந்தாலும் யாரிடத்தில் நல்ல இருக்கிறதோ அதைப் பார்த்து பர்சனல் ஷார்ட்டியின் பேரில் கடன் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பதற்கு தடங்கலாக இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. கமர்ஷியல் கிராபிஸ் ஆக்டைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மினகாய் வற்றலை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள் என்றும், அதனால் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றும், அந்த விலை உயர்வின் பலனை விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியாமல் நடுவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். எந்தப் பலன் வந்தாலும் அது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். விலைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாக இருக்கவேண்டும். நாட்டில் இருக்கும் வியாபாரிகள் லாபம் சம்பாதிக்கும் அளவில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கக்கூடாது. விவசாயிகள் அடங்கிய கூட்டுறவு சங்கங்கள்தான் இருக்கவேண்டும். அந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டும் வருகிறது. தவறுகள் நடக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. தவறுகள் நடைபெறாமல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் என்னுடைய கவலையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கவேண்டும், பண்டங்களின் விற்பனையின் மூலம் கிடைக்கும் லாபம் அவர்களுக்கு பரிபூரணமாக கிட்டவேண்டுமென்பது தான். முக்கியமாக 'கமர்ஷியல் கிராபிஸ் ஆக்ட்' பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. அதை இந்த மன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அந்த அறிக்கை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதிலே எல்லா தரையங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். நெல்லுக்குக் கூட சொண்டி வைக்கலாம். கனம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இது பற்றி சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நெல் உற்பாட எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், எடுத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால் பருத்தி, பூசையிலை, மினகாய் எதை எடுத்தாலும் ஆட்சேபண வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. வர்த்தகர்கள் விவசாயிகளின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள். அதே மாதிரி எந்த வரி போட்டாலும் வரி கொடுக்காதவர்கள் வரி கொடுப்பவர்களின் பெயரை வைத்து ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தை சீக்கிரத்தில் சட்டசபையில் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கும். அந்த சட்டத்தின்படி விவசாயிகளுக்கு பலன் கிட்டுமபடி பல மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை, நாம் ஏற்பாடு செய்வோம். அதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் உண்டிய ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப் பற்றி 'மினிமம் சார்ஜ், ஸ்டாக்ரிங்' இவைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை, வரண்டு போயிற்று என்றால், அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டு அதற்கு பரிகாரம் அளிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. அனாலும் விவசாயிகள் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்து இதை உபயோகிக்கவேண்டும். மின்சார பற்றாக்குறை எதிர்பாராத வகையிலே ஏற்படுகிறது. மின்சார உற்பத்தியின் வேகத்தைவிட, அதனுடைய உபயோகம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இது விஷயமாக விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை குறைப்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது.

கால்நடை உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதிலே பற்றுக் குறை இருக்கிறது. அதனால்தான் 200 கம்பவுண்டர்கள்—ஸ்டாக்மென் என்று பெயர்—பிரத்தியேக பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் சீக்கிரத்திலே டைடப்பார்கள். இந்த பற்றுக்களையையே நீக்குவதில் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இப்பொழுது வேபர்னரி உதவி ஸ்டாலுக்கு ஆரம்பச் சம்பளம் ரூ. 150. அதை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு இருந்தாலும் போதாதுதான். இப்

28th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பொழுது அதை உயர்த்தும் பிரச்சனை இல்லை. விவசாய பட்டதாரிகளின் ஆரம்பச் சம்பளம் அதைவிட குறைவாக இருந்தது, அதாவது ரூ. 100 ஆக இருந்தது. அதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை சமீபத்திலே ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 135-ஆக உயர்த்தி அதற்குப் பிறகு ரூ. 5 வருஷா வருஷம் அதிகப்படுத்தி ரூ. 200 வரையில் போய், ரூ. 200-க்கு மேல் ரூ. 10 அதிகப்படுத்தி ரூ. 270 வரையில் போயிற்று. அது போதவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை இப்பொழுது யோசித்து இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதாவது ரூ. 135-லிருந்து ரூ. 170 வரையில் வருஷத்திற்கு ரூ. 5 அதிகப்படுத்தப்படும். 7 வருஷத்தில் ரூ. 170 வந்துவிடும். அதற்கு மேல் வருஷா வருஷம் ரூ. 10 அதிகப்படுத்தப்படும். நாங்கள் இப்பொழுது கொடுத்திருப்பதற்கும், அவர்கள் கேட்டதற்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை. நானும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் சமீபத்தில் கோவை விவசாய கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது அங்குள்ள மாணவர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் மிகுந்த திருப்தியுடன் நாங்கள் கொடுத்ததை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் குறைப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரியைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் மருதாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஏதோ சொன்னார்கள். அது எனக்கு சரியாக புரியவில்லை. அங்கு வேலை செய்பவர்களிடத்தில் அவர்களுக்கு ஏதாவது குறைகள் இருக்கலாம். விவசாயக் கல்லூரி முக்கியமாக ஆராய்ச்சி கல்லூரி. கல்லூரியும் ஆராய்ச்சியும் இணைக்கப்படவேண்டும். ஆராய்ச்சி மட்டும் அல்ல. அதுதான் என்னென்ன மாறுதல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன் மூலம்தான் ஆராய்ச்சி நோடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது. ஆகவே, ஆராய்ச்சியும் கல்லூரியும் இணைக்கப்படவேண்டும். குறிப்பிட்ட வேலை செய்பவர்களிடத்தில் எத்தனையோ குறைகள் இருக்கலாம். அவைகளினெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டதான் வருகிறது.

'கமர்ஷியல் கிராபிஸ் ஆக்டைப்' பற்றி நான் சொன்னேன். பல அங்கத்தினர்கள் அசோக் மேத்தா கமிட்டியின் அறிக்கையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதன்பேரில் மத்திய அரசாங்கம் சில பிரச்சனைகளை கிளப்பி, நம் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயங்களை கேட்டது. அதன்பேரில் நாங்களும் அபிப்பிராயங்களை தெரிவித்திருக்கிறோம். இதற்கு மேல் அவர்களோடு கலந்து என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமோ அதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டும். நாம் அநேகமாக அடிப்படை கொள்கைகளை ஒப்புக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். என்னென்ன திருத்தங்களை செய்யவேண்டுமோ, அவைகளை செய்வோம்.

கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளின் அவசியத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். கால்நடை டாக்டர்கள் இல்லாத குறைதான் பெரிய குறை. இந்தக் குறையை ஸ்டாக்மென்னை வைத்துக்கொண்டு கூடியவரை தீர்க்க பார்க்கிறோம். கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் போதாதுதான். இருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்த முடியுமோ, அதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டதான் வருகிறது.

மீன் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பல பெரிய திட்டங்களைல்லாம் போடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலிருந்து அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். மீனவர்களில் எல்லா ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில் மிகவும் கஷ்டமான தொழில். அவர்கள் அனியை பொருட்படுத்தாமல் கடல் கடந்து சென்று எல்லோரும் சாப்பிடுவதற்கு மீன் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய அருமையை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. அவர்கள் 'மோஸ்ட் பாக்கேர்ட்' என்ற வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தின் கீழ் வீடுகள் கட்டிக்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1958]

கொடுக்கப்படுகின்றன. இன்னும் அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு பாபிலோ போட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. தூத்துக்குடியில் அவர்களுக்காக ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. படகு கட்டும் தொழில் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் போதக்கப்படுகிறது. நாகையிலும் அவர்களுக்கு ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. மீன் சம்பந்தமான பல பொருள்களை வைத்து அந்தக் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. மீன் சம்பந்தப்பட்ட பல பொருள்களெல்லாம் பொருட்காட்சியில் வைக்கப் பட்டிருந்தன. மீன் அப்படியே காயவைத்து சாப்பிடுவதற்கு பதிலாக பல இனிய பொருள்களாக ஆக்கக்கூடும். என்னுடைய அக்கரை என்ன வென்றால் அதில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இடம் இருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் இதில் நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, இதை ஒரு கைத்தொழிலாக அவர்கள் செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் இதை 'சப்ஸிட்யரி ஆகுபேஷனாக' எடுத்துக்கொள்ளலாம். மீன் வைத்து அம்மாதிரி தொழில்களை அமைக்க தயாராக இருக்கிறோம், அமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக மீன் பிடிக்கும் பாத்யதையை ஏலம் விடுவதை நிறுத்தி, மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கே அதை ஒரு விலைக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களாக இருந்தாலும் அவர்களும் 'கம்பீட்' செய்ய தயாராக இருக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கம் என்பதற்காக சலுகை கேட்பது சரியல்ல. அதுதான் அரசாங்கம் சமீபத்தில் செய்த முடிவின் அடிப்படை. தனிப்பட்டவர்கள் அந்த மீன் பிடிக்கும் பாத்யதையை ஏலத்தில் எடுத்தால் லாபம் வருமென்றால், ஏன் கூட்டுறவு சங்கங்களும் இதை செய்யக்கூடாது? அப்படி செய்ய முடியவில்லை என்றால், அந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை, அல்லது அதில் ஒரு சிலர் அதிக லாபத்தில் அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் ஏற்படும். இருந்தாலும் அரசாங்கம் ஏலத்திற்கு விடுவது பற்றி அவ்வப்பொழுது கவனித்து நிலைமைக்கு தக்கபடி செய்யும்.

இன்னும் அதிகமாக சபையின் காலத்தை எடுத்துக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. மீண்டும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தாமல், இந்த மான்யத்தை ஏகமனதாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Marimuthu withdrawing his cut motion?

SRI A. R. MARIMUTHU: I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries Department be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,99,60,900 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries Department.'

The Demand was put and carried and the grant was made.

28th March 1958]

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Marimuthu withdrawing his cut motion?

SRI A. R. MARIMUTHU: I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary Department, be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,13,000 under Demand XIX—Veterinary Department.'

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand XXXVII—Capital outlay on Agriculture.'

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Saturday, the 29th March 1958. 1-40 p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports and other papers.

45. Statement I showing action taken by Government on the assurances, promises and undertakings given during the First and Second Sessions, 1957 of the Madras Legislative Assembly and Statement II showing the action taken on the assurances included in Appendix I of the Fourth Report of the Committee.

[Appendix

APPENDIX I.

[28th March 1958]

[Vide answer to starred question No. 413 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1958, page 97 supra.]

Report on the Police Firing at Valparai on 26th January 1957.

In G.O. No. 257, Public (General-A), dated 29th January 1957, I have been appointed to make a public enquiry into the circumstances which led to the opening of fire by the Armed Reserve Police at Valparai on 26th January 1957. The Government have, for that purpose, invested me with all the powers conferred by sections 4, 5 and 8 of the Commissions of Enquiry Act, 1952 (Central Act LX of 1952). Arrangements were immediately made to announce by beat of tom-tom in all estates on the Anamalais in Pollachi taluk that I would commence the public enquiry at Valparai on 31st January 1957 and that all persons wishing to give evidence might appear before me. Notices to this effect were also published in the local Tamil newspapers, the "Nava India", the "Samudayam" and the "Pollachivasi".

2. I left for Coimbatore en route to Valparai on the evening of 29th January 1957. On arrival at Coimbatore on the morning of the 30th January, I was informed that certain persons who had been injured as a result of the firing had been brought to the Headquarters hospital there and were undergoing treatment as in-patients. With the permission of the Superintendent of the hospital, I saw the injured persons and recorded their evidence between 9-30 a.m. and about 12-30 p.m. I proceeded to Valparai in the afternoon, arriving there at about 5-15 p.m. and immediately inspected the Gandhi Maidan where the incident took place and its surroundings. I commenced the public enquiry at 9 a.m. on 31st January 1957 and examined the witnesses more or less in the order of their appearance before me with minor adjustments to suit the convenience of particular witnesses. The official witnesses were taken up at the end on 2nd and 3rd February 1957. For purposes of this report, however, I have grouped the witnesses into six categories irrespective of the dates on which they were examined, viz.—

I. Official witnesses.

II. Other witnesses not connected with the Anamalais Plantation Workers' (Communists) Union speaking directly to the incidents of 26th January 1957.

III. Persons with bullet wounds examined at the Headquarters hospital, Coimbatore.

IV. Office bearers and members of the Anamalais Plantation Workers' (Communists) Union.

V. Labourers not belonging to that Union.

VI. Witnesses speaking to facts not directly connected with the incidents of 26th January 1957, but which provide a general background to those incidents.

28th March 1958]

A photographer who took certain photographs at my instance has been placed in Group I. In all 120 witnesses were examined. A list of witnesses as grouped by me is attached and they are referred to throughout this report by the number shown in column 1* of the list.

3. A little after noon on 31st January 1957, Mrs. Parvathi Krishnan, M.P., Vice-President of the Anamalais Plantation Workers' Union, and certain others came to me and represented—

(i) that the President of the Union, Sri C. Mathuram and certain other witnesses arrested by the Police should be produced before me and their evidence recorded in the open enquiry;

(ii) that the Police Officers responsible for the firing must be immediately transferred out of Valparai if evidence is to be given "freely and fearlessly"; and

(iii) that I should visit the estates along with the President of the Union to meet the workers and record their evidence on the spot.

I informed her that as regards the first request, it was in any case my intention to hear all that any arrested persons had to say and that I had no objection to examining them in the open enquiry. She gave me the names of certain arrested persons including Sri C. Mathuram, the President of the Union and Sri Abraham Lincoln (whose arrest led to the developments which culminated in the firing) and they were all examined in the open enquiry. I told her that I was not prepared to make any recommendation on point (ii) at that stage of the enquiry. As regards (iii) I informed her that already some 60 labourers mostly belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union had appeared before me to give evidence and that it was, therefore, unnecessary for me to visit the Estates. I, however, permitted her to nominate persons to represent the Union during my enquiry and to make suggestions about points to be elicited from the witnesses either in cross-examination or otherwise. Mrs. Parvathi Krishnan accordingly deputed her husband Sri N. K. Krishnan and Sri P. V. Giri to represent the Union and many points were elicited from the witnesses at their suggestion during the enquiry. Similarly the District Superintendent of Police and the representatives of one or two other Unions were permitted to make suggestions for eliciting information from certain witnesses.

4. Sri A. Ramanathan, General Secretary of the Anamalais Plantation Workers' Union, had also written a letter to me that he wished to give evidence before me and that for this purpose a warrant for his arrest that was said to have been issued should be withdrawn and that the President of the Union and certain others who had been arrested should also be released to enable them to give evidence. I informed Mrs. Parvathi Krishnan, Vice-President of the Union, that I would not interfere with the execution of any warrant that had been issued, but that if Sri Ramanathan appeared before me to give evidence I would see to it that he was

[28th March 1958]

not attested while giving evidence or in my presence. As regards the other request, I had already agreed to examine all arrested persons whose evidence was regarded as material. Sri Ramanathan appeared before me on 1st February 1957 and his evidence has been recorded at length.

5. A sketch of the Gandhi Maidan, Valparai, where the firing incident took place and its surroundings prepared by the Panchayat Union Surveyor (W. 17), Valparai, is marked Exhibit 'F'. The maidan is a more or less triangular piece of ground with two of its sides almost at right angles to each other. The longer side measuring a little over three chains runs east to west and adjoining it is a road (hereafter referred to as the Temple road) which separates it from a Subramania temple in front of which my enquiry was held. The shorter side running north to south measures nearly three chains. The Police station, with the Sub-Inspector's quarters and the Police lines for the constables on either side, is situated immediately to the east of the maidan, with only a metal road (hereafter referred to as the Police station road) intervening between them. The hedge forming the compound of the Police station abuts on the road and is only about 8 feet in front of the station verandah. The road takes a bend towards the north-west and is joined by another metalled road (referred to hereafter as the Post Office road) a few feet before connecting up with the Highway which forms the main bazaar of Valparai. As the junction of the three roads near the Post Office figures prominently in the evidence I have had it photographed and this is marked Exhibit 'C'. The Post Office is located at the corner between the Main road and the Post Office road. The maidan itself is the open space between the Police station road, the Temple road and the Main Bazaar road, the last road running roughly north-east to south-west where it adjoins the maidan. There is a slope in the maidan from the east downwards towards the west, the Police station and the Sub-Inspector's quarters being at the top of the slope and the Main Bazaar road at the bottom. Exhibits 'D' and 'E' are two photographs of the maidan taken from different angles and the slope can be clearly noticed in the photographs.

6. (i) Before entering into the evidence relating to the incidents of 26th January 1957, it would be convenient to deal with the evidence of witnesses in Group VI which provides a general background regarding the activities of the Anamalais Plantation Workers' Union in recent months. There are approximately 50,000 workers in all the 48 estates on the Anamalais, of which about 13,000 members of that Union which is a Communist-controlled organization affiliated to the All-India Trade Union Congress. In 1952, the Government had constituted a Special Industrial Tribunal to go into various matters such as the fixation of wages for field workers, etc. This Tribunal gave its award in October 1956. On the question of wages the award was that the wages for men, women and children should be increased from the

[28th March 1958]

then existing rates of Re. 1-7-0, Re. 1-1-0 and Re. 0-11-0 per day to Rs. 2-4-0, Rs. 1-12-0 and Re. 1-0-0 respectively and that retrospective effect should be given to the increased rates from March 1952. The employers filed an application before the Supreme Court for leave to appeal against the award of the Special Tribunal and for stay of the implementation of the award pending disposal of the appeal. In December 1956, the Supreme Court granted stay (including stay of the retrospective effect given to the new rates) and allowed an interim increase of Re. 0-3-0, Re. 0-2-0 and Re. 0-1-0 respectively in the daily rates of wages for men, women and children (Exhibit "T"). Ever since the publication of the Tribunal's award, the Anamalais Plantation Workers' Union has been carrying on an agitation for its full and immediate implementation and has been holding numerous meetings and taking out long processions for the purpose. The Manager of the Paralai Estate (W. 109) speaks to one such procession headed by the President of the Union, Sri C. Mathuram which entered his estate on 1st November 1956 without permission and without notice. They assembled on the muster ground and held a meeting at which violent speeches were made and slogans such as "Down with Managers. Down with writers", etc., were shouted. The Manager made a report about this to the Police. On the 19th the same Manager had word that another procession was going to march to his office and bungalow during working hours, but he had managed to secure the presence of the Police before the procession arrived. Order was kept but work in the Estate was held up for a period of about 2 hours. In November 1956, another Communist procession of 400 to 500 workers came to the Sholayar Estate at about 7-30 p.m. and threw stones at the house of the conductor, W. 111, and the Assistant Manager's bungalow. There was another occasion in December 1956 when certain members of the Union came to the same conductor in a procession and abused him in "filthy" language. Several complaints were made to the Police that these processions were causing obstruction to motor traffic. Two such incidents are mentioned by W. 105; Manager of the Anaimudi Estate and the second of them was about two months ago when his car was surrounded by the Communist procession and was detained for about 7 or 8 minutes. W. 107, the Manager of the Muthumudi Estate has mentioned another instance when one Abraham Lincoln who was in charge of a Communist procession prevented him from going up to the Group hospital until the entire procession has passed. On 11th November 1956 in the Mudis town, a woman of the South India Plantation Workers' Union who crossed a Communist procession was assaulted by the processionists and this resulted in a clash between the relations of the woman and some of the processionists. The matter was reported to the Police and 10 persons belonging to both the parties have been charged in this connection. On 22nd November 1956 the Communists wanted to go in a procession with naked torches from the Mudis area into the Valparai town. The residents apprehended danger from the naked torches and the Sub-Inspector met the processionists outside the town and very reluctantly they

[28th March 1958]

agreed to enter the town without the torches. With a view to control these processions section 30 of the Police Act was applied to the Valparai area from 1st to 15th December 1956 and in spite of the wide publicity given the workers belonging to the Anamalais Plantation Workers Union took a large number of processions and conducted meetings during the period without obtaining licences. Twenty-two persons belonging to this Union have been prosecuted under section 32 of the Police Act as a result of the violations.

(ii) Certain incidents of intimidation of other workers, the supervising staff and the Managers in the Estates have also been mentioned by the witnesses. On 19th December 1956 there was a lightning strike organized by the members of the Anamalais Plantation Workers Union on the Monica Estate and the organizers threatened one division of workers which had gone to the factory for work with violence if they continued to work, with the result that all workers including those who were willing to continue came out. This was reported to the Manager, W. 115, at about 7 a.m. and when he went to the factory at 7-30 a.m. he found a procession of the strikers going round and round the factory shouting slogans. The procession went to Iyerpadi Estate and on the way back they threw stones at certain labourers who were working at the nursery of the Monica Estate. Mr. Campbell (W. 107), Manager of the Muthumudi Estate, has deposed that he was stopped on three occasions in 1956 from leaving his office by the workers belonging to the Communist Union. The third occasion was on 27th September 1956 when the members of the Communist Union came in a procession and while the men were making demonstrations in front of the office, the women surrounded him and detained him for about 45 minutes until he was "rescued" by a Police party. W. 117, the Manager of the Sellaliparai Estate, says that on 22nd December 1956, he was obstructed and assaulted by a number of workers belonging to the Union and 17 workers have been arrested in this connection. A complaint has been made to the Police that on 9th January 1957, nine labourers belonging to this Union surrounded the Manager of the Kalliar Estate. W. 118, a labourer in Muthumudi Estate, deposes that on a certain occasion he was beaten by certain members of the Anamalais Plantation Workers' Union, taken to their lines and tied up there and had to be released by the Police. The Police have filed a charge-sheet against the persons concerned in this connection. W. 107, the Manager of the Muthumudi Estate, says that Mathuram and Ramanathan have been trying to use the reading room of the Estate as their Union Committee room. They had obtained the keys from the person with whom they were kept as he happened to be a member of the Union and refused to hand them over to the manager. The witness closed the reading room, but the Communists put their own padlocks on it and he had to get Police assistance to remove the padlocks and the samans belonging to the Communists kept in the room. W. 104, Group Medical Officer, Sellaliparai Estate, deposes that he has been threatened with physical violence several times by the members of the

28th March 1958]

Communist Union in the Estate to make him agree to their demands on questions, such as fitness of persons for work, etc., which come within his purview. He also speaks to a demonstration in front of his house made by the Communist procession armed with sticks for which he had to get Police protection.

(iii) W. 103 is the Chairman of the Anamalais Planters' Association. He went to Coimbatore on 9th November 1956, met the Collector and the District Superintendent of Police and told the latter that in his opinion the Police at Valparai were not sufficiently strong "to control the mounting violence of the Communists in the Anamalais area" and he also undertook to show the District Superintendent of Police the accommodation available should he decide that a larger police force was necessary. The District Superintendent of Police could not meet them. On 21st 16th January 1957 and had a discussion with the Chairman and certain other members of the Anamalais Club in regard to the representations made by the Chairman and other matters relating to security. No other police officer and no representatives of the workers' unions were present at the meeting and there was no discussion about the line of action to be taken in respect of any particular union or group of unions. The District Superintendent of Police, however, separately sent for the leaders of all the unions and spoke to them about the need for conducting the elections in a peaceful manner and the arrangements to be made in that connection. Notices had also been sent to Ramanathan and Mathuram, the General Secretary and President of the Anamalai Plantation Workers' Union; but they were not available at Valparai and the District Superintendent of Police could not meet them. On 21st January 1957 the Circle Inspector of Police held a meeting of all the Union representatives to finalize the arrangements for taking out processions and for holding public meetings and certain arrangements were agreed to. Exhibit 'P' is a copy of the proceedings of this meeting and they have been signed by all the Union representatives including Mathuram and Ramanathan. The Circle Inspector, W. 119, also deposes that the principle that when taking out processions traffic should not be obstructed was also agreed to and it has not been mentioned in Exhibit 'P' only because it is more or less a statutory requirement. This is corroborated by the evidence of W. 102, Secretary of the South India Plantation Workers' Union who was present at the meeting; he says that it was agreed by the representatives that processionists should keep to the left of the road and should "break" if necessary to make way for motor vehicles. As a result of the visit of the District Superintendent of Police, one section of the armed reserve consisting of one Head constable, one Nayak and eight constables was posted at Valparai to meet any emergencies that might arise in the Valparai area. It must be pointed out that this section was not deputed because any special trouble was anticipated on the Republic Day and that it had been stationed at Valparai for about ten days previously. No special orders either prohibiting or regulating meetings and processions had been issued for the Republic

[28th March 1958]

Day, although there were general orders that police permission should be obtained for the use of mike-sets and loud-speakers at public meetings.

7. (i) I shall now proceed to summarize the evidence of the witnesses in the other Groups. The facts of the case as deposed to by the police and other official witnesses are as follows:—

26th January 1957 was the Republic Day and in celebration thereof the Anamalais National Plantation Workers' Union affiliated to the Congress conducted a meeting on the Gandhi Maidan. This meeting was over at about 2 p.m. The Communist-controlled Anamalais Plantation Workers' Union had also applied for and been granted permission for the use of a mike at another meeting which was due to commence at about 3 p.m. on that day. The members of the Union came in a procession from Mudis with red flags tied at the end of sticks and shouting slogans. The procession arrived at Valparai at about 2-30 p.m. and came up the main bazaar. At the junction of the roads opposite the Post office they took a wide bend across the main road to turn into the police station road and from there they came down to the maidan. The Sub-Inspector Sri G. B. Ahmed (W. 1) was then standing on the road in front of the police station with a head constable and some other constables. He noticed some congestion at the road junction near the post office and a jeep coming down the post office road had been stopped there. He, therefore, deputed Head constable Arogyasami (W. 2) and two other constables (Ws. 3 and 4) to regulate the traffic there and to see that vehicles were not obstructed. The leaders of the section of the procession passing the road junction then were Abraham Lincoln (W. 46) and another by name Karuppan. They said that the jeep could proceed only after the whole procession had passed, but the Head constable managed to separate the processionists and let the jeep go through. Soon afterwards a car belonging to Mr. Sewel (W. 20), Manager of the Iyerpadi Estate, came from Pollachi and had to be stopped on account of the procession moving across the main road. The police managed to make way for this car also, in spite of protests and abuses from Abraham Lincoln. A little while later, another car came up the main bazaar road and then an Express bus plying between Mudis and Coimbatore via Valparai and both were obstructed and detained just below the junction of the roads. The Head constable and constables tried to make way for these vehicles, but the processionists insisted that they should wait until the entire procession had passed the point. Wishing to avoid any disturbance the constables stood aside and the car and the Express bus could not proceed on their journey until after the entire procession had come across into the police station road. The Head constable and constables followed the procession to the police station and the Head constable reported to the Sub-Inspector what had happened at the road junction. Abraham Lincoln was also coming along with the rear of the procession and the Sub-Inspector called him and questioned him. Most of the processionists had then seated themselves on the maidan, although a few of them were left on the road.

[28th March 1958]

Abraham Lincoln was defiant in his replies and said that it was impossible to let vehicles go through when processionists were marching. As his attitude was aggressive and as there was also a previous occasion at the Mudis Out-post when Abraham Lincoln had obstructed a police officer, in the discharge of his duties, the Sub-Inspector arrested him, i.e., he caught him bodily and handed him over to a constable (W. 6) to be taken into the police station. This was a signal for the entire crowd gathered in the maidan to surge forward and pelt stones at the Sub-Inspector and constables. The Sub-Inspector threatened to make a lathi-charge and as stone throwing increased in intensity and the head constable and constable and three other constables; but it was ineffective. Stone-throwing increased in intensity and the head constable and constables sustained injuries. Seeing that the situation was becoming serious, the Sub-Inspector rushed into the police station with the constables following him. The Sub-Inspector ordered the section of the Armed reserve police stationed there to get ready and "load up". Stones were then being thrown in very large numbers both at the police station and the Sub-Inspector's quarters. Cries and wails were heard from the Sub-Inspector's wife and children in his quarters. The Sub-Inspector then came out of the police station, stood on the veranda and shouted "Run away. Run away or I will order firing". The Sub-Inspector received a stone-hit on his stomach while he was shouting out this warning. The crowd was then almost at the fence, a few feet in front of the police station. It did not disperse; more shouts "Beat, throw, etc.", were heard and the stones continued to rain in. The Sub-Inspector then asked Vairavan (W. 7), the first reserve constable who came out to fire two rounds. He did so. The Sub-Inspector waited to see what the effect of the firing was. There were shouts "They are blanks. They are blanks" and the crowd was still rushing towards the police station as if it wanted to enter it. By that time the other Armed reserve constables were also ready. They were posted on the verandah and under the Sub-Inspector's orders eight more rounds were fired, two by W. 8, two by W. 9, one by W. 10 and three more rounds by Vairavan (W. 7). The crowd began to retreat and the Sub-Inspector then ordered "Cease fire", and asked the armed party to go down to the maidan in the "on-guard" position. The crowd was gradually dispersed and the Sub-Inspector found four persons had fallen down on the maidan with bullet wounds. One was dead and another almost dying. Two more persons were lying in the front portion of Ellappa Rao's shop with bullet wounds. The Sub-Inspector posted guards round these persons and immediately sent for the Medical Officer in charge of the Local Fund Hospital (W. 13). The doctor arrived and gave glucose saline injection to Palni, the first injured person on the maidan. Another Appavoo who had injuries on the right side of his chest and shoulders died almost immediately after the doctor came to him. The doctor then gave first-aid to the other wounded person Abdulla (W. 40) on the maidan and crossed over to Ellappa Rao's shop. One of the injured persons there, a boy named Karupiah was dead and the other Gnanamuthu was bleeding badly from

[28th March 1958]

an injury on the left elbow. The doctor rendered him first-aid and came back to the maidan. By that time Palni to whom glucose saline injection had been given was also dead. As the stock of glucose saline was exhausted, the Sub-Inspector arranged for a supply to be brought from the Stanmoor hospital. He instructed the constables to assist the doctor and to arrange for the injured persons to be taken to the hospital, returned to the station and immediately sent telegrams to superior officers about the incident. It was about 3 p.m. then.

(ii) The Sub-Inspector also registered a case at 3-30 p.m. and handed over the first information report to the Deputy Superintendent of Police at about 6 p.m. when he arrived there with the Inspector of Police and the Taluk Magistrate. There were then six persons with bullet wounds in the hospital—three brought by the Police, one by a local priest and two others who had turned up of their own accord. The injuries to two of the persons (Abdulla and Gnanamuthu) were serious and their dying declarations (Exhibits A-1 and B-1) were recorded by the Taluk Magistrate between 6-30 p.m. and 7 p.m. Gnanamuthu died on the morning of 27th January 1957. As there were no adequate facilities for treatment and no X-ray at Valparai, the Medical Officer advised that the five remaining injured persons should be taken to the Headquarters Hospital, Coimbatore, and the Sub-Inspector arranged for an ambulance and another van to take them there. Post-mortem on the four dead bodies was conducted by witness 13 and another doctor (witness 14) brought from Pollachi; after post-mortem the bodies were transported by Police vans and delivered at the respective houses of the families concerned on 27th and 28th January 1957. Exhibits H, H-1, H-2, H-3, H-4 and H-5 are the wound certificates issued by the Medical Officer to the injured persons including Gnanamuthu (who died on 27th January 1957) and Abdulla. The Sub-Inspector, the Head constable and other constables who had received injuries were examined by the Medical Officer on the evening of 26th January 1957 and Exhibits J, J-1, J-2, J-3, J-4, J-5 and J-6 are the wound certificates issued to them. The Medical Officer is of the opinion that the injuries could have been caused by stone-hits.

(iii) The Sub-Collector who had gone to Coimbatore for the Republic Day celebrations reached Valparai at about 7-30 p.m. He immediately inspected the scene of occurrence and to use his own words "the Police station and the Sub-Inspector's quarters looked like places which had been besieged and stormed". A large number of big and small stones were strewn about on the verandah of the Police station, on the steps between the hedge and the verandah. There were also stones in the fore-yard and the room used by the Sub-Inspector in his quarters and in the open space between the two buildings. Some of the stones were quite big of the size of tennis balls and a few even larger. A number of chap-pals were also found among the stones. Many of the flower pots on the steps of the Police station were found broken. Several glass

[28th March 1958]

panes in the Police station as well as in the Sub-Inspector's quarters were found shattered and the broken glass pieces were strewn about everywhere. The name board of the Police station had been broken to pieces. The wooden ornamental work of the portico of the station had also been hit and the broken pieces were lying on the ground. Pock marks were visible on the recently painted walls where they had been hit by stones and the paint had come off. Some clods of laterite were also sticking to the walls. Holes had been made in the asbestos roofing of the Police station. In all there were about 300 stones on the Police station premises and over 100 stones in and in front of the Sub-Inspector's quarters. The Sub-Collector then inspected the maidan and found several bamboo sticks lying on it with a table, chair and a mike set at the corner near the Sub-Inspector's quarters. The Sub-Collector seized the various articles found in the precincts of the Police station, the Sub-Inspector's quarters and on the maidan and had mahazars (Exhibits M, M-1 and M-2) prepared in regard to the articles seized and the condition in and around the buildings. He held an inquest over three dead bodies at 11 p.m. on 26th January 1957 and over the dead body of Gnanamuthu at 12-30 p.m. the next day. Exhibits N and N-1 to N-5 are the inquest reports and the statements of witnesses examined at the inquest. The Sub-Collector also checked the stock of ammunition in the Police station and with the Head constable and constables of the armed reserve stationed at Valparai and the verification showed that only 10 rounds had been fired from the rifles of the Reserve Police. All the 10 empty cartridges were recovered. I inspected all the articles seized in the Court of the Stationary Sub-Magistrate, Pollachi, on 3rd February 1957.

8. The witnesses in Group II generally corroborate the facts as deposed to by the police witnesses. W. 19 is the Agricultural Income-tax Officer, Coimbatore, whose jeep came down the Post Office road and was detained at the junction, and he says that he had to wait for about 15 or 20 minutes and even after the Head constables and constables arrived at the spot, the processionists were reluctant to disturb the procession to make way for the jeep and that they did so with very great difficulty. Witness 20 is the Manager of the Iyerpadi Estate whose car was held up for about a minute while the constables interfered to let it through. He says that some of the processionists objected to being stopped and shook their fists at one of the constables. Witnesses 21 and 22 speak to the Express bus and a car driven by them having been detained at the road junction until the entire procession had taken the bend across the main road and had passed on to the police station road. Witness 21 says that the processionists refused to make way for the bus although the Head constable asked them to do so and that he had to wait for about 20 minutes. Witness 22's evidence is that though the Head constable was signalling to him to come up he could not do so as the processionists did not make way and that some of them said "There is only a little more of our procession left and the car could wait till the entire procession has passed." Witnesses 23, 24 and 25 speak to their vehicles having been detained by

[28th March 1958]

the same Communist procession on 26th January 1957 at some other points on the outskirts of the Valparai township. Witness 24, the Manager of Mount Stuart Estate, was stopped twice. On the first occasion he had to wait till the entire procession had passed and on the second occasion he managed to get through a temporary gap in the procession. Every time he attempted to start his car there were shouts from the processionists 'Stop' and clenched fists and sticks were shown by them. Witness 25 took his car right up to the procession, whereupon the processionists surrounded it and shouted threats. Witness 26, Sri D. C. Kodagoda is the General Secretary of the South Indian Plantation Workers' Union affiliated to the Indian National Trade Union Congress. His residence is on the first floor of the Galab Building opposite to the Post office. This building is marked 'X' in Exhibit 'F'. His evidence is that after finishing his lunch he was talking to some of the workers and witnessed from the terrace all that was going on at the road junction and on the road and maidan in front of the police station. In regard to the car and bus which had to wait for the entire procession to go across the road, he says that the constables were not able to do anything because Abraham Lincoln asked the processionists not to make way. He saw the Head constable reporting something to the Sub-Inspector and Abraham Lincoln being taken into the police station by a constable. The people from the maidan then came on to the road and the head constable and a few constables tried a lathi charge, but without effect. Stones were thrown at the constables and at the police station. The Sub-Inspector then went inside the station and shouted to the crowd "Don't throw stones or I will order firing" but there were shouts from the crowd "Throw, Throw" and the pelting of stones increased. Then one or two shots were fired at the crowd from the police station and as the crowd did not disperse then five or six more shots were fired. Immediately the crowd started dispersing, he went inside his residence, came out with a camera and took photographs of the police station, the dead bodies, etc. He handed over the photographs to the Collector when he was examined the next day. Two of these showing the broken flower-pots and a large number of stones lying about the steps of the police station are marked Exhibits S and S-1. Witnesses 27 and 30 are two employees of the A.B.T., Limited, who speak to almost all the incidents, commencing from the obstruction near the Post office and culminating in the firing. One was standing at the Post office corner at the time and the other in front of the Galab building. Witness 29, Ellappa Rao is the owner of the shop (marked 'Y' in Exhibit 'F') in the front portion of which two of the persons who had received injuries were found. He also speaks to all the main incidents relating to the communist procession. Witness 31 is an egg-seller who saw the communist procession coming into Valparai, but went up the temple road to the Sub-Inspector's quarters to sell eggs. The Sub-Inspector's wife had selected the eggs when he heard the sound of stones falling. He went outside to see what the matter was and saw the Sub-Inspector standing on the station verandah and saying "Run away or I will order firing". He took shelter in the

28th March 1958]

Sub-Inspector's house itself until the firing had ceased and heard the Sub-Inspector's wife and children crying pathetically. Witness 32 is the Sub-Inspector's wife who deposes that while she was purchasing eggs, a large number of stones fell on the roof, door and walls of the Sub-Inspector's quarters and window panes were broken. She brought the children inside the house. She and her children were crying inside the house and she saw through the window stones falling heavily on the police station also, and then heard the sound of gun-shots. Witness 33 is the monigar of the Anamalais hills village with headquarters at Valparai. His house is just behind the police lines on the post office road. He heard the noise of the crowd and stones hitting the roofs and wood-work. He came down the road and was just in time to hear the first shots fired. He also speaks to the subsequent events relating to the injured persons being attended to and sent to the hospital, the inquest, etc. Witnesses 34 and 35 are the Sub-Postmaster and a clerk in the Post office at Valparai. While at work inside the Post office they heard a lot of noise on the maidan side of the Post office and on peeping out through a window on that side saw a large crowd on the maidan and stones being pelted at the police station. Anticipating trouble, they returned to their seats to secure the valuables and while doing so, heard the sound of gun shots. Witness 36 is another shop-keeper on the main bazaar who speaks to the pelting of stones at the police station, the warning by the Sub-Inspector and to the subsequent firing. Witness 38 is the General Secretary of the Anamalais National Plantation Workers' Union. He conducted the meeting at the Gandhi maidan which terminated just before the communist procession arrived. While the mike and other decorations were being removed he went towards the Post office and stood on the road-side. He corroborates the other witnesses in regard to the main incidents leading to the opening of fire by the police.

9. Of the five injured persons examined by me at the Headquarters Hospital, Coimbatore, three, viz., Ws. 40, 43 and 44 are members of the Communist union and their evidence is important in view of the version of the leaders and members of that Union dealt with below. W. 40 is the person from whom a dying declaration (Exhibit A-1) has been recorded and his deposition is that stones were being thrown by the people in the crowd at the police station and that the policemen there asked the crowd to go away. He had sustained a severe injury on the left clavicle and he admits that the bullet hit him from the front and passed out through the back near the top of his shoulder. Ws. 43 and 44, as well as W. 41 who does not belong to any Union, admit that people in the crowd threw stones at the police station before the firing started. With reference to what the witnesses placed in Group IV have stated, I may point out here that Ws. 41 and 44 say in addition that there were no stones from the police station side thrown at the crowd in the maidan. W. 42 is a member of the Union of which one Mr. Mathew is an office bearer. He speaks to the obstruction of traffic by the crowd at the cross roads and to the Sub-Inspector having caught hold of a man and pushed him towards the police station. The crowd then shouted "They have taken him to the

[28th March 1958]

police station " and began pelting stones at the police station and then he heard gun-shots. He was in the middle of the crowd near the Subramania temple when he received a bullet wound on the left arm.

10. (i) The most important of the witnesses in Group IV are Abraham Lincoln (W. 46) and Ramanathan, General Secretary of the Anamalais Plantation Workers' Union (W. 47). The President himself (W. 45) merely says that while the procession was coming in, he heard that a woman worker had fallen at Sholayar Estate and he therefore brought her in a car to be attended to by a compounder Gopalan whose dispensary is located at the Galab building mentioned previously. When the woman-worker had been attended to, he went to a neighbouring shop to take coffee and then heard the noise of gun-shots. Then he went up to the maidan and advised the crowd to disperse. Abraham Lincoln admits that he was one of the persons regulating the Communist procession on 26th January 1957, but according to him he was merely asking the people standing on the police station road and the temple road to join the people in the maidan and went towards the police station from the south. The Sub-Inspector then asked him " Does the road belong to your father? " He replied " No. " The Sub-Inspector then beat him and said to a constable who was standing by " Put him in the lock-up ". The Sub-Inspector and the head constable then lifted him bodily each holding one arm and took him into the police station. The Sub-Inspector blew a whistle and thereupon some stones were thrown from behind the police station. The Sub-Inspector then asked the reserve police to " fall in " and firing started. He says that he was in any way concerned with regulating the procession at the road junction near the Post office and he does not know why he was beaten.

(ii) The evidence of Ramanathan is as follows :—

The Anamalais Plantation Workers' Union had organized a meeting at Gandhi maidan on 26th January 1957 to announce to the workers the result of a " ballot " that had been fixed for that morning on all the Estates and the course of action which they should take after 1st February 1957. While the previous meeting was going on, some 20 or 25 labourers of Pannimedu Estate came in a A.B.T. lorry and got off in front of the police station. Some of them went towards the police station and some came on to the maidan. Towards the close of the meeting, Sri Anugundu Annamalai (W. 38) who was addressing the previous meeting said " in a short while there is going to be a π . π . meeting. They are going to get Rs. 2-4-0. Let not our labourers stay here. All of you had better get away. " Then the mike was set up for the Anamalais Plantation Workers' Union meeting and while songs were being sung he was informed by a worker that head constable Arogyasami (W. 2) was beating the processionists and then by another worker that Abraham Lincoln was beaten at the junction of the roads and was being dragged to the police station. He, however, advised the people to keep quite. Then some stones fell from the police station side. He announced over the mike that

[28th March 1958]

the workers should remain calm and then he heard the noise of gun-shots. He first thought that they might be tear-gas shells to disperse the crowd but when three people received bullet wounds and fell down he asked the workers to go home. He did not see any stones being thrown from the maidan or the road at the police station or at the Sub-Inspector's quarters. He also refers to a meeting between representatives of various unions including the Anamalais Plantation Workers' Union held at Coimbatore on 25th January 1957 to discuss the further course of action to be taken for the implementation of the award of the Special Tribunal. When he mentioned at that meeting that there was to be a ballot on 26th January 1957 to ascertain the attitude of the workers on the question of wages, Sri Anugundu Annamalai said " We can see if all of us are alive after 26th January 1957 ". The witness then proceeds " looking back after the firing on what Anugundu had said it appear to me now that the Anamalais National Plantation Workers' Union should have connived with the police and probably with the planters also to organize the firing which took place on 26th January 1957 ". He also heard that on or about 15th January 1957, some secret understanding had been reached between the planters, representatives of the two Unions affiliated to the Indian National Trade Union Congress and the police in regard to some course of action against the Anamalais Plantation Workers' Union and that Mariappa Pillai, Manager of the A.B.T. Limited, Pollachi, had said to some one (to whom he does not know) that Sri N. Mahalingam, M.L.A., the proprietor of the company was arranging something to have him (Ramanathan) and Mathuram arrested to increase his (Sri Mahalingam's) chances of success at the ensuing elections.

(iii) W. 48 was the mike-operator at the Communist meeting. According to him what Anugundu stated at the end of the previous meeting was " with the next meeting, the Communist meetings will come to an end. It would take 3 or 4 months more for any subsequent meeting. " Soon after the Communist meeting commenced, the mike went off and while he was attending to it a stone hit him, and when he turned back he heard the noise of gun-shots. This stone should have been thrown from the northernmost end of the police lines and to support this he says that he had previously noticed two or three people going towards that corner. W. 50 is a labourer who says that he came along with the procession but sat down in a shop by the side of the main road. Some people on the road were saying that some one was being beaten and taken to the police station and then he heard sound of gun-shots. He saw the Sub-Inspector pointing his finger towards the crowd and a Head constable aimed in the same direction and fired and a boy and a man sitting close to him fell down. He does not know whether anybody threw any stones. The remaining witnesses 51 to 85 are all labourers belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union. Their evidence is broadly that Abraham Lincoln was beaten and taken into the police station, that the Sub-Inspector blew a whistle, that stones then began to fall from the police station towards the crowd and that this was very soon followed by

[28th March 1958]

firing from the police station. Some of the witnesses mention other incidents. Ws. 59, 62, 63, 66, 72, 78, 79 and 85 speak to the altercation between Abraham Lincoln and the police in connection with the regulation of traffic at the road junction, although the details vary from one witnesses to another. W. 60 saw the Head constable say something to the Sub-Inspector and Abraham Lincoln being beaten by the Sub-Inspector and dragged into the police station, but in regard to what took place at the road junction his evidence is that it was he (witness) who asked the driver of a car to wait until the entire procession had passed, even though the Head constable was signalling the car to come up and later in his evidence he adds "it has been the practice for all car drivers to stop when our processions are crossing the roads". W. 79 while admitting that the processionists would not make way for the car although the Head constable and constables asked them to do so gives expression to an interesting point of view, viz., "We people in the procession were saying 'motorists can cover several miles in an hour and they may as well wait and let the processionists walking on foot pass'." In regard to stone throwing W. 84 says that stones were flung from the police station side towards the crowd, as well as from the crowd on the maidan towards police station. Ws. 63, 65, 72 and 75 say that when stones began to fall from the police station side towards the crowd, the crowd also threw stones at the police station. W. 65 adds that the flinging of stones from the maidan must have started from persons who had attended the previous meeting and who continued to sit there during the Communist meeting also. Another version given by W. 82 is that when Abraham Lincoln was beaten, the people round about asked "Why do you beat him?" and the Head constable beat them with his lathi. The people standing about then threw stones at the Head constable and the Head constable and constables threw stones at the crowd. Then the persons from the crowd in the maidan began to throw stones at the police station. Almost all the remaining witnesses say that no stones at all were flung by the crowd on the maidan or on the road towards the police station or the Sub-Inspector's quarters.

11. Coming to the witnesses in Group V, W. 86 claims to have been sitting in the front row at the communist meeting, but can say only that stones were thrown from behind the police station and he heard gun-shots. He did not see either Abraham Lincoln or the Sub-Inspector. The witness says he is a member of the S.I.P.W. (Congress) Union, but according to W. 92 he belongs to the communist union. Two other witnesses whose trade union affiliation is doubtful are Ws. 97 and 98. Both claim to be members of the Congress Union, but W. 101 (a maistry) deposes that they do not belong to it. W. 97 purports to quote certain words used by Anugundu Annamalai at the end of the previous meeting which were to the effect "We have now to make way for the meeting of the Union which is going to get Rs. 2-4-0 for the workers." The witness says that he received a stone-hit on the back of his palm but does not say whether the stones were being thrown from the maidan towards the police station or in the opposite direction.

28th March 1958]

W. 98 says that the stones fell from the police station side and the people in the crowd then began to shout and throw stones towards the police station. W. 87 says nothing about stone-throwing but says merely that there was a disturbance opposite the police station, he heard gun-shots from there and the constables came out of the police station while shooting. He did not notice any persons beyond the fence on the police station side. W. 89 says that while Abraham Lincoln was being taken to the police station, the people in the crowd shouted "Why are you taking him? If you want to arrest any one, arrest us all." Then the Sub-Inspector went in and the noise of firing was heard, and four people on the maidan fell down. The crowd then got angry, shouted "Kill us also" and began to throw stones at the police station—a version which is not spoken to by any other witness. The remaining witnesses in this group generally support the evidence of the police witnesses and the witnesses in Group II, namely, that when Abraham Lincoln was arrested, the people in the crowd began to pelt stones at the police station, that the Sub-Inspector gave a warning and that as stone-throwing continued in spite of the warning, the police opened fire.

12. The main questions of fact that arise in regard to the incidents on 26th January 1957 are—

(a) Whether Abraham Lincoln caused any obstruction to the police constables regulating traffic at the junction of the roads near the Post office and whether his arrest was legal,

(b) whether there was any understanding between the police and others as to any course of action to be taken against the A.P.W. Union on the Republic Day and whether stone-throwing first commenced from the police station side as alleged by Ramathan and the members of his Union,

(c) whether following the arrest of Abraham Lincoln stones were thrown at the police station and the Sub-Inspector's quarters from the crowd in the maidan and on the road as alleged by the Police witnesses, and

(d) whether there was a warning by the Sub-Inspector before firing was actually resorted to.

I shall proceed to review the evidence and record my findings on each of these points seriatim.

13. *Point (a) in paragraph 12.*—(i) A number of recent instances of obstruction caused to motor traffic by communist processions and incidents arising therefrom have been given in the evidence of the witnesses in Group VI as detailed in paragraph 6 and there is the independent evidence of Ws. 23, 24 and 25 that obstruction was caused on the out-skirts of the Valparai town by the particular communist procession, which was proceeding to the Gandhi maidan on the Republic Day. The words which I have quoted from the evidence of the witnesses 60 and 79 in paragraph 10 (iii) above clearly indicate that there is a tendency on the part of the members of the Anamalais Plantation Workers' Union to make a point of not having their procession broken to make way for vehicles. The actual obstruction at the Post office road junction is spoken

[28th March 1958]

to, not only by the police witnesses, but by a very large number of independent witnesses including the drivers of all the vehicles that were detained there, viz., Ws. 19, 20, 21 and 22. Though a vague allegation has been made about the Proprietor of the Company, one of whose buses was driven by W. 21, I consider that the evidence of W. 19 (Agricultural Income-tax Officer), W. 20 (Manager of an Estate) and W. 22 (a person belonging to Tirupur) is quite trustworthy. Though Abraham Lincoln says that he was not concerned with the regulation of traffic at the road junction, his presence there and an altercation between him and the Head constable (W. 2) are spoken to by a very large number of witnesses including a number of labourers belonging to the communist union. In fact, there was no reason why the Head constable should have reported to the Sub-Inspector about Abraham Lincoln at all if he had not been present at the road junction. Ws. 3 and 4 say that the Head constable put out one of his hands to stop the procession to make way for Mr. Sewell's car and Abraham Lincoln pushed aside his hand and abused him. Though the jeep and the Manager's car were allowed to go through after interference by the police, the Express bus and the Tirupur car were detained at the road junction until the entire procession had passed and the police had to stand aside on account of the attitude of Abraham Lincoln, who was the leader in charge of the section of the procession which was then turning into the police station road. His act amounts to causing obstruction to the Head constable and the constables who had been deputed to regulate the traffic at the road junction. The Sub-Inspector was standing on the road in front of the police station when the procession was coming along and the obstruction at the road junction was visible from where he was standing. When questioned by him Abraham Lincoln was aggressive in his attitude and defiant in his replies. He said that it was impossible to make way for the vehicles while a procession was marching. W. 3 also deposes that Abraham Lincoln spoke "roughly" to the Sub-Inspector. His behaviour both at the road junction and before the Sub-Inspector was certainly disorderly within the meaning of clause (12), section 3 of the Towns Nuisances Act, 1889 (Madras Act No. III of 1889) and he could, therefore, be lawfully arrested without a warrant under section 8 of the Act. (This Act had been extended to the Valparai township by a notification published in 1935—Exhibit U.) Whether the Sub-Inspector's action in arresting him then was altogether wise is a different matter which I shall deal with later; but that can have no bearing on the justification or otherwise of the action taken with reference to further developments.

(ii) I shall dispose of here the allegation made by some of the witnesses belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union that Abraham Lincoln was beaten by the police before he was taken into the police station. There are numerous discrepancies in the evidence of these witnesses as to the number of blows given, where exactly he was beaten and whether the Sub-Inspector or the Head constable or both beat him and the evidence of none of the witnesses can be regarded as reliable. The Sub-Collector arrived at Valparai at 7-30 p.m. on 26th January

28th March 1958]

1957 and immediately inspected the police station and no complaint about any beating was made to him by Abraham Lincoln. None of the witnesses in Group II mentions any beating and W. 26 who was watching all that happened from the very beginning says that he did not see the Sub-Inspector beat Abraham Lincoln. While it is possible that the police were not particularly gentle towards Abraham Lincoln while he was taken into the police station, there is no credit-worthy evidence to show that he was beaten either at the road junction or in front of the police station before he was arrested.

14. *Point (b) in paragraph 12.*—In order to give some colour to his suggestion that there was some sort of understanding between the police, the representatives of certain other labour unions and probably the planters also in regard to the action to be taken in connection with the communist union's meeting on 26th January 1957, Ramanathan has referred to (i) the meeting between the planters and the police at the Anamalais Club on 16th January 1957, (ii) to certain words alleged to have been used by Anugundu Annamalai at Coimbatore on 25th January 1957 and towards the close of the previous meeting held at the Gandhi maidan on 26th January 1957 and (iii) what K. Mariappa Pillai is alleged to have told someone in regard to his employer Sri N. Mahalingam, M.L.A. The witnesses who speak to Anugundu's words at the Anamalais National Plantation Workers' Union meeting are Ramanathan himself (W. 47) and Ws. 48, 63, 65 and 97. According to Ws. 47, 63 and 65 the words used were "All of you had better get away. There is to be a communist meeting and they are going to get Rs. 2-4-0." The suggestion here is that "getting Rs. 2-4-0" is a vague reference to the firing that took place later. The words attributed to Anugundu by W. 48, viz., "With the next meeting, the communist meetings will come to an end and it will take 3 or 4 months more for any subsequent meeting" are entirely different from the words attributed by the three other witnesses. According to W. 97 the words used were "We have now to make way for the meeting of the union which is going to get Rs. 2-4-0 for the workers". These words may have an ironical ring but they have no sinister significance whatever. In fact there is an element of self-contradiction in Ramanathan's evidence on the point. He says that notwithstanding Annamalai's words, the people at that meeting continued to sit on for the next meeting. If really Annamalai's words had any sinister significance and he had asked his labourers to go away, they could have been in a hurry to follow his advice. Anugundu Annamalai (W. 38) himself when questioned on the point denies having used any such words and adds that he has been saying at every meeting conducted by him "By good service done by my union I expect to make other unions dissolve for themselves by the end of 1957" and that he said the same thing at the Republic Day meeting also. He also denies having made the remark "We can see if all of us are alive after 26th January 1957" at the meeting of certain union representatives held at Coimbatore on 25th January 1957. According to him, this meeting was merely for the purpose of discussing

[28th March 1958]

the then position in regard to the implementation of the award of the Tribunal. A Madras Advocate, Mr. S. Viswanathan, was there and it was merely decided to have a further meeting later. Ramanathan, however, says that the meeting decided that a strike should be organized by all the unions if the award was not implemented by 5th February 1957. In order to find out what exactly had happened at the Coimbatore meeting, I have examined the Madras Advocate, Mr. S. Viswanathan (W. 120). He says that certain negotiations for settlement of the dispute with the managements and the employees were going on with the Minister for Labour and that the meeting at Coimbatore on 25th January 1957 was merely for the purpose of ascertaining the stage at which the negotiations with the Government stood then. He placed the facts known to him before the meeting and it was decided that the position would again be reviewed at the end of the month. He denies having heard any conversation between Ramanathan and Anugundu Annamalai as alleged by Ramanathan. His evidence is much more in accord with the version of Annamalai than that of Ramanathan and I have no doubt that Ramanathan has invented the words attributed to Annamalai both at the Coimbatore meeting and at the public meeting at Valparai on the Republic Day. The evidence of the Chairman of the Planters' Association is conclusive as to what transpired at the meeting held at the Anamalais Club on 16th January 1957. The District Superintendent of Police was the only police officer present and the discussions covered security arrangements in general and there was no discussion whatsoever about the course of action to be taken in respect of any particular union or group of unions. The Circle Inspector of Police (W. 119) has spoken clearly to what transpired at the meeting between the police and the union representatives on 21st January 1957 and the proceedings of this meeting have been signed by Ramanathan and Mathuram also on behalf of the Anamalais Plantation Workers' Union. As regards what K. Mariappa Pillai is alleged to have said I have examined him as W. 116 and he categorically denies having told any one that Sri Mahalingam was arranging to have the communist leaders arrested so as to increase his chances of success at the next elections; nor did Sri Mahalingam say any such thing to him at any time. There is, therefore, not an iota of evidence to support the theory of a secret understanding between the police and other parties put forward by Ramanathan. It is in pursuance of this theory that Ramanathan has stated that while the previous meeting at the maidan was in progress, an A.B.T. lorry deposited a number of labourers in front of the police station, that some of them went towards the police lines and that the others came on to the maidan. The suggestion implied is that the labourers who went towards the police lines might have thrown stones at the crowd, as alleged by most of the witnesses in Group IV; but there is hardly any other evidence to indicate that there were any outsiders (i.e., persons other than police personnel and the women and children of the constables' families) beyond the fence on the police station side of the road. The evidence of the Monigar (W. 33) is important in this connection. His house is

28th March 1958]

on the police station road and is separated from the police block of buildings only by the parade ground and the open space behind the police station is in front of his house. He states definitely that there were no persons other than the womenfolk of the constables either in the police lines or in the open space behind or around the police station or between the police station and the Sub-Inspector's quarters. There are numerous discrepancies between the witnesses in Group IV as to the particular portion beyond the fence from which stones were thrown at the crowd. According to most of them, the stones came from behind the police station, while several others say that they were thrown from the sides and a few that they were from the direction of the police lines. One witness, W. 76, even claims to have seen "with his own eyes" four police constables throwing stones from inside the police station! No one has stated that he received any injury from a stone thrown from the police station side and the only witness, W. 97 who says that he was hit by a stone says nothing about the direction from which the stone came. The evidence of the wounded persons examined by me at the Headquarters Hospital, Coimbatore, is entitled to great weight on the point as they have not had any contact with outsiders from the date of the occurrence. None of them speaks to any stones being thrown from the police station side and two of them, Ws. 41 and 44 say definitely that there were no stones thrown at the crowd in the maidan from the police station side. The suggestion that there was a secret understanding between the police and other interests to take some kind of action against the Anamalais Plantation Workers' Union on the Republic Day and that in addition to beating and arresting Abraham Lincoln stones were thrown at the members of the union from the police station side of the road is preposterous and fantastic. On the evidence on record, I reject the suggestion and find that there was no such understanding and that no stones at all were thrown at the crowd from the police station side.

15. *Point (c) in paragraph 12.*—There is ample evidence to prove that while Abraham Lincoln was being taken to the police station, there was a commotion and the crowd surged forward towards the police station and stones were thrown at the Sub-Inspector and the police constables. That the feelings of the people in the crowd were roused by the arrest of Abraham Lincoln is clear from the evidence of the labourers who belong to the Anamalais Plantation Workers' Union itself. A number of witnesses in this group have stated that the people stood up and shouts were heard "They are taking our leader inside" or words to that effect. The lathi charge that was first tried was made only by a head constable and three constables and this appears to have been little more than an attempt to beat back the persons who were coming on to the road from the maidan. As was to be expected this proved quite ineffective and the police had to rush into the police station, virtually to seek shelter there. The evidence is overwhelming that the stone-throwing continued and

[23th March 1958]

increased in intensity even after the Sub-Inspector and the constables had gone into the police station. All the police witnesses and the witnesses in Group II who speak to the main incidents of the day, viz., Ws. 26, 27, 30, 36 and 38 are unanimous on the point. The noise caused by the stones hitting the walls, the wood-work, the asbestos roofing and the glass panes of the police station and the Sub-Inspector's quarters was so great that the Monigar (W. 33) came out of his house on to the road and the Sub-Postmaster and his clerk (Ws. 34 and 35) left their seats and looked out of the window to see what was going on and saw stones being pelted in large numbers at the police station. I consider that the evidence of the egg-seller (W. 31) who does not belong to Valparai and who had taken shelter in the Sub-Inspector's house itself to be quite reliable in regard to what he actually speaks to. The extensive damage caused to the police station and the Sub-Inspector's quarters, the marks on the walls, the holes in the roof, the broken flower pots and the large number of stones strewn about found by the Sub-Collector when he reached Valparai at 7-30 p.m. on 26th January 1957 and the photographs taken by W. 26 (Exhibits S and S-1) immediately after the crowd had dispersed leave no room for doubt that both the police station and the Sub-Inspector's quarters had been subjected to a heavy and prolonged bombardment with stones. When I inspected the police station on the evening of 30th January 1957 some recent holes made in the asbestos roofing were shown to me and I then casually remarked that if these holes had been made by the stones thrown at the police station, some of the stones would probably be left on the roof itself. On coming out, a number of stones big and small were actually found on the front side of the roof and these were gathered under a mahazar (Exhibit M-5). No one drew my attention to these stones and no one could have anticipated my remark; I have, therefore, no doubt that the stones had been on the roof from the day of the occurrence. My finding on point (c) is that as soon as Abraham Lincoln was arrested and taken towards the police station, the crowd in front of the station started pelting stones, that the stone-throwing increased in intensity after the Sub-Inspector and constables went into the police station and continued without abatement until the crowd began to disperse as a result of the opening of fire.

16. Point (d) in paragraph 12.—Most of the witnesses in Group IV belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union say that no warning of any sort was given before firing was resorted to; but I attach no importance to their evidence on this point as they are clearly interested in trying to throw as much blame as possible on the police. Ws. 26, 27, 29, 30, 31 and 38 all corroborate the evidence of the Sub-Inspector that before fire was opened he shouted out "Run away or I will open fire". Ws. 26, 27, 30 and 38 were in a position to see the Sub-Inspector clearly on the verandah and were to the north-west of the police station at distances varying from 60 to 90 yards from there. There

[28th March 1958]

is nothing particularly improbable in their having heard the Sub-Inspector shouting in spite of the noise created by the crowd, as the crowd should have been concentrated towards the south-west, vide Exhibit F, and I see no reason to discredit their evidence. The need for giving a warning before opening fire is so well-known to police officers that I do not think it at all likely that it would have been omitted in this case. In this connection, I may refer to the evidence of Abdulla, the injured person from whom a dying declaration was recorded that when stones were thrown at the police station, the policemen there asked the crowd to go away. It is no doubt true that the warning actually given by the Sub-Inspector was not very elaborate and consisted merely of the few Tamil words "சுட்டுப்புடுவான், ஒடிப்போங்கோ, ஒடிப்போங்கோ." but it seems to me that anything more was not possible in the particular situation which the Sub-Inspector had to face. It was essential that no time should be lost; for the crowd was almost at the fence just a few feet in front of the verandah and if it had obtained a foothold in the police station, there is no doubt that the entire police force would have been over-run with the risk of all arms and ammunition there falling into the hands of the rioters. My finding is, therefore, that such warning as was possible in the circumstances of the case was given before fire was actually opened.

17. I now come to the most important question to be decided, namely, whether the opening of fire was justified in this case. Briefly, the sequence of events just before the firing was as follows: When Abraham Lincoln was arrested there was a commotion in the crowd on the maidan. People shouted and came forward towards the police station and stones began to be pelted at the Sub-Inspector and the constables. The Sub-Inspector threatened a lathi charge and as stone-throwing did not stop a lathi charge was actually made by the constables standing on the spot. There was, however, no question of dispersing the crowd at this stage and the Sub-Inspector's intention was merely to put a stop to the pelting of stones and to clear the road in front of the police station. As more stones were being thrown the Sub-Inspector and the constables were practically compelled to go into the police station for shelter. It is not clear whether the mob wanted to have Abraham Lincoln released or whether it was merely giving vent to its fury at the incipient lathi charge; but the stone throwing increased in intensity after the Sub-Inspector and constables had gone in and both the police station and the Sub-Inspector's quarters were subjected to a veritable bombardment. The Sub-Inspector's wife and children began to cry in his quarters. Though the crowd had originally gathered at the maidan for a lawful purpose, viz., for participating in a meeting, it was at this stage something much worse than an ordinary unlawful assembly or an assembly likely to cause a disturbance of the public peace which could be commanded to disperse under section 127, Criminal Procedure Code; it was a riotous mob indulging in the most flagrant form of violence. It had to be dispersed and the only question was how. There were some ex-servicemen in the crowd and it had advanced to the fence

[28th March 1958]

which was just a few feet in front of the police station. There was an imminent risk of the police station being over-run, the police party being wiped out and the arms and ammunition there falling into the hands of disruptive elements. The police force at the disposal of the Sub-Inspector consisted of the normal staff of one head constable and eight constables and one section of the armed reserve consisting of ten men in all of whom one, the head constable, was ill and unfit for duty. Even an organized lathi charge by such a small body of men would have been worse than useless—it would have been foolish—for the purpose of dispersing an angry and violent mob consisting of 2,000 persons or more. In these circumstances I consider that the resort to fire arms to disperse the crowd was not only fully justified but that it was the only possible course which was open to the Sub-Inspector to deal with the situation.

18. It is unfortunate that in this case there was no time for giving any elaborate warning and for explaining to the crowd that in the event of fire being opened, fire would be effective but such warning as was possible and expedient was given and fire was opened only when the mob continued to pelt stones in spite of the warning. In this connection, I may point out certain injuries sustained by the reserve constables, Vairavan (W. 7) and Yakub Sahib (W. 11). Vairavan fired five of the total of ten rounds used in dispersing the mob and he deposes that the injury on his left ring-finger was caused by a stone-hit while he was holding his rifle after firing the first two rounds. W. 11 also deposes that two stones hit him while he was standing in the verandah. Both W. 9 and W. 11 came into the scene only when the firing party was actually called out and the injuries received by them show clearly that the stone throwing continued during the earlier stages of the firing. I may also observe that when the mob became riotous and began to raid the police station and the Sub-Inspector's quarters, the situation was not merely one of dealing with an unlawful assembly, but one in which the Sub-Inspector and the constables were entitled to exercise their right of private defence of person and of property; and an elaborate warning is not to be expected at that stage.

19. (i) The next question to be considered is whether any more force was used than was necessary. Once the need for firing is conceded, the Sub-Inspector was the best judge of the number of rounds to be fired and when the "cease fire" order should be given. He deposes that after the first two rounds were fired, he paused a while to see what the effect was but there were shouts "They are blanks. They are blanks" and the crowd was still rushing towards the police station as if it wanted to enter it. The shouts regarding shots being blank are spoken to by a number of other witnesses also including the labourers belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union and there is also the circumstance of the injuries to the reserve constables Ws. 7 and 11 which

28th March 1958]

I have mentioned previously to indicate that stone-throwing was continued after the first two shots. Considering the large crowd that had to be dealt with and its mood when firing started, there is no reason for supposing that the number of rounds actually fired, viz., 10 was excessive. The Sub-Inspector says that he ordered "cease fire" as soon as the crowd showed signs of retreating and I have no doubt that it is true.

(ii) Including Gnanamuthu who died the next day, four persons were killed as a result of the firing and five persons were wounded. The post-mortem certificates show that of the two persons who died on the maidan, one Appavoo had his right clavicle "reduced to fragments" and one of his right ribs was also fractured showing that he was hit from the front. Abdulla who was one of the persons injured on the maidan had his left clavicle fractured and he admits that the bullet hit him from the front. No one had sustained any injury which could be said to be due to a hit from behind. There is, therefore, no reason for even suspecting that firing was continued after the crowd had begun to disperse as alleged by one or two witnesses belonging to the Anamalais Plantation Workers' Union.

(iii) It has been suggested in some quarters that the firing in this case was somewhat indiscriminate, because none of the persons in the front portion of the crowd was injured and two of the injured persons were found in the front portion of Ellappa Rao's shop. In considering this matter, allowance must be made for the topographical features mentioned in paragraph 5. There is a live fence around the police station and the reserve constables had to shoot over the fence. There was also a downward slope in the maidan from the police station to the main road. These circumstances adequately account for the fact that the persons hit were in the middle of the maidan or near the bottom. Also the shape of the maidan is such that most of it lies in a south-westerly direction from the police station and Ellappa Rao's shop lies across the road opposite the lowest point (i.e., the south-west corner) of the maidan. Ellappa Rao himself says that the two injured persons rushed into his shop and fell down there and one of them Gnanamuthu has stated in his dying declaration (Exhibit B-1) that he was standing in front of the shop when he was hit. A glance at the sketch Exhibit 'F' would show that Ellappa Rao's shop itself is more or less in the line of firing that had to be resorted to and I consider that the presence of the injured persons at the shop and the possibility of their having been mere spectators standing on the road in front of the shop do not justify any inference of indiscriminate firing.

(iv) The public feeling immediately after the incident would also be relevant in considering whether there was any excessive or indiscriminate firing. The Sub-Collector arrived at Valparai at 7-30 p.m. on 26th January 1957 and he says that during his rounds of inspection he talked to the shop-keepers and local residents and did not notice any sign of resentment on the part of any one.

[28th March 1958]

Some of the residents in fact told him that they thought that but for the firing, the police station would have been over-run and the police party wiped out. He found the cinema at Rottikadai, three miles from Valparai working. There was no strike or hartal in any of the Estates as a result of the firing and the Sunday shandy at Valparai was held as usual and was largely attended on 27th January 1957. Funeral processions were held in respect of the four persons killed and there were no demonstrations by any workers in that connection. Twenty-eight persons alleged to have been discovered while writing inflammatory posters calling for revenge were no doubt produced before the Sub-Collector on 31st January 1957 with a First Information Report under section 107, Criminal Procedure Code; but this is obviously an attempt of the leaders of the Anamalais Plantation Workers' Union to exploit the situation and cannot be regarded as representing the spontaneous reaction of the rank and file of labourers. Taking all the circumstances together, I find that the firing was in no way excessive or indiscriminate and that no more force was used than was necessary to disperse the riotous mob.

20. The immediate occasion for the pelting of stones by the crowd in this case was Abraham Lincoln's arrest. I have already found that the Sub-Inspector acted well within his powers in making the arrest, but the question remains whether this was a wise thing to do at that particular moment. In support of the Sub-Inspector's action, it may be contended that Abraham Lincoln had openly flouted the authority of the police right in front of the police station and any failure to take immediate action might be interpreted as a sign of weakness providing a handle for propaganda by the Anamalais Plantation Workers' Union and might also indirectly encourage the tendency towards violence noticeable in many of the activities of its members on the estates. Such considerations would have had great force if Abraham Lincoln had actually been arrested at the spot where the motor vehicles were detained in order to maintain the right of the public to have unfettered use of the highways. But as a matter of fact in spite of the presence of the police, some vehicles had to wait for 10 minutes or more at the junction of the roads near the post office until the entire procession had passed the point, and the harm, if any, caused by the inability of the constables to enforce the rights of the public had already been done. The question, therefore, narrows down to whether there was much more to be lost if the Sub-Inspector had delayed questioning and arresting Abraham Lincoln till after the meeting was over and had merely taken steps to obtain a warrant for his arrest from a Magistrate. Several instances where members of the Anamalais Plantation Workers' Union had behaved in a disorderly and high-handed manner had previously been brought to the Sub-Inspector's notice in connection with his duties and the Union had also given notice of "direct action" to the Managers a few days before and there were before him when he made the arrest some 2,000 persons belonging to that Union. The

[28th March 1958]

arrest of a leader is bound to have some kind of reaction among the followers. It may be conceded that all crowds do not resort to violence simply because one of their leaders is arrested and that such a turn was not a necessary and inevitable consequence in respect of this particular crowd also. But having regard to the antecedents of the members of the Anamalais Plantation Workers' Union, it should have been obvious that there was a fair degree of probability of this crowd becoming unruly and violent as a result of the arrest of one of its leaders. Ordinary prudence should have suggested to the Sub-Inspector the inadvisability of taking a step which involved a risk, however remote, of the crowd becoming violent; for the police force at his disposal was not sufficient to deal with such a contingency by any means short of opening fire. Nor can it be said that the offence committed by Abraham Lincoln was so serious as to call for immediate arrest irrespective of consequences. After considering all aspects of the matter, I consider that while the Sub-Inspector's action cannot be definitely characterised as tactless, he was somewhat thoughtless and erred in his judgment when he questioned and arrested Abraham Lincoln at the particular juncture when the meeting of the Communist Union was about to commence.

20th February 1957.

T. N. S. RAGHAVAN.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 442 asked by Sri A. R. Marimuthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1958, page 107 supra.]

Short note on the assignment policy of the Government.

1. Lands at the disposal of Government is granted either by assignment or by alienation. Assignment is resorted to where the grantee is either a private body, institution or a person.

2. Non-valuable lands are assigned only to landless and poor persons who are likely to engage themselves in direct cultivation. Due regard is paid to the special claims of ex-tappers thrown out of employment owing to the Prohibition policy of the Government. The maximum extent of land that may be assigned to a person shall be that which together with all the land if any owned by him makes a total extent equivalent to 5 acres of dry land; 2 acres of dry land being treated as equivalent to one acre of wet. The land is assigned free of cost, but the value of trees, wells, etc., is collected. Certain important conditions subject to which the assignment is made are—

(1) The land should be brought under cultivation within three years from the date of assignment.

(2) It should not be sold or alienated for a period of ten years.

[28th March 1958]

(3) The land should be cultivated by the assignee himself or by members of his family or by hired labour.

Lands in the proximity of towns should ordinarily be sold in public auction. Other valuable lands are sold in public auction or at market rate, whichever is advantageous to the Government.

Valuable lands other than those in the proximity of towns can be assigned to the landless and poor on collection of market value at once or in easy instalments. Pattas will be issued only after the entire land value is collected. If the assignee is a sivoijamadar who has spent considerable amount of money and labour on the land, the market value is as far as possible fixed at the value of land prior to its improvement.

All types of valuable lands can also be assigned to deserving landless and poor persons free of cost subject to the condition that the possession of the land is not transferred to any outsider, i.e., to any one who is not the legal heir of the assignee.

In villages where considerable extents of lands are available, the Revenue Divisional Officers should, and in all other cases, may, set apart a specific area for assignment to the Harijans. Non-valuable lands so reserved are assigned to Harijans free of cost. In respect of valuable lands so reserved, market value is collected. The assignment is made subject to the conditions that the land should not be alienated at all for ten years, that thereafter the lands can be alienated only to another Harijan, and that there should be no default in the payment of land revenue.

Normally, communal land (i.e., poramboke) is not assigned. Grazing ground poramboke is not assigned unless sufficient grazing ground is available to serve the needs of cattle at the rate of one acre of pasture per head of cattle. Tank bed lands are not assigned without consulting the technical authority.

Lands in the vicinity of reserved forests up to a margin of 2 to 3 chains, margins of canals, channels, streams, etc. (1 chain on either side in the case of major canals, etc., and 30 links in the case of minor canals) are not to be assigned. Special rules have been framed for assigning lands containing topes or valuable trees or lands within cantonment limits, lands reserved under section 26 of the Forest Act, lands within port limits or in the vicinity of railway stations or aerodromes or landing grounds or land containing minerals, quarries, etc., or padugai land.

Under the assignment policy of the Government as enunciated in 1919, political sufferers were given first preference in the matter of assignment of land. The rules then in force provided for the assignment of 10 acres of dry land or 5 acres of wet land to each political sufferer whether he was a landless poor person or not. The assignment was free of land value but subject to special conditions. The date 31st March 1948 was fixed as the last date for receipt of applications from political sufferers for grant of land under this scheme. The scheme referred to above was discontinued

28th March 1958]

in 1952. In the following cases the assignment already ordered were not interfered with viz., (1) where possession of land was given and patta issued; and (2) where possession was not given but patta was issued. To meet cases of individual hardship arising out of the discontinuance of the scheme for grant of lands to political sufferers, certain provisions were also made in respect of provisional assignments already made. No attempt shall be accepted to raise the extent of land already assigned to a political sufferer to make up any deficiency. But extents already assigned to political sufferers will be valid up to the maximum in force at the time of assignment. The present position in regard to assignment of lands to political sufferers is they are now eligible for assignment of lands free of cost only if they are also landless and poor persons and are likely to engage themselves in direct cultivation. Even then, they shall not be entitled to any preference over other landless poor persons. There is no objection however to the application submitted by a political sufferer when the old scheme was in force, being treated as an application from a landless and poor person for purposes of the assignment but the question of assignment in such cases should be taken up *de novo* after considering the claims of other landless poor persons and after observing all the usual formalities. In 1919, when the Government decided to assign lands to political sufferers, one of the conditions imposed was that the allottees should not sell or otherwise alienate such lands for a period of ten years, on pain of cancellation of assignment. Some political sufferers, who were assigned lands, represented that this condition was causing hardship to them. The Government have therefore re-examined the question recently and have passed orders cancelling the restriction on the alienation of lands assigned to political sufferers.

Under the assignment policy of Government as enunciated in 1919, ex-servicemen who did not possess more than 5 acres of wet land or more than 10 acres of dry land were eligible for cost-free assignment of that extent of land which together with the land already owned by them made up a total extent of 5 acres wet or 10 acres dry, in each case. The assignment was subject to the same terms and conditions as those which applied to political sufferers. Families of ex-servicemen who died while in active service were also eligible for assignment of land under this scheme. The scheme referred to above was discontinued in 1952, and 1st July 1952 was prescribed as the last date for receipt of applications from ex-servicemen. Ex-servicemen who submitted their applications for assignment of lands under the old scheme, before the expiry of the time-limit referred to above and who own less than 5 acres but not less than $2\frac{1}{2}$ acres of wet land, or less than 10 acres, but not less than 5 acres of dry land, were eligible for assignment of *non-valuable* lands free of cost as under the old scheme whether they were prepared to take to direct cultivation or not. But their claims were considered only next in preference to landless poor persons.

[28th March 1958]

Ex-servicemen who besides being poor own less than $2\frac{1}{2}$ acres of wet land or 5 acres of dry land and who were prepared to take to direct cultivation, were landless poor persons. They were, therefore, besides being eligible for assignment of non-valuable lands free of cost as under the old scheme had the benefit of the concession provided in the matter of assignment of *valuable* lands to landless and poor persons. The present position in regard to assignment of lands to ex-servicemen is, ex-servicemen who have applied for assignment of lands after the expiry of the time-limit specified above or who may apply for assignment thereafter, shall be eligible for assignment of lands only if they are landless and poor persons who are likely to engage themselves in direct cultivation. Even then, they shall not be entitled to any preference over other landless poor persons. There is no objection to the application submitted by an ex-serviceman under the old scheme being treated as an application from a landless poor person; but, the question of assignment shall be taken up *de novo* after considering the claims of other landless and poor persons and after observing the usual formalities.

Previously the District Collectors were alone competent to assign both valuable and non-valuable lands. On the recommendation of the District Revenue Administration Enquiry Committee the Government have passed orders empowering the Revenue Divisional Officers to assign valuable lands and empowering Tahsildars to assign non-valuable lands, with a view to relieving Collectors of routine work so that they can devote better attention to more important items of work. On the recommendation of the Board of Revenue, the Government have passed orders in February 1956 empowering the Independent Deputy Tahsildars, Deputy Tahsildars employed specially for assignment work, and Special Assignment Tahsildars to assign non-valuable lands. The Government have also been sanctioning special staff for assignment work in the several districts to deal promptly with the increasing number of applications received from landless poor persons. With a view to watching the progress of assignment work in the several districts the Board of Revenue gets a monthly report from the Collectors and reviews the progress.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, the 29th March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Conference of the Officials of the Food Department

* 452 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the decisions reached at the Conference of the Officials of the Food Department held in December 1957 in regard to the food situation; and

(b) the steps taken to implement them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : மேஜையின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்புக் காகிதத்தில் 50 சத விதம்தான் நமக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்திருப்பதாக தெரிய வருகிறது. பாக்கி 50 சத விதத்தை இந்த அரசாங்கம் பெறுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்னும் நாம் இறக்குமதியை அதிகப்படுத்துமபடியாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய அந்நிய செலாவணி நம்மிடம் இல்லாமல் இருப்பதால் அதை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு இன்னும் அதிகப்படியான அம்மோனியம் சல்பேட் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்து கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அதன் பிறகு நமக்கு அதிகப்படியாக வேண்டிய அம்மோனியம் சல்பேட்டைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Food situation

* 453 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to lay on the Table of the House a statement about the food position with special reference to—

(i) the expected yield of foodgrains during the year 1958;

(ii) the probable requirements of foodgrains for the State during 1958; and

(iii) supplies expected from the Centre?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A statement^b is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix I on pages 282-284 infra.

^b Printed as Appendix II on pages 284-287 infra.

[29th March 1953]

SRI N. K. PALANISAMI : 1958-ம் வருஷம் நமக்கு எந்த விதமான அரிசி சப்ளையும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது விலை உயர்ந்துகொண்டு போகும் சமயத்தில் இன்னும் அதிகப்படியான நியாய விலைக்கடைகளைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா? அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்குமா என்பதை யும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தற்போதுள்ள நிலைமைப் படி வரும் எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி முதற்கொண்டு நியாய விலைக் கடைகள் அவசியம் இல்லை என்று கருதி அரசாங்கம் அவைகளை எடுத்து விட உத்தேசித்திருக்கிறது. திடீர் நிலைமை ஏதாவது ஜில்லாக்களில் ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதற்குப் பிறகு அதிகப்படியான கடைகள் அவசியம் என்று தோன்றினால் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், கைத்தறி நெசவாளர் களுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்கும் மற்றும் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் நியாய விலைக்கடைகளை . . .

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வியை அடுத்தக் கேள்வியில் கேட்க வேண்டும்.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த நியாய விலைக்கடைகளில் கோதுமை போன்ற இதர மில்லட் தானியங்களைக் கொடுக்கும்படியாக அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நியாய விலைக்கடைகள் எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி முதற்கொண்டு தொடர்ந்து நடக்கும். ஆனால் அங்கே அரிசி இருக்காது. கோதுமையை அங்கே விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : 1958-ம் ஆண்டில் ஒரு சமயம் அரிசி விலை அதிகமாகி நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டால் அப்படி திறப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா? அப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் அப்பொழுது அவர்கள் நமக்கு அரிசி கொடுக்க தயாராக இருப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது இந்த அரசாங்கம் அரிசியோ, நெல்லோ வாங்குவதாக இல்லை. அரசாங்கம் அரிசியை வாங்கினால் விலை அதிகமாகும் என்று கருதுகிறது. நியாய விலைக்கடைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

SRI P. G. MANICKAM : கிராமங்களில் கோதுமை சௌகரியமாக கிடைப்பதாக இல்லை. கிராமங்களிலும் கோதுமை கிடையாது. அதனால் கோதுமையை அங்கே விற்பனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முறையை கையாளுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய நியாய விலைக் கடைகளில் கோதுமை இருக்கிறது. இதுவரையில் விற்கப்பட்டு வந்ததுபோல் இனிமேலும் விற்கப்படும். அங்கே இதுவரையிலும் நியாய விலைக்கடைகளை வைத்து நடத்தியவர்கள் தொடர்ந்து நடத்த முன் வந்தால் அந்தக் கடைகளில் கோதுமை கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : நியாய விலைக்கடைகள் தொடர்ந்து நடக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்தக் கடைகள் இல்லாத இடங்களில் நியாய விலைக்கடைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[29th March 1953]

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வியை அடுத்த கேள்வியில் கேட்க வேண்டும்.

SRI A. A. RASHEED : From the statement placed on the table of the House it is seen that our requirement is 31,45,000 tons and that our expected production is 31,57,000 tons. Does it mean that we will be producing more than our requirement, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. We will have to produce much more than our requirements because we must have more movement of rice from here to other States. Similarly we will have to import rice—like Nellore rice—also into the City. There should be free movement and therefore we must be able to produce much more than what we assess as our requirements. We should also guard against failure of monsoons.

Fair price shops

* 454 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of Sri P. Veerappa Kounder) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of fair price shops at Tindivanam;

(b) whether there is any proposal to increase the number of such shops; and

(c) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 1 (one).

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

SRI N. MARUDACHALAM : ஸார், நியாய விலைக்கடைகள் இல்லாத இடங்களில் நியாய விலைக்கடைகளை திறப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இனி எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி முதற்கொண்டு நியாய விலைக்கடைகளில் அரிசி இருக்காது. கோதுமைதான் இருக்கும். ஆகவே கோதுமைக் கடைகள் வேறு எங்கே யாவது ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டால் அங்கே அதை புதியதாக ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் அரிசி கிடைக்காது.

SRI K. B. S. MANI : தஞ்சை போன்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள மக்கள் புஞ்சை தானியங்களைச் சாப்பிடுவதற்கு தெரியாது. அவர்கள் அரிசியையே தான் சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் இருக்கக்கூடிய ஜில்லாவில் இருக்கும் நியாய விலைக்கடைகளில் கோதுமையைக் கொண்டுவந்து விற்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை அவர்களால் தாராளமாக வாங்கி சாப்பிடமுடியாது. கோதுமையை அவர்களுக்கு சமைக்கவும் தெரியாது. அந்த மாதிரியாக ஜில்லாக்களில் அரிசியைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வட ஆற்காடு, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களுக்கே நியாய விலைக் கடைகள் தேவை இல்லை என்று சொன்னேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வருகிற கனம் அங்கத்தினர் அங்கே இன்றும் நியாய விலைக்கடைகள் வேண்டும் என்று கேட்பது விசித்திரமாக இருக்கிறது. அங்கு அரிசி வேண்டுமென்றால் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய வேறு கடைகளில் வாங்கிக்கொள்ளலாம். வயலிலிருந்தும் அறுவடை செய்து கொள்ளலாம்.

[29th March 1958]

SRI M. SELVARAJ : திண்டிவனம் போன்ற இடங்களில் அதிகப் படியான கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கக்கூடிய கிராமப் பகுதிகளிலும் கடைகள் இல்லாத நகரப் பகுதிகளிலும் நியாய விலைக்கடைகளை திறந்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : திண்டிவனத்தில் ஏற்கெனவே இருந்த நியாய விலைக்கடைகளை தொடர்ந்து நடத்தாமல் அவர்களே மூடிவிட்டார்கள். இப்பொழுதே இரண்டொரு கடைகள்தான் இருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அரிசி போதாததன் காரணமாக கோதுமையைச் சாப்பிடுவது நியாயம் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் குறைந்த விலையில் கோதுமை, கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் போன்றவைகளை குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் அதிகப்படியான ஜனங்கள் அதை வாங்கிச் சாப்பிட முன் வருவார்கள். அதன் காரணமாக அவைகளை குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரிசி போதாது என்பதற்கு மட்டும் அல்ல. அரிசியை இப்பொழுது போதிய அளவு உற்பத்தி செய்து கொண்டதான் வருகிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதிக சத்துள்ள உணவைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும், நம்முடைய உணவு பழக்கத்தை நல்ல வகையில் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் கோதுமையை உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிறது. இன்னும் கனம் அங்கத்தினருக்கு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், அரிசிக்கு பதிலாக கோதுமையைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தால் ஒரு படிக்கு இரண்டு அணு குறைகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : திண்டிவனம், மற்ற இடங்களில் ஏற்கெனவே இருந்த நியாய விலைக்கடைகளில் கோதுமை குறைந்துபோவதற்குக் காரணம், கோதுமையும் அரிசியும் இரண்டும்.

MR. SPEAKER : The hon. Member must put the matter in the form of a question. He is making a statement.

SRI K. VINAYAKAM : It is parliamentary practice to put any question. Parenthetical questions have to be put so that the idea may be brought out.

MR. SPEAKER : Parliamentary practice, I take from May and not from Sri Vinayakam. I rule that the question is out of order.

SRI A. VEDARATHNAM : இன்மேல் நியாய விலைக்கடைகளில் கொடுக்கப்படும் கோதுமை நியாய விலைக்குக் கிடைக்குமா? அல்லது மார்க்கெட் ரேட்டுக்குத்தான் கிடைக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நியாய விலையில் கிடைக்கிற அரிசி விலையைவிட இரண்டு அணு குறைவாக இருக்கும். என்றும் சொன்னேன்.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், நியாய விலைக் கடைகள் இல்லாத கிராமங்களில் கோதுமையை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுவது எப்படி, அதை எப்படி பக்குவப்படுத்துவது என்பதையும் புரிந்துகொள்வதற்கும் தெரிந்துகொள்வதற்கும் என்ன முறைகளைச் சர்க்கார் கையாள்ப்போகிறார்கள். அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க என்ன உத்தேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்மேல் எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி முதல் கொண்டு நியாய விலைக்கடைகளில் அரிசி கிடைக்காது. அந்தக் கடைகளைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டு நடத்த வேண்டும்

29th March 1958]

என்ற உத்தேசம் இருந்தால் அவர்கள் மூலம் கோதுமையைக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட கோதுமை கிடைக்கச் செய்வதற்கு இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கும் உத்தேசம் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact, Sir, that the number of fair price shops has decreased because wheat alone is supplied in these shops instead of rice also? If so is the Government aware of the fact that the price of rice has been going up only after stopping the supply of rice from these shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர்கள் சென்னையிலேயே இருக்கிறார்கள். சென்னையிலே நடைபெறுவது கூட அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு வெளியூரில் நடைபெறுவது தெரியாததுபற்றி எனக்கு ஆச்சரியம் இல்லை. இதுவரையில் எந்த நியாய விலைக் கடைகளிலும் அரிசி இல்லாமல் இல்லை. அரிசி ஓரளவுக்கு சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அதற்குமேல் வேண்டுமானால் கோதுமை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. RAMACHANDRAN : நியாய விலைக் கடைகளில் 1-4-58-லிருந்து அரிசி கிடைப்பது என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுக்கப்பட்ட அரிசியின் விலைக்கே ஒப்பன் மார்க்கட்டில் அரிசி கிடைக்கும்படி இருக்கிறதா? அல்லது விலை குறைவாக இருக்கிறதா, அல்லது அதிகமாக இருக்கிறதா? அப்படியானால் அதை கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஏற்குறைய விலையில் அதிக வித்தியாசம் இல்லை. நான் மன்பே சொன்னேன், வட ஆற்காடு, சேலம் ஜில்லாக்களிலேயே நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அவசியம் இல்லை என்று. நான் சொன்னால் அதை தவறுதலாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. நியாயவிலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே கேட்கப்படுகின்றதேதவிர, வெளியிலே கேட்கப்படுவது இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் நல் உணவு அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தில் கோதுமையை பரப்புகின்ற அரசாங்கத்தார் கைக்குத்தல் அரிசி நல் உணவாக இருப்பதால், கைக்குத்தல் அரிசி கிடைக்குமாறு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதை வாங்கி சாப்பிடுவதற்கு தயாராக இருந்தால், அதையும் கவனிக்கலாம்.

Food Production

* 455 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether statistics are being collected regarding food production on districtwar basis; and

(b) if so, the figures for the last two years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The particulars are furnished in the statement placed on the table of the House.

[29th March 1958]

SRI T. T. DANIEL: From the papers placed on the table of the House it is seen that we have produced in the year 1956-57 about 31 lakhs of tons of rice only. In view of the fact that the number of rice eaters is slowly increasing and also in view of the fact that people have begun to abandon more or less eating cholam and other cereals and in view of the fact that we may come to a stage when all people will be taking only rice in our State, will the Government be pleased to state whether the target of increased production of rice under the Second Five-Year Plan has been fixed taking into consideration all these facts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As I have already pointed out some time back, the target of extra production of rice is 12.79 lakhs of tons under the Second Five-Year Plan. We have already increased the production considerably and we hope to reach the target by the end of the Second Five-Year Plan period. Therefore even if all the people should take to rice eating, I have every confidence that we would be able to meet the situation.

SRI M. SELVARAJ: மேலேயின் மீது வைத்திருக்கும் ரிபோர்ட்டில் 1955-56-ம் ஆண்டில் 1956-57-ல் தென் அற்காடு மாவட்டத்தில் 84,140 டன் குறைவாக உண்டி உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டில் பருவ நிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தினால், இதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பருவ நிலை சரியாக இல்லாதது ஒன்று. சில சமயங்களில் அதிக மழை பெய்வதால்கூட அரிசி உற்பத்தி குறைகிறது. பச்சிலாவின் தொந்தரவினால் குறைகிறது. இதையெல்லாம் அப்போதைக்கப்போது சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. T. DANIEL: Again from the papers placed on the table of the House we find that for the year 1955-56 in Kanyakumari district the total production of rice was 96,000 tons and in the year 1956-57 the quantity of rice produced is only 59,000 tons. May I know from the Hon. Minister why there is such a steep fall in production in the year 1956-57?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is quite sure, I suppose, that this Government are not responsible for the fall in production even if any Government should be held responsible. The hon. Member should be quite well aware that there was a very serious failure of the monsoon in that year and therefore there was reduced production.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் நிலைமையை சமாளித்துவிடுவோம் என்று தென் அற்காடு போன்ற சில ஜில்லாக்கள் எப்பொழுதும் அந்திராவிலிருந்து அரிசி சப்ளை நம்பியிருக்கவேண்டிய காரணத்தினாலே. . . .

MR. SPEAKER: I must again tell the hon. Member he is going on giving an argument instead of putting the question. If hon. Members won't listen to me, I won't call them hereafter. When I have been repeatedly saying that hon. Members should only put questions, what is the point in the hon. Member putting forth an argument and answering it himself?

[29th March 1958]

SRI N. K. PALANISAMI: ஆகவே, விலைவாசிகள் அதிகமாக இருப்பதினால், போக்குவரத்து வசதியை குறைந்த சார்க்கில் அதிகப்படுத்துவதற்கு மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் மூலம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதில் ஒன்றும் மத்திய சர்க்காரின் உதவி வேண்டியதில்லை. போக்குவரத்து வசதிகளெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. நான் முன்பு சொன்னது போல இன்னும் உற்பத்தி பெருமூலம், விலை குறையும்.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த புள்ளி விவரங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது அளவியா, நெல்லா என்பதை தயவுசெய்து அறிவிக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது அரிசிதான்.

Rice

* 456 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN:** (on behalf of Sri S. B. Adityan): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any communication has been received from the Union Food Ministry in the matter of reducing the consumption of rice in the State; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The answer is in affirmative.

(b) The suggestions contained in the communication are under consideration of the Government. Meanwhile this Government have taken steps to ask the proprietors of hotels and other catering establishments to use more of wheat than rice preparations. Orders have also been issued to reduce rice portion of diet by one ounce to the labouring and non-labouring convicts of the "C" class confined in Central Jails, Salem and Cuddalore, as an experimental measure for a period of three months. Issue of 10 ounce of rice and 10 ounce of wheat per head per diem instead of 20 ounce of rice per head per diem to the inmates of the Aftercare Home for Males, Madras, as an experimental measure for a period of three months has also been ordered. The public have been requested through a Press Note to avoid wastage of food and to eat more of wheat, vegetables, fruits, etc., than rice. The Government have also ordered to issue through fair price shops wheat only and stop issue of rice from 1st March 1958.

SRI K. ANBAZHAGAN: அரிசியிலுடைய தேவையை அல்லது அரிசியை மக்கள் பயன்படுத்துவதை குறைக்கவேண்டுமென்ற கருத்து தோன்றுவதற்கு என்ன காரணம்? அரிசி சாப்பிடுவதனாலே அறிவு அதிகமாக வளரும் என்ற கருத்து இருப்பதினாலே அதை தடை செய்யவேண்டுமென்பது நோக்கமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எத்தனையோ அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. அரிசியைவிட மீன் சாப்பிடுவது நல்லது, அதில்தான் பாஸ்பேரஸ் அதிகமாக இருக்கிறது என்று நான் சிறுவயதில் பிரஸிடென்ஸி காலேஜில் படிக்கும்போதே அங்கு இருந்து

[29th March 1958]

வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அறிவை குறைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் யாருக்கும் இல்லை. ஆனால் ஒரே வகை உணவை, அதாவது அரிசியையே கட்டிக் கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. திடீர் திடீர் என்று பஞ்சம் வரும்பொழுதும், அல்லது வேறு ஆபத்துக்கள் வரும்பொழுதும், உணவுக்குக் கூட வெளி நாடுகளை நம்பியிருக்கக்கூடிய கேவல நிலை கூடாது என்பதுதான் இதனுடைய அடிப்படை. ஆகவே, நாம் அரிசி சாப்பிடுவதோடு, மற்ற உணவையும் சாப்பிட பழங்கொள்ளவேண்டும். சத்துள்ள உணவாக இருக்கவேண்டும். பாலன்ஸ்டு டயட்டாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் இதனுடைய அடிப்படை.

SRI S. LAZAR : மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இந்த யோசனை வருவதற்கு முன்னாலேயே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கோதுமையை சாப்பிடவேண்டுமென்று சொல்லியதோடு கூட, தானும் சாப்பிட ஆரம்பித்ததாக பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், அது உண்மைதானா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பத்திரிகையில் வந்ததில் ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : May I know, Sir whether wheat and wheat products are supplied to the patients in the hospitals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have issued instructions that we shall not touch hospitals. Also I have issued instructions that we shall not do anything which would affect the production of 'Idly' and 'Thosai'. I may tell the hon. Member that these instructions are very much appreciated by the Union Minister for Agriculture who likes 'Idly' and 'Thosai'.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : வடநாட்டினர் நம் மீது மொழியை தான் திணிக்கிறார்கள் என்றால் உணவையும் ஏன் திணிக்க வேண்டும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்கள் ஒன்றையும் திணிக்கவில்லை. நமக்கு ரொம்ப நாளாக ரவா உப்புமா சாப்பிட்டு பழக்கம் அவர்களிடத்தில் நாம்தான் இல்லை, தோசை, சாம்பார் இவைகளை திணிக்கிறோம். (சிரப்பு)

SRI K. VINAYAKAM : In order to popularise non-rice dishes like wheat dishes, will the Government come forward to subsidise sale of wheat? The Government should pay 50 per cent of the cost and the consumers should be asked to pay only 50 per cent. This will result in considerable reduction of price of wheat to the consumers and this would tempt them to purchase wheat instead of rice.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No such subsidy is necessary. I am glad to tell the hon. Member that the Madras hotels have taken to it very willingly and enthusiastically. They are first-class businessmen. If it would affect their business they won't take to it. The wonder of it is, the Madras Hotels' Association and hotel after hotel have taken to wheat dishes being supplied to the consumers.

SRI P. S. SANTHANAM : இப்போது கோதுமை மிகுதியாக இருப்பதால், திருச்சி போன்ற இடங்களிலுள்ள சிறைகளில் இருக்கும் கைதிகளுக்கு சோளக்கஞ்சிக்கு பதிலாக கோதுமை ரொட்டியைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்குமல்லவா?

[29th March 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கோதுமை மிகுதியாக இல்லை. அதுவும் பற்றுக்குறையாகத்தான் இருக்கிறது. அதைக்கூட நாம் இறக்குமதி செய்யத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும், கோதுமையை இறக்குமதி செய்வதில் கஷ்டம் இல்லை. சில சிறைகளிலுள்ள திராவிடக் கழகக் கைதிகளை "ராசி, சோளம் முதலியவைகளைச் சாப்பிடுவதைவிட கோதுமையையே சாப்பிடுகிறோம், கோதுமையே கொடுங்கள்" என்று எங்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சோளம், கம்பு முதலியவைகள் வேண்டாமென்றும் கோதுமையே வேண்டுமென்றும் கேட்கிற கைதிகளுக்கு கோதுமை கொடுக்கலாம் என்று இப்போது உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

Small-scale industries

* 457 **SRI S. M. ANNAMALAI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount allotted to the North Arcot district for small-scale industries for the year 1957-58;

(b) the amount spent so far taluk-wise; and

(c) the names of the industries and the villages where the amount has been spent so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Rs. 4,62,500.

(b) Vellore taluk, Rs. 1,63,005-90.

Ambur taluk, Rs. 78,857-80.

(c) (i) General Purposes Engineering Workshops, Vellore.

(ii) Service-cum-Training Centre for tanning and finishing leather at Vinnamangalam.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Will the Hon. Minister tell us whether all the amount that has been allotted has been spent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The budget provision for 1957-58 for the General Purposes Engineering Workshop at Vellore was Rs. 2,50,700 and the amount spent up to 31st December 1957 is Rs. 1,63,000. I may tell the hon. Member that I just now opened the General Purposes Engineering Workshop at Vellore. In regard to Service-cum-Training Centre at Vinnamangalam, certain machinery has to be imported. At present the expenditure is Rs. 78,857.

SRI S. LAZAR : சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதைப் பொறுத் தவறையில், ஏற்கெனவே இருந்து சிதைந்துபோயிருக்கும் தொழில்களை மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கிறதா? அல்லது, புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஏற்கெனவே இருக்கும் தொழில்களையே அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் கொள்கை அல்ல. பல புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, வேலூரில் இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் "ஜெனரல் பர்பனஸ் எஞ்ஜினீயர் ஓர்க்ஷாப்" புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலை தான். அங்கே சைக்கிளின் பாகங்களையும் எஞ்ஜினீயர் காரியத் களில் உபயோகப்படும் பல பொருள்களையும் தயாரிக்கப்படும்.

[29th March 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்காகக் கட்டிய கட்டிடங்களில் எதேனும்மொரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டதல்லவா? அதுபற்றி எதேனும் முடிவு செய்யப்பட்டதா? திருவண்ணாமலை போன்ற தாலுகாக்களில் பிற்பட்ட மக்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளைத் தவிர வேறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு தனியார் யாராவது முன்வந்தால், “ஸ்டேட் எய்டு இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக்ட்” பிரகாரம் அவர்களுக்கு பண உதவி அளிக்கப்படும். அந்த முறையில் திருவண்ணாமலையில் தோல் தொழிலுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கடன் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதவிர புதிய தொழில் ஆரம்பிப்பது பற்றி இப்போது யோசனை இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : “சந்தவாசல் காடுகளில் மூங்கில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய காகிதத் தொழிற்சாலையை அமைக்கலாம் என்பது மக்கள் விருப்பம். அதற்காக மக்கள் மனுக்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். காகிதத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

MR. SPEAKER : காகிதத் தொழிற்சாலை சிறு தொழிற்சாலையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே அதைத் தான் நானும் சொல்ல விரும்பினேன்.

காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால், 5-10 கோடி ரூபாய் செலவாகும். அது பெரும் தொழில். இருந்தாலும் சிறு தொழில்களின் கீழ், கையினால் காகிதம் தயாரிக்கும் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். அந்த முறையில் பேப்பர் தயாரிப்பதற்கு மூங்கில் பயன்படாது.

SRI K. RAMACHANDRAN : ஜெனரல் பர்பஸஸ் எஞ்ஜினீயரிங் ஒர்க்ஷாப்பில் சைக்கிளின் பாகங்கள் தயாரிக்கப்படுவதாக கனம் மந்திரி சொன்னார். எந்த பாகங்களை அந்தத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை சென்னையில் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை சென்னையிலும் இருக்கிறது. இப்போது வேலூரிலும் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலைகளில், ‘நட்ஸ், போல்ஸ், பெட்ஸ்’ முதலிய சைக்கிள் பாகங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சைக்கிள் செய்யையும் பரீ-விலையும் தவிர மற்றெல்லா சைக்கிள் பாகங்களையும் நம் நாட்டிலேயே தயாரிக்க முடியும்.

Community radio sets

* 458 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

- (a) the number of Community radio receiving sets;
- (b) of this (i) the number of sets working; and
(ii) the number under repairs; and
- (c) the average repairing charges and the average maintenance charges per annum?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 2,500 sets.

(b) (i) 2,443 sets (this excludes 17 sets which were not functioning for want of dry battery packs, etc.).

(ii) 40 sets.

[29th March 1958]

(c) As no separate account apportioning the expenditure incurred on travelling allowance and on contingencies is maintained in respect of defective sets alone, it is not possible to furnish the average repairing charges per set. However, the average maintenance charges per set per annum works out as follows :—

(1) Battery operated radio receiver sets, Rs. 287.56 nP.

(2) Mains receiver sets, Rs. 168.50 nP.

(3) Overall average maintenance charges per set, Rs. 228.03 nP.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is it a fact that the sets manufactured here are costlier than the sets purchased in outside markets?

THE HON. SRI P. KAKKAN. I have no information Sir.

SRI K. ANBAZHAGAN : சமுதாய நலத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் வானொலிப் பெட்டிகளில் ஏற்படும் குறைகளைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தனிப்பட்ட அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறது. அதனால் தான் இந்தச் செலவுகள் அதிகமாகின்றன. இதைக் கண்டிராக்டர்கள் மூலம் செய்தால் இந்தச் செலவுகள் மிகவும் குறையும் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? கண்டிராக்டர்கள் மூலம் இதைச் செய்யலாம் என்ற யோசனையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் தனிக்கேள்வி போட்டால், அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

SRI T. T. DANIEL : May I know from the Hon. Minister the price of each Community Radio?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A separate question may be put, Sir.

SRI K. RAMACHANDRAN : இந்த ஸெட்டுகள் சரியாக வேலை செய்கின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு சர்க்காரிடம் என்ன நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த ஸெட்டுகளை அப்போதைக்கப்போது கவனிப்பதற்காக பொது மராமத்து இலாகாவிலிருந்து ஒரு எஞ்ஜினியர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

SRI V. SUBBIAH : சமுதாய நல ரேடியோக்களுக்காக டொலிபி தொகை கட்டப்பட்டிருந்தாலும், அவை வந்து சேருவதில் 2 அண்டுகள் வரை சணக்கம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த ரேடியோக்கள் கொடுக்கப்படுவது சம்பந்தமாக உள்ள நிபந்தனைகள் டெரிய கஷ்டமாக இருக்கின்றன. திருச்சி நிலையத்தைத் தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது போன்ற நிபந்தனைகள் போடப்படுகின்றன. மேலும் சார்ஜுகள் ரொம்ப அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்தக் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்கு கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : கம்யூனிடி ரேடியோ ஸெட்டுகளின் விலை இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது. கோவையில் இருக்கும் தொழிலதிபர் ஸ்ரீ ஜி. டி. நாயுடு நூறு ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாத ரேடியோக்களைத் தயாரிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அவர் தயாரிக்கும் ரேடியோக்களை வாங்கி கம்யூனிடி ஸென்டர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதா?

[29th March 1958]

THE HON. SRI P. KAKKAN : முன்பொரு தடவை சபையில் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அப்போது, ஸ்ரீ ஜி. டி. நாயுடு அப்படிப்பட்ட ரேடியோவைத் தயாரிப்பது எனக்குத் தெரியாது என்று பதில் சொன்னேன். அந்த ரேடியோக்களை வாங்கினால் அரசாங்கத்திற்கு செலவு குறையக் கூடுமானால் இந்த யோசனையைப் பரிசீலனை செய்கிறோம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : முன்பொருதரம் இந்த ரேடியோ ஸ்டேஷன்கள் சம்பந்தமான ஒரு கேள்விக்கு கனம் அமைச்சர் பதில் சொன்னபோது, அதிக விலை மதிப்புள்ள பல ரேடியோ ஸ்டேஷன்கள் சரிவர வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னார். ஆகவே அம்மாதிரி ஸ்டேஷன்களை எடுத்துவிட்டு அவைகளுக்கு பதிலாக ஒபன் மார்கெட்டில் விற்கும் ரேடியோக்களை வாங்கி வைப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

Kundah Project

* 459 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the total extent of lands acquired from private landowners in connection with the Kundah Project;

(b) whether compensation has been given to all of them; and

(c) if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) 39.77 acres of land have so far been acquired from private land owners.

(b) & (c) Compensation has been paid to the owners in respect of 14.49 acres. In respect of the remaining 25.28 acres the awardees have not accepted the compensation fixed but claimed either enhanced compensation or lands in exchange. This will entail a reference to the court by the Land Acquisition Officer under section 31 (2) of the Land Acquisition Act.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நீலகிரி ஜில்லாவில் முன்விக்கரை கிராமத்தில் எம்ராஸ்ட் எஸ்டேட் சொந்தக்காரராக இருக்கும் ஏ. வலி. தாமஸ் அண்டு கம்பெனியாரிடமிருந்து எக்கரா ஒன்று 200 ரூபாய் வீதம் 27 ஏக்கரா நிலத்தை சுமார் 17 லட்சம் ரூபாய்க்கு.

MR. SPEAKER : நீங்கள் சொல்வது மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தம் உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 17 லட்சம் ரூபாய்க்கு 27 ஏக்கரா நிலத்தை வாங்கியதாக வந்த புகார் மீது சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI V. RAMIAH : இதைப்பற்றி இதற்குமுன் தனியாகக் கேள்வியொன்று வந்ததற்கு நான் பதில் சொல்லும் நேரத்தில், 'அம்மாதிரி ஏதும் இன்னும் பணம் கொடுக்கவில்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : அது விஷயமாக சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்து, சர்க்கார் மேல் நடவடிக்கை எடுத்தக்கொண்டதன் பேரில் கலெக்டரை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக பாக்கி அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI V. RAMIAH : That is a separate question which has nothing to do with the main question.

[29th March 1958]

"Wattle" plantations

* 460 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total area of wattle plantations; and

(b) the sale proceeds of wattle bark in the year 1956-57?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Wattle has been raised by the Forest Department over an area of 12,727 acres.

(b) A sum of Rs. 1,44,598 was realised during 1956-57 as sale proceeds of wattle.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to increase the acreage of wattle plantations in view of the shortage of wattle bark for tanning purposes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Another 12,600 acres are proposed to be planted at the rate of 4,200 acres per annum in Ootacamund, Madurai (North), Salem (South) and Coimbatore (South) Divisions. This is required not only for tanning but there is demand for it for the purpose of manufacturing paper and newsprint.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நமது நாட்டிலே நடக்கக்கூடிய டானரி களுக்கு வேண்டிய வாட்டில் பட்டைகள் அயல்நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கக் கூடிய அசேதேநாத்தில், குண்டா பிரதேசத்தில் இருக்கும் வாட்டில் மரங்கள் பாழாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு பக்கத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது; இன்னொரு பக்கத்தில் அழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அன்னிய நாடுகளிலிருந்து இவைகளைத் தருவிக்கவேண்டும் என்பதுதான் இவர்களுடைய நோக்கமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : How is it relevant? The hon. Member should put it in the form of a question. He is giving his opinion. தயவு செய்து கேள்வியாகப் போடுங்கள். உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல வேண்டாம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வாட்டில் மரங்கள் நன்றாக வளர்ந்த பிறகு வெட்டப்படுகின்றன. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் நினைக்கிறார், ஏதோ அந்த மரங்களை அழித்துவிடுகிறோம் என்று. டானரிக்கு எது வேண்டும்? தோல்தான் வேண்டும். அதையும் மரத்தை அழித்த பிறகு தான் எடுத்துக்கொள்ளலாம். டானரிக்கு மரத்திலே இருக்கும் 'பார்க்' பயன்படும். வாட்டில் பட்டைகள் டானரிக்குமட்டும் பயன்பட்டால் போதாது. பெரிய காடுதான் தொழிற்சாலை யொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும் இந்த மரங்கள் உபயோகப்படுகின்றன.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினருக்கு ஒரு விண்ணப்பம். இரண் பாலது கேள்வி கேட்கும்போது மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தம் உடையதாக இருக்கவேண்டும். அங்கத்தினர் அவர்கள் நம்முடைய அபிப்பிராயத்தை அந்தக் கேள்வியில் சொல்லக்கூடாது. நேராகக் கேள்வி கேட்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Do the Government dispose of the wattle bark by tender or by public auction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have that information with me. I should like to have notice.

[29th March 1958]

New transport chassis

* 461 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of new chassis purchased by the Transport Department from 1st March 1957 with details about their make;

(b) the terms of purchase;

(c) whether they were delivered at Madras or at some other place;

(d) if the delivery was at Madras, the transport charges incurred from the place of assembly; and

(e) if the delivery was at a place other than Madras, how they were transported and the expenditure incurred thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) 38 Leyland Comet chassis of 203" wheelbase and 8 Mercedes Benz chassis of 190" wheelbase were purchased from 1st March 1957 to 31st January 1958.

(b) 28 Leyland chassis were purchased at a cost of Rs. 36,232 each (inclusive of sales tax). This included the cost of automatic lubricator also. Ten Leyland chassis were purchased at a cost of Rs. 35,939.40 nP. (inclusive of sales tax). Eight Mercedes Benz were purchased at a cost of Rs. 28,865.50 nP. (inclusive of sales tax and transport charges).

The chassis were to be delivered at Chromepet.

(c) They were delivered at the Government Transport Central Workshop at Chromepet.

(d) The Leyland Comet chassis were delivered free of charge. For the Mercedes Benz chassis the firm has claimed Rs. 611 per chassis as transport charges. This rate is subject to confirmation by the Transport Commissioner.

(e) Does not arise.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: May I know from the Hon. Minister whether there is any necessity to pay sales tax on it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, it is a commercial transaction.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, do the Government purchase these chassis direct from the firm by themselves or through the Government of India as per the quota allotted to our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Transport Department has an Advisory Committee consisting of the concerned Minister, the Secretary to the Home Department, the Secretary to the Finance Department and the Honorary Director of Transport. They go into the relative merits of the several types of chassis and

29th March 1958]

now they have decided that instead of buying all and sundry types of chassis and building bodies on them, it is better to confine the makes to only two varieties, viz., Leyland Comet and Mercedes Benz. Since we have fixed the type of buses to be got, we apply direct to the firms and ask them to quote the rate at which it will be available for the Government.

Manimuthar Dam

* 462 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN (on behalf of Sri S. B. Adityan): Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether water was let into the channels from Manimuthar Dam on 3rd January, 1958; and

(b) if so, whether the channel leading to Vijayanarayanam tank was supplied with water?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes.

(b) Yes.

SRI G. GOMATHI SANKARA DIKSHITAR: மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டுக் கால்வாய் அம்பாசமுத்திரம், திருநெல்வேலி, திருச்செந்தூர், நாகர்கோட்டி முதலிய நான்கு தாலுகாக்களின் வழியாகச் செல்வதால் இரிகேஷன் முறை இப்பொழுது வகுக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறதா? அது வகுக்கப்பட்டு விட்டதா, என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: இரிகேஷன் முறை எல்லாம் ஏற்கெனவே வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டிலிருந்து நான்கு தாலுகாக்களுக்குத் தண்ணீர் விடவேண்டியிருப்பதால், எத்தனை குளங்களுக்குத் தண்ணீர் விடலாம் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்கிறதா? அப்படியானால் எத்தனை குளங்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த பாசனத்தின் மூலம் ஏற்கெனவே தண்ணீர் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிற 83,000 ஏக்கராக்களுக்கு தண்ணீர் பாய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதோடு கூட, 20,000 ஏக்கராக்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்யக்கூடிய குளங்களுக்கும் தண்ணீர் பாய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Heavy electrical equipment

* 463 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there was any proposal to start any concern to manufacture heavy electrical equipment at Avadi in 1956?

THE HON. SRI V. RAMIAH: Yes, Sir. In connection with the proposal to establish a factory for the manufacture of heavy electrical equipment in India, the Government of India appointed a team of experts to visit fourteen possible sites in the country recommended by the State Governments. In 1956, the team visited the site near Avadi recommended by this Government. After however considering the recommendations of the experts, the Government of India ultimately decided to locate the factory at Bairagarh near Bhopal.

[29th March 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : ஆவடியில் அந்தத் தொழிற்சாலை வைக்கலாம் என்று நிபுணர் கமிட்டி சொல்லியிருந்தும் கூட அங்கு வைக்காமல் போபாலில் வைக்கக் காரணம் என்ன? ஆவடியில் வைக்கவேண்டும் என்பதாக மத்திய சர்க்காரிடம் ஏதாவது பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டதா?

THE HON. SRI V. RAMIAH : ஆவடியில் வைக்கவேண்டும் என்பது தான் நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கோரிக்கை. அதை வலியுறுத்திச் சொல்லிவந்தோம். ஆனால் நிபுணர் கமிட்டியால் அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுது தேர்ந்தெடுத்திருக்கும் இடம் மிகவும் சிறந்த இடம் என்று முடிவு செய்து அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : பிற மாகாணங்களிலிட சென்னை மாகாணம் தான் மின்சார விநியோகம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தலைசிறந்து விளங்குகிறது என்று சொல்கிற இந்த அரசாங்கம் வேறு இடத்திலே ஒரு கணரகத் தொழிற்சாலையை வைத்தால் சென்னை மாகாணத்திலும் ஒரு கணரகத் தொழிற்சாலை இருக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, இரண்டாவதாக ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துமா?

THE HON. SRI V. RAMIAH : இரண்டாவது தொழிற்சாலை அமைப்பதாக முடிவு வந்தவுடனே மீண்டும் இதை வலியுறுத்துவோம் என்று நான் உறுதியளிக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : What were the considerations which weighed with the expert team to come to the conclusion that Avadi was not suitable for starting this industry whereas our Government recommended the starting of this industry at Avadi?

THE HON. SRI V. RAMIAH : The Expert Committee have not come to the conclusion that Avadi is not suitable but they have come to the conclusion that the present site is better.

Fire accidents

* 464 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of fire accidents in the Tiruchirappalli district during the last five years;

(b) the number of houses damaged by fire;

(c) the estimate of damage;

(d) the number of Fire Service Stations in the district;

(e) whether the Government have received representation from the Tiruchirappalli District Planning Board to provide Fire Service Stations at Perambalur and Ariyalur; and

(f) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a)

Year.	Total number of fire accidents.				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1953	193				
1954	192				
1955	228				
1956	223				
1957	218				

[29th March 1958]

(b) & (c) The extent of damage caused by fire to houses, human lives, cattle, and property for the last five years is as shown below :—

Year.	Number of houses damaged.	Number of human lives lost.	Number of cattle lost.	Value of damage caused to houses and other properties.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS.
1953 ..	1,788	5	..	3,36,365
1954 ..	865	5	..	1,94,209
1955 ..	1,954	3	1	7,09,382
1956 ..	1,128	3	..	4,22,682
1957 ..	1,059	6	1	1,49,372

(Separate figures for value of damage caused to houses alone are not available.)

(d) Three (at Tiruchirappalli, Karur and Pudukkottai).

(e) No, Sir.

(f) Does not arise.

SRI S. LAZAR : இப்போது கொடுத்த புள்ளி விவரங்களில் இருந்து ஏராளமான தீ விபத்துக்கள் உண்டாகின்றன என்று தெரிகிறது. அதுவும் திருச்சி ஜில்லாவின் வடக்கு பாகத்தில் பெரம்பலூர், உடையார்பாளையம் பகுதியில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தீ விபத்து ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக சர்க்கார் இன்னும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவுழிக்க முன்வரும்போது இன்னும் ஒரு பையர் ஸ்டேஷனை பெரம்பலூரில் வைக்கும் உத்தேசம் உண்டா? அதுமாதிரியாக ஜில்லா சூப்பிரன் டென்டென்டிமிருந்து கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரியலூரிலும், பெரம்பலூரிலும் வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. நிதி நிலைமையையொட்டி இந்தக் கோரிக்கை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. SAMPATH : Has any representation been received from the members of the Fire Service Squad for the raising of their basic pay and, if so, may I know the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is a different question. Notice may be given.

SRI A. GOVINDASAMY : அமைச்சர் சொன்ன பதிலில் இருந்துகிட்டத் தட்ட 22 பேர்கள் தீவிபத்தினால் இறந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இறந்தவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது விஷயம் அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டிருக்கும்.

SRI V. SUBBIAH : அரியலூர் பஞ்சாயத்து போர்டு நிர்வாகத்திலிருந்து இதற்கு ஆகும் செலவை ஒப்புக்கொண்டு தங்கள் நிர்வாகத்திலேயே வைத்துக்கொள்வதாக மனு வந்திருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரியலூரைப்பற்றி முன்பு சொன்னேன்.

[29th March 1958]

SRI K. PERIANNAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பெரம்பலூர் தாலுக்கா மிகவும் பிற்பட்ட காடாரம்பப் பிரதேசமாக இருந்தும் இந்த நெருப்பு அணைக்கும் படை நிலையம் திருச்சி தலைநகரத்திலிருப்பதால் இங்கே தீப்பிடித்த சமாச்சாரம் தெரிந்த உடனேயே அவர்கள் கிளம்பினாலும் இருபது மைல், முப்பது மைல் வருவதற்குள் இங்கே கிராமங்கள் எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாகிப் போய்விடுகின்றன என்கிற விஷயம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதையெல்லாம் கவனித்தே திருச்சி ஜில்லா கலெக்டர் பெரம்பலூரில் பயர் ஸ்டேஷன் வைக்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்.

SRI S. LAZAR : பெரம்பலூர், அரியலூர் இங்கே பயர் ஸ்டேஷன் வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நிதி நிலைமையை அனுசரித்து பரிசீலிக்கப்படுவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்ரீரங்கத்தில் பயர் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தெரிகிறது. திருச்சிக்கு அருகில் இரண்டு மைலில் ஸ்ரீரங்கம் இருப்பதால் அங்கே ஏற்படுத்தப் போவதை பெரம்பலூரில் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடத்திலுள்ள தகவலில் இருந்து ஸ்ரீரங்கத்தில் ஏற்படுத்தப் போகிறார்களா, இல்லையா என்று தெரியவில்லை, பொதுவாக ஓரிடத்தில் இருப்பதை இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றும்படியாகச் சொல்லவேண்டாம். இந்த இடத்தில் வேண்டுமென்றால் அது தனியாகவே பரிசீலித்து ஏற்படுத்தப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : நான் கேட்ட கேள்விக்கு அவ்வப்போது கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கேட்ட கேள்வி இறந்தவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறதா என்பது தான்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது எல்லாம் அவ்வப்போது கலெக்டர்களால் கவனிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறதென்று மீண்டும் சொல்கிறேன்.

Edward Textile Mills

* 465 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to reopen the Edward Textile Mills, Madras; and

(b) the number of persons thrown out of employment due to the closure of the mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The management of Edward Textile Mills notified in November 1957 that the mills would be closed with effect from 8th December 1957. However, to avert complete closure, the Workers' Union and the management came to a settlement on 5th December 1957. The parties agreed to run one shift of the Spinning section to start with and run the second shift as soon as possible. They also agreed to the closure of the Weaving Section as it was uneconomical to continue that section. Due to the closure of the Weaving Section, 250 workers were discharged.

29th March 1958]

Electricity Board

* 466 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether the Government have provided any building for the Electricity Board?

THE HON. SRI V. RAMIAH : The head office of the Electricity Board has been permitted temporarily to occupy portions in the Secretariat Buildings. As the State Electricity Board is an autonomous body, it will have to make suitable arrangements for permanently housing its office, in due course.

SRI N. K. PALANISAMI : போர்டு ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஆகியும் இன்னும் ஏன் அதற்குக் கட்டிடம் ஏற்படுத்தவில்லை? இப்போது எவ்வளவு ரூபாயில் ஏற்படுத்தப்போவதாக உத்தேசம்?

THE HON. SRI V. RAMIAH : போர்டு நடைபெற்று வருகிறது.

SRI A. A. RASHEED : Does the Board pay any rent for the buildings?

THE HON. SRI V. RAMIAH : No, Sir.

Forests

* 467 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of forests deforested by the Government in Vriddhachalam taluk so far;

(b) whether they have been deforested directly by the Government or through contractors; and

(c) the revenue realised by the sale of trees?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The following forests have so far been deforested in Vriddhachalam taluk in connection with the rehabilitation of displaced persons in the Neyveli Lignite Project :—

- (1) Parur.
- (2) Karmangudi.
- (3) Kuppenatham.

(b) They have been deforested by the Forest Department through contractors.

(c) The amount realised by the sale of trees was Rs. 24,727.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தக் காடுகளை கண்டிராக்டர்கள் மூலம் அழிக்க நேரிட்டதால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி அரசாங்கம் கருதி வில்லை. சீக்கிரத்தில் மரங்களை வெட்டி நிலத்தை ஒப்படைக்க வேண்டியிருந்தது. லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனின் வேலை துரிதமாக நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஒரு பக்கம் மரம் நாட்டும் விழா கொண்டு பாடப்பட்டு வருகிறபோது, இன்னொரு பக்கம் காடுகளை அழிப்பது ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[29th March 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : லிக்னைட் சுரங்க தொழிற்சாலையின் அவசியத்தை கனம் அங்கத்தினர் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு போதிய நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இடவசதியும், விவசாயத்திற்குத் தக்க வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. இவை காடுகள் என்றாலும் பெரிய மரங்களோ, செடிகளோ உடையது அல்ல, லிக்னைட் சுரங்கத்தைச் சுற்றி இருபது, முப்பது மைல் தூரத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட இடங்கள் இல்லையாதலால் இந்தக் காடுகளை அழிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

SRI M. KANDASAMI PADAYACHI : உளுந்தூர்பேட்டை, இடைக்கல், பாண்டுவ முதலிய இடங்களில் உள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்டாலும் அங்கே உடனடியாக வீடுகளைக் கட்டுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இப்போது விறகு கூட பொறுக்க முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுவதை அரசாங்கம் அறியுமா? அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : காடுகள் பூராவும் வீடுகள் கட்டவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் எங்கெங்கே திரும்ப மரங்கள், செடிகள் வைத்து வளர்க்க முடியுமோ அதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : நெய்வேலி சேப்ளாந்தம் கிராமத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கும்போது இந்தக் காடுகளை அழிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அழிக்கப்பட்ட காடுகளில் விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வீடுகள் கட்டுவதற்கு மட்டும் அல்ல நிலம். நெய்வேலி நல்ல மண் அல்ல என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ எனக்குத் தெரியாது. பக்கத்தில் விவசாயம் செய்வதற்கும் வசதிவேண்டும் என்று காடுகள் அழிக்கப்பட்டது.

Silk-worms

* 468 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the extent of lands under mulberry cultivation for rearing silk-worms in the Talavadi firka, Coimbatore district; and

(b) the quantity and value of silk-yarn produced in 1957?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 1,317 acres at the end of December 1957.

(b) Nil, as there are no silk reeling establishments in Talavadi firka.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த முசுக்கட்டைப் புழுக்களை வளர்ப்பதற்கான நிலங்கள் தாலவடியில் அதிகமாக இருப்பதால் பட்டுப் புச்சிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தாராளமாக உதவியும் கடன் வசதியும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்காக ஏதாவது உதவி வேண்டுமென்று அவர்கள் சர்க்காருக்கு மனு செய்தால் அதை பரிசீலனை செய்கிறோம்.

SRI P. G. MANICKAM : கொள்ளைகாலம் பிரித்ததற்குப் பிறகு தாலவடியில் இந்தப் பட்டுக்களை விற்பதற்குரிய மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. மேலும் அங்குள்ளவர்கள் மலைவாசிகள் ஆதலால் பட்டை விற்க வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அங்கு ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வருமா?

29th March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும் யோசனைகள் எல்லாம் மிகவும் சிறந்தவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் கேள்வி நேரத்தில் போட்டு விடுவதால் மேற்கொண்டு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு மேல் தாலவடி பிரிக்காவில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் இதில் 'அக்கறை' எடுத்து, முயற்சி செய்து அங்கு ஒரு சொஸைட்டி ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Electric connections

* 469 Q.—**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) in how many Police stations in Tirunelveli district electric wiring has been completed; and

(b) whether electric connections have been given to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 7 (seven).

(b) Electric Service connection has been given only in one case.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : எலெக்ட்ரிக் கனக்ஷன் கொடுக்கவில்லை என்றால் உடனடியாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வயரிங் வேலை எல்லாம், முடிந்த பிறகு கனக்ஷன் கொடுக்க தாமதமாகாது. உடனடியாக கனக்ஷன் கொடுக்கப்படும்.

MR. SPEAKER : கேள்விகள் 470-ம், 471-ம் ஒரே சப்ஜெக்டைப் பற்றி இருப்பதால் இரண்டையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Housing scheme

* 470 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the places where 144 tenements are proposed to be built in 1957-58 under the Co-operative Industrial Housing Scheme; and

(b) the maximum and minimum cost of construction of a tenement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Peelamedu in Coimbatore district.

(b) Rs. 6,158 for a double-roomed tenement, and Rs. 4,133 for a single-roomed tenement, including the cost of land.

* 471 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the places where 35 houses are proposed to be constructed in 1957-58 under the Low Income Group Co-operative Housing Scheme; and

(b) the maximum and minimum cost of construction of a house?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) It is presumed that the Member wants to know the places in the Coimbatore district where 35 houses are proposed to be constructed in 1957-58 through co-operative societies.

[29th March 1958]

These houses are proposed to be constructed at the following places :—

1	Coimbatore	..	..	..	23 houses.
2	Anurperpalayam	..	..	..	3 "
3	Tirupur	..	..	..	1 "
4	Pollachi	..	..	..	2 "
5	Bhavani	..	..	..	4 "
6	Gobichettipalayam	..	..	..	2 "
					35 houses.

(b) The maximum cost of construction of a house laid down in the Low Income Group Housing Scheme for purpose of financial assistance is Rs. 10,000 inclusive of the site value. But, there is no objection to houses being built at a cost higher than this amount. The assistance from the Government for a house will not, however, exceed 80 per cent of the cost subject to a maximum of Rs. 8,000. There is no maximum standard cost fixed for a house under the Scheme.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த வீடுகளானது இப்பொழுது கட்டப்பட்டு வருகின்றனவா? அல்லது வேலை துவங்கப்பட்டாமல் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எல்லா வீடுகளும் கட்டப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு அடிப்படையில் கட்டப்படக்கூடிய வீடுகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் 25 சத விதிகமும் மாகாண சர்க்கார் 25 சத விதிகமும் தொழிலாளர்கள் 25 சத விதிகமும் கொடுக்கிறார்கள், அப்படி தொழிலாளர்கள் 25 சத விதிகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதை 10 சத விதிகம் ஆக குறைக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது, மத்திய சர்க்கார் செய்யவேண்டிய விஷயம். மாகாண சர்க்கார் இது விஷயமாக யோசனை கூறியிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு 10 சத விதிகம் ஆக குறைத்து, அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் மான்யத்தை 30 சத விதிகம் ஆக உயர்த்தி, கடன் வசதியை 60 சத விதிகமாக உயர்த்தவேண்டுமென்று மாகாண சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறது. இதே சிபார்சுதான் இந்தியன் லேபர் கான்பரன்ஸிலும் செய்யப்பட்டது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் இதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : 470-வது கேள்வியில் 144 குடியிருப்புகள் கட்ட முடிவு செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எடுத்ததற்கெல்லாம் 144-ன் துணையை நாடுவதென்?

MR. SPEAKER : The question need not be answered. If, however, the Hon. Minister wants to answer, I have no objection.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 144 வீடுகள் கட்ட வேண்டிய அவசியம் எப்படி ஏற்பட்டதென்றால், 144 அங்கத்தினர்கள் வேண்டுமென்று விரும்பியதினால்தான்.

29th March 1958]

SRI K. VINAYAKAM : As it is the policy of the Government that no conveyance charges, viz., registration fees are to be charged, for housing schemes coming under the Co-operative Societies Act, will the Government think of the possibility of not charging the fees in respect of the low income group housing schemes undertaken by the City Improvement Trust?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question may be put to my Colleague in-charge of Registration.

SRI A. GOVINDASAMY : 471-வது கேள்வியில் 35 வீடுகள் பல கிராமங்களிலும் கட்டியதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டு மூன்று வீடுகளைக் கட்டிவிட்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று ஒப்புக்கு காட்டப்படுகிறதா அல்லது உண்மையிலேயே வீடு கட்டும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குத் தானா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குத் தான் ஆரம்பமாக செய்யப்படுகிறது. நாலேந்து வீடுகள் என்று தொடங்கித் தான் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : Questions are over. லாஸர் அவர்கள் 40-வது ரூல் பிரகாரம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வருவார்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE THE SCARCITY OF DRINKING WATER IN THE MUNICIPAL TOWN OF TIRUCHIRAPPALLI.

SRI S. LAZAR : சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி நகரிலே, சில 9-20 மாதங்களாக இருக்கக்கூடிய குடிதண்ணீர் நெருக்கடியும், அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட அவஸ்தையையும் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரத்தான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறேன். திருச்சி நகரில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய திட்டமானது சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதாகும். அப்பொழுது அங்கு இருந்த ஜனத்தொகை 88,000. ஆனால் நாளடைவில் ஜனப்பெருக்கம் ஏற்பட்டு சுமார் 30 வருடங்களுக்கு முன்னால் இருந்த திட்டம் போதவில்லை என்ற காரணத்தால் ரா வாட்டர் நேரிடையாக காவேரியில் இருந்து எடுத்து நகருக்கு சப்ளை செய்யக் கூடிய முறை 30 ஆண்டுகளுக்கு முன் கையாளப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து 1957-ம் ஆண்டு மே மாதம் வரையில் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் சர்க்கார் கொள்கை இது போன்ற ரா வாட்டரை எடுத்து குடி தண்ணீர் கொடுத்தால் எப்பிட மிக்ஸ் அதிகமாக வரும் என்று கண்டிப்பாக இதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று தடுத்தார்கள். அதன் காரணமாக ஜனங்களுக்கு தண்ணீர் நெருக்கடி அந்த சமயத்திலேயே ஏற்பட்டது. அப்பொழுது, 1957-ம் ஆண்டு மாதத்தில், திருச்சி நகரில் இருந்த ஜன நெருக்கடி, 250,000 ஆகும். திருச்சியில் ஏராளமான கல்லூரிகளும், இன்னும் மற்ற வியாபார ஸ்தலங்களும் இருப்பதால் ப்ளோட்டிங் பாப்புலேஷன் அங்கு சராசரி 50,000-ல் இருந்து ஒரு லட்சம் வரை வந்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னாலே, நகருக்கு 11 கிணறுகளில் இருந்து இன்பில்ட்ரேஷன் முறையில் சப்ளை செய்து வந்ததில் நான்கு கிணறுகள் தூர் அடைந்து விட்டது. அதில் இருந்து மெயின் லைன்கு இணைக்கப்பட்ட பைப்பும் ரிப்போசி விட்டது. அதனால் தண்ணீர் நெருக்கடி இன்னும் அதிகமாக ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக சென்ற மூன்று மாதங்களாக நகரில் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு மணி நேரம் அல்லது இரண்டு மணி நேரம் என்று ஒதுக்கியிருக்கும் காரணத்தினால் பகல் பூராவும் மணிக்கணக்கில் பைப் அடியில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் குடங்களை வைத்து தண்ணீர் பிடிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[29th March 1958]

MR. SPEAKER: The hon. Member must be brief and not make a long speech.

SRI S. LAZAR: அதே போன்று ஒரு சில பகுதிகளில், இரவு நேரம் ஒரு மணி நேரம் மாத்திரம் தண்ணீர் கொடுப்பதால், அவர்கள் இரவு நேரங்களில் கண் விழித்துக்கொண்டு தண்ணீர் எடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தினால் அங்குள்ள மக்கள் வேறு அசுத்தமான தண்ணீரைக் குடித்து வரும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வேறு அசுத்தமான தண்ணீரைத் தான் குடிக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, ஸ்மால் பாக்ஸ், காலரா போன்ற வியாதிகள் வருகின்றன. இது பற்றி எங்கள் இடத்தில் இருந்து வந்திருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் அமைச்சர் அவர்களிடம் இது பற்றி முறையிட்டுக் கேட்டபோது, அவர்கள் அதைப்பற்றி கவனிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்டியிடம் கேட்டால் சர்க்காரால் கொடுக்க படும் என்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி அங்கு தொடர்ந்து இருக்குமானால், நிலைமை அங்கு மிகவும் மோசமாகிவிடும் என்ற காரணத்தினால், தக்க நிவாரணம் டெம்பரரியாக இல்லாமல் நிரந்தரமாக நிவாரணம் அளிக்கப் பட வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9-30 a.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the Municipal Commissioner, Tiruchirappalli has reported that on account of certain difficulties, the supply of raw water had to be stopped from May 1957 resulting in the reduction of supply from 46 lakhs of gallons to 40 lakhs per day in the Tiruchirappalli Municipality. He has also reported that because of heavy sand blow in the infiltration wells, the supply had to be reduced to 34 lakhs of gallons per day from December 1957. Consequently, the daily duration of supply had to be reduced.

The Municipal Commissioner has reported that the following steps are taken to meet the scarcity of water-supply in the town:—

(i) A new pumpset of 7.5 horse power electric motor was installed in one of the infiltration wells on 4th February 1958. On account of this, there is an additional water-supply of two lakhs of gallons per day.

(ii) The revised distribution system in the Rock Fort area will come into operation shortly and there will be an equitable supply in that area.

(iii) Water-supply is given in deficit areas through four water lorries.

(iv) The existing 5-inch main in Tennur High Road has been connected with 14-inches duplicate main running parallel to railway line for improving water-supply in Tennur and part of Puttur area.

(v) Water is made available to the public from static tanks installed in different parts of the town where there are no public fountains.

It may be added that the protected water-supply system introduced in Tiruchirappalli as early as 1896 designed for a population of 88,000 at 15 gallons per head per day, is not able to meet the

29th March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

present-day needs. Hence, the Municipality has submitted the following proposals for effecting certain improvements to the existing Head Water Works:—

(i) Improvements to the existing infiltration wells, syphon pipes, plants, etc.; and

(ii) provision of sedimentation tanks and mechanical filters.

As this scheme of improvements is not included in the State Second Five-Year Plan, and as the provision in the Plan for urban water-supply and drainage schemes is not sufficient even to meet the expenditure on the schemes under execution, the investigation of the works can be sanctioned only if the Municipal Council, Tiruchirappalli is in a position to meet the entire cost of the schemes from its own funds without any financial assistance from the Government. The Municipal Council was asked to state how it proposes to finance the scheme accordingly. Its reply sent through the Chief Engineer, Public Works Department (General) is awaited.

Apart from the above, the Chief Engineer, Public Works Department (General) has submitted certain proposals for the improvements to the distribution system for the western and southern areas of the Municipality estimated to cost Rs. 41.81 lakhs. This scheme is included in the list of spill over schemes. The Chief Engineer has stated that the cost of first stage of the scheme is Rs. 28.91 lakhs and that the second stage of the work is proposed to be taken up only after 1976. The Municipal Council has been asked to state how it proposes to finance the scheme and its reply is awaited.

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER—

MESSAGE FROM THE LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. SPEAKER: I have to announce that the Indian Stamps (Madras Amendment) Bill, 1958 passed by the Legislative Assembly on 25th March 1958 has been returned by the Legislative Council with the recommendation that the Bill may be adopted subject to the following amendment:—

Amendment.

In clause 15, in item (1), in entry 6 (2) (a) (ii), for the expression—

“and for every additional
Rs. 10,000 or part thereof in } 27 00 12 25 9 00 ”
excess of Rs. 30,000.

substitute the following expression, namely:—

“and for every additional
Rs. 10,000 or part thereof in } 27 00 13 50 9 00 ”
excess of Rs. 30,000.

[29th March 1958]

IV.—RULING REGARDING THE PETITION PRESENTED BY
SRI P. S. CHINNADURAI ON THE 27TH MARCH 1958.

MR. SPEAKER: I shall now give a ruling on the point raised by the Hon. the Leader of the House about the petition submitted by Sri P. S. Chinnadurai.

Under Rule 218 of the Madras Assembly Rules, a Member can present a petition addressed to the Assembly on a matter actually then under consideration of the Assembly. The petition so presented should be dated and signed by the petitioner or petitioners. The point raised by the Hon. the Leader of the House is whether such a petitioner or petitioners can be a member or members among others who have signed the petition.

In the House of Commons, a member is permitted to present a petition from himself. The only condition to be observed in such cases is that he should entrust such a petition to some other member. This rule does not extend to cases in which a member presents a petition signed by himself in his representative capacity as a Chairman to a county council or of any public incorporated body.

As regards Lok Sabha, attention is invited to rule 164 of the Lok Sabha which lays down that a member shall not present a petition from himself. It appears from this that he cannot be one of the signatories to a petition signed by others.

But so far as this Assembly Rules are concerned, there is no rule similar to Rule 164 of the Lok Sabha. In the absence of any such provision barring a member from being a signatory to a petition or one of the signatories to a petition presented to this Assembly, in my opinion, it appears that the present petition cannot be rejected on the ground stated by the Hon. the Leader of the House.

The petition in the present case is a printed one and the signatories' names are also printed. Under Rule 217 of the Madras Assembly Rules, the petition should be dated and signed by the petitioner or petitioners. The practice in the House of Commons also is that the petition should be signed. The petition is liable to be rejected on this ground.

We will now go to Demands for Grants.

V.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59.

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS—DEMAND NO. XXVI—
CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID, ETC.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,01,35,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.”

[29th March 1958]

* THE HON. SRI P. KAKKAN: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் 9-30 a.m.
சம்பந்தப்பட்ட கட்டிட மராமத்து வேலைகளைக் குறித்து மூன்று மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. மான்யக் கோரிக்கைகள் இருபத்திநான்கும், முப்பத்து ஒன்பதும் கட்டிடப் பணிகளுக்கான மான்யங்களுக்கானவை. இருபத்தி ஐந்தாவது மான்யக் கோரிக்கை நிறுவனம், கருவிகள், யந்திரங்களுக்கான மான்யம் பற்றியவை. இருபத்திநாலாவது மான்யக் கோரிக்கையை 8-4-1958-ல் எடுத்துக் கொள்வதாக இருக்கிறது. இருபத்தி ஐந்தாவது, முப்பத்தொன்பதாவது மான்யக் கோரிக்கைகளை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். எனினும் மான்யக் கோரிக்கைகளைத் தனித்தனியாக வோட்டுக்கு விடலாம். மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் பரிவின் பேரில், அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்க் கண்ட தொகைகளை ஒதுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருபத்தி ஐந்தாவது மான்யக் கோரிக்கையின்கீழ் கட்டிட மராமத்து வேலைகள்—நிறுவனம், கருவிகள், யந்திரங்கள்—ஆகியவைகளுக்கு ரூபாய் 1,33,49,800-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையையும் முப்பத்தொன்பதாவது மான்யக் கோரிக்கை—கட்டிடப் பணிகளுக்கு முதலீட்டுச் செலவு—வகையில் ரூபாய் 3,73,79,400-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 26-வது மான்ய கோரிக்கையின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளில் ஸ்ரீ பி. யு. ஷண்முகம் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கும் 169-எ நம்பருள்ள வெட்டுப்பிரேரணையையும் 39-வது மான்ய கோரிக்கையின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளில் 171-வது வெட்டுப் பிரேரணையையும் ஆதரிப்பதாக சொன்னார்கள். ஆகையினால் அந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஸ்ரீ பி. யு. ஷண்முகம் அவர்கள் அவரது பிரேரணைகளை பிரேரேபிக்கலாம்.

SRI P. U. SHANMUGAM: என் பெயரில் இருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

Sir I move—

“That the allotment of Rs. 1,04,35,700 under Demand No. XXVI—Civil Works—Grants-in-aid be reduced by Rs. 100, and “that the allotment of Rs. 3,73,79,400 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Civil Works be reduced by Rs. 100”.

MR. SPEAKER: இரண்டு பிரேரணைகளும் சபை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா அமைச்சர் கனம் கக்கன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மான்ய கோரிக்கையை . . .

MR. SPEAKER: 24-வது மான்ய கோரிக்கையைப்பற்றி பிஸனஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் எடுத்துக்கொள்ளுவதாக முடிவு செய்யவில்லை. இப்போது அதை எடுத்துக்கொள்ள மந்திரி அவர்கள் விரும்புகிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த 24-வது மான்ய கோரிக்கையை 8-4-1958-ல் எடுத்துக்கொள்ளலாம். 9-40 a.m.

* SRI P. U. SHANMUGAM: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா மான்ய கோரிக்கையின் மீது நான் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிற வகையில் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்திருக்கின்ற நாங்கள் இவ்விதம் வெட்டுப்பிரேரணை கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் வருகின்றது என்றால், செய்ய வேண்டிய காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் அதிலிருந்து தவறி விடுகிற காரணத்தால் அவைகளை எடுத்துச்

[Sri P. U. Shanmugam] [29th March 1958]

சொல்ல வேண்டிய நிர்வாகத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோமே தவிர, வேறு ஒரு காரணமும் அல்ல என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் வெட்டுப் பிரேரணைகளில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்—சர்க்கார் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய மான்யத் தொகை பூராவையும் செலவழிக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நான் மற்றொன்றை சட்ட மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் “வடக்கு—தெற்கு” என்று பேசும்போது, அப்படி வடக்கிலே இங்கே ஏற்பட்டிருப்பதைவிட அதிகமாக என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டி புள்ளி விவரங்களை காட்டத் தவறி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். இந்த மான்யத்தில் “வடக்கு—தெற்கு” எப்படி வரும் என்று சொல்வாருக்குத் தங்கள் மூலமாகச் சமாதானம் சொல்வேன்—வருவாய் இனத்தில் சரிவர வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால்—நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன்—மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வருமென்று எதிர் பார்த்ததில் 9 லட்சம் ரூபாய் வாங்காமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? என்று புரியவில்லை. அதாவது சென்ற ஆண்டு சொன்னபோது 22 லட்சம் ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வரும் என்று சொல்லி விட்டு, அந்த ஆண்டில் வந்தது 12½ லட்சம் ரூபாய்—அதாவது 9½ லட்சம் ரூபாய் குறைவாக வந்திருக்கிறது. இந்த 9½ லட்சம் ரூபாயை மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்களா?—அல்லது அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள நம் மாநில சர்க்கார் தவறிவிட்டார்களா?—என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதே போல் வருவாய் இனத்தில் “மிஸலேனியஸ்” என்ற தலைப்பில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வருவதாயிருந்த மான்யங்கள், சர்க்கார் உயர்நிலைப்பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக 1 லட்சம் ரூபாயும், ஆதாரப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக 1 லட்சத்து 16 ஆயிரமும், சேரி அபிவிருத்திக்காக 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 4 லட்சத்து 66 ஆயிரம் ரூபாய்—எத்தனை 5 லட்சம் ரூபாய்—என்ன ஆனது என்பது தெரியவில்லை. வருவதாயிருந்த மான்யங்களை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி அந்த வேலைகளைச் செய்யத் தவறி விட்டது என்று இந்த இலாகா மீது குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல இதிலே செலவினத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளைச் சரிவர செலவழித்தார்களா?—என்றால், அதுவும் கிடையாது. சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகை சரிவர செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—கனம் கக்கன் அவர்கள் தயவு செய்து மன்னித்துக் கொள்வோம். இந்த இலாகாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது—ஸ்கூல் இன் வொர்க் என்று சொல்லுகிறார்கள்—அதாவது மந்தமாக வேலை நடக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இலாகாவில் வேலை செய்கிற ஊழியர்கள் மந்தமாக இருக்கிறார்களா?—அல்லது சர்க்காரிடத்திலே மந்தம் இருக்கிறதா?—என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏன் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளைச் சரிவர செலவழிக்கவில்லை என்பதற்கான காரணங்களைக் காட்டவில்லை? போலீஸ்காரர்களுக்காகக் கட்டப்படும் கட்டிடங்கள் ஏன் சரிவரக் கட்டப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துப் புரட்டிப் பார்க்கும் போது கல்வித் துறை மான்யத்தில் 25 லட்சம் ரூபாயும், மருத்துவத்துறை மான்யத்தில் 3 லட்சத்து 61 ஆயிரம் ரூபாயும், போலீஸ் வேலைகளுக்கான மான்யத்தில் 34 லட்சத்து 44 ஆயிரம் ரூபாயும் செலவு செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கிய மான்யத் தொகைகளைச் செலவு செய்யாமல் மிச்சப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள் கனம் கக்கன் அவர்கள். சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி ஆகவேண்டிய செலவுகளைச் செய்யாமல் தடை வைத்திருந்தார்களோ என்பது புரியவில்லை. மிச்சப்படுத்தியதன் காரணம் என்ன என்று விளக்க வேண்டும்.

போலீஸுக்கு இத்தனை வீடுகள் கட்டித் தரப்போகிறோம், மருத்துவ மனைகள் இத்தனை ஏற்படுத்தப்போகிறோம், கட்டிடங்கள் இத்தனை கட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அவ்வளவும் கட்டாமல் விட்டிருக்கிறது

29th March 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

என்று குறிப்பிடப்படுகிறது என்றால், வேலை மந்தம் எங்கே இருக்கிறது? உடனடியாக—கனம் கக்கன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன்—எங்கு மந்தம் இருக்கிறது?—எங்கு சோம்பேறித்தனம் இருக்கிறது?—என்று கண்டுபிடித்து அவைகளை நீக்கவேண்டும். இப்படிச் சொல்லும்போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சீர்படுத்த வேண்டிய நிலை இருந்தது என்று சொல்லக்கூடும். அப்படி என்று சொன்னால், மான்யக் கோரிக்கைகளைக் கேட்டபின், அந்தத் தொகைகளைச் செலவு செய்யாமல் விடுவானேன்?—என்பதற்கு தக்க சமாதானம் சொல்லவேண்டும். இந்தத் தொகை வேண்டும் என்று கோரிக்கை கேட்டு, அந்த மானியக் கோரிக்கைகளை இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து, இந்த மாமன்றம் அதை அங்கீகரித்து பின்பு, அந்தத் தொகை செலவு செய்யப்படவில்லை என்றால் சர்க்கார் மீது குற்றம் சாட்டாமல் வேறு என்ன செய்ய முடியும்? போலீஸ் கட்டிட வேலைகள் நடைபெறவில்லை—பாடசாலைக் கட்டிட வேலைகள் மந்தமாக இருக்கின்றன—மருத்துவ மனைகள் கட்டும் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவில்லை—என்றால், இந்த துரிதக் குறைவுக்குக் காரணம் என்ன? பணத்தைச் செலவழிக்கப் போவதாக வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சேர்த்து விட்டு செலவழிக்க முடியாது விட்டிருப்பதோடு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எதிர்பார்த்தத் தொகையை வாங்க தவறி விட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை.

இப்படி இந்த சர்க்கார்—இந்தத் துறைகளில் மட்டுமல்ல—39-வது மான்யத்திலும் நான் கொடுத்திருப்பது போல் 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் மிச்சப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக மராமத்து வேலை சரிவரச் செய்யப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சினிமா படங்களில் காட்டியிருக்கிறார்கள்—ஒரு சினிமாவில் வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள்—தோடு போடுவதற்கு கற்களைக் கொட்டி விட்டு, என்ஜினியர் அதை வந்து அளந்து பார்ப்பதற்கு 6 மாதம் ஆகும், அதை அளந்த பிறகு ரோடு போடுவதற்கு 6 மாதம் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். பல இடங்களில் பாதைகளில் ஓரங்களில் கிராவல் கொட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். 6, 7 அடிக்கு ஒரு முறை மண் கொட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்திலே கொட்டி வைத்து இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலம் ஆகியும் வேலை செய்யப்படவில்லை. பல இடங்களில் வேலை செய்யப்படுவது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது மராமத்து வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லி கண்டிராக்கர்கள் செய்த பிறகு பணம் கொடுக்கும் போது இப்போது இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். சர்க்கார் உத்தரவு என்று பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார்கள். காரணம் என்ன என்றால், எப்ரல் மாதம்தான் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். மார்ச் மாதக் கடைசிக்குள்ளாக இந்த வேலைகளை முடிக்க வேண்டுமென்று அவசர அவசரமாகச் செய்து விட்டு, எப்ரல் மாதத்தில் தான் கொடுக்க முடியும், இப்போது கொடுக்க முடியாது என்று இன்ஜினியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கும் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. சென்ற சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் சாத்தனார் அணைத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் மிச்சம் 42 லட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மிச்சப் பணம் எதற்குச் செலவழிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அப்போது அந்தப் பணத்தை திருவண்ணாமலையில் வேறு எதற்காவது பயன்படுத்தப்படுமா—சாத்தனார் அணைத் திட்டத்திலிருந்து கால்வாய் ஒன்று வெட்டப் பயன்படுத்தப்படுமா—என்று கேட்டபோது அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் “அதை யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், முடியுமானால் செய்கிறோம்” என்று சொன்னார்.

மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கிய மான்யங்களைச் சரிவரப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வில்லையென்றும், இந்த சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகைகளைச் சரிவரச் செலவு செய்யவில்லை என்றும் நமது மாநில சர்க்காரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் குற்றம் சாட்டு

[Sri P. U. Shanmugam] [29th March 1958]

கிறேன். இந்த ஆண்டுக்கு தொகைகளை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யங்களின் பேரில் நான் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரோவைகளை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. VASUDEVAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த ரொண்டல்-இன்-எய்ட் என்ற தலைப்பில் சர்க்காரினால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, அதன் மெல் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இப்போது ரொண்டல்-இன்-எய்ட் என்ற தலைப்பின் கீழ் இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தையும் அந்தஸ்தையும் பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததைப் பற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என்னென்றால் பண்டைய காலத்தில் சர்க்காரினால் கொடுக்கப்பட்ட அந்த மான்யத்தைப்பற்றி மட்டுமே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனம் நடத்தி வரும் பூரா பொறுப்பையும் சர்க்காராலே ஏற்று நடப்பதால் இப்போது இந்த ரொண்டல்-இன்-எய்ட் சம்பந்தமாக பூரா அலுவல்களையும் பற்றிப் பேசுவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்றே நான் கருதுகிறேன். இப்போது இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் பூராவும் மக்களுக்கு நல்ல சேவையைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறது. முக்கியமாக இந்த மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் முக்கியமான அலுவல்களை நடத்தி வருவதால் இப்போது நமது மாகாணத்தில் உள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் மாறுதல் அடையக் கூடிய நிலையில் இருப்பதால், இந்த அமைப்பைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக இந்த சர்க்காரின் மான்யம் இல்லாமலேயே இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் அலுவல்களை தேவையாக நடத்த சர்க்கார் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் நிதி நிலைமை திருப்திகரமாக இல்லாததினாலும், அந்த அலுவல்களை யெல்லாம் தாங்களே செய்ய முடியாததினாலும், சர்க்காரின் உதவியைக் கொண்டு தான் நடத்தக்கூடிய தருவாயில் அவைகள் இருக்கின்றன. இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் இல்லாது அல்ல. அகில இந்தியாவிலுமே ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தங்களுடைய அலுவல்களை தாங்களே செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதை அகில இந்திய ஸ்தல ஸ்தாபன மகாநாட்டில் நன்றாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இந்த மாகாணத்திலும் முனிசிபல் சேர்மன்கள் மகாநாடு சமீபத்தில் நடந்தது. அதிலிருந்தும் இந்த நிலைமை நன்கு விளக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு மான்யம் கொடுப்பதை விட்டுவிட்டு, அவைகளுடைய நிதி நிலைமையைப் பெறுக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக அநேக போசனிகள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுடைய நிதி நிலைமையைப் பெறுக்குவதற்காக, அங்கே இருக்கும் பஸ் போக்குவரத்து மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியையோ, இல்லாவிட்டால் மின்சார வசதிகள் செய்வதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியையோ ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுத்தால், ஒன்றுக்கு நிதி நிலைமையைப் பெருக்க முடியுமென்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக “டெர்மினட் லா” விதிக்கும் பாத்தியாதையை சர்க்கார் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுத்து அதன் மூலம் அவைகளுடைய நிதி நிலைமையைப் பெறுக்குவதற்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-50 a.m. இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் அமைப்பை மாற்றுவதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமித்திருப்பதாகவும், இந்தப் பிச்சின் அதற்கு கமிட்டியின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும் கூறப்பட்டது. இந்த சமயத்தில் ஸ்ரீ ரத்தின சபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டையும், அதற்கு கமிட்டியின் சிபார்சுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு கமிட்டியின் ரிப் போர்ட்டில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் எல்லா அலுவல்களையும் பற்றி விவரமாக கூறப்பட்டிருப்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அறிவே சர்க்காரின் நிதி நிலைமையையும், முனிசிபாலிட்டி,

29th March 1958] [Sri K. Vasudevan]

லோகல் போர்டுகள், இவைகளுடைய அமைப்பைப் பற்றியும் ரொம்பவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த மாகாணத்தில் முனிசிபல் நிர்வாகம் திருத்தியமைக்கப்படுமென்றால், அது மக்களுக்கு நல்ல பலனையும், மக்களின் முன்னேற்றத்துக்கு தேவையான வசதிகளையும் ஏற்படுத்தமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது சர்க்காரால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், ஜூனியர் போர்டுகளுக்கும், பஞ்சாயத்துகளுக்கும், நல்ல முறையில் பணம் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. நல்ல முறையில் அதைப் பயன் படுத்துவதற்கு சர்க்கார் வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் ரோடுகள் சுகாதாரத்திற்கு விரோதமாக இருப்பதால், அதை உடனடியாகக் கவனித்து, சூசி இல்லாத ரோடுகளை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் கோரிக்கையில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கும் மான்யங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பதால், அதைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறபோது, குறிப்பாக மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு, சரியானபடி மான்யங்கள் கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள கோட்டகிரி பஞ்சாயத்து போர்டானது குடி தண்ணீர் விநியோகிக்க ஸ்தல ஸ்தாபன டிபார்ட்மென்டா ஈட்டி எத்தனையோ தடவை மான்யம் கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பதில் வரும்போது எல்லாம் “ரிஜெக்டட்” என்று தான் வருகிறதே தவிர, சரியானபடி அறிவிப்பு எதுவும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. என்கிடத்தில் அவர்கள் “ஒன்று சர்க்கார் எங்களுக்கு மான்யமாகக் கொடுக்கட்டும், மான்யம் கொடுக்க அவர்காட்டத்தில் பணம் இல்லையென்றால் கடனாக வாங்கு கொடுக்கட்டும், கடன் கொடுப்பதற்கும் பணம் இல்லையென்றால், அங்கேயுள்ள மக்காட்டத்தில் கடன் வசூல் செய்வதற்கு எங்களுக்கு உத்தரவாவது கொடுக்கட்டும்” என்று சொன்னார்கள். இந்த மூன்று கோரிக்கைகளுக்கும் சர்க்கார் பதில் கொடுப்பதில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் “ரிஜெக்டட்” என்று போட்டுக்கொடுக்கிறார்கள். இது விஷயமாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு மெஜர் கூட கொடுத்திருந்தேன். கோட்டகிரி பஞ்சாயத்தில் “சூரி லாட்டர் சப்ளை கமிட்டி” இல்லை. மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டாக இருப்பதால், அது நவீகந்திரத்தில் இருக்கிறது. அது பெரிய நகரமும் அல்ல, சிறிய கிராமமும் அல்ல. நடுத்தரமாக இருக்கக்கூடிய மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் நிலைமை மிகவும் சீர்தெட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி நிலைமையில்தான் கோட்டகிரி மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டும் இருக்கிறது. குடி தண்ணீருக்காக மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான் அந்தக் ரொம்ப பகுதியில் இருப்பவன், ஆகவே எனக்கு அங்கேயுள்ள நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். அந்த பஞ்சாயத்திற்கு ஒன்று மான்யம் கொடுக்கவேண்டும். மான்யம் கொடுக்க முடியவில்லையென்றால் கடனாவது கொடுக்கவேண்டும். ரூபாய் 40,000 கடன் கேட்டிருந்தார்கள். கடன் கொடுக்க முடியாது என்று பதில் வந்திருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் “பிச்சிக்கத்தக்க நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. மான்யமாவது கடனாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களேக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்யமுடியவில்லை யென்றால், மக்காட்டத்திலாவது கடன் எழுப்புவதற்கு அந்த பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்கள் குடி தண்ணீருக்காக எத்தனை ஸ்டீம் பணம் வேண்டுமானாலும் பஞ்சாயத்து போர்டுக்குக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அதையாவது தீர்வுவெற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீர்விப் பகுதியிலுள்ள ரோடுகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கீழ் பிரதேசத்தில் ரோடுகள் போட்டு சரியான பாம்பிப்பு இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட, ஒரு ரோடு போட்டால் அது ஐந்து வருஷத்திற்கு திறக்கிறது. ஆனால் மலைப்பகுதியில்

[Sri J. Matha Gowder] [29th March 1958]

ஒரு ரோடு போட்ட பிறகு, ஒரு வருஷத்திற்குள் சரியான பராமரிப்பு இல்லையென்றால், அந்த ரோடு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இந்த வருஷம் போட்ட ரோடு, அடுத்த வருஷத்திற்குள் மழையினால் பாதிக்கப் பட்டு, ரோடு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இந்த ரோடுகளையெல்லாம் P.W.D.-யிடத்தில் ஒப்படைக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு இவைகளிடத்தில் ஒப்படைத்தால் வண்டிப் போக்குவரத்துக்கு உபயோகப்பட்டு, பிரயோசனமில்லாமல் போகிறது. சர்க்கார் வருஷா வருஷம் கொடுக்கும் தொகையும், மான்யமும் நஷ்டமாகிறது. ஆகவே தகுந்த முறையில் ரோடுகள் போடுவதை P.W.D. மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவிர, மெடல் ரோடு மட்டும் போட்டுவிட்டால் மழைகாலத்தில் தங்குவதில்லை. ஆகவே “Black topping” போட்டால் தான் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய ரோடுகள் கொஞ்ச காலத்திற்கு தங்கி நிற்கும்.

நீலகிரியில், கிராமங்கள் ரோடுகள் உள்பட, எல்லா ரோடுகளுக்கும் “பிளாக் டாப்பிங்” போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏதோ நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு தனியாக கேட்பதாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அங்கு ரோடுகள் மழையின் காரணமாக வெகு சீக்கிரத்திலேயே பாழாய் போவதால் அவைகள் சரியான முறையில் இருப்பது இல்லை. அடிக்கடி ரோடுகள் போடுவதால் சர்க்காருக்கு பணம் அதிக அளவில் செலவாகிறது என்பதன் காரணத்தால் ஒரேயடியாக மொத்தமாக ஒரு திட்டம் போட்டு எல்லா ரோடுகளுக்கும் “பிளாக் டாப்பிங்” போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10 a.m.

நீலகிரியில் இப்பொழுது ஒரு சர்க்கார் டீரிஸ்ட் ஹோம் இல்லை. வேறு மாகாணங்களிலிருந்து கேட்கக்கூடியவர்களுக்கு நீலகிரிக்கு வருகிற பெரிய பணக்காரர்கள் பங்களாக்களில் தங்குகிறார்கள். ஆனால் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்தால் தங்குவதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்காரே ஒரு டீரிஸ்ட் ஹவுஸ் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இயற்கைக் காட்சிகளைப்பார்ப்பதற்கு செல்லும் ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்காக ஜில்லா போர்டுக்கு 2 லட்சம் ரூபாய் இவ்வருஷம் ஒதுக்கியிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் சந்தேகப்படுகிறேன். ஏழு லட்ச ரூபாய் எல்லாமே போட்டதற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பது மிகவும் குறைவு. அது போதாது. அதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஜில்லாவில் மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து கூனூர் செல்வதற்கு ஒரு ரோடும், மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து கோத்தகிரி போவதற்கு ஒரு ரோடும் இருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளை அகலப்படுத்துவதற்காக 42,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சுமார் 20 மைல் நீளம் இருக்கக் கூடிய ரோட்டிற்கு, மைலுக்கு 2,000 ரூபாய் போதாது. இந்த தொகையில் இதைச் செய்வது முடியாத காரியம். ஆகையால் இந்த ரோடை அதிகப்படுத்துவதற்கு அதிக பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். குந்தா பிராஜக்ட் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு மேட்டுப்பாளையம்-கூனூர் ரோடில் லாரிகள் போவது கிடையாது. குந்தா திட்டத்திற்கு கோத்தகிரி-மேட்டுப்பாளையம் ரோடு வழியாக சாமான்களை எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். இந்த ரோட்டில் 7-வது பள்ளத்தில் ஒரு பாலை இருக்கிறது. அந்த பாலத்திற்கு கீழே டிரைவ் கோடுகளுக்குக் கொண்டு செல்பவர்கள் அது பார்ப்பதற்கு பயங்கரமாய் இருக்கிறது. குந்தாவிற்கு சாமான்கள் எடுத்துக் கொண்டு போகும் லாரிகள் கீழே விழுந்துவிடுமோ என்று பயமாய் இருக்கிறது.

இப்பொழுது இருக்கும் ரோடுகள் 6 அடி அகலம் தான் இருக்கிறது. முக்கியமாக மேட்டுப்பாளையம்-கூனூர் ரோட்டையும், மேட்டுப்பாளையம்-கோத்தகிரி ரோட்டையும் அகலப்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

குந்தா திட்டத்தில் வேலை செய்து பிழைப்பதற்காக பாமர மக்கள் மேட்டுப்பாளையம்-கோத்தகிரி ரோட்டில் நடந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு திடீர் என்று மழை வந்து விடுகிறது. அப்படியே நினைந்து கொண்டு

29th March 1958] [Sri J. Matha Gowder]

வேலைக்குப் போகவேண்டியதாய் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்குவதற்கு 10 மைலுக்கு ஒரு சத்திரமாவது கட்ட வேண்டும். இதற்கு அதிகப்படி செலவு ஆகாது என்று நினைக்கிறேன். இந்த இரண்டு ரோடுகளிலும் இரண்டு சத்திரங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கிராமப்பகுதிகளில் சில இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து மெயின் ரோடுக்கு வரக் கூடிய ரோடு மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அங்கு நோயாளிகளைக்கட்டி தூக்கிக் கொண்டு போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ரோடுகளை செப்பனிடவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கோத்தகிரியில் சர்க்கார் நடத்தும் ஹை ஸ்கூல் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு சரியான கட்டிட வசதிகள் இல்லை. அதைப்பற்றி அறிக்கையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகையால் அந்த ஹைஸ்கூலுக்கு வேண்டிய கட்டிடங்களும், முக்கியமாக ஹாஸ்டலும் கட்ட வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற வேண்டியது அவசியமாகிறது. கோத்தகிரியில் உள்ள ஆஸ்பத்திரி கட்டிடம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. அது ஒரு பழைய கட்டிடம். அதை ரொம்ப நாளாகவே சீர்திருத்தம் செய்யவில்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரி கட்டிடத்தை சரிபார்க்க வேண்டும் என்று ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது ஹெல்த் இலாகாவின் கீழ் வருகிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்படியானால் அந்த அமைச்சர் இதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரித்து அதிக படுக்கை வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு இதற்காக 25,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் ஒரு காசும் செலவழிக்கப்படவில்லை. அது இந்த ஆண்டிலாவது ஒதுக்கப்படுமா என்று எனக்கு தெரியவில்லை. 25,000 ரூபாயே போதாது. அந்த பணத்தையும் அதிகப்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது வந்திருக்கும் ரோடு, கட்டிட மான்யத்தின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்து, பேசிய அங்கத்தினர் “பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லை, பணத்தை மிச்சப்படுத்தி விட்டார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் “சரியான கண்டிராக்டர் கிடைக்கவில்லை. ஆகையினால் வேலை சரியாக நடக்கவில்லை” என்று அவர்பதில் சொல்வார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் என்ன குறை என்று பார்க்கவேண்டும்.

10-07 a.m.

ஒரு கண்டிராக்டர் வேலைக்கு டெண்டர் கேட்டு, 10, 20 கண்டிராக்டர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், பணம் கட்டி டெண்டர் கேட்ட பிறகு, கட்டின பணத்தை திருப்பி வாங்குவதற்கு 3, 4 வருஷங்கள் ஆகிறது. இந்த நிலைமையில் எந்த கண்டிராக்டர் பணத்தை கட்டி வேலையை எடுத்துக் கொண்டு செய்வான் என்று எனக்கு தெரியவில்லை. ஆகையினால், பணத்தை கட்டி டெண்டர் கொடுத்த பிறகு, டெண்டர் விட்டுவிட்ட ஆளைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு அன்றைய தினமே பணத்தை திருப்பித் தர வேண்டும் என்கிற ஒரு உத்திரவை கனம் மந்திரி அவர்கள் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது எல்லா கண்டிராக்டர்களும் டெண்டர் கொடுக்க வருவார்கள். இப்பொழுது ஒரு என்ஜினியர் ஒரு கண்டிராக்டரை கையில் வைத்துக் கொண்டு அவருக்கே அந்த வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்ற முறையில், மற்ற கண்டிராக்டரை வரவொட்டாமல் விரட்டுவதற்காகவும் இம்மாதிரி தொல்லை கொடுக்கிறார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் சர்க்காருக்கு பி.டபிள்யூ.டி. ஒரு தத்துப் பிள்ளை என்று சொல்வார்கள். பணம் படைத்தவர்கள் குழந்தைகள் இல்லை என்று தத்து எடுத்துக் கொள்வது வழக்கம். அந்தத் தத்துபிள்ளைக்கு பணத்தைப் பற்றிய கஷ்டம் தெரியாது. அவன் மைனர் விளையாட்டுகள்

[Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi] [29th March 1958]

வினையாடுவான். அரசாங்கத்தினுடைய பணத்தையும் இந்த பி.டபிள்யூ.டி. அதிகமாக செலவுபடுத்திற்று. இதில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி லகான் போட வேண்டும்.

இப்பொழுது முப்பாறு என்ற இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்ட கண்டிராக்கர்க்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு யூனிட்க்கு 5 மூட்டை சிமிண்டிற்குப் பதிலாக 7 மூட்டை வேண்டும் என்று எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு இந்த கண்டிராக்கட் விஷயம் ஒன்றும் தெரியாது. நான் கேள்விப்பட்டதை “பிளெயின்” ஆகச் சொல்கிறேன். அதிகப்படியாக இருக்கும் 2 மூட்டை சிமிண்டைக் கொண்டே 75,000 ரூபாய் கிடைத்ததாக அந்த கண்டிராக்கர் சொல்லுகிறார். கொஞ்ச நாளைக்கு முன் அவர் “பிளஷரில்” போய்க் கொண்டிருந்தார். இரண்டு மூட்டை சிமிண்டை விற்பதிலேயே தனக்கு 75,000 ரூபாய் லாபம் கிடைத்ததாக சொன்னார். இன்னும் அங்கு மணல் தோண்டவே ஆரம்பிக்கவில்லை. இதையெல்லாம் நாம் சரியாகப் பார்க்க வேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தி எல்லா கண்டிராக்கர்க்கும் நல்லமுறையில் டெண்டர் எடுக்கும் படியான நிலைமை ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும்.

10-10
a.m.

கண்டிராக்கர்கள் வேலை செய்வதற்காக பணத்தை உடனே கட்டுகிறார்கள். கண்டிராக்கட் எடுக்கவில்லை என்றால் அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்கு உடனே திருப்பிக்கொடுக்கப்படுவது இல்லை. சில கண்டிராக்கர்களுக்கு உடனே திருப்பிக் கொடுத்தாலும் பல கண்டிராக்கர்களுக்கு உடனே திருப்பி கொடுப்பதாக இல்லை. கொடுக்க வேண்டிய பணம் சாங்கஷன் ஆவதற்கும் டிலே ஆகிறது. சாங்கஷன் ஆவதற்கு இரண்டு மாதங்களானாலும் உடனே கிடைப்பது இல்லை. சில கண்டிராக்கர்களை வரவிடாமலே தடுத்து விடுகிறார்கள் இந்த மாதிரியான தொல்லைகள் இருப்பதால்தான் கண்டிராக்கர்கள் கண்டிராக்கட் எடுக்க வர மாட்டேன் என்றும் பணம் கொடுப்பதில் இப்படிப்பட்ட டிலே ஏற்படுவதால் தான் கண்டிராக்கர்கள் ரோடு வேலைகளுக்கு வர மாட்டேன் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு இது தெரில் தெரியா விட்டாலும் நாட்டில் பேசிக் கொள்வது என் காதில் விழுவினது. கண்டிராக்கர்கள் இல்லாமல் வேலை செய்ய இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. வேலை செய்வதற்கு கண்டிராக்கர்கள் இல்லாமல் இல்லை. இதற்கு முன்னதாக கண்டிராக்கர்கள் 100-க்கு 30 இலாபம் அடைந்தார்கள். அதில் பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் சில்லரை செலவுகளுக்குப் போனாலும் 100-க்கு 15 அல்லது இருபது ரூபாய் தாராளமாக இலாபம் கிடைத்து வந்தது. இப்பொழுது 100-க்கு 50 முதற்கொண்டு அறுபது வரைக்கும் இலாபத்தை எதிர் பார்க்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இப்பொழுது வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகிறது. வேண்டுமென்றே இந்த வார்த்தைகளை நான் சொல்லவில்லை. நடைமுறையில் நடந்து வருவதைத்தான் சொல்லுகிறேன். கிராமங்களிலுள்ள ரோடுகளானாலும் பஞ்சாயத்து ஏரியாவில் இருக்கிற ரோடுகளானாலும் பல இம்சைகள் இருக்கின்றன. ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறவர்களுக்கு எழுதி அது சாங்கஷன் வருவதற்கு டிலே ஆகிறது. சில சமயங்களில் இரண்டு வருஷங்கள் கூட டிலே ஆகிறது. அப்படி டிலே ஆவதால் பல ரோடுகள் அமைக்கப்படாமலேயே, ரிப்பேர் செய்யப்படாமலேயே நின்று போய் விடுகின்றன. இது யாருடைய பொறுப்பாக இருந்தாலும், இவைகளை உடனடியாக கவனித்து ரோடுகள் எங்கெங்கே போடவேண்டுமோ அங்கே மெல்லாம் போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சில பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களில் ரோடுகளை கிடையாது. சில இடங்களில் மெயின் ரோடுக்கும் கிராமங்களிலுள்ள ரோடுகளுக்கு சம்பந்தம் இல்லாமலேயே இருக்கிறது. சில்லரை ரோடுகளை சரியான முறையில் கவனிப்பதாகவே இல்லை. இவைகளை கவனித்துச் செய்யும்படி கனம் மந்திரி அவர்கள் உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான இலாகாவாக இருப்பதால், இதில் பணம் அனாவசியமாக செலவுபடுத்தப்படுவதால் இதில் மந்திரி அவர்கள் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இலாகாவில் பணம் கொள்ளை போகிறது.

29th March 1958] [Sri A. V. Periavalagurana Reddi]

அப்படிப் போகாமல் இருப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து இந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் நடத்தும்படியாக கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. P. PALANISWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ரோடு மராமத்து இனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சிலில் வொர்க்ஸ் சம்பந்தமாக பல வேலைகள் பல ஊர்களில் நடந்து வருகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் மலைப் பிராந்தியங்களுக்குப் போவதாக இருந்தால் நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. அங்கே மலைப் பிராந்தியங்களுக்குச் சென்று விறகுகளை எடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டியதாக இருப்பதால் அங்கு போவதற்கு நல்ல ரோடு வசதிகள் கிடையாது. அங்கே ரோடுகள் இல்லாமல் இருப்பதால் பலவிதமான கஷ்டங்களையும் அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு என்று சிலில் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் ஒரு தொகையை ஒதுக்கி வைத்து ரோடுகளைப் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே கால்நடைப் பாதையாவது போட்டுக் கொடுத்தால் சௌகர்யமாக இருக்கும். அதற்காவது தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ரோடுகள் வசதிக்காக என்று இப்பொழுது 66,864 ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். (ஸ்ரீ டி. டி. டேனியல் தலைமை வகித்தார்.)

இப்பொழுது ஜில்லா போர்டுகளுக்கு குறைவான வருமானம் வருகிறது. சில பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு மிகவும் குறைவான வருமானம் வருகிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளால் ரோடு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பண வசதி இல்லாத காரணங்களால் அவர்களால் நல்ல ரோடுகளைப் போட்டுக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு ஊருக்கு சுமார் இரண்டு மைல் தூரம் போக வேண்டியதாயிருக்கிறது. நடப்பதற்குக் கூட வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. மணலில் நடக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியான ஊர்களுக்கு தனியாக தொகைகளை ஒதுக்கி வைத்து நடைபாதைகளை யாவதுப் போட்டுக் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வசிக்கக்கூடிய ஊர்களில் பழுதி அடைந்த ரோடுகள் அநேகம் இருக்கின்றன. அங்கே தொழிலாளர்கள் அதிகமாக போக்குவரத்து செய்வதால் அதிகப்படியான புழுதி கிளம்பி அதனால் டி. பி. போன்ற வியாதிக்கான அதிகமாக வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் நல்ல முறையில் தார் ரோடுகளைப் போட்டுக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். புழுதி இல்லாமல் ரோடுகள் இருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் மத்திய சர்க்கார் நடத்தும் போக்குவரத்து ரோடுகளுக்கு முக்கியமாக ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கல் ரோடுகளையும், மெட்டல் ரோடுகளையும் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப் போடும்போது முக்கியமான ரோடுகளுக்கு காங்கிரீட் ரோடுகள் போட்டுக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். கோயம்பத்தூரிலிருந்து பீள மேடு ஏரோட்டோம் வரைக்கும் 1946-47-ல் ஒரு ரோடு அமைக்கப்பட்டது. பத்து அல்லது 12 வருஷங்கள் அதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்த பத்து அல்லது பனிரெண்டு வருஷ அனுபவத்தில் மெட்டல் ரோடு மண் ரோடுகள் போட்டு அவைகளை மெயின்ட்மெயின் பண்ணுவதைக் காட்டிலும் காங்கிரீட் ரோடு போட்டால் சிலவு குறைவாக ஆகிறது என்று கணக்குப் போட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். மெட்டல் ரோடு போடும் செலவும், அவைகளின் பராமரிப்புச் செலவும் காங்கிரீட் ரோடு போடும் செலவைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி முக்கியமான போக்குவரத்து இருக்கும் ரோடுகளை மெட்டல் ரோடுகளாகவும், மண் ரோடுகளாகவும் போடுவதற்கு பதிலாக காங்கிரீட் ரோடாகப் போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள

[Sri K. P. Palaniswami] [29th March 1958]

விரும்புகிறேன். ஆகவே காங்கிரஸ் ரோடுகளைப் போடுவதற்கு நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் ஆலந்துரை, பொளுவாம்பட்டி போன்ற இடங்களில் ரோடுகள் அநேகமாக இல்லை. வண்டிகள் மலை மேல் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் ஒரு ஹை ஸ்கூல் இருக்கிறது. அங்கே மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். நடுவில் நொய்யல் நதி குறுக்காகிறது. நதியில் தண்ணீர் வரும் காலங்களில் மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவதற்கு தடைபடுகிறது. அதனால் அங்கு ஒரு பாலத்தைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கீழ்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இதற்கு முன்பே இரண்டு மூன்று தடவை சொல்லி யிருக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய பணத்தை இந்த வருஷத்திலேயே ஒதுக்கி வைத்து அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASÁITHAMBI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மராமத்து மான்யத்தின் மீது எழுப்பப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை அதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த மான்ய கோரிக்கைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் இந்த அரசாங்கம் செலவிட்ட தொகையையும், மதிப்பிடப்பட்ட தொகையையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த அரசாங்கம் சரிவர தங்களுடைய வேலை திட்டங்களை செய்யவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. பொதுவாக ஒரு நாட்டிற்கு ரோடு என்பது மிக மிக அவசியமானதும், அவசரமானதும் ஆகும் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். வெளி நாடுகளில் ஒரு மைல் சுற்றளவுள்ள அதாவது ஒரு மைல் நீளம் ஒரு மைல் அகலம் உள்ள இடங்களுக்கு ஒரு மைல் நல்ல ரோடு இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தால் நம்முடைய நாடு பூராவுக்கும் பத்து லட்சம் மைல் நீளமுள்ள ரோடுகள் தேவை என்பதை கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய இந்திய துணைக்கண்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு லட்சம் மைல் நீள ரோடுகளையே இன்னும் போட்டு பூர்த்தியாக வில்லை என்று தெரிய வருகிறது. நமது சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற ரோடுகள் சரிவர கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதையும், புதியதாக பல ரோடுகள் போடப்படாமல் இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை சுதந்தரம் அடைந்த பதினொரு ஆண்டிற்கு அப்புறமும் பார்க்கிறோம் என்று சொன்னால் நாம் உள்ளபடியே வெட்கப்படவேண்டும். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு செஞ்சிக்கு பக்கத்திலுள்ள ஈயகுளம் என்ற கிராமத்திற்கு நானும் எனது நண்பர் கோவிந்தசாமியும் போயிருந்தோம். அந்த கிராமத்திற்குப் போக முடியாத நிலைமையில் அந்த கிராமம் அமைந்து இருந்தது. அங்கு போவதற்கு ஒரு சாதாரணமான ரோடு கூட இல்லாமல் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட கிராமத்திற்குப் போவதற்கு எண்ணற்ற சிரமங்கள் இருக்கின்றன. நகரங்களிலிருந்து கிராமங்களுக்குப் போக முடியாத நிலைமையில் நாம் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நகரங்களும் கிராமங்களும் ரோடு இணைப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. ரோடு இணைப்பு இல்லாத காரணத்தால் போக்குவரத்து இல்லாத காரணத்தால் தான் விலவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது. ரோடுகள் இணைப்பு இல்லாத காரணத்தால் முதுகுளத்தூரில் பெரிய பெரிய கலவரங்கள் நடைபெற்றன. அதன் காரணமாகத்தான் எவ்வளவோ சேதங்கள் விளைந்தன. ரோடுகள் இணைப்பு இல்லாத காரணத்தால் தான் உடனடியான தேவைகளை நகரங்களிலிருந்து கிராமங்களுக்கு அனுப்ப முடியாமல் இருக்கிறது. ஒரு அரசாங்கம் மக்களின் தேவைகளை கவனிக்க வேண்டுமானால் கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் ரோடு இணைப்பு இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் நகரங்களையும் கிராமங்களையும் இணைக்கும்படியான ரோடுகளை போட்டுக்கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமும் அவசரமும் ஆக இருக்கிறது. திட்டமிட்டுப் போடு

29th March 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர திட்டமிட்டபடி போட்டதாக இது வரையிலும் தெரியவில்லை. திட்டம் வகுத்து ஒரு வருஷத்திற்குள் இவ்வளவு போட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, அந்த வரிசைக் கிராமமாக போடுவது என்று இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டதாக இது வரையிலும் தெரியவில்லை. பொதுவாகப் பார்க்கும்போது இம்மாதிரி செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் நல்ல உதவி செய்து வருவது நாம் அனைவருக்கும் தெரியும். எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக குற்றச்சாட்டுகள் செய்வதெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய சர்க்காருக்குப் போதிய உதவி செய்யவில்லை என்பதுதான். அப்படிச் செய்தாலும் அவர்கள் குறைவாகச் செய்கிறார்கள் என்பதும் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளாகும். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிறதைப் பார்த்தால் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த தொகையைக்கூட இந்த சர்க்கார் வாங்காது, வாங்கிச் செலவழிக்காத நிலையிலிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், 'ஸ்லம்' பகுதிகளையெல்லாம் அப்புறப்படுத்துவதற்காக மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை ரூ. 2,50,000. ஆனால் இந்தப் பணம் வாங்கப்படாத, வாங்கப்படவில்லையா, ஏன் வாங்கப்படவில்லை என்பதற்கெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் சரியானபடி காரணம் காட்டவில்லை. ஏன் இவர்கள் சரியானபடி காரணம் காட்டவில்லை என்பதை பார்க்கும்பொழுது, அவர்கள் வாங்கவில்லையா என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கெல்லாம் ஏற்படுகிறது. பொதுவாக என்னுடைய ஆயிரம்விளக்கு தொகுதியில் நிறைய பகுதிகள் 'ஸ்லம்' எரியாவாக இருக்கிறது. குடிசையில் வாழக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் அப்புறப்படுத்துவதற்கு இம்மாதிரி கொடுக்கப்படுகிற தொகையை வாங்காமல் லேயே இந்த சர்க்கார் இருக்கிறது என்று சொன்னால், சீக்கிரத்திலேயே அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நாம் எப்படி பெறமுடியும்? மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் தொகையை ஏன் வாங்கவில்லை என்பதை நாம் சர்க்காரை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கொடுக்கிறேன் என்ற தொகையை வாங்கவில்லை என்று சொன்னால் அது நிரவாகத் திறமையின் குறைவைத்தான் காட்டுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. கொடுப்பதாகச் சொன்ன தொகையை கேட்கவில்லை, வாங்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் மத்திய சர்க்காரைக் கூட குற்றம் சாட்டமுடியாத நிலைமை வராதா? எனவே ஏன் இந்தத் தொகையை சர்க்கார் வாங்கவில்லை என்பதற்கு சரியான சமாதானம் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'ஸ்டேட்' ரோடுகளுக்காக மத்திய சர்க்கார் நமக்காக சாங்குன் செய்த தொகை ரூ. 22,06,900. ஆனால் நாம் வாங்கியது ரூ. 12,53,600. மீதித் தொகையை ஏன் வாங்கவில்லை? வேலை நடப்பதற்கு கண்டிராக்டர்கள் இல்லை, அதனால் ரோடுகள் போடமுடியவில்லை என்று சர்க்கார் சொல்லுவார்களேயானால், அது சரியான காரணமாகாது. நல்ல முறையில் ரோடுகளை போடுவதற்கு முயற்சிக்கலாம். ஆனால் கொடுக்கின்ற தொகையிலே மீதப்படுத்துவது தவறான கொள்கையாகும். ஏன் இந்த சர்க்கார் பூரா தொகையையும் வாங்கவில்லை, மீதப்படுமபடியான நிலையை ஏன் இந்த சர்க்கார் ஏற்படுத்தியது என்பதற்கு சர்க்கார் கட்டாயம் பதில் சொல்லவேண்டும்.

போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக சென்ற பட்ஜெட்டிலே 10-1 ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 84,58,100. ஆனால் செலவானது ரூ. 50,13,900. ஏன் ரூ. 34,44,200 இந்த சர்க்கார் செலவழிக்கவில்லை. வீடுகள் கட்டி கொடுப்பதற்கு கண்டிராக்டர்கள் இல்லை என்று சொன்னால், சென்னையை பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ கம்பெனிகள் வேலை இல்லாமலே இருக்கின்றன. கட்டிட வேலைகளை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து செய்யலாம். அல்லது தனியார்களை சேர்த்து கூட்டுறவு முறையிலே செய்யலாம். அதையும் சர்க்கார் செய்யவில்லை.

அதுமாதிரிமல்ல. கல்விச் சாலைகளுக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக சர்க்கார் வருஷா வருஷம் தொகை ஒதுக்குகிறது. 1956-57-ல் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 65,22,300. ஆனால் கொடுத்த தொகை

[Sri A. V. P. Asaithambi] [29th March 1958]

ரூ. 40,62,200. மீதப்பட்ட தொகை ரூ. 24,60,100. இந்தத் தொகையை ஏன் மீதப்படுத்த வேண்டும்? எத்தனையோ உயர்நிலை பள்ளிகள் கட்டிடத் திற்காக கேட்கிறார்கள். ஏன் கொடுக்கவில்லை? கேட்டால் கொடுக்கலாம். 'அவர்கள் கேட்கவில்லை, நாங்கள் என்ன செய்வது' என்று சொல்லி சர்க்கார் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்களின் தொகுதியாகிய விருதுநகரில் சுடித்திரிய வித்தியாலய ஹைஸ்கூல் நிர்வாகிகள் 1957-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதியோடு முடிவடையும் ஆண்டில் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அஸ்திவாரக்கல் நாட்டிய கட்டிடத்தை எழுப்புவதற்காக, பணம் கேட்டார்கள். அந்த ஆண்டில் இந்தப் பணத்தை தருவதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள். பணமில்லை, அதனால் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ரூ. 24,60,100 மீதம் இருக்கிறபொழுது, சர்க்கார் என் இந்தக் கோரிக்கையை பூர்த்தி செய்திருக்கக்கூடாது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டில் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஆண்டில் கொடுப்பார்கள் என்று சொன்னால், அடுத்த ஆண்டில் விதிகளின்படி புது கட்டிடங்களை அந்தப் பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள் கட்ட முடியாது. போன ஆண்டுக் கணக்கிலேயே கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் கட்டிடம் கட்டியிருப்பார்கள். இந்த ஆண்டில் கட்டிடம் கட்டி வேலையை முடித்திருப்பார்கள். வரும் ஆண்டில் அந்தக் கட்டிடத்தை 'இம்புரூவ்', செய்யலாம். இவ்வளவு தொகை மீதப்படும் கூட, சர்க்கார் இதை அனுமதிக்காமல் மறுத்திருப்பது நியாயமானதா என்பது பற்றி சர்க்கார் நமக்கு பதில் சொல்லியாகவேண்டும்.

மொத்தமாக நாம் பார்க்கும்பொழுது, 'ஸ்கூல் கிளியரன்ஸாக' இருக்கட்டும், ரோடுகளாக இருக்கட்டும், போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு கட்டுவதாக, இருக்கட்டும், கல்விச் சாலைகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுவதாக இருக்கட்டும் இவைகளுக்கெல்லாம் சர்க்கார் நிறைய பணம் ஒதுக்கிய போதிலும், அதை சர்க்கார் சரியான முறையில் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் இந்த சர்க்கார் இருக்கிறதென்று சொன்னால், உள்ளபடியே சொல்லுகிறேன், இந்த சர்க்கார் கொஞ்சம் நிர்வாகத் திறமையிலே அக்கறை காட்டி பயிற்சி பெற்று நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. மத்திய சர்க்கார் நமக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கிறார்களோ, அது போதாது என்று சொல்லி சண்டை போட்டு மேற்கொண்டு கொடுங்கள் என்று கேட்கவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் மத்திய சர்க்கார் நமக்காக ஒதுக்கிய தொகையை பூரணமாக வாங்காமல் இருந்தால், மத்திய சர்க்கார்தான் இந்த மந்திரி சபையைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை மதிப்பிற் குரிய அமைச்சர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம் மாதிரி நமக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அங்கே தங்கவிடாமல், மேலும் தொகை போதாது என்று கேட்டு வாங்கி, அதை தக்கபடி பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதை தக்கபடி பயன்படுத்தக்கூடிய அளவில் சில பேர்கள் இல்லாமல் இருந்தால், அவர்களை தூண்டியாவது நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல ரோடுகள், நல்ல வீடுகள் இவைகளையெல்லாம் கட்டிக் கொடுக்க இந்த மந்திரி சபை முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கனம் சபாநாயகர் மணி அடிக்கப்போவதால், இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI SAVITHRI SHANMUGHAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச நான் விரும்புகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த அளவில், ஒவ்வொரு நகர சபையும் நகரத்தில் குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்து ஓரளவுக்கு அவர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்துகொண்டு வருகிறது. அது போதாது. இன்னும் அரசாங்கம் அதிகப்படியான தொகையை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுத்து, மக்களுடைய தேவையை அவ்வப்பொழுது நல்ல முறையிலே பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

29th March 1958] [Srimathi Savithri Shanmugham]

நான் இப்பொழுது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் முக்கியமாக ரஸ்தாக் களைப்பற்றி ஒன்று வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். அநேகமாக நகரங்களிலுள்ள ரஸ்தாக்களை நகர சபைகள் நல்ல முறையில் ஒழுங்காக தூசி பரப்பாமல் நல்ல வகையில் நிர்வகித்துக் கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் அது போதாது. இன்னும் ரஸ்தாக்களை நல்ல முறையிலே செய்பவருக்கு நமது அரசாங்கம் இன்னும் அதிகமான தொகையை மான்யமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த இடத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக ஹைவேஸ் பராமரிப்பில் இருந்து வரும் சில முக்கியமான ரஸ்தாக்கள் நல்ல முறையில் பழுது பார்க்கப்படுவதில்லை. அதில் இன்னும் அதிகப்படியான கவனத்தை அவர்கள் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் இந்த இடத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக கோவையை எடுத்துக் கொண்டால், ஹைவேஸ் பராமரிப்பில் இருக்கக் கூடிய ரஸ்தாக்களை ரிபேர் செய்வதற்காக சில சமயங்களில் ரோடுகளில் கற்களை கொண்டு வந்து கொட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். சில நாட்கள் அவைகள் அங்கேயே கிடக்க வேண்டியிருப்பதால், அது மக்கள் போக்கு வரத்திற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதே சமயத்தில் ரோடுகளை பழுது பார்ப்பதற்கு அங்கு குழிகளை தோண்டி வைத்துவிடுவார்களேயானால், அதை நல்ல முறையில் உடனடியாக கவனித்து பழுது பார்த்து சரிவர செய்வதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் அவர்கள் அவ்வப்பொழுது கவனித்து துரிதமாக செய்யவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'ஸ்கூல் கிளியரன்ஸைப்' பற்றி அடிக்கடி நாம் இந்த மன்றத்தில் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு அந்தக் குடிசைகளெல்லாம் ஒழிந்து மக்களுக்கு நல் வாழ்வு ஏற்படவேண்டுமென்பதுதான் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. நகர சபைகளின் மூலம் குடிசைகளை ஒழித்து மக்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது முடியாத காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் நகரசபைத் தலைவர்கள் மகாநாடு நடந்தபோது அங்கே, குடிசைகளை அப்புரப்படுத்தி குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு தமாஷா வரியால் கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பங்கை உபயோகிக்கலாம் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அறிவித்திருப்பதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனிசாமி இங்கே வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் அவ்வாறு செய்யலாமா?

SRI T. T. DANIEL: (Temporary Chairman): The hon. Member should not chew betels in the House.

SRIMATHI SAVITHRI SHANMUGHAM: கோவை நகரில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. அங்கே இக்கஷ்டம் இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே இந்தப் பிரச்சனை இப்போது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது என்றும் இப்பிரச்சனையை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்றும் சென்ற பட்ஜட் கூட்டத்தில் கூட நான் சொன்னேன். அங்கே இப்போது ஜனத்தொகை மிகவும் அதிகரித்திருப்பதால் எல்லோருக்கும் குடி தண்ணீர் வழங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக, கோவை நகர சபைத் தலைவரும் மற்றும் பலரும் கனம் நிதி அமைச்சரைக் கண்டு பேசியபோது, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் கோவை நகரில் வருலாகும் பணத்தில் ஒரு பகுதியை, அங்கே குடி தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்காகக் கொடுப்பதாக அவர் வாக்களித்தார். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு கோவை ஜில்லாவிலிருந்து 2 கோடி ரூபாய் வருலித்திருக்கிறோம். அதில் ஒரு பங்கை கோவை நகர சபைக்கு கொடுத்தால் அங்கே குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தை ஓரளவு போக்க முடியும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Srimathi Savithri Shanmugham] [29th March 1958]

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் நகரசபைகள் என்ன நிலைமையில் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நகரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு குழந்தையும் கல்வி பெற வேண்டுமென்று நோக்கத்துடன் நகரசபைகள் நல்ல முறையில் பள்ளிகளை நடத்தி வருகின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்துவதில் அவைகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தனியாரால் நடத்தப்படும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் நகரசபைகளால் நடத்தப்படும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதை பரிசீலனை செய்து உயர்தரக் கல்விக்காக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு போதிய மான்யம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மக்களுக்கு நன்றாக சேவை செய்வதற்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவியளிப்பதற்காக அவைகளுக்கு போதிய அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டுமென்றும் அவைகளுக்கு போதிய பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் மிகவும் நன்றாக அமைந்திருப்பதை நாம் எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டியதுதான். நம் ராஜ்ய அமைச்சர்களும் மத்திய அமைச்சர்களும் மத்திய சர்க்கார் எஞ்ஜினியர்களும், அந்த ரஸ்தாக்கள் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கின்றன என்று ஏன் சொல்கிறார்கள்? அந்த ரஸ்தாக்களை நாம் நல்ல முறையில் வைத்திருப்பதால்தான் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று அங்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் பராமரிக்கப்பட்டுவரும் ரஸ்தாக்களில் பிரயாணம் செய்தால் அவைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள். உதாரணமாக, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ரஸ்தாக்களில் சமீபத்தில் பிரயாணம் செய்தபோது அவைகள் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். பத்து தினங்களுக்கு முன்பு, கனம் நிதி அமைச்சர் ரோடு map-ஐப் பார்த்து விட்டு, திருப்பத்தாருக்குப் போவதற்காக ஒரு ரஸ்தாவில் சென்றார். அப்போது அடியேனும் அவருடன் பிரயாணம் செய்தேன். அந்த ரஸ்தாவில் சென்ற பிறகு, நம் மாகாணத்தில் இப்படிப்பட்ட ரஸ்தாக்களும் இருக்கின்றனவா என்று அவரே ஆச்சரியப்பட்டார். கிராம மக்கள் அடிக்கடி போக்குவரத்திற்கு உபயோகிக்கும் ரஸ்தாக்களை சரிவரப் பராமரிக்கவேண்டும். கிராம மக்கள் தங்கள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயப் பொருள்களை விற்பதற்காக அந்த ரஸ்தாக்கள் மூலம்தான் அடிக்கடி பக்கத்திலுள்ள நகரங்களுக்குச் சென்று வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களில், அந்த ரஸ்தாக்களை சரிவரப் பராமரிப்பதும் ஒன்று ஆகும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகத் தொகை பணம் வாங்கி அதை கிராம ரஸ்தாக்களுக்காக செலவுபடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்காக மத்திய சர்க்காரை சேர்த்தவர்களுக்கும், மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இங்கே வருபவர்களுக்கும் கிராம ரஸ்தாக்களைக் காட்டிலும் நன்றாக இருக்கும். என் தொகுதியாகிய மேட்டூர் குளத்தூர் பிரிக்காவில் தொட்டிக்கிணறு என்ற இடத்தில், 'போஸ்ட்-வார் ரீகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஸ்கீம்'-ல் ரஸ்தா போடுவதற்கு 1948-ம் ஆண்டில் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கே ரஸ்தாவில் ஜல்லியை உடைத்துவைத்தார்கள். இன்றுவரை பத்தாண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் அந்த ஜல்லி ரஸ்தாவில் பரப்பப்படவில்லை. அது இருந்த இடத்திலேயே இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக, இந்தப் பத்து ஆண்டுகளாக கனம் அமைச்சர்களிடம் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் அந்த ஜல்லி ரோடில் பரப்பப்படவில்லை. ஆகவே கிராம ரஸ்தா அமைப்பில் சர்க்கார் மிகவும் குறைவாக கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும், மேட்டூரைப்

29th March 1958] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

பொறுத்த வரையிலும் அங்கே டவுன்ஷிப் கமிட்டி இருக்கிறது. சாதாரண முனிசிபாலிதிகளின் பொறுப்பில் இருக்கும் ரஸ்தாக்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றனவோ அதே நிலைமையில் டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் பராமரிப்பில் இருக்கும் ரஸ்தாக்களும் இருக்கின்றன. சர்க்காரால் நேரடியாக கவனிக்கப்படக் கூடிய, டவுன்ஷிப் கமிட்டியால் கவனிக்கப்படக்கூடிய, ரஸ்தாக்களும் இந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன. கனம் மராமத்து அமைச்சர் அங்கு வந்த போதெல்லாம், அங்கே பல முக்கியமான இடங்களில், குறிப்பாக சேரி களிலும் மற்ற முக்கியமான தெருக்களிலும், நல்ல ரஸ்தாக்கள் அமைக்கப்படவில்லை என்று அவரிடம் பல தடவை சொல்லப்பட்டது. மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியார் அங்கே இந்த ஆண்டாவது நல்ல ரஸ்தாக்களை அமைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சேலத்திற்கு வேண்டிய குடிதண்ணீரை நங்கவள்ளியில் வடிகட்டி, எடுத்துச்செல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த கிராமத்தில் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை. அங்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்கு இதுவரையிலும் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. இதுபற்றி சென்ற ஆறு ஆண்டுகளாக சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தும் அங்கே ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இதை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேட்டூர் கால்வாய், நீர்ப்பாசன இலாகாவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது அக்கால்வாயின் மேல் அந்த இலாகாவின் ரஸ்தா அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது, அந்தப் பக்கத்திலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் நஞ்சையாக மாறியிருக்கும்போது, ரயத்துக்கள் அந்த நிலங்களுக்குச் செல்வதற்கு அந்த ரஸ்தா மிகவும் பிரயோஜனப்படுகிறது. அந்த ரஸ்தா நீர்ப்பாசன இலாகாவைச் சேர்ந்தது என்பதால், ரயத்துக்கள் அவைகளில் செல்ல முடியாதபடி தடுக்கப்படுகிறார்கள். கனரயின் மேல் இருக்கும் ரஸ்தாவை நெடுஞ்சாலை இலாகாவுக்கு மாற்றி அதற்கு ஜல்லி போட்டுக் கொடுத்தால் அந்த ரஸ்தா அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். மக்களுக்கு நல்ல சௌகரியம் ஏற்படும். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்திலிருந்து மைசூருக்கு ஒரு ரஸ்தா போட வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர்கள் சென்ற மாதம் ஒரு விஷயத்தைப் பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம் ராஜ்யத்திலிருந்து லட்சக் கணக்கான யாத்ரிக்கள் மைசூரிலுள்ள மாதேஸ் வரத்திற்கு கால் நடையாகச் செல்கிறார்கள். அந்தப் பாதையில் ஒரு 'இண்டர்-ஸ்டேட் ரோட்' போடவேண்டுமென்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது கூட நான் சொன்னேன். அப்படி ஒரு ரோட்ப் போட்டால் இந்த யாத்ரிக்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படுவதுடன், சேலத்திலிருந்து மைசூர் ராஜபத்திற்கு இப்போதுள்ள தூரத்தில் 50—80 மைல்கள் குறையும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழும் பள்ளக் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழும் போடப்படும் ரஸ்தாக்கள் சரிவரப் பராமரிக்கப்படுவதில்லை. அவை பாழடைந்து வருகின்றன. அவைகளை நன்றாக பராமரிப்பதற்காக ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவிற்கு அதிகம் பணம் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவைகளை பஞ்சாயத்துக்கள் எடுத்துக் கொண்டு பராமரிக்க வேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகப் பணம் கொடுத்தால்தான் அவைகளை அவை பராமரிக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக, மேட்டூரில் உள்ள பார்க்கை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று, அமைச்சர்கள் அங்கே வந்தபோதெல்லாம் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். இருக்கும் மரங்களை வெட்டிவிட்டு பார்க்கை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. மரங்கள் வெட்டப்பட்டன. ஆனால், அதற்குப் பிறகு அரசாங்கத்திடமிருந்து அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தொகை கிடைக்கவில்லை. அதனால் வேறு எந்த அபிவிருத்தி வேலையும் செய்யப்படவில்லை. இப்போது பார்க் மிகவும் மோசமாகக் காட்சியளிக்கிறது. இந்தப் பார்க் ராஜ்யத்திலேயே மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. சர்க்கார்,

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [29th March 1958]

ராஜ்யத்திலுள்ள இதர பார்க்குகளை எவ்வாறு அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார் களோ அவ்வாறே இந்தப் பார்க்கையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டுருக்கும் பவானிக்கும் மத்தியில் காவேரியின் மேல் ஒரு பாலம் அமைக்கவேண்டும். அங்கே பாலம் அமைத்தால், சேலத்திலிருந்து சத்தியமங்கலத்திற்குச் செல்லும் தூரம் 50 மைல் குறையும். இதற்கு குறைந்த செலவுதான் ஆகும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த இடத்தில் காவேரி அதிக ஆழமாக இல்லை. ஆகவே அங்கே பாலத்திற்கு அஸ்திவாரம் போடுவதற்கு செலவு குறைவாகத்தான் ஆகும் என்று நினைக்கிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சர்க்காரிலே, கோயமுத்தூர் ஜல்லாலிலிருந்து சேலம் ஜல்லாலுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போவதற்குப் பாலம் போட்டு அதன் மூலம் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். ஆனால், அதே பாலத்தை அகலப்படுத்திப் போட்டிருந்தால் சேலகரியமாக இருந்திருக்கும். அதுவும் குறுகிய அளவிலே 12 அடி அகலம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த விதத்திலே போட்டுவிட்டு, அங்கே யிருக்கும் வவசாயிகள் அந்தப் பாலத்தில் செல்லக்கூடாது; “இது சர்க்காருக்குச் சொந்தம்; பொதுமக்கள் செல்லக்கூடாது” என்று போட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். புதிய பாலம் அமைப்பதற்கு முன்பு அந்த போட்டு இருந்தது. அதை அகற்றிவிட்டு அங்கிருக்கும் விவசாயக் குடிமக்கள் அவர்களுடைய தானியத்தை எடுத்துச் செல்வதற்கு வேண்டிய அனுமதி கொடுப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டுரைப் பொறுத்தவரையில் அங்கேயிருக்கும் பி. டி. எஸ். டி. உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அந்த அணையைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர்களுக்கும் நல்ல முறையிலே வீட்டு வசதி இல்லாமல் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னைப் பொறுத்தவரையிலும் ஸ்லம் கன்யர்ஸ் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கிருக்கும் அத்தனை அபிவிருத்திகளும் மேட்டுரையிலிருக்கும் ஸ்லம்மை நன்றாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அதுவும் மேட்டுர் டவுன்ஷிப் கமிட்டி சர்க்கார் நிர்வாகத்திலிருக்கிறது. அங்கேயிருக்கும் நிலங்கள் பூராவும் சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் முக்கால் பகுதி வீடுகளும் சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றன. (இத்தருணத்தில் மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் தலைமை வகித்தார்) அங்கிருக்கும் ஸ்லம்மை இன்னும் நிவர்த்தி செய்யாமலிருப்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. மேட்டுரில் சர்க்கார் கூலிகள் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், 10 அடிக்கு 8 அடியுள்ள ஒரு அறையில் 8 முதல் 10 நபர்கள் குடியிருந்துகொண்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரியிருந்து தொகை பெற்று அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே வீட்டு வசதி செய்து, நல்ல காலனி அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

10-43 a.m. **SRI N. MARUDACHALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஸ்தல ஸ்தாபன மான்யத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட வரும்புகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனம் என்பது இன்றைக்கு ஒவ்வொரு இடத்திலும் சர்க்கார் பொம்மை மாதிரிதான் இருக்கிறதே தவிர அதற்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய ஸ்தல ஸ்தாபன உதவித் தலைவர் குறிப்பிட்ட மாதிரி, கோவை முனிசிபாலிட்டியில் இன்றைக்கு பொதுவாக தண்ணீர் நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த தண்ணீர் நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்காக வேண்டி நமது மந்திரி யிடமும் தூது கோஷ்டியாக வந்து, சிறுவாணியில் ஒரு அணை கட்டினால் அங்கிருந்து தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்தோம். அப்படி சிறுவாணியிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து கோயமுத்தூர் நகரத்துக்கு சப்ளை செய்தால், நகரம் விரிவு அடையும் காலத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கமுடியும் என்ற காரணத் தினால்தான் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் எங்களுடைய கோயமுத்தூர் முனிசிபாலிட்டிக்குக் கடன் வசதி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம். அதன்பேரில் அங்கு மந்திரி அவர்கள் இன்றைக்கு நாங்கள்

29th March 1958] [Sri N. Marudachalam]

சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் வஜா செய்தால் நாங்கள் கடனுக்காக கையெழுத்திடுகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், உடனடியாக எங்களுக்கு அந்த உதவியைச் செய்து, மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தூசற்ற வீதி அமைப்பது குறிப்பிடப்பட்டது. 1948-49-ம் வருஷத்தில் எங்கள் முனிசிபாலிட்டிக்கு ரோடு பராமரிப்புக்காக 72,000 ரூபாய்தான் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த முனிசிபாலிட்டியில் 87 மைல் தூரம் தூசற்ற ரோடாகப் போட்டிருக்கிறோம். அப்படிப் போட்டிருந்த நேரத்தில் இப்பொழுதும் 72 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. “எங்களுக்கு அந்தப் பணம் போதவில்லை, குறைந்தது ஒரு லட்சம் ரூபாயாவது வேண்டும் என்று” எங்கள் முனிசிபாலிட்டியார் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி எங்களுக்கு அதிகப்படி பணம் கொடுத்தால் அந்த நகர மக்களுக்கு இன்னும் பல ரோடுகளை தூசற்ற ரோடுகளாக்குவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும்.

ஹைவேஸ் ரோடு மத்தியிலே இருக்கிறது. அவைகளை ரிபேர் செய்வதற்கு மெட்டல் கல்லைக் கொண்டு கொட்டிவிடுகிறார்கள். அந்தக் கல் மண்ணாகும் வரையிலும் கவனிப்பதில்லை. மேலும் முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து பல ரிமைண்டர்கள் போனால்தான் அதன்பேரில் கவனிக் கு ரோடுகளை ரிபேர் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். அது தவிர, பல இடங்களில் சூழி தோண்டப்படுகிறது. அதன்மூலமாகவும் பஸ், கார் போவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடையாது. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியும் கார்சனும், பஸ்சனும், வான்களும் வாங்கி வைத்திருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியினுடைய நலனுக்காக, முனிசிபல் எல்லைக் குள்ளேயே ஒடுகின்றன. அந்த பஸ்களுக்கும் வான்களுக்கும் அரசாங்கத் தினிடமிருந்து வரி வஜா செய்யப்படுகிறது. அப்படி வரி வஜா செய்யக் கூடாதென்று பல முனிசிபாலிட்டிகள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கின்றன. அந்த வரி வஜா செய்தால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கும். அந்த முனிசிபாலிட்டியில் சில காரியங்களைச் செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பமாக இருக்கும். முனிசிபாலிட்டிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அந்த விவரங்களை அரசாங்கம் கவனித்து எங்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. சிங்கநல்லூர் மேஜர் பஞ்சாயத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கின்றது. குறைந்த பட்சம் ஒரு வகுப்பில் 40 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள்; ஒவ்வொரு வகுப்பு அறையும் தடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. சின்மாக் கொட்டைமாதிரி ஒரே ஹாலாக இருப்பதால் மாணவர்கள் படிப்பதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரைக் கேட்டால், “எங்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் தொகை 12 ஆயிரம் ரூபாய். வேறு உதவியில் 6 ஆயிரம் ரூபாய் திருப்பி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். எங்களுக்குக் கிடைப்பது 6 ஆயிரம் ரூபாய்தான். இதை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் எப்படி மாணாஜ் பண்ணமுடியும்?” என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சற்று அதிகப்படியான பணம் கொடுத்தால் பள்ளிக்கூடங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஒரு உதவியாக இருக்கும். அம்மாதிரி முறைகளை அரசாங்கம் கையாளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மராமத்து இலாகாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மராமத்து இலாகா சம்பந்தமாகச் சொல்லும்போது, இன்றைக்கு வடிவேலாம்பாளையம் என்று ஒரு கிராமம் தீவு மாதிரி இருக்கிறது. அந்த ஊருக்குப் போக ரோடு வசதி இல்லை. சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்திலும் நான் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் பற்றி இன்னும் கவனிப்பதாக இல்லை. இன்னும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. அந்த வடவேலாம்பாளையத்திலிருந்து புருவாம்பட்டிக்கு ஒரு ரோடு போட்டுத் தந்தால் அங்குள்ள மக்களுடைய போக்குவரத்துக்கு வசதியாக இருக்கும். கஸ்தூரிநாயக்கன் பாளையம் வடவெளிக்குப் போகும் வழியில் ஒரு பள்ளம் இருக்கிறது. மழை காலத்தில் தண்ணீர் வந்தால்

[Sri N. Marudachalam]

[29th March 1958]

அந்த வழி போகவே முடியாது. அதற்கும் இதற்கும் மத்தியிலே ஒரு பாலம் கட்டினால் ஜனங்கள் போக்குவரத்துக்கு வசதியாக இருக்கும். இந்தமாதிரி ரோடுகளைப் போடுவதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சென்ற அசெம்பிளியிலும் இதைப்பற்றி கோரியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு வலம்புரி வாய்க்கால் என்று புகம்படி ஆற்றியிருந்து வருகிறது. வலம்புரி வாய்க்கால் இன்னமும் கவனிக்கப்படாததாக இல்லை. ஆகையால் உடனடியாகக் கவனித்து மேற்படி காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-50 . அதோடு குள மராமத்து வேலை நடக்கின்றது. குளத்திலிருந்து
ppm. மண்ணை எடுத்து ஏரியில் போடுகிறார்கள். பள்ளமான இடத்தில் போடுகிறார்களே தவிர ஏரிக்கும் குளத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. கேட்டால் அதிகாரிகள் அப்படித்தான் போடச் சொன்னார்கள் என்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் மோடாக இருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் போட்டால் பள்ளத்தில் தேங்கி நிற்கும். அமைச்சர் அவை அம்மையார் சொன்னது மாதிரி இன்றைக்குக் குளங்கள் எல்லாம் தட்டையாக இருக்கின்றன. அவற்றைப் பள்ளமாகச் செய்தால்தான் தண்ணீர் தேங்கும், கீழே இருக்கிற நிலங்களுக்கு வெள்ளாமை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே ரோடு வசதிகள், குள மராமத்து வேலைகள், பள்ளிக்கூட வசதிகள் எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள் என்று சொல்லக் கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கேட்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு வேண்டி பல கமிட்டிகளை அமைத்து அந்தக் கமிட்டிகளில் சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அதுவரையிலும் நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுதான் கிடையாது. குறிப்பாக இன்றைக்கு சுயமாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் இயங்கி பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட முடியாத நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது. ஆகவே பரிபூரண அதிகாரம் அவைகளுக்கு இருப்பதன் காரணமாகத்தான் நல்ல முறையில் அவை இயங்க முடியும் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். காந்திஜி இருந்தபோது ராமராஜ்யம் ராமராஜ்யம் என்று சொன்னார். கிஸ்ஸான் மஜ்தூர் ராஜ்யம் என்று சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு நடப்பது என்ன? நிலப்பிரபுத்து அடிப்படையில் ஸ்தல ஸ்தாபன தலைவர்களை நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ளாமல், மெம்பர்களுலே தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது. பணம் கொடுத்து அந்தத் தலைவர்கள் வந்து ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டுமென்ற அளவுக்கு வளருகிறது. (கனம் ஸ்ரீ. பி. கக்கன்.—இப்படிச் செய்தால் அப்படிச் செய்வது நல்லது என்பீர்கள்.) ஆகவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுடைய நிர்வாகத்தைப் பற்றி சௌராஷ்டிராவில். . . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி இந்த மானியத்தின் கீழ் பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நான் உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். சௌராஷ்டிராவில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் அமைவதால். . . .

SRI A. A. RASHEED : On a point of order Sir, The hon. Member is not speaking on the Demand under discussion but on Local Administration.

MR. SPEAKER : நானும் அதைத்தான் சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசவேண்டுமே தவிர அதற்கு அப்பாற்பட்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றிய விவரங்களைக் கொண்டு வருவது சரியல்ல.

29th March 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நிறைய அதிகாரம் இருப்பதன் மூலமாகத்தான் கிராமங்களில் ஒரு ஊருக்கும், இன்னொரு ஊருக்குமிடையேயுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் போடப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகும். பல கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட முடியும் என்பதற்காக இதை உதாரணமாக சொல்ல வருகிறேன். சௌராஷ்டிராவில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவற்றுக்குப் பரிபூரண அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பரிபூரண அதிகாரம் இருப்பதனால்தான் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் அங்கே நன்றாக நடைபெறுகிறது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் மந்திரியாக இருக்கக் கூடிய மிஸ்டர் டேவந்த் போது கூடக் குறிப்பிட்டார்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமானால் ஸ்தல சுய ஆட்சி ஸ்தாபனங்களுக்கு பரிபூரண அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கிராமத்திற்கு கிராமம் ரோடு வசதிகள் அதிகரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. . . .

SRI K. B. S. MANI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தை விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கை மிக மிக முக்கியமானது. ஒரு நாடு சுதந்திரம் அடைந்தாலும் எத்தனை வளர்ச்சியைப் பெற்றாலும், ரோடு வசதியைச் செய்கிற இலாகா, ரோடுகளைச் செய்பவர்களை இலாகா, இவை நல்ல முறையில் அமைந்திருந்தால்தான் நாட்டு நிர்வாகம் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று அர்த்தமாகும். இன்றைக்கு இந்தியா பூராவையும் எடுத்துக் கொண்டாலும் நமது ராஜ்யம் ஒன்றுதான் சிறந்த முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளலாம். இது அதிகாரபூர்வமாகச் செய்தி. அந்த இலாகா நிர்வாகிகள் திறம்படியாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட இன்றைக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்றவர்கள் சில சில குறைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் “தன்னை நொந்து ஒலப்பாயைச் சுருட்டிக்கொண்டு ஒப்படியாக லீட்டுக்குப் போக அவள் எதிரா ஈச்சம்பாயைச் சுருட்டிக்கொண்டு வந்தா ளாம்” என்கிற பழமொழிக்கு ஏற்ப அமைந்திருக்கிறது. நம்மை மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசும்போது, நாம் இன்றைக்கு அவர்களைக் காட்டி அதிக பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதாக எண்ணி வருந்துகிறோம். இது தவறு என்பதைத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒரு குடும்பத்திலேயே அசம்பாவிதமான காரியங்கள் நிகழ்வது சலபம், இயற்கையும் கூட. அதை ஒட்டியே சில குற்றச்சாட்டுகள் அல்ல, பல சொல்ல முடியும். அரசாங்கம் நல்ல முறையில் திறம்பட நடத்த வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நாம் ஒத்துழைக்கவேண்டும். எந்தக் குறைபாட்டுக்கும் நாம் எல்லோருமே ஒவ்வொரு வகையில் பொறுப்பாளிகள். நாம் இப்போது ரோடுகள் போடப்படுகிறது. ரோடுகளின் தரத்திற்கு ஏற்றபடி எஸ்டிமேட்டுகள் போடப்படுகிறது. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் எடுத்துக் கொண்டால் சற்று அதிகமான அளவுக்கே எஸ்டிமேட் போடப்படுகிறது. பட்டுக்கோட்டை மன்னார்குடி, விருத்தாசலம், தஞ்சாவூர் இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ரோடுகளையும், இதே நோத்தில் சீர்காழி, கும்பகோணம், மாயவரம் தாலுக்காக் களில் உள்ள ரோடுகளையும் பார்க்கும்போது அங்குள்ள பள்ளக் டார் போட்ட ரோடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. அதாவது, அவைகள் தென் பகுதியில்தான் உள்ளது. சீர்காழி, மாயவரம் போன்ற இடங்களில் உள்ள பள்ளக் மெட்டல் ரோடுகள் மிகவும் மோசமாகியிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று அங்குள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் உண்மையை வெளியிட மறுக்கிறார்கள். எத்தோ காரணங்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள சாதாரண ஊழியர்களை கூர்ந்து கவனித்து அவர்களிடமிருந்து உண்மையை அறிய விரும்பியபோது அங்குள்ள சில கண்டராக்டர்கள் மிகப்பெரிய கண்டராக்டர்கள் என்றும் அவர்கள் கண்டராக்டரில் எவ்வளவு தூரம் மோசடி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவுக்கும் அவர்கள்

11
a.m.

[Sri K. B. S. Mani] [29th March 1958]

தயாராயிருக்கிறார்கள் என்றும், ஒரேயிடத்தில் போட்ட ஜல்லிகளை மெஷர் செய்த பிறகு இரவோடு இரவாக அதை எடுத்து போய் மற்ற வேறு இடத்தில் மெஷர் செய்து காட்டும் அளவிற்கு அவர்கள் வசதி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவருகிறது. இம்மாதிரி பல சம்பவங்கள் அங்கு நடந்தும் இருக்கின்றன. இவைகளை மறைக்க அவர்கள் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பயமுறுத்தியும், இன்னும் ஏதோதோ வசதிகளும் செய்து கொடுத்தும் வருகிறார்கள் என்றும் தெரியவருகிறது. போன மாதம் நான் ஊருக்குச் சென்றபோது டார் போட்டிருக்கும் வழியாகத்தான் நான் பஸ்ஸில் சென்றேன். சீர்காழிக்கு 10 மைல் இப்பிறம் உள்ள நந்தன்குடி என்றயிடத்தில் டார் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். டார் போட ஒரு மெஷின் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜல்லியைக் கொட்டி பாரையும் அதில் ஊற்றி கட்டையையும் போட்டு எரித்து ஜல்லியும் பாரும் நன்கு கலந்து கொண்ட பிறகு அதை ரோட்டில் போட்டு மண்ணையும் போட்டு ரோலர் போடப்படும். ஆனால் அங்கு நடந்ததென்ன? டார் டர்மமை வெட்டி அதை ஒரு பள்ளத்தில் போட்டு விட்டு அதில் கட்டையை போட்டு கொளுத்தி விட்டார்கள். பள்ளவர் ஜெட்ஸ் மாதிரி அந்த டாரை ரோட்டில் ஊற்றி மண்ணையும் தூவி ரோலர் போடுகிறார்கள். அதை உடனடியாக அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கருதி சீர்காழிக்கு டெலிபோன் செய்து ஆபீஸரைக் காண்டாக் செய்ய நினைத்த போது, அவருக்கு தனிப்பட்ட போன் இல்லையென்று சொன்னார்கள். எனக்கும், ஊருக்குப் போக வேண்டிய அவசியம் மிகுதியாக இருந்ததால் நானும் உடனே ஊருக்கு சென்றுவிட்டேன். ஆக, நான் சொல்வது என்னவென்றால், மக்களின் வரிப்பணத்தில் இருந்து மக்களின் நலனுக்காக மக்கள் சர்க்காரால் செய்யப்படும் நல்ல காரியங்களை ஒரு சிலர் தங்கள் சுயநலத்தைக் கருதி மக்களின் பணத்தை தங்களுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் பல ஊழல்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதையெல்லாம் நன்கு கவனித்து மேல் அதிகாரிகள் திடீரென்று இம்மாதிரி ரோடுகளில் வேலை செய்யும்போது, அங்கு “திடீர் விஜயம்” செய்து அப்படி அநியாயமான காரியங்களைச் செய்பவர்களுக்கு நல்லதொரு தண்டனை கொடுக்கும்படியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். அதோடு, சிகப்புக் கப்பி போடுவதற்கு, கப்பி வல்லத்தில் இருந்து சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அந்தக் கப்பியை லாரிகளில் இருந்து கீழே கொட்டி ஒரு பத்து நாட்கள் கமித்து பார்த்தால் அங்கு சிகப்பு மண்தான் இருக்கும். கேப்பர் க்வாரியில் இருந்து நல்ல கப்பி வருகிறது. ஆனால் வெல்லத்தில் இருந்து மோசமான கப்பியை வாங்குகிறார்கள், வெள்ளையாய் இருக்கிற மண்ணை சிகப்பாக ஆக்கக் கூடியதும், வேஷ்டியை சீக்கிரமாக அழுக்காக்கக் கூடிய வெல்லம் கப்பியை ஏன் வாங்குகிறார்கள் என்று கேட்டால், அதற்கு சொல்கிறார்கள் அதை கொண்டு வர சுலபமாக இருக்கிறது என்றும், அதற்கு வீலை குறைவாக இருக்கிறது என்றும். ஆகவே, அதைக் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ரோடுகள் எதற்காகப் போடப்படுகிறது? ரோட்டின் கவரை மாற்றுவதற்காகவல்ல. மக்களுக்கு நல்ல முறையில் ரஸ்தா போட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணத்தில்தான் செய்யப்படுகிறது. அதோடு கூட, மலிவாயிருக்கிறது என்று இல்லாமல் செலவு கூடுதல் ஆனாலும், அது சில குடும்பங்களுக்கு உதவுபடியாயினும் எதற்காக அது பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று பார்த்து அதை ரத்து செய்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, முனிசிபாலிட்டிகள், கார்ப்பரேஷன் போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் தங்கள் இடங்களில் நல்ல ரோடுகள் அமைக்க பணம் இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். ஆக, அங்குள்ள ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. சிலயிடங்களில் கொட்ப்பட்ட கப்பி வருஷக்கணக்கில் அங்கேயே அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டு, போக்குவரத்திற்கு அவை இடையூறாக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, அவைகள் உடனடியாகப் போட வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எக்காரியத்திற்காக பணம் செலவிடப் படுகிறதோ அக்காரியத்திற்கு அந்தப் பணம் பயன்பட வேண்டுமென்று தெளிவுறுத்த வேண்டும். அதோடு கூட ரோடுகளின் குடியிருக்கும் மக்களையும் பார்க்கவேண்டும். அவர்களினால் பல இடையூறுகளும், போக்குவரத்து சாதனங்களுக்கு இடைஞ்சல்களும் ஏற்படுகிறது என்று இருந்தாலும், அவர்களுக்காக வீடுகள் குடியிருப்பதற்கு வேண்டி கட்டிக் கொடுக்க மராமத்து இலாகாவில் செலவு செய்யப்படும் ஒரு பகுதி பணத்தை அதற்காக ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். பம்பாயில் “லேபரேஸ் க்வார்ட்ஸ்” என்று கட்டப்பட்டிருப்பதோல் தொழிலாளர்கள் தொழில் செய்கிற இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் நாலேந்து அடுக்கு மாடி கட்டி, சிறிய சிறிய அறைகளாகத் தடுத்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று சர்க்கார் ஸ்லம் கிரியரன்ஸ் என்று, ரோட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கு இருக்க மறுக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஆம், அது உண்மையே. காரணம், ஹார்பரில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் ஹார்பருக்கு இரண்டு மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து கொண்டு விடியற்காலே நான்கு மணிக்கு அவர்கள் அங்கு வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்று கூறினால் அவர்களால் அது எப்படி முடியும். ஆகவே, நான் சொல்வது, இதில் மிச்சப்படுகிற பணத்தில் இருந்து ஆண் பொன்னுக்கு இவ்வளவு வீடுகள் என்று அவர்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு திட்டவட்டமானமுடிவு செய்து தொழிலாளர்கள் எந்தயிடத்தில் வேலை செய்கிறார்களோ அந்தயிடத்திற்குப் பக்கத்தில் லேபரேஸ் க்வார்ட்ஸ் என்று கட்டிக் கொடுத்து குறைந்த வாடகைக்கு அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையில் உள்ள அழகான காட்சிகளை மறைத்து காட்டும் அவமானச் சின்னங்களாக இருக்கிற இந்த நடைபாதை வீடுகளை அகற்றி அவர்களது குடும்பத்திற்கு உதவி செய்வதோடு கூட, அவர்களை மனிதர்களாக மதிப்பதற்கும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு அதை அரசாங்கம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டு அடுத்தபடியாக வேறொரு விஷயத்தையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ரோடுகளின் பக்கத்தில் சிலர் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு ஐந்தாறு வருஷங்களாக வாழ்கிறார்கள். அந்தயிடத்திற்கு ஒரு நாள் ஒரு ஆபீஸர் வந்து அதைப் பார்த்து விட்டு அங்குள்ள என்ஜினீயரிடம் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டவுடன் அவர்கள் அங்கு சென்று ஐந்தாறு வருஷங்களாக வசிப்பவர்களை உடனடியாக காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ரோடுகளுக்கு மிகவும் அருகில் இருப்பதால் லாரி, கர்கள் இவைகள் ஸ்டீடிற்குள் புகுந்து ஆக்ஸிடன்ட்ஸ் ஏற்படும் என்று தான் அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ரோடுகள் போதுமான அளவு வீதி இருந்து அவர்கள் ஒரு ஓரத்தில் குடியிருப்பதால் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து ரோடு ஓரத்தில் இருக்கும் மக்களை ஐந்தாறு ஆண்டுகள் வசித்து வரும் மக்களை காலி செய்யாமல் இருக்கும்படி இருப்பதற்குள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

29th March 1958] [Sri K. B. S. Mani]

மென்று தெளிவுறுத்த வேண்டும். அதோடு கூட ரோடுகளின் குடியிருக்கும் மக்களையும் பார்க்கவேண்டும். அவர்களினால் பல இடையூறுகளும், போக்குவரத்து சாதனங்களுக்கு இடைஞ்சல்களும் ஏற்படுகிறது என்று இருந்தாலும், அவர்களுக்காக வீடுகள் குடியிருப்பதற்கு வேண்டி கட்டிக் கொடுக்க மராமத்து இலாகாவில் செலவு செய்யப்படும் ஒரு பகுதி பணத்தை அதற்காக ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். பம்பாயில் “லேபரேஸ் க்வார்ட்ஸ்” என்று கட்டப்பட்டிருப்பதோல் தொழிலாளர்கள் தொழில் செய்கிற இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் நாலேந்து அடுக்கு மாடி கட்டி, சிறிய சிறிய அறைகளாகத் தடுத்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று சர்க்கார் ஸ்லம் கிரியரன்ஸ் என்று, ரோட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கு இருக்க மறுக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஆம், அது உண்மையே. காரணம், ஹார்பரில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் ஹார்பருக்கு இரண்டு மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து கொண்டு விடியற்காலே நான்கு மணிக்கு அவர்கள் அங்கு வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்று கூறினால் அவர்களால் அது எப்படி முடியும். ஆகவே, நான் சொல்வது, இதில் மிச்சப்படுகிற பணத்தில் இருந்து ஆண் பொன்னுக்கு இவ்வளவு வீடுகள் என்று அவர்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு திட்டவட்டமானமுடிவு செய்து தொழிலாளர்கள் எந்தயிடத்தில் வேலை செய்கிறார்களோ அந்தயிடத்திற்குப் பக்கத்தில் லேபரேஸ் க்வார்ட்ஸ் என்று கட்டிக் கொடுத்து குறைந்த வாடகைக்கு அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையில் உள்ள அழகான காட்சிகளை மறைத்து காட்டும் அவமானச் சின்னங்களாக இருக்கிற இந்த நடைபாதை வீடுகளை அகற்றி அவர்களது குடும்பத்திற்கு உதவி செய்வதோடு கூட, அவர்களை மனிதர்களாக மதிப்பதற்கும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு அதை அரசாங்கம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டு அடுத்தபடியாக வேறொரு விஷயத்தையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ரோடுகளின் பக்கத்தில் சிலர் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு ஐந்தாறு வருஷங்களாக வாழ்கிறார்கள். அந்தயிடத்திற்கு ஒரு நாள் ஒரு ஆபீஸர் வந்து அதைப் பார்த்து விட்டு அங்குள்ள என்ஜினீயரிடம் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டவுடன் அவர்கள் அங்கு சென்று ஐந்தாறு வருஷங்களாக வசிப்பவர்களை உடனடியாக காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ரோடுகளுக்கு மிகவும் அருகில் இருப்பதால் லாரி, கர்கள் இவைகள் ஸ்டீடிற்குள் புகுந்து ஆக்ஸிடன்ட்ஸ் ஏற்படும் என்று தான் அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ரோடுகள் போதுமான அளவு வீதி இருந்து அவர்கள் ஒரு ஓரத்தில் குடியிருப்பதால் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து ரோடு ஓரத்தில் இருக்கும் மக்களை ஐந்தாறு ஆண்டுகள் வசித்து வரும் மக்களை காலி செய்யாமல் இருக்கும்படி இருப்பதற்குள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* Sri M. K. SOMASUNDARAM: சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்தலஸ்தாபனங்கள், கிராமங்களில் பலவித நன்மைகள் செய்து வருவதையாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் அவைகள் எந்தெந்த இடங்களில் என்னென்ன முறையிலே நடத்தி வரப்படுகிறது என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கையில் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் தான் அந்தமாதிரி வேலைகள் நடந்து வருகிறது என்பது வெளிப்படையாக தெரிகிறது. நம் தலைவர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் பத்து நாட்களுக்கு முன்பு பேசியிருக்கிறார்கள். மக்களின் நலனைக் கருதி அவர்களின் கேடிமத்தைக் கருதி கிராமங்களில் உள்ள ரோடுகள் நல்ல முறையில் செப்பனிடப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நம் அரசாங்கமும் பின் பற்றும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒரு நாடு முன்னேற வேண்டும், ஒரு நாடு நல்ல நிலை அடைய வேண்டும் என்று நாம் கருதினால் முதன் முதலாக கிராமங்களில் உள்ள ரோடுகள் நல்ல முறை

[Sri M. K. Somasundaram] [29th March 1958]

யில் செப்பனிடப்பட்டு, அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டிய கடமை நம் அரசாங்கத்திற்குள்ளது. ஆகவே, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு ஒதுக்கும் பணம், முதன் முதலாக கிராமங்களில் ரோடுகள் போட ரோட் பண்ட் என்று ஒன்று வைத்து எங்கெங்கு ரோட்கள் போடவேண்டுமென்று பார்த்து அதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்து நல்ல முறையில் நடத்த சர்க்கார் முன் வர வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படுமானால், கிராமங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற வசதியிருக்கும். அதோடு கிராமங்களில் ரோடு வசதியில்லை என்று குறை கூறுவதும் நின்றுவிடும். அதோடு இந்த ஆண்டில் சில கிராமங்களுக்கு ரோடு போட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, அடுத்த ஆண்டிலாவது நம் கிராமத்திற்கும் வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கையும் கிராம மக்களிடையே ஏற்படும்.

11-10 என்னென்றால் பல ஜில்லா போர்டுகள் தங்கள் கையிலிருந்து ரோடுகள் போடுகிறார்கள். அதில் சில ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் போய் பார்வையிடுகிறார்கள். இதனால் சில ரோடுகள் நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் ஜில்லா போர்டில் சரியானபடி பணம் இல்லாததினால் சில ரோடுகளை கவனிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்குவதற்கு மந்திரி அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். உதாரணமாக தூத்துக்குடியிலிருந்து விளாத்திகுளத்திற்கு போடப்பட்டிருக்கிற ரோடு ஹைவேஸ்-ஸை சேர்ந்த தூய் இருக்கிறது. நான் நாலேந்து மாதங்களுக்கு முன்பு அந்த ரோட்டை போய் பார்த்தபோது அந்த ரோடு முன்னால் இருந்தது மாதிரியே இருக்கிறது. அதே மாதிரிதான் கோவிலப்படியிலிருந்து புதுர் செல்லுகின்ற ரோடும் முன்னால் இருந்தது மாதிரியே இருக்கிறது. அந்த இடங்கள் பிற்பட்ட வட்டாரமாக இருக்கிறது. சில ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் சர்க்கார் அதிகாரிகளை அனுக்க சில இடங்களில் ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லா இடங்களிலும் நல்ல விதத்தில் ரோடுகள் போடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை நமது அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விளாத்திகுளத்திலிருந்து மேம்பார் போகிற ரோடு இம்மாதிரியே இருக்கிறது. மேம்பார் என்பது விளாத்திகுளத்திலிருந்து 16 மைல் தூரத்தில் கடற்கரை ஓரத்தில் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு ஒரு ரோடு போட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது மேலும் செப்பனிடப்படாமல் அழிந்து போய் இருக்கிறது. ஆகவே இதை உடனடியாக ஹைவேஸில் எடுத்து அந்த ரோட்டை நல்ல முறையில் செப்பனிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போக கோவிலப்படியிலிருந்து விளாத்திகுளத்திற்கு குறுக்கே வைப்பாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. இதில் மழை காலத்தில் களையை கடந்து போவதற்கு மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை நீக்குவதற்கு இதன் குறுக்கே ஒரு அணையைக் கட்டினால் அதன் மூலம் 5,000 ஏக்கர்கள் விளைச்சலுக்கு ஏதுவாக இருக்கும். அங்குள்ள மக்களுக்கும் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல மனுக்கள் வந்திருப்பதாக அறிவிக்கிறேன். இவர்களை பரிசீலனை செய்து வருகிற ஜந்தானா திட்டத்திலாவது செர்த்து அந்த அணையை கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக ஜில்லா போர்டுகளில் ரோடு வேலைகளை எல்லாம் கண்டாக் செருக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் கொடுக்கும்போது குறைந்த டெண்டர் போட்டு வேலை எடுத்துக்கொண்டு வேலையை கும்பொது குறைந்த டெண்டர் போட்டு வேலை எடுத்துக்கொண்டு வேலையை ஆரம்பித்த பிறகு சில குறைகள் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். முதலில் வேலையை குறைத்து எடுத்துவிடுங்கள். வேலையை ஆரம்பித்த பிறகு பணம் போதவில்லை என்று ஆரம்பித்த ரோடு வேலைகளை அப்படியே போட்டுவிடுங்கள். இதனால் மேலும் வேலை செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை தடுப்பதற்கு ஜில்லா போர்டுகளிலும் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டிலும் பதிலு செய்திருக்கிற கண்டாக்டர்களுக்கு மாதிரம் இந்த வேலையை கொடுக்கவேண்டும். வேலையின் தரத்தை உத்தேசித்து இவர்களுக்கு டெண்டர்களை விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதமில்லாமல் இருப்பதினால்தான் குறைந்த டெண்டர்களை எடுக்க கூடியதை பார்த்து மக்களும் குறை கூறுவதற்கு ஏதுவாகிறது என்பதை

29th March 1958] [Sri M. K. Somasundaram]

நாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் சில ரோடுகளில் 10, 12 வருடங்களாக இன்னும் ரோடுகள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருந்துவருகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், ஜில்லா போர்டின் கீழ் அல்லது ஹைவேஸின் கீழ் இத்தனை ரோடுகள் போடுவது என்று திட்டமிட்டு ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரு சில புதிய ரோடுகள் போடுவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுதவிர சில ரோடுகளுக்காக மனுக்கள் வருகிறது. அதை போடுவதற்கு வேண்டிய நிலங்களை அக்பூர் செய்வதற்காக ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் முன் வந்தார்கள். சில இடங்களில் சில நிலச்சுவான்தார்கள் தாங்களாகவே நிலத்தை கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். இதை நம்பி சில இடங்களில் இரண்டு மைல் தூரம் வரை ரோடு போட்டுவிடுகிறார்கள். பின்னால் ஒரு நபர் நிலத்தை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இவ்விதம் மறுத்து வருவதினால் சர்க்காருடைய ரூபாய் நஷ்டமடைகிறது. ஆகவே இவ்விதம் மறுக்கப்பட்டு வரும் இடங்களை அக்பூர் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இன்று ஜில்லா போர்டுகளில் பணம் போதாத நிலைமையில் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே எல்லா ரோடுகளையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்வது நலமாக இருக்கும். சில கிராமங்களில் இதைப்பற்றி கவலையே இல்லாமல் இருக்கிறது. யார் யாரோ வருகிறார்கள், யார் யாரோ போகிறார்கள், ஜனாதிபதி வருகிறார், போகிறார் என்று பலரும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே மக்களுடைய நலனை கருதி நல்ல முறையில் அரசாங்கம் எல்லா ரோடுகளையும் போடுவதற்கு சர்க்கார் அதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன். இதுதவிர பாலங்கள் கட்டுகிற விஷயத்தில் சில இடங்களில் கண்டாக்டர்கள் வெளும் மண்ணை வைத்து உள்ளே கட்டி விட்டு மேலே சிமிண்ட் பூசி விடுகிறார்கள். பின்னால் காலினால் தட்டுமப்போது கீழே விழுந்து விடுகிறது. உதாரணமாக எங்கள் ஊரைச்சுற்றி 4 பாலங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதை கையினால் தள்ளும்போது விழுந்து விட்டது. ஆகவே கண்டாக்டர்கள் செய்யும் வேலைகளை சூப்பர்வைஸர்கள் சரியான படி கவனிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட வேண்டும். அவ்விதம் சரியானபடி மேற்பார்வையிடாமல் இருக்கும் அதிகாரிகளின்மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கண்டாக்டர்களுடன் சூப்பர்வைஸர்களும் சேர்ந்து கொண்டால் நம்முடைய நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இது தவிர சில இடங்களில் ரோடுகள் போடுகிற விஷயத்தில் குறுக்கே சில ஓடைகள் போகிறது. இந்த ஓடைகள் மீது பாலங்கள் கட்டாமல் இருப்பதினால் அந்த கிராமங்களிலிருந்து மெயின் ரோட்டுக்கு கனக்ஷன் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இவ்விதமான ஓடைகளில் பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக சில கிராமத்திலிருந்து மெயின் ரோட்டுக்கு இந்த ஓடை கடந்தால் இரண்டு பர்லாங் தூரம் இருக்கும். ஆனால் பாலம் இல்லாமல் இருப்பதினால் ஐந்து மைல் தூரம் சுற்றி வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ரோடுகள் போடும் விஷயத்தில் நிலம் கொடுக்க மறுக்கும் நபர்களிடமிருந்து அக்பூர் செய்வதற்கும் இம்மாதிரிப்பட்ட குறுகிய ரோடுகள் போடுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக டிஸ்ப்ரிக் போர்டில் வேலை செய்கிறவர்கள் உற்சாகத்துடன் வேலை செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகளிலுள்ள ஊழியர்களும் சர்க்கார் ஊழியர்களே போலவே வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கும் மற்ற சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இருக்கும் சம்பள வித்தத்தில் இருக்கும் வித்தியாசத்தை மாற்றவேண்டும். இதனால் அவர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஜில்லா போர்டுகளில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்கும், முனிசிபாலிட்டியில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் சர்க்கார் ஊழியர்களைப்போலவே ஒரே சம்பள வித்தத்தை கொடுக்க வேண்டும், எல்லோருக்கும் சம்பள வித்தம் ஒரே யூனிபாரமாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சம்பளம் வித்தியாசம் இருப்பதால் ஜில்லா

[Sri M. K. Somasundaram] [29th March 1958]

போர்டு ஊழியர்கள் மனச்சோர்வு அடைகிறார்கள். ஆகவே அதை மாற்று வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. THIRUMALAIMUTHU VEERASAKAYYA THIRUVENKADASAMI NAICKER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வந்திருக்கிற மான்ய கோரிக்கையின் மீது கனம் அங்கத்தினர் ஷண்முகம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மராமத்து இலாகா மான்ய கோரிக்கையில் 1958-59ல் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு 32 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிக தொகை கொடுத்தால்தான் கிராம ரஸ்தாக்களும், இன்னும் கட்டிடங்கள், பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள், மற்றவைகளும் கட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஒரிரண்டு இடங்களில் போடப்பட்ட ரோடுகள் கூட பூர்த்தியடையாத நிலையில் பல வருஷங்களாக இருந்து வருகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய மதுரைத் தொகுதியில், வட மதுரை பிரிக்காவிலே வேல்வேர்க்கோட்டை என்பது வியாபாரிகள் நிறைந்த ஊர். அங்கு பெரும்பாலும் முஸ்லீம்கள் தான் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களிலே அநேகர் வியாபாரிகள். அந்த ஊருக்கு போக்குவரத்து வசதி என்பதே கிடையாது. 6, 7, வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஜில்லா போர்டினால் ரோடு போடப்பட்டு, மத்திய சர்க்காரின் டீலையீட்டினால், ரயில் பாதையைக் கடந்து செல்லவேண்டிய நிலை இருப்பதால், மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி கிடைக்காததால் இன்னும் பூர்த்தியடையாத நிலையில் இருக்கிறது. அந்த ரோடு பூர்த்தியடைய, மத்திய சர்க்கார் அங்கே ஒரு கேட்டை அமைக்க ஆகக் கூடிய செலவையும், அந்த கேட்டை காவல் காக்க காவலாளிக்காக ஆகக் கூடிய செலவையும் ஜில்லா போர்டு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறியதால், ஜில்லா போர்டின் நிதி நிலைமை சரியில்லாத காரணத்தினால் அந்த ரோடு இன்றைய வரையில் பூர்த்தியாகாமல் இருந்து வருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாக வேண்டுவன செய்து, ஒன்று நம் ராஜ்ய சர்க்காராவது அந்த கேட்டை அமைப்பதற்கான தொகையையும், காவலாளிக்கான தொகையையும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும், அல்லது ரெயில்வே ஸெஸ் நிதியிலிருந்து இவைகளுக்கு ஆகும் செலவை ஒதுக்கி அந்த ரோட்டைப் பூர்த்தி செய்து அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, நத்தம் பிரிக்காவிலே கோவில்பட்டியை அடுத்து ஒரு ஆறு போகிறது. அந்த ஆற்றின் மீது பாலம் கட்டப்பட்டு சுமார் 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்பு அந்த கட்டப்பட்ட பாலம் அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டது—வெள்ளத்தினால் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. இன்றளவுக்கும் சிமெண்ட் குழாய்கள்தான் அவ்விடத்திலிருக்கிறதென்பதால் அந்தப் பாலம் பல வருடங்களாகியும் பழுது பார்க்கப்படவில்லை. அந்தப் பாலத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக கட்டிக்கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட நத்தம் பிரிக்காவிலே நத்தம்-குட்டிப்பட்டி-மணக்காட்டேர் ரோடு, 4, 4½ மைல் ரோடுகளில் சரணிகள், மெட்டல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, இன்று வரையில் ஒன்றும் செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்றால் அந்த என்ஜினியர் அவர்களுக்கும் அந்த கண்ட்ராக்டருக்கும் உள்ள வேறுபாடுதான். நான் இது சம்பந்தமாக பல தடவை சொல்லிப் பார்த்தேன். ஆனால் நாளாவதுவரை அவர் வேலையை செய்து முடிக்க வில்லை. அது பல்கள் போகக் கூடிய பாதை. அதை உடனடியாகப் பழுது பார்த்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

29th March 1958]
[Sri T. Thirumalaimuthu Veerasakayya Thiruvankadasami Naicker]

அடுத்தப்பட்டியாக செங்குரிச்சியிலிருந்து மணக்காட்டேர் வரையில் பல பாலங்கள் கட்டப்படுகின்றன. ஆனால் அந்தப் பாலங்களின் வேலைகள் இன்று வரையில் முடிவடையவில்லை. 2, 3 வருஷங்களாக வேலை முடியாமல் இருக்கிறது. முன்பு சொன்ன அதே கண்ட்ராக்டர்தான் இந்த பால வேலையையும் செய்து வருகிறார். அந்தப் பால வேலைகளும் பூர்த்தி செய்து முடிக்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வேலைகளை உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்பட்டியாக புதிதாக இப்போது போலீஸ்காரர்களுக்கு கட்ட உத்தேசித்து ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் தங்கியிருக்கிறது. இந்த ரூபாய்களையெல்லாம், இதற்கு முன்பே யோசனை செய்து ஜில்லா போர்டுகளுக்குப் கொடுத்திருந்தால், ஜில்லா போர்டுகள் நல்ல முறையில் அந்தந்த பிராந்தியத்தில் கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்திருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக மதுரை நத்தம் ரோடில் சத்திப்பட்டியிலிருந்து நத்தம் வரை உள்ள ரோடு மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அந்த ரோடு பல்கள் நிறைய போக்குவரத்து உள்ள ரோடு. வண்டி போக்குவரத்து அதிகம். சத்திப்பட்டி வரையில் தார் போடப்பட்டு நன்றாக இருக்கிறது. நத்தம் வரையில் உள்ள ரோடு மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யுத்த பிற்கால ரஸ்தா அபிவிருத்தி திட்டப்படி போடப்பட்ட ரோடு கம்பளியம்பட்டியிலிருந்து மணக்காட்டேர் வரை போடப்பட்டு இருக்கிறது. திண்டுக்கல்லிலிருந்து செங்குரிச்சி வரையில் ரோடு 14 மைல். அதிலிருந்து மணக்காட்டேர் வரை 6 மைல் ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. மணக்காட்டேரிலிருந்து துவரங்குரிச்சி வரையில் 6, 7 மைல் தூரம் உள்ள ரோடு ஒன்று போடப்படுமானால், திண்டுக்கல்லிலிருந்து திருச்சி ஜில்லா எல்லை வரையில் மிகவும் குறைந்த மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்து திருச்சி ஜில்லா பிரதேசத்தை அடைய முடியும். அதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. URKAVALAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அம்மானியத்தில் தற்போதுள்ள சாலைகளும், அமைக்கப்படவிருக்கும் சாலைகளும் ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் தேசிய நெடுஞ்சாலைகள், மாநில நெடுஞ்சாலைகள், பெரிய மாவட்டச் சாலைகள், இதர மாவட்டச் சாலைகள், கிராமச் சாலைகள் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பெரும்பாலும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து போடக் கூடிய சாலைகள் நல்ல விதமாகவே போடப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லா போர்டு, மற்றும் இதரர்கள் போடுவது சரியான முறையில் போடாததற்குக் காரணம் பணம் போதாததுதான். ஆகவே, நெடுஞ்சாலையிலிருந்து இணைப்பு ரோடுகள் போடுவதை மத்திய சர்க்கார் போடவேண்டும். ஏனென்றால் கிராமங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் பண்டிலிருந்து போட்டால்தான் அந்த ரோடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கமுடியும். இப்போது கரிவலம் வந்தநல்லூரிலிருந்து ஒரு வில்லேஜ் ரோடு போடப்பட்டுவருகிறது. அதில் 20, 25 பாலங்கள் வருகின்றன. அதற்கு 50,000 ரூபாய் ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 50,000 ரூபாய் போதாது. ஒரு லட்ச ரூபாய் செலவுத்தால்தான் பாலங்களைப்பெல்லாம் பலமாகக் கட்ட முடியும். அதற்கு மேற்கே ராயகிரி 11-ம் நம்பர் ரோடிலிருந்து 8-ம் நம்பர் ரோடு வரை 10 மைல் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் பண்டிலிருந்து ரோடு போட்டால் பல போன்றவைகள் விடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும், ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் பண்டிலிருந்து கிராம இணைப்பு ரோடுகள் போட நாம் முற்படவேண்டும். அதற்கு முன்னால் தென் மலைக்கு ரோடு பஞ்சநிவாரண வேலையின்கீழ் போட்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri P. Urkavalan] [29th March 1958]

அது 10 மைல் ரோடு. கிட்டத் தட்ட 10 வருஷங்கள் ஆகியும் இப்போது அது செப்பனிடப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. அதற்கும் மத்திய சர்க்கார் பண்டிலிருந்து கிராம இணைப்பு ரோடு போட்டால் அந்த ரோடு நல்ல முறையில் 25 மைல் பஸ் போக ஏதுவாக இருக்கும்.

இப்போது கரிவலம்வந்தநல்லூரிலிருந்து கலிங்கப்பட்ட வரை பஸ் போகிறது. இந்த தென் மலை ரோடை மத்திய சர்க்கார் பண்டிலிருந்து போட்டு முடித்தால் சிவகிரியிலிருந்து கோவில்பட்டி போவதற்கு 25 மைல் இருக்கும். சிவகிரியிலிருந்து கோவில்பட்டி போக ரொம்ப சுற்றிப் போகிறார்கள். ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் பண்டிலிருந்து கிராம ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-30 a.m. *SRI M. MUTHUSWAMY NAYAGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் எவ்வளவோ பாஸ்தகளைப் போடுகிறார்கள். இருந்தாலும், அதிலே யுள்ள சில குறைகளைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர், குறிப்பாக மீனவர்கள் வசிக்கும் இடங்களிலே கொஞ்சம் கூட ரோடு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களில் கூட மேட்டுக்குடியாக இருப்பவர்களுக்குத்தான் ரோடு வசதியிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு இல்லவே இல்லை. இதை எல்லோரும் நேரில் பார்த்திருக்கலாம். நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் இந்த விஷயத்தில் அதிக அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்போரூர் கிராமத்திலே குடி தண்ணீருக்காக சர்க்காரிலே வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்களுக்குத்தான் தண்ணீர் வசதி செய்திருக்கிறார்களேயொழிய, ஹரிஜனங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடையாது. குறைந்தபட்சம் அங்கே 2,000 ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு குழாய் கூடப் போடவில்லை. இதையெல்லாம் எஞ்சினியர்கள் இல்லாமல் செய்ய முடியாது. நான் இதைப்பற்றி 3 அல்லது 4 மாதத்திற்கு முன்பு சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். அதற்கு “yes or no” என்ற பதில் கூட கிடையாது. இதையெல்லாம் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரோடு போடுவதற்காக கற்களைக் கொட்டி பல மாதங்களாக அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். யார் காண்டிராக்ட் எடுத்திருக்கிறார்கள், யார் இந்த வேலையைச் செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. தாம்பரத்திலிருந்து மணவாக்கம் வரையிலும் சுமார் 5 மைல் தூரத்திற்கு “தார் ரோடு” போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 3 மாதங்கள் கூட ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாக பாளம்பாளமாக, பெயர்ந்து வந்து விட்டது. எங்களைப் பார்த்துத்தான் ஊர் ஜனங்கள் சண்டை போடுகிறார்கள். சூப்பர்வைசர், எஞ்சினியர்கள் அதைச் சரியாகப் போட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் பழி, பாவம் எல்லாம் எங்களுக்குத்தான் வருகிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி விஷயங்களிலெல்லாம் அதிக அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு, ஜனங்களுக்குத் திருப்தி செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேள்மபாக்கத்திலிருந்து வண்டலூருக்கு தார் ரோடு போடுகிறார்கள் பள்ளங்கள் இருந்தால் அப்படியே போட்டு விடுகிறார்கள். நான் “காமன் ஸென்ஸ்” லிருந்து தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்னால் பெயர்ந்து போய்விடுகிறது. நான் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் தான். நண்பன் தான். உண்மையான நண்பனாக இருந்தால் இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே இதையெல்லாம் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருப்போரூரிலிருந்து செங்கல்பட்டுக்கு தார் ரோடு போடுகிறார்கள். ரூபாய் 1½ லட்சம் செலவாகிறது. ஆனால் எனக்குத் திருப்தியில்லை. எஞ்சினியர்கள், சூப்பர்வைசர்கள் சரியாக கண்காணிப்புச் செய்யவில்லை. சர்க்கார் எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி திட்டங்களைப் போடுகிறார்கள். ஏழைகளுக்கு எவ்வளவோதான் செய்கிறார்கள். என்ன செய்கிறது?

9th March 1958] [Sri M. Muthuswamy Nayagar]

எஞ்சினியர்கள் போய் சரியாக கண்காணிப்பு செய்தால்தானே? இதை நான் சொல்லும்போது கஷ்டமாய்த்தான் இருக்கும். இருந்தாலும் பரவாயில்லை. பலகை வாராவதியிலிருந்து கோவளத்திற்கு புது ரோடு போடுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள், மீனவர்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு ரோடு வசதி அளிக்கவேண்டும். 40,000 அல்லது 50,000 ரூபாய் பெறுமான பெரிய கார்கள் மகாபலிபுரம் போவதற்காக வசதி செய்து கொடுத்தால், ஏழைகளின் சர்க்கார் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே இந்தத் திட்டங்களின் கூடவே, இன்னும் 50,000 ரூபாய் பணம் செலவாகுமென்று சரி, ஏழைகளுக்கும் ரோடு வசதி செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

நெய்வேலியில் ஹரிஜனங்களுக்காக 20 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பணம்தான் செலவாகிறது. ஆனால் வீடுகள் எப்படியிருக்கிறது என்றால் “கை விட்டாலும் போகும், கால் விட்டாலும் போகும்” என்ற நிலைமையிலேதான் இருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலே வந்து பார்த்தார்கள். எஞ்சினியரும் கூட வந்தார்கள். ஒரு சில இடங்களில் இந்த மாதிரி நிலைமையானது இருக்கிறது. இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் நேரத்தபடி ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக, ஹரிஜனங்களுக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. மின்சார வசதி, ரோடு வசதி, தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். “ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம், நன்மை செய்கிறோம்” என்று சொன்னால் மட்டுமே பிரயோஜனம் இல்லை.

எனக்கு இன்னும் 5 நிமிஷம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், கடைசியாக ஒரு பாட்டை சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

“பாராயோ பாதையில்லா
பாலிகள் பரிதவிக்கும்
பார்த்துமே ஏழைகள் கவலைபை
தீராயோ கண்கொண்டு
செப்பாய் பராபரமே”.

*SRI A. R. MARIMUTHU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபைமுன் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாடு குறிப்பாக விவசாயம் மிகுந்த நாடு. கிராமங்கள் மிகுதியாக உள்ள நாடு. கிராமத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெறவேண்டிய நாடு. ஆகவே, கிராமங்கள் எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று இணைத்திருக்கும்படியாகவும், கிராமங்களில் விளையும் பொருள்களையெல்லாம் எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லாமல் வெளியிடங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கும், கிராம மக்களுக்குத் தேவையான எல்லா சாமான்களையும் வெளியிலிருந்துகொண்டு வருவதற்கான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் முழு முதல் கடமை, முக்கியமான கடமையுங் கூட, இன்றைக்கு நம் நாடு இருக்கக் கூடிய நிலையிலே ரோடு வசதிகள் போதவில்லை. கிராமங்களிலே இருக்கும் மக்கள் படும் கஷ்டம் சொல்லத்தாமன்று. அவ்வளவு சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே கிராம ரோடுகள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நாம் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலிருக்கிறோம். அதிகப்படியாக பணம் போட்டு முதலீடு செய்வதற்கு நம்மால் முடியவில்லை. ஆகவே, எது எது மிகவும் அவசியம், அவசரம் என்பதை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதே இடங்களில் தார் ரோடுகள், லிமென்ட் ரோடுகள் போடுவதில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கவனம் செலுத்தவேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. கிராம மக்கள் சாதாரண ரோடு வசதியே இல்லாமல் தவிக்கும்பொழுது, தார் ரோடுகள் போடுவதும், லிமென்ட் ரோடுகள் போடுவதும் அவசியமா?

[Sri A. R. Marimuthu] [29th March 1958]

இதைக் கொஞ்சகாலம் நிறுத்திக்கொண்டு, போட்ட ரோடுகளை மட்டும் பராமரித்துக்கொண்டு, புதிதாக இம்மாதிரி ரோடுகள் போடுவதற்கு முதலீடு செய்யும் பணத்தை என் கிராம ரோடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இன்னும் ஜில்லா போர்டு களை எடுத்துக்கொண்டால், புதிதாக ரோடுகள் போடும் வேலையை இப்பொழுது அநேகமாக கைவிட்டுவிட்டார்கள். ஏனென்றால் பண வசதியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு பராமரிப்பில் இருக்கக் கூடிய ரோடுகள் மிகவும் கேவலமான நிலையில் இருக்கின்றன. ரோடுகளை பராமரிப்பு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், பணமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில், சர்க்கார் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிகமாக மான்யம் கொடுத்து, புதிய ரோடுகள் போடுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், ஜில்லா போர்டின் மேற்பார்வையில் இருக்கிற அநேகம் ரோடுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன, ஏனென்று கேட்டால் பணமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ரோடுகள் இன்னும் செப்பனிடப்படவில்லை. பெருகவனத்தானிலிருந்து பாப்பாநாடுக்கு ஒரு ரோடு போகிறது. கண்ணனூற்றில் ஒரு பாலமிருக்கிறது. பாலமும் ரோடும் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டு, இன்னும் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கிறது. பட்டுக் கோட்டையில் மன்னார்குடி வடசேரி வழியாகப் போகும் ரோடு, மிகவும் பழைய ரோடு. வண்டிகள், ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு போக வேண்டிய தாயிருக்கிறது. அந்த ரோடு மிகவும் தொடிந்து போய் இருக்கிறது. அதை சரியாக பராமரிப்பதற்கு ஜில்லா போர்டுக்கு பணம் இல்லை. அந்த ரோடில் இப்பொழுது பஸ் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டு எடுத்துக்கொண்டு பராமரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம ரோடுகள் அபிவிருத்தியை இப்பொழுது பிளாக் டெவலப் மெண்டுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒவ்வொரு பிளாக்குக்கும் 30,000 ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தொகையை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை கிராம ரோடுகள் பாலங்கள் அமைக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. இப்படிச் செய்வதனால் அபிவிருத்தி வேலைகளை வேகமாகச் செய்ய முடியாது. ஆகையால் இந்த மான்யத்தை அதி கப்படுத்தி, நல்ல முறையில் கண்காணிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஜில்லா போர்டுகளின் பகுதியில் இருக்கும் ரோடுகளை எல்லாம் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுதான் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் 5 அல்லது 6 வருஷங்களுக்கு முன்பு சாங்ஷன் ஆன ரோடுகள் எல்லாம் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆரம்பித் தவை இன்னும் முடிக்கப்படவேயில்லை. ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்டால் அவர்களுக்கு முக்கியமான ரோடுகளை கவனிக்கும் வேலையே அதிகமாக இருப்பதாகவும், இவைகளை உடனடியாக கவனிக்க இயல வில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இறிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு கால்வாயை கவனிப்பதற்கு எவ்வளவு சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்களோ அதில், மூன்றில் ஒரு பாக அளவுதான் இந்த ஹைவேஸ் டிபார்ட் மெண்டில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அதிகாரிகளை அதிகம் கொடுத்து இந்த ரோடுகளை நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கீழ்க்குறிச்சியிலிருந்து நெய்மலிக்கு போகும் ரோடு சாங்ஷன் ஆகிப் பல வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் சாலே கூட செய்யப்படவில்லை. பட்ஜெட்டில் ரூபாயை மட்டும் ஒதுக்கிவிட்டால் போதாது. அது நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி நடப்பதற்கு மேற்கொண்டு அதிகாரிகளும், மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் “கோஸ்டல் ஹைவேஸ்” என்று ஒரு ஸ்கீம் போடப்பட்டது. அது இப்பொழுது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. கடலோரத்தில் இருக்கக்கூடிய அநேக கிராமங்களை இணைக்கக்கூடிய ஒரு

29th March 1958] [Sri A. R. Marimuthu]

நல்ல திட்டம் இது. இதனால் மீன் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும், உப்பு தொழில் ஈடுபட்டு உள்ளவர்களுக்கும் வசதிகள் ஏற்படும்படி இந்த திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்காவிட்டாலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அநேக கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அதை ஒட்டி கிராமங்களை இணைக்கும்படி ரோடுகள் போட்டால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். இதற்காக தனியாக நிலங்களை வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தக் கால்வாய் கரைகளை ரோடுகளாகச் செய்து விட்டால் புதிதாக நிலம் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதைப்பற்றி இறிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்டால் கால்வாயின் கரையோரம் கெட்டுப் போய்விடும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக அங்கங்கே பள்ளங்கள் குழிகள் வெட்டி விடுகிறார்கள். அதனால் லைன் கூடப் போக முடியு த்தலை. ஜில்லா போர்டிலிருந்து கண்காணித்துக்கொள்வதற்காக பணம் கொடுத்தால் முக்கியமான ரோடுகளாக பராமரிக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அவர்களிடமிருமி இருக்கும் சிறிய ரோடுகளையே சரிவர பராமரிக்க முடியாமல் இருக்கும் பொழுது அவர்கள் பணத்திற்கு எங்கே போவார்கள். ஆகையால் நாம் இறிகேஷன் டிபார்ட் மெண்டுக்கு ரோடு மானியமாகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும். ஜில்லா போர்டுகள் கொடுப்பார்கள் என்று இருந்தால் அது நடைபெறாத காரி யம். ஆகையால் ஆற்று ஓரங்களில் இருக்கும் ரோடுகளை சரியாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் நாம் காரியங்களை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரங்களில் இருப்பவர்கள் கூட ரோடு வசதிகள், தண்ணீர் வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் நிலைமை மிகவும் கேவலமாக இருக் கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நகரப்புறங்களில் செய்து கொடுக்கும் வசதிகளைவிட கொஞ்சம் அதிகமாகவே கிராமங்களுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri V. S. MANIKKASUNDARAM : ஸார், இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பொது மராமத்து இலாகாவும் நீண்ட சாலை இலாகாவும் ஒன்றாக இணைப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருப்பதாக தெரியவருகிறது. இப்பொழுது பொது மராமத்து இலாகாவில் காலதாம தம் ஆகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படியிருக் கும்பொழுது இந்த இரண்டு இலாக்காக்களையும் ஒன்றாக இணைத்தால் நல்ல முறையில் வேலைகள் செய்வதற்கு உகந்தது அல்ல என்று தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதை பணிவோடு தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு இலாக்காக்களையும் தனித் தனியாக இயங்கிகொண்டிருப்பது மிகவும் அவசியம். என்ஜினியரிங் காலேஜிலே ஹைவேஸ்க்கு ஒரு தனி ஸப்ஜெக்டாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கல்லூரியிலே இந்த இரண்டையும் தனித்தனியாக பிரித்து பாடம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது பிறகு உத்தியோகத்திற்கு வரும்பொழுது மட்டும் இவைகள் இரண்டும் இணைத்து இயங்கச் செய்வது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த அதிகாரிகளுக்கு கொடுத்த ஸ்பெஷலைஸ் டிபார்ட்மென்ட் நமக்கு பூரணமாகக் கிட்டாது.

பி. டபிள்யூ. டி. ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்களைச் சார்ந்த கண்டி ராக்டரைப்பற்றி ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சா வூர் ஜில்லாவில் கண்டிராக்டர்களுக்கு பல கண்டிராக்டர்கள் மிகவும் குறைந்த விகிதாசாரத்தில் விண்ணப்பத்தை அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்துக் விடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் மற்றவர்கள் தங் களுக்கு போட்டியாக வரக்கூடாது என்பதுதான். இவர்கள் வேலையை சரியாக பூர்த்தி செய்யாமல் பிணைஷியல் வருட கடைசியில் அரசாங்கத்திற்கு

[Sri V. S. Manikkasundaram] [29th March 1958]

பணத்தை சரண்டர் செய்துவிடுகிறார்கள். பிறகு அடுத்த வருஷம் அதிக தொகைக்கு வேலையை எடுத்துக்கொண்டு நிறைய லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல முற்படுகிறேன். அம்மாதிரி பர்செண்டேஜ் குறைத்து கொடுத்து அந்தத் வருஷக் கடைக்குள் வேலை செய்ய முடியாமல் தொகையை திருப்பி அரசாங்கத்திற்கு சரண்டர் செய்தால் அப்பேர்ப்பட்ட கண்டிராக்டர்களை கண்டிராக்டர் லிஸ்டிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்தும் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டு அந்த வருஷத்திலே வேலையை முடித்தால் தான் லிஸ்டில் இருக்க முடியும் என்று உணர்ந்து வேலையை துரிதமாக செய்வார்கள்.

ஈரோடு நகரத்தில், என்னுடைய தொகுதியில், அநேக அரசாங்க அலுவலர்கள் வாடகை கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. அவையாவன : குபரிண்டென்டிங் என்ஜினியர் ஆபீஸ், Hydro-Electric-Generation டிவிஷன் என்ஜினியர் (ஹைவேஸ்) ஆபீஸ், பெய்லுடி ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் கோவாபரேடிங் சொசைட்டி ஆபீஸ், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ், சப்-கோர்டு, டிஸ்ட்ரிக்ட் வெடரினரி ஆபீஸ், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜன்கேஷனல் ஆபீஸ் ஆபீஸ், லாண்டு மார்ட்ரேஜ் பாங்கு, பிளாக்கு டெவலப்மெண்டு ஆபீஸ், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள், கம்யூனிடி பிராஜக்ட் இண்டஸ்ட்ரிஸ்-பிராஜக்ட் எக்ஸ்ப்ளூடிங் ஆபீஸ் ஆபீஸ்.

11 50 a.m. அவைகள் போக மத்திய அரசாங்க அலுவலகங்களாகிய வருமான வரி இலாகா, போஸ்டாபீஸ் முதலிய அலுவலகங்கள் வாடகை கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. இப்படி எவ்வளவோ கட்டிடங்களில் அரசாங்க அலுவலகங்கள் வாடகை கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படுகிறது. அதனால் ஊரில் வீட்டு நெருக்கடியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அலுவலகங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் வீடுகள் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கம் இந்த இட நெருக்கடியை நிவர்த்திக்க ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இந்த இட நெருக்கடியை நீர்த்து வைக்க அரசாங்கம் ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமைத்து வைக்க வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது அரசாங்கத்தினிடம் மூன்று நான்கு திட்டங்கள் தான் இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்கப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. சில தலைமை காரியாலயங்கள் ஈரோட்டில் இருக்கின்றன. ரிவினியூ, ஜாடிஷியல், போலீஸ் போன்ற இலாகாக்கள் இன்னும் பிரிவினையாகாமல் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இன்னும் தலைமை காரியாலயங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. அவைகளின் காரியாலயங்கள் ஈரோட்டில் அமைக்கப்படப்போவதாக பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னதாக அவைகளுக்கு வேண்டிய கட்டடங்களை கட்டி பூர்த்தி செய்த பிறகு அவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீழ் பவானி திட்டப் பிரதேசத்தில் கழிவு தண்ணீர் போவதற்கு என்று பாலங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. அமைக்கப்பட்ட பாலமும் சரியான நிலைமையில் இல்லை. அதனால் புதுப்பாலம் கட்டுவதற்கு முன்னதாக இருக்கும் பாலத்தையே நன்றாக பழுது பார்த்து சரியான முறையில் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அடிக்கடி பழுது பார்த்து வரவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மற்ற காரியங்களையும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீழ் பவானி திட்டப் பிரதேசத்தில் எழுமாத்தூர் கிராமத்திற்கு பக்கத்தில் குள்கூம்பள்ளம் என்ற ஒரு பள்ளம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பாலம் கட்டி தண்ணீர் அதன் மேல் விழந்து செல்லும்படியாக கட்டினார்கள். அதன் மேல் சிமென்ட் காங்கிரீட் போட்டார்கள். அதன் மேல் தண்ணீர் போய் அந்த காங்கிரீட் அடித்துக்கொண்டு போய், வியமென்ட்

29th March 1958] [Sri V. S. Manikkasundaram]

பகுதி மாத்திரம் இருக்கிறது. பள்ளம் அப்படியே இருக்கிறது. மணல் பக்கம் அப்படியே இருக்கிறது. மற்ற பாகங்கள் அரித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. அதனால் அந்தப் பாலத்தின் மீது வண்டியோ அல்லது மற்ற எந்த வாகனமோ போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தை பரிசீலனை செய்து இப்படி அடித்துக் கொண்டு போகும் படியாக கட்டியதற்கு யார் பொறுப்பு என்று கண்டு பிடித்து அந்த அதி காரியின் பேரிலோ அல்லது அந்த நபர் பேரிலோ சரியானபடி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த வேலையை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(டிபுடி ஸ்பீக்கர் தலைமை வகித்தார்.)

இதுபோக எங்கள் பகுதியில் பல பள்ளங்களுக்கும், ரோடுகளுக்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை கவனித்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஈரோடு நகரத்தில் ஒரு பகுதிக்கு குடி தண்ணீர் வசதித் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு மற்ற பகுதிகளுக்கு அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படாமல் இருக்கிறது. நிதி நிலைமை அனுமதியாத காரணத்தால் அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலைகளுக்காக வேண்டிய சாமான்கள் எல்லாம் சேகரிக்கப் பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெளி நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய சாமான் களும் உள்நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய சாமான்களும் வரவழைக்கப்பட்டு பூர்த்தி செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்நாட்டிலிருந்து வரவேண்டிய சில சாமான்கள் மட்டும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வேலைகள் தான் பாக்கியாக இருக்கிறது. ரிசர்வாயர் விஸ்தரிப்புத் திட்டம், எலெக்ட்ரிக் மோட்டார் இன்ஸ்டலேஷன் இவைகள் போன்ற வேலைகள் தான் பாக்கி இருக்கிறது. அதனால் இந்த வேலைகளை எடுத்து நடத்தும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளை எடுத்து நடத்தினால் நகர அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எடுத்து வேலை செய்யக்கூடிய சர்க்கார் அலுவலகங்கள் விஸ்தரிப்புக்கு இது உதவியாக இருக்கும். நகரத்தை பிரமாதமாக விஸ்தரிப்பதற்கு இது ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட யோசனைகளை யெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* Sri K. RAMASUBBU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாகாணம் போக்குவரத்து அமைப்பில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைப் பலர் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்த போதிலும் நமக்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கப்படும் மானியம் முழுவதையும் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்ற முறையில் நமது இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் வேலை செய்து வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய பொறுப்பை இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை நம் மீது சுமத்துகிறார்கள். அதற்கு சில அபிப்பிராயங்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரோடுகள் போடுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் மானியம் பூராவும் செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. கடந்த மூன்று வருஷங்களாக எங்கள் மாவட்ட நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் வந்ததால் அதைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் அதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ரஸ்தா போடுவதாக இருந்தால் அதை பூயிஸ்தான் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இனிமேல் ரஸ்தா அமைப்பை அசாயத்தில் போட்டு டைலாம் என்கிற ஒரு கருத்தை கண்டு பிடித்து விட்டார்கள் என்றால் அப்பொழுது அதை அமைப்பது சுலபமாக இருக்கும். அதன் பிறகு ரஸ்தாக்களை சுலபமாக அமைத்து விடலாம். எங்கள் மாவட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின்

[Sri K. Ramasubbu] [29th March 1958]

மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிற மான்யத்திலிருந்து போடக்கூடிய ரஸ்தாக்கள் பல இருக்கின்றன. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக எங்கள் ஜில்லாபோர்டு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியால் ரஸ்தாக்களைப் போடவே முடியவில்லை. நம்முடைய இன்ஜினியர்கள் பெரும் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டும் அவைகளைப் போட முடியவில்லை. ஒவ்வொரு இன்ஜினியரும் தங்கள் காலத்திலேயே அந்த ரஸ்தாக்களை அமைத்து அந்தப் பெருமையை தாங்களே அடைய வேண்டும் என்று பெரும் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டும் கூட அங்கே ரஸ்தாக்களைப் போட முடியவில்லை என்றால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் எப்படி ரஸ்தாக்கள் போடப்படுகின்றன என்பது. சில கிராமங்களில் ரஸ்தாக்களை அமைப்பதற்கு நிலங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். சில கிராமங்களில் நிலத்தைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரயில்வேயின் போட வேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி அவர்களுக்கு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் நமக்கு இல்லாத காரணத்தால் அப்படி ரஸ்தாக்களைப் போட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை. இப்பொழுது நமக்கு இருக்கிற அதிகாரம் பிரகாரம் அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ரயில் யன் போடுவதற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தைப்போல் நமக்கு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் நாமும் உடனே ரஸ்தாக்களைப் போட்டு விடலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரத்தை நாம் ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரத்தை நமக்குக் கொடுத்தால் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற மான்யத்தில் ஒரு நயா பைகாவைக்கூட நாம் செலவழிக்காமல் விட்டு விட மாட்டோம். செலவழிக்க முடியவில்லை என்று கூறமுடியாது. ஆகவே அரசாங்கம் இதை கவனித்து இந்த நில ஆர்ஜிதம் செய்வதை மிகவும் சிக்கிரத்தில் அமுல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிலம் கிடைக்கவில்லை அதனால் ரஸ்தா போடவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது.

எனது தொகுதி கடம்பூர் தொகுதி. அது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அது பெரும் புகழ் பெற்ற தொகுதி என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டில் சுதந்திரம் அடைவதற்குப் பெரும் தியாகம் செய்த தலைவர்களைப் பெற்றெடுத்த தொகுதி எங்கள் தொகுதி. ஒட்டபிடாரன், கப்பல் ஓட்டிய தமிழன், செக்கு இடித்த செம்மல் இப்படி பல வகைகளில் புகழ் பெற்ற பெரும் தலைவர்களைப் பெற்றெடுத்த தொகுதி எங்கள் தொகுதி. அப்படிப்பட்ட ஒட்டபிடாரன் தொகுதி எங்கள் பிரக்காவில் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நாங்கள் இருக்கிற தொகுதிகளுக்குப் பக்கத்தில்தான் கட்டபொம்மன் இடமாகிய பாஞ்சாலங்குறிச்சி இருக்கிறது. இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு பாடுபட்ட தலைவர்கள் எங்கள் தொகுதியில் தான் இருந்தார்கள். அந்த பெருமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மாபெரும் பெரும் தலைவர்களைக் கொண்டது கடம்பூர் தொகுதி என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் பிறந்த ஒட்டபிடாரன் பிராந்தியத்தையும் கட்ட பொம்மன் பிறந்த பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பிரதேசத்தையும் சேர்ப்பதற்கு நடுவில் இருக்கும் நேரடியான தூரம் மூன்று மைல்கள் தான். ஆனால் இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் இருந்த இந்த இரண்டு இடங்களையும் இணைப்பதற்கு ஒரு ரஸ்தாவை அமைத்துக் கொடுங்கள் என்று பல தடவை கேட்டோம். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் இன்னும் ஒரு திட்டத்தையும் போடவில்லை. இப்படிப்பட்ட பெரும் தலைவர்கள் இருந்த பகுதிக்காவது உடனடியாக ஒரு ரஸ்தாவைப் போட்டுக் கொடுக்கும்படியாக இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எனது தொகுதியைப்பற்றி நண்பர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் பேசி விட்டார். எட்டையாபுரம் ரஸ்தா போடப்படாமலேயே இருந்தது. அதிருஷ்ட வசமாக நேரு வரப்போகிறார் என்பதற்காக அந்த ரஸ்தாவை அவசர அவசரமாகப் போட்டார்கள். அவர் வந்தாரோ வரவில்லையோ ரஸ்தாவைப் போட்டு விட்டார்கள். சுமார் இருபது வருஷங்களாக

29th March 1958] [Sri K. Ramasubbu]

போடப்படாமல் இருந்த ரோடு வெகு சீக்கிரத்தில் போட்டு விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரும் பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அந்த ரஸ்தாவுக்கு தார் போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. எட்டையாபுரம் முதல் விளாத்திக்குளம் வரையிலுள்ள ரஸ்தாவில் ஒரு பாலம் இருக்கிறது. அதில் இரண்டு மூன்று கற்கள் உடைந்திருக்கின்றன. எனது தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே அது உடைந்திருந்தது. அப்பொழுது கேட்டார்கள், “நீங்கள் எம்.எல்.ஏ. வாக போனால் இந்த இரண்டு மூன்று கற்களைக் கட்டிக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வீர்களா” என்று கேட்டார்கள். நான் எம்.எல்.ஏ. வாக வந்து ஒரு வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் அங்கு அந்த சிறிய பாலத்தில் அதாவது ஆறு அடி நீளத்திலுள்ள பாலத்தில் கல் இன்னும் போடப்படவில்லை. ஏன் போடவில்லை என்று அங்குள்ளவர்கள் என்னைக் கேட்கிறார்கள். எனையா எவ்வளவு நாட்களாகியும் இன்னும் போடப்படவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, குறிப்பாக இந்த பாலத்திற்கு கற்களைப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வேலைக்கு 2,000 ரூபாய்க்குமேல் எஸ்டிமேட் போகாது என்று நினைக்கிறேன். அதை எடுத்து சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விளாத்திக்குளத்திலிருந்து அருப்புக்கோட்டைக்கு ஒரு “இண்டர் டிஸ்ட்ரிக்ட்” ரோடு இருக்கிறது. அங்கே வைப்பாற்றில் ஒரு “காஸ்வே” இருக்கிறது. இது மிகச் சிறந்த காஸ்வே. அது சிறிய உயரத்தில் இருக்கிறது. இரண்டு அடி வெள்ளம் வந்தால்கூட ரஸ்தா போக்குவரத்து நின்றபிறகு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே ஒரு மாதக்கணக்கில், இரண்டு மாதக் கணக்கில் போக்குவரத்து இல்லாமல் அடைப்பட்டுவிட்டது. அதனால் மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விளாத்திக்குளத்திலிருந்து கோவில்பட்டிக்கு இந்த ஒரே வழிதான். மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கு வரும் மக்கள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விளாத்திக்குளத்தில் ஒரு உயர் நிலை பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. எட்டையாபுரத்தில் ஒரு உயர் நிலை பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. விளாத்திக்குளம் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதுவதற்கு எட்டையாபுரம் ஸ்கூலுக்கு வர வேண்டும். என்னென்றால் விளாத்திக்குளத்தில் போதிய மாணவர்கள் இல்லை. பரீட்சை சமயத்தில் வெள்ளம் வந்துவிட்டால் இந்த மாணவர்கள் இந்தப் பக்கம் போக முடியவில்லை. இந்த காஸ்வேயை ஒரு பாலமாக கட்ட வேண்டும். பாலம் கட்டுவதற்கு செலவு அதிகமாகும் என்று சொல்லுவார்கள். நீர்ப்பாசன இலாகாவின் கையில் கொஞ்சம் இதைக் கொடுங்கள். அதில் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. வைப்பாற்றில் ஒகின்ற ஜலம் சமுத்திரத்தில் போய் வீணாகிவிடுகிறது. வைப்பாற்றில் ஒரு அணை கட்டுவதற்கு யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஆட்சேபணை சொன்னால், கடல் தான் என்னிடம் வந்து விழக்கூடிய தண்ணீரை தேக்கி நிறுத்திவிட்டீர்களே என்று சொல்லலாம். ஆகவே, அங்குள்ள வைப்பாற்றில் ஒரு அணையை கட்டி நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய பல நன்மைகளைச் செய்யலாம். அணையை கட்டி அதன் மேலே ரஸ்தாவை போடுங்கள். இந்த இரண்டு திட்டங்களும் அவசியம் தேவை. இதை கூடிய சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேம்பார் மிக அழகான ஊர். கடல் கரை ஓரமாக இருக்கக்கூடிய ஊர். அங்கு வசிக்கும் பெருமக்கள் மீன் பிடிக்கும் மக்கள். அவர்களில் பெருவாரியானவர்கள் இலங்கையிலே சென்று தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார்கள். இப்பொழுது இலங்கையிலிருந்து பெரும்பாலான மக்கள் இங்கே திரும்பிவிட்டார்கள். முக்கியமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வேம்பார் மீன் என்றால், ஒவ்வொரு வருக்கு வாயில் ஜலம் ஊரும். அவ்வளவு ருசியாக இருக்கக்கூடிய மீன்களை பிடித்துக்கொண்டு வரும் தொழிலாளர்கள் இந்த கிராமத்தில் வசிப்பவர்கள். இவர்கள் விளாத்திக்குளம் வரவேண்டுமானால் 14 மைல் இருக்கிறது. “பாமின் ரிஸ்ப் ஸ்கீமின்” கீழ் ஒரு ரோடு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த ரோடு சில சமயங்களில் நன்றாக தோன்றும். சில மயங்களில் மழை பெய்து விட்டால் கரிசுக்காடு தான். மனிதர்கள்

[Sri K. Ramasubbu] [29th March 1958]

நடக்கவே முடியாது. ஒரு சமயம் முதல் அமைச்சரோடு நான் இந்த ரோட்டில் சென்றபொழுது ரோடு நன்றாக இருக்கிறதே, பஸ் ரூட் கூட போட்டுவிடலாம் போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பஸ் ரூட்டும் சாங்ஷன் ஆகிவிட்டது.

DEPUTY SPEAKER : One minute more.

SRI K. RAMASUBBU : கூடிய சீக்கிரம் அதற்கு வேண்டிய உபகாரங்களைச் செய்து மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் எம்.எஸ்.எ.வாக ஆனதற்கு அதிகப்படியாக ஒன்றும் செய்யவேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை. இந்த ஐந்து வருஷங்களுக்குள் இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் எப்படியாவது நிறைவேற்றிக்கொடுத்தால் நான் என் தொகுதிக்கு என் கடமையைச் செய்தவன் ஆவேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 2, 3 வருஷங்களில் 3, 4 “ டிரையினிங் ஸ்கூல்கள் ” என் மீது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு பேசிய பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலவித குறைபாடுகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமான குறைபாடு மராமத்து இலாகாவில் கண்டிராக்டர் களுடைய ஊழல்கள் மலிந்து விட்டது என்பது தான். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் இதைச் சொல்லவில்லை. பழைய அமைச்சர் ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மின்சார இலாகா ஊழியர்கள் மகா நாட்டில் பேசுகின்ற பொழுது மராமத்து இலாகாவில் கண்டிராக்டர்களின் ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன என்று அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி அவர் சொல்லியிருப்பது மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அந்த மானை போக்கிக் கொள்வதற்கு வேண்டி மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், ஒரு தனி குழுவை அதற்காக நியமித்து எந்த வகையில் கண்டிராக்டர்கள் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள் என்பதை கண்டு பிடித்து விளக்கம் தர வேண்டும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களே, 1958-59-ம் ஆண்டு மராமத்து இலாகா மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு பேசிய பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலவித குறைபாடுகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமான குறைபாடு மராமத்து இலாகாவில் கண்டிராக்டர் களுடைய ஊழல்கள் மலிந்து விட்டது என்பது தான். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் இதைச் சொல்லவில்லை. பழைய அமைச்சர் ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மின்சார இலாகா ஊழியர்கள் மகா நாட்டில் பேசுகின்ற பொழுது மராமத்து இலாகாவில் கண்டிராக்டர்களின் ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன என்று அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி அவர் சொல்லியிருப்பது மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அந்த மானை போக்கிக் கொள்வதற்கு வேண்டி மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், ஒரு தனி குழுவை அதற்காக நியமித்து எந்த வகையில் கண்டிராக்டர்கள் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள் என்பதை கண்டு பிடித்து விளக்கம் தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தில் ரோடுகளில் டிராம் லைன்கள் இருக்கின்றன. டிராம்கள் ஓடுவது நின்று பல ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட, அந்த லைன்களை இது வரையில் ரோடுகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்த வில்லை, அதனால் சைக்கிளில் செல்லுபவர்கள், சைக்கிள் டிரயர் அதன் சந்துகளில் மாட்டிக்கொண்டுவிடுவதால் சில சமயங்களில் ரொம்பவும் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அதுமாதிரியல்ல. குறுக்கே ரஸ்தாக்களை கடந்து செல்பவர்கள் இந்த லைன்களில் அடிபட்டு கீழே விழுந்து சில சமயங்களில் விபத்துக்களாகுட நேரும் நிலைமை உண்டாகிறது.

நகர் புறங்களிலே ரஸ்தாக்கள் பழுது பார்க்கும் வேலை பகல் நேரத்தில் செய்யப்படுகிறது. பகலில் ஜனக்கூட்டம் அதிகமாக இருப்பதால், அதை முன்னிட்டு அங்கு வேலை செய்கின்ற ஆட்கள் சரிவர வேலை செய்ய முடியாதபடி நடுவே வேலையை நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நெருக்கடியான ஜன நடமாட்டம் இருக்கும் நகர்புறங்களிலே பகல் நேரத்தில் ரஸ்தாக்களை பழுது பார்க்கும் வேலையை செய்யாமல், இரவு நேரங்களில் அந்த வேலையை நடத்தினால் நமக்கும் பணம் மிச்சப்படும், மக்கள் போக்குவரத்திற்கும் நடக்கல் இருக்காது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

29th March 1958] [Sri S. M. Annamalai]

அடுத்தபடியாக, “ நியூரோட்ஸ் மெடலிங் அண்டு டாரிங்காக ” இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 284.39 லட்சம். ஆனால் செலவிடப்பட்ட தொகை 1956-57-ல் ரூ. 24.33 லட்சம், 1957-58-ல் ரூ. 30.71 லட்சம், 1958-59-ல் ரூ. 32 லட்சம் செலவழிக்க உத்தேசம். ஆக இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ ரூ. 87.04 லட்சம் செலவழித்திருப்பார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்காக ஒதுக்கிய பணத்தில் செலவிடத் தொகை மீதியிருக்கும் பணம் ரூ. 197.35 லட்சம். இதை இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவழிக்க முடியுமா? ஏன் இவ்வளவு தாமதப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கிய பணம் ரூ. 284.39 லட்சம். ஆனால் சர்க்கார் இது வரையில் செலவழித்திருக்கும் பணம் ரூ. 87.04 லட்சம். இரண்டு ஆண்டுகளில் மீதியிருக்கும் பணத்தை அதாவது ரூ. 197.35 லட்சம் செலவழிப்பது என்றால் முடியுமா? ஏன் இப்படி கொடுத்த பணத்தை சரிவர செலவிடாமல் மீதப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். “ பிரிட்ஜ் ஸுப்விஷன் ”, “ ரோடு ஸுப்விஷன் ” இருக்கிறதே, அது மிகமிக மோசம். நமது ராஜ்யத்தில் மராமத்து இலாகாவில் கண்டிராக்டர் சரிவர நடத்த முடியவில்லை. உதாரணமாக ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1957-ம் ஆண்டு வெள்ளம் வந்ததில் வேலூரிலிருந்து வானியம்பாடி செல்லும் பாதையில் ஏறத்தாழ 11 வாராவதிகள் உடைந்து விட்டன. அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளிடம் “ ஏனையா இவைகளை ரிப்பேர் செய்யவில்லை? ஏறத் தாழ் இரண்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டனவே? ” என்று கேட்டால், அவர்கள் “ இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நாங்கள் திட்டங்கள் தயாரித்துக்கொடுத்ததற்குப் பிறகு தான் இவை உடைந்திருக்கின்றன. அதற்கு முன்பே இவை உடைந்திருந்தால் இவைகளை ரிப்பேர் செய்யும் திட்டத்தை அத்திட்டங்களுடன் சேர்த்திருப்போம் ” என்று தமாஷாக பதில் சொல்கிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கேட்கும் கேள்விக்கு நல்ல முறையில் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் தமாஷாக பதில் சொல்கிறார்கள். மராமத்து இலாகாவின் நிர்வாகம் இந்த மாதிரி இருக்கிறது. மேலும், சென்னை-வில்லிவாக்கம் ரோடு நல்ல நிலைமையில் இல்லை. மழை காலத்தில் அந்த ரோட்டில் ஆங்காங்கே தண்ணீர் தேங்குகிறது. அங்குள்ள கார்ப்பொரேஷன் உறுப்பினர் ரோடை ஆங்காங்கே வெட்டி வெட்டி தேங்கியிருந்த தண்ணீரை அப்புறப்படுத்தி வந்தார். அந்த ரோடு சரிவர செப்பனிடப்படவில்லை. அதன் காரணமாக சென்ற 27-ம் தேதி இரவு அந்த ரோடில் ஒரு விபத்து ஏற்பட்டது. அப்போது ஒரு பஸ் பள்ளத்தில் இறங்கியபோது ஒரு லாரியின் மீது, மோதியது. பஸ்ஸில் இருந்த பல பிரயாணிகள் காய மடைந்தனர். காயமடைந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். மராமத்து இலாகாவின் போக்கு இவ்வாறு இருக்கிறதென்றால், இதைவிட அவல நிலை வேறு என்ன இருக்கிறது?

அதற்கடுத்தபடியாக ராஜபவனத்திற்கு ஆண்டு தோறும் ரூ. 2,21,000 ஒதுக்கப்படுகிறது. ராஜபவனத்திற்கு எதற்காக இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது? இந்தப் பணம் பூராவும் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது மீதிருக்கிறதா என்பது பற்றி சர்க்கார் புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறார்களா? இல்லை. அந்தப் பணம் முழுவதும் செலவழிக்கப்பட்டதா என்ற விவரத்தைக்கூட சர்க்கார் கொடுப்பதில்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக 1,976 மைல் நீளமுள்ள புதியசாலைகள் அமைக்கவும், ஏற்கனவே இருப்பதில் 1,840 மைல் நீளமுள்ள சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்யவும், 329 பாலங்களைக் கட்டவும் அல்லது அபிவிருத்தி செய்யவும் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அடிகாசு சொல்லியிருக்கிறார். இவைகளைச் செய்ய “ உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது ” என்பதுகுறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் 1957-ம் ஆண்டில் இம் மாதிரி உத்தேசிக்கப்பட்ட எல்லா புதிய ரோடுகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கனம் அமைச்சர் தெரிவிக்கிறாரா? இல்லை! ஒவ்வொரு ஆண்டும் “ இவ்வளவு ரோடுகள் போடப்போகிறோம். இவ்வளவு ரோடுகளைப் பராமரிக்கப்போகிறோம் ” என்ற புள்ளி விவரங்களை கனம்

[Sri S. M. Annamalai] [29th March 1958]

அமைச்சர் தருகிறே தவிர, “எங்களால் இவ்வளவு ரோடுகளைப் போட முடிந்தது.” என்ற புள்ளிவிவரங்களைத் தருகிறா ? இல்லையே! இப்போது சுமார் 197.35 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படாமல் மீந்திருக்கிறதே! மாவட்ட அலுவலகங்களுக்கு சர்க்கார் தருந்த பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா? இல்லை. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சந்திமங்கலம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டுமென்று கோரி, அதற்காக அக்கிராம மக்கள் ரூ. 2,000 பொலிவிடக் கொடுத்த விட்டார்கள். ஆனால் இன்னும் பள்ளிக்கூடம் கட்டப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் கேட்டால் ஜில்லா போர்டார் “எங்களிடம் பணம் இல்லை. நாங்கள் என்ன செய்வது?” என்று சொல்கிறார்கள். மேலும், அதே ஜில்லாவில், கஸ்பாகரணை என்ற கிராமத்தில் ரோடு போட வேண்டுமென்று கோரி, அந்த கிராம மக்கள் ரூ. 2,000 பொலிவிடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இன்னும் ரோடு போடப்படவில்லை. காரணம் கேட்டால், ஜில்லா போர்டார் “எங்களிடம் பணம் இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசியலாளுக்கு என் இந்த அவல நிலை? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 1956-57-லிருந்து இவ்வாண்டுவரை இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவழிக்கப்பட்டது மொத்தம் ரூ. 87.04 லட்சம், செலவழிக்கப்படாமல் மிச்சமாக இருப்பது மொத்தம் 197.35 லட்சம் ரூபாய். இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, ஜில்லா போர்டுக்கு சர்க்கார் பணம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இந்தக் காரணங்களினால், மராமத்து இலாகாவுக்கான மானிய கோரிக்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபனையை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். மராமத்து வேலைகளை துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்கான மானிய கோரிக்கையின் போது நான் எடுத்துக்கூறிய குறைகள் குறித்து கனம் அமைச்சர் பதில் சொல்லவில்லை. இப்போது நான் கூறிய விஷயங்கள் குறித்தாவது அவர் பதில் சொல்ல வேண்டும். இந்த விஷயங்கள் குறித்து அவர் பதில் சொல்ல முடியாது. நான் கூறிய விஷயங்கள் குறித்து பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபனையை நான் ஆதரிக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் தாம் சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையில், இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை ரோடுகள் இருக்கின்றன என்பது பற்றியும், அவைகளில் சிலவற்றிற்காக எவ்வளவு மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதுபற்றியும் விஸ்தாரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நெடுஞ்சாலைகள் (ஹைவேஸ்) மத்திய சர்க்காரின் ரோடுகள் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் நம் சர்க்காரிடமிருந்து பண உதவிகள் பெறப்பட்டு அந்த ரோடுகள் சம்பந்தமான வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. அதே மாதிரித் தான் ஸ்டேட் ஹைவேஸும். அதுவும் தம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது. அந்த ரோடுகளும் ஹைவேஸ் இலாகாவால் பராமரிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இப்போது மத்திய சர்க்கார், ரோடுகள் பராமரிப்பற்கு ஏதோ பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். மத்திய ரோடு நிதியிலிருந்து இன்னும் சில முக்கியமான வேலைகளுக்கு பணம் கொடுத்துவருகிறார்கள். தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் மத்திய சர்க்காரால் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தார் போடப்பட வேண்டிய இடங்களில் தார் போட்டும், கிமெண்டு காக்கிரீட் போடப்பட வேண்டிய இடங்களில் கிமெண்டு காங்கிரீட் போட்டும் அவைகளை மத்திய சர்க்கார் பராமரித்து வருகிறார்கள். இதை நான் பாராட்டுகிறேன். வராவதிகளை அகலப்படுத்த வேண்டிய இடங்களில் அகலப் படுத்தி வருகிறார்கள். வராவதிகள் எல்லாவற்றையும் அவசியமான இடங்களில் அகலப்படுத்த போதிய மான்யத்தைக் கொடுத்து இந்த வேலையை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். மேலும், ரோடுகளில் தார் போடாத இடங்களில் எல்லாம் தார் போட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி நம்முடைய ஸ்டேட் ஹைவேஸைப் பொறுத்த மட்டிலும், அனேக இடங்கள் பழுது பார்த்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. வராவதிகளை அகலப்படுத்த வேண்டிய இடம்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [29th March 1958]

இருக்கிறது. தார் போட வேண்டிய இடங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் துரிதமாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இருந்த போதிலும் கூடிய சீக்கிரத்தில் பூர்த்தியாகாத வேலைகளை உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேஜர் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்திலிருக்கும் எல்லா ரோடுகளையும் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் சர்க்கார் எடுத்துப் பழுது பார்த்தாக வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான் அதைப் பற்றி முன்பே பட்டுஷ்ட விவாதத்தின் போது பேசியிருக்கிறேன். இப்போதும் பேச விரும்புகிறேன். அந்த ரோடுகளையெல்லாம், ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கடைசி வரையில் காத்துக்கொண்டிருக்காமல் துரிதமாக பூரா ரோடுகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து வந்தால்தான் அந்த ரோடுகளெல்லாம் நன்றாக இருக்கும். ஜில்லா போர்டில் போதிய பணம் இல்லாத காரணத்தால், அவர்களிடமே அதை விட்டு வைத்திருந்தால் போட்ட ரோடுகளெல்லாம் பாழாய்விடும் என்றும், அதன் காரணமாக அதிக தொகை இன்னும் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும் நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரையில் காத்திருக்காமல் இரண்டாயிரம் மைல் இன்னும் எடுக்க வேண்டிய சாலைகளை உடனே நம்முடைய சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

இதர கிராம ரோடுகளும் சரியான முறையில் ஜில்லா போர்டாரால் பராமரிக்கப்படவில்லை. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளின் கீழ் அதிகப் பணம் செலவழித்து அனேக ரஸ்தாக்களை நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் போட்டிருந்தபோதிலும், போட்ட ரஸ்தாக்களெல்லாம் அனேக இடங்களில் பாழ் அடைந்திருக்கின்றன. எந்த இடத்தில் ரோடு போட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்துப் போடப்பட்ட ரோடுகள் இன்று இருக்கிற இடம் தெரியாமல் போய்விட்டன. இன்னும் அனேக இடங்களில் கிமெண்டு குழாய் வைக்கப்பட்ட இடங்களில் வாராவதி கட்டப்படாமல் குழாய்கள் பூயிக்குள்ளே போய்விட்டன. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அதற்காகவும் பொருளுதவி கொடுத்து உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், ஜில்லா போர்டுகளையெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் முடிவிட்டு, பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வரப்போகிறது. அதைப்பற்றி ஒரு மசோதா வந்தது. சர்க்கார் ஒரு கமிட்டி போட்டு, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை எப்படித் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்து கொண்டு வருகிறது. அது எப்படி இருந்த போதிலும், நான் முன்பு ஒரு தடவை இந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். அதையே இப்பொழுதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே, அப்பொழுதே தேர்தல் வைத்து விட்டு ஜில்லா போர்டுகளை நடத்திக்கொண்டு வந்தால், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் வரும் காலத்தில் அவைகளையெல்லாம் திருத்தியமைப்பதற்கு சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், ஏதோ சில அரசியல் விஷயமாகத்தான் இவைகளைச் செய்யவில்லை என்றும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அது எப்படியிருந்த போதிலும், போட்ட ரோடுகளை உடனடியாக பழுது பார்ப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

தவிர, நம்முடைய மாகாணத்தில் அனேக கிராமங்கள் ஜீப் கூட போக முடியாதபடி பாதை வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. முக்கியமாக எங்கள் ஜில்லாவில் பாதை வசதி சரியானபடி இல்லாத கிராமங்கள் அனேகம் இருக்கின்றன. இன்னும் அனேக ஜில்லாக்களிலும் அம்மாதிரி இருக்கலாம். அவைகளையெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக்கொண்டு, போக்குவரத்துக்கு வசதியாக, குறைந்த பட்சம் மாட்டு வண்டிகளாவது போடும்படியான ஒருமார்க்கத்தை சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பிராந்தியங்களெல்லாம் அனேக இடங்களில் ரோடு என்பதே கிடையாது. மக்கள் ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ கிராமங்களுக்கு ரஸ்தா இருக்கிறது என்ற முறையிலாவது பாதைகள்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [29th March 1958]

அமைத்துக்கொடுத்தால் போதும். பின்னால் பணம் நிறையக் கிடைக்கும் போது அந்தப் பாதைகளை அபிவிருத்தி செய்யலாம். அல்லது மெட்டல் ரோடுகளாகப் போட்டுக்கொள்ளலாம். அது விஷயத்தை பின்னிட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்கும் சில கிராண்டுகளெல்லாம் சர்க்கார் கொடுத்துவருகிறார்கள். அதைப்பற்றி கார்ப்பரேஷன் அனேக தடவை சர்க்காரிடம் விண்ணப்பங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். டோல் கேட் 25 வருஷங்களுக்கு முன்பு எடுக்கப்பட்ட போதிலும், அதே கிராண்டு கொடுப்பதன் காரணமாக கார்ப்பரேஷனுக்குப் போதுமான ஊதியம் இல்லை. அதை இன்னும் சற்று அதிகப்படுத்திக்கொடுக்க சர்க்கார் யோசனை செய்யவேண்டும். முக்கியமாக மெளண்ட் ரோடும் பூந்தமல்லி ரோடு நாஷனல் ஹைவேவில் சேர்ந்ததால் அதற்காக கிராண்டு கொடுத்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும் அனேக இடங்களில் அந்த ரோடுகள் சீர் கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அமிஞ்சிக்கரையிலிருந்து பூந்தமல்லி வரைக்கும் இருக்கும் பாட்டை அதிகமாகத் தேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. டோல் கேட் காம்ப்ளெஷனிலிருந்து கார்ப்பரேஷனுக்கு எவ்வளவு உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமோ அப்படிக் கொடுக்க யோசனை செய்ய வேண்டும்.

தவிர, ரஸ்தாக்களை அதிக ரூபாய்கள் செலவழித்துப் போட்டு இருக்கும் போது, கணம் லாஸர் அவர்கள் அன்று சொன்னதுபோல், மின்சார இலாகாவும் மற்றவர்களும் அனேக இடங்களில் பள்ளத்தைத் தோண்டி எவ்வளவு தூரம் ரஸ்தாக்களைப் பாழாக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் பாழாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். அத்துடன் தோண்டிய ரோடுகளை நல்ல படி ரிபேர் செய்வதற்கு அவர்கள் வழிதேட வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் அந்தந்த இலாகாவுக்கு ஒரு அறிக்கை விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக கோஸ்டல் (coastal) ரோடுகளைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்னொரு காலத்தில் கடலோரப் பாதை சரியாக அமைந்திருந்தன. எங்கள் பிராந்தியத்திலும் இன்னும் அனேக ஜில்லாக்களிலும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். காசி-இராமேசுவரம் பாதை என்று இருந்து வருகிறது. கல்கத்தாவிலிருந்து கன்யாகுமரி வரையில் கடலோரச் சாலை அமைத்து அந்தப் பிராந்தியங்களுக்கு நல்ல போக்கு வரத்து சாதனங்கள் இருக்கும்படியான வழியையும் தேட வேண்டும். அனேக ஜில்லாக்களில் துண்டு துண்டாக இந்த ரோடுகளைப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து கல்கத்தாவிலிருந்து கன்யாகுமரி வரையில் போகும்படியான ஒரு சாலை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பண உதவியை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அவர்கள் பெற வேண்டும்மென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற மாகாணங்களுக்கும் நமக்கும் கொடுக்கும் இந்தத் தொகைகளை ஒத்திட்டுப் பார்த்தால் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு ரொம்பக் குறைவாகத் தான் மத்திய சர்க்கார் இந்த பாகத்திலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை. சென்ட்ரல் ரோடு பண்டிலிருந்து அதிகமான பணம் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் கேட்டுப் பெறுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் ரயில்வே மேம்பாலங்கள் இரண்டொரு இடங்களில் மட்டும் போட்டார்கள். மேலும் அப்படிப்பட்ட பாலங்கள் இன்னும் சென்னையில் போடுவதற்கு உடனடியாக ரயில்வே இலாகாவின் இடமிருந்தும், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் உதவி பெற நம்முடைய கார்ப்பரேஷனும் ராஜ்ய சர்க்காரும் கலந்து பேசி இன்னும் போடவேண்டிய வாராவதிகளை உடனடியாகப் போட முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சைதாப்பேட்டையிலுள்ள மார்மலாங் வாராவதியைப்பற்றி நான் அடிக்கடி எழுதியிருக்கிறேன். அது நாஷனல் ஹைவேவைச் சேர்ந்தது. அதைப்பற்றி மத்திய

29th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

சர்க்காருக்கும் நமக்கும் இப்பொழுது கடிதப் போக்கு வரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மார்மலாங் வாராவதியை விரிவு படுத்திக் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு சர்க்கார் கிராண்டு கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக தூசற்ற (dustless) ரோடுகள் போடுவதற்கு சர்க்கார் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு பண உதவி கொடுக்க வேண்டும். முனிசிபல் பகுதிகளுக்குக் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், மேஜர் பஞ்சாயத்து மைனர் பஞ்சாயத்து பகுதிகளுக்கும் பண உதவி கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களும் தூசற்ற ரோடுகளை அமைத்து, மக்களுக்கு சுகாதாரம் ஏற்படும்படியாக பார்த்துக்கொள்ள முடியும். இது ரொம்பவும் முக்கியமான பிரச்சனை. ஆகவே, இது விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய பண உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சாலையிலுள்ள மரங்கள் அனேக இடங்களில் வெட்டப்பட்டு பாழாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் வெட்டப்படாமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளை எவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கும்படியான ஏற்பாட்டையும் அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஹைவேவைப் பொறுத்தமட்டிலும் அந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் நன்றாகவேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், அந்த இலாகாவுக்கு இப்பொழுது வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. வேலை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் புதிய டிவிஷன்கள் போடப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். ஐந்தாறு டிவிஷன்கள் கேட்டிருந்தும் இரண்டொரு டிவிஷன்கள் தான் அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. வேலைகள் அதிகமாக இருக்கும் சில பிராந்தியங்களில் அதிகமான டிவிஷன்களை ஏற்படுத்துவதோடு, போதுமான ஜூனியர் இன்ஜினீர்களையும் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கும்படியான நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிசர்ச் ஆராய்ச்சி குழு ஸ்டேஷன் (Research Station) கிண்டியில் அமைக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அதை நானும் ஒரு முறை சென்று பார்த்தேன். மத்திய சர்க்காரின் உதவியினால் மொஸ்பல் ரிசர்ச் ஸ்டேஷனாக அமைந்திருக்கிறது. அதை அப் கிரேடு (upgrade) செய்து நல்ல மெஷின்களை வரவழைத்துக் கொடுத்து சீக்கிரத்திலேயே சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய பண உதவியை சர்க்கார் தனியாக ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லி.ஐ.டி. காலினி, லிட்டி இம்ருவ்மெண்டு டிரஸ்ட் (நகர அபிவிருத்தி நகர்) முதலியவற்றுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது குடிசைகளைப் போக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தை நான் முன்பே சொன்னேன். குடிசைகளைப் அப்புறப்படுத்துவதற்கு எத்தனையோ முயற்சிகளைச் செய்திருந்த போதிலும், (slum areas) குடிசைகள் புதிது புதிதாகத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நகரஅபிவிருத்தி வேலை நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

இரும்பு சிமிண்டு இவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காமர்ஸ் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இவைகளை எல்லாம் விநியோகிப்பதற்கு என்ஜினீயர் இலாகா மூலமாக செய்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதனால் கால தாமதம் தவிர்க்கப்படலாம். இவைகளை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[29th March 1958]

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: கனம் உப சபா நாயகர் அவர்களே, இங்கே ஸ்தல ஸ்தாபன சம்பந்தமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய பல காரியங்களை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீரங்கத்தைப்பற்றியும் அங்கே செய்யப்படவேண்டிய வழிவகைகளைப்பற்றியும் ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார். பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்டு முதலியவைகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் வழியாக வருமானத்தைப் பெருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். அது சாத்தியமான யோசனை அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் டெர்மினல் டாக்ஸ் ஏற்படுத்தி அதனால் முனிசிபாலிட்டியின் வருவாயை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இப்போது சில நகரங்களில் மட்டும் திருவிழா முதலிய காலத்தில் டெர்மினல் டாக்ஸ் வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் அதை வசூல் செய்து மாகாண அரசாங்கத்தின் மூலமாக ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு அளித்து வருகிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய இடங்களுக்கு வருஷம் முழுவதும் டெர்மினல் டாக்ஸ் போடலாம் என்று சிபார்சு செய்யப்படும்.

கனம் மாதா கவுடர் அவர்கள் மேஜர் புஞ்சாயத்துகளுக்கு கூடுதலான மானியம் கொடுத்து அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டார். ஸ்தல ஸ்தாபன வெள்ளை அறிக்கையைப் பரிசீலிப்பதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் குழு இதைப் பரிசீலனை செய்யும்.

இன்னும் நீலகிரியில் உள்ள எல்லா ரோடுகளையும் சர்க்காரே செப்ப நிடுவது என்பது உடனடியாக முடியாத காரியமாக இருந்தாலும் சில ரோடுகளையாவது உடனடியாக செப்பனிடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஜில்லா போர்டு ரோடு செவ்வளவு பரிபாலிக்கப்படவேண்டும் என்றும், அவைகள் காலாகாலத்தில் செப்பனிடப்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார். அதிகாரிகள் அவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டு ஊழியர்கள் சம்பளக் குறைவு பற்றியும், அதை கவனிக்க வேண்டுமென்றும் எடுத்துக்கூறினார்கள். அவர்களுடைய சம்பள முறையை கவனித்தால் அதிகமான வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு இருந்தாலும் அதை சரிபடுத்த ஆவன முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மேலும் வெள்ளை அறிக்கையிலும் அதற்கு வேண்டிய சிபார்சுகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

ஸ்ரீ முத்துசாமி நாயகர் அவர்கள் மீனவர் வசிக்கும் இடங்களிலுள்ள ரோடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கவில்லையென்றும், அவை கவனிக்கப்பட வில்லையென்றும் கூறினார்கள். இந்த ரோடுகளைப் பொறுத்த மட்டில் தகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து கவனம் செலுத்தி வேண்டிய வேலைகளைச் செய்வதற்குச் சிபார்சு செய்யப்படும்.

ஸ்ரீமாரிமுத்து அவர்கள் ஜில்லாபோர்டு வேலை பணம் இல்லாததனால் நல்ல முறையில் செய்யப்படவில்லையென்றும், ரோடுகள் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கிறதென்றும் கூறினார்கள். பணம் இல்லாத குறை நன்றாக தெரிந்தும் அவர் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துதான் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. கிராம முன்னேற்றத்திற்கான பல நல்ல திட்டங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று நல்ல அறிவுரைகள் கூறினார்கள். குழந்தை விஷயத்தில் 20 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த வருஷத்திட்டத்தில் 60 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலையும் நன்றாக நடக்கும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம்.

கனம் ராமசுப்பு அவர்கள் தம்முடைய அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு சிறந்த யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். , செய்ய வேண்டிய நன்மைகளைப் பற்றியும், முக்கியமாக சிறு சிறு திட்டங்களைப் பற்றியும் நன்றாக கூறினார்கள். அந்த விஷயங்களும் கவனிக்கப்படும்.

29th March 1958] [Srimathi Lourdhammal Simon]

இப்போது மீனவர் விஷயமாக அவர்கள் வசிக்கும் இடம் கவனிக்கப் பட்டு வருகிறது. தனியாக மீன் இலாகா இப்போது திருத்தி மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவுமின்றி மீனவர்களுக்காக இப்போது பல நன்மைகளை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. இன்னும் பல நல்ல திட்டங்கள் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் நகரங்களில் ரிப்பேர் வேலைகளை இரவு காலங்களில் நடத்துவது சிக்கனமாக இருக்கும் என்று கூறினார்கள். இரவு காலங்களில் வேலை செய்வது வசதியாக இருக்கலாம். பகல் வேலையில் போக்குவரத்து அதிகமாதலால் இரவு காலங்களில் வேலை செய்வது சௌகரியம். ஆனால் அது சிக்கனம் என்று சொல்ல முடியாது. இரவு காலங்களில் கூடுதலான சம்பளம் கொடுத்தால்தான் வேலை செய்வது சௌகரியமாக இருக்கும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைத் திருத்தி அமைக்கும் முறைகளைப் பற்றியும், இன்னும் பல நல்ல அம்சங்களையும் கூறினார்கள். வெள்ளை அறிக்கை பரிசீலனைக் குழுவில் அவரும் இருப்பதால் அதற்கு வேண்டிய நல்ல ஆலோசனைகளை அங்கே கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அநேகம் அங்கத்தினர்கள் கூறியுள்ள யோசனைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல ஸ்தாபன வெள்ளை அறிக்கை இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆக, நான் கடைசியாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது என்ன வென்றால், பொது மக்களின் நன்மைக்கான திட்டங்கள் எவ்வளவு கூடுதல் என்னால் செய்ய முடியுமோ அவைகளை எல்லாம் செய்ய நான் தயார் என்பது தான். இன்று இங்கு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குள்ள மானியம் போதாது, அதைக் கூடுதலாக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் சொன்ன எல்லாக் காரியங்களையும் மனதில் கொண்டு வேண்டியதைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்தாமல் இந்தப் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்குமாறு நான் எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON SRI P. KAKKAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இதர அங்கத்தினர்களும் நல்ல சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறியதற்காக நான் எனது நன்றியை முதன் முதலாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஹைவேஸ் டிப்பார்ட்மெண்டார் செய்த சாதனைகளைப் பற்றி பாராட்டி, இனிமேல் நடக்க வேண்டிய வேலைகள் துரிதமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சொன்னது மிகவும் நியாயமானதே யாகும். அதை நான் முழு மனதுடன் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆக்கவேலைகளில் அரசாங்கத்தை உற்சாகமூட்டி ஆதரிப்பதுதான் எதிர்க்கட்சிகளின் கொள்கையாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சகோதரர்கள் நாங்கள் செய்யும் நல்ல வேலைகளைப் பற்றி ஒரு நல்ல வார்த்தை கூடச் சொல்லாது பாராமுகமாக இருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலைகள் நன்கு துரிதமாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. மக்களின் நலனுக்காக பல கோடி ரூபாய்கள் ரோடுகள் அமைக்கவும் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டவும், மற்றும் இதர துறைகளிலும் செலவு செய்து வருகிறது. வேலைகளைத் தாமதப்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கம் மந்திரிக்கும் கிடையாது, அரசாங்கத்திற்கும் கிடையாது. நல்ல வேலைகள் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் இடையூறுக இருப்பார்களேயானால் அவர்களை கண்டனித்து வேலைகள் நன்கு துரிதமாக செய்ய வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதிகாரிகள் நன்கு வேலை செய்து வருவதற்காக அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் நல்ல பேர் எடுப்பதும், வேலைகள் நன்கு நடைபெறுவதும், மக்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெறுவதும் எல்லாம் அவர்கள் செய்யும் வேலையைப் பொறுத்துதான் இருக்கிறது. ஒரு சிலர் தங்கள்

[Sri P. Kakkan] [29th March 1958]

கடமையை சரிவர செய்யாததால் அந்த அவச் சொல் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. ஆகவே, அவர்களது வேலையை பாராட்டுவதோடு கூட, தங்கள் பொறுப்பை அவர்கள் உணர்ந்து நன்கு வேலை செய்யவேண்டுமென்ற குறிக்கோளை அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் ஷண்முகம் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நாம் பணம் கேட்டு அதை வாங்கிச் செலவு செய்வதில்லை என்று சொன்னார்கள். அதோடு, சாத்தனார் அணை கட்டிய பிறகு உள்ள மிச்சப் பணத்தை என்ன செய்தீர்கள், அதைக் கொண்டு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள், அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றும் கேட்கப்பட்டது. சாத்தனார் அணைக்கட்டு திட்டத்திற்கு 2 கோடி ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் நாம் முதலில் ஒதுக்கினோம். அதைக் கட்டிய பிற்பாடு 40 லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் கிடைத்தது. அந்த மிச்சத் தொகையை எவ்வாறு செலவழிக்கலாம் என்று அரசாங்கத்திற்கு பிரதம நீர்பாசன என்ஜினியர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் அதன் பேரில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. முதலில், பி. பன்னியூ. டி. ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்றால், அதற்கு எவ்வளவு காலமாகும், அதற்கு என்னென்ன சாதனங்கள் வேண்டும் என்பதை எல்லாம் முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இல்லை. அதற்காகவே, அவர்கள் என்ஜினியரிங் படித்து நம் தாய் நாட்டிற்கு சேவை செய்யும் வந்திருக்கிறார்கள். முதலாவதாக ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, அது பாலமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஒரு பள்ளிக் கூடமாக இருந்தாலும் சரி, முதலில் அந்த இடத்தைப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. அந்த இடத்தை வாங்குவதற்கு, அது தனிப்பட்டவர்களின் இடமாக இருந்தால் அதை அக்வயர் செய்ய சில நாட்கள் அல்லது சில மாதங்கள் ஆகும். அதோடு அவைகளை கட்ட ஸ்டீல், சிமென்ட் போன்ற சாதனங்கள் வேண்டும். இப்பொழுதுதான் சிமென்ட் தாராளமாக கிடைக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கூட 50 சத விசதம் விற்கலாம் என்று இருக்கிறது. எனினும் அதை சுமமா ஸ்டாக் செய்வதில் பிரயோஜனமில்லை. ஆனால் ஸ்டீல் பொறுத்த மட்டில், அது கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பகிரங்க மார்க் கட்டில் இருந்துகூட வாங்கி வேலைகளை துரிதமாக முடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்கெங்கு ஸ்டீல் கிடைக்குமோ அங்கெல்லாம் வேலைகள் துரிதமாக முடிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மற்ற இடங்களில் கொஞ்சம் காலதாமதமாகலாம். அதோடு, டெக்னிகல் அவ்ரிஸ்டன்ஸ் கிடைப்பது சில சமயங்களில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. போலீஸ் காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதில்லை பாடசாலைகளுக்கு கட்டிடம் இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அதோடு காலதாமதமாகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டது. நாம் ஒவ்வொன்றாகத்தான் வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்டாபை வைத்துத்தான் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்டாப் கூடுதல் வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு சிலர் ஸ்டாபை அதிகமாக்கி செலவு செய்கிறார்களே என்பார்கள். ஆக, வேலைகள் சிறிது தாமதமாகுவதற்கு நான் சொன்ன காரணங்கள் ஒரு புறமிருக்க, அப்படி காலதாமதம் ஏற்படாது வேலைகள் துரிதமாக செய்து முடிக்க வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஷண்முகம் அவர்களுக்கும், இதர நண்பர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, பத்திய சர்க்காரிடம் சண்டை போட்டு, வாதாடி எட்டு லட்சம் ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறோம். அதற்கு மேல் மாகாண சர்க்கார் ஒரு லட்சம் போட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து ஒன்றுமே வாங்கவில்லை என்று நினைத்து விடக்கூடாது. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள், ரோடுகள் அமைக்கப்படுவதில் கால தாமதமாகிறது என்று. அதற்கு என்னென்ன வேலைகள் மத்திய சர்க்கார் நடன் சேர்ந்து கொண்டு செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து வருகிறோம்.

29th March 1958] [Sri P. Kakkan]

கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் காரர்கள் ஜெயித்த இடங்களில் தான் கட்டிடங்கள் கட்டுகிறார்கள், என்று. நான் இதைப்பற்றி முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். கட்டிடங்கள் ஹரி ஜனங்களுக்காக கட்டப்படுகிற விஷயத்தில் இந்த தொகுதியில் தான் கட்ட வேண்டும், அல்லது அந்த தொகுதியில் தான் கட்ட வேண்டும் என்று. இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்த நோக்கமும் கிடையாது. கட்டிடங்கள் கட்டுகிற விஷயத்தில் கல்கட்டான் அந்த இடங்களைப் பார்த்து எடுக்கிறார்கள். அதன் பின் டயரக்டரின் அனுமதி பெற்றுக் கொள்கிறார். இதல்லாமல் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களின் தொகுதியில் கட்டப்படுவதில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள்கூட பின்தங்கிய வகுப்பினர் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள். அதுபோல் பல அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தொகுதியில் காலனி கட்டுவதில்லை என்று நினைத்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தெந்த இடங்களில் கட்டவேண்டும் என்று கல்கட்டர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களானால் நிச்சயமாக அதை கவனிக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரை செய்த வேலைகளைப்பற்றி சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். செய்த வேலைகளை இதில் குறிப்பிட முடியாது. இனிமேல் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றிதான் இதில் குறிப்பிட முடியும். அதற்காகத் தான் இந்த கோரிக்கைகளை உங்கள் முன் வைத்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் இவைகளைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தினிடத்தில் விவரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதை தயவோடு அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் மாரிமுத்து அவர்கள் கோஸ்டல் ரோட்டைப்பற்றி சொன்னார்கள். அந்த திட்டமானது இப்போது அரசாங்கத் தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எஸ்டிமேட் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களே, மத்திய சர்க்காரே, அக்கறை காட்டிவருகிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் கே. பி. எஸ். மணி அவர்கள் பேசும்போது சில ரோடுகளில் தார்களை போட்டுவிட்டு அதன் பின்னால் கற்களை போட்டார்கள் என்றும் இரண்டையும் சேர்த்து போடவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி சில இடங்களில் குற்றம் குறைகள் ஏற்படுகின்றன. சில இடங்களில் பாலங்கள் செப்பனிட்கின்ற முறைகளிலும் சில குற்றம் குறைகள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் பேசுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அங்கத்தினர்களுடைய குறைகளை சொல்லவேண்டியதுதான். இம்மாதிரிப் பட்ட குறைகள் எங்கே நடக்கின்றன என்று குறிப்பாக என்னை பார்க்கும் பொழுதோ அல்லது கட்டிடம் மூலமாகவோ தெரிவித்தால் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அதில் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை செய்து கொள்வதற்கு அதிக அக்கறை காட்டுவேன். அதற்கான எல்லா உதவிகளையும் செய்வேன் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். மக்களின் பணத்தை கண்டிராக்டர்களும் இன்ஜினியர்களும் ஏமாற்றி எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவர்கள் மக்களுடைய பணத்தில் மனைனை போட்டுவிடலாம் என்ற எண்ணம் உடையவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒருக்காலும் இடம் கொடுக்காது என்பதை இந்த சபையில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “அன்னமிட்ட லீட் டிலே கன்னக்கோல் வைப்பது” போன்று இவர்களுக்கு சம்பளத்தையும் கொடுத்து எல்லா உதவிகளும் செய்து கொடுத்திருக்கிற இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிராக மக்களுடைய பணத்தை கொள்வையடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் அதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்காது, கொடுக்காததோடு மட்டுமல்ல அம்மாதிரிப்பட்டவர்களின் மீது தக்க நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டென்டர்கள் கொடுக்கும் விஷயத்தில், டென்டர்கள் வரவழைக்கும்போது குறைந்த டென்டர்களுக்குத்தான் கர்னராக்ட் கொடுத்து வருவது வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. ஆனால் இதில் குறைந்த டென்டர் போட்டு வேலையை ஆரம்பித்துவிட்டு பின்னால் பணம் இல்லை என்று சொல்ல, வேலையை நடத்து

12-50
p.m.

[Sri P. Kakkan]

[29th March 1958]

வதற்கு காலம் கடத்தி அரசாங்கத்தை ஏமாற்றலாம் என்று நினைத்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் இடம் கிடைக்காது. அவர்கள் நல்ல முறையில் அரசாங்கத்திற்கு தாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி கொடுத்தால்தான் கண்டிராக்டர்கள் மட்டும் அல்ல, வருங்கால கண்டிராக்டர்களும் நல்ல பெயர் எடுக்க முடியும். இதற்கு மாறாக இருந்தால் அவர்களிடத்தில் அரசாங்கமோ அல்லது பொதுமக்களோ அனுதாபம் காட்டமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். கண்டிராக்டர்கள் செய்யும் வேலைகளில் ஒரு சில இடங்களில் குறைகள் இருக்கலாம், இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை, இவ்விதம் ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அவைகளை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுகிறேன். அப்படி கொண்டுவந்தால் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் பி. டப்ளியூ. டி. ஹைவேஸ் இவற்றிலுள்ள இன்சினியர் களை சேர்த்து ஜில்லா வாரியாக எம். எஸ். ஏ.க்களையும் கூட்டி வைத்து அதில் அங்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அவ்வப்போது அங்கங்கு கவனிக்கவேண்டிய வேலைகளைப்பற்றி, நியாயமான குறைகளாக இருந்தால் அவைகளை செய்யும்படியாக அங்கேயே அதிகாரிகளுக்கு சொல்ல முடியும். இவ்விதம் ஆறு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை இம்மாதிரி கூடி பேசினால் நிச்சயமாக இம்மாதிரிப்பட்ட குறைகள் நீங்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : இந்த கூட்டங்களை அந்தந்த பிராந்தியங்களில் கூட்டப்படுமா அல்லது சென்னையில் வைத்து கூட்டுவதற்கு அங்கத்தினர்களை வரவழைப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்தந்த பிராந்தியங்களுக்கு போகும் போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்பொழுது இவ்விதம் கூடி பேசலாம். இதற்காக ஸ்திரமாக நடவடிக்கைகளை செய்ய முடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது அரசாங்கமானது நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடுகளையும், ஜில்லா போர்டுகளிலுள்ள பெரிய ரோடுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. ஜில்லா போர்டு சம்பந்தமான வெள்ளை அறிக்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்த வெள்ளை அறிக்கையின்படி பஞ்சாயத்து யூனியன் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை செய்யும் என்று நம்புகிறேன். கடைசியாக, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ரோட்டிலுள்ள மாங்களைப்பற்றி சரியாக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று. அது ரொம்பவும் வருத்தப்படவேண்டிய விஷயம்தான். நாம் அதிக அக்கறை காட்டி அந்த இடங்களில் இருக்கின்ற மாங்களை பாதுகாப்பதற்காக மேஸ்திரிகளையும் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் வைத்திருக்கிறோம். அவ்விதம் கஷ்டப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வரும் மரங்களை, ஒரு சில பேர்கள் கூடி அதை மோசம் செய்து விடுகிறார்கள். நான் சமீபத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவுக்கு போகும்பொழுது பார்த்தேன். சமயபுரத்தில் போகும்போது பார்த்தேன், சுமார் முக்கால் மைல் தூரத்திற்கு மரங்கள் எல்லாம் மொட்டையாக நின்றிருந்தது. அம்மன் இருக்கிற ஊர் என்ற பயபக்தி கூட இல்லாமல் மரங்கள் எல்லாம் மொட்டையாக விடப்பட்டிருந்தன. அதைப்பற்றி விசாரித்து அதற்கு காரணமாய் இருந்த இன்ஸ்பெக்டரை நீக்கிவிட்டேன். இவ்விதம் யாராவது இதற்கு கெடுதல் செய்கிறார்களா என்பதை கவனித்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். இதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சமயபுரத்தில் வெட்டப்பட்டிருந்த மரங்கள் எல்லாம் வேப்ப மரமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : வேப்பமரமல்ல, எல்லாம் புளியமரங்கள் தான். விறகுக்குத்தான் அதை உபயோகப்படுத்தியிருப்பார்கள். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாங்களை பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத் போர்டு வசம் கண்காணிப்புக்காக கவனிக்கச் சொல்வோமா என்பதையும் பஞ்சாயத்து எல்லைகளுக்கு அப்பால்

29th March 1958]

[Sri P. Kakkan]

இருக்கும் இடங்களில் அந்த இடத்தின் பக்கத்தில் இருக்கும் நிலச்சுவான் தார்களிடத்தில் லைக்கு விடலாமா என்பதையும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இவற்றில் சிக்கிரமாக அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் முத்துசாமி நாயகர் அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலுள்ள சில ரோடுகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டியது தான். அன்றைக்கு ஒரு ரோட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உடனடியாக கவனிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அதே மாதிரி ரோடு மோசமாகிப் போய் தார் போட்டவுடனே, மேடாக ஆகும் தன்மையில் இருக்கும்படி செய்யும் கண்டிராக்டர்களிடம் வேலையைக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். உண்மையிலேயே குற்றம் குறைகள் இருந்தால் தக்க பரிசாரம் செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் மாதா கவுடர் அவர்கள் ஊட்டியிலுள்ள சில ரோடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது இப்போது ஜில்லா போர்டு ரோடாக இருக்கிறது. பின்னர் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு கவனிக்கப்படும். இருந்தாலும் அவர்கள் சொன்ன கோரிக்கைகளில் எவ்வகளை அரசாங்கம் செய்ய முடியுமோ அவைகள் கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் பெரியவால் குருவா ரெட்டியார் பேசும்போது, கண்டிராக்டர்கள் மிச்சம் பிடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த இடம், பெயர், எல்லாவற்றையும் விவரமாக எழுதிக்கொடுத்தால் அதைப் பற்றி விசாரித்து நல்லபடியாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் பழனிசாமி அவர்கள், ஸ்ரீமதி சாவித்திரி ஷண்முகம் அவர்கள், ஸ்ரீமான் அர்த்தநாரீஸ்வர கௌண்டர் அவர்கள் எல்லாம் அவரவர்களின் தொகுதியைப் பற்றி சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் கவனிக்கிறேன்.

நகரத்தில் கற்களைத் தேருக்களில் கொட்டி லிட்டே போவதால் போக்குவரத்துக்கு பாதகமாகிறது என்று சொன்னார்கள். அதையும் கவனித்து டிவிஷனல் என்ஜினியர் அவர்களுக்குச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

கனம் மாணிக்கசுந்தரம் அவர்கள், அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆபீசர்களுக்கு சொந்தக் கட்டிடங்கள் கிடையாது, எல்லாம் வாடகைக் கட்டிடங்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது தான் எங்கெல்லாம் கட்டிடம் கட்ட முடியுமோ அங்கெல்லாம் கட்டுகிறோம். எல்லாவற்றையும் பார்த்து எவ்வளவு துரிதமாக எந்தெந்த சமயத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று முடிபுமோ அவைகளைச் செய்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் மருதாசலம் அவர்கள் சிருவாணி தண்ணீரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யாவிட்டாலும் கூட, இந்த சிருவாணி தண்ணீர் சம்பந்தமாக இதற்கு முன்பே நகர சபைத் தலைவர் அவர்களும், அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து கொண்டு உதவி செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இது விஷயத்திலே அரசாங்கம் சுமமாயிருக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் கோதண்டராமன் அவர்கள் சௌராஷ்டிராவோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். உண்மையிலேயே இப்போது நம் மாகாணத்தில் இருக்கிற போக்குவரத்து ரஸ்தாக்களையும் பல வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்த ரஸ்தாக்களையும் பார்த்தால் மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது. போக்குவரத்து ஜாஸ்தி. லாரி எவ்வளவு போகிறது. 7,000 லாரிக்கும் அதிகமாகப் போகிறது என்று அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ரஸ்தாக்களை நல்ல முறையில் வைக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். மதராஸ் கன்யாகுமரி ரோட்டை பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்குரோடான காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. மூன்று மணிக்கு, 2 மணிக்கு தூங்கிக் கொண்டு போவதால் இந்த மாதிரி வந்து விடுகிறது. நானே இரண்டு தடவை பார்த்திருக்கிறேன். ஸைடினே மணிகள் வழக்கி விழாதோ என்றுகூடக் கேட்டேன். ஸைடினே கூட மணிகள் விழுந்தால் லாரி கவிழ்ந்து விடக்கூடாது என்று கற்களை இரண்டு பக்கமும் போட்டி

[Sri P. Kakkan]

[29th March 1958]

ருக்கிறோம். ரோட்டையும் அகலப்படுத்த வேண்டிய இடத்தில் அகலப்படுத்தியிருக்கிறது. விழுப்புரம், திண்டிவனம், திருச்சி போனால் நன்றாகக் கண்ணாக்காணலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் சோமசுந்தரம் அவர்கள் சில நல்ல ஆலோசனைகள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன்.

செங்குரிச்சி ஜமீன்தார் அவர்கள் வட மதுரையில் உள்ள சில குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நத்தம்-கோவில்பட்டி ரோடு ஏற்கனவே போட்டு தண்ணீரினால் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறது. அதை நானும் கவனித்திருக்கிறேன். மறுபடியும் அந்த பாலத்தை அதிக சீக்கிரமாக அமைக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அதோடு நத்தம்-செந்துரை-செங்குரிச்சி-மணக்குடி ரோட்டைப் பொறுத்த வரையில் நத்தம்-செங்குரிச்சி ரோடு போட வேண்டியதுதான். அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். ஏனென்றால் அது ஏழைகள் இருக்கும் இடம். மலைப் பிரதேசம். ஆறுகள் வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அது பல வருஷங்களாகத் தெரியும். அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் ராமசுப்பு அவர்கள் தேச பக்தர்கள் பிறந்த ஊர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வ.உ.சி. பிறந்த கிராமத்திற்கும், கட்டப்பொம்மன் பிறந்த பாஞ்சாலங்குரிச்சி என்ற இடத்திற்கும் 3 மைல் தான் இருக்கிறது, அதற்கு ரோடு போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோதே எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மூன்று மைல் என்று சொன்னால் அதுவும் கவனிக்கப்படும் என்று அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவ்வளவு சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களான இரண்டு கிராமங்களுக்கும் இடையே ரோடு ஏற்படுத்துவது எல்லோருக்குமே இந்த சபையிலே மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். யாரும் எதிர்க்கமாட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக கவனிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பைகாரா அணை விஸ்தரிப்பு பற்றி சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாகவும் கவனம் செலுத்துகிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்கத்தின் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டும், பி.டபிள்யூ. டிபார்ட்மென்டும் செய்கிற வேலைகளுக்கு நாம் மட்டுமல்ல இந்த சபையும் அதிக ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேன்மேலும் உற்சாகத்தோடு வேலைசெய்து இந்த மாகாணத்திற்கு புகழும் பெருமையும் தேடிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா அங்கத்தினர்கள் சொன்னதற்கும் பதில் சொல்லாவிட்டாலும், அங்கத்தினர்கள் பேசிய கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் வேலைகளைச் செய்யும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த இரண்டு மான்யங்களையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஷண்முகம் அவர்களை, வெட்டுப் பிரேரணைகளை வரீபீஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri P. U. Shanmugam withdrawing his cut motion?

SRI P. U. SHANMUGAM : I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is :

'That the allotment of Rs. 1,04,35,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

29th March 1957]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,35,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,33,49,800 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri P. U. Shanmugam withdrawing his cut motion?

SRI P. U. SHANMUGAM : I am pressing my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the allotment of Rs. 3,73,79,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Civil Works—be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is :

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,73,79,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Civil Works.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 31st March 1958. 1-10 P.M.

The House then adjourned.

[29th March 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 452 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th March 1958 page 209 supra.]

Subject.—Regarding decisions reached at the Conference of the Officials of the Food Department in regard to the Food Situation and Steps taken to implement them.

(a) Decisions reached at the Conference of the Officials of Food Department held in December 1957, in regard to food situation.

A.—In a Conference held on the 3rd December 1957, the food situation was discussed and the following suggestions were considered in the course of the discussion, to augment food production.

A. Food Production.

- (1) To accelerate the minor irrigation works;
- (2) to supply adequate quantities of fertilizers, manures, improved seeds, pesticides and insecticides;
- (3) to liberalise loan rules for the purchase of seeds; fertilizers, etc.;
- (4) to encourage improved agricultural practices such as Japanese method of cultivation;
- (5) to fix targets in Community Development and National Extension Service areas and to reach them.

B. Foodgrains Distribution.

- (6) To encourage production of short-term crops as pulses, potatoes, etc.;
- (7) to reduce rice consumption by popularising non-rice dishes in hotels, restaurants, Government institutions, etc.;
- (b) Steps taken to implement the decisions.

A.—These suggestions were commended to the Government Departments concerned for action. The Departments concerned have taken action as detailed below:—

(1) *Minor irrigation.*—The Government of India have since sanctioned a loan of Rs. 7.5 lakhs for financing the capital cost of the scheme for the purchase and distribution of oil engines and electric motor pumpsets. Continuance of the scheme during 1957-58 will be sanctioned shortly by the State Government. Regarding private irrigation works, the report called for from the Board of Revenue (Food Production) is awaited.

(2) *Fertilizers, manures, improved seeds, insecticides and pesticides.*—The Commissioner of Food Production reported that only 50 per cent of the current year's quota of ammonium sulphate

[29th March 1958]

has been supplied by the Government of India. Action is being pursued to get the balance quantity also expeditiously. The Director of Agriculture has asked to improve the supply position of improved seeds, green manures and other organic manures. As regards pesticides and insecticides suitable action is being taken in consultation with the Director of Agriculture.

(3) *Loans.*—The Government have already issued orders liberalising loans rules extending the concessions allowed to ryots to obtain loans on the security of joint patta lands in the case of ryotwari and surveyed areas to unsurveyed lands also. It has also been ordered that loans should be granted to lessees and waramdars in unsurveyed areas on furnishing sufficient collateral security. But the above concessions will not apply to transferred areas from the former Travancore-Cochin State till the Land Improvement Loans Act, 1833, and Agriculturists Loans Act are extended to those areas.

(4) *Improved Agricultural Practices.*—Action is being taken in consultation with the Director of Agriculture.

(5) *Higher targets of production.*—Instructions have been issued to fix up definite targets for each group of villages in charge verandas and steps to these buildings and the pathways leading of an Extension Officer, not only in respect of physical resources to be created such as number of irrigation works to be constructed but also in respect of acreage to be benefitted by other improved agricultural practices and techniques. Moreover, separate targets have been fixed for each group of villages in charge of a Gramasevak in respect of all items and the Block Development Officers and District Agricultural Officers concerned have been asked to review critically the work of the Extension workers with reference to the targets fixed and achievements obtained.

(6) *Short-term crops.*—Action is being taken in consultation with the Director of Agriculture.

(7) *Reduction of consumption of rice.*—A Conference of the Heads of Departments supplying food in Government Institutions was held on the 6th December 1957 to discuss the food situation. The necessity for reducing the consumption of rice in such institutions by substituting wheat was emphasised in the Conference. As a result of the above deliberations, orders have already been issued to reduce rice portion of diet by one ounce to the labouring and non-labouring convicts of the 'C' class prisoners confined in Central Jails, Salem and Cuddalore. Issue of 10 oz. of rice and 10 oz. of wheat per head per diem instead of 20 oz. of rice per head per diem to the inmates of the After Care Home for Males, Madras, as an experimental measure for a period of three months has also been ordered.

Another Conference was also held by the Minister for Home with certain representatives of the Hotel Proprietors' Association and the Catering Department of the Southern Railways. The

[29th March 1958]

necessity for reducing the consumption of rice to meet the present shortage of rice was emphasised in the Conference. The Hotel Proprietors and the Catering Establishments were therefore requested to try all avenues of reducing consumption of rice by the people, by popularising wheat dishes and reducing the rice content of the food, etc.

The Public have also been requested through a Press Note to co-operate with the Government in the matter of increasing food production by cultivating paddy, millets, and other food crops like potatoes, sweet-potatoes, bananas and vegetables to the maximum extent possible and by increasing production of more of animal products like eggs, milk and fish. The public have also been advised to change food habits as long-term measures both from nutritional and economic point of view by including in their diet more of wheat, ragi, vegetables, fruits, etc.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 453 asked by Sri S. Lazar at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th March 1958, page 209 supra.]

FOOD PRODUCTION IN THE STATE.

The price of paddy and rice in this State began to rise from March 1956. In order to arrest the above upward trend in price, a scheme for selling rice to consumers through fair price shops at controlled rates was introduced by the Government. Under this scheme, rice was supplied by the Government of India at Rs. 16.00 per maund ex-Railway stations at important centres, and the fair price shops sold the rice to the consumers at prices fixed by the Collector. In all, about 2,000 fair price shops were functioning in this State till about the beginning of February 1957. Early in February 1957, the Government of India anticipated a downward trend in prices, following the samba harvest and therefore considered that there was no need to maintain the fair price shops for about four to five months and that the stocks available could, with advantage, be conserved for use during the lean months. The prices, however, did not go down as expected and the fair price shops had to be continued particularly in the large non-agricultural areas like Madras City, Coimbatore, etc. The offtake from the fair price shops had been steady during December 1956 and January 1957. There was reduced offtake during the months of February to May 1957 which was due to availability of stocks just after the main harvest. The offtake continued to increase from June 1957. Till 1st October 1957, two Madras measures of rice per adult per day in Madras City and other urban areas and one Madras measure of rice in other places were being issued through the fair price shops. As the supply position of rice became difficult, the Government of India expressed inability to give rice for issue through fair price

29th March 1958]

shops. On representation by this Government, they, however, agreed to give 4,000 tons per month up to 28th February 1958 as a loan to be replaced after the main harvest in the State in February. The number of fair price shops was, therefore, reduced by 50 per cent on 1st October 1957. Subsequently, with a view to popularize wheat, the reduction in the number of fair price shops was restored, but the quantity of rice issued through these shops was reduced by half so that the total requirements remained the same. Five Madras measures of wheat per head per day are also being issued to those who require it. There were during February 1958, 799 fair price shops and it was ordered to stop the issue of rice through these shops by the end of February 1958 as supplies of rice were not expected to be received from the Government of India after that date. The price of rice in the open market in Tanjore in February 1958 was reported to be Rs. 18.56 per maund of kuruvai rice and Rs. 20 per maund of samba rice.

Clause (i)—Expected yield of foodgrains during the year 1958.—Estimates framed for the fasli year 1957-58 are furnished below :—

Grain.	Production in tons (in terms of cleaned grain).				
Rice	...	...	...	...	3,157,000
Cholam	...	...	...	...	408,000
Cumbu	...	...	...	...	203,000
Ragi	...	...	...	...	324,000
Korra	...	...	...	...	18,000
Varagu	...	...	...	...	179,000
Samai	...	...	...	...	54,000
Maize	...	...	...	...	3,000
Wheat	...	...	...	...	500
Other cereals	...	...	...	...	23,000
Total cereals	...	...	...	...	4,370,000

The above figures are only provisional as they are based only on partial data received so far.

Clause (ii)—Probable requirements of foodgrains for the State during 1958 separately in respect of rice, wheat and millets.—The probable requirements of rice and millets for consumption and for seed purposes have been estimated as follows :—

	Requirements for consumption at 16 oz per adult per diem.	Seed requirements.	Total requirements for consumption and seed.
	TONS.	TONS.	TONS.
Rice	3,145,000	109,000	3,254,000
Millets	1,395,000	22,000	1,417,000
Wheat	52,000	..	52,000

[29th March 1958]

Details as to how the figures have been arrived at are given below:—

I. Estimates of population in 1958 (1957-58).

(i) Total estimated population in Madras State in 1958 (1957-58) ...	33,152,000
(ii) Estimate population in terms of adults	27,863,000

II. Estimates of rice and millet-eating population in 1958 (1957-58).

(i) Rice-eating population in terms of adults calculated at 69 per cent of the population	19,300,000 (A)
(ii) Millet-eating population in terms of adults, calculated at 31 per cent of the population	8,563,000 (B)

III. Requirements of rice and millets in 1958 (1957-58).

(a) Rice—

	TONS.
(i) Requirements at the rate of 16 oz. per adult per diem for the rice-eating population in terms of adults, viz., 19,300,000 (A) above	3,145,000
(ii) Requirements for seed at the rate of 44 lb. (in terms of rice) per acre for the estimated area of 5,552,000 acres (to the nearest thousand tons)	109,000
(iii) Total requirements of rice for consumption and seed	3,254,000

(b) Millets—

(i) Requirements at the rate of 16 oz. per adult per diem for the millet-eating population in terms of adults, viz., 8,563,000 (B) above under item II	1,395,000
(ii) Seed requirements at the rate of 9 lb. (in terms of cleaned grain) per acre for 5,570,000 acres (to the nearest thousand tons)	22,000

29th March 1958]

	TONS.
(iii) Total requirements of millets for consumption and seed	1,417,000
(c) Wheat	52,000

Clause (iii)—Supplies expected from the Centre.—The Government of India agreed to supply 4,000 tons of rice per mensem to fair price shops up to the end of February 1958 on a loan basis. No other supply is expected from the centre in 1958. So far as wheat is concerned, about 55,275 tons were supplied to this State by the Government of India during 1957. About the same quantity, viz., 55,000 tons may be expected to be supplied during 1958 also for sale to consumers through fair price shops.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 455 asked by Sri T. S. Ramaswamy Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th March 1958, page 213 supra.]

I. PRODUCTION OF FOODGRAINS IN TERMS OF CLEANED GRAIN IN MADRAS STATE DURING THE YEAR 1955-1956.

Districts.	Rice.	Jowar (Cholam).	Bajra (Cumbu).	Maize.	Ragi.	Small millets* and other unspecified cereals.	Wheat.	Barley.	Total Cereals
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.
Chingleput ..	280,730	2,060	1,010	350	20,330	5,720	..	..	310,200
South Arcot ..	464,570	19,090	16,900	40	24,570	42,670	..	..	567,840
North Arcot ..	402,270	16,280	9,690	200	32,480	18,360	..	..	479,280
Salem ..	159,430	88,290	35,180	270	102,910	32,000	120	..	418,200
Coimbatore ..	86,460	113,630	39,390	100	42,050	14,500	30	..	296,160
Tiruchirappalli ..	278,950	45,040	26,500	830	13,610	56,110	..	..	421,040
Tanjore ..	612,350	1,400	620	1,630	3,780	7,860	..	..	627,640
Madurai ..	217,230	92,180	13,680	70	19,200	28,750	190	..	371,300
Ramanathapuram ..	112,820	9,830	22,420	100	25,630	35,190	..	..	206,040
Tirunelveli ..	240,580	18,060	21,530	10	11,070	11,480	..	..	302,730
The Nilgiris ..	3,180	..	..	10	98	700	160	180	5,210
Kanyakumari ..	96,000	320	..	..	..	100	..	..	96,420
State ..	2,954,570	406,180	186,920	3,610	296,660	253,440	500	180	4,102,660

* Include Korra, Varagu, Samai and other unspecified cereals.

[29th March 1958]

II. PRODUCTION OF FOODGRAINS IN TERMS OF CLEANED GRAIN IN MADRAS STATE DURING THE YEAR 1956-1957.

[29th March 1958]

Districts.	Rice.	Jowar (Cholam).	Bajra (Cumbu).	Maize.	Ragi.	Small millets* and other unspecified cereals.	Wheat.	Barley.	Total Cereals.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.
Chingleput ..	309,000	1,800	1,100	100	21,400	6,600	..	..	339,900
South Arcot ..	379,000	18,300	16,200	200	26,100	44,000	..	..	483,700
North Arcot ..	388,000	15,900	9,800	300	33,700	19,100	..	..	466,700
Salem ..	208,000	87,200	35,400	100	103,700	31,090	110	..	465,800
Coimbatore ..	97,000	111,600	44,600	900	43,800	15,560	40	..	312,700
Tiruchirappalli ..	338,000	44,000	27,800	1,700	14,500	54,700	..	..	479,900
Tanjore ..	639,070	1,500	700	100	4,300	7,900	..	..	685,100
Madurai ..	222,000	90,200	13,600	..	18,200	30,060	240	..	374,400
Ramanathapuram ..	204,000	10,000	28,800	..	39,800	51,200	..	..	333,800
Tirunelveli ..	225,000	18,700	20,400	..	10,300	11,800	..	..	286,200
The Nilgiris ..	5,000	..	..	..	1,000	850	150	200	7,200
Kanyakumari ..	59,000	300	..	..	..	100	..	..	59,400
State ..	3,103,000	399,500	198,400	3,400	316,800	272,900	540	200	4,294,800

* Include Korra, Varagu, Samai and other unspecified cereals.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, the 31st March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Neyveli Lignite

* 472 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any compensation has been paid to all the ryots whose lands have been acquired in the Neyveli Lignite area; and

(b) whether any of the ryots have been evicted from the area?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir. Compensation has been paid to all the ryots whose lands have been acquired except in the cases in which the ryots have refused to receive the compensation amounts. In the excepted cases, compensation amounts due to them have been deposited in the Sub-treasury, Vridhachalam.

(b) In cases where the owners of land refused to hand over possession of the lands steps have been taken to enforce surrender of possession of the lands.

SRI N. K. PALANISAMI: பல பேர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு இன்னும் கொடுக்காமலேயே அவர்களை வேறு இடங்களுக்குச் செல்லுமாறு சர்க்கார் நிர்ப்பந்திப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அவர்கள் இப்பொழுது நஷ்ட கொடுக்கிற நஷ்ட ஈடு போதாது என்று சொல்லி, அதை வாங்க மறுத்து இருக்கிறார்கள். வாங்க மறுத்ததன் காரணமாக அவர்களை வேறெங்குமல் இருக்க முடியவில்லை.

* 473 Q.—SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of villages actually acquired so far under the Madras Lignite (Acquisition of Land) Act, 1953; and

(b) whether any of the villages included in the Schedule to the Act have since been excluded from its operation; and if so, their names?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The answer is placed on the table of the House.

[31st March 1958]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in the matter of paying compensation to these villagers, what is the *modus operandi* that is being adopted—is the prevailing value of the land in the adjoining areas is being taken into consideration or does the Collector fix the value at his fancy?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The value is fixed according to the prices prevalent in 1947 and that is as a result of the Act of 1953 which was passed by this Legislature.

SRI M. SELVARAJ : காமபென்ஸேஷன் கொடுப்பது போதவில்லை என்று பலரிடமிருந்து சர்க்காருக்கு விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றனவா? சர்க்கார் அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்களுக்கு, 1947-ம் வருஷத்தில் என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நமது சட்டசபையில் சட்டம் இயற்றி இருக்கிறோம். அதன்படி கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதாது என்று பல புகார்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : சில கிராமங்களை நீக்குவதாக உத்தேசித்துக்கொண்டிருப்பதாக ரிப்போர்ட்டில் கண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவை லிக்னைட் கார்ப்பொரேஷனுக்கு தேவையில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : நஷ்டஈடு கொடுக்கும் விஷயமாக சர்க்கார் தனியாக ஏதாவது டிரிப்யூனலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா? டிரிப்யூனல் விசாரித்து இவ்வளவுதான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்காக சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். 1947-ல் இருந்த மதிப்புத்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. "Land Acquisition Act" பிரகாரம் கலெக்டர் மதிப்புப் போடுகிறார்கள். அது போதாது என்று நினைக்கிறவர்களுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு "Land Acquisition Act" லேயே வழிகள் இருக்கின்றன.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த நிலங்களுக்கு அக்கம் பக்கத்திலுள்ள நிலத்தின் கிரயம்தானே இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது? அப்படியானால், அக்கம் பக்கத்திலுள்ள நிலத்தின் கிரயம் அப்பொழுது என்ன, இப்பொழுது என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1947-ம் வருஷத்திய மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது இருந்த மதிப்பைவிட அதுவும் லிக்னைட் கார்ப்பொரேஷன் வந்த பிறகு, மதிப்பு ஏராளமாக உயர்ந்திருக்கும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அப்பொழுது இருந்த மதிப்பு எவ்வளவு? இப்பொழுது சர்க்காருடைய மதிப்பு எவ்வளவு? அதை வைத்துத்தானே அவர்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படிக்கொடுக்க வேண்டியது நியாயம்தானே? அப்படி இருக்கும்போது "புல் டோஸர்களை" வைத்து கட்டிடங்களை இடித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அதை சர்க்கார் தவறு என்று ஒத்துக்கொள்கிறார்களா?

[31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மதிப்பு சரியா, நியாயமா என்பதை "Land Acquisition Act" பிரகாரம் கலெக்டர் தீர்மானிக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குப் பிடித்தமாகயில்லை என்று சொன்னால், அதன்மேல் அப்பீல் போடுவதற்கு வழியிருக்கிறது. ஆகவே அதற்குத் தடை செய்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : 1947-க்குப் பிறகு புதிதாக வீடுகள் பழுது பார்க்கப்பட்டாலும், கிணறுகள் மராமத்து செய்யப்பட்டாலும் அவைகளுக்கு காமபென்ஸேஷன் கொடுக்காதது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? அவைகளுக்கும் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1947-க்குப் பிறகு "Agricultural improvements" செய்யப்பட்டிருந்தால் அதற்குக் காமபென்ஸேஷன் கொடுக்கப்படும். ஆனால் வேறு improvements செய்திருந்தால் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று சட்டமிருக்கிறது.

SRI V. SUBBIAH : இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கோர்ட் பீஸ் கட்டணம் அதிகமாயிருப்பதன் காரணமாக, ஒரு ஏக்கர் நிலம் ரூபாய் 2,000 ஆக மதிப்பு இருந்தாலும், 1,000 அல்லது 500 என்று கிரயம் போட்டு எழுதுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதன் மதிப்பீட்டை வைத்து "Land Acquisition Act" பிரகாரம் கொடுப்பதாய் இருந்தால், அது எவ்வளவு தூரம் அவர்களை பாதிக்கும் என்று கணம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவ்வாறு குறைவாக மதிப்பைப் போட்டு பத்திரங்கள் எழுதுவது சட்டத்திற்கு விரோதமானது. குற்றமும் கூட. அவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றால் கலெக்டரிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லலாம்.

MR. SPEAKER : கேள்விகள் 474, 475, 476 மூன்றும் நெய்வேலித் திட்டத்தைப்பற்றியிருப்பதால் அவைகளை ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் அந்த மூன்று கேள்விகளின் பேரிலும் உப கேள்விகள் போடலாம்.

* 474 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have ordered the eviction of the owners of shops and houses in the vicinity of the Neyveli Railway Station?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The lands in the vicinity of the Neyveli Railway Station have been acquired for the Neyveli Lignite Corporation (Private) Limited, Neyveli. As the owners of houses and shops in this area refused to hand over possession, action has been taken by the Special Tahsildar under section 47 of the Land Acquisition Act to enforce surrender of possession of the lands.

Sir, are supplementaries to be answered or shall I read the main answers?

MR. SPEAKER : You can read the written answers.

SRI K. VINAYAKAM : It would be convenient if supplementaries are answered separately for each question, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is convenient to answer supplementaries for each question.

MR. SPEAKER : I have no objection.

[31st March 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : நெய்வேலி ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் உள்ள கடைகளையும் வீடுகளையும் இப்பொழுது அப்புறப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இந்த இடத்தில் சுரங்கம் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. வேண்டுமென்றே, அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, அங்கேயுள்ள ரெயிலின் அதிகாரிகள் நொய்லை கொடுப்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியல்ல. அந்த இடத்தில்தான் ரெயில்வே ஸ்டேஷன் போட்டு, நமக்கு வேண்டிய எண்ணெய், இன்னும் பலவிதமான சரக்குகள், அதாவது இரும்பு, ஸ்டீல் போன்ற சாமான்களையெல்லாம் ஸ்டோர் செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்று லிக்னைட் கார்ப்பொரேஷன் சொல்லுகிறார்கள். அதற்காகத்தான் அந்த இடத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

SRI T. SAMPATH : எந்தக் காரணத்தால் சுவாதினம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த இடத்தில் நிலம் வைத்துக்கொண்டால் லாபம் ஜாஸ்தி. இரண்டாவதாக அதிகமான கம்பன் ஸேஷன் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : அப்புறப்படுத்தப்படுகின்ற வீடுகள், கடைகளுக்கு அருகேதான் அதிகாரிகளின் வீடுகளும் இருக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தெரியாது.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is there any proposal to house the evicted persons in a new township and what is the stage in the construction of a new township?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. Every evicted person is under the present arrangement given land to the extent of two acres in other areas set apart for them; representations have been made by some of these shop-keepers that they should be given sites in the proposed Neyveli Lignite Corporation area. The only snag in this is if the local people want to form co-operative societies and run the shop, it may not be possible to accommodate these private shop-keepers.

SRI A. GOVINDASAMY : இப்பொழுது அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற கடைக்காரர்களுக்கு அங்கே டவுன்ஷிப் உண்டாக்குகிற நேரத்தில் கடைகள் வைக்க உரிமை கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைத்தான் இப்பொழுது சொன்னேன். அந்தக் கடைக்காரர்கள் இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்களுக்குத்தான் “பிரிபொரன்ஸ்” கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் டவுன்ஷிப் ஆரம்பித்த பிறகு அங்கு இருக்கிறவர்கள் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் கடைகள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு அதிக ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் போகலாமென்று நினைக்கிறேன்.

8-40
a.m.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if it is proposed to acquire shops and houses in the vicinity of the railway station on the pretext that there is lignite underground, is there any proposal before the

[31st March 1958]

Government to acquire the very site on which the railway station stands where it is also logically concluded that lignite may be available underground?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I regret the poor information of the hon. Member. It is not for the purpose of mining lignite that this particular piece of land is sought to be acquired. It is for building godowns, store-houses for petrol, diesel oil and iron and steel materials and so on. The railway station is absolutely necessary for carrying these things to those places.

SRI S. LAZAR : நெய்வேலியில் பல தொழில்களை திறுவுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்கும்போது நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கக்கூடும். இப்போது கேள்விகள் கேட்கப்படுவதிலிருந்து ஒரு சந்தேகம் எழுகிறது. இந்தக் காரியங்கள் வெற்றியடைவதற்கு எதிர் கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துழைக்க விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER : How does this question arise out of the main question?

SRI M. SELVARAJ : இப்பகுதியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருப்பவர்கள் கோர்ட்டில் ஒரு ரிட் தாக்கல் செய்திருப்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இதில் ஒரு முடிவு ஏற்படும் வரை இந்த வீடு கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தொடர்ந்து நீடித்து இருப்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளிப்பார்களா?

MR. SPEAKER : Is the matter before the Court?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is one writ petition filed by some persons asking for the stay of acquisition proceedings. இது 1954-ம் வருஷம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. 1953-ம் வருஷம் இயற்றி விட்ட சட்டத்தின்படி எந்தவிதமான ‘இம்புளம்மென்ட்’ செய்தாலும் நஷ்ட நடு கிடைக்காது. நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பொரேஷன் நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்து அவர்களுக்கு இருக்கும் ‘இன்புளம்மென்ட்’ ஐ வைத்துக் கொண்டு அங்கு இருப்பவர்களை வேறு இடத்திற்கு போகச் சொன்னால் இந்த ரிட்டம் சீக்கிரம் நிறைவேறும்.

* 475 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount of compensation per acre paid to the agriculturists evicted from the Neyveli area; and

(b) the basis on which the compensation is determined?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The answer is placed on the table of the House.

SRI M. SELVARAJ : சார். இப்போது கொடுக்கப்படுகிற ‘காம் பென்சேஷன்’ பிளாக் வாரியாக பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது ஒருவருக்கு 2 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், ஒரு ஏக்கரை ஒரு பிளாக்ாகப் பிரித்து அதிக விலையும், மற்றொரு ஏக்கரை வேறொரு பிளாக்ாகப் பிரித்து குறைந்த விலையும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த பிளாக் முறையில் விலை நிர்ணயம் செய்யாமல் ஒரே தரமுள்ள நிலங்களுக்கு ஒரே விலை கொடுக்க சர்க்கார் உத்திரவு போடுவார்களா?

[31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் சர்க்கார் உத்தரவு போடுவதற்கு எந்தவிதமான அவசியமும் இல்லை. 'காம்பென்சேஷன்' கலெக்டரால் 'லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட்' பிரகாரம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு செய்யப்படுவதில் ஏதாவது அவர்களுக்கு குறைபாடுகள் இருக்குமானால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : அந்தப் பகுதியில் காலி செய்யப்பட்டாத இடங்களில் சிலர் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி சினிமா கொட்டகை கட்டப்போவதாக தெரிகிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறுமான நிலங்களுக்கு 250, 300 ரூபாய் கொடுப்பது நியாயமாகுமா? இந்தத் தொகையை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : லிக்னைட் கார்பரேஷன் வேண்டும் என்பதற்காக, இதில் 'ஸ்பெகுலேஷன்' ஏற்படக்கூடாது என்று 1947-ம் வருஷம் மதிப்பு கொடுப்பது என்று தீர்மானம் செய்தாய்விட்டது. வெளி இடங்களில் நிலங்கள் அதிக விலை விற்பதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பாளி அல்ல.

SRI K. B. S. MANI : 1947-ம் வருஷத்திய மதிப்பை காம்பென்சேஷனுக்க கொடுப்பதற்கு சட்டம் இயற்றியதாகவும், நஷ்ட ஈடு போதாது என்றால் அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்பீல் காலம் முடியும் வரை இந்த வீடுகளை காலி செய்யாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்து பதில் சொல்வேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 1947-ம் வருஷத்திய மதிப்புப்படி நிலத்துக்கு மதிப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. காலி நிலத்துக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது கட்டி இருக்கக்கூடிய வீட்டுக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1947-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு விவசாயத்திற்காக எந்தவிதமான 'இம்ப்ரூவ்மென்ட்' செய்திருந்தாலும் அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும். ஆனால் வீடுகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுவதில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : காலி செய்யப்படும் கிராமங்களில் இள ரசம்பட்டு என்ற கிராமமும் ஒன்று. அங்கு 150 ரூபாயிலிருந்து 1,000 வரை காம்பென்சேஷன் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவர்களாய் இருந்தால் தொகையை கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் ஈடுபட்டு அதற்காக கிளர்ச்சி செய்பவர்களாக இருந்தால் தொகை குறைக்கப்படுகிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நிலத்தின் தரத்தை ஒட்டியே நஷ்ட ஈடு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. எல்லா நிலங்களும் ஒரே தரமாக இருக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வார்களா என்று தெரியவில்லை. நிலத்தின் தரத்தை ஒட்டியே 150 ரூபாய் முதல் 1,000 ரூபாய் வரை காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI M. SELVARAJ : 1947-ம் ஆண்டின் மதிப்புப்படி விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று 1953-ம் வருஷத்தில்தான் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆகையால் 1953-ம் வருஷம் வரை கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களுக்கு அந்த வருஷத்து மார்க்கெட் ரேட்டைப் பொறுத்து நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதை நிர்ணயிப்பது இல்லை. இதை கலெக்டர் தான் நிர்ணயிக்கிறார். ஆகையால் இதில் சர்க்கார் தலையிடுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இதில் ஏதாவது புக்கர்கள் இருக்குமானால் தனிக் கேள்வி போட்டால் சர்க்கார் விசாரணை செய்வார்கள்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know from the Hon. Minister when these acquisition proceedings will be over. In view of the urgency of the matter, will the Government find out the possibility of adopting a quicker method by which these things would be completed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் மக்கள் ஒத்துழைத்தால் மேலும் கடுமையான சட்டங்கள் இயற்றத் தேவையில்லை. இந்த திட்டத்தினால் ஏற்படும் நன்மைகளை உணர்ந்து கொள்ளாததால் சில எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. சட்டசபை அங்கத்தினர்களை இந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*476 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations recently from the evicted agriculturists of the Neyveli Lignite area that the compensation paid to them is inadequate and that it should be increased; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Representations have been received from the ryots affected by acquisition of lands at the Neyveli Lignite area.

(b) The matter is under consideration.

SRI A. GOVINDASAMY : அந்தப் பகுதி மக்கள் சர்க்காரோடு புரணமாக ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். 28 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏற்படுத்தப் போகும் இந்தத் திட்டத்தில் காம்பென்சேஷனுக்குகாக 2-3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, அங்கு இருக்கும் மக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறும் வகையில் தற்போது உள்ள காம்பென்சேஷனை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் ஓரளவுக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்து இருக்கிறது. எனினாலும் 1947-ம் வருஷத்திய மதிப்பீட்டின்படி காம்பென்சேஷன் கொடுப்பதால் தொகை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. காம்பென்சேஷன் கொடுக்கும் விஷயம் மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தது. லிக்னைட் கார்பரேஷன் அவர்களைச் சேர்ந்தது. இது விஷயமாக மாகாண சர்க்கார் வேண்டியவற்றை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன் வருவார்கள்.

SRI S. LAZAR : சார், காம்பென்சேஷனை நிர்ணயிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு ஏதாவது உரிமை இருக்கிறதா? Is it not a matter for judicial discretion or is it governed by the Land Acquisition Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, that is so. Where representations are made that they are very hard hit, there will be no harm in the Government being a little more liberal.

[31st March 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தப் பகுதியிலிருந்து வெளியேறினவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டி அரசாங்கம் என்னென்ன வசதிகள் செய்து தந்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கேள்வியை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் போடவேண்டும். 'ரிஹிலிடேஷன்' அவரைச் சேர்ந்தது. கரம்பன்ஸேஷன் மட்டும் தான் என்னைச் சேர்ந்தது. காரயாங்குடி பிரதேசத்தில் விவசாயம் செய்வதில் கஷ்டம் இருப்பதாக புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. குடியிருப்பு வசதி சரியாக இல்லை என்றும் புகார்கள் வந்திருக்கிறது. இவைகளை உணவு விவசாய இலாகா விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்த திட்டத்தினால் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சுற்றுலாபாரத்தில் நிலங்கள் வாங்கிக் கொடுத்து விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சுற்று வட்டாரத்தில் அவர்களுக்கு நிலங்கள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வரை பறிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்த இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு மேல்பட்ட நிலங்களுக்கு காம்பென்சேஷன் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக் கொண்டு அவர்கள் நிலம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

SRI K. B. S. MANI : இந்த இடத்தை அவர்கள் அதிகமாக 'இம்பூஷ்' பண்ணக்கூடாது என்ற சட்டம் இயற்றி 15 வருஷமாகிறது. அதாவது 1943-லிருந்து 1958 வரைக்கும். சட்டம் இயற்றி இவ்வளவு வருஷங்களாகியும் விவசாயத்துறையிலுள்ளவர்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டி ஓரளவு செப்பனிட்டால் அவர்கள் அதிக லாபம் அடையக் கூடிய காரணத்தால்.....

MR. SPEAKER : நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் மத்தியின் பதிலில் இல்லை. மூலக் கேள்வியிலும் இல்லை. அப்படி இருக்கும் போது நீங்கள் இப்படிப்பட்ட கேள்வியை எப்படி போடலாம். ஆகவே, தனிக் கேள்வியாகப் போடுங்கள்.

SRI K. B. S. MANI : மத்திய சர்க்கார் காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நமக்கு அவர்கள் காம்பென்சேஷன் கொடுப்பதை உயர்த்துவதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : காம்பென்சேஷனை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது கலெக்டருடைய பொறுப்பு. காம்பென்சேஷன் கொடுக்க வேண்டியது லிக்குைட் கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பு. மக்களுக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவது நம்முடைய சர்க்கார் பொறுப்பு.

SRI M. SELVARAJ : அங்குள்ளவர்கள் கொடுத்த மசூரில் என்னென்ன கோரிக்கைகளை கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை, தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதில் சுமார் பத்து அல்லது பனிரெண்டு கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமான சில வற்றை சொல்லுகிறேன்—

- (1) காம்பென்சேஷன் கொடுத்திருப்பது குறைவாக இருக்கிறது.
- (2) செக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் யாரையும் வெளியேற்றக்கூடாது.
- (3) வீடுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு வேறு வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு முன்னதாக அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது.
- (4) நத்தத்தில்.....அதற்கு சரியானபடி சொல்ல முடியவில்லை. இன்னும் எவ்வளவோ கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன.

[31st March 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த அரசாங்கம் முத்திரைச் செடிவை வளர்ப்பதில் அதிக அக்கரை காட்டி வருகிறது. முத்திரைத் தோட்டம் மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 800 லாபம் கிடைக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம்.....

MR. SPEAKER : I am sorry the question is out of order. The hon. Member may put a separate question.

(Sri A. Govindasamy rise.)

MR. SPEAKER : I must tell the hon. Member it is open to the Chair to rule a question out of order. When I say a question does not arise, it does not arise. If the hon. Member persists then I will call the next question.

SRI A. GOVINDASAMY : முத்திரைச் செடி அந்தப் பகுதியில் அதிகமாக வளர்க்கிறது. அந்த அளவில் முத்திரைத் தோட்டத்தை வைத்து வளர்ப்பவர்களுக்கு ரூ. 800 லாபம் கிடைக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலிருந்து.....

MR. SPEAKER : I have already said that the question does not arise. He will have to put a separate question. நான் சொன்ன பிறகு கனம் அங்கத்தினர் உட்காரவில்லை என்று அந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது. அந்த மசூரில் அந்த கேள்வியும் பொருத்தமானது.

Mountain springs

* 477 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any investigations have been made to locate springs on the slopes of mountains; and

(b) if so, where?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No investigation has so far been made to locate springs on the slopes of mountains in this State.

(b) Does not arise.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பல மலைச்சாரங்கூடில் ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றன. 1954-ம் ஆண்டில் அங்கு மோத்தா என்ற மலைச்சாரத்தில் அப்படியப்பட்ட ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவில்லை. இப்பொழுது அதை எடுத்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச் செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்னொரு ரிப் போர்ட்டில் அந்த விதமான தண்ணீர் ஊற்றுக்கள் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதனால் சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. ஏதாவது ஒரு பக்கத்தில் ஊற்றுக்கள் இருந்து அங்கே இருக்கக்கூடியதை கனம் அங்கத்தினர் கண்டுபிடித்து அதைப்பற்றி தனியாக கேள்வி போட்டால் அதைப் பற்றி கவனிக்கப்படும்.

MR. SPEAKER : இல்லை என்று கனம் மத்திய பதில் சொல்லும்போது உப கேள்விகள் போட்டால் எப்படி பதில் சொல்லமுடியும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : செங்கற்பட்டு ஜில்லா காமப்பாக்கம் பிரதேசத்தில் மலைப் பிரதேசத்தில் இம்மாதிரியான ஊற்று இருக்கிறது என்று அங்குள்ள கலெக்டர் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து

[31st March 1958]

பார்த்து தண்ணீர் இருக்கிறது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார். அப்போது அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது தகவல் வந்ததா? அதைப்பற்றி ஏதாவது பரிசீலனை செய்தார்களா?

MR. SPEAKER : When the Hon. Minister says 'No' the Hon. Member must put a separate question. How can he answer a supplementary?

Transport employees

* 478 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the Kerala Government have sanctioned payment of bonus to the Transport employees for the financial year 1956-57; and

(b) if so whether the Government have moved the Kerala Government for disbursement of bonus to the former Transport employees of the Travancore-Cochin Government now under the employ of the Madras Government for the period they were in the service of the Travancore-Cochin Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

* 479 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any directives have been given to the transport employees regarding the carrying capacity of transport buses; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether the Government are aware of the fact that the Workers' Union represented to the Transport authorities as early as three months ago that the number of passengers to be taken in each bus should be fixed, and if so, what is the action taken on the representation by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The number of passengers to be carried in each bus is regulated by the Motor Vehicles Act and the rules framed thereunder. According to these—need I give all the figures? (Hon. Members : No.)—the Government will be issuing very shortly definite instructions to the concerned persons not to overload any bus in the mofussal area.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : தற்போது அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கும் பஸ்களில் பெண்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடம் பொறுமையாக இல்லை. பெண்கள் பலர் குழந்தை குட்டிகளுடனும், மூட்டை முடிச்சுள்ளதனும் வருவதால் அவர்களால் அவர்களுடைய இடங்களில் வாகனங்களை கொள்வதற்கு போதவில்லை. இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அவ்வாறு இப்பொழுது ஒதுக்கியிருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமான இடங்களை பெண்களுக்கு ஒதுக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஐந்தேனாவது விதமாக சம்பந்தம் பெறாமல் மாதி பெண்கள் ஒதுக்கப் பெறாமல் இருக்கும். அதுதான் அந்த அளவுக்கு அவர்கள் பிரச்சனை செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் இடங்களில் தான் அவர்களுக்கு என்று தான் செட்டிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சம்பந்தம் அதிகமாக இருக்கும் காலங்களில் அவர்கள் வட்டாந்திருந்தால், அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதற்கு அவ்வாறு அனுப்பிவைத்து இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : What is the ratio of standing passengers to sitting passengers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Ten per cent.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether the Government are aware of the fact that conductors were punished because they refused to overload the buses? Did not also the Union bring this to the notice of the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Individual representations about any action taken against any particular employee may be sent through proper channel to the Director. If he fails to do anything in the matter, they may be brought to my notice.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that more often overcrowding is allowed in respect of even standing passengers in the City buses on account of paucity of buses? Will the Government make arrangements to purchase more buses as early as possible to relieve this congestion and overcrowding?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the City, during the rush and peak hours, standing passengers are allowed beyond the prescribed limit. This is largely with a view to helping those who want to go to their offices in time. So far as the demand for increase in the number of buses is concerned, we have now a programme of replacement at the rate of one-seventh of the fleet every year. In the Budget approved a few days ago, allotment has been made for purchasing 72 buses, of which 60 will go for the City and 12 for Kanyakumari.

SRI A. GOVINDASAMY : நிருபகர்கள் மூன்று மியானிகள் எவ்வித ஏதாவது வண்டிகள், புத்தகங்கள் இருக்கிற அமைதி ஒரு வண்டி எவ்வளவு கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படியான சங்கடங்கள் அதிகமாக இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதாக இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நன்றாகத் தெரியும். இதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் கூட யோசனை இருப்பதாகக் தெரியவில்லை. அதற்கு காரணங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பெற்று தோன்றவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அண்கள்களான சமத்தவம் எவ்வளவுக்கும் பெண்கள் என்று பெண்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் அவர்களுக்கு பங்களிப்பு செய்யாக இடம் ஒதுக்குவதன் காரணமாக அவர்களை வேலம்படுத்தவதாக ஆகாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister need not answer it.

[31st March 1958]

Reservoir across the Marudaiyar river

480 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri S. Ramalinga Padayachi) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether a survey was conducted to build a reservoir across the Marudaiyar river near Ariyalur; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Yes, for providing irrigation facilities to Perambalur and Udayarpalayam taluks. Only a preliminary survey has been made. Detailed investigation will be taken up shortly.

Bus routes

9 a.m. * 481 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any objections or representations from the fleet owners of buses regarding the proposals for the nationalization of bus routes in the State;

(b) if so, the list of owners from whom the representations were received; and

(c) when the Government proposes to nationalize these lines?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The operators from whom representations were received and the route in which they are operating their buses are follows :—

Name of operator.	Route in which he is operating.
Sri R. R. S. Ekambaram Chettiar.	Madras (Mint) to Red Hills.
Presidency Transports (P), Limited Madras.	Madras (Broadway) to Villivakkam.
Association Transports (M) (P), Limited, Madras.	Madras (Mint) to Tiruvottiyur.
	Madras (Mint) to Egmore.
	Madras (Broadway) to Latice Bridge.
Sri E. Ulaganathan.	Madras to Kancheepuram.
„ V. G. Ramakrishnan.	
„ R. Babu Mudaliar.	
„ S. V. Natesa Mudaliar.	
„ A. Mudaliyananda Mudaliyar.	
„ A. Sanjeevi Naidu.	
„ R. Manicka Mudaliar.	

(c) The Government have approved the proposal to nationalise the routes mentioned now.

[31st March 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : நேசம் மாவட்டத்தில், சின் பள்ளிக்கை குறைவாக இருப்பதன் காரணத்தினால் இவ்வூர் நேசம் மாவட்டத்துக்கு அரசாங்கம் என் தயக்கம் செய்து? இதை உடனடியாகச் செலவு செய்து அரசாங்கம் குறைக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் தாமதமாகிவிட்டால், நேசம் மாவட்டம் இருக்கிறது என்று புதரர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போது, என்னே அங்கத்தினர் என் தயக்கம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நேசம் மாவட்டத்தைக் கொடுக்கிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether representations have been received by the Government regarding nationalization of routes from Tirunelveli to Nagercoil and if so from whom?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir, from the following operators :—

Name. (1)	Routes. (2)
1. Pioneer, Motor Limited, Nagercoil.	Nagercoil-Tirunelveli.
	Nagercoil-Papanasam.
	Cape Comorin-Tirunelveli.
	Cape Comorin-Papanasam.
2. Sri Ganapathy Motor Service, Nagercoil.	Not specified.
3. Sri Balasaraswathi Transport, Tirunelveli.	Do.
4. Sri Ganapathy Motor Service, Tirunelveli.	Do.
5. Tirunelveli Motor Bus Service, Tirunelveli.	Nagercoil to Tirunelveli; Cape Comorin-Tirunelveli.
6. Sri Sugumar Transport, Tirunelveli.	Tirunelveli to Kottai-karungulam.
7. Sri Sankar Motor Service, Tirunelveli.	Nagercoil-Sathankulam, Tirunelveli Junction to North Vijayanarayana.

SRI T. T. DANIEL : May I know the total estimate of the sum which the Government may have to invest for nationalizing the route, Nagercoil to Tirunelveli? Is there any agreement between the Government and the owners of buses to the effect that if and when the Government want to nationalize the routes, the Government will have to pay compensation?

[31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have decided as a policy to give three years' notice before taking over a particular route. Similarly, three years' notice would be given to them. The question of compensation will arise only if the unexpired portion is beyond the three years' notice.

SRI N. MARUDACHALAM : கோவை மருவியாபிடியார் பஸ்ஸை எடுத்து நடத்துவதாக அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார்களா? அப்படி தெரிவித்திருந்தால் கோவை மருவியாபிடியார் அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் அனுமதி அளிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எதோ அங்கத்தினர் நான் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று என்னை சொன்னார்கள். கோவை மருவியாபிடியார் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் என்னுடைய சக மந்திரியிடம் இந்தக் கேள்வியை கேட்கவேண்டும்.

SRINATHI KAMALBUJA AMMAL : எத்தெந்த குட்டி அரசாங்கம் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறது.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது நான் மந்திரி அவர்கள் அதற்கு பதில் சொன்னார்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have just now given the answer to that question.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : நாகர்கோவில்-திருநெல்வேலி ரூட் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று செஷ்டில் முதலில் பிச்சுக்கப்பட்டது. அது பின்னால் கைவிடப்பட்டது. முதலாவது "ரெய்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஓர்டர்" இது கைவிடப்பட்டதா? அதற்கு பிறகு மூன்று வருஷம் ஒத்திப்போட வேண்டும், 3 வருஷ நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் எப்போது எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முதலில் சொல்லப்பட்ட செஷ்ட் பிரசாரம் "டெவலப்மென்ட் ஓர்டர்". அதனால் அது ஒத்திப்போடப்பட்டது. இரண்டாவதாக, மூன்று வருஷ நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானித்தது முதலாளிகளுக்காக அல்ல. நாம் பணம் கொடுத்து புதிய பஸ்கள் வாங்குவதற்காக இந்த 3 வருஷங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY : பஸ் முதலாளிகளுக்கு காம்பென்ஸேஷன் வழங்குகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் பஸ்களை அடகு வைத்திருந்தால் அதற்கான வட்டியையும் சேர்த்து அரசாங்கம் காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a hypothetical question, Sir.

SRI T. T. DANIEL : Besides the proposal to nationalize the route, Nagercoil-Tirunelveli and giving notice to the owners, may I know whether there is any proposal to nationalise the mofussal routes in the Kanyakumari district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Appropriate steps will be taken in regard to the decision of the Government. So far as nationalizing the other routes in Kanyakumari district is concerned, we have no finance to take them over now.

SRI S. LAZAR : தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை மேலும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடிய சர்க்கார் ஏற்கனவே தேசியமயமாக்கி பஸ் போக்குவரத்து நடந்துவருகிற சென்னை நகரத்திலும், கன்னியாகுமாரியிலும் இருக்கக்கூடிய பஸ்கள் போதும் என்று நினைக்கிறதா? இது நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று சர்க்கார் நினைக்கிறதா?

31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்றை நடந்துகொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை இதுதான் ஒரு அங்கத்தினரின் தரப்பில் பற்றி முறை கொண்டுவரவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அதை எப்போது இந்த சபையில் கேள்வியாக எழுப்புவது நினைக்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் குடியரசு இரண்டாவது பொருத்த காலத்தில், "நாடினாடிசெய்து செலவழித்து" பணம் கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். சொன் சர்க்காரிடமிருந்து தேவயானா நிதி (Depreciation Fund) ரூ. 9 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்து என் புதிய பஸ்கள் வாங்குவதற்கு முடியுமென்று என்று சொன்னார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ராஜ்யப் பிரதான சட்டசபை மூலம் விசயம் கையாடப்படும் என்று சொன்ன நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு.

Cement

* 482 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any ceiling price has been fixed for the sale of cement; and

(b) on what basis the cement is distributed to each district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The factories make supplies to the stockists in districts with reference to their requirements and also taking into consideration the importance of the places and their average demands at the particular stations. Stockists are normally supplied a monthly quota with reference to their average off-take during the last three financial years and consistent with the State quota.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் வேண்டுமென்று கண்டிப்பாகச் செய்வது, வேண்டாத சமயத்தில் கண்டிப்பாக எடுத்துவிடும் என்று இப்பொழுது, கிமெண்டிஸ் விலை அடிக்கடி ஏறுகிறது. சட்டத்தில் கண்டிப்பாக எடுத்துவிட்டால், விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க வேண்டிய கிமெண்டு எடுப்பதற்கு விலைக்கு விற்ப்பாகிறது. அதனால் ஒரு கருமையான நிலைமை.

MR. SPEAKER : May I remind the hon. Member that the original question is, 'whether any ceiling price has been fixed for the sale of cement and on what basis the cement is distributed to each district?' But the hon. Member seems to go outside this question. If the Hon. Minister wishes to answer, I have no objection. Anyway, it is outside the original question.

SRI A. A. RASHEED : What is the share of the Government of Madras in the profits of the Cement Trading Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This question may be addressed to my Colleague, the Minister for Finance.

SRI A. GOVINDASAMY : கிமெண்டு விவசாயத் துறைக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறபோதும், அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் மூலிக் என்னுடன் வைத்து மொட்டாசு ஷெட் எடுவதற்கு போதுமான அளவில் கிமெண்டு கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகைகள் செய்யுமா?

[31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினருக்கு இப்பொழுது நிலைமை தெரியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். சென்னை பற்றி எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இல்லை. அவர்கள் இப்பொழுது 50 சதவீதம் “பிரியாக” விற்கலாம் என்று கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : சென்னை இப்பொழுது ஏராளமாக உற்பத்தியாகி வெளிநாடுகளுக்குக் கூட ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே 50 சதவீத கட்டுப்பாடு வைத்திருப்பதை, கட்டுப்பாடு இல்லாமலே செய்யமுடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கட்டுப்பாடு மத்திய சர்க்காரால் செய்யப்படுகிறது. அதனால் எங்கு பதில் தெரிந்தால்கூட சொல்வதற்கு இல்லை.

Weavers' societies

* 483 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHI** (on behalf of Sri A. E. Chandrasekara Nayagar) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount given to the North Arcot Central Co-operative District Bank out of the Cess Fund in 1957 for granting working capital loans to weavers' societies; and

(b) whether the entire amount had been distributed as loans to the weavers' societies in the district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A sum of Rs. 3 lakhs was given to the Vellore Co-operative Central Bank from the Cess Fund, prior to 31st March 1957, for providing working capital loans to weavers' co-operative societies in the district.

(b) Only a sum of Rs. 1,90,590 as been disbursed to the Weavers' Co-operative Societies so far by the Vellore Co-operative Central Bank. The balance will be utilized by the Central Bank to disburse working capital loans to Weavers Co-operative Societies in due course.

SRI N. K. PALANISAMI : செஸ் நிதியிலிருந்து நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய இந்த பணத்தை கைத்தறி நெசவாளர்கள் கடனை திருப்பி கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை என்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா? ஆகவே, இந்த சொசைட்டி மூலம் அவர்களுக்கு ரூ. 300, 220 என்று இருப்பதையாவது கடனாக கொடுப்பதற்கு தாங்கள் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கடன்கொண்டால் கோவாபேடிச் சென்டிசல் பாங்கு மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறது. அதைத் திருப்பி வாங்கும் பொறுப்பு கோவாபேடிச் சென்டிசல் பாங்குதான். அப்படியிருப்பதால் யார் கடனை திருப்பி கொடுப்பார்கள் என்பதை பரிசீலனை செய்யாமல் அவர்கள் எப்படி கடன் கொடுக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

Harijan Uplift

* 484 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount allotted for Harijan Uplift in Tirunelveli, Ramanathapuram and Madurai districts during 1956-57; and

[31st March 1958]

(b) the various items of work done out of the allotment and the amount surrendered?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement is placed on the table of the House.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

* 485 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHY** (திரு. ஆற்காடு எ. சந்திரசேகர நாயகர் சார்பில்) : கனம் சைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1952 லிருந்து இன்று வரை வட ஆற்காடு ஜில்லா, வேலூர் மத்திய கூட்டுறவு பாங்கியில் காலம் கடந்த கடன் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) இது வரை வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 1953 முதல் 1957 வரையில் எத்தனை கூட்டுறவு சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன? கலைக்க உத்தரவிடப்பட்டன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The answer is placed on the table of the House. It is a small figure. So I shall read it.

On 30th June 1952—Rs. 5,61,080.

30th June 1953—Rs. 11,11,906.

30th June 1954—Rs. 8,92,809.

30th June 1955—Rs. 10,91,568.

30th June 1956—Rs. 5,87,020.

30th June 1957—Rs. 1,63,693.

(b) 79, Sir.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, since the answer is about the time-barred loans, I desire to know whether these loans are recoverable?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I do not think they are time-barred. The answer only represents the outstandings on the closing date of the co-operative year.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : காலங்கடந்த கடன் தொகைகள் என்றால், அவைகளை இனிமேல் வசூலிக்கமுடியாதா? அப்படி வசூலிக்க முடியாதென்றால், அந்தப் பணத்திற்கு யார் ஜவாப்தாரி?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினரே பதில் சொல்கிறார். அவர் கேள்வி போடவில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : காலங்கடந்த (காலாவதியான) கடன்களைப்பற்றியது மூலக் கேள்வி. கனம் அமைச்சர் கொடுத்திருக்கும் பதிலிலிருந்து, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் காலாவதியாகின்றன என்று தெரிகிறது. அப்படியானால், அந்தத் தொகைகளுக்கு யார் பொறுப்பாவர்? அந்தத் தொகைகளை யாராவது வசூலிக்க முடியுமா அல்லது லொஸ்ட்டிக்கு நஷ்டமா என்று கனம் அமைச்சர் விளக்குவாரா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தமிழில் “பிரெவிஷன்” இல்லாததால் இந்த சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. காலம் கடந்த கடன்கள் என்றால் “ஓவர்ட்யூஸ்” என்று அர்த்தம், “பார்ட் பை லிமிடேஷன்” என்று அர்த்தம் இல்லை.

[31st March 1958]

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : On a point of order. Question No. 485 given in English is about the amount of time-barred loan in the Vellore Central Co-operative Bank. So it cannot be argued . . .

MR. SPEAKER : The original question is given in Tamil. If you are now trying to incorporate new ideas, that question cannot be taken up now.

SRI K. VINAYAKAM : If the original question was tabled in Tamil, is it not the duty of the people who are in charge of it to correctly translate it into English so that the spirit of the original question should not be lost when it is placed on the Table? The English-knowing members for instance like me who are not well conversant with the Tamil translation have been misled by the question placed on the Table and we are thus handicapped when compared to the Tamil-knowing people. Is it not a matter to be considered by the Speaker?

MR. SPEAKER : I understand the hon. Members point. When a question received is in Tamil, it is sent to the Government Translator who puts it in English and sends it back. The hon. Member need not worry because he would have got the Tamil question yesterday. Perhaps he has not read it. (Laughter.).

Pathway to Harijan Colony.

* 486 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY** (on behalf of Sri M. Jaganathan) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state when a pathway is proposed to be provided between the Harijan Colony and the Caste Hindu quarters of the village of Athur, Tindivanam taluk, South Arcot district?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Collector is taking steps to provide the pathway as early possible.

SRI A. GOVINDASAMY : எப்போது அந்த ஆதித் திராவிட மக்கள் விண்ணப்பம் போட்டார்கள் ? அதற்கு ஒரு எஸ்டிமேட்டாவது போடப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : விண்ணப்பம் எதுவும் போடப்படவில்லை என்றும், கலெக்டர் இது விஷயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் எனக்கு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

Cement factories

* 487 Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAMAN** (on behalf of Sri M. S. Selvarajan) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any investigations have been carried out by experts about the feasibility of starting new cement factories in the Tirunelveli district; and

(b) if so, the details thereof ?

[31st March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) No special investigation about the feasibility of starting new cement factories in Tirunelveli district has been carried out. The Geological Survey of India have, however, conducted a general survey of the geology and mineral resources of the area, as part of their programme of systematic geological survey and mapping. They have reported that there are large reserves of good limestone, about 9 million tons available in Sattankulam area, south of Nazareth Railway Station and that this area is ideally suited for a cement industry.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what are the requirements for opening a cement factory in any place?

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot ask information on that. The Hon. Minister cannot answer that big question in an answer to a supplementary question. The hon. Member may put a separate question.

SRI K. RAMASUBBU : திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா தாலுக்காக்களிலும் இந்த “இன்வெஸ்டிகேஷன்” நடந்ததா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த லில்லா பூராவிலும் நடந்தது.

SRI K. RAMASUBBU : நாங்குனேரியில் ராடாபுரம் தாலுகாவில் இதற்கு வேண்டிய கற்கள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாங்குனேரியில் இதற்கு வேண்டிய “லேம்ஸ்டோன்ஸ்” அகப்படுகின்றன.

Road works

* 488 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of nominal muster roll workers employed on road construction in the Kanyakumari district; and

(b) the daily rates of wages paid to each adult and non-adult worker ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Five hundred and eighty-two.

(b) Adult worker—Rs. 1-8-0 per day.

Other workers—Re. 1-0-0 per day.

SRI T. T. DANIEL : Sir, the road workers in Kanyakumari district are now working on the basis of daily wages whereas the road workers in the other districts are permanent coolies. Will the Government be pleased to consider to make those workers also permanent ? May I know whether there is any proposal to reduce the number of road workers in that district ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Representations may be addressed to the Department by the Union of these workers, if any, for making them permanent workers.

[31st March 1958]

Tyre factory

* 489 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any scarcity of tyres used for motors, cars and cycles; and

(b) if so, whether there is any proposal to start a tyre factory?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Enquiries show that there is no scarcity of tyres for motor cars, trucks, etc., but there is a slight scarcity for cycle tyres.

(b) The Dunlop Rubber Company (India), Limited, Calcutta, has been granted a licence to set up a factory in Ambattur to manufacture motor and giant covers, cycle tyres and tyre re-treading compound.

SRI S. LAZAR: இந்தத் தெர்மில் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is there any proposal to plant rubber trees in Ootacamund and Kodaikanal in view of the fact that we have to import raw rubber from other States?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government desire to increase the acreage under rubber.

Dharangadhara Chemicals, Limited.

* 490 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount of capital with which the Dharangadhara Chemicals, Limited, is to start its works at Authoor in Tiruchendur taluk;

(b) the amount contributed by shares by the Government;

(c) the probable date by which the work is proposed to be started; and

(d) the probable number of skilled and unskilled labourers required for the works?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Dharangadhara Chemical Works is to start work at Authoor in Tirunelveli district with a capital of about two crores of rupees invested in fixed assets. The about amount does not include working expenses.

(b) Rs. 5 lakhs.

(c) According to the licence granted by the Government of India, the undertaking should be established before July 1958.

(d) About 500 for the factory, about 750 for quarrying limestone and about 500 for the manufacture of salt.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்தக் கம்பெனி அங்கு என்னென்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: காஸ்டிக் சோடா.

[31st March 1958]

MR. SPEAKER: All the questions are over.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, I must be complimented, because I have answered all the questions today.

MR. SPEAKER: Yes, you have them in an abundant measure.

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES RE THE HEAVY INCREASE IN PRICES OF FOODGRAINS IN NORTH ARCOT DISTRICT.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை 40-வது விதியின் பிரகாரம் கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் கவனத்துக்கு ஒன்று கொண்டுவர விரும்புகிறார். அதைக் கேட்பதற்கு அவரை அனுமதிக்கிறேன்.

* SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, பஞ்சம் ஏற்படுமோ என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய பயங்கரமான நிலைமை அங்கே தோன்றியிருக்கிறது. அங்கே இப்போது ஒரு பக்கம் காலரா மக்களை மிரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு பக்கம் அம்மை நோய் மிரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் மக்கள் குடித் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் உணவுப் பொருள்கள் விலைகளும் விஷம் போல் ஏறிவிட்டன. அங்கே இப்போது பழைய கிச்சிச் சம்பா பச்சரிசி படி ஒன்று ரூ. 1-2-0க்கு விற்கிறது. புதுப் பச்சரிசி ஏறத்தாழ படி ஒன்று ரூ. 1-க்கு விற்கிறது. இதன் காரணமாக ஒரு மூட்டை அரிசியின் விலை ஏறத்தாழ 5-6 ரூபாய் உயர்ந்துவிட்டது. மற்ற உணவு தானியங்களின் விலைகளும் அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டன.

இந்த நிலையில், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் பஞ்சத்தால் அவதிப்படுவார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள்கொல்லலாம்—அங்கிருந்து ஒரு விண்ணப்பம் கூட வரவில்லையே என்று. வடாற்காடு ஜில்லாவில் நியாயவிலைக் கடைகள் ஆரம்பிக்கப் போவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பிடிவாதமாகவும் சொல்லலாம். நான் அவரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்வேன், அந்தப் பிடிவாதத்தை அவர்கள் தயவுசெய்து விட்டுவிடவேண்டும் என்று. அவர்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் நியாயவிலைக் கடைகளை உடனடியாகத் திறந்து, அங்கிருக்கும் மக்களை எதிர்நோக்கியிருக்கும் பயங்கரத்தை நீக்கவேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சில விவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிடப்பட, வடாற்காடு ஜில்லாவில் பயங்கரமான நிலைமை ஒன்றும் இல்லை என்று நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது, நியாய விலைக் கடைகளுக்கு இதுவரை அவசியம் இல்லை. இனியும் அவசியம் இராது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க எப்பொழுது அவசியம் ஏற்பட்டாலும் அந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விலைவாசியைப்பற்றி நான் விவரங்கள் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

The prices of paddy and rice began to increase gradually in some of the centres of North Arcot district during the middle of September 1957. But this rise was arrested in time by the middle of December 1957. The prices thereafter were showing a downward trend. This was due to the harvest of paddy in all

[Sri M. Bhaktavatsalam] [31st March 1958]

parts of the district and the flow of large stocks into the market. As a result of the free flow of fresh stocks in the market the prices continued to be steady during the months of January and February 1958. However, as the area harvested was not as extensive as it was in the previous year due to insufficient supplies in the irrigation sources the arrival of stocks in the local market were slowly decreasing. This seems to have had some effect on the trend of prices which show a tendency to increase from the first week of this month. The market prices of rice, second sort, at Vellore and Ambur as on 14th March 1958 are as follows: Rice, raw, second sort, retail prices per Madras measure at Vellore, Re. 0-14-0; at Ambur, Re. 0-12-0. Rice second sort boiled in Vellore, retail price, Re. 0-14-0 per Madras measure and at Ambur, Re. 0-12-0. This is as on 14th March 1958 at Vellore and Ambur markets. Most of the middle and poor class people go in for the second sort rice, the prices of which cannot be said to be high as it ranged between Re. 0-12-0 and Re. 0-14-0 per Madras measure. It will be seen from this that there has been no heavy or steep increase in the prices of foodgrains in the North Arcot district.

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. THE SPEAKER *re*
ELECTION OF MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the following sixteen members were duly nominated for the election of eleven Members of the Madras Legislative Assembly to the House Committee :—

1. Sri T. Irusappan.
2. „ A. R. Marimuthu.
3. „ V. Subbiah.
4. „ A. V. Periavalagurava Reddi.
5. „ A. A. Rasheed.
6. „ B. K. Linga Gowder.
7. „ P. S. K. Lakshmipathi Raj.
8. „ S. Lazar.
9. „ T. Karia Gounder.
10. „ A. Mariappan.
11. „ V. S. Manickasundaram.
12. „ M. G. Sankar.
13. „ J. Matha Gowder.
14. „ K. G. Palaniswami Gounder.
15. „ V. P. Sarangapani.
16. „ R. Krishnasami Gopalar.

Sri M. G. Sankar, Sri J. Matha Gowder, Sri K. G. Palaniswami Gounder, Sri V. P. Sarangapani and Sri R. Krishnasami Gopalar, have since withdrawn their candidature. As the number of candidates who were duly nominated and who have not withdrawn their

31st March 1958] [Mr. Speaker]

candidature is equal to the number of vacancies to be filled, namely, eleven, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

Under Rule 214 (1) of the Madras Assembly Rules, I hereby nominate (1) Sri N. Marudachalam, (2) Sri K. Periannan, (3) Sri mathi T. N. Anandanayaki and (4) Sri K. Sattanatha Karayalar to be Members of the House Committee.

The Deputy Speaker is the ex-officio Chairman of the House Committee.

IV.—PRESENTATION OF THE REPORTS AND PROCEEDINGS OF
THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

(1) "WHAT HAPPENED IN MUDUKALATHUR" CASE.

SRI K. RAMACHANDRAN : Mr. Speaker, Sir, I, the Chairman of the Committee of Privileges present this report to the House on the question of breach of privilege, namely, the action of the Director of Information and Publicity in publishing the pamphlet entitled 'What happened in Mudukalathur?' முதுகுளத்திலுள் நடந்தது என்ன?

(2) THE DEFINITION OF THE TERM 'PRECINCTS OF THE HOUSE'.

SRI K. RAMACHANDRAN : Mr. Speaker, Sir, I, the Chairman of the Committee of Privileges, present this report ^b on the question of the construction that should be put on the expression 'Precincts of the House' with reference to the Legislative Assembly in the Fort St. George.

V.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON
ESTIMATES.

SRI K. R. VISWANATHAN : Mr. Speaker, Sir, I, the Chairman of the Committee on Estimates, having been authorized by the Committee to submit the Report on its behalf, present this Report, namely, the Report on the Community Development Projects.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

THE PRISONERS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1958.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958.

MR. SPEAKER : The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958'.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I introduce the Bill.

The Bill was introduced.

^a Printed as Appendix IV on pages 377-388 infra.

^b Printed as Appendix V on pages 389-391 infra.

[31st March 1958]

VII—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF
DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE.

(2) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS

(3) DEMAND XXXIII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

MR. SPEAKER: இப்பொழுது Land Revenue Demand மீது விவாதம் நடக்கும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணை மட்டும் பிரேரிக்கப்பட்டு அதன்பேரில் எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் பேசலாம் என்று எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மான்யக் கோரிக்கையை பிரேரணை செய்ததும், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் தம்முடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்கலாம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: There are three Demands. May I move all of them?

MR. SPEAKER: The hon. Member, you can move all the demands.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move:

(1) 'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue Department'.

(2) 'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous'.

(3) 'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars'.

Sir, I do not think there is much for me to say by way of preliminary remarks under these three heads of demands because Demand XI refers to District Administration which is of a routine nature. There is nothing special to say about it. With regard to Demand XXXIII—Compensation to Zamindars, hon. Members are aware of the fact that on account of the passing of the Estates Abolition Act, certain amounts as compensation have to be paid to the Zamindars. This demand refers to that. Then with regard to Land Revenue Department I wish to explain that in Madras the practice is that the greater part of the costs of collection and administration of land revenue is not debited to the major head as the work is performed by the district staff of the Revenue department the cost of which is debited to the head '25. General Administration, District Administration which is included under the Demand XI. Only expenditure incurred exclusively in connection with the administration of the Land Revenue is debited to the major head connected with Land Revenue. I will just mention the heads under which the money is spent under the particular head Demand I—Land Revenue.

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

Survey and settlement record operations and expenditure has been incurred in connection with the Zamindari Estates and expenditure has also been incurred on the department of land records, assignments and compensations and with regard to building up of a fund on account of the abolition of Zamindaris, as also for charges incurred in England for technical stores purchased there. This expenditure comes under Land Revenue, but in other States it is different. The major part of the expenditure is covered under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.

Sir, after the hon. Members have spoken, I shall reply.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue."

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

"That the allotment of Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue—be reduced by Rs. 100."

SRI S. M. ANNAMALAI: Point of order, Sir. ஸ்பெக்கர் ஒன்றும் இல்லை?

MR. SPEAKER: ஸ்பெக்கரை ஒன்றும் இல்லை, அங்கத்தினர்கள் பேசியிருந்த பதிலைப்பற்றாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous."

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

"That the allotment of Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars."

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

"That the allotment of Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: The motions and the cut motions are before the House for discussion. How long will the Hon. Minister take to reply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Forty-five minutes, Sir.

[31st March 1958]

*SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த லாண்டு ரெவின்யூ மான்யத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்குள் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று அதிகமாகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய சர்க்கார் அவசரமாகவோ, அவசியமாகவோ செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலேயே இந்தப் பிரச்சனை விவாதத்திற்கு வந்தபோது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது புதிதாக ஒரு சட்டம் வரப்போவதாக காணப்படுகிறது. மேலும், நிலங்கள் வாங்குவதைத் தடை செய்யப்போவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது அவசியம் இல்லாத ஒரு சட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் நிலம் வாங்குவதைக் குறித்து சட்டம் அவசியம் இல்லை. அபரிமிதமாக, குவியலாக நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இன்றைக்குத் தம்முடைய நிலங்களை பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டியது இப்போது அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய சட்டம். சமீபத்தில் கூட ஆந்திர சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரியான நிலம் வாங்குவதைத் தடை செய்ய வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவருவது உண்மையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைத் தடுக்க வேண்டியது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மறைமுகமாகச் செய்வதைவிடுத்து உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தையே கொண்டு வந்து பெருமை அடையவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணை—குளங் கோர்வை சம்பந்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பிரச்சனைப்பற்றி நான் 7, 8 முறைகள் பேசியிருக்கிறேன். இது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் பிரச்சனை. இவை முன்பு ஜமீன்தாராகளுடைய பிரதேசமாக இருந்தது. ஜமீன் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய குளங் கோர்வை நிலங்களில் இருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இது ஒரு பிரதேசத்தின் பிரச்சனையாக இருந்தபோதிலும் இது மிகமிக முக்கியமான பிரச்சனையாக கடந்த ஒரு சில ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது என்று வற்புறுத்திப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. என்னென்ற சென்ற தடவை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் கனம் நிதி மந்திரி, அவர்கள் இதைப்பற்றி சர்க்கார் முடிவான கொள்கைக்கு வந்துவிட்டார்கள். இதைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கில்லை. அவைகள் கண்மாய்களைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலங்கள். அதிருப்தி ஏற்பட்டாலும்கூட வெளியேற்றவேண்டுமென்ற ஒரு விஷயத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். சொன்னது மட்டும் அல்லாமல் வெளியே கூட்டங்களில் பேசும்போதும் இதே கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். 1952-ம் வருஷத்தில் வெளியான புளூவிவரங்களைப்படி ராமநாதபுரம் ஜமீனில் 1,082 குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மூலம் தண்ணீர் பாயக்கூடிய நஞ்சை நிலங்கள் ஒரு லட்சம் செக்கர்கள் களாகும்.

சிலகங்கையில் கண்மாய்களில் அவ்வளவு அதிக விவசாயம் இல்லை. ராமநாதபுரத்தில் கண்மாய்களில் இரண்டிலிருந்து ஐந்து ஏக்கர் வரைக்கும் விவசாயம் செய்து வருவது அதிகம். இது கிட்டத்தட்ட இருநூறு, முந்நூறு வருஷங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. இப்போது கண்மாய்கள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருந்து வருகிறது. ஜமீன்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு இந்தக் கண்மாய்களை நன்றாகச் செப்பனிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடும் என்று அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த நிலங்களில் இருந்து இப்போது வெளியேற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தத் தண்ணீரைப் பரவலாக மூன்று, நான்கு மாதங்கள் வரைக்கும் எடுத்து நடவு நடுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் கண்மாய் அமைப்பு எப்படியென்றால் மூன்று பாகம்

31st March 1958] [Sri K. Ramachandran]

களையும், ஒரு பாகம் நிலமுமாக இருக்கிறது. அந்த கிராமத்துப் புஞ்சை நிலங்களோடு குளத்தோடு சம்பந்தம் கொண்டதனால் குளங்கோர்வை நிலங்கள் என்று சொல்வது. இந்த நிலங்களில் இருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவது பெரிய பிரச்சனை. முதல் மந்திரி அவர்கள்கூட திருவாடாளைப் பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது இதன் முக்கியத்தை உணர்ந்து இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். திருவாடாளை தாலுகாவில் மட்டும் 16 ஆயிரம் ஏக்கர்.....

THE HON. SRI K. KAMARAJ : கனம் அங்கத்தினர் தப்பாகச் சொல்றார் என்று நினைக்கிறேன். திருவாடாளை தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சரவே பன்னி முடியவில்லை. ராமநாதபுரம் பற்றித்தான் நான் சொன்னேன்.

*SRI K. RAMACHANDRAN : ஆம், ராமநாதபுரம் தாலுகாவில் மட்டும் 16 ஆயிரம் ஏக்கரி இருந்து விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கே பாதிமணல் பிரதேசம். பாதிதான கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. திருவாடாளை தாலுகாவில் இதை விட அதிகமாக இருக்கும். திருவாடாளை, முதலுளத்தூர், ராமநாதபுரம் இது போன்ற நான்கு தாலுகாக்களில் மட்டும் ஒரு லட்சம் ஏக்கர்வுக்கு மேல் பாதிக்கப்படலாம். இதுபற்றி ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கும், முதன் மந்திரி அவர்களுக்கும் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஸ்ரீ காமராஜ் பேசும்போது என்னியர்களை வைத்துப் பார்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது எப்படி இருந்தபோதிலும் வெளியேற்றக்கூடிய வாழ்க்கைத்தரம்பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்னும் இது சம்பந்தமாக அசட்டையாக இருந்து விடாமல் உடனடியாக இந்தப் பிரச்சனையைப் பரிசீலிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பகுதியில் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரி வசூல் பொறுத்தவரையில் நான் ஏற 9-40 கனவெ லுல் 40-படி. ஒரு மோஷன் கொண்டு வந்திருந்தேன். அதற்கு 9-40 a.m. ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அதில் தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். அங்குள்ள நிலைமை, ஐந்தாறு பசவிகளாக வரிபாக்கி விழுந்திருக்கிறது. 99 லட்சம் வரை வரி பாக்கி விழுந்திருக்கிறது. உரம்வாங்க, மாடுகள் வாங்க, பின் புயலால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை சரிக்கட்ட கொடுத்த கடன், இக்கடன் கொல்லாம் சேர்ந்து ஏராளமான ரூபாய் கடன் விழுந்திருக்கிறது. 99 லட்சம் என்று நான் சொன்னது நில வரியில் உள்ள பாக்கியைமட்டுத் தான் சொன்னேன். அது போக மேற்சொன்ன கடன்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், விவசாயிகளிடம் இருந்து அவைகளை வசூல் செய்ய வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம் அவர்களிடம் மனிதத் தன்மையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். அந்த பகுதிகளில் விவசாயக் கூடிய நஞ்சை சுமார் 20,000 ஏக்கர்கள்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த வருஷம் சுமாராக வெள்ளாமை வந்திருக்கிறது. கடிந்த மூன்று, நான்கு வருஷங்களாக வெள்ளாமை சரியாக இல்லை. புயலால் ஒரு வருஷம் எல்லாம் அழிந்து விட்டது. இந்த ஆண்டு வெள்ளாமை சுமாராக வந்திருப்பதால் அந்த 99 லட்ச ரூபாய், பின் மற்ற கடன்கள் எல்லாவற்றையும் இப்போட்டே அவர்களிடம் இருந்து ஒரேயடியாக வசூல் செய்து விட வேண்டுமென்று இருக்கக்கூடாது. இப்படி ஒரேயடியாக அவர்களிடம் இருந்து காண்டிவிடலாம் என்ற மனப்பான்மை இருக்குமானால் அது மக்கள் சர்க்காருக்கு ஏற்றதல்ல. அவர்களிடம் இருந்து தடி எடுத்து வசூல் செய்யும் ஒரு நிலைதான் இன்று அங்கு இருக்கிறது. நான் அதிகாரிகளைப்பற்றி சொல்லவில்லை. மந்திரிசபை எப்படி அதிகாரம் செலுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் அதிகாரிகளும் நடக்கிறார்கள். அவர்கள் அவர்களுக்கென்று புதிதான கொள்கை ஒன்றும் வருத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆக, அங்கு வரி வசூல் செய்ய வேண்டாமென்று

[Sri K. Ramachandran] [31st March 1958]

நான் கூறவில்லை. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் ஒரேயடியாக வசூல் செய்ய வேண்டும், ஸ்டான்டிங் கிராப்டை ஜப்தி செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வது அநாகரீகமானது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், மற்ற பாக்கிளை, இன்ஸ்டால்மென்ட் பேலிஸில் வசூல் செய்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வீடு என்றால் அடுத்த வருஷம் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கோ அல்லது இந்த வருஷம் அவர்கள் வாழ்வதோ முடியாத காரியமாகிவிடும். ஆகவே மற்ற பாக்கிளை இன்ஸ்டால்மென்ட் பேலிஸில் வசூலிக்க வேண்டும். அடுத்த படியாக புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுப்பது சம்பந்தமான பிரச்சினையை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அது மிகவும் பீனா ஏரியாவாகும். அங்கு, பஞ்சை! நிலங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கு 20,000 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. புஞ்சை பேசு புறம்போக்குகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதேபோன்று அங்கு காடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகள் அழிக்கப்படாத காடுகள் அல்ல. அழித்து விவசாயம் செய்யும் நிலையில் உள்ள காடுகள்தான் அவை. ஆகவே, ஹரிஜனங்கள், மற்றும் பொருளாதாரத் துறையில் படிப்பில்லாத மக்கள் அங்கு ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் முறையில் அவர்கள் கேட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஜில்லாது அவர்களுக்கு இந்த நிலங்கள் பயிர்சிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், இந்த அரசாங்கத்திற்கு விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தால். ஆகவே, இந்த நிலங்களைக் கணக்கெடுத்துத் தாலுகாவாரியாக ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் அத்திலங்களைப் பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள பிற்போக்குத் தன்மையைச் சரிசெய்த முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள அனுகூலமாக இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கண்மாய்களைப் பொறுத்த வரையில் கால்வாய்கள் சரியானபடி செப்பனிடப்படவில்லை. இந்தக் கால்வாய்களில் தண்ணீர் வரும் நிலையில், ஜமின்தாரி ஏரியாவின் பொருளாதார வளங்களை என்பதைப் பொறுத்தவரையில் 1952-ல் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபிஸை இந்த அரசாங்கம் நியமித்து அந்த ஜமின்தாரி ஏரியாவில் உள்ள எல்லா நிலங்களையும் பரிசீலனை செய்து கூடுமான வரையில் அந்தப் பிரச்சினைகளை அறிவிருத்தி செய்வதற்கான திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் உள்ள முக்கியமான திட்டங்கள், கண்மாய்களை சீர்த்திருத்தியமைப்பதும், தண்ணீர் வருவதும், அங்குள்ள விவசாயத்தைப் பெருக்குவதும் என்ற முறையில் காரியங்களை கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கண்மாய்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே நான்கு ஆண்டுகளுக்கு நன்னீர் கிடைக்க முடியாத நிலையில் அங்கு பல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. இந்த கண்மாய்களை அழித்து நிலமாக்கிவிடலாம். அதற்குப் பதிலாக அங்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய கண்மாய்களை நல்ல முறையில் செப்பனிட அமைக்க நன்கு ஆய்வுபடுத்தி, கரைகள் நிர்மாணித்து இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, அதில் தண்ணீரை நிரப்பி நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கைகைப் பாராஜெக்ட் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக்ஸ் பலர் தண்ணீரை மேலூர் பகுதிக்குக் கொண்டு போவதாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ள ஜமின் பகுதிகளுக்குத்தான் அத் தண்ணீரின் முதல் சார்ஜ் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து கைகைப் பாராஜெக்ட் ஒரு பகுதியை இந்தப் பிராந்தியங்களுக்கு பிரித்துக் கொடுத்தால்தான் இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்ய முடியும், அதோடு விவசாய உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இக்காரியங்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்று உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI R. SUBRAMANIAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக அதே

[Sri R. Subramaniam] [31st March 1958]

சட்டங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நமது சர்க்கார் பன்னாசாய்ஸ் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இருந்து இப்பொழுது நியாயவாச சட்டம் வரையில் பல சட்டங்கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவெல்லாம், விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக நாம் அதே சட்டங்கள் பாஸ் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் அந்த நோக்கத்துடன் இச்சட்டங்களை பாஸ் செய்திருக்கிறார்களோ அந்தநோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரிகள் கவலை காட்டுவதில்லை. இம்மாதிரி விவசாய சட்டங்களை அமுல் நடத்தி அங்குள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் அங்குள்ள மிராசதாரர்களுக்குத்தான் சாதாரணமாக ஆதரவளிக்காத இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் கணம் கணவரம் ஒன்று வந்துவிட்டால் பொறுப்பெல்லாம் ஜில்லா சலேக்டர் மீதுதான் வந்துவிடுகிறது. அவர் தெரிவிப்பதற்குச் சரித்திரம், விசாரிக்காமலோ, இந்த டெபுதியில் கணம் கணவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று போலீஸிற்கு தெரிவித்தால், அதனால் தொல்லை கொடுப்பது மிராசதாரர்களுக்கல்ல, அனால் தொல்லைகள் எல்லாம் விவசாயிகளின் தலையில்லாதன விடுகிறது.

(Sri T. T. Daniel in the Chair.)

முதலில் அந்த நிலத்தை யார் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தான் என்பது தான் மிக முக்கியம். ஆனால் அது பற்றி, கணக்குப்பின்பிர் தவிர வேறுபாடுகூடும் தெரியாது. ஆகவே அவர் நினைத்தால் ஒரு நிலத்தின் சாகுபடிதான் இன்னார் என்று யாவரையும் விசாரிக்காமலேயே எழுதி வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆக, இவ்விஷயங்களை எல்லாம் கவனித்து, எந்த உத்தேசத்திற்கோ நாம் இச்சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறோம் அந்த உத்தேசம் நிறைவேண்டுமென்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப் படுத்த வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, உச்ச வரம்பு சட்டவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் நிலங்கள் வரங்கக் கூடாதென்று நாம் கூடம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் தேவையில்லை என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள நிலங்களையெல்லாம் வற்று வகுத்துக்கொள். ஆகவே, இந்த நிலத்தில் இனி வரவருவதற்கு உச்ச வரம்பு சட்டவேண்டியதில்லை என்று சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், நாம் இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றவுடனேயே நாம் நினைத்த காரியத்தை அவர்களாகவே செய்து விடுகிறார்களே, அது தண்ணீர்தான் என்று சொன்னால் நாம் சொல்லுவது என்னவென்றால், மிராசதாரர்கள் கையை விட்டு நிலம் பொருள்போது, அந்த நிலம் உழவனுக்கு போய் சோ வேண்டுமெனத் தவிர, அம்மிராசதாரர்களின் சொந்தக்காரர்களுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கு, பாம்பே, டென்சி, பொன்றியிடங்களில் வேலையில் இசைப்பவர்களுக்கு இந்த நிலம் போய் சோ வேண்டும் என்றபடி நம் கோக்கம். ஆகவே, உச்ச வரம்பு என்று கொண்டு வரும்போது, நிலம் உழவின் கையை விட்டுப் போகும் போது, அது ஒரு விவசாயின் கைக்குப் போய் சோ வேண்டுமென அடுத்தபடியாக உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக் கவனித்தமான ஆலோசனைகளை பரிசீலனை செய்து கொண்டு வந்தாலும்கூட பெரிய குத்தகைக்காரர்களைய விஷயத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் முதலில் பொருள்திட்டில் வேலையும் செய்வதில்லை. அவர்கள் நிலங்களை அதிகமானவர்களுக்கு எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஒரு சிலர் ஜமின்தாரர்களாக இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். குத்தகை நிலம் இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தவேண்டும். உச்சவரம்பு சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் இதைக் கொண்டுவந்தால்தான் உச்சவரம்பு சட்டம் சமயத்தில் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் போகும். அத்துடன் கூட சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் விஷயமாக அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று அதேகமாக எல்லா மெம்பர்களும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. ஆனால் இவர்கள் தங்கள் நிலங்களை பெருவாரியாகக் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்களிடம் குத்தகைக்கு விடுவது கிடையாது. இவர்கள் தங்கள் கையில் அடங்கி இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

[Sri R. Subramaniam] [31st March 1958]

ஆகவே இவர்கள் பெரிய அளவில் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற வர்க்கிடம் குத்தகைக்கு விடுவதில்லை. சிறு நில குத்தகைகாரர்களிடம், அதாவது இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறவர்களிடம் தான் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி சாகுபடி செய்கிறவர்கள் யார் என்றால் அதை நம்பியே வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் தான் அதிகம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெரிய குத்தகைக்காரர்கள் அல்ல. ஏனென்றால் இந்த சிறு நில மிராசதார்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலங்களும் இல்லையென்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவது கஷ்டமாக போய்விடும். ஆகவே சிறு நில மிராசதாருக்கு நிவாரணமளிக்க சர்க்கார் முன் வரும்போது சிறு நில விவசாயிகளுடைய நன்மையையும் கருத்தில் கொண்டு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு மிராசதார்கள் களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும்போது சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் விஷயத்தில் சில விஷயங்களை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது விவசாயிக் கூலி நிர்ணயிக்கவேண்டும். குறைந்த பட்ச கூலி வேண்டும் என்று சுதந்திரம் அடைந்த உடனேயே அதாவது 1947-லிருந்து ஒரு வருடத்திற்குள், அதாவது 1948-க்குள் குறைந்த கூலி நிர்ணய சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது கொண்டு வந்து பத்து, பதினொன்று வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் அதை நடைமுறையில் கொண்டு வரும் விஷயம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அந்தந்த ராஜ்யங்களுக்கு விடப்பட்டது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விவசாயக் கூலியைப்பற்றி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. நம்முடைய சர்க்கார் எங்கெங்கு யார் யார் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்களோ, அல்லது எந்தெந்த பாக்டிகளில் கூலி போதவில்லை யென்று தொந்தரவு கொடுக்கிறார்களோ அங்குதான் அவர்களுடைய நன்மையைத்தான் கவனிக்கவேண்டும் என்ற நிலைப்பிஸ் இருந்து வருகிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் பொறுத்தவரையில் கவனிக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள். சாதாரணமாக பண்ணையாள் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு 75 சத விசதம் பண்ணையாட்களே இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் இன்று தினக்கூலிகளை வைத்து வேலை செய்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்து அந்த முறையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். பண்ணையாட்கள் என்றிருப்பவர்களை நீக்கிவிட்டு அவர்களை தினக்கூலிகளாக வைத்துக்கொண்டால் கூலி குறைவாக கொடுத்தால் போதும் என்று நினைத்து தினக் கூலிகளாக வைத்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். தினக்கூலிகளை உள்ளிருந்தோ அல்லது அங்கு கிடைக்காவிட்டால் வெளியிலிருந்தோ கொண்டு வந்து தினக்கூலிகளாக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமாக ராமனாபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து தஞ்சை ஜில்லாவில் கொண்டு வந்து வேலைக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்களுடைய கூலி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சட்டம் செய்தாய்விட்டது, ஆனால் இன்னும் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏதோ 1954-ம் வருஷத்தில் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து ஒரு அமென்மென்ட் கொண்டு வருவதாக சொல்லப்பட்டது. அப்படி ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பத்து வருஷ காலமாக விவசாய கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இதை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நிலங்களை அடமானம் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில் சர்க்காரும் அக்கரை காட்டி வருவதாக தெரிகிறது. ஆனால் அதிக கால தாமதம் ஆகிறது. இதற்கு இன்னும் கூடுதலான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த தாமதமெல்லாம் போர்டு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர், G.O. இவைகளையே வைத்துக்கொண்டு செய்வது தான் காரணம். மேலும், சுப்பிரமணியம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலும் அலென்மென்ட், எலியேஷன், ரிலிங்க்விஷ்மென்ட் இவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய போர்டு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்களை வைத்துக் கொண்டு செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதற்கென்று தனியாக ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று யோசனை கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் ஒழுங்கு

[Sri R. Subramaniam] 31st March 1958]

படுத்துவதற்காக இதற்கென ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இப்போது சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் புறம்போக்காக இருப்பதாக தெரிகிறது. இவையையெல்லாம் அடமானம் செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கிற நிலங்களை எல்லாம் அடமானம் செய்துகொடுத்தால் உணவு பஞ்சத்தை திர்க்க முடியும். அதற்கு அடுத்தபடியாக, ஓரிஜனங்கள் எல்லாம் பல புறம்போக்கு நிலங்களில் குடி இருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டி அவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடங்களை அகவயர் பண்ணும்போது பல விதமாக, அவைகள் எல்லாம் களம் புறம்போக்காகவும், மந்தை புறம்போக்காகவும் மாறிவிடுகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் பொது சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜாமிதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. வீடு கட்டி குடி இருக்கும் இடங்களை அகவயர் பண்ணும்போது கஷ்டங்கள் ஏற்படாதவாறு அவைகளை அகவயர் பண்ணுவதற்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இப்போது ஜூன்முகை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஏரியாக்களை மராமத்து செய்துகொண்டு வருகின்றோம். அதற்காக செட்டிமென்டும் செய்து கொண்டு வருகின்றோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ராமசுந்தரன் அவர்கள் அதைக்குறித்து பேசினார்கள். இப்போது காச்மென்ட் ஏரியாவில் அதாவது தண்ணீர் பிடிக்கும் ஏரியாக்களை எல்லாம் புறம்போக்காக டிக்கோர் செய்துவருகிறார்கள். அதில் சில கிராமங்களில் ஒரு மாதம் தண்ணீர் பாயக்கூடிய ஏரியாக்களாக இருந்தாலும்கூட அதையும் நாம் புறம்போக்காக டிக்கோர் செய்துவருகின்றோம். ஆனால் இந்த ஏரியாக்களில் பயிர் செய்கிறவர்கள் கூடுதலும் ஏழை மக்கள்தான். குறிப்பாக நான் இப்போது சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருவது, திருவள்ளூர் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் 140 ஏக்கர் புறம்போக்காக டிக்கோர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 160 பட்டாதார்களும் இருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் என்ற முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏரியாவானது ஒரு மாதகாலத்தான் அதில் தண்ணீர் பாய்கிறது. சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால் மூன்று வாரம் முழுவதும் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால் புறம்போக்காக டிக்கோர் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதே வரம்பில் தவாரி கிராமத்தில் மூன்று மாதமும் தண்ணீர் இருந்தாலும்கூட பயிர் செய்து வருகின்றார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் காரணம் கேட்டபோது, இதில் உழுது பயிர் செய்யும்போது, எரோஷனல் இவைகள் முழுக்கி போகிறது. அதோடு வரிஸ்ட் பார்ம்-மாகிவிடுகிறது. அதனால் தான் இந்த இடங்களை புறம்போக்கு என்று டிக்கோர் செய்கின்றோம் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் எத்தெந்த ஏரியாவில் கெடுதல்கள் தெரிகிறதோ அந்த ஏரியை மட்டும் நாம் இவ்வாறுச் செய்யவேண்டுமென்று சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும். நாம் ஒரு புறம் “குரோ மோர் புட்” என்று சொல்லி வருகிறோம். 150 ஏக்கர் இப்படி விடப்பட்டால் 100 ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சல் ஏற்படுகிறது. நாம் இப்போது சாகுபடியில் இருக்கும் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யாமல் விடுவது மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். ஆகவே, இதை எப்படியாவது திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று நானும் சர்க்காரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரம்பாக்கம் என்பது அந்த கிராமத்தின் பெயர்.

இப்போது சர்க்காரிலே துரிதமாக அதிக முயற்சி எடுத்து வரி வசூல் களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்; 61-ம் பசலியிலிருந்து சல்லிச வசூல் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக சிறிய கிராமத்தில்கூட 20,000, 30,000 ரூபாய் வரை பாக்கி நின்று

[Sri V. Govindaswami Naidu]

[31st March 1958]

விட்டது. அந்த பாக்கி பூராவையும் இந்த வருஷம் எப்படியாவது வசூலிக்கவேண்டும் என்று உத்திரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு கூட 500 ரூபாய் வரை பாக்கியிருக்கிறது. அந்தத் தொகையை மொத்தமாகக் கட்ட முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயினுடைய வீட்டிலும் இருக்கிற சாமான்களை லுப்தி செய்து அவர்களை ஏராளமாக துன்பத்திற்கு ஆளாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து சில உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்து, ஒரு திட்டம் வகுத்து, இந்தப் பசுவிலே கட்டவேண்டிய பணத்தை வசூலித்து, மற்ற பாக்கியை ஓரளவுக்கு இன்ஸ்டால்மென்ட் வரிஸ்டத்தில் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி செய்ய வேண்டியது மிக அவசியம். ஏனென்றால் இன்று எல்லோரும் கருதுகிறோம் ஜனநாயக சர்க்காரிலே, 61-ம் பசுவி, 62-ம் பசுவிலிலிருந்து வசூலிக்கவேண்டிய நிலை என்று சொன்ன பேர்தே ஜனங்கள் என்ன நினைத்தார்கள் என்றால் இந்த வருஷம் கட்டவேண்டாமென்று நினைத்தார்கள். அப்படி எல்லோரும் கட்டவேண்டாமென்று கூறும்போது, இப்போது ஏராளமான பணம் கொடுக்கும்படி இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது இந்தப் பசுவிக்கு வசூலிக்கவேண்டியதை மட்டும் எப்போது வாங்கிக்கொண்டு பாக்கியை கொஞ்சம் தாமதமாக, இந்த வருஷத்திற்குள் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைத் தவிர, இப்போது நமது வரிஸ்டம் ஆப் ரெவினியூ, ரெவினியூ இலாகா பொருத்தமட்டில் பழைய முறையாகவே தான் இருக்கிறது என்று அமைச்சரூடே இப்போது சொன்னார்கள். அதனால், அதைப் பற்றி அதிகம் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது சர்க்காரிலே தாசிஸ்தார், டெபுடி கலெக்டர், டெபுடி தாசிஸ்தார் இவர்களுடைய வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஏதாவது ஒரு மனு போனால் அந்த மனுவிற்கு பதிலே கிடைப்பதில்லை. ரெவினியூ தரப்பில் ஒரு மனுவிற்கு பதில் வர ஒரு வருஷம், 2 வருஷம் ஆகிறது. அப்படி அந்த அதிகாரிகளிடத்திலே சென்று என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டு அங்கிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் சென்று, எங்கெங்கே பேப்பர் செல்லுகிறதோ அந்த இடமெல்லாம் சென்று ஆவன செய்தால் குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷம் ஆகிறது. அம்மாதிரி பூலே இல்லாமல் செய்யவேண்டும். சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள், புறம் போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டியிருக்கும் நிலங்களிலுள்ளவர்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்று. உண்மையிலேயே புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரி ஜனங்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள வேறு இடமில்லாமல் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் மட்டுமல்ல ஜாதி ஏழை மக்கள்கூட கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியானாலும் அகற்ற வேண்டுமென்று நேரில் கொடுத்து, 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ், 7-ம் நம்பர் நோட்டீஸ், எல்லாம் கொடுத்து வெளியேற்ற முயற்சித்து வருகிறார்கள். அதை உடனடியாகப் பரிசீலித்து எந்தெந்த இடங்களிலே சௌகரியமாக இருக்கிறதோ எந்தெந்த இடங்களிலே கஷ்டமில்லாமல் அவர்களுக்கு ஜாதி செய்ய முடியுமோ அதை முக்கியமாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்று சாதாரணமாக சில புறம்போக்குகள் இருக்கின்றன. மேயக்கால் புறம்போக்குகள் என்று இருக்கின்றன. மேயக்கால் புறம்போக்கு மேய்வதற்கு உபயோகப்படாவிட்டால் அந்த மேயக்கால் புறம்போக்குகளை அனைத்து செய்துகொடுக்க முடியாது, கொடுக்கக் கூடாது என்றிருக்கிறார்கள். உண்மையாக மாடுகளுக்கு உபயோகப்படாவிட்டால் அதை மனிதர்கள் வாழ்வதற்கு விட்டு விடலாம். ஆகவே, அம்மாதிரி தேஸ்கள் வருவ போது ரெவினியூ அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பார்த்து ஒரு ரூல் ஏற்படுத்திவைத்துக்கொண்டு மேயக்கால் புறம்போக்கைக் கொடுக்க முடியாது என்ற மனப்பான்மை இல்லாமல் பரிசீலனை செய்து கூடிய மட்டும் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தலைவர் அவர்கள் நேரம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால், இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[31st March 1958]

*SRI T. IRUSAPPAN: தலைவர் அவர்களே, எதிர் கட்சித் தரப்பிலிருந்து கொண்டு வந்திருக்கும் ஹெர்ப் பிரேரனைக்ளை ஆதரித்து சில சருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். யார் விவசாயிகள் என்று இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள்? விவசாயம் செய்பவருக்கே எல்லாம் சொந்தமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் பெருவாரியாக இருக்காது. அந்தவர் நிலத்தில் இருந்து கொண்டு உழுது தன்னுடைய குடும்பத்தைக் கம்பாற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்று ஆண்டும் இந்தக் குறைபாடுகளைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களால் இந்த சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து விளக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் மீண்டும் அதேதான் பேசப்படுகிறது. தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை உண்டாக்கி வருகிற மானம் சொற்பத்தில் ஆங்காங்கு பல சிங்கள உண்டாக்கி வருகிறார்கள். கணக்கப் பிள்ளையைப் போய் போட்டால், அவர் அது உலகத்தில், என்று சொல்லி அந்த நிலம் வேறு யார் பெயரோ இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பச்சை நாயப் புரட்சியை இருத்து வருகிறது. அதை உடனடியாக கவனித்து கணக்கப் பிள்ளைகளுக்குத் தகுந்த உத்தரவுகள் போட்டு நல்ல சொல்களுக்குச் சரி, ஹரிஜனங்களுக்குச் சரி, நிலத்தை அடமானம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தக் கணக்கப் பிள்ளைகள் தங்க அடமானம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலங்களை அடமானம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், 1,000, 3,000, 5,000 வாங்கிக் கொண்டு விற்று வருகிறார்கள். அப்போது கணக்குப் பிள்ளையைப் போடிக் கேட்டால் அவருக்கு அடமானம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். 10 வருஷமாக, 4 வருஷமாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயம் செய்யும் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படியல்லாமல் அதைக் கவனித்து அந்த நிலம் அப்பாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று செய்யவேண்டும். அந்தக் கணக்கப் பிள்ளைகள் பெயரில் செய்வதைப்பற்றி கலெக்டரிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் இன்னும் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இருக்கும் பல மனுக்கள் போட்டும் அவர்களுக்கு கொடுக்கப் படவில்லை. நல்லுரி கிராமத்தில் விவசாயத்திற்குத் தகுந்த நிலங்கள், மேய்க்காலு கட்டக் கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஆதிதிராவிட மக்கள், ஏழை மக்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலம் காலநடைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம். விவசாயம் செய்யக் கூடாது என்று ஆக்கிரமித்து விட்டார்கள். உண்மையிலேயே நானும் சென்று பார்த்தேன். அது காலநடைக்குத் தகுதியான நிலம் அல்ல. உண்டாய் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் சமயத்தில், இந்த மாதிரி நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் சமீபம் அடைவார்கள்.

காலநடைத் திட்டம் என்ற கிராமத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எல்லாம் காலநடைகளுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கு சென்று பார்த்தால் கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. கால்நடைகளுக்கு என்று ஒதுக்கி தன்னி விடாமல் அங்குள்ள ஏழைகளுக்கு நிலத்தை பிரித்துக் கொடுக்கும்படியாக தாசிஸ்தாருக்கு உத்திரவு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லிப் நேரத்திலே, பெரிய நிலச்சுவர்த்தாரர்கள் தங்கள் மாடுகள் மேய்வதற்காக, 50 ஏக்கர் அல்லது 100 ஏக்கர் நிலத்தை தரிசாக “மேச்சத் தரை” என்று போட்டுக்கொண்டு, வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நஞ்சை நிலமே 100 ஏக்கர்கள் இருக்கும்போது, அந்த நிலத்தை ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் என்ன? இப்படி அதிகமாக நிலம் வைக்கிறார்கள் இன்னும் நிலம் வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, அந்த நிலத்தை ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்த்த தரப்பிலுள்ளவர்களும் சரி, ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்களும் சரி,

[Sri T. Irusappan]

[31st March 1958]

சொல்லியும், இன்னும் அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே இருக்கக்கூடிய நிலத்தை எழைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும்படியாக பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சீக்கேரிபுத்தூர் கிராமத்தில் நறிக்குறவர்கள் இருக்கிறார்கள். முப்பது வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 160 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கி கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலம் 7 பெருக்குத்தான் “அண்டன்மென்ட்” ஆகியிருக்கிறது. அந்த 7 பெருக்கும் நிலத்தை உழுதிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், கிடையாது. அவர்கள் அங்கு இருப்பதேயில்லை. 3 அல்லது 4 மாத காலம்தான் அங்கு இருக்கிறார்கள் மற்ற காலங்களில் நாடோடிகளாக பக்கத்து கிராமங்களுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். மீண்டும் விவசாயிகள் இப்பொழுது அந்த நிலம் வேண்டுமென்று சொன்னால், உங்களுக்கு நிலத்தை வீட்டுவீடு முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பட்டா வைத்திருக்கிறான். ஆனால் அவனுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. உழுதுகொண்டிருப்பவன் வேண்டியேற்றப்படுகிறான். அம்மம்பாளை யத்திலும் இந்த மாதிரிப் பிரச்சினைதான். நறிக்குறவர்களுக்காக ஒதுக்கிய நிலத்திற்காக ஜாதி ஹிந்துக்கள் சண்டை போடுகிறார்கள். கணக்குப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும்படி தாசில்தாரருக்கோ, கலெக்டருக்கோ உத்திரவு போட்டு, எழை விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளும் பிரச்சினையைப்பற்றி சிலர் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்களும் ஆதித் திராவிட மக்களும் ஒன்றாகக் கூடி வாழலாமென்று சட்டமிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும், பொழுது ஒரு இடத்தில் ஹிந்துக்கள் வசிக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு ஆதித் திராவிடன் வீடு கட்டிவிட்டான் என்று ஒரு பெரிய குழப்பமே நடந்து கொண்டுவருகிறது. அதற்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கோ, பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களுக்கோ உத்திரவு போடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, சமதர்ம ஆட்சி என்று சொல்லுகிறோம். ஜாதிமத உணர்ச்சி இருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். இப்பொழுது உயரோடு இருக்கும்பொழுதுதான் இதைல்லாம் இருக்கிறது என்று, சேத்த பிறகும் கூட அந்த வேற்றுமை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஜாதி ஹிந்துக்கள் “பிரேதத்தை” எடுத்துச் செல்லும்பொழுது தடத்தில் ஆதித் திராவிடர்கள், ஹரிஜனங்கள் எடுத்துச் செல்க்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது விஷயமாக அமைச்சர் கக்கன் அவர்களுக்கும் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்திற்கு மட்டும் நாங்கள் வந்து விட்டால் போதாது. ஜனநாயக ஆட்சியில் காந்தியார் காட்டிய வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையின் மீது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள கொடிக்கால் விவசாயிகள் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கொடிக்கால் விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுதுள்ள நியாயவாரச் சட்டத்திலிருந்து அதற்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கொடிக்கால் விவசாயிகள் தங்களுக்கு நியாயவாரச் சட்டம் பொருந்தவேண்டுமென்றும், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் தங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள். அதற்கென்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள், சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள், விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு நன்றாக பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கு ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கீழ்பவாணிப் பிரதேசத்தைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்தாலே உண்மையில் பலருக்குக் கசப்பாகக் கூட இருக்கும். ஏனென்றால் 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றியும், ஓயாமல் ஏதாவது

[31st March 1958] [Sri K. R. Nallasivam]

தொல்லைகள் வருவது என்று குறிப்பிட்டால், அப்பொழுதுக்கு கசப்பாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள்வோம். கீழ் பவாணித் திட்டம் அல்ல இத்தியாவுக்குமே ஒரு உதாரணமானதிட்டம். அதுதான் நல்ல முறையில் தீர்ப்பாசன வசதியை மாற்றி அமைப்பதற்கு சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இங்கே வந்து மேலுள்ளவர்களுக்கு தகவல் கொடுக்கச் செய்யவர்கள் தவறான தகவல் களைக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் இங்கே உண்மையான தகவல்களைக் கொடுத்தால், அப்படியே நியாயம் அற்றவைகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பத்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்ததைப்பற்றி இவர்களுக்கு கவலையே கிடையாது என்று கூறுகிறார்கள். இதைப் பொறுத்த வரையில் கொஞ்சம் நிதானமாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1958-ம் வருஷம் ஜனவரிமாதம் 28-ந்தேதி அன்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள், விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லக் கூடிய இரண்டு பேர்களை வைத்து ஒரு முடிவை சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிறது. அதை அமல் நடத்துவதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தற்காலிகமாக அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்பொழுது கீழ் பவாணி பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரையில் 195,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டிருப்பதாக கடந்த வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் மிகுபட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் விடப்பட்ட பிரதேசம் எல்லாவும் என்று எஞ்சியிருக்கிற இலக்காவை வசாரித்துப் பார்த்தால் தெரியும். எஞ்சியிருக்கிற இலக்காவானது 130,000 ஏக்கருக்கு தான் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதைப் பொறுத்த வரையில் நல்லதொரு விசாரனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் 195,000 ஏக்கராவுக்கும் இன்று ரெவின்யூ இலக்கா வரிவசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வேண்டுமானாலும், ஏதாவது அதிகாரிகளைப் போட்டு தேரிக் போய் பார்த்து பரிசோதித்துக் கொள்ளலாம். கொள்ளை அடிக்கக்கூடிய முறை என்று சொன்னாலும் பொருந்தும். அந்த வகையில் வரி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்னென்ன தவறான முறைகளைக் கையாள் முடியுமோ அந்த முறைகள் எல்லாம் கையாள்ப்படுகின்றன. இது இன்றைக்கு மாத்திரம் நடப்பது அல்ல. ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் இந்த சம்பயில் சொல்லும்பொழுது, “லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள்” என்று எங்கவிடத்தில் நேரடியாகக் குறிப்பிடுங்கள், நாங்கள் “தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள மணியகாரர் ஒருவர் 10, 20 விவசாயிகளுடைய மாடுகளை சட்ட விரோதமாக கொண்டபோய் அவர்களுடைய வீட்டில் கட்டி வைத்தார். அவர்கள் அங்குள்ள தாசில்தாரிடத்தில் அந்த மணியகாரரை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள். இன்று வரையிலும் அதற்குப் பதில் கிடையாது. இதை ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். இதைப்போல் எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் குப்பைத் தொட்டியில் போடப்படுகின்றன.

சமீபத்தில் 1958-ம் வருஷம் ஜனவரிமாதம் 31-ந்தேதியன்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிரப்பித்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகைக் குறிப்பிலிருந்து சொல்லுகிறேன். நிலத்தை மூன்று விதமாகப் பிரித்து நடைமுறையில் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தயவுசெய்து இதை நிறுத்தி வை யங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலங்கள் பூராவும் சாகுபடியானதற்குப் பிறகுதான், உண்மையிலேயே எது தோட்டக்கால், எது நஞ்சை, எது புஞ்சை என்று கணக்கிட முடியும். ஸ்ரீ மாணிக்கசுந்தரத்தின் 10-20 நிலம் கோடியில் இருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு தண்ணீர் போவது கிடையாது, என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த இடங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்தால்தானே நஞ்சை நிலமா, தோட்டக்காலா, புஞ்சை நிலமா என்று தெரியும். இப்பொழுது நிலங்களை நஞ்சையா, தோட்டக்காலா, புஞ்சையா

10-20
a.m.

[Sri K. R. Nallasivam] [31st March 1958]

என்று பிரிக்கும் வேலை வேக வேகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பணம் கொடுத்தால் நஞ்சை என்று எழுதுகிறார்கள் இல்லாவிட்டால் மெருகாடு என்று எழுதுகிறார்கள். நாங்கள் குற்றம் சொல்வதாக சர்க்கார் கருதக்கூடாது.

(இந்த சமயம் சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.)

ஏதாவது இன்னுள்ள முறையை மாற்றி புது திட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும். அதில் அதிகாரிகளையும், சம்பந்தப்பட்ட சட்ட சபை அங்கத்தினர்களையும், அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கும் முக்கியமான விவசாயிகளையும் கொண்டு ஒரு கமிட்டி நல்ல முறையில் இவைகளை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 1958-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 22-ந்தேதி ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் 9 பேர் இந்த பகுதியைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள். நான்றம் பழனிசாமிடும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறோம். மற்றவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு கருத்திருமனும், செனாபதியும் அதில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் சாகுபடியாளர்கள், நாங்களே விவசாயம் செய்திருக்கிறோம். எங்களைப் போல் உள்ள சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை இம்மாதிரி கமிட்டிகளில் சேர்த்துக் கொண்டாவினா, ஜனநாயக முறையினை நடைபெறுவதாகக் குறிப்பிட முடியும்.

195,000 ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டதாக சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எஞ்சினியரிங் இலாகாவின் 130,000 ஏக்கர்களுக்கு தான் தண்ணீர் விட்டதாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் 195,000 ஏக்கருக்கு வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. இந்த செயல்தான் பங்குமே போது நமது மா பெரும் நிலைவர் சர்க்கார் மட்டுமே ஒரு தேசிய இயக்கத்தை நடத்தியது சூபகத்திற்கு வருகிறது. வரிக்கின் கொடுமையைக் காட்டுவதற்கு ஒரு வரி கொடா இயக்கமே நடத்தினர். தண்ணீர் தீர்வை, மற்ற தீர்வைகள் அதிகமாக இருக்கிறதென்று அவர் இந்த இயக்கத்தை நடத்தினர். சர்க்கார் இந்த விஷயத்திலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால் ஒரு இயக்கம் ஆரம்பமாகலாம் என்பதைத் தெரிவித்தாகக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் ஒரு ஒத்தி வைப்பு பிரேரணை கொண்டு வந்தார். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கையில் நிலங்கள் 3 வகையாக பிரிக்கப்படுவதாகச் சொல்லி தண்டத் தீர்வைபற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இவ்வருடம் முறைபெயராததாலும் சரியான முறையில் கணக்கிடாததாலும் தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்யவேண்டும்.

ஜமாபந்திக்குப் பிறகுதான் தீர்வை வசூல் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது ஜமாபந்தி நடக்கும் விதமே புதிதாக இருக்கிறது. அதில் சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்றே எண்ணத் தொன்று கிறது. ஒன்றும் சரிவர விசாரிக்காமலேயே தீர்வையை 5 அல்லது 6 மடங்கு உயர்த்திவிடுகிறார்கள். பிப்ரவரி மாதம் சிறுசேமிப்பு இயக்கம் இருந்ததால் இதை வசூலிப்பதே விட்டுவிட்டார்கள். மார்ச்சு மாதம், பிப்ரவரி மாதம் தொகையும் சேர்த்து வசூலிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரித் தீர்வை வசூலிப்பது மிகவும் தவறு.

நாம் போடும் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்லதாகவும், நியாயமானதாகவும், சரியாக அமல் செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரி திட்டங்களைச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-26 *Sri T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை பாராட்டுவதோடு சில வார்த்தைகளும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

சாகுபடியாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று கருதி பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம், நியாய வார சட்டம் முதலிய சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இவைகளின் காரணமாக உற்பத்தி ஓரளவு அதிகரித்திருப்பினும், தற்பொழுது பல வழக்குகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பல சேக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த சட்டங்களை திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நியாய வார சட்டத்தில் நஞ்சை புஞ்சை என்ற பாடுபாடு இல்லாமல் இருப்பதினால், நஞ்சை வருமானத்தையும் புஞ்சை வருமானத்தையும் இரண்டையும் கலந்து இப்போது இருக்கும் ரேட்டை விட அதிகமாக ரேட் போடுகிறார்கள். சாகுபடியாளர்களுக்கு அனுசூலம் செய்ய வேண்டும் என்ற தொக்கத்துடன் இந்த சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தில் இருக்கும் சேக்கல்களின் காரணமாக அப்படி செய்ய இந்த சட்டம் தவறி விட்டது. இதன் காரணமாக சாகுபடியாளர்கள் எமற்ற வேண்டியிருக்கிறது. புஞ்சை நஞ்சை என்ற பாடுபாடு செய்து சட்டத்தை திருத்த வேண்டும்.

கரை வழி சாகுபடி என்கிற பழக்கம் தென்னாற்காடு தஞ்சாவூர் ஜில்லாக் களில் தானமாக பழக்கத்தில் இருக்கிறது. இந்த முறையின் பிரகாரம் பல பேர் சாகுபடி செய்தாலும் ஒருவர்தான் ஜமின்தாருக்காக அல்லது மிராசதாருக்காக சீட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறார். சீட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறவர்களுக்குத்தான் இந்த சட்டம் பிரயோசனப்படுகிறதே தவிர மற்ற சாகுபடியாளர்களுக்கு ஒருவிதமான அனுசூலமும் ஏற்படுவதில்லை. கோர்ட்டுகளிலும் இந்த சீட்டை நம்பித்தான் தீர்ப்புகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால், எல்லா சாகுபடியாளர்களுக்கும் பிரயோசனமாக இருக்கும் வகையில் இந்த சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும்.

ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை சாகுபடிக்கு வைத்திருப்பவர்கள், அந்தந்த பசாதி முடிவில் அதிகப்படியான நிலத்தை விட்டு விட்டாலும் கூட சட்ட உரிமை அவர்களுக்கு கிடைக்கும்படி சட்டத்தை திருத்த வேண்டும். முன்பு இரண்டு கோர்ட்டுகள் இருந்தன. Conciliation Court என்றும் Revenue Court என்றும் இருந்தன. இப்பொழுது Munsif Court-க்கு போக வேண்டிய நிலைமை சாகுபடியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டத்திலும் குறைபாடுகள் திறைய இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக பல பகுதிகளில் பண்ணையாள் இல்லாத நிலையையே எங்கு பார்த்தாலும் காட்சி அளிக்கிறது. ஆகையால் இந்த பண்ணையாள் சட்டத்தையும் திருத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

விவசாய வருமான சட்டம் இந்தச் சபையின் முன் சேக்காம் வரப்போகிறது. அதைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். வருமானத்தை மட்டும் குறிக்கோலாக கொண்டு இந்த சட்டத்தை கொண்டுவரக் கூடாது. உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு நாம் இதை கவனிக்கவேண்டும். பல தொழில்களை வைத்திருப்பவர்கள், பல மில் சொந்தக்காரர்கள், பல பெர்மிட்டர்களையும் லைசென்ஸ்களையும் வைத்திருப்பவர்கள் பல பெரிய வியாபாரிகள், எங்கள் ஜில்லாவிலிருக்கும் நிருவாகிகளையும், தருமபுரம் முதலிய ஆதினங்களில் இருப்பவர்கள், சட்டங்களில் இருக்கும் பல தவறுகளின் காரணமாக சர்க்காரை எமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். இந்த விவசாய வருமான வரியைப்பற்றி தன்னாக புரிந்து கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன்.

இந்த முறையில் அங்கே விவசாயக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அங்கே வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய கணக்குகளை மாற்றக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானத்திற்குச் சரியான கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதிகப் படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்கி யிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எந்த விதத்தில் தங்களுடைய விவசாய வருமானத்தை அதிகரித்திருக்கிறார்கள், எந்த அளவில் அவர்கள் தங்களுடைய விவசாயத்தை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள், எந்த

10-30
a.m.

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [31st March 1958]

அளவில் அவர்கள் உற்சாகமாக விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். உற்சாகத்துடன் அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். யார் யார் உற்சாகத்துடனும், உணர்ச்சியுடனும் ஆர்வத்துடனும் விவசாயம் செய்து வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அல்லாது உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் தகுதியற்ற, உற்பத்தியைப் பெருக்க சக்தி அற்றவர்களுடத்தில் நிலம் இருக்கக்கூடாது. அதை எடுத்து சக்தியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்து விடும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பண்ணை நிலம் என்ன என்பதைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1950-ம் வருஷத்திற்கு முன்னதாக பண்ணை நிலங்கள் எவ்வளவு இருந்தது, அதற்குப் பிறகு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கணக்கு எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சர்வே செய்ய வேண்டியது மிகமிக அவசியம். 1950-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் நிலத்தை பண்ணைக்கு விடுவது என்பது கேள்வி முறை இல்லாமல் இருந்தது. அப்பொழுது மிராசுதார் தங்கள் இஷ்டம்போல் நிலங்களை பண்ணைக்குவிட்டும், வேண்டும் போது விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு நீக்கியும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டும் வந்தார்கள். 500 வேலிக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய மிராசுதார்கள், அதாவது குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யரைப்போன்ற மிராசுதார்கள், விவசாயிகளை விரட்டியும் துன்புறுத்தியும் வந்து விவசாயிகளை பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அடியாட்களைவைத்துக்கொண்டு குடியானவர்களை பலவிதத்தில் துன்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். நில சீர்திருத்தசட்டம் வந்த தன் காரணமாக பல விவசாயிகளை பண்ணையை விட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள். படு அளவில் மோசம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த அரசாங்கம் உணர வேண்டும். மாற்றுப் பண்ணை வைத்து சாகுபடி செய்து வருவதை பார்க்கலாம். ஆகவே எவ்வளவு நிலம் பண்ணைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சர்வே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு எவ்வளவோ பேர்கள் அதாவது ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருப்பது தெரிய வரும். எத்தனையோ பேர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். நிலச் சட்டம் வந்த பிறகு சாகுபடி செய்யவிடாமல் எவ்வளவு விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அப்படி எவ்வளவு பேர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக் கெடுத்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் இருக்கக்கூடியவர்களின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவிட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாத அதிகாரிகளுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்து அவர்களின் மீது கடும நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மடாதிபதியின் நிலங்களையும் தேவஸ்தானம் நிலங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மடாதிபதிகளிடமும் தேவஸ்தானத்தினிடமும் அதிகப்படியான நிலங்கள் இருப்பதால் அந்த நிலத்தை விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களை மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் அவர்கள் இருப்பதால் மனிதன் மனிதனாக வாழ முடியவில்லை. மனிதர்களை எந்த விதத்திலும் முன்னேற்றமடைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கல்லை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு நிலம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள பண்டார சந்திதிகளால் பல விவசாயிகள் துன்பமடைந்து வருகிறார்கள். இதைக் கேட்டு ரொம்பவும் வெட்கப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலுள்ள

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [31st March 1958]

நிலங்கள் எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும். அவைகளை எடுத்து சமுதாயத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். பண்டார சந்திதிகளிடத்திலும் தேவஸ்தானங்களிடத்திலும் அதிகப்படியான நிலங்கள் இருப்பதால்தான் பல குழப்பங்களும் பல தகராறுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. குத்தகைத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. பல குழப்பங்களுக்கு காரணமாக இருக்கின்றன. பண்டார சந்திதியாலும் பல குழப்பங்களும் ஊழல்களும் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அவர்களிடத்திலுள்ள நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு சமுதாயத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது வரையிலும் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பது சரியல்ல. பண்டார சந்திதிகள் தங்களுக்கு ஏதோ 'பண்டமெண்டல் டைட்ஸ்' இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. புறம்போக்கு நிலங்களையும் அவர்களுடைய நிலங்களையும் எடுத்து சமுதாயத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தையும் உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறு நில சுவாந்தார்கள் விஷயத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் என்றும் பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் என்றும் இருந்தார்கள். ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னதாக அப்படி இருந்தார்கள். இப்பொழுது எல்லோரும் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களில் 100-க்கு 75 பேர்கள் இப்பொழுது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாகி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் எப்படிக் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை வரும். சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சட்டம் செய்ய தேவையில்லை என்று வந்து விடும். ஆகவே சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருக்குமபடியாக சட்டம் செய்ய வேண்டும். அந்த விதத்தில் நில உச்ச வரம்புக் கட்ட வேண்டும், அதிகமாக நில உச்ச வரம்புக் கட்டக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதாகிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு கால தாமதம் செய்து வருகிறார்கள். அதை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து இயற்ற வேண்டும். நில உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும் என்று கொண்டு வரக்கூடிய சட்டம் நல்ல முறையில் கொண்டு வரவேண்டும். அதைக் கொண்டு வருமபோது நிலத்தின் தரம், வளம், மகசூல் முதலியவைகளைக் மாகாணம் பூராவும் கணக்கிட்டு ஒரே ரீதியில் இருக்கும்படியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு முதற்படியாக இப்பொழுதே சர்வே செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அது வருமோ வராதோ என்று விவசாயிகள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால்தான் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டம் வரும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையில் இருப்பார்கள். அந்த நம்பிக்கையில் பெருமித மடைந்து இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய அளவில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள்.

*SRI T. K. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரிவினியூ மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிவினியூ இலாகாவானது விவசாயிகளுக்கு பெரிதும் நன்மை அளிக்கக்கூடிய இலாகா. அந்த நிலைமையில் அது இருப்பதால் விவசாயிகள் தங்களுடைய நலனுக்காக அந்த இலாகாவை நம்பிக்கொண்டிருப்பதால் அதில் சர்க்கார் அதிக கவனம்

[Sri T. K. Subbiah]

[31st March 1958]

செலுத்த வேண்டும். விவசாயிகள் தங்களுடைய அன்றாட வேலையை நடத்துவதற்கு அவர்கள் இந்த ரிவினியூ இலாகாவை நம்பி வாழ வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த இலாகா எவ்வளவோ நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. ஆனால் அது எந்த அளவில் மக்களால் பாராட்டப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அது நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மனிதனுடைய ஜீவாதாரத்தையே பாதிக்கக்கூடிய வகையில் மிகவும் மந்தமாக இந்த ரிவினியூ இலாகா நடைபெற்று வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதைப் பற்றி சொல்லும்போது குறிப்பாக சில உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். சுரோத்திரிய கிராமங்களில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை ரொம்பவும் மோசமானதாக இருக்கிறது. சுரோத்திரிய கிராமங்களில் நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அங்குள்ள விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அங்கு நிலங்களை துரிதமாக சர்வே செய்து அவர்களுக்குப் பட்டாக்களையும் வழங்கப்படவேண்டும். இதைப்பற்றி நான் பல தடவை எடுத்துச்சொல்லி வந்தும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மந்திரி அவர்கள் எடுக்காததினால் சுரோத்திரிய கிராமங்களில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கும் நிலைமை இன்னும் அங்கே ஏற்படவில்லை. அந்நேரம் அவர்கள் என்ன கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக அவர்களுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய இலவச வசதிகள், கடன்கள், மானியங்கள் முதலியவைகள் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய கடன், மானியம் முதலியனவகளை அதிகாரிகளிடத்தில் போய் கேட்கும்போது “உனக்குப் பட்டா இருக்கிறதா, இல்லை என்றால் உனக்கு கடன் கொடுக்க முடியாது” என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்களுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கக்கூடிய கடன் வசதிகளும், புற்று இசை வசதிகளும் சொந்தப் பட்டா இல்லாததன் காரணமாக, அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. சாதாரணமாக கிராமங்களில் கடன் கொடுக்கப் பட்டா இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதன் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கக்கூடிய கடன் மானியங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு முன்னெற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு முடியவில்லை. தேசிய விஸ்தரிப்பு வேலைகளில் அவர்கள் ஈடுபட முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்கள். இதைப்பற்றி அடிக்கடி பிரச்சனைகள் எழுப்பப்படுகிறது. இது இன்று அல்ல, நேற்று அல்ல. ரொம்பக் காலமாகவே இந்தப் பிரச்சனை ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. எவ்வளவோ விதமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வா நிலங்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளா விட்டாலும் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களையாவது எடுத்து அவைகளை நிலம் இல்லாத விவசாயிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவகாரம் இல்லாத, விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க, அதை ஷாதி செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக இப்பொழுது பூர்வா பாடி-வாய்க்கால் திட்டம் எங்கள் பகுதியில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்கண்டு மக்கள் பெருமிதமடைந்திருக்கிறார்கள். திருமலைப்பாடி பிரிக்கா பிரதேசத்தில் பரந்தூர் கரையவெட்டி, ரெட்டக்குடி, கிராமத்தில் சுமார் 200 அல்லது 300 ஏக்கர் நிலத்தை ரெட்டக்குடி ஏரிக்கு என்று பிடிப்பியுடி, எடுத்துக்கொண்டார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளும் போது வேறு இடத்தில் அவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் பரிவர்த்தனை செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரைக்கும் அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் நிலம் பரிவர்த்தனை செய்யப்படவில்லை. ரிவினியூ இலாகாவைக் கேட்டால் மராமத்து இலாகாவைக் கேட்கச் சொல்லுகிறார்கள். மராமத்து இலாகா இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்

31st March 1958]

[Sri T. K. Subbiah]

கொள்ளவில்லை. ஆனால் ரிவினியூ இலாகா இந்த இடத்திற்கு கிஸ்தி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு வேறு நிலமும் பரிவர்த்தனை செய்யப்படவில்லை, தங்களுடைய சொந்த நிலமும் போய்விட்டது. அப்படியிருந்தும் கிஸ்தி வேறு வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வருஷம் 1½ ஆகியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு இப்பொழுது நிலம் கிடையாது. பிழைப்பு இல்லாமல் அவர்கள் வேறு தொழில் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அறுவடை காலங்களில் சென்று அங்கு கூலி வேலை செய்து தங்களுடைய வயிற்றை வளர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களை கிஸ்தி கட்டவேண்டும் என்று கூட அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். நிலத்தை இழந்தும் அவர்கள் கஷ்டப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் அவர்களுடத்தில் முறையிட்டால் “முதலில் நீங்கள் கிஸ்தியை கட்டிவிடுங்கள், பின்னால் அப்பீல் செய்தால் அப்பொழுது திருப்பி கொடுத்துவிடுவார்கள்” என்று தத்துவார்த்தமாக சொல்லிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் சட்டப் பிரச்சனையைப் பற்றி சொல்லுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆனால் நடைமுறையில் விவசாயிகளின் கஷ்டம் என்ன என்பதை உணரவேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களை ரெவ்லுத், வசதி உள்ளவர், அதிகாரிகளிடத்தில் செல்வாக்கு படைத்தவர் ஒருவர்கைப்பற்றினால், அந்த நிலத்தை சர்க்கார் பிடுக்கி மற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய காலதாமதம் ஆகிறது. உதாரணமாக, திருச்சி ஜில்லாவில் கரூர் தாலுகாவில் ஒரு தியாகிக்கு வழங்கப்பட்ட நிலம் இன்னும் அவனுக்கு கிடைக்கவில்லை. அந்தப் புறம்போக்கு நிலத்தை, 10 ஆண்டுகள் அல்ல, பல ஆண்டுகளாக மற்றவர்களை விட வசதியுள்ள ஒரு விவசாயி செல்வாக்குள்ளவன் ஒரு ஏக்கர் 2 ஏக்கர் அல்ல, 15, 20 ஏக்கர் வரை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறான். அது நல்ல சாகுபடியாகக்கூடிய நிலம். தியாகி பல காலமாக பல மனுக்கள் செய்து கொண்டபோதிலும், இன்று வரையில் அந்த நிலம் அவனுக்கு பரிவர்த்தனை கிடைக்கவில்லை. செல்வாக்கு பெற்ற ஒரு விவசாயிமிருந்து அந்த நிலத்தை தியாகிக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யவில்லை. ஒரு வேளை முயற்சி செய்கிறார்களோ என்னவோ, ஆனால் அதிக காலதாமதம் ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். அதிசீக்கிரம் புறம்போக்கு நிலங்களை, குறிப்பாக புள்ளம்பாடி போன்ற காலவாய் பிரதேசத்தில் இருக்கும் நிலங்களை பரிவர்த்தனை செய்ய துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த ஆண்டுக்குள்ளாக வாவது கொடுத்தால்தான், பக்கத்திலுள்ள கிராமவாசிகளுக்கு இந்த சர்க்காரின் பேரில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். புள்ளம்பாடி பிரதேசத்தில் காலவாய் மட்டும் வெட்டுவதில்லை. அங்கே ஏரிகள் வெட்டும் நிலைமையும் இருக்கிறது. 200, 300 ஏக்கர் விஸ்தரிப்பைத் தவிர்ப்பதில் ஏரி கட்டி முடித்துவிட்டது, ஏரி வெட்டி கரை போட்டாய்விட்டது. தண்ணீர் வந்து நிரம்பவேண்டியது தான் பாக்கி. நீர் நிரம்பியதும் விவசாயிகள் நிலத்தை யும், கிராமத்தையும் விட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இன்னும் அவர்களுக்கு வேறு நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமை நீடித்தால், பக்கத்தில் வேங்கனூர், கோவிலூர் கிராமங்களில் ஏரிகள் வெட்டப்படும்பொழுது விவசாயிகள் தடை செய்வார்கள். நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அவர்கள் எத்தனையோ மனுக்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவில்லை. விவசாயிகள் இதனால் தடை செய்தால், திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஆகும். போட்ட திட்டங்கள் 1961-ல் பூர்த்தியாகவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கும் பொழுது, ரெவின்யூ இலாகா நிலம் பரிவர்த்தனை செய்வதில் தாமதம் செய்வது திட்டங்கள் நிறைவேற்ற தாமதம் ஏற்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. திட்டங்களை ஒத்திப் போடுவதற்கில்லை. ஆகவே, ரெவின்யூ இலாகா இதை விரிவாக கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri T. K. Subbiah] [31st March 1958]

அடுத்தபடியாக, பொய்யூர், கருப்பூர் என்ற கிராமங்கள் மருதை ஆற்றிற்கு தென் புறத்தில் இருக்கின்றன. இவை அரியலூர் பிரிக்காவோடு இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. மருதை ஆற்றுக்கு தெற்கு பகுதியில் திருமழபாடி பிரிக்காவும் காமாரசவல்லி பிரிக்காவும் தான் உள்ளன. மேற்படி இருகிராமங்கள் மட்டும் அரியலூர் பிரிக்காவில் உள்ளன. அருகாமையிலுள்ள தேசிய விலத்திப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த விதமான வசதியையும் இந்த இரு கிராமங்களில் செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே, இந்த கிராமங்களை திருமழபாடி பிரிக்காவோடோ, அல்லது காமாரசவல்லி பிரிக்காவோடோ சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருவெங்கனூர் வடுகம்பாளையத்தோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமானூருக்கும் திருவெங்கனூருக்கும் 3 பர்லாங்கு தூரம் 3 மைல். வடுகம்பாளையத்திற்கும் திருவெங்கனூருக்கு 4 மைல். ஆகவே, திருமானூரையும், திருவெங்கனூரையும் சேர்த்தால் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். இம்மாதிரி சேர்த்தால் கிராமாந்தீர்ங்களில் வேலை துரிதமாக நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ரெவின்யூ மானிய கோரிக்கையானது நமது சர்க்காருக்கும் நமது மக்களுக்கும் ஒரு முதுகு எலும்பு போன்ற ஒரு வருமானத்தை தரக்கூடியது என்றால் அது மிகையாகாது. சுமார் 5 கோடிக்கு மேற்பட்ட ரூபாய்கள் இதனால் கிடைக்கிறது என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதும் நமது கடமை தான் என்பதை நான் சொல்லி கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்று நமது நாட்டில் சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்கள் படும் துயரை எல்லோரும் காண்கிறோம். ஆனால் நிவர்த்தி ஒன்றும் இதுவரையில் காணவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவிலே 60-40 வாரம் இருக்கிறது. அங்கே வாரப் பிரச்சினை இருக்கிறது. சில நண்பர்கள் கூட மாதிரிபுகளைப்போல சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை நினைக்கிறார்கள். சிறு நிலம் படைத்தவர்கள், 2, 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், சிறைத்த பட்சம் 5 ஏக்கர் இருந்தால் நேரிடை தொடர்பில் விவசாயம் செய்ய முடியும். முடியாத காரணத்தினால் அவர்கள் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் நிலத் தொடர்பு இல்லாதவர்கள், சோம்பேறிகள், விவசாயம் செய்வதை இழிவு என்று கருதுபவர்கள் என்று கூட சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னது உண்டு. தஞ்சை ஜில்லாவில் அவர்கள் சோம்பேறிகள் அல்ல, உழவுத் தொழில் செய்வது கேவலம் என்று கருதக்கூடியவர்கள் அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 60-40 வாரத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்தால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காடாரம்ப பிரதேசங்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் விவசாயத்திற்காக பணம் செலவு செய்து ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள். அவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ரெமிஷன் கொடுக்கும்பொழுது சென்னை வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 25 வாய்தா செலுத்தவேண்டியிருந்தால், ரூபாய்க்கு 4 அணை வீதம் "ஸெஸ்" கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த ரெமிஷன் போது "ஸெஸ்ஸையும்" தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள 12 தாலுகாக்களில், 11 தாலுகாக்களில் காடாரம்ப பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சில நண்பர்கள் "நீங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவாசி, உங்களுக்கு என்ன குறை" என்று

31st March 1958] [Sri R. Swaminatha Merkondar]

சொல்லுகிறார்கள். 11 தாலுகாக்களில் காடாரம்ப பிரதேசம் இருப்பது அவர்களுக்கு தெரியாது போல் இருக்கிறது. அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய குளங்கள் எப்படி இருக்கிறது என்றால், 200 ஏக்கர் நஞ்சை அயக்கட்டு இருந்தால் 120, 150 ஏக்கர் தான் குளத்தின் விஸ்தீர்ணம். அந்நூல்தான் அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் ஒவ்வொரு வருஷமும் "ரெமிஷன்" ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதை நமது சர்க்கார் கவனித்து, குறைந்த அளவு விஸ்தீர்ணம் இருக்கக்கூடிய குளங்களை, புறம்போக்கு நிலங்களையோ அல்லது நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கியோ, விஸ்தரித்தால், "ரெமிஷன்" ஏற்படக்கூடிய நிலம் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, ஆந்திராவில்கூட நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதாகத் தெரிகிறது; அங்கே நிலத்தின் மதிப்பைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, 5,400 ரூபாய் பெறுமான நிலத்தை உச்ச வரம்பாக நிர்ணயித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நிலங்களின் தரமும் தன்மையும் மாறுபட்டிருப்பது நமக்குத் தெரிகிறது. சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட, நிலங்களிலிருந்து நிலச்சுவர்தாருக்கு வரும் வருமானம், நிலத்தின் விலை மதிப்பு, நிலத்தின் வளம் ஆகியவைகளைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். நஞ்சை நிலத்தை மூன்று தாங்களாகப் பிரித்து நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்தால், அது நேர்மையான, நியாயமான, ஈரையாக இருக்கும். நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவது பற்றி பல சமயம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது மிகவும் அவசியம் என்று பலர் சொன்னார்கள். நானும் அவையையே சீர்திருத்தத்தை ஆதரிக்கும் மனப்பான்மை உள்ளவன். நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் சர்க்கார் வராததால்தான், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்குமிடையே வேற்றுமை மனப்பான்மை வளர்ந்து வருகிறது. அச்சட்டம் துரிதமாக வந்துவிட்டால், முன்பிருந்த ஒற்றுமை மனப்பான்மை அவர்களிடையே தோன்றிவிடும். அவர்களை அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் நலன்களுக்காக உபயோகித்துக்கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். என் தொகுதியாகிய அனந்தநல்லூர் தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் திருப்பாளத்தூறு என்ற கிராமம் இருக்கிறது. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷனல் நடத்தப்படும் கல்லி ஸ்தாபனமும் அங்கே இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை அதற்கு அடமானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்கெனவே ஏராளமான நிலங்களை அடமானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த கிராம விவசாயிகள், தங்கள் மாடுகளை மெய்ச்சலுக்கு அனுப்புவதற்கு கால நிலம் ஒன்றுகூட இல்லை என்று குறிப்பிட்டு கனம் ரெவின்யூ அமைச்சருக்கு ஒரு மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்கெனவே நிறைய நிலங்கள் அடமானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது இன்னும் பல நிலங்கள் அடமானம் செய்யப்படவில்லை என்பது கேள்விப்படுகிறோம். பள்ளிக்கூடத்திற்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. அங்குள்ள நிலைமையை கனம் அமைச்சர் நெல் பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்வன் தாலுகாவிற்குப் பக்கத்தில் சாத்தவனம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள புறம்போக்கு நிலத்தில் சுடுகாடு இருக்கிறது. மக்கள் குடியிருக்கும் நிலமும் சுடுகாட்டு நிலமும் ஒன்றாகச் சேர்த்திருக்கின்றன; அவை பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருக்கின்றன. சுடுகாட்டில் பிரேதங்கள் வைக்கப்பட்டால் அங்கிருந்து வரும் துர்நாற்றம் இந்த மக்களை

10-50
a.m.

[Sri G. Annamalai Muthuraja] [31st March 1958]

பாதிக்கிறது; இவர்கள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகிறார்கள். இந்த விஷயத் தையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாமரசம்பெட்டையில்லிருந்து சேரத்தோப்பு வரையில் பல ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை மிராசதார்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மிராசதார்கள் அங்குள்ள பாதைகளையெல்லாம் வெவியால் நிலத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டு பாதைகளை அடைத்துவிட்டார்கள். அங்கே ஏழை விவசாயிகளும் மற்ற மக்களும் செல்ல முடியவில்லை. அங்கே ஜனங்கள் நடந்துசெல்வதற்கும் வண்டிகள் செல்வதற்கும் ஏற்ற முறையில் பாதைகளை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேரத்தோப்பிற்கும் குறுமணிக்கும் இடையே மருதாண்டகுறிச்சி என்ற பெரிய ரஸ்தா இருக்கிறது. அங்கே பத்து மைல் குராம் பஸ்கள் போக முடியும். அதற்குப் பிறகு, பஸ் போவதற்கு ஏற்றதாக ரோடு இல்லை. அந்த ரோடே சீர்திருத்தி, அங்கே பஸ் ஓட்ட முன்வருபவர்களுக்கு பெர்மிட் கொடுத்தால் ஏராளமான ஜனங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி ஏற்படும். அந்த ரோடு சீர்திருத்தி போயிருக்கிறது. அங்கே புறம்போக்கு நிலங்களை சீர்திருத்தி மக்களுக்கு ரோடு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இப்போது நில வருவாய் மானிய கோரிக்கை மீது விவாதம் நடக்கிறது. கணம் அங்கத்தினர் ரோடு வசதிக்கீழ்பற்றி இப்போது குறிப்பிடக்கூடாது. அவைகளைப்பற்றி, டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா விற்கான மானிய கோரிக்கையின் போது குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ரோடு வேண்டுமென்றும், பஸ் ரூட் வேண்டுமென்றும் இப்போது சொல்வது சரியல்ல.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA: புறம்போக்கு நிலங்கள் மீது ரோடுகள் போட வேண்டியிருப்பதால், ரோடு போடப்பட வேண்டிய சில இடங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். நான் அவ்வாறு பேசியது தவறு என்றால் மன்னிக்கவும். கிராம மக்களுக்கு ரோடு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் ராஜ்யத்தில், நிலங்களை சர்வே பண்ணி கிட்டத்தட்ட 50-60 ஆண்டுகள் அகி லிட்டன. எப்போதோ எடுத்த நில ஸர்வேயின் அடிப்படையில்தான் சர்க்கார் வரி விதித்தங்களை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நிலங்களின் நிலைமை, 50-60 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையைவிட இப்போது எவ்வளவோ மாறியிருக்கின்றது. இப்போது போடி போன்ற இடங்களுக்கு ஏக்கருக்கு 9-11 அணா வீதம் வரி விதித்தம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் லாபம் கிடைக்கிறது. கன்னிவாடி என்ற இடத்தில் வாழைகள் செழிப்பாக வளர்கின்றன. அங்கே ஏராளமான வாழைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு ஏக்கருக்கு கிட்டத்தட்ட 1,200 ரூபாய் வீதம் லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்த இடத்திற்கு 4 அணா தான் வரி விதித்தம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்களின் தரத்துக்கேற்றவாறு நிலத் தீர்வையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். வரி விசாரணைக் கமிஷன் என்ன சொல்லியிருக்கிறது? இப்போதுக்கும் நிலைமையில் மாநில சர்க்காரின் வரி விதித்தங்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிக பாரத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்றும் வரி விதித்தங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும் அக்கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே வரிவிதித்தங்களை நியாயமான முறையில் மாற்றியமைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[Sri N. K. Palanisami] [31st March 1958]

சர்க்கார் சட்டத்தில் விவசாய வருமான வரி விதித்திருக்கிறார்கள். நல்லது தான். ஆனால் மொத்தம் 40 லட்சம் ரூபாயை ஸர்ச்சாஜிலிருந்து குறைப்பதாக சர்க்கார் சொன்னாலும், மொத்தம் 70 லட்சம் ரூபாய் வரிவசூலிக்கும் வகையில் வரி விதித்தங்களை நிர்ணயித்து 30 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில், ஆற்றும் பாசன நிலங்களுக்கு ஒரு விதமாகவும், குளத்துப் பாசன நிலங்களுக்கு வேறு ஒரு விதமாகவும், கொற்றுப் பாசன நிலங்களுக்கு இன்னொரு விதமாகவும் வரி விதித்தங்களை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரிவிதிக்கும் போது, உற்பத்திச் செலவையும் நிலங்களின் தரத்தையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லாமல் செய்வது மிகவும் கஷ்டம். என்ன செய்தாலும் சரி வரியால் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடும். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வரியை பொருள் ரூபத்தில், விவசாயப் பொருளாகவே வாங்கிக்கொள்வது தேவலை என்று கமிட்டி சபாநாயகர் செய்திருக்கிறது.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை சர்க்கார் என் இன்னும் ஒத்திவைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இனிமேல் விலைக்கு வாங்கப்படும் நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில்தான் உச்ச வரம்பு விதி அமுலுக்கு வரும் என்று சர்க்கார் சொல்வது சரியல்ல. 100 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று உச்ச வரம்பு கட்டப்பட்டால், அப்போது அதிகமான 25 ஏக்கர் நிலம் வாங்க விரும்புவவர் தன் சொந்தக்காரர் ஒருவர் பெரில் நிலவுடைமை இருப்பதற்கு வகைசெய்யும் முறையில் அவர் மூலம் நிலத்தை வாங்க முடியுமா? அல்லது, மற்றொருவர் பெரில் 25 ஏக்கர் நிலத்தை எழுதிவைத்துவிட்டு இன்னும் 25 ஏக்கர் நிலத்தை அவர் வாங்கமுடியுமா? இவ்வாறெல்லாம் மிராசதார்கள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியுமா? வாங்கும் நிலத்தைக்கூட வேறொருவர் பெரில் எழுதிவைக்க முடியுமா? இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சென்ற வருஷம் கணம் மந்திரி “நிலச் சீர்திருத்தம் இதோ வந்துவிட்டது, அதோ வந்துவிட்டது” என்று சொன்னார்; நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமானால் பஸ்குக்கு எதோ “டோஸ்” கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்; “இது இரண்டாவது டோஸ்” என்று அப்போது சொன்னார்; “இந்த டோஸைக் கொடுத்தால் மிராசதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சண்டை இல்லாமல் போய்விடும்” என்று சொன்னார். ஆனால், இப்பொழுது பார்க்கும்போது அவர்களைவிடவும் சேர்த்து கணம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு டோஸ் கொடுத்துவிட்டார்களே என்பதிலோ, இன்றையதினம் காங்கிரஸுடைய கொள்கை, திட்டக் கமிஷனுடைய கொள்கை என்னவோ அதற்கெல்லாம் விரோதமாக நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒருவர்பத்திற்கு முந்தி என்று நினைக்கிறேன்—தெய்வர் அவர்கள் ஆந்திராவுக்கு வந்திருந்த காலத்தில், “என்ன ஆனாலும் சரி, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டியே ஆகவேண்டும்” என்று சட்டப்பை மெம்பர்களைக் கூட்டி தெரிவித்தார்கள். ரூ. 5,200 என்று அதிக பட்ச வரம்பு வைத்து அங்கு ஒரு கமிஷன் கூட நியமித்திருக்கிறார்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு. அப்படியிருக்கும்போது திட்டக் கமிஷனும் காய் கிரஸ் கட்டியும் சொல்லியதை விட்டுவிட்டாலும் இன்றையதினம் ஒரு கமிஷனைப் போட்டு நாம் உடனடியாக ஏற்பாடுகள் செய்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டம் நடைபெறவேண்டும், நாட்டிலிருக்கும் வறுமை ஒழியவேண்டும், கிராமப் பொருளாதாரம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால் அவைகளுக்கு அடிப்படையாக இருப்பது நிலச்சீர்திருத்தம் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். இன்றைக்கு peasant proprietorship இருக்கவேண்டும் என்பதும் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம். பத்து, பதினைந்து வருஷங்களாக ஒரு குடியா

11
a.m.

[Sri N. K. Palanisami] [31st March 1958]

எவன் குத்தகை கொடுத்துவந்தால், அந்த பூமி அவனுக்கே சொந்தம் என்று பம்பாய் அரசாங்கம் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நம்முடைய அரசாங்கமும் உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும்.

பத்து வருஷங்களுக்கே இந்தச் சர்க்கார் ஆட்சியில் இருந்தும் கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியாமல் இருக்கும் நிலைமையில் பத்து மாதங்களுக்கும் மேலாகப் பக்கத்திலேயிருக்கும் ஒரு ராஜ்யத்திலே இம்மாதிரி சட்டம் வருகிறதென்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் சும்மா இருப்பார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். இன்றையதினம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். பத்து வருஷமே பதினாறு வருஷமே ஒருவன் குத்தகை விவசாயி என்று நிரூபித்தால் அந்தப் பூமி அவனுக்கே சொந்தம் ஆக்கப்படவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இன்னும் மத்தியதர விவசாயிகளுக்கும், சாதாரணமாக கிறிய மிராசதாரர்களுக்கும் அதிகப்படியான நஷ்ட ஈடும், பெரிய மிராசதாராயிருந்தால் குறைவான நஷ்ட ஈடும் கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். அதேமாதிரி உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் அதிகப்படியான நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுப்பதற்கான முறையில் சட்டங்கள் உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும். ஆகவே, இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இன்றையதினம் சாதாரணமாக வாங்கக்கூடிய முறையில் கையேடு, மாட்டுவாரம் தார்களுக்குச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கெனக் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தும் வாயில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து, காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இரண்டு கட்சிகள் இருக்குமே என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று நிலப் பிரபுக்கள் கட்சி. மற்றொன்று சாதாரண ஜனங்களுடைய கட்சி. சாதாரண ஜனங்களுடைய கட்சி ஒரு பக்கத்தில் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி, நிலங்கள் உடனடியாகப் பிரிக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் பேசாமல் இருந்து கொண்டு அடிப்படையாக இம்மாதிரியான சட்டங்களுக்குத் தடை விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் நிலப்பிரபுக்கள் என்பதைப்பார்த்தால், காங்கிரசுக்குள்ளேயே இரண்டு கட்சிகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றையதினம் வரி வசூல் செய்யக்கூடிய முறையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பார்ப்போம். உதாரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும், இன்னும் பல இடங்களிலும் போராட்டங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. “குத்தகைக்காரன்” என்று சட்டப்படி கோர்ட்டில் நிரூபிக்கப்பட்டாலும், சட்டத்தில் கண்ணாள்படி 60 : 40 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டாலும்கூட, நெல்லை அளக்கக்கூடிய சமயத்தில் மிராசதார வருவதும், நடைமுறையிலே நான்கு பேரை சாட்சியாக வைத்து, பஞ்சாயத்து மூலமாகப் பிரித்து அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போனால், இன்றைய தினம் போலீஸ் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்களே தவிர, அதாவது மிராசதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை. “கொள்ளையடித்தான், திருடினான்” என்று குத்தகை விவசாயி மீது கேஸ் போடப்படுகிறது. மாயவரம், தஞ்சை போன்ற பல இடங்களில் 300, 400 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, அதன் மூலமாக பல இடங்களில் பத்தாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்துவதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் முத்துக்குடி ரசாயி அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். ஆகையால், இது சாதாரண விஷயம் அல்ல. சர்க்கார் இதில் நன்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். மதுரை தாலூகாவில் ஒரு இடத்தில் சட்டப்படி குத்தகை விவசாயி 20 வருஷங்கள் பயிரிட்டு வந்தும், 60 : 40 சட்டப்படி கொடுக்கவில்லை என்று சொன்ன காரணத்தினால் அந்த விவசாயி பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். கோர்ட்டிலே கேஸ்போட்டு, “குத்தகை விவசாயி” என்று நிரூபிக்கப்பட்டும் கூட, நெல்லை அளக்கும் நேரத்தில் அந்தக் குத்தகை விவசாயி மீது போலீசிடம் சொல்லி, கொள்ளைக் கேஸ் போடப்பட்டு 19 ஹர்ஜனங்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? சர்க்கார் போட்ட சட்டங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில், சட்டத்தில் கண்ணாள் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் முறையில் போலீஸ்காரர்கள் நடந்துகொள்ள

[Sri N. K. Palanisami] [31st March 1958]

வேண்டும். ஆனால், போலீஸ்காரர்கள் நடந்துகொள்ளும்விதம் சர்க்காருக்கே அவமானம் உண்டாக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. சட்டம் சரிவர அமுல் நடத்தப்படாததோடு கூட, எந்த மிராசதார சட்டத்தை மீறுகிறார்களோ அந்த மிராசதாரருக்குப் பக்கபலமாக போலீஸ் இருந்து, விவசாயிகளைக் கொள்ளைக்காரர்கள் என்று பழி சுமத்தி அவர்களைக் கொடுமைக்குள்ளாக்குவதையும் நாம் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். இன்றையதினம் சட்டங்கள் எந்த முறையிலே நடைமுறையில் அமுல் நடத்தப்படுகின்றன என்று நாம் சொல்லவேண்டியதுதான்.

இன்றையதினம், கூலி விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். நாட்டின் தேசிய வருமானம் பத்தாயிரம் கோடி ரூபாய். விவசாயிகளுடைய வருமானம் 4,800 கோடி ரூபாய். இந்த நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 40 சதவீதத்தினர் கூலி விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். சென்னையில் பட்டம் 58 சதவீதத்தினர் கூலி விவசாயிகள். அவர்களுக்கு இந்த நாட்டின் வருமானத்திலே, இந்த நாட்டின் செல்வத்திலே எத்தனைமான பங்கும் கிடையாது. இதனால் இருக்கும் நிலைமை. நாட்டின் ஜனத்தொகையில் கிட்டத்தட்ட பாதியாக இருக்கும் அவர்களுடைய தேசிய வருமானம் 700 கோடி தான். அவர்கள் வறுமையால் வாடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கொடகுதியம் கிராமங்களில் ஆள்களுக்கு தினமொன்றுக்கு ஐந்தனு கூலியும், பெண்களுக்கு இரண்டாண்டினாலிருந்து மூன்றாண்டினாலும் கூலி கொடுக்கப்படுகிறதென்றால் இதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் எந்த அளவு ஜீவனம் நடத்த முடியும்? 1948-ம் வருஷத்திலே குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், இதுவரை அது அமுல் நடத்தப்படவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக கூலி விவசாயிகளுக்காக சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கீழ்பவாணிப் பிரதேசத்திலே அக்கிரமமான வரி விதிப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னார்கள். மகாநாட்டிலும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சத்தி 90 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்கு நில வரி வசூல் செய்யப்பட்டது. ஆனால், தண்ணீர் விடப்பட்டது ஒரு லட்சத்தி 20 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்குத்தான். 70 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்குத் தண்ணீர் விடாமல் வரி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். தண்டவரி வாங்கப்படுவதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். 60 பங்கு தண்ணீர் விட்டு 100 பங்கு வரி வாங்கலாமா? ஏராளமான மழை இருக்கிறது. இதைத் தவிர அந்தக் கட்சியில் இருக்கிற ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போதுகூட, ஒரு வருஷம் தான் என்று சொல்லி இன்றையதினம் தண்ட வரி வசூல் செய்வதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது பெரிய நெருக்கடியான நிலைமையில் கொண்டுவரப்படும் என்று நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளும் அங்கு நேரடியாகச் சென்று, நிலைமை எந்த அளவு இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து விட்டார்கள். தண்ட வரி போடுவது நியாயம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லியும் சர்க்கார் தண்ட வரி போட்டால் அது தூதிருஷ்டவசமானது.

சர்க்கார் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்தும் கூட, அது எந்த அளவு விவசாயிகளுக்குப் பயன்பட்டது என்று பார்க்கவேண்டும். நான்கு ஐந்து வருஷங்களாக நமக்குச் சரியான மழை கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுடைய கடன் பாண்டுகளைக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்து அவர்களுடைய சொத்துக்கள் ஐப்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஏற்கெனவே காலாவதியாய்விட்டது. ஏற்கெனவே சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கும் கடன்களையெல்லாம் போக்குவதற்கான நடவடிக்கையை பூராவும் ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டாலும்கூட— குறைப்பதற்காவது ஏதாவது சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். நாம் கொடுக்கும் கடன்கள் எல்லாம் அவரவர்களுக்கு சரியாகப் போய்ச் செருவதில்லை. விளைவதையும் கடன்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் விவசாய அபிவிருத்தியில் எந்த அளவு பங்கு கொள்ளமுடியும்? ஆகவே, தகுந்த சட்டங்களை அவசியம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[31st March 1958]

11-09
a.m.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரித்து சில சங்கதிகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மனிதர்களுக்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டியவைகளை, ஜீவாதார உரிமைகள் என்ற ஹோதாவில் அரசியல் சாசனத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இருப்பிடம் ஆகிய இம்மூன்றும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவசியம் தேவை. ஆனால், அந்த முறையிலே இருக்க இருப்பிடம் இன்றி பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் ஹரிஜனங்களாகத்தான் இருப்பார்கள். இன்று குடியிருக்க அவர்களுக்கு இருப்பிடம் இல்லை, என்ற குரல் நமது சட்டசபை மன்றத்திலே அனேகம் தடவைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கவர்ன்மென்டார் அதற்குப் போதிய பிரயாசை எடுத்தாலும் நியாயமான முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அப்படி ஒதுக்கப்படுகிற தொகையானது நியாயமான முறையில் செலவழிக்கப்படாமல் மீண்டும் சர்க்காருக்கே திரும்பி வந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம்கூட இப்பிரச்சனையில் முழு கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வாங்குவதில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ராஜ்ய சர்க்கார் இதற்குத் திட்டம் வகுத்து மத்திய சர்க்காருக்கே அனுப்பவேண்டும். ராஜ்ய சர்க்கார் சொல்கிறபடி தாம் நடப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் நம் சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். நான் பேசும்போதெல்லாம் இதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குவதில் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் பேசும்போதெல்லாம் குறிப்பிட்டு வருகிறேன். இப்போது இருக்கிற சட்டம் சரியான முறையில் இல்லாததனால் அதைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்த பட்ஜெட்டில் வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வாங்குவதற்காக ஐந்து லட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொரு இலாகாவில் அப்படியே கிடக்கின்றன. எந்த எந்த இலாகாவில் யார் யாருடைய விண்ணப்பம் கிடக்கிறது என்பது கூடத் தெரியாமல் இருக்கிறது. இந்த ஆபீசர்கள் உண்மையாக அக்கறை காட்டினால் தான் ஹரிஜனங்களுடைய வீட்டுமனைப் பிரச்சனை தீருவதற்கு வழியேற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் 60, 70 பேர்கள் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்கள் என்ன ஆயிற்று என்று கூடத் தெரியவில்லை. இந்த முறை அகற்றப்பட்டு ஒரு இலாகாவுக்கும், இன்னொரு இலாகாவுக்கும் சம்பந்தமே இல்லாமல் இருக்கிற நன்மை மாற்றப்படவேண்டுமானால் அதற்குத் தக்க சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்கள். இப்போது அநேகமாக ஹரிஜனங்கள் தாம் அந்நிலங்களில் உழைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கேஸ்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன என்பதை கணம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவிஷயமாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவைகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் அறிக்கைகள் அனுப்பப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம சிப்பந்திகளைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம சிப்பந்திகளுடைய நிலைமையைக் கவனிப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட மந்திரி சபை உப கமிட்டியானது அனுப்பிய தீர்மானங்களை பரிசீலித்து கவர்ன்மென்டார் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கே மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்போது மந்திரி அவர்கள் அவை

[31st March 1958] [Sri P. G. Manickam]

எனக்கு வாயிலே என்று சொன்னார். மந்திரி சபை உப கமிட்டி எனக்கு அனுப்பிய தகவல்படி அவை அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்று நம் ராஜ்யத்தில் பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்குகிறோம். அந்தத் தொகையானது நல்லமுறையில் விநியோகப்படுவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட தொகை என்ன ஆயிற்று என்பதை ஒவ்வொரு தடவையும் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது கணக்குகளைக் கேட்கவேண்டும் என்பதாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா இலாகாவும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக ஹரிஜன வெஸ்பேர் டிபார்ட்மென்டு கலெக்டர் தலைமையில் ஜில்லாக்களில் நடைபெறுகின்றது. என்ன என்ன காரியம் கன நடைபெறுகின்றன, என்ன என்ன காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை அவர்களிடமிருந்து நமக்குத் தகவல் வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக ஜில்லா ஹரிஜன வெஸ்பேர் இலாகாவுக்கு அட்டிஸ்ட் தேர்த்தெடுக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட ஆபீசர்கள் தேர்த்தெடுக்கிறார்கள். இன்னும் மாதத்திற்கு ஒரு முறை, மாதந்தான் தேர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன. இதில் எப்படிச் காரியங்கள் செய்யமுடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே அடிக்கடி மாற்றப்படுவதால் காரியம் சரியாக நடைபெற்று என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இறையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்திற்கு இயன்ற அளவு ஊக்கம் இருக்கிறது. அந்த வேலைகள் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கு ஹரிஜன மக்களையும் போட்டு வேலை செய்யவேண்டும். இந்த உத்தியோகத்தில் ஹரிஜனங்களுக்குப் பொருமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரெவின்யூ ஆறையில் கலெக்டரிடமிருந்து கிராம சிப்பந்திகள் வரைக்கும் வேலை பலநாப்பட்டிருக்கிறது. வேலை அதிகமாகிக்கொண்டும் வருகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் கூட அவர்களுடைய வேலை—செஜட் பதவியில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்னொருபதவிமம் மிகவும் அதிகப்பதி அடைந்திருந்தபொழுதும் கூட—நல்ல முறையில் அமைந்திருப்பதற்குப் பாராட்டாமல் இருக்கக்கூடியது. இருந்தாலும் அவர்களுடைய அதிகப்பதியைப் போக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று அடிப்படையில் பலபல சட்டங்கள் ஒன்றன்மீன் ஒன்றாய் கொண்டுவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை ஓரளவு பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது நிலச்சீர்திருத்தம் செய்கின்ற பல மேலை நாடுகள் எல்லாம் எந்த எந்த அடிப்படையில் செய்கின்றன என்பதை ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியது அவசியம். காரணம் நாம் புதிதாக ஒன்றைச் செய்ய விரும்புகிறபோது பல நாடுகளின் அனுபவங்களைத் தெரிந்துகொள்வது நம்முடைய வேலையைச் சுலபமாக்கும். நம்முடைய முக்கியமான நோக்கம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பல மேலை நாடுகளில், குறிப்பாக ரஷியா, அமெரிக்கா, ஜப்பான் முதலியவற்றில் எப்படி நிலச்சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது முதல்படியான 11-20
கொள்கை. ஆனால் அதேசமயத்தில் அரசியல் கொள்கை என்று சொல்
லும்போது நமக்கிருப்பது என்ன நாடுகள் கைக்கொண்டிருக்கக்கூடிய
கொள்கையல்ல. நாம் எடுத்திருக்கும் அரசியல் ஸ்திரீயம், சொஷலிஸ
சமுதாயத்தைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்ற முறையிலேயாகும். அப்படி
a.m.

[Sri S. Lazar]

[31st March 1958

பார்க்கும்போது, இந்த இரண்டு லட்சியங்கமையும் ஓரளவு நிறையேற்ற வேண்டும் என்று இருக்கும்போது, ஒன்றுக்கு ஒன்று சற்று ஏராளப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரமுடியும். இன்று எவ்வளவோ நிலச் சீர்திருத்தம் செய்தபோதிலுங்கூட நாம் உள்படி உணவுப் பெருக்கத்தைக் காணமுடியவில்லை. அப்படிப் பார்க்கும்போது இந்த இரண்டு லட்சியங்களும் ஒரே சமயத்தில் நிறைவேற்ற முடியுமா என்று ஐயப்பாற ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, முதலியடியான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்குத்தான் என்பதில் எத்தனிதமான் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, நமது சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக திட்டவாட்டமான கொள்கையை வரையறுத்துச் சொல்ல வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். ஏனென்றால், அடிக்கடி அதில் மாறுதல் கொண்டு வர வேண்டியிருப்பதால் நில சம்பந்தமான கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதை மனதில் கொண்டு சர்க்கார் திட்டவாட்டமான கொள்கையை வரையறுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று வரவுங்கள் ஆனாலும் கூட, எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைத்து, காமப்ரின்னெஸ்லிஸ் ஜெனெரேஷன் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். சீர்திருத்தம் என்று சொல்லும்போது, இப்பொழுது இட்டலியில் கையாணப்பட்டிருக்கும் முறையை எடுத்துப் பார்க்கலாம். அவர்கள் அங்கு செய்தது என்னவென்றால், முதன் முதலாக, விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலங்களை, அதாவது விவசாயம் செய்யப்படாத நிலங்களை, சர்க்கார் செல்லலையே சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து, ரெகண்டேஷன் என்று முறையில் சர்க்காரே செலவு செய்து அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்து, 30, 35 ஆண்டுகளில் அதன் நிலையைத் திரும்பிக் கொடுக்கும் நிலையில் இன்ஸ்டாலமென்ட் பெலிஸில் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை நம் அரசாங்கமும் கையாண வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்லமுறையில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட ஏனைய சட்டங்கள் கொண்டு வருவதைவிட, அதுவும் அவசியம் என்று இருந்தால் கொண்டுவரலாம், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அப்படி அதைச் செய்வதற்கு முன் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களை சர்க்கார் செல்லலையே அதை சாகுபடிக்கு கொண்டுவந்து அதை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களிடம் இருந்து அதன் செலவை 30, 35 ஆண்டுகளாக வசூல் செய்வதுதான் நலம், அதன் மூலம் நம் உணவு உற்பத்தியையும் நாம் பெருக்கிக் கொள்ளமுடியும். அறிதபடியாக, பலாத்காரக் கொள்கையை கையாண்டு வந்தன என்று சொல்லப்படும் நாகரிகத்தில் கூட, புகாமெனிகளும், தனிப்பட்டவர்களும், வைத்துக்கொண்டிருந்த நிலங்களுக்கு, அவர்கள் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து அதன் மூலம் தங்கள் இலாபத்தை அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், ரஷ்யா, சைனா போன்ற இடங்களில் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் அக்கொள்கையை கையாண்டது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான். அதேபோல, இங்கு நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை, உணவுப் பொருள்கள் போதவில்லை, உணவுப் பொருள்களின் விலைகளும் அதிகரித்திருக்கிறது என்ற நிலையில் நாம் இருக்கும்போது, அதுமாதிரி இங்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். ஆகவே, கமர்ஷியல் பேலிஸில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு நாம் அதிக ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமே தவிர அவர்களின் விஷயத்தில் தலையிட்டு அதன் வாயிலாக உணவு உற்பத்தியை குறைக்க முற்படுவது சரியல்ல. அதேபோன்று, இந்த சட்டசபையிலே, ஒரு சிலர் பேசும்போது சொந்த சாகுபடி செய்யக் கூடிய சிறு நில மிரசாதாரங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லும்போது உள்பாட்டியே நான் பறித்துப் பட்டேன். ஏனெனில், 51ம் சென்ஸஸ் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்திருப்பீர்களானால், ஒன்றை கஸ்டிவேட்டேரீஸ்க்கு உள்ளது தெரியவரும்.

31st March 1958]

[Sri S. Lazar]

அவர்களுக்குள்ளது 67.2 சதவிகிதம் குத்தகைக்காரர்களுக்கு 12.7 சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. இதைப் பங்குமப்போது 12.7 சதவிகிதம் உள்ளவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது 67.2 சதவிகிதம் உள்ளவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமா? உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று நாம் நினைப்போமானால் சொந்த நிலம் வைத்து உழப்பவர்களுக்கு அதிக அக்கரை காட்டவேண்டும். குத்தகைக்காரர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே, இது நில மிராசுதாரர்களுக்கு சர்க்கார் அவசியம் சலுகை காட்டவேண்டும் என்று நான் இந்த சத்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரிடம் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கையாண்ட மற்ற இராஜ்யங்களில் இதுபோன்று விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பம்பாயில் 50 சதவிகிதம், உத்தரப்பிரதேசத்தில் 8 சதவிகிதம், மத்திய பிரதேசத்தில் 50 சதவிகிதம் ஒரிஸாவில் 33 சதவிகிதம், பஞ்சாபில் 30 சதவிகிதம், மத்தியபாரத்தில் 50 சதவிகிதம், பெங்களூர் வைத்திருக்கும் நிலத்தில் பாதி, ஹைதராபாத்தில் 3 பாமலி ஹோட்டிங்ஸ் என்று சட்டம் திறவேற்றியிருக்கும்போது நம் நாட்டில் மட்டும் இந்த விதிவிலக்கு கொடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நிலச்சாகுபடி என்று சொல்லும்போது நல்ல மட்டும் பிதானம் இல்லை. வெற்றிலை, வாழை கொடிக்காய், கரும்பு போன்ற கம்மோஷியல் காய்ணம் நமக்குத் தேவை. நம் மக்களின் ஜீவாதார அடிப்படையை உயர்த்த வேண்டுமென்று நாம் விரும்புவோமானால், அந்நோக்கம் நமக்கு இருக்குமானால், இவைகளிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த கம்மோஷியல் காய்ஷ்டி ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கும் விதிவிலக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கும் ஊக்குவிப்பது மிக அவசியமாகும். அடுத்த படியாக, நில சம்பந்தமான டென்னாபி லேஜிஸ்லேஷன் எல்லாம் கொண்டு வருகிறோம். அவைகளில் கஷ்டங்கள் பல உள்ளன என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். அக்கஷ்டங்களைப் போக்கும் முறையில் இந்த சட்ட சபை சார்பாக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி நல்ல சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரலாம். உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது உள்நாட்டிய மிராசுதாரர்கள் விவசாயிகளை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படி வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகள் கோர்ட்டிற்குச் சென்று தங்கள் உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது அவர்களுக்கு போதுமான வுதாரங்கள் இல்லாததால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக ஒரு நாட்டில் கையாண்ட முறையை, அந்த நாட்டின் பெயர் எனக்கு இப்பொழுது சூப்பகத்திற்கு வரவில்லை, நாட்டும் கையாளவேண்டும். இதற்கென இங்கு கன்வல்லியே ஏன் போர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குத்தகைக்காரர்கள் சார்பில் இரண்டு தபர்கள், மிராசுதாரர்கள் சார்பில் இரண்டு தபர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் ஆக இந்த ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு கன்வல்லியேஷன் போர்டு ஆங்காங்குள்ள வெளியேற்றப்பட்டவர்களின் பிரச்சினையை கவனிப்பதற்கும் அது சம்பந்தமான காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கும் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது, நல்ல முறையில் காரியங்களை செயலாற்றியும் வருகிறது. இந்த ஒரு முறையையும் நாம் கையாள் வேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (பெல்.) அடுத்தபடியாக, 60, 40 சட்டப்படி நிலச் சொந்தக்காரர்கள்மட்டுமன்றி விவசாயிகளும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் கோர்ட்டிற்கு போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லும்போது அதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வர் என்று நான் நம்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக எகிப்து நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதற்குமுன், so many times assessment, so many times rent என்று நிலத்தின் விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள், இது தரப்படும். அதையும் நாம் கையாள்வேண்டும்.

[31st March 1958]

SRI V. SUBBIAH : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வேட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில், எட்டையபுரம் ஜூன் பகுதியில் இன்று இருக்கக்கூடிய நில வரியில் பெரும் மாறுதலை எதிர்பார்க்கிறோம். அப்பகுதிகள், ஜமீந்தார்கள் கையில் இருந்தபோதிருந்த நிலையை விட இப்பொழுது இயத்தவாரியாக அக்கப்பட்ட காலத்தில் மரபு இருந்ததை விட வரி கூடுதலாக வசூல் செய்யப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக, இன்று நிலத்தை திருத்திக்கொடுக்கும் விதத்தில், சர்வோய்களை வைத்து நிலத்தாம், மண்ணின் தாம், மண்ணின் சுத்து இலாகா எல்லாம் பிரிக்கப்பட்டு வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. அதனால், நிலங்களைப் பூசாரம் குறைத்து நிலங்கள் சிவானுபின்மைகிறது.

11-30 a.m. இத்துறையில் இப்போதிருக்கின்ற முறைப்படி ஒரு சில குறியைப் பாகம் பிரித்து சமயம் கால் எக்கர், அலா எக்கர், ஒரு எக்கர், இரண்டு எக்கர் என்று துண்டு துண்டாகப் போய்விடுகிறது. இதனால் விவசாய உற்பத்தி மிகவும் குறைந்துபோய்விடுகிறது. இதை யெல்லாம் தடுத்து எதிர்காலத்தில் இவ்விதமாக நிலங்களை பிரிக்காமல் ஒரே குறியைப் பாகம் இருந்தால், ஒரே நிர்வாகமாக இருந்து அதில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சமுதாய சொத்தாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த சட்டத்தை ஆக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் விவசாய உற்பத்தியை ஜாஸ்தியாகக் முடியும். அதுமட்டுமல்ல, கிராமங்களில் கண்ட ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் கீழ், குறிப்பாக ஜமீந்தாரி பகுதியிலுள்ள குளங்கள் எல்லாம் இன்னும் மாமத்து செய்யப்படாமல் அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் கூடியசீக்கிரம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். மேலும், அந்த நிலங்களிலிருந்து மூன்று வருஷ காலம் உழைப்பினால் கொடிக்கால் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாய சட்டங்களைவிட்டு விதி விசைக்கு அளித்து பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி செய்தால்தான் எதிர்காலத்தில், இந்த கொடிக்கால் விவசாயத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கும் கிட்டதட்ட இரண்டு டிசம்பர் விவசாயிகள் நன்றாக வாழ்க்கை நடத்தமுடியும். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு தனியாக ஒரு கமிஷன் நிறுவி அவர்களுடைய கஷ்டங்களை தெரிந்துகொண்டு அதற்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் மீது நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேலாக, இந்த நாட்டில் 85 சதமானம் கிராம விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கும் வரிகள் பெரும்பகுதி இந்த நிர்வாகத்திற்காக செலவு செய்யப்படுகிறது. இன்றைக்கு இந்த இலாகாவில் சேட்பாக்கில் பெரும் யானைகள், வானியர் ஐ.வி.எஸ்., ஐ.எ.எஸ். ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று விவசாயிகளுக்கு பெரும் சுமையாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இல்லாமல் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டை நடத்த முடியாதா? நடத்த முடியும். இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டு விவசாயிகளுக்கு பெரும் சுமையாக இருக்கிறது. அதற்கு பின்னால் நிலம் நிர்வாகம் இருக்கிறது. கலெக்டர் அவர்களின் கீழ் ஆர்.டி.ஒ.க்கள் என்று பல உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இன்று விவசாயிகளுடைய பெரும் பாரமாக இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு, விவசாயிகள் மீது போடப்படும் வரிகள் இல்லாதவகையில் இந்த இலாகாவை அமைக்கவேண்டும் என்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டு போன்ற பல போர்டுகள் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய, பெரும் செலவினங்கள் இந்த மான்யத்தில் இருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக செயலில் இறங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் நல்ல முறையில் ஒரு நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[31st March 1958]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னொரு இந்த நில இலாகாவுக்கு இருக்கிற முக்கியமான வேறு எந்த இலாகாவுக்கும் இதை விவசாய யாரும் மறுக்க முடியாது. காரணம் நமது நாட்டில் திரிமாநா நிலச்சீர்திருத்தத்தை செய்வதென்றும், அதிலும் அனைத்து இந்திய நிலத்தில் இந்த சீர்திருத்தத்தை செய்வதென்றும் எம்முள்ள அடிப்படையில் எங்கும் இது யாரும் இருக்கிறது. இன்னும் இலாகாவை துறையாண்டு திட்டத்தின் கீழ் நிலச்சீர்திருத்தத்தை செய்வதற்கு நடத்தவேண்டும் என்கிற முறையில் செயல் நடந்து வருகிறது. அந்த முறையில் வெற்றியும் பெற்று வருகிறார்கள். இந்த அளவில் ஒவ்வொரு மாகாணமும் இதை எல்லாவும் செய்வதாக நடத்த முடியுமா? எல்லாவும் செய்வதாக நடத்துவதற்கு மாற்றம் வருகிறது. அதில் ஒரு சில மாகாணங்கள் வெற்றியும் கொடு வருகிறார்கள். அந்த முறையில் நம்முடைய மாகாணமும் மின் தாக்கீதமாகியும், நம்முடைய மாகாணத்திலும் நிலத்தை உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்காக, எந்தெந்த நிலங்களை எந்தெந்த விதத்தில் உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும், யார் யார் மீது எவ்விதமாக கட்டவேண்டும் என்கின்ற விவசாயிகளில் அதற்கான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு வேண்டிய விஷயத்தில் திரிமாநா கமிட்டி வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கக்கூடியது. கமிட்டி எல்லா செலவு திட்டத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தபொழுது, நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு அந்த நினைவித்து, அதற்குமிடில் நிலங்களை வாய்க்காய் இருப்பதற்காக தடை செய்வதென்றும் எம்முள்ள அபிப்பிராயத்தையும் கூறினார்கள். அதற்கு மேலே எல்லா ஜில்லாக்களையும் வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய மாகாணத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று பல வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. இதில் சில எக்கியமான அம்சங்களை கணம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்றுதான் இலாகாவை நான் கூற விரும்புகிறேன். கணம் வாலர் அவர்கள் சொன்னபொழுது நிலங்களை பிரித்துக்கொண்டு யாரும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்றும், விவசாயத்தை வைத்து மாத்திரம் உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்கக்கூடாது என்றும், அதனுடைய விவரத்தையும் கவனத்தில் வைத்து உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குச் சொன்னார்கள். அதே அடிப்படையில், அதாவது நிலத்தின் தரத்தையும் எடுத்துப் பார்த்து அதற்கேற்ற வகையில் சட்டங்களை கொண்டுவரத்தால் தான் நாட்டில் செய்வதான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியும். அதல்லாமல் அவசர அவசரமாக சட்டத்தை கொண்டுவர்தால் அது பொதிய அளவுக்கு பலனளிக்காமல் போகும் என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு சட்டம்பொழுது நிலங்களின் தரத்தை (கிராபிபிக்ஷன் அப் லாண்ட்ஸ்) முக்கியமாக கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எந்தெந்த தரத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு எவ்வளவு விலையிருக்கிறது? அதில் எவ்வளவு வருமானம் இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதற்காக வேண்டிய எடுப்பதுபோல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நிலங்களின் தரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கு தகுந்த முறையில் வேலை செய்வதற்குவேண்டி இப்போதே ஒரு சமிட்டி அமைத்துக்கொண்டால் தான் இந்த சட்டத்தை செய்வதாக கொண்டுவர முடியும் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாகாவில் நிலத்தின் வருமானத்தைப்பற்றி கிராமத்தில் இருக்கிற கிராம கர்ணத்தின் கையில் இருக்கிற சாகுபடி அடங்கலாகத் தவிர நல்ல முறையில் அழகான முறையில் ஒரு ரெஜிஸ்டரும் கிடையாது. அந்த கிராமத்தில் கர்ணம் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைதான் கடைசியையிலும் நிலத்து நிறு வேண்டியிருக்கிறது. கிராம கர்ணத்திற்கு மேலே நல்ல புள்ளி விவரங்களை தரக்கூடிய ரெஜிஸ்டர் ஒன்றும் கிடையாது. இதை கணம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களும் தெரிந்திருப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உச்சவரம்பு கட்டும்பொழுது அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கும் அந்த தந்த ஜில்லாக்களில் இருக்கும் நிலங்களின் வருமானத்தை நிர்ணயித்துக் கொள்வதற்கும் தனியாக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அதில் முக்கியமாக

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [31st March 1958]

விவசாயிகள் அங்கம் வகிக்க இடம் கொடுத்து, அந்த கமிட்டியின் மூலம் வேலை செய்வதற்கு ஈடுபட்டால் ஒழிய வருங்காலத்தில் நல்ல ஒரு அழகான சட்டத்தை நாம் கொண்டுவர முடியாது. இன்றைக்கு நம் நாட்டில் பல ஜில்லாக்களிலும் நிலங்கள் பலவிதமாக இருக்கின்றன. செங்கட்பட்டு ஜில்லாவில் முக்கால் பங்கு நிலங்களும் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஆற்றப்பாம்பேசல் உள்ள நிலங்களாக இருக்கின்றன. “வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா காவேரி” ஓடக்கூடிய இடமாக விளங்குகிறது தஞ்சை ஜில்லா. அந்த இடத்தில் மண்ணுக்கு வளம் குறைவேண்டியது. அதற்கும் மேலாக ராமனாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் மண்வளம் அதிகமாக இருக்கிறது. “வெள்ளை சாயில்” வாக இருக்கின்ற பூமியிலிருந்து வருமானம் அதிகமாக கிடைக்கிறது. பொன்னி பாய்க்கிற நிலமாக தஞ்சை ஜில்லா இருந்தாலும் மண்வளத்தை பொறுத்தமட்டில் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு தஞ்சை ஜில்லா ஈடு செய்ய முடியாது. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் செனை கிழங்கு பயிர் செய்வதாக இருந்தால் சுமார் 2,000 ரூபாய் வரை வருமானம் கிடைக்கிறது. அதே சமயத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் தெல் விளைவித்தாலும் கூட இந்த வருமானம் கிடைப்பது கஷ்டம்தான். இவ்விதமாக மண்ணுக்கு மண் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. வளமை பொருந்திய மண் மாத்திரமல்ல, பயிர் செய்யக்கூடிய வகையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. செனை கிழங்கில் கிடைக்கிற வருமானம் நெல்லில் கிடைக்காது. ஆகையினால் அதற்கும் இதற்கும் எடை போட முடியாது. இதைவிட்டு விட்டு கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு வளமை குறைந்த நிலங்களாக இருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் வீடுகள் அழகான வீடுகளாக காட்சி அளிக்கும். அதே நேரத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லா விவசாயிகளின் வீட்டில் முதலாவது போட்ட ஓட்டை கூட மாற்றியிருக்க மாட்டார்கள். காரணம் அவர்கள் அங்கு அவர்களுக்கு இருக்கிற நிலத்தில் பருத்தியையும், மிளகையும் பயிர் செய்தால் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. இவையகளை அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பார்த்தாலே அறிந்து கொள்ளமுடியும். இவ்விதம் நம்முடைய மாகாணத்தில் நில சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவரும்பொழுது பலவிதமான வகையில் இருக்கிற ஜில்லாக்களுடைய நிலைமைகள் அடிப்படையில் வேலை செய்வது மிகவும் நல்லது. இதற்காக ஒரு கமிட்டியை உடனடியாக அமைத்தால்தான் நமது நாட்டிற்கு ஒரு அழகான, சேமமளிப்பான சட்டத்தை கொண்டுவர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல (absentee landlordism) ஆன் இல்லாமல் இருக்கிற நிலங்களை பொறுத்தவரையில், ஆத்திராவில் இவ்வித நிலங்களை (விடோஸ் அண்ட் டைனரஸ்), விதவைகளுக்கும், மைனர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். சில பேர்கள் அங்கு நிலத்தை வைத்துவிட்டு இங்கு வந்து ஏதோ வக்கிலாக இருந்து வாழ்க்கை நடத்தலாம் என்று வந்திருக்கலாம். அதேமாதிரிதான் அங்கு நிலத்தை வைத்து விட்டு இங்குள்ள செகரட்டரியேட்டில் வந்து வேலை செய்துகொண்டிருக்கலாம், அதற்காக ஆப்ஸன்ட் லாண்ட் லார்டிலும் என்று சொல்லி அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் இருக்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்தால் இவ்விதம் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நாம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு அங்கிருக்கின்ற நிலத்திலிருந்து அரிசி வரவில்லையென்றால் அவர்கள் இங்கு கிடைக்கின்ற சம்பளத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவது சங்கடமாகிவிடும். ஆகவே ஆப்ஸன்ட் லாண்ட் லார்டிலும் என்றிருப்பதை விதவைகளுக்கும், மைனர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய சட்டத்தை திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உச்சவரம்பு பல ராஜ்யங்களில் பலவிதமாக இருக்கிறது. ராஜஸ்தானில் 2,400 ரூபாய் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள், பஞ்சாபில் 4,500 ரூபாய் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள், ஐதராபாத்தில் 5,400 ரூபாய் என்று உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே எந்த வருமானத்தை எந்தெந்த விதத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஆலோசித்துப்

31st March 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

பார்த்து அதற்கு முடிவு கட்ட வேண்டும். ஆயிரத்து நானூறு ரூபாய் என்று முடிவு கட்டலாம் என்றால் மாதம் ஒன்றுக்கு 450 ரூபாய் கிடைக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு இன்றைய கால நிலைமையில் மூன்று, நான்கு பிள்ளைகளை வைத்திருக்கிற விவசாயிகள் அவர்களுக்கு வேட்டி வாங்குவதற்கு கூட முடியாத நிலைமையில் இருப்பார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கும் கால நிலையையார்த்து அதற்கு தகுந்தபடி நிச்சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவருவதற்கு, நிச்சீர்திருத்த உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று ஒழிய ஏதோ கொள்கைக்காக ஏதாவது நிர்ணயித்தால் பலவிதமான சங்கடங்கள்தான் வருமென்று தவிர, உண்மையாக இதன் மூலம் சேமமளிப்பதற்கு முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு எவ்வளவு கவனம் செலுத்த முடியுமோ அதை வெவ்வேறு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் செலுத்தவார்கள் என்று அவர் முன்னிலையிலே இதை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று “குரோ மோர் புட் கேம்பெயின்” என்று சொல்லி சுமையிருந்த புறம்போக்கு நிலங்களை யெல்லாம் வானொலிஸ் பூவர்களுக்கு, அதாவது நிலமில்லாத எழைகளுக்கு விவசாயம் செய்யுங்கள் என்று ஒதுக்கித் தந்தோம். அப்படி ஒதுக்கித் தரப்பட்டார்கள் எந்த மட்டில் இருக்கிறார்கள் என்றால், “குரோ மோர் புட் கேம்பெயின்” என்று ஆரம்பித்தபின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று பல புறம்போக்கு நிலம் பிரித்துக் கொடுத்து, அனைவன் செய்ய “நீ எப்படியாவது விவசாயம் செய், நீ எப்படியாவது விவசாயம் செய்” என்று தாமிரத்தாரும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் ஆட்களை எடுத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யச் சொன்னார்கள்; அவர்கள் நன்றாகச் செப்பணிட்டு, கிணறு வெட்டி, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் புதைத்து விட்டு, வளம் பெற ஆக்கிய பிறகு இன்றைக்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் எவ்விதமான ஆர்டர் கொடுத்து வருகிறார்கள். அது கவர்ன்மென்ட் புறம்போக்கு, “வேனியே போ, வேனியே போ” என்று சொல்லுகிறார்கள். பல தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கொமக் கர்ணம் சண்டையைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் அமைதியாக உட்கார்ந்து, தொல்லைகள் இருந்தபோதிலும் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தி, வலது கையால் கொடுப்பது போல் கொடுத்து இடது கையால் பிடுங்குவது—அவர்கள் கையில் இருந்த கொஞ்சம் பணத்தையும் அந்த நிலத்தின்மேல் செலவு செய்த பிறகு—அது நஷ்ட ஏற்படாத என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

மற்றொன்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். டக் கல்டிவேஷன் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். டக்கை நாம் புறம்போக்கு நிலங்களில்தான் போட வேண்டும். டக்கைப் போட்டு பாரஸ்ட் சியஸ்டை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்க வேண்டியதுதான். தேக்கு போடப் போட பணம் அதிகரிக்கும். அரைப்பற்றி யாரும் மறுக்கவில்லை. தேக்கைப் போடும் முறையிலே, வேட் கல்டிவேஷன் அதாவது தஞ்சை யிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களை பிடரியிலே கையைக் கொடுத்து, கழுத்தைப் பிடித்து வெனியே தள்ளுவது என்றால் அது நல்லதா என்று பார்க்க வேண்டும். பரிசார்த்தமாக, தேக்கு போட்டால் வருமா, வராதா என்று சொதிக்க “குரோ மோர் புட் கேம்பெயின்” சீழ் நிலத்தை விவசாயம் செய்யச் சொல்லி, அந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு பரிசை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட மாட்டா. இப்படிச் செய்தால் இனிமேல் நம்மை நம்பி யாரும் இப்படிப் போட வேலையில் ஈடுபட மாட்டார்கள். இன்றைக்கு ஈடுபட்டு எவ்வளவோ ரூபாய்களை கிணற்றிலேயெல்லாம் போட்டுவிட்டு விவசாயம் செய்ததற்கு பதில் பெட்டியிலேயே வைத்திருந்தால்கூட ஆபத்தில்லாமல் இருந்திருக்கும். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். ஆகையினாலே அதிக கவனம் செலுத்தி ஏற்கெனவே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை எவ்விதமான செய்யாமல்

11.40
a.m.

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[31st March 1958]

இருக்கும்படியாக ஒரு ஜி.ஒ. வை எல்லா கிராமங்களுக்கும் அனுப்பினால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும், தொல்லைகளும் குறையும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI M. ANANDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில வரி மான்யத்தின்பேரில் கொண்டு வந்துள்ள ஹெர்டு பிரைவேனைய ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏராளமான விவசாயம் செய்யக்கூடிய தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இதுவரையில் இந்தத் தரிசு நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதில் சர்க்கார் போதிய அளவுக்கு கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெரும்பாலான ஹரிஜன மக்களும் பின் தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்றைக்கு விவசாயத்தை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய சொந்த நிலம் ஏதுவும் கிடையாது. ஆகவே, அவர்கள் கூலி வேலை செய்துதான் பிழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கூலியும் சரியானபடி கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர்கள் வருமையினாலும் சிறுமையினாலும், பஞ்சத்தாலும் பட்டினியாலும் கஷ்டப்படுவேண்டிய பரிதாபமான நிலையை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக உண்மையிலேயே இந்த சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால், அவர்கள் போட்டிருக்கின்ற உத்தரவுகளை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தி புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்கள் கள்ளக்குறிச்சி தொகுதியில் சுமார் லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை இது வரையில் எந்த ஹரிஜனங்களுக்கும், அல்லது நிலமில்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்த நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சர்க்கார் நில சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஏன் கால தாமதம் செய்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பெரிய பெரிய மிராசுதாரர்கள் தங்களிடம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்த பிறகு மீதி உள்ள நிலங்களை எடுத்து ஏழைகளுக்கும் பின் தங்கியவர்களுக்கும் விவசாயம் செய்ய கொடுத்தால் ஏழை மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். அதேசமயத்தில் இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் வடக்கந்தல் பிரிக்காவில் ஒரு மிராசுதாரிடம் 150 ஏக்கர் கோவில் மான்யம் அவர் பார்வையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த நிலங்களை தன்னைப் போன்ற செல்வந்தர்களிடம், பெரிய மிராசுதாரர்களிடம் விட்டு அதிக லாபம் அடைகிறார்கள். அதேநேரத்தில் ஏழைகள், பின் தங்கிய வகுப்பினர்கள் சாகுபடி செய்வதற்காகக் கேட்டால் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே இந்த சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு கோவில் மான்யத்தை பெரிய மிராசுதாரர்கள், பெரிய செல்வந்தர்களிடம் கொடுக்காமல் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பின் தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கும் விவசாயம் செய்வதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

31st March 1958]

[Sri M. Anandan]

அதே போன்று என்னுடைய தொகுதியிலே இன்னும் கோவில் மான்யங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மான்யங்களையும் செல்வந்தர்களிடம், பெரிய மிராசுதாரர்களிடம் கொடுக்காமல், ஏழைகளிடம் விவசாயம் செய்வதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டு அதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஹரிஜனங்களும், பின் தங்கிய வகுப்பினரும் குடி தண்ணீர் வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வீடு கட்டிக் கொள்ள மனை கிடையாது. ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் இந்த சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் நாளது வரையில் கவனிக்கப்படவில்லை. உடனடியாக இந்த அரசாங்கம் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸருக்கும், ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கும் தாசில்தார் அவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் உத்தரவு போட்டு, ஹரிஜனங்கள் கேட்கிற குடியிறுப்பு மனையும் குடி தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் அதாவது சடையக் கவுண்டன், அரியக் கவுண்டன், குரும்பக் கவுண்டன் என்ற மூன்று நாடுகள் இருக்கின்றன. அதை 21 கரை நாடு என்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அரியக் கவுண்டன் மேல் மலை மேல் இருக்கிறார். அடுத்தபடியாக கீழ் நாட்டில் நாட்டியத்தில் சடையக் கவுண்டனும், குரும்பக் கவுண்டனும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜாகிர்தாரின் அடிமையில் 10 கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களும் 10 கிராமங்களில் ஏழை வன்னியர்களும் அடிமைப்பட்டு கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. கல்வி என்ற நாமதேயமே கிடையாது. அதே போன்று பாலப்பட்டி ஜாகிர்தாரும் இருக்கிற ஏழை வன்னியர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் சொந்தமான நிலம் கிடையாது. அந்த மலையடிவாரத்தில் இருக்கும் ஏராளமான தரிசு, புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதியும் கல்வி வசதியும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “தண்ணீர் இருந்தால் சாதம் சமைக்கலாம்” என்ற வார்த்தைப்படி நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. எங்கள் தொகுதியில் தென் பெண்ணையாறும், மணி ஆறும், முத்தாறும், கோமுகா ஆறும், வெள்ளாறும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் குறிப்பாக மணிமுத்தா நதியில் வெள்ளையர் ஆட்சிக்கு 20 வருஷங்களுக்கு முன்பே பெரிய பெரிய அதிகாரிகள், சங்கராபுரம் பிரிக்காவில் வரும் மணி முத்தாறு நதியின் மீது தேக்கம் செய்யும் திட்டத்தைப்பற்றி சர்வேயெல் லாம் செய்து கொடுக்க நட்டு விட்டார்கள். அரசியல் குழப்பத்தின் காரணமாக அது நின்று விட்டது என்று அறிகிறேன். உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தால் கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோயிலூர், உளுந்தூர்பேட்டை, திட்டக்குடி என்ற இந்த நான்கு தொகுதியிலும் நீர்ப்பாசனம் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டுக்கும் கீழ் மலைமஞ்சானூர் மலைக்கும் கீழ்புறம் அணைக் கட்டப்பட்டு பெண்ணையாற்றின் வடபுறமாக ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கீழ் அணையில் தென்புறம் ஓர் கால்வாய் வெட்டி குயிலம் வழியாக கள்ளக்குறிச்சிக்கு விட்டால் சுமார் 30 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாயும். எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் வசதிகள் இருந்தும் சர்க்கார் நாளது வரைக்கும் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கவில்லை. இன்னும் சில நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

அந்தக் காலத்தில் அரிச்சந்திரனை எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த வீரபாகு என்ற ஆதித்திராவிடன்தான் வாங்கிக் கொண்டான். அதே நேரத்தில் ராஜாதி ராஜாக்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம்

[Sri M. Anandan.]

[31st March 1958]

அரிச்சந்திரனை துணிந்து வாங்கவில்லை. அந்த மாதிரி உயர்ந்த நிலையிலுள்ள எங்கள் சமுதாயம் இன்றைக்கு தாழ்ந்த நிலையில் பின்தங்கியும், அடிமைப்பட்டுமிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இதை உணர்ந்து, அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting this Demand I wish to say a few words.

Many of the Members of the Opposition who have spoken on this demand have been repeating their demand for fixing ceiling on land holdings. But I fail to find any of them giving any concrete suggestions. It is I believe one year since they began, at any rate to my knowledge, making this demand and things have been confused than understood. They must give constructive suggestions. I think they have failed in doing so. If anybody has spoken giving constructive suggestion, I think, it is my hon. Friend Sri Lazar Odayar and the hon. Member Srinathi Ananthanayaki, who said that ceiling should be linked with income. This is now accepted on all hands. In fact the ceiling has been linked with income in several States including Andhra. I do not want to repeat what my hon. Friends have stated. I suggest that on the lines of the Land Commission appointed by the Andhra State our State also should appoint a Land Commission for this purpose.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : On a point of order, Sir. நண்பர் அவர்கள் தமிழில் பேசினால் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

DEPUTY SPEAKER : எந்த மொழியில் பேச வேண்டுமென்பது அவர் இஷ்டம். வற்புறுத்துவதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த இன்டர்ப்ளேனினால் எனக்கு நேரம் போச்சே தவிர, வேண்டுமென்றால்.

I cannot speak in Tamil as fast as I can in English. Therefore I am speaking in English. I shall try to speak in Tamil in future.

Sir, this linking of ceiling with income is the most proper thing to do. Let us take time to do this and not experiment on mere suggestions made now and then. Increase of food production is the primary object. But if you go on experimenting on a particular suggestion we may or may not succeed in food production. Therefore let us not launch on such experimenting campaigns. It is better to take time consider all aspects of the question, consider what the other States have done in this matter, and then fix a ceiling on land holding. I would like to ask, have we lagged behind other States in the matter of land reform? We have not. We have passed legislation fixing tenure of holding, cultivation and even security of service to Pannaiyals who formerly could be dismissed at pleasure. We have passed laws for the security of tenure and rents. At the same time we should not forget that if we immediately fix a ceiling we cannot take away excess land from persons holding the excess lands without paying fair compensation, according to the Constitution. The

[31st March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

Estate Abolition Act has been exempted from the application of laws of payment of fair compensation under the Constitution. Therefore the compensation paid to the zamindars was very little. But in this case you may have to pay judicious compensation, if you want to take away the excess lands and distribute them to others without lands.

In this connection, without repeating what others have said, I desire to point out that the working of the Estates Abolition Act has been impaired a great deal because of the conflicting provisions and rules under the Act. The tenants who ought to be on the land are often found loitering between the Settlement Officer, the Estates Abolition Tribunal and the Civil Court or the High Court. The number of writ petitions before the High Court under the Estates Abolition Act and the Rent Reduction Act will show that we have not been very cautious in legislating, or rather in the language of the legislation. The sooner the Estates Abolition Tribunal is abolished the better it would be for the tenants and the landholders. They are a drag on the revenue of the State. The Andhra State have abolished the tribunals and vested the jurisdiction of the tribunals with the District Judges. These have been functioning successfully there. Some months ago I learnt, legislation would be brought in for the abolition of these Tribunals and power vested with the District Judges. Recently another Act (Act XXX of 1956) has been passed by which even small cause or original suits for small sums where the question to be decided is whether the area involved is in a Estate or not is being transferred to the Tribunal. They do not know what to do with the cases. Rules have been framed which do not fit in with the cases. Landholders are denied even the small income they are entitled to get under the Act for a long time because these Tribunals are not entitled to give a decree for them. They are asked to try only one issue in the suit. They can appeal only after the decision is given. Nobody knows the real position of the rules in regard to this matter. I have already addressed the Government in the matter. I hope sufficient and early steps will be taken under the Estates Abolition Act and this Act because the rules issued are not in consonance with the provision in the Act. I brought forward a private Member's Bill, but I got a communication from the Government saying that the Government themselves are intending to bring forward a Bill on the lines of the suggestions contained in my Bill and advising me to withdraw the Bill. While I am prepared to do so, I would only request the Government to amend the Act so that appeals may not be dismissed on the mere ground of limitation for fault of the settlement officers. They take several months to communicate the decision to the landholder and applicant. That delay is visited on the head of the applicants and the appeals are dismissed. The rules framed under the Estates Abolition Act combined with the Rent Reduction Act

[Sri R. Srinivasa Iyer] [31st March 1958]

work a great hardship as the hon. Member Sri Subbiah Nayakar pointed out a few minutes ago. The ryots are asked to pay much more than the rack renting Zamindars were getting from them. The interpretation of the Rent Reduction Act as amended by the Act XXXIX of 1957 works out a great hardship in that they are asked to pay much more than the adjacent ryotwari landowners in the same taluk. Several people are asked to pay twice, or even thrice the amount paid by the ryotwari landholder. It is true that the higher rate of land revenue in the taluk was ordered to be collected. But it must be realised, they have to pay the land revenue, the water-cess where they are commanded by the projects, the surcharge, cess and others which comes to Rs. 23 to Rs. 24 per acre. This is not anywhere near the revenue collected by the zamindars, at least so far as Tanjore district is concerned. Under Sections 12 to 15 of the Act XXVI of 1948 you have got provision relating to several kinds of zamins and inams. Very recently a large number of inam estates have been taken over by the Government and the applications from the landholders are being enquired into by the settlement officers. But the question whether they have exclusive jurisdiction to decide questions of title or whether Civil Courts can go into it has not yet been decided. Writ petitions are pending on this matter. For the last ten years the landholder and the ryots are being shunted between the settlement staff, Assistant Settlement Officer and from the Settlement Officer to the Tribunal and from the Tribunal to the High Court. The number of writ petitions pending before the High Court bear witness to this fact. With reference to Section 11 of the Estates Abolition Act the ryots are at a loss to know what they have to do in these cases. They are driven from one office to another and from one Court to another, when they should actually be on their lands attending to their cultivation. Then that being so, how do the Government expect that food production would increase when the ryots spend all their time loitering about in courts and offices instead of spending the time on their lands? The best solution to this question would be to leave the ryots between themselves and the landlord and the ryots to settle their disputes in the Civil Court. The settlement of revenue should be made on the land for the particular survey field, whether it is wet, or dry or 'manavari'. The patta that is now being issued to the ryot is not after proper and complete enquiry. It is only a summary enquiry. I desire to submit that these pattas granted should not bar jurisdiction to establish title in the Civil Court. I beseech the Government to frame a rule that such a procedure would be adopted and they would not be debarred from claiming their original title in spite of the issue of patta.

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member has got only one minute.

SRI R. SRINIVASA IYER: I will finish in two minutes, Sir.

[Sri R. Srinivasa Iyer] 31st March 1958]

The other point is that patta is refused for people who have spent from Rs. 100 per acre to Rs. 1,000 per acre at the instance of the Government during the Grow More Food campaign. The Hon. Member Srimathi Anantanayaki referred to poramboke lands. Not only poramboke lands but other lands also, because they were not transferred to 'dry'; because, it was not an inam village and there was no question of transfer. People have spent large sums and patta is refused to them, simply on the ground that the classification has not changed from poramboke even though Government wanted them to be cultivated. It is absolutely necessary that in these cases the people are declared entitled to patta and Government should come forward with specific remedies. Their cultivation and expenditure are verifiable from the records of the Government. I, therefore, request that where under the Grow More Food campaign, large amounts have been spent either by mirasdars, ryots or other people, they should be confirmed in their possession and the land should not be taken away from them.

In the case of Zamindari Estates, about Rs. 52 lakhs are said to be required for the purpose of managing these. These zamindari estates have become ryotwari lands and we find only increase of staff, increase of pay, but no corresponding increase in work in any Revenue Office. The work turned out by two Tahsildars some years ago, is not turned out by even ten Tahsildars at the present day. I cannot give the reason. The only reason is that every man who sits in a particular office is thinking of going to higher places, rather than do his duty in the place in which he is. Anybody could go and make a surprise visit to any of the offices and verify this. At the same time, the clerks and officers in the districts are more overworked rather than in the City and that is why every man in the mufassal is trying to get a transfer to the City, so that he could easily spend his time and be happier and the district administration is overgrowing with heavy files and the amount of work that was being turned out ten years ago is not at all turned out to-day.

I request the Hon. Minister for Revenue to make special efforts to see that work is properly done and at the same time see that ryots, landholders or mirasdars whoever they may be, are not tossed from one place to another for obtaining their remedies.

SRI S. R. MUNUSAMI: உப தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கை மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள் "வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது" என்று. ஆனால் அந்த நிலைமையிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பார்த்தால், விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மற்ற துறைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, சோழ நாட்டின் சிறப்பைப் பார்த்து தொண்டை நாடு எங்கித் தவிப்பதாகத் தானிருக்கிறது. என்னுடைய வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், சரியான விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசனம் கிடையாது. அந்த ஜில்லாவிலே பெறு நில சொந்தக்காரர்கள் சிடையாது, பெருவாரியான நிலங்கள்

[Sri S. R. Munusami] [31st March 1958]

கிடையாது. இந்த நிலைமையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு ஜில்லா அது. இந்த ராஜ்யத்திலே ஒரு பகுதியிலே இந்த மாதிரி வாடித்தவிக்கக் கூடிய மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் என்னவென்று பார்த்தால், புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், குறைந்தது வட ஆற்காடு ஜில்லாதான். அங்கேயும் மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை என்று பட்ஜெட் உரையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகளை தொடர்ந்து நடத்தி மக்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கலாமென்றாலும், அதற்கும் அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கவில்லை. இந்த நிலையிலே வட ஆற்காடு ஜில்லா மக்கள் வதைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் 1½ லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் அங்கே இருக்கிறது. வரி கொடுக்கக் கூடிய மக்களை விட தண்டத் தீர்வை கொடுக்கக்கூடியவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். இவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பிற்பட்ட மக்களும் தான். பெருவாரியான நிலம் தரிசு நிலமாக இருக்கிறது. முப்பது ஆண்டுகளாக ஒருவர் அனுபவத்திலிருந்து போதிலும் கூட பட்டாக் கொடுப்பதில்லை. இது ரெவென்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு குழ்ச்சி. ரெவென்யூ நிர்வாகம் சரிவர நடக்கவில்லை யென்று நிர்வாகஸ்தர்கள் மீது நாங்கள் அடிக்கடி புகார் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். மக்கள் ஏதாவது மனுக்கள் கொடுத்தாலும் பத்து ஆண்டுகள் ஆகியும் பட்டா கொடுப்பதில்லை. முப்பது ஆண்டுகளாக அனுபவத்திற்கு வந்த நிலங்களுக்கும் கூட பட்டாக் கொடுப்பதில்லை. இதைப்பற்றி அடிக்கடி சர்க்காரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி நாட்டிலே மக்களை ஒதுக்கி வைக்கிறார்களோ, அதே மாதிரித்தான் மக்களிலே ஒரு வகுப்பா ராகிய பஞ்சமர்களுக்கென்று “டி.வி.” புறம்போக்கு ஒரு பக்கமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளையன் காலத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட இந்த புறம்போக்கு நிலத்தை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெறுவதற்கு எவ்வளவோ இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. மேல் ஜாதிக்காரர் யாராவது மனுக் கொடுத்துவிட்டால் உடனே அது நின்றாலும். மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சர்க்கார் நிர்வாகிகள் கொடுப்பது கிடையாது. மக்கள் இவ்வாறு கஷ்டப்படுவதனால் தான் அதிகாரிகள் மீது கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லுகிறோம். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், முத்துக்குமாரசாமி மலை ஒடுகத்தார் பிரிக்காவில் 244 ஏக்கர் டி.வி. புறம்போக்கு நிலம் அப்படியே இருக்கிறது என்று. அந்தக் காலத்திலே முத்துக்குமாரசாமி 20 ஏக்கர் கேட்டுக் கொண்டார். அந்த 20 ஏக்கர் போக, மீதி நிலத்திற்காவது பட்டா கொடுங்கள் என்றால், அதை சப்-டிவிஷன் செய்ய சர்வேயர் கிடையாது. 1955-ம் வருஷத்திலேயே ஒரு ஸ்பெஷல் சர்வேயருக்கு எழுதி, அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அதிகமான நிலங்கள் சப்-டிவிஷன் செய்யப்பட வேண்டும், ஆகவே ஒரு ஸ்பெஷல் சர்வேயர் வேண்டுமென்று அடிக்கடி சர்க்காருக்கு எழுதிக் கொண்டேதான் இருக்கிறோம். “சர்வேயர் போடவில்லை; சர்க்கார் அந்த நிலையிலிருக்கிறது, நாங்கள் என்ன செய்யட்டும்” என்று அங்கேயுள்ள தாசில்தார்கள் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு உணவு தானியப் பஞ்சம் ஏன் ஏற்படுகிறது? நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அரக்கோணம் தாலுக்கா சூரத்தலங்கை கிராமத்தின் மத்தியில் சுமார் 1,500 ஏக்கர் பாப்புள்ள மைதானம் இருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு பெரிய நிலம் தரிசாகியிருக்கிறது என்றால், அங்குள்ள மக்கள் உழுது பயிர் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அவர்களுக்கு போதுமான வசதிகள் இல்லை. சர்க்கார் கூட்டுறவுப் புண்ணை மூலம் அந்த நிலத்தைப் பயிர் செய்தால் வட ஆற்காட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் இருக்காது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த மாதிரி தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் கொடுத்து உதவினால், உணவு உற்பத்தி பெருகும், என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

31st March 1958]

* SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : தலைவர் அவர்களே, நில வரி 12-10 அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தைப்பற்றி நான் சில முக்கிய p.m. மான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டையை அலட்சியம் செய்து அரசாங்கம் கவனிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாக ஆக்க வேண்டும் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். நமது ஜில்லாக்களை சரியாக அமைக்கும் விஷயமாக அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்கள் புதுக்கோட்டையை தனி ஜில்லாவாக செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராமநாதபுரத்தில் உள்ள சில பகுதிகளை புதுக்கோட்டையில் சேர்த்து அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாகச் செய்துவிடலாம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தகராறு இல்லாத பகுதிகளைச் சேர்க்கலாம். பட்டுக்கோட்டையை சேர்க்க வேண்டும் என்று கட்டாயம் இல்லை. தகராறு இல்லாத தாலுக்காக்களை சேர்த்துவிடலாம். அது சமஸ்தானமாய் இருந்த போது மற்ற சமஸ்தானங்களைவிட நன்றாக நடந்து வந்தது. சென்னை அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அனுபவமுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் 50 வருஷங்களுக்கு மேலாக புதுக்கோட்டை சர்க்காரில் பணி யாற்றி வந்ததே இதற்குக் காரணம்.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்போது இருக்கும் சர்க்காரைவிட அது நன்றாக இருந்ததா ?

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : புதுக்கோட்டையில் பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அவையெல்லாம் இப்போது சரியான கவனிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாக்க வேண்டும் என்று அங்கு பல கூட்டங்கள் போட்டு சர்க்காருக்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஜில்லாக்களைத் தனியாக அமைக்க வேண்டும் என்கிற சிபாரிசை கவனித்து முடிவு செய்ய வெகு நாள் ஆகும். புதுக்கோட்டையை அடுத்த பசலி வருஷத்திற்குள் அதாவது ஜூலை 1-ந் தேதி முதல் தனி ஜில்லாவாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் முன்பு இங்கேஷன் டிமாண்டைப்பற்றிப் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். புதுக்கோட்டைக்கு காலிரித் தண்ணீர் வர வேண்டும். அப்படி வருவதற்கு அது ஒரு தனி ஜில்லாவாக இருந்தால் தான் தோதாக இருக்கும். இப்பொழுது சென்னையில் வீட்டுக்கு அதிக கஷ்டம் இருக்கிறது. சில ஆபீஸ்களை புதுக்கோட்டை போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்பினால் இங்குள்ள வீட்டுக் கஷ்டம் ஓரளவுக்கு குறையும்.

டெல்லியில் கூட dispersal of offices என்ற முறையில் சில ஆபீஸ்களை நாக்பூருக்கு அனுப்புவதாக இருந்தது. ஆனால் அது பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர ஒரு ஆபீஸ் கூட நாக்பூருக்குச் செல்லவில்லை. அப்படியில்லாமல், நம் தலைநகரத்தில் இருக்கும் சில ஆபீஸ்களை புதுக்கோட்டைக்குத் தாராளமாக அனுப்பலாம். அப்பொழுது ஜனங்கள் வீடுகளுக்காக படம் சிரமம் ஓரளவு இல்லாமல் இருக்கும்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரக்கூடிய நில வருமான வரி சட்டத்தைப் பற்றி ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் அழகாக எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இந்த வருமான வரியைக் கொண்டு வருவது தவறு என்று சொன்னார்கள். விவசாயத்திலிருந்து 3,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் பணக்காரன் என்று நிர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். இன்கம்டாக்ஸ் கட்டுவதற்குக்கூட 3,600 ரூபாய் வருமானம் வர வேண்டும் என்று இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு 3,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் வரி போட வேண்டும் என்று சொல்வது சரியில்லை. விவசாயி எப்படி மாடு, உரம், விதை முதலியவைகளை வாங்குவான்.

மேலூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு விவசாயியின் குடும்பம் இருக்கிறது. அது 25 ஏக்கர் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தது. இப்போது 90 ஏக்கர் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறது. நாற்பத்தைத்திலிருந்து 65 வயது வரை

[Sri P. S. Chinnadurai] [31st March 1958]

அந்த ரிப்போர்ட்டை அவர்கள் வேறு யாரிடத்திலும் சமர்ப்பிக்கவில்லை. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக அன்று இருந்த டாக்டர் பட்டாமி சீதாராமையாவிடம்தான் ஜே. சி. குமரப்பா அவர்கள் தங்களுடைய ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதைத் தவிர புதியதான ஆலோசனைகளை எதிர் கட்சியிலிருந்து எதிர் பார்க்கவேண்டியதில்லை. நம்முடைய நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய ஜம்மு, காஷ்மீரில் கூட நிலச்சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஜம்முவும் காஷ்மீரும் நம்முடைய நாட்டின் ஒரு பகுதி என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அங்கே நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவில்லையா என்று கேட்கிறேன். அங்கே அப்படிப்பட்ட நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டிய சட்டம்கொண்டு வந்து ஒருவர் 22½ ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வரவில்லையா என்று கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம்கொண்டு வந்ததோடல்லாமல் அதற்கு மேல் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கூட கொடுக்காமல் அவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிக்கொண்டிருந்து அவர்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்றால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை நாமும் கொண்டு வந்து ஏன் நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஒருக்கால் அரசியல் சட்டம் நமக்குக் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட அரசியல் சட்டம் அவர்களுக்கு இல்லையா? ஜம்மு காஷ்மீரில் எப்படி அந்தச் சட்டத்திற்கு விதி விலக்குக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்களோ அப்படியே ஏன் நாமும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். யாரும் வரும்போது நிலத்தைக்கொண்டு வந்து விடவில்லை, போகும்போதும் கொண்டு போகப்போவது இல்லை. எல்லோரும் ஆறு அடி ஜமீந்தார்கள் தான். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நில உடமை உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக்கொண்டு வந்து அதை கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேறு காரியங்களுக்காக இதை காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. ஆளுகிற கட்சி இதை ஒத்திப் போட்டுக்கொண்டு போவது சரியல்ல. சாதாரணமாக தேர்தல் வருகிறது, அப்பொழுது நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று மக்களிடத்தில் பிரசாரம் செய்து தேர்தலில் வெற்றிபெறுவதற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது. அதை உத்தேசம் செய்துகொண்டு இதை ஒத்திப்போட்டுக்கொண்டு போகக் கூடாது. தேர்தல் வருவதற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னதாக நில சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்து விட்டு வேண்டுமானால் வேண்டும் என்று மக்களைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு இவை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது. இப்படி மந்திரி நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் அது சரியல்ல. ஆகவே இந்த சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில்கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த அடிப்படையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும். வேறு வகையில் இருக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்களும், கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யரும் இதைப்பற்றி குறிப்பாக பேசினார்கள். புறம்போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் யுத்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். யாராவது ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கக்கூடாது. அப்படி வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அப்படி அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடமிருந்து நிலத்தைத் திருப்பி

31st March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

எடுத்துக்கொண்டு அதை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க முன் வர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அது வரவேற்கத்தக்கது. எத்தனையோ பேர்களுக்கு 50 அல்லது 100 ஏக்கர் என்று உணவு உற்பத்திக்கு என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லா நிலத்திற்கும் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்தக் கொள்கையை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களிடத்திலுள்ள அதிகப்படியான நிலத்தைப் பிரிக்கக்கொண்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதனால் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது ரெவின்யூ இலாகாவிலுடைய வேலையைப் பார்த்தால் மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. கூட்டுப் பட்டாதார்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்த விதமான நல்ல ஏற்பாடுகளையும் இது வரைக்கும் ரெவின்யூ இலாகா செய்யவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் சர்வே செய்து கூட்டுப் பட்டாவாக இருப்பதை தனிப்பட்டவாக அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். 1954-55-ம் ஆண்டில் செட்டில்மென்ட் அப் லான்ட் ரெவின்யூ அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் 1954-55-ல் தனிப்பட்ட பட்டா இருபத்தி இரண்டு லட்சத்தி எழுபத்தி நாலாயிரத்துச் சொச்சம் இருக்கின்றன என்றும் கூட்டுப் பட்டாக்கள் பதினெட்டு லட்சத்தி எழுபத்தி ஆறுயிரத்து சொச்சம் என்றும் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இது வரைக்கும் அப்படிப்பட்ட கூட்டுப் பட்டாக்களை தனிப் பட்டாவாக மாற்றுவதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்படி சலபமாகச் செய்து கொண்டுவதற்கான நடவடிக்கையை இதுவரையில் இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளையும் இந்த சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவில்லை. தனிப் பட்டாவாக ஆகாததால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த இலாகா தாங்களாகவே கூட்டுப்பட்டாதார்களை அனுசி தனிப் பட்டாக்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டாமா என்று கேட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி அவர்களை அந்த இலாகா அனுசி அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடி வரிசைக் கிரமமாக அவர்களுக்கு தனிப் பட்டா செய்துகொடுக்க முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்டா மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று தாசில்தார் லீட்டு திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலைமை மாறவேண்டும். அப்படி காத்திருந்து பலவிதமான கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி அவர்கள் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலை மாறவேண்டும். ஆகவே ரெவின்யூ இலாகாவை இன்னும் திறம்பட நடத்தி இந்த கூட்டுப் பட்டாதார்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும் அந்த முறையில் இந்த இலாகா பயன்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவை ஐமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இப்பொழுது ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் நடைபெற்று வருகிறது. அதில் சிலர் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவரம் தெரியாத ஜனங்கள். அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவர்கள் பட்டா மாறுதலுக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய நிலங்களை புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று சொல்லி பிரகடனப்படுத்துவதாகச் தெரியவருகிறது. அதைப்பற்றிய பல முறையீடுகள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளும் காலத்தை இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்கள் விரித்துப்போட்டு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. ரெவின்யூ போர்டு தங்களிடம் வரும் விண்ணப்பங்களை துரிதமாக பைசல் செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்

[Sri P. S. Chinnadurai] [31st March 1958]

கொள்ளுகிறேன். அந்த இலாகாவின் நிர்வாகம் திறம்பட வேலை செய்ய வற்பாடு செய்தால் நல்லாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30
p.m.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன் இருக்கும் ரெவின்யூ மான்யத் தின்மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக தமிழ் நாட்டில் ஜில்லாக்களின் நிர்வாகம் சரிவர நடத்திறதா என்பதைப் பற்றி நாம் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஜில்லாக்களுடைய நிர்வாகம் சரிவர நடக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். கலெக்டர்களுக்கு அதிகமாக வேலை இருக்கிறது, வேலை இன்னும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது, போதிய அவகாசம் இல்லை என்பது அவர்களுடைய புகார். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு நல்ல அனுபவம் பெற்ற போர்டு மெம்பர் ஸ்ரீ எம். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இவை களையெல்லாம் திருத்தி அமைப்பதற்கு என்ன வழி என்பதை பரிசீலித்து ஒரு ரிபோர்டு சமர்ப்பித்து இருக்கிறார். எப்பொழுது கேட்டாலும், அதை பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அவைகள் எந்த முறையில் எவ்வளவு தூரம் பரிசீலனை செய்யப் பட்டது, எப்பொழுது அந்த சிபார்சுகள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பது பற்றி நாள்தோறும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதேயில்லை. சபீபகாலத்தில், அதாவது சென்ற வாரம் என்று நினைக்கிறேன், ஒரு கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது 3, 4 ஜில்லாக்களில் மட்டும் இவைகளை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாகவும், மற்றவைகளையெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகவும் கூறினார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நிர்வாக நிலைமையை பார்க்கப்போனால், ஜில்லாக்களுக்கு கலெக்டர்கள் போடுவதே தகராறாக இருக்கிறது. போதுமான அனுபவம் வாய்ந்த ஆபீஸர்கள் நம்மிடம் இல்லை. அனுபவம் வாய்ந்த ஆபீஸர்களெல்லாம் ரிட்டையர் ஆகிவிட்டார்கள். ஜில்லாக்களில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த ஆபீஸர்கள் இல்லை என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, என்னைப் பொறுத்தவரையில் ரொம்ப வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. நம்மிடத்தில் இருக்கும் உத்தி யோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது நிர்வாகம் எந்த முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், சில ஜில்லாக்களில் நிர்வாகம் ரொம்ப பரிதாபகமான நிலையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

எங்கே பார்த்தாலும், ஜில்லாக்களில், அதுவும் முக்கியமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால், லஞ்சம் மலிந்து கிடக்கிறது. பேப்பர்கள் ரொம்பவும் தாமதப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒரு குடியானவன் தன்னுடைய கோரிக்கையை ஒரு மனுவின் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டால், மாதக்கணக்கில் அதற்கு பதில் வருவது கிடையாது. அவர்களும் அந்த பேப்பர் கூடவே போகவேண்டியிருக்கிறது. கர்ணம் முத்திகொண்டு கலெக்டர், ரெவின்யூ போர்டு, கவர்ன்மெண்டு வரையில் பேப்பரை துரத்திக் கொண்டேபோய் நல்ல உத்தரவு கிடைக்குமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இது ரொம்பவும் பரிதாபகமான நிலைமை. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் லஞ்சம் கொடுத்தாலொழிய, நல்ல உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை கிடையாது. அந்த உத்தரவும் சரிவர கிடைப்பதில்லை. ரொம்பவும் காலதாமதம் ஆகிறது. இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் என்னுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன் 'பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின்' சேர்மனாக இருக்கும் காரணத்தினாலும் சொல்லுகிறேன். அநேக வித ஊழல்களெல்லாம் இந்தக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு வருகின்றன. அதுவும் முக்கியமாக 'டிரெஷரி அக்கவுண்ட்ஸ்' பொறுத்தவரையில் அநேகவிதமான ஊழல்கள் வருகின்றன.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] 31st March 1958]

போர்டு மெம்பர்களைக் கேட்டால், 'கலெக்டர்கள்தான் இதற்கெல்லாம் ஜவாப்தாரி. நாங்கள் எங்கனால எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்துகொண்டு வருகிறோம். இவைகளையெல்லாம் கலெக்டர்கள் சரிவர பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அடிக்கடி அறிக்கைகள் விரிகிறோம். அப்படியிருந்தும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை' என்று சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமாக அதன் காரணமாக கலெக்டர்களுக்கும், ரெவின்யூ போர்டு கும், கவர்ன்மென்டாருக்கும் இடையே அநேக விதமான 'கரெஸ்பான் டென்ஸ்' நடக்கின்றன. தாசில்தாருக்கும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்களுக்கும் இடையே அநேக விதமான 'கரெஸ்பான்டென்ஸ்கள்' நடக்கின்றன. இப்படி ஒருவருக்கொருவர் 'கரெஸ்பான்டென்ஸ்' நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, வேலை ஒன்றும் புர்த்தியாவது இல்லை. மக்களுக்கு திருப்திகரமான நன்மைகள் ஏற்படுவதில்லை. அதனால் மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ரெட் டேபிஸம் "Red tapism" சிவப்பு நாடா முறை நடப்பதைப்பற்றி கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நடைமுறைகளை குறுக்கி வேலைகள் துரிதமாக நடப்பதைப்பற்றி கவனித்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டபோதிலும், நடமுறையில் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து சிவப்பு நாடா முறையை குறுக்கி மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய நன்மைகளெல்லாம் துரிதமாகக் கிடைக்கும்படியான ஒரு திட்டத்தை வகுத்து ஜில்லாக்களிலுடைய பரிபாலனத்தை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்தியிகள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சர் அதிகமாக "டீ" போவதில்லை. ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு மத்தியி போனால் மறு நாள் அநேக ஜில்லாவிற்கு மற்றொரு மத்தியி போகிறார். இப்படி அடிக்கடி மத்தியிகள் டீ போவதால், கலெக்டர்கள் மத்தியிகள் கூட சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வேலையை கவனிக்க முடியவில்லை. அதனால் பல பேப்பர்கள் "டிஸை" ஆகிவிடுகிறது. மத்தியிகள் ஏதாவது அரசியல் காரணத்திற்காகப் போகலாம். அப்படிப்போகும்பொழுது அவர்கள் "நாங்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் எங்கள் வேலையை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் போய் உங்கள் வேலையை கவனியுங்கள்" என்று கலெக்டர்களிடம் சொல்லிவிடலாம். நானும் ராஜாஜியும் ஒரு தடவை போனபொழுது அவர்கள் இம்மாதிரி தான் கலெக்டரிடம் சொன்னார்கள். மத்தியிகள் சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது கூடியவரையில் கலெக்டர்கள் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லாமலிருந்தால் அவர்கள் தங்கள் வேலையை கவனிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஏதாவது முக்கியமான விஷயம் இருந்தால் அமைச்சர்களைப் பார்த்து அவர்களுடன் கலெக்டர்கள் பேசிவிட்டுப் போவதைப் பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை.

'நல்ல நாளிலேயே நாழிப் பால் கரக்கும்.....' என்று ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். இம்மாதிரி சாதாரண நாட்களிலேயே ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டில் பேப்பர்கள் ரொம்பவும் 'டிஸை' ஆகும். அதுவும் இந்த சிறு சேமிப்பு திட்டம் வந்த பிறகு, எங்கு பார்த்தாலும் சரி, தாசில்தார் ஆபீஸ், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ் எங்கும் சரி, பேப்பர்களை கட்டிவைத்துவிட்டு சிறு சேமிப்பு திட்டத்தில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது 31-ம் தேதியோடு முடிவடையப் போகிறதோ இல்லையோ தெரியவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் அன்றாட வேலைகள் சரிவர கவனிக்கப்படாமல் பேப்பர்கள் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. உத்தரவுகள் போடப்படவில்லை. இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டம் இன்னும் எத்தனை மாதங்களுக்கோ தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர 'என். டி. எஸ்.' பிளாக்குகளைப்பற்றி பேசும்பொழுது 'கே. ஆர்.டி.என்.ஷன்' இல்லை என்று சொன்னேன். உள்தாண்டிலாகா அமைச்சர் அம்மாதிரி புகாருக்கு இடமே கிடையாது என்று சொன்னார். அது

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [31st March 1958]

பற்றி நான் மணிக் கணக்கில் பேசலாம். இந்த சமுதாய நல் அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் முதலிய அபிவிருத்தி திட்ட பிரதேசங்களில் அநேகவிதமான ஆய்வுகள் ஜீப் கார்களில் ஒருவர் பின்னால் ஒருவராக போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, திட்டங்களெல்லாம் சரிவா நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. அநேக ஊழல்கள் நடக்கின்றன. வேலை ஒன்றும் முடியவில்லை. மந்திரிகள் அஸ்திவாரம் போடும் விழாவிற்கும், திறப்பு விழாவிற்கும் செல்லுகிறார்களே தவிர, வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதில்லை. மக்களுடன் கலெக்டர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிக தொடர்பு கொள்ளுவதில்லை. மந்திரிகள் கூட அவர்கள் போகிறார்களே தவிர, தனியாகப் போகும் பொழுது கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது குறைகள் உண்டா என்று விசாரிப்பதில்லை. ஆர்.டி. ஒ.க்களும் மக்களுடைய குறைகளை சரிவர விசாரிப்பதில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஜமா பந்தியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சமயம் ஜமா பந்தி நடத்துவதை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதை நடத்திவருவது பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. ஜமாபந்தியில் கலெக்டர், சப்கலெக்டர்கள் முகாம் செய்யும் போது அவர்களிடத்தில் மக்கள் அநேக மனுக்களை கொடுக்கிறார்கள். தங்களுடைய குறைகளை அநேக விண்ணப்பங்கள் மூலம் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வருஷம், 2 வருஷங்கள் ஆகியும் அந்த மனுக்களின்பேரில் எந்தவிதமான 'ஆக்ஷனும்' எடுப்பது கிடையாது. ஜமாபந்திகள் இப்பொழுது வெறும் பெயருக்கு நடக்கின்றனவே தவிர, அந்த சமயத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மக்களின் விண்ணப்பங்கள் தீர விசாரனை செய்யப்பட்டு அவைகளின்பேரில் உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுப்பதே கிடையாது. அதேமாதிரிதான் சிவாஜிமா 'கஸ்டிவேஷன்', 'என்கிரோசுமென்டு' முதலிய விஷயங்களிலும் ரொம்பவும் 'டிஸே' ஆகிறது. முன்பு, கஸ்ரிஜிஸ்டர் என்ற ஒரு ரிஜிஸ்டர் இருந்தது. அதைப் பார்த்து ரொம்ப நான் ஆயிற்று. இப்பொழுது அந்த கஸ்ரிஜிஸ்டரை பார்ப்பதற்குக் கூட ஒருவருக்கும் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அதேமாதிரி தான் தர்காஸ்த் கொடுப்பதற்கு மனு போட்டால் இது பைசல் ஆவது ரொம்பவும் கஷ்டம். அதேமாதிரிதான் 'அஸைன்மென்டு' (assignment) 'அக்விஸிஷன்' (acquisition) சம்பந்தப்பட்டவரையிலும், மாதக்கணக்கில் அல்ல, வருஷக் கணக்கில் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலே ஆகிறது. எனக்குத் தெரியும், அக்விஸிஷன் சம்பந்தப்பட்ட 2, 3 பேப்பர்கள் 3, 4 வருஷங்களாக தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அபிவிருத்தி திட்டங்களின்கீழ் ரோடுகள் போடுகிறோம், அல்லது வேறு திட்டங்கள் போடுகிறோம். அதற்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்றால் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் வருஷக் கணக்கில் டிலே ஆகிறது. அதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு பிரத்தியேக டிபார்ட்மெண்டாவது ஏற்படுத்தி, அம்மாதிரி நிலங்கள் துரிதமாக ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு பொதுநன்மைக்கு பிரயோசனப்படுமடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது மூன்று-நான்கு மாதங்களாக ரெவினியூ இலாகாவில் கிஸ்தி வசூல் நடந்து வருகின்றது. கிஸ்தி வசூல் பயத்தில், கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு ரசீதுகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ரசீதுகள் அச்சடிக்கப்படுகின்றன என்றும் இனிமேல் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த வருஷத்திய கிஸ்தி வசூல் அனேகமாக பூர்த்தி யாகிவிட்டது. அடுத்த வருஷத்திலாவது கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு ரசீதுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரசீதுகள் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் பல டிபால்கேஷன்களும் மிஸ்அப்ரோப்ரியேஷன்களும் (Defalcation and misappropriation) நடக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப் பற்றி அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். தமிழ் நாட்டில், சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்படக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்கள் லட்சக் கணக்கானவை இருக்கின்றன. அவைகளை நில மில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்தால், அவைகள்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படும். அவைகளை அவர்களுக்கு உடனடியாக பட்டா செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் வகையில் உதவி செய்யும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்; பின்னிட்டு சர்க்கார் எல்லோரையும் சலந்தாலோசித்து நிலச் சீர்திருத்தத் திற்கு உகந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். நிலங்களை விவசாயிகளிடையே நியாயமான அளவில் பிரித்துக்கொடுக்கும் போது, உணவுப் பொருள் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு பாதகமில்லாத முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜமீன்-எஸ்டேட்டுகள் ஒழிப்புச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படும்போது ஏற்படும் ஊழல்களைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீவிதாச அய்யர் ரொம்ப அழகாகப் பேசினார்கள். ஊழல்கள் ரொம்ப நடக்கின்றன. ப்ரிப்ப்யூனல்களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் முன்பு சொல்லியிருக்கிறேன். என் பிராந்தியத்தில், 3-4 ஜில்லாக் களுக்கு இருக்கும் ப்ரிப்ப்யூனலில் அதிகாரிகள் 3-4 வருஷங்களுக்குள் பல முறை மாறி விட்டனர் (ட்ரான்ஸ்ஃபெர்). அதிகாரிகளுக்கு முன்பு நடந்த விஷயங்கள் தெரியாது. எனென்றால், அப்போதைக்கப்போது புதுப் புது அதிகாரிகள் இருக்கின்றனர். ப்ரிப்ப்யூனல்களை எடுத்துவிட்டு இந்த வழக்குகள் பேரில் நீதி வழங்கும் பொறுப்பை ஜில்லா நீதிபதிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இந்த நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், "இன்டெரிம் பேமெண்ட்" விஷயத்தில், பல குதாறுகள் கிளம்புகின்றன. ஒவ்வொருவரையும் "ரெகக்னைஸ்" (Recognize) பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் பல தஸ்தாவேஜிகளைக் காண்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டியவரைத் தீர்மானிப்பதில் வெகு காலம் தாமதிக் கிறார்கள். பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு பணம் கிடைப்பதற்கு வெகு நாட்கள் ஆகின்றன. பல அனாதைகள் "இன்டெரிம் பேமெண்ட்" களையை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். இதை கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கலெக்டர்களுக்கு "டிஸ்க்ரீஷனரி க்ரான்ட்ஸ்" (Discretionary) கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவை களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கலெக்டர்கள் தாராளமாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தாராளமாக இருந்து குடி தண்ணீர் வசதிகளும் மற்ற பல வசதிகளும் தேவைப்படும் சேரிகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் அந்த வசதிகளைக் காலாகாலத்தில் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

கண்டியாக, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய சம்பளங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையை சர்க்கார் சீக்கிரம் தீர்க்கவேண்டும். இல்லா விட்டால் சர்க்காருக்கு பெரிய கஷ்டம் ஏற்படும். அவைகளுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை போதா. அவர்கள் மூலம்தான் கிராமங்களிலுள்ள எல்லா நிலைமையைப் பற்றிய தகவல்களையும் கிராமங்கள் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் புள்ளிவிவரங்களையும் நாம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களைத் திருப்திசெய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அவர்களுடைய சம்பள விவதங்களை உயர்த்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூறிய எல்லா விஷயங் களையும் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து ஆவன செய் வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்பேரில் 17 கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நான் ஒருவன் தான் பதில் கொடுக்க

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

வேண்டியிருக்கிறது. (சிரிப்பு.) ஆகையால், அவர்கள் கூறிய விஷயங்கள் பற்றி, என்னால் முடிந்த வரையிலும் பதிலளிக்கிறேன். எத்தனை விஷயங்கள் பற்றி பதில் சொல்லமுடியுமோ அத்தனை விஷயங்கள்பற்றி பதில் சொல்கிறேன். நான் பதிலளிக்க வேண்டிய விஷயங்களை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தேசிக்கிறேன். பெரிய பிரிவு மேஜர் ஹெட்ஸைப் பற்றியது. சிறிய பிரிவு மைனர் ஹெட்ஸைப் பற்றியது. முதல் பிரிவில் சுமார் 5-6 விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது பிரிவாகிய சிறிய பிரிவில் 20-25 விஷயங்கள் இருக்கின்றன. எத்தனை விஷயங்களுக்கு பதிலளிக்க முடியுமோ அத்தனை விஷயங்களுக்கு பதிலளிக்கப் பிரயத்தனம் செய்கிறேன். முதலில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன். அது பெரிய விஷயம். அதைப்பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள்.

நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று பல காலமாகச் சொல்லி வருகிறோம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை எப்படி, எப்போது கொண்டுவர வேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனைசெய்து யோசனைகள் கூறுவதற்கான கமிட்டி ஒன்றை நியமித்தோம். அந்தக் கமிட்டி யோசனைகள் கொடுத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் சர்க்கார் செய்துகொண்டிருக்கும் போது, “சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை, சர்க்கார் அசிரத்தையாக இருக்கிறது” என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு சொல்வதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அரசாங்கத்தார் சுமமா இருக்கவில்லை. அரசாங்கத்தார் ஏற்கெனவே பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தத்தில் இரண்டு கட்டங்கள் முடிந்துவிட்டன. பயிரிடும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து பிராசுதார்கள் வெளியேற்றாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டோம். அதாவது, “பிஃவீடி ஆப் டென்யூர்” ஏற்பட்டு விட்டது. இது ஒரு கட்டம். நியாய வாரிசு சட்டம் இயற்றுவது இரண்டாவது கட்டம் ஆகும்; அந்தச் சட்டத்தையும் கொண்டுவந்துவிட்டோம். கடைசியாக, நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது கொஞ்சம் சிக்கலான பிரச்சனை. இதில்தான் ஏராளமான தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. இதைச் செய்துவிடலாம். சில நாடுகளில் இந்தக் காரியத்தை சுலபமாகச் செய்துவிட்டார்கள். இந்தாட்டில் அவ்வளவு சுலபமாகச் செய்வதற்கில்லை. இங்கே இருக்கும் நிலைமையில் அவ்வளவு சுலபமாகச் செய்வது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. அவ்வளவு சுலபமாகச் செய்தால் நியாயமான முறையில் அக்காரியம் இங்கே செய்யப்படுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. இங்கே ஜனநாயக நிர்வாகம் நடக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள்கூட இதில் உள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பர்மாவிலிருந்து நிலசம்பந்தமாக முதல்க்கு ரூ. 50 லட்சம் வரை பணம் வரவேண்டுமென்றும், அது இதுவரை வரவில்லை என்றும், அந்தப் பணம் வருமா, வராதா என்று தெரியவில்லை என்றும் அவர் சொன்னார். நிலச் சுவாந்தார்களை அந்த மாதிரியான நிலைமைக்கு உட்படுத்தினால் பரவாயில்லை என்று நினைப்பதாயிருந்தால், சீக்கிரம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடலாம். இன்னும் சில நாடுகளில் நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டதுடன் அப்படியே நிலச்சுவாந்தார்களைத் தீர்த்துக்கட்டவும் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே நஷ்டயீடு கொடுக்கும் பிரச்சனையே கிடையாது. ரஷியா போன்ற நாடுகளில் இவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள்; சர்க்கார் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களின் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களைத் தீர்த்துக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நாம் செய்யமுடியாது. நாம் ஒரு சட்ட வரம்பிற்குட்பட்டு இருக்கிறோம். அந்த வரம்பிற்குட்பட்டு நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். (குறுக்கீடு.) இது விஷயமாக, காஷ்மீரைப் பற்றி குறிப்பிடப் படுகிறது. அவ்வளவு தூரம் ஏன் போக வேண்டும்? பம்பாய் போன்ற ராஜ்யங்களிலேயே சீர்திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். காஷ்மீர் அரசியல் சட்டத்தை நான் படிக்கவில்லை. பத்திரிகைகளிலும் காஷ்மீரைப்பற்றி நான் ஒன்றும் படிப்பதில்லை. அங்கே யாரோ குலாம் பாச்சாவுக்கும் ஷேக்

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

அப்துல்லாவிற்கும் தகராறு இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: பக்ஷி குலாம் மகம்மது.) ஆமாம், பக்ஷி குலாம் மகம்மது விற்கும் ஷேக் அப்துல்லாவிற்கும் ஏதோ தகராறு இருக்கிறது. அதெல்லாம் எனக்கு சரிவரத் தெரியாது. ஏனென்றால், அந்த விஷயங்களை யெல்லாம் நான் பத்திரிகையில் படிப்பதில்லை. சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்டு நாம் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். இப்போதிருக்கும் நிலையில் நாம் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. முதலில் குறிப்பிட்ட அளவு இப்போது நஷ்டயீடு கொடுக்க முடியாது என்று கருதி சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்திருக்கிறார்கள். பொதுக் காரியங்களுக்காக நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கொஞ்சமாக நஷ்டயீடு கொடுப்பதற்கு வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையில், முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்களை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் பாணியில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது ஒரு விஷயம். ஆனால், “சோஷலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம்” என்று சொல்லி நாம் திட்டம் கொண்டுவருவதினால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால், அதுவும் சரியல்ல. சோஷலிஸ்ட் பாணி என்று சொல்லிக் கொண்டு நாம் ஏதாவது செய்துவிட்டு உணவு உற்பத்தி இல்லாமற்போனால் அது கெடுதி. அதை எல்லோரும் உணருகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதினால் கூடுமானவரை உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படக் கூடாது என்றும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு முதல் முக்கியத்துவம் (Top priority) கொடுக்கவேண்டுமென்றும் பெரிய தலைவர்கள் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டையும் வைத்துக் கொண்டு நாம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். பொதுவுடைமை சமுதாயம் வரவேண்டும்; அப்படிக் கொண்டு வரும்போது உணவு உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படக்கூடாது.

கேள்வி நேரத்திலே உணவு உற்பத்திபற்றி பேசும்போதுகூட, “உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது; நியாய விலைக் கடைகளை எடுத்தவிடக் கூடாது” என்று சொல்லப்பட்டது. ஏதாவது நாம் அவசரப்பட்டு செய்து, அதனால், உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் அது தவறு. உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வதும் அவசியம்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில், “இனிமேல் நிலம் சம்பாதிக்கிறவர்களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டுவதற்கு ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்படும்” என்று சொன்னார்கள். இருக்கும் நிலத்திற்கே ஒரு வரம்பு நிர்ணயித்து அதையெல்லாம் ஏன் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் சிலர் கேட்கிறார்கள். வாஸ்தவம் தான். இப்பொழுதிருக்கும் நிலத்திற்கு வரம்பு கட்டினால், வரம்பு போக பாக்கியிருப்பதை அரசாங்கம் தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் எடுத்து அதைப் பல பேருக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜமீந்தார்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டோம். ஜமீந்தார்களுக்கு ஓரளவு தான் நிலம் சொந்தமாக இருந்தது. மிச்சம் எல்லாம் ரயத்துவாரி நிலங்கள். அப்படி ஜமீன் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டதற்கே நாம் 12 முதல் 13 கோடி ரூபாய் வரையில் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தது. இம்மாதிரி அதிகமாக மிச்சமான நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதிலே நாம் இன்னும் அதிகமாக நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜமீந்தார்களுக்கு கொடுத்ததைவிட, இரண்டு மூன்று மடங்கு நாம் கொடுப்பதற்குப் பணம் வேண்டும். பணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் அந்த வேலையில் புகவேண்டும். இப்பொழுது நமக்கு இருக்கும் பண நெருக்கடி எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. ஏதோ ஒன்றும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் நிலத்தை எடுத்து இஷ்டப் பிரகாரம் பிரித்துக்கொடுத்துவிடுவதாயிருந்தால் செய்துவிடலாம். அப்படி நாம் செய்வதற்கு இல்லை. எல்லாம் நியாயமான முறையில், சட்ட ரீதியாகத்தான் செய்யவேண்டும். அதனால்தான் இப்பொழுது வைத்திருக்கும் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கிறது.

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

செய்வதற்கு என்ன? என்று சாதாரணமாகக் கேட்கலாம். செய்வதற்குப் புகுந்தபோதுதான் இந்தக் கஷ்டம் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கத் தயாராயிருக்கவேண்டும். இதிலே தகராறு இருப்பதினாலே அதை யோசனை செய்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

அதோடு கூட, மத்திய அரசாங்கம் நிலச்சீர்திருத்த விஷயத்தில் எல்லா மாகாணங்களுக்கும் ஒரு uniform முறை இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு முறை இருக்கக் கூடாது. ஏதோ கொஞ்சம் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கலாம்; அடிப்படையிலே, அதிக வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. கூடுமானவரை ஒரு uniformity இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதற்காகத் தான் ஒன்று அல்லது ஒன்றை வருஷங்களுக்கு முன்னாலே கூட டில்லியில் ஒரு கமிட்டி கூடி ஆலோசித்தது. இன்னும் சில நாட்களில் டில்லியில் மீண்டும் ஒரு கூட்டம் கூட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லா மாகாணத்தின் சார்பாகவும் ரெவினியூ அமைச்சர்கள் அல்லது முதல் அமைச்சர்கள் அழைக்கப்பட்டு, இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்த வகையிலே கூடுமானவரை யூனிபார்மிடி உண்டாக்கலாம் என்று அந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, அவசரம் அவசரமாக அதைத் தட்டிக் கழித்துவிட்டு நாம் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்துவிட முடியாது. அதையும் பொருத்துத்தான் எந்த வகையிலே மற்ற மாகாணங்களிலே இருக்கிறவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதையும் கவனித்துக் கொண்டு வந்தால்தான் நல்லது.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வரம்பு கட்டுவதிலே வருமானத்தை உத்தேசித்து வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு தரத்தார் வருமானம் என்ன, என்று கண்டுபிடிப்பதிலே தொந்தரவு இருக்கிறது, நில விஸ்தீர்ணத்தைக் கொண்டே வரம்பு கட்டலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அம்மையார் அங்கத்தினர் அவர்கள் “விஸ்தீர்ணம் அடிப்படையில் வரம்பு நிர்ணயிப்பது என்றால் எப்படி நிர்ணயிக்க முடியும்? வரம்பு நிர்ணயிப்பதென்றால், அது நிலத்தைப் பொறுத்தது. ஒரு நிலத்திலிருந்து வரும்படி சற்று அதிகமாக வரலாம்; இன்னொரு நிலத்திலிருந்து வரும்படி சற்று குறைவாக வரலாம்” என்று சொன்னார்கள். நில விஸ்தீர்ணத்தைக்கொண்டு வரம்பு நிர்ணயிப்பது அவ்வளவு மோசமானதல்ல. அப்படி வரம்பு கட்டுவதாக இருந்தாலும் கட்டலாம். நிலம் அனேக தரம் உடையதாக இருக்கலாம். முதல் கிளாஸ் நிலம், இரண்டாம் கிளாஸ் நிலம், மூன்றாம் கிளாஸ் நிலம், கார்டன் நிலம் என்று பலதரப்பட்டதாக இருந்தாலும், இம்மாதிரி நிலங்களிலிருந்து என்ன வருமானம் வருகிறது என்று ஓரளவு தெரிந்திருக்கிறது. நில விஸ்தீர்ணத்தின் அடிப்படையிலே வரம்பு கட்டினால் கூட அது அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்காது. கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கலாமே தவிர அதிக வித்தியாசம் இருக்காது. ஆகவே, அதன்மூலமும் வரம்பு கட்டலாம். விஸ்தீர்ணத்தைக் கொண்டு வரம்பு கட்டுவதிலும் சில அனுசூலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் யோசித்து, அப்படிச் செய்வதா, இப்படிச் செய்வதா என்று யோசித்துச் செய்யவேண்டி வரும்.

ஆந்திர அரசாங்கம் வருமானத்தை நோக்கி வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வதை இப்பொழுது பத்திரிகையிலே பார்க்கின்றோம். அதனால்தான் இனிமேல் நிலம் வாங்குபவர்களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று, future ceiling-ஐப் பற்றி ஒரு மசோதா கொண்டுவர உத்தேசம் இருக்கிறது. இப்பொழுது நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் விஷயத்திலும் உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்து சட்டம் கொண்டுவந்தும் செய்யலாம். ஆனால், அதற்குப் பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. நஷ்ட ஈடு கொடுக்க பணம் வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அக்கமிட்டி இன்னும் சில நாட்களிலே கூடப்போகிறது. இதையெல்லாம் அனுசரித்து நாம் சட்டம் கொண்டுவருவதுதான் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலம் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் ரொம்பத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கண் பார்க்கும் இடம் எல்லாம் திறந்தவெளியாக இருக்கிறதென்றால், அதையெல்லாம் ஏதோ எல்லோருக்கும் பிரித்துக்கொடுத்துவிடலாம் என்று சிலர் நினைத்துவிடுகிறார்கள். அப்படி எல்லா நிலத்தையும் தர்க்காஸ்து பண்ணுவதற்கில்லை. இதிலே சில விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். கால்நடைக்கு மேய்ச்சல் நிலம் வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்திலே கால்நடைகளுக்குப் போதிய மேய்ச்சல் வசதி கிடையாது. ஒரு கால்நடைக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் மேய்ச்சல் நிலம் இருந்தால்தான் நல்லது. அப்பொழுதுதான் கால்நடை நன்றாக விருத்தியாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அனேக கிராமங்களில் அந்த அளவு இல்லை. கால்வாசி கூட இல்லை. கால்நடைகளின் மேய்ச்சல் நிலத்திற்கென்று கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைத்துத்தான் மிச்ச நிலத்தை நாம் விதியோக்கவேண்டும். அதோடு கூட, Channel புறம்போக்கு, Tank புறம்போக்கு இம்மாதிரி பொதுக் காரியத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தைக் கொடுக்க முடியாது. இம்மாதிரி வேண்டிய நிலங்கள் போக, மிச்ச நிலங்களைத்தான் தர்க்காஸ்து செய்து கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரி மும்முரமாகத்தான் தர்க்காஸ்து நிலம் கொடுக்கப்படுவது. சென்ற 4, 5 வருஷ காலத்திலே சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் கொடுப்பதென்றால் மனு போட்டவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா வீதம் பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவதில்லை. 100 ரூபாய் நோட்டீஸ் சில்லரை மாற்றி கொடுத்து விடுவதுபோல் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட முடியாது. ஏனென்றால் ஏற்கெனவே ஒருவன் சிவாஜிமா செய்திருப்பான். அதற்குப் போட்டியாக இன்னொருவன், தன்னுடைய பலம் காரணமாக முதலில் இருந்தவனை விரட்டியிருக்கமுடியும். இதையெல்லாம் விசாரிக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் விசாரித்துச் செய்தால்தான் நியாயம் கிடைக்கும். விசாரிக்காமல் செய்தால், நியாயமற்ற சில பேர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும்படியாக நேரிடும். உரியவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்காமல் போய்விடும். இதையெல்லாம் விசாரிப்பதற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது. முதலிலே இந்த மாதிரி நிலம் வழங்குவதில் கலெக்டருக்குத்தான் அதிகாரம் இருந்தது, — 1-10 p.m.

அனைன்மென்ட் பண்ணுவதற்கு. இப்போது அந்த அதிகாரத்தைப் பரவலாக தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார் இன்னும் எத்தனையோவித தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் எல்லோருக்கும் அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக மதிப்பு இல்லாத நிலங்களை மேற்கண்ட ஆபீசர்கள் கொடுக்கலாம் என்று செய்திருப்பதற்குக் காரணமே கலெக்டரே எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகும் என்பதுதான். இந்தமாதிரியாகச் செய்தால் சலபமாக எல்லோருக்கும் சீக்கிரத்திலேயே கொடுக்கலாம் என்று தான் இம்மாதிரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விதிகளைத் தளர்த்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்னும் ஏராளமான நிலம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தோராயமாக மதிப்பிட்டுப் பார்த்தால் மூன்று லட்சத்து நாற்பத்தையாயிரத்துச் சொச்சம் ஏக்கர் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் மூன்றில் ஒரு பாகம் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் நாம் விதிகளை எல்லாம் தளர்த்திக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதனால் ஜாரியான நிலத்தை விட இன்னும் அதிகமான நிலங்கள் கொடுக்கப்படும்.

பிற்பாடு லோயர் பவானியைப்பற்றிப் பலர் சொன்னார்கள். இது சுமார் ஏழெட்டு வருஷங்களாக இருக்கும் தலைவலியான பிரச்சனை. என்னதான் செய்தாலும் திருப்தி காணப்படவில்லை. நேரிலேயும் போய் இருக்கிறோம். சத்தியமங்கலத்தில் விவசாய மகாநாடு நடந்தது. ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வந்திருந்தார்கள். நிதி மந்திரி, முதல் மந்திரி இவர்கள் எல்லாம் ஈரோடில் கூடினார்கள். இந்தப் பிரச்சனைக்கு எப்படி சுமுகமான தீர்வு காண்பது என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி ஆய்ந்து கடைசியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிற்பாடு தான் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிராந்தியத்தில் புஞ்சை அதிகமாக

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

வினையுக்கூடும். நஞ்சை கொஞ்சமாகச் சாகுபடி செய்து கொண்டால் போதும். ஆனால் ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன? எல்லோரும் நெல் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நாற்பதாயிரம், ஐம்பதாயிரம் எக்கராவுக்குச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஓரளவுக்குத் தான் நெல் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதை மீறி நெல் சாகுபடி செய்வதால் தான் அதைத் தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பல தகராறுகள் இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்கத்தான் மகாநாடு கூடி எல்லாம் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி நிலத்தை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து இன்ன இன்ன பிரிவில் இன்ன இன்ன தானியங்களைப் பயிரிடலாம் என்று செய்து நஞ்சை நிலம், தோட்டக்கால் நிலம், சாதாரணப் புஞ்சை நிலம் என்று வைத்து 20 ரூபாய், 17, 11½ ரூபாய் இப்படியாக தீர்வை விதிப்பது என்பதாகவும் முடிவுசெய்து இதை விவசாயிகளும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். பெருவாரியான ரயத்துகள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். என்னடாது, இருந்த பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டதே என்று எண்ணி, இப்போது ஸ்ரீ நல்லசிவம் அவர்கள் ஒரு புது கிளர்ச்சியை—வரிகொடா இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார். இந்தத் திட்டத்திற்கு அங்குள்ள ரயத்துகள் யாரும் சேரமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டியதை நாங்கள் செய்துவிட்டோம். கணம் கருத்திரும்மன் யார்? அவர் அந்தப் பிரதேச விவசாயியா என்பதாகக் கேட்டார்கள்.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : On a point of information.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : My information is that Mr. Karuthiruman has no land in the Lower Bhavani Project area. Is it correct?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நிலம் அங்கேதான் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. (ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திரும்மன் : பவானி பாசனத்தில் எனக்கும் கொஞ்சம் பழைய நிலம் இருக்கிறது. நானும் ஒரு விவசாயிதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.) நானும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். நிலம் எங்கே இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிப் பிரச்சனை அல்ல. அவருக்கும் நிலம் இருக்கிறது. அவர் விவசாயிதான். அடுத்தபடியாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பிரச்சனையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து கொஞ்சம் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1-7-1957-ல் இருந்து கிராம முன்சீபுகளுக்கு ஐந்து ரூபாய், கர்ணத்திற்கு 7 ரூபாய் அதற்குக் கீழ் இருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கு நான்கு ரூபாய் மேனி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து, ஏழு, நான்கு என்று கொடுத்திருப்பதனாலேயே மூப்பது லட்சத்து அறுபத்து மூவாயிரம் ரூபாய் அதிகச் செலவு ஆகியிருக்கிறது. பத்து ரூபாய் அதிகப்படுத்தினால் ஒரு கோடி ஆகியிருக்கும்.

ஆனால் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்கள் அல்ல. இந்தமாதிரியான வேலைக்கு ரொம்பப் போட்டியுண்டு. ரொம்பப் பணக்காரர்கள்கூட இந்தப் பதவிக்கு உள்ள கௌரவத்தை நினைந்து இதை வைத்துக் கொள்வார்கள். இந்த கவுன்சில் பிரிசிடென்ட் கூட மணியக்காரராகத்தான் இருந்தார். அவர்கள் முழுநேர ஊழியர்கள் அல்ல.

அவர்களை முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமித்து விட்டால் அவர்களுக்கு கூடுதல் கொடுக்கலாம். முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பணச் சலுகை ஜாஸ்தியானாலும் அவர்களுக்கு சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. புல் டைம் சர்வண்டானால் அவர்களை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எங்கும் மாற்றலாம். ஆனால் இவர்கள் எங்களுக்கு பணம் ஜாஸ்தி வேண்டும், எங்களை மாற்றக்கூடாது, எங்களுக்கு பரம்பரைப் பாத்தியதை வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அதையெல்லாம்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

பார்த்து ஒரு முடிவிற்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் அடிப்படையில் இவர்களைக் கொண்டுவந்து பார்க்கக் கூடாது என்றளவில் யோசனை இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இப்பொழுது கொடுத்துள்ள சம்பள உயர்வினால் கொஞ்சம் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். முழு திருப்தி அடைந்துவிடவில்லை. ஆகவே, அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்கு தூபம் போட வேண்டியதில்லை. அடுத்த படியாக, இந்த அக்ரிகல்ச்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் மசோதாவை இந்த செஷனிலேயே, அங்கத்தினர்கள் லீட்டிற்கு போவதற்குள் கொண்டு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்தவுடனேயே நிறைவேற்றி விட வேண்டுமென்ற உத்தேசம் இல்லை. அதை ஒரு பொறுக்கு கமிட்டிக்கு விட்டு அதை பரிசீலித்து நல்ல முறையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் உத்தேசம். ஆகவே, கணம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் பொறுக்கு கமிட்டி ஆலோசித்து அதை நல்ல முறையில் கொண்டு வரலாம். இதில் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. சென்ற வருஷத்தில் சொன்னார்கள், இந்த மாதிரி வருமான வரி கொண்டு வருவது சரியல்ல, கிராமங்களில் உள்ள பெருவாரியான மக்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது, கணக்கு வைத்துக்கொள்ள தெரியாது. ஆகவே, இது கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைக் கொண்டு வந்து அவர்களை ஓரளவிற்கு பழக்கப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு கணக்கு ஒன்றும் எழுதி வைத்துக்கொள்ளத் தெரியாது என்று சுமீமா ரொம்ப நாள் சொல்லிக்கொண்டே யிருக்க முடியாது. கிராமங்களிலும் வெள்ளைச் சொக்காய்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ரயத்துக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கணக்கு எழுதத் தெரியும். ஆகவே, எந்த வரம்பு வைக்கலாம் என்று யோசித்துச் செய்யலாம்.

பெரிய பெரிய பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது. இப்பொழுது சின்னச் சின்ன பிரச்சனைகளுக்கு வருகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்த கணம் அங்கத்தினரின் பிரச்சனையைப்பற்றி முதலில் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். அவர்தான் இந்த விவாதத்தையே ஆரம்பித்தார்கள். அவரது முக்கியமான கோரிக்கை என்னவென்றால், ஏரியில் பயிரிடுவதும், ஏரி எதுவாயில் பயிரிடுவதும் விரட்டப்படுகிறது என்பதாகும். ஜமீந்தாரி காலத்தில் அப்படி செய்து வந்தார்களே, இப்பொழுது அப்படிச் செய்ய முடியாததால் ஆயிரக் கணக்கான ரயத்துக்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் என்ன செய்வார்கள், எங்கே போய் எப்படி ஜீவனம் நடத்துவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சொல்ல நினைப்பது என்னவென்றால், ஏரி எதுவாய்களில் பயிரிடுவதால், அடிக்கடி உழுது உழுது அந்த மண் எல்லாம் லாஸாகி விடுகிறது. அதனால் வெள்ளம் வரும்போது அந்த மண் எல்லாம் விழுந்து எரிட்டாகி விடுகிறது. ஏரி எதுவாயில் பயிரிட அனுமதிப்பதால் மண் எல்லாம் சேர்ந்து ஏரி தூர்ந்து போய் விடும். ஜமீந்தார் காலத்தில் அதையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசமோ நிமித்தமோ இல்லாமல் இருந்தது. அப்பொழுது "தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன்" என்று சொல்வார்களே அதே போல் அப்பொழுது வலிமை உள்ளவர்கள் என்னென்னவோ செய்து வந்தார்கள், அதை யாரும் கவனிக்கவில்லை. சிவகிரி, ராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் சைக்கோன் காலத்தில் ஏரிகள் எல்லாம் உடைந்து ஒரு ஏரியின் தண்ணீர் இன்னொன்றுக்குப் போய் அதனால் ஏராளமாக சேதம் ஏற்பட்டது. அதற்காக, ஏரிகளை மராமத்து செய்ய, இரண்டு, இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் வரையில் செலவானது. அதற்கு மத்திய சர்க்கார் மான்யமாகவும் கடனாகவும் பணம் கொடுத்து உதவி செய்தது. தண்ணீர் ஏராளமாக வந்தால் அது மோதி கரையை உடைத்துக்கொண்டு போகிறது. ஏரி ஆழமாக இருந்தால் பீர்ச் இருக்காது. ஆறு மாத ஏரி என்றால் ஆறு மாதம் தண்ணீர் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அது, மூன்று அல்லது நான்கு மாதந்தான் தண்ணீர் பிடிக்கிறது. அதனால் ரிக்கக்ஷேஸ்ட் ஆயக்கட்டுக்களுக்கு தண்ணீர் குறைச்சலாகிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு பாதகமும் ஏற்படாத முறையில், நிலம்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

கொடுக்க முடியுமானால் அதைக் கொடுக்க சர்க்கார் தயார். நமக்கும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். ஆயக்கட்டுகளுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டாலும் ஏரியின் நிலவரத்திற்கு அபாயம் வரக்கூடாது. அதை பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அது, அப்பொழுது ஜமீந்தார்களின் கடமையாக இருந்திருக்காது. ஆனால் அது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதோடு, அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கு வரி ஐஸ்ராக்கவும், மும்முரமாகவும் வசூல் செய்து வருகிறார்கள் என்று. இந்த மாகாணத்தில் அந்த பகுதியில்தான், எந்தக் காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை, ரொம்ப நாளாக பணம் வசூலிக்காமல் தேங்கிப் போய்விட்டது. போன வர்ஸினில் (இந்த வருஷம்) விவசாயிகளுக்கு சுமாராய் / வந்திருக்கும்போது, அதை அங்கத்தினர் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டார்கள், அப்படியிருக்கும்போது அவர்களிடம் இருந்து வசூல் (செய்வதில்) தவறு என்ன இருக்கிறது. இந்தத் தடவை யாவது ஓரளவு வசூல் செய்ய வேண்டாமா? ஜப்தி செய்கிறார்கள் என்னெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இப்பொழுது ஜப்திகள் எல்லாம் பொய் ஜப்திகளாகத்தான் இருக்கிறது. ஜப்தி என்று அவர்கள் சொல்வது போல் வீட்டிற்குள் புகுந்து ஒன்றையும் எடுத்துப் போகவில்லை. முன்பெல்லாம் ஜப்தி என்றால் என்ன செய்வார்களோ அப்படியெல்லாம் இப்பொழுது செய்வதில்லை. கிராப்லை. ஜப்தி செய்யலாம். அப்படியிருந்தால் தான் ஏதோ கொஞ்சம் பணமாவது கொடுப்பார்கள். அப்படி ஜப்தி செய்யாமல் ஒன்றும் நடப்பதில்லை. அதில் லாமல் ரயத்துக்களை இம்சிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் சர்க்காருக்கு இல்லை. கொஞ்சங் கொஞ்சமாக பணம் அடைத்தால் தானே பளுவும் குறையும். வரி வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதின் பேரில் அதை ஒத்தி வைத்துவிட்டோம். அப்படி, ஐந்தாறு வருஷ கிஸ்தி சேர்ந்து விட்டது. பின்னால் வசூல் செய்யும்போது கேட்கிறார்கள், ஏன் அப்போதைக்கப்போது வசூல் செய்யக்கூடாது என்று திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். ஐயோ பாவம் என்று சொன்னால், இப்படி கேட்கிறார்கள். உப்பு மிஞ்சினால் தண்ணீர், தண்ணீர் மிஞ்சினால் உப்பு என்று சொல்வார்களே அது மாதிரித்தான் இது இருக்கிறது. பின்னர், ஏதோ ஜப்தி செய்வது அநாகரீகம் என்றார்கள். அவர்களிடம் ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரி கொடுக்கிற விஷயத்தில் இன்னுயன்ஸ் ஒரு மாதிரி, மேல் நாடுகளில் இருப்பவர்கள் ஒரு மாதிரியிருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளில் வரி கொடுப்பது தங்கள் கடமை என்று நினைக்கிறார்கள். சம்பளம் வாங்கினதும் வரிப்பணத்திற்கு செக் எழுதித் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இங்கு அப்படியில்லை. பிள் சலெக்டர் ஒரு தடவைக்கு பத்து தடவை போக வேண்டும். சில பெரிய மனிதர்கள்கூட, டொனேஷனுக்கு வரும்போது ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று ஜம்பமாக போட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் கொடுக்கிறதான் இல்லை போய் போய் கேட்டு கால் ஒடிந்து அதை விட்டுவிடுகிறார்கள், பணம் வசூலிக்கப் போனவர்கள். அப்படியிருக்கிறது நம் நாட்டில் உள்ள நிலை. அப்படி வெளி நாடுகளில் உள்ள அந்த மனப்பான்மை நம் நாட்டில் வந்தால் யாரும் போய் வசூல் செய்ய வேண்டியதேயில்லை. பணம் தானாக வரும். சிப்பந்திச் செல்வம் குறையும். ஆனால் அந்த மனப்பான்மை நம் நாட்டில் வரும் நாள் எந்நாளோ. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அடிக்கடி அந்தப் பிரச்சனை இங்கு எழுகிறது. அதை கவனித்து வருகிறோம். அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. டிமான்ட் ஆன்ட் சப்ளையப் பொறுத்து கூலி கொடுக்கப்படுகிறது.

நாற்று, களை, அறுவடை, இந்த மாதிரியான காலத்தில் கொஞ்சம் கூலி அதிகமாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதர காலத்தில் குறைவாகத்தான் கூலி கொடுக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மினிமம் என்று நிர்ணயிப்பதற்கு கொஞ்சம் பார்த்து ஆலோசனை செய்துதான் இதை செய்யவேண்டும். அடுத்ததாக கூட்டுப்பட்டாவைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது.

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

இதில் ஒரு சாராருக்கு கஷ்டம். இன்னொரு சாராருக்கு கொண்டாட்டம். சில இடங்களில் வேண்டுமென்றே கூட்டுப்பட்டாக்களை வைத்திருக்கிறார்கள். பிரிக்காத பட்டாக்களிலிருந்து சரியாக வசூல் செய்வது கிடையாது. ஆகவே அரசாங்கமே இதை பிரித்துவிடவேண்டுமென்று நினைத்து அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க உத்தேசம். இந்த இடக்கு சொல்வதற்கு முன்பே எனக்கு மனதில் பட்டது. பொதுவாக இங்கு வெரெய்யு அப்டிமின்ஸ்ட்ரேஷனைப்பற்றி அதாவது ரெவினயூ இலாகாவைப்பற்றி, இந்த இலாகா மெதுவாக காரியங்களை நடத்துகிறது, இதல் பலவிதமான ஊழல் சள் இருக்கிறது, என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இதற்கு காரணம் என்னவென்றால், எல்லாவற்றிற்கும் இது தான் முழு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு உதாரணத்தை சொல்லுகிறேன். நாயை பொதுவாக கல்லால் அடிக்கிறார்கள், கம்பு கொண்டும் அடிக்கிறார்கள், நாயை முதலில் அடிக்கிறார்கள், காலில் அடிக்கிறார்கள், ஆனால் நாயின் மீது எங்கு அடித்தாலும் நாய் காலேத்தான் தூக்கும். அதுபோல இன்றைக்கு அகரிகல்ச்சரல் டிபார்ட்மென்ட், வெட்டர்னரி டிபார்ட்மென்ட் மற்ற டிபார்ட்மென்ட் எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பாயினாலும் இந்த இலாகாதான் இருக்கிறது. நாய் கால் மாதிரி ரெவினயூ அப்டிமின்ஸ்ட்ரேஷன் இருக்கிறது. (சிரிப்பு) எல்லா இலாகாவினுடைய வேலையும் நான் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த இலாகாவின் மீது தான் வந்து விடுகிறது. பொதுவாக அப்டிமின்ஸ்ட்ரேஷனில் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்காக கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தக் கமிட்டி சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று, எனக்கு தெரிந்த வரையில் நானே 10, 15 உத்தரவுகள் போட்டிருக்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் முழுவதும் அமுலுக்கு வந்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும். எதிலும் பலன் கிடைக்க கொஞ்சநாள் ஆகத்தான் செய்யும், என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக தியாகிகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் எந்தெந்த வகையில் பரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அதன்படி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தியாகிகளாய் இருந்தாலும் நிலமில்லாதவர்களுக்குத்தான் முதலாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதி அதற்கேற்றபடி கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் சின்னத்தரை அவர்கள் ஒரு இடத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இடத்திலுள்ள தண்ணீரை மாடு குடிக்கிறது, அதை பள்ளிக்கூடத்திற்கு கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் மாட்டுக்கும் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் வேண்டிய முறையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. வீட்டுமனை விஷயத்திலும் அவைகளை ஜாரி பண்ணுவதிலும் இப்படிதான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவு ஜாரி செய்து கொடுத்த இடங்களில் போய் இருப்பதற்கு மறுத்து வருகிறார்கள். முன்னால் இருந்த இடத்திலேயே, அந்த இடம் சுகாதாரத்திற்கு பாதகமாய் இருந்தாலும்கூட அந்த இடத்தில் தான் இருப்போம் வேறு இடத்திற்கு வரமாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது. துரிதமாக வேலை நடக்கிறது என்று சொல்ல நான் எத்தனிக்கவில்லை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரம் செயலாற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக செய்யலாம். ஹரிஜனங்களுக்கு காலனி கட்டிக் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. தேற்று நான் போயிருந்தபோது பார்த்தேன். சேலம் பக்கத்தில் 40, 50 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால் அவர்களில் தலைவராய் இருக்கிற ஒருவர் அந்த பணத்திலிருந்து ஒரு வீட்டை பெரிதாக மாடி வீடாக கட்டியிருக்கிறார். இம்மாதிரி சில விபரீதங்களும் நடக்கிறது. அடுத்ததாக பயிரிடுவதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. யுத்த காலத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் பயிரிடலாம் என்று சொன்னீர்களே, இப்போது போகச்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

சொல்லுகிறீர்களே என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். யுத்த காலத்தில் எல்லாமே எம்ஜென்வியாக கருதப்படுவது வழக்கம். மற்ற சிலில் வேலைகள் எல்லாம் நின்று விடும். அந்த வகையில் 'யுத்த காலத்தில்' அந்த வகையில் செய்திருக்கலாம். சாதாரண காலத்தில் எதெது பிரகாரம் செய்யவேண்டுமோ அப்படித்தான் நடக்க வேண்டும். ஆகவே இப்போது வைத்திருக்கிற இடங்களை எல்லாம் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. கள்ளக்குரிச்சியில் மலை மேலே இருக்கின்ற ஜாகைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அங்கே போன போது அங்குள்ள மக்களுக்கு அதை திருத்தி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் ஜமீன்தாரி முறையில் இருந்ததைவிடவும் இப்போது கிஸ்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அனேகமாக கூடுதல் இடங்களில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ சில இடங்களில் மாத்திரம் கொஞ்சம் கூடுதல் வசூல் இருக்கலாம். அதையும் இப்போது மக்கள் தெரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். அனேக இடங்களிலும் குறைந்து தான் இருக்கிறது. சில இடங்களில் பட்டா கொடுக்கும் விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இதற்கு சட்டங்கள் இருக்கின்றன, விதிகள் இருக்கின்றன, இதில் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். சில இடங்களில் செக் இருக்கிறது. சில இடங்களில் கௌண்டர்-செக் இருக்கிறது. இதை மாற்றுவதற்கு கோர்ட்டுக்கு விட்டு விடலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோர்ட்டுக்கு விடுவதைப்பற்றி கனம் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு விடக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்ததாக புதுக்கோட்டையை ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ்-ஸாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர். நாலேந்து தாலுகாகளை பிரித்து நிர்வாக காரியத்திற்காக சேர்க்கும் போது பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. இந்த பிரிவினை விஷயம் வரும்பொழுது அதில் பல பிரச்சனைகள் வந்து சேர்ந்துவிடுகிறது. சமீபத்தில் நாங்குனேரியை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்க்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தபோது பல பிரச்சனைகளை சொல்லப்பட்டது. ஆகவே புதுக்கோட்டை தலைநகரமாக்கும் பிரச்சனையில் அங்கு ஜில்லாவாக ஏற்படுத்தும்பொழுது அந்த ஜில்லாவுக்கு தலைநகரமாக புதுக்கோட்டையை வைப்பதற்கு கவனிக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த எஸ்டேட் ரயத்வாரி பட்டா கொடுப்பதிலே ஒரு குறித்த காலத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்தக் காலம் போதாது, அதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எனக்கு பெரிய விஷயம் வந்தது. அதை அதிகப்படுத்த கவர்ன்மென்ட்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அந்த விதியை மாற்ற வேண்டும். அதைப் பற்றி போர்டுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த விஷயத்தில் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்கிறோம்.

1-30 கடைசியாக எல்லோருக்கும் கடைசி கட்டம் சுகூடு. (சிரிப்பு.) ஆகவே, p.m. கனம் அங்கத்தினர்கள் அவர்கள், சுகூட்டுக்குப் போக வழியில்லை, பெரிய பிரச்சனாக்கள் எல்லாம் போகவிடாமல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். (சிரிப்பு.) அதுவும் குறிப்பாக இந்த இடத்தில் செத்துப் போனவர்களைவாது எடுத்துக்கொண்டு போக வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

என் காலமும் ஆகிவிட்டது. (பலத்த சிரிப்பு.) வேண்டுமென்றால் பேசுகிற காலம் ஆகிவிட்டது. ஆகவே, இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri K. Ramachandran withdrawing his cut motions?

Sri K. RAMACHANDRAN: I am pressing it, Sir.

31st March 1958]

DEPUTY SPEAKER: The question is:—

'That the allotment of Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Govindaswamy withdrawing his cut motion?

Sri A. GOVINDASAMY: I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 3,45,94,300 under Demand XI District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND NO. XXXIII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman withdrawing his cut motion?

Sri V. K. KOTHANDARAMAN: No, Sir. I am pressing it.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Tuesday the 1st April 1958. 1-35 p.m.

The House then adjourned.

31st March 1958.]

VIII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

88. Notification issued with G.O. No. 171, L.A., dated 4th February 1958, amending rules 2, 3, 4 and 5 and omitting rule 6 of the rules relating to authorities to accord administrative and technical sanction to works of parishayats published with late Local Administration Department Notification No. III, dated the 12th October 1958.

B. Report and other papers.

46. A brief note on the activities and achievements of the Madras Government Cinchona Department for the half-year ended 30th September 1957.

31st March 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 473 asked by Sri A. Govindasamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1958, page 291 supra.]

(a) Lands have been actually acquired in the following eleven villages which are covered by the Madras Lignite (Acquisition of Land) Act 1953 :—

1 Kuraipattai.	7 Ammeri.
2 Gangaikondan.	8 Alandarkollai.
3 Athipattu.	9 Oomangalam.
4 Elavarasampattu.	10 Vadakkuvellore.
5 Neyveli.	11 Veppankurichi.
6 Veludayampattu.	

But none of these villages has been completely acquired so far.

(b) A list of villages coming within the purview of the Act is given below :—

Vriddhachalam taluk.

1 Alandarkollai.	19 Sathapadi.
2 Ammeri.	20 Adunur.
3 Vadakkuvellore.	21 Darmanallur.
4 Oomangalam.	22 Vilakapadi.
5 Aziznagar.	23 Siruvarappur.
6 Gangaikondan.	24 Puthur.
7 Periakurichi.	25 Kettumulai.
8 Sepplanatham.	26 Peruvarappur.
9 Kilpadi.	27 Kiramangalam.
10 Melpadi.	28 Perundurai.
11 Managathi.	29 Othimedu.
12 Melpapanapattu.	30 T. Pavalangudi.
13 Vyyakondaravi.	31 Kavanur.
14 Kottagam.	32 Kodumanur.
15 Neyveli.	33 Kilapalayam.
16 Veppankurichi.	34 Devangudi.
17 Mummudisholagan.	35 Kinanur.
18 Kammapuram.	36 Tolur.

Cuddalore taluk.

37 Veludayampattu.	43 Kuraipattai.
38 Vadakkumelur.	44 Elavarasampattu.
39 Vadakuthu.	45 Athipattu.
40 Therukumelur.	46 Nainakuppam.
41 Vanadarayapuram.	47 Karunguli.
42 Tenkuthu.	48 Kolakudi.

[31st March 1953]

Chidambaram taluk.

49 Thurinjikollai.	60 Kilpuliangudi.
50 Nellikollai.	61 Agaram Alambadi.
51 Erumbur.	62 Adanur.
52 Chinna Nerkunam.	63 Peria Nerkunam.
53 Veeramudayanatham.	64 Velayamadevi Kilpadi.
54 Mudikondanallur.	65 Velayamadevi Melpadi.
55 Perur.	66 Kathalai.
56 Kavalgudi.	67 Anaivari.
57 Gudalaiyatham.	68 Malavarayanallur.
58 Puthur.	69 Kanur.
59 Kallipadi.	

None of the villages originally included in the Madras Lignite (Acquisition of Land) Act, 1953 has subsequently been excluded from the operation of that Act.

But the question of excluding certain villages from the operation of the Act is under the consideration of the Government.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 475 asked by Sri A. Govindasamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1953, page 295 supra.]

(a) & (b) Compensation for the lands acquired for the Neyveli Lignite Corporation is being determined and paid with reference to the provisions in the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894), read with the Madras Lignite (Acquisition of Land) Act, 1953, and the Board's standing orders on the subjects. The amount of compensation per acre paid to agriculturists in respect of lands acquired in the Neyveli area will vary from land to land and from village to village. The details regarding the rates of compensation paid to the agriculturists in respect of the lands acquired in the Neyveli area coming within and outside the scope of the Act are given below :—

I. Compensation paid for areas in villages covered by the Act XI of 1953.

Name of taluk. (1)	Name of the villages. (2)	Rate per acre. (3)
		RS.
Cuddalore taluk.	Kooraipettai	470 to 715
Do.	Elavarasampattu	185 to 1,000
Do.	Athipattu	300 to 490
Do.	Veludayampattu	200 to 1,000
Vriddhachalam taluk.	Gangaikondan	250 to 525
Do.	Alandarkollai	100 to 1,250
Do.	Ammeri	370 to 825
Do.	Oolmangalam	300 per acre
Do.	Veppankurichi	400 to 450
Do.	Vadakkuvellore	400 to 430
Do.	Neyveli	300

[31st March 1953]

II. Compensation paid for areas acquired in villages outside the scope of Act XI of 1953.

Name of taluk. (1)	Name of the villages. (2)	Rate per acre. (3)
		RS.
Cuddalore taluk.	Peramathur	275 to 1,250
Vriddhachalam taluk.	Koonankurichi	403

In respect of villages governed by the Madras Act XI of 1953, the value of the lands is fixed at the marked rate that prevailed on 28th April 1947. In other cases the value is fixed with reference to the market rate on the date of publication of the notification under section 4 (1) of the Land Acquisition Act.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 484 asked by Sri K. Ramachandran (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar), at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1958, page 307 supra.]

(a) Amount allotted during 1956-57 for Harijan Uplift in Tirunelveli, Ramanathapuram and Madurai districts—Rs. 22,76,764.

(b) The various items of work done out of the allotment and the amounts spent and surrendered—

BUDGET ALLOTMENT AND EXPENDITURE FOR THE WELFARE OF HARIJANS DURING 1956-57.

Name of work.	Madurai.				Ramanathapuram.				Tirunelveli.			
	Allo-	Expen-	Surren-		Allo-	Expen-	Surren-		Allo-	Expen-	Surren-	
(1)	(2)	(3)	(4)		(5)	(6)	(7)		(8)	(9)	(10)	
	RS.	RS.	RS.		RS.	RS.	RS.		RS.	RS.	RS.	
1 Books to Harijan pupil	2,800	2,800	..		3,900	3,119	781		4,100	3,375	725	
2 Midday meals to Harijan pupils	38,100	33,356	4,744		28,500	27,713	787		27,400	27,023	377	
3 Hostels, Government	5,000	2,973	2,027		23,400	28,372	..		16,000	16,384	..	
4 Scholarships	30,000	29,457	543		20,000	20,000	..		33,286	33,275	11	
5 Boarding grants	1,87,181	1,87,181	..		1,18,621	1,18,621	..		91,050	91,050	..	
6 Examination fees	1,080	990	190		2,020	2,020	..		1,390	1,356	34	
7 Maintenance of Harijan Welfare schools.	25,770	26,594	..		23,800	23,198	702		35,029	31,758	3,271	
8 Construction and repairing pathways, etc., and sanitary provisions.	30,000	9,598	20,402		76,314	72,708	3,606		71,723	71,723	..	
9 Grants for house-sites	1,15,714	1,08,225	7,489		48,800	47,731	1,069		1,23,091	1,18,789	4,302	
10 Agr-cultural subsidy	1,19,985	1,19,985	..		75,000	64,410	10,590		88,000	88,000	..	
11 Subsidy for wells	40,500	6,000	34,500		40,500	10,500	30,000		40,500	37,500	3,000	
12 Construction of houses	1,74,900	1,71,600	3,300		1,44,100	89,096	55,004		1,60,050	1,57,303	2,747	
13 Subsidy to technically trained persons.	11,000	..	11,000		10,000	9,644	316		7,560	7,560	..	
14 Provision of drinking-water wells	60,000	767	59,233		60,000	14,951	45,049		60,000	60,000	..	
Total	8,42,630	6,99,526	1,44,028		6,74,955	5,32,683	1,47,904		7,59,179	7,17,161	14,467	

[31st March 1958]

31st March 1958]

APPENDIX IV.

[Vide item IV (1) on page 313 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON THE QUESTION WHETHER THE PUBLICATION OF THE PAMPHLET 'WHAT HAPPENED IN MUDUKALATHUR' CONSTITUTED A BREACH OF PRIVILEGES OF THE HOUSE.

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

I

INTRODUCTION AND PROCEDURE.

I, the Chairman of the Committee of Privileges present this report to the House on the question of breach of privilege, namely the action of the Director of Information and Publicity in publishing the pamphlet entitled 'What happened in Mudukalathur?' முதுகலாத்தூரில் நடந்தது என்ன?

The question was raised by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly on the 16th November 1957, and was referred to the Committee of Privileges for examination and report, by the Speaker *suo motu* under Rule 187 of the Madras Assembly Rules on the 10th February 1958.

The Committee held six sittings.

At its first sitting on the 14th February 1958, a note was circulated by the Secretary setting out the facts of the case and the law and practice on the subject.

The Committee heard Sri M. Kalyanasundaram at its meetings on the 21st February 1958 and 5th March 1958 and the Director of Information and Publicity at its meeting on the 17th March 1958.

As its last sitting on the 28th March 1958 the Committee deliberated on the draft report and adopted it with certain modifications.

II

FACTS AND THE CASE.

On 15th November 1957, as requested by the Director of Information and Publicity, Madras, copies of the pamphlet முதுகலாத்தூரில் நடந்தது என்ன? (What happened in Mudukalathur?) were distributed to the Members of the Legislative Assembly. On the 16th November 1957, the last day of the sitting of the Assembly in November 1957, Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A., gave notice of a privilege motion that the action of the Director of Information and Publicity and the Minister in-charge of Publicity and Information in having published this pamphlet, which contained a lot of distortions and wilful misrepresentations calculated to scandalise the Opposition parties, constituted a breach of privilege and might be referred to the Committee of

[31st March 1958]

Privileges. The Hon. Speaker said that as this was raised on the last day, he would have to consider the matter carefully and therefore he would give his ruling when the Assembly met next.

At the meeting of the Legislative Assembly on 10th February 1958 the Speaker gave his decision that *prima facie* this was a case which should go to the Privileges Committee and referred the matter to the Committee *suo motu* for examination and report under Rule 187 of the Madras Assembly Rules instead of deciding it himself.

III.

FINDINGS OF THE COMMITTEE.

The privileges conferred on the State Legislature by the Constitution are as follows:—

Article 194—(1) Subject to the provisions of this Constitution and to the rules and standing orders regulating the procedure of the Legislature, there shall be freedom of speech in the Legislature of every State.

(2) No member of the Legislature of a State shall be liable to any proceedings in any Court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or any Committee thereof, and no person shall be so liable in respect of the publication by or under the authority of a House of such a Legislature of any report, paper, votes or proceedings.

(3) In other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the Committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its Members and Committees at the commencement of this Constitution.

The principles governing the publication of the debates outside Parliament and the publication of his own speech by a Member apart from the rest of the debate have been detailed in ruling by the Speaker and the note circulated to the Members of the Committee.

In the course of his evidence Sri M. Kalyanasundaram stated that in his view the Director of Information and Publicity could not have published this pamphlet *suo motu* and the move should have come only from Minister concerned. He also stated that there was no misrepresentation of facts but of the proceedings in the Assembly; that the publication should have contained all the speeches of all the Members and without omitting the interruptions. But he admits that the language of the speech has not been altered. In his opinion the preface is the most objectionable portion, because it gives the impression that what the two Ministers spoke on the floor of the Assembly alone are true, and that what other members spoke on the floor of the Assembly are untrue, an insinuation against other members of the House who spoke contrary to what was spoken by the Hon. Ministers.

[31st March 1958]

It may be contended, no doubt, that the preface does not refer specifically to the speeches by Members of the Legislature. But it may lead to an inference that only the Ministers speeches represent facts and speeches by others do not and in so far as they contain replies to the points raised by them in their speeches in the House, the preface may be held to reflect on the Members of the Assembly though not named who made those speeches.

It has long been recognized that the publication of imputations reflecting on the dignity of the House or of any Member in his capacity as such is punishable as a contempt of Parliament. The imputation upon a member to come within this principle must relate to something which he has done as such, that is to say, incidentally to and part of his service to Parliament. Reflections upon Members however, even where individuals are not named may be so framed as to bring into disrepute the body to which they belong, and such reflections have therefore, been treated as equivalent to reflections on the House itself.

The general effect of the evidence by the Director of Information and Publicity was a refutation of the suggestion that Members were involved, that the pamphlet was brought out only in his capacity as the Director of Information and Publicity without any instructions from the Minister concerned, that his intention was only to present the official version about the incidents in Ramanathapuram about which conflicting versions had been given with a view to set at rest the confusion created in the minds of the people, and that it was not intended to refer to the speech of any member in the Assembly. He also stated that the preface was mainly intended to introduce the pamphlet to the public explaining the need for it, namely, to bring to light matters which were true and never intended to pass any remarks about the speech of any member in the Assembly. To put it briefly, the substance of his evidence was that the publication was in good faith and was not intended to cause reflection upon the members much less, to scandalize the Opposition Parties.

The Committee therefore accepts the statement of the Director of Information and Publicity that it was published only in the course of the discharge of his official duties and not intended to cause any reflection on the veracity of the speeches of the members who took part in the debate to which Finance Minister replied and that in fact that he had not in view such speeches when he wrote the preface.

The Committee has also gone through the report and holds that the said reporting and publication was not complete. But if this had been published without the preface, there would have been very little ground to take any serious view of such incomplete publication of the proceedings of the House. The Committee is therefore of the opinion that as far as the publication is concerned no motive can be attributed to the Director who has been responsible for issuing the same. It would have been fair on his part to have reported the proceedings of the Assembly in full.

[31st March 1958]

The Committee also desires in order that no mala fide intention might be attributed such reports of speeches made in the House should be published without any comments.

It was also elicited from the Director that he was not publishing the pamphlet as a verbatim report of the Proceedings of the House and the publication of the speech of the Finance Minister presenting the Budget for 1957-58 under the title "நாடு செழித்தா" was pointed out as an instance. In the preface it is stated that the pamphlet contains the statement by the Home Minister and the reply by the Finance Minister to the No-confidence motion in the Assembly. His contention was that he was thereby giving the source or basis of the publication and did not intend to refer to any of the speeches of the Members. But so far as it is a verbatim report of the proceedings except for the omission of the interruptions and minor alterations, it cannot be denied that it has to be taken as a speech by a member published apart from the rest of the debate.

There is a distinction between the absolute privilege of members speaking in the House or in any Committee of the House and the qualified privilege of a publisher reporting words spoken; in the latter case, publication of parliamentary proceedings is protected not specifically by privilege of Parliament but on the analogy of the publication of proceedings in courts of justice, viz., the occasional inconvenience to individuals arising from it must yield to the general good. A fair and faithful report would not therefore be actionable. But a garbled or partial report or of detached parts of proceedings published with intent to injure individuals will be disentitled to protection.

When a matter of complaint of breach of privileges is referred to a Committee, such Committee has, and always, has had, power to inquire not only into the matter of the particular complaint but also into facts surrounding and reasonably connected with the matter of the particular complaint and into the principles of law and custom of privilege that are concerned. And this, the Committee has done in this case.

Whilst recognising that it is the duty of the House to intervene in case of attacks which may tend to undermine public confidence in and support of the institution of the Assembly itself, this Committee is of opinion that it is important that the law of Parliamentary privilege should not be administered in a way which would fetter or discourage the free expression of opinion or criticism, however prejudiced or exaggerated such opinion or criticism may be, and the process of parliamentary investigation should not be used in a way which would give importance to irresponsible statements.

The Committee also understands that the publication has been withdrawn from circulation.

After giving due consideration to all aspects of the question, this Committee is convinced that the publication of this pamphlet was not intended to scandalise the opposition parties and that no

31st March 1958]

wilful distortions or misrepresentations are made out. The Committee accordingly feels that no further action is called for and recommends that the case should be closed.

FORT ST. GEORGE,

MADRAS-9.
28th March 1958.K. RAMACHANDRAN,
Chairman.

ANNEXURE I.

LETTER FROM SRI M. KALYANASUNDARAM, M.L.A., TO THE HON. THE SPEAKER, LEGISLATIVE ASSEMBLY, MADRAS, DATED 16TH NOVEMBER 1957.

I beg to move that the action of the Director of Publicity and the Minister in charge of Publicity and Information, in publishing the pamphlet under the title "What happened in Mudukkulathur"? "மதுக்கலத்தூர் நடந்தது என்ன?" in Tamil, constitute a breach of privilege of the House and I request that the matter be referred to the Committee of Privileges.

This pamphlet has been published by the Director of Information and Publicity with the knowledge and consent of the Hon. Minister in charge of publicity. This pamphlet contains the statement made by the Hon. Home Minister on the floor of the Assembly regarding the alleged communal disturbances in Mudukulathur, Ramanathapuram district, and the speech of the Hon. Minister for Finance during the debate on the motion of No-confidence in the Ministry.

This pamphlet contains lot of distortions and wilful misrepresentations calculated to scandalise the Opposition parties.

I therefore request that the matter may kindly be referred to the Committee of Privileges.

ANNEXURE II.

RULING GIVEN BY HON. THE SPEAKER ON THE 10TH FEBRUARY 1958.

The House will remember that at the meeting of the Legislative Assembly on the 16th November 1957, the last day of the sittings of the Assembly in November 1957 Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A., gave a notice of a Privilege Motion that the action of the Director of Information and Publicity and the Minister in-charge of Publicity and Information in publishing the pamphlet under the title "மதுக்கலத்தூர் நடந்தது என்ன?" in Tamil constituted a breach of privilege of the House as that pamphlet contained a lot of distortions and wilful misrepresentations calculated to scandalise the Opposition parties. I promised to look into the allegations, and give my decision at this meeting.

2. The pamphlet consists of three parts, viz., (1) a Preface by the Director of Information and Publicity, (2) the Statement made by the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home, on the Ramanathapuram district disturbances translated into Tamil from English, and (3) the Speech of Hon. Sri C. Subramaniam, Leader

[31st March 1958]

of the House, replying to the debate on the No-confidence motion. A Tamil translation of the statement by the Minister for Home was also circulated to the Members already.

3. Under Article 194 of the Constitution, the privileges conferred on the State Legislature are as follows :—

(1) Subject to the provisions of this Constitution and to the rules and standing orders regulating the procedure of the Legislature, there shall be freedom of speech in the Legislature of every State.

(2) No member of the Legislature of a State shall be liable to any proceedings in any court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or any committee thereof, and no person shall be so liable in respect of the publication by or under the authority of a House of such a Legislature of any report, paper, votes or proceedings.

(3) In other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the committees of a House of such Legislature shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom and of its members and committees, at the commencement of this Constitution.

In so far as the privileges of the State Legislature have not been defined by law, its privileges shall be those of the House of Commons in the Parliament of the United Kingdom. Even in the United Kingdom they have not been defined by statute and the question of privileges are decided with reference to conventions and precedents evolved over some centuries.

4. In the Madras Legislative Assembly in October 1950-51, some Members requested the permission of the Chair to print their own speeches for election purposes.

In England a practice is obtaining according to which—

“Reprints of particular speeches in leaflet forms may be obtained by members on application to the Editor on payment to H.M. Stationery Office of a fee based on the cost of production.” The inner cover of each Hansard pamphlet contains the following sentence :—

“Members may obtain excerpts of their speeches from the Official Report (within one month from date of publication), on application to the Controller of H.M. Stationery Office.”

But when the members got their speeches printed, they do so at their own risk. As pointed out by May—

“Although the privilege of freedom of speech protects what is said in debate in either House, this privilege does not protect the publication of debate outside Parliament. Nor does an order of the House for their printing and publication confer parliamentary privileges on proceedings published outside Parliament. A Member who publishes his speech made in either House *separately from the rest of the debate* is responsible for any libellous matter it may

[31st March 1958]

contain under the common law rules as to defamation of character. But the publication, whether by order of the House or not, of a fair and faithful account of a debate in either House of Parliament is protected by the same principle as that which protects fair reports of proceedings in courts of justice, namely, that the advantage to the public negatives the presumption of malice and outweighs any disadvantage to individuals.”

The Speaker, therefore, informed the House that the publication of excerpts of speeches by the Members themselves did not require the permission of Chair but such publication would not have the privilege of freedom of speech which the Member had in respect of his speech within the House.

5. Even this privilege is offered to the publication of parliamentary proceedings on the same principle as is applied to the case of reports of judicial proceedings and is, accordingly, subject to the same limitations as apply to reports of judicial proceedings. It follows, therefore, that a garbled or partial report or a report of detached parts of proceedings, published with intent to injure individuals will, as in the case of reports of judicial proceedings, be disentitled to protection.

On the same principle, a *bona fide* publication of a defamatory speech by a member for the information of his constituents is privileged, but the publication by a member in a newspaper of a single defamatory speech in Parliament, for the purpose of injuring an individual, would not be entitled to any privilege.

6. I would draw the attention of this House to the following quotations in this connection :—

“The English Courts draw a short line between the speech within the House and its publication without. In 1798, it was held by the Court of King's Bench in the case of *Rex v. Abingdon* (1 Espinasse, 226) that a Member of Parliament might have a right to publish his speech but that the speech must not be made the vehicle of slander against any individual; if this was done an action of libel would lie for its publication. A similar judgment was pronounced in 1813 in the case of a well-known Member of Parliament, Mr. Creevy. On this occasion, the House absolutely refused to interfere or to treat the matter as a question of privilege.” (Robert Luce—“*Legis. Procedure*”, p. 327. Also *May*, p. 55.)

“It is now sound doctrine that a publication by a Member of the House of Commons of a report of his speech, *bona fide* addressed to his constituents, would be privileged. The privilege in such a case would arise because the publication is as a communication between a member and his constituents, and not because it is a true report of what took place in Parliament. Also it is now laid down that that reprinting of a speech which reflects upon the character of any person, without, adding the rest of the debate, is not ‘fair’ and is therefore unprotected; no doubt it would be otherwise if the whole debate were given” (Robert Luce—“*Legis. Procedure*”, p. 328.)

[31st March 1958]

"If a Member publishes his own speech, reflecting upon the character of another person, and omits to publish the rest of the debates, the publication would not be fair and so would not be privileged, but a fair and faithful report of the whole debate would not be actionable."

"There is obviously a material difference between the publication of a speech made in Parliament for the express purpose of attacking the conduct of an individual, and afterwards published with a like purpose or effect, and the faithful publication of Parliamentary reports in their entirety, with a view to afford information to the public, and with a total absence of hostile intention or malicious motive towards any one." [Watson v. Walter (1868) Q.B.]

7. So long, therefore, as the debates are correctly and faithfully reported, the privilege which protects their publication is waived but when they are reported *mala fide*, the publishers of newspapers are liable to censure.

Similarly, an article founded on proceedings in Parliament would be privileged, if it is an honest and fair comment on the facts. Fair and accurate extracts, from authorized publications, would also be similarly privileged but the case is different when they are reported *mala fide*. Reflections upon Members, even where individuals are not named, may be so framed as to bring into disrepute the body to which they belong, and such reflections have, therefore, been treated as equivalent to reflections on the House itself.

These are broadly the principles governing the publications of debates outside Parliament.

8. Coming to the question of privilege at issue, I have compared the speeches as printed in the pamphlet in question with the verbatim reports as given by the Official Reports. All the interruptions and certain portions of the Finance Minister's reply have been omitted and there are also certain changes of a minor nature. Besides 'preface' has been defined in Webster's International Dictionary as "something spoken as introductory to a discourse or written as introductory to a book or the like, usually by way of explanation of the object, scope, etc., of the discourse or literary composition—an introduction, or series of preliminary remarks; a prologue; foreward". The preface to the pamphlet runs as follows:—

"முதுகுளத்தூரில் நடந்தது என்ன? என்பது பற்றிப் பலரும் பல விதமாகப் பேசுகின்றார்கள். தனிப்பட்ட நோக்கங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு உண்மையைத் திரித்துக் கூறிப் பொதுமக்களின் உள்வெத்திலேற்பல பொய்யான எண்ணங்களை விதைத்து விடுகின்றனர். சிலரின்மேல் உண்மையான நிலைமையைப் பொதுமக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முதுகுளத்தூரிலும் அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும் அண்மையில் நடந்த வகுப்புக் கலவரங்கள், போலீஸ் நடவடிக்கைகள் பற்றி உள்நாட்டுத்துறை அமைச்சர் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையும், அதன் மீது நடைபெற்ற விவாதத்திற்கு விடையளித்த நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சொற்பொழிவும் இவ்வெளியீட்டில் அடங்கியுள்ளன."

31st March 1958]

To put it in English, it is stated that, for personal ends, some people misrepresent the facts about what happened in Mudukulathur and create wrong impressions in the minds of the public and that the pamphlet, which contains the statement of the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam on "what happened in Mudukulathur" and the reply to the debate thereon by the Hon. Sri C. Subramaniam, is issued with a view to acquainting the public with the true facts of the situation.

A possible inference from the preface might be that only the Ministers' speeches represent facts and speeches by others do not. It may be contended, no doubt, that it does not refer specifically to the speeches by Members of the Legislature, but in so far as they contain replies to the points raised by them in their speeches in the House, the preface could be held to reflect on the Members of the Assembly, though not named, who made those speeches.

It is presumably on these facts that it has been alleged that the publication is intended to scandalise the Opposition parties, but it is difficult to decide whether this was really so without a detailed examination of the portions omitted and the circumstances leading to this publication.

I do not wish to discuss the matter further at this stage. But *prima facie* I think this is a case which should go to the Privileges Committee. I have, therefore, preferred to refer this matter to the Committee of Privileges instead of deciding it myself. The Committee will go into the question as to how far the speech as contained in the pamphlet is a faithful report of the proceedings of the House and whether this publication constitutes a breach of privilege, and if so, what steps this House should take in this matter.

ANNEXURE III.

WRITTEN STATEMENT OF SRI M. KALYANASUNDARAM SUBMITTED TO THE COMMITTEE ON THE 5TH MARCH 1958.

I do not propose to make any further statement.

I have already stated how the publication in question amounts to a breach of privilege. In my opinion the preface is the most objectionable portion, because it gives the impression that what the two Ministers spoke on the floor of the Assembly alone are true. This means what other members spoke on the floor of the Assembly are untrue. In my opinion, it is an insinuation against other members of the House who spoke contrary to what was spoken by the Hon. Ministers.

If the author of the preface says what he intended at the time of writing the preface, and what he wanted to achieve by bringing out this pamphlet, I will be able to state further, if the Committee so desires.

I thank the Committee for the opportunity given to me.

[31st March 1958]

ANNEXURE IV.

NOTE CIRCULATED TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

On the 15th November 1957, as requested by the Director of Information and Publicity, Madras, copies of a pamphlet entitled முதுகனத்தூரில் நடந்தது என்ன? (What happened in Mudukulathur?) were distributed to the Members of the Legislative Assembly. On the 16th November 1957, the last day of the sittings of the Assembly in November, Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A., gave notice of a privilege motion that the action of the Director of Information and Publicity and the Minister in charge of Publicity and Information in having published this pamphlet, which contained a lot of distortions and wilful misrepresentations calculated to scandalise the Opposition parties, constituted a breach of privilege and might be referred to the Committee of Privileges. The Hon. Speaker said that as this was raised on the last day, he would have to consider the matter carefully and therefore he would give his ruling when the Assembly met next.

The pamphlet consists of three parts, viz., (1) a Preface by the Director of Information and Publicity, (2) the Statement made by the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister (Tamil translation) for Home, on the Ramanathapuram district disturbances and (3) the Speech of the Hon. Sri C. Subramaniam, Leader of the House, replying to the debate on the "No Confidence" motion.

The law, practice and precedents obtaining in the House of Commons relating to the publication of parliamentary debates and proceedings are set out in the following paragraphs:—

The absolute privilege of statements made in debate is no longer contested, but it may be observed that the privilege which formerly protected Members against action by the Crown now serves largely as protection against prosecution by individuals or corporate bodies. Subject to the rules of order in debate, a Member may state whatever he thinks fit in debate, *however offensive it may be to the feelings, or injurious to the character, of individuals, and he is protected from any action for libel, as well as from any other question or molestation.* (May 15th Edn., p. 51.)

The principles upon which the publication of reports of parliamentary debates and proceedings is privileged against actions in courts may be stated to be as follows:—

"Although the privilege of freedom of speech protects what is said in debate in either House, this privilege does not protect the publication of debate outside Parliament. Nor does an order of the House for their printing and publication confer parliamentary privilege on proceedings published outside Parliament. A Member who publishes his speech made in either House *separately from the rest of the debate* is responsible for any libellous matter it may contain under the common law rules as to defamation of character. But the publication, whether by order of the House or not, of a fair and faithful account of a debate in either House of Parliament

31st March 1958]

is protected by the same principle as that which protects fair reports of proceedings in courts of justice, namely, that the advantage to the public negatives the presumption of malice and outweighs any disadvantage to individuals. Statutory protection has been given,, by the Parliamentary Papers Act, 1840, to papers published by order of either House of Parliament from proceedings in any Court of Law." (May 15th Edn., p. 51.)

The House has the sole right to publish its own debates and proceedings. Though there is full freedom of speech within the walls of Parliament, the Members have no unqualified privilege of publishing their speeches outside Parliament. If a Member chooses to circulate outside the House, the speeches made by him in the House, he does so at his own peril and if they contain defamatory matter he is liable to proceedings for libel as such a printed statement becomes a separate publication unconnected with any proceedings in Parliament.

Also, so long as the debates are correctly and faithfully reported the privilege which protects their publication is waived but when they are reported *mala fide* the publishers of newspapers are liable to censure.

On the same principle, an *article* founded on proceedings in Parliament would be privileged, if it is an *honest and fair comment on the facts.*

If a member publishes his own speech, reflecting upon the character of another person and omits to publish the rest of the debate, the publication would not be *fair* and so would not be privileged but a fair and faithful report of the whole debate would not be actionable.

A "There is obviously a material difference between the publication of a speech made in Parliament for the express purpose of attacking the conduct of an individual, and *afterwards published with a like purpose or effect*, and the faithful publication of Parliamentary papers in their entirety, with a view to afford information to the public, and with a total absence of hostile intention or malicious motive towards any one."

Under the practice in the House of Commons, publication under colour of a report of a Member's speech, a gross libel on the character and conduct of another Member is also an instance of misconduct in regard to the publication of debates which has been treated as a breach of privilege. (Case of Bell and Collier. 1819—Extracts appended.)

Reflections upon Members, even where individuals are not named, may be so framed as to bring into disrepute the body to which they belong, and such reflections have therefore been treated as equivalent to reflections on the House itself.

The question of privilege under consideration has been raised on the basis that the "pamphlet contains a lot of distortions and wilful misrepresentations calculated to scandalise the Opposition parties."

[31st March 1958]

If it could be proved that the intention was actually to do so, it will come under the category of the last three instances stated at A above, viz.—

- (1) Omission to publish the rest of the debates;
- (2) publication under colour of a report of a Member's speech, a gross libel on the character and conduct of another Member; and
- (3) reflections upon Members, even where individuals are not named, so framed as to bring into disrepute the body to which they belong.

EXTRACTS FROM THE JOURNAL OF HOUSE OF COMMONS RELATING TO CASE OF BELL AND COLLIER, 1819.

Page 533, dated 14th June 1819.

Complaint made of a newspaper.—Complaint being made to the House of a printed newspaper, intituled, "The Times", dated Wednesday, 9th June 1819, printed and published at the Office Printing House Square, near Apothecaries Hall, Blackfriars, by C. Bell, Burnswick street, as containing an account of a debate of this House, and a gross misrepresentation of a speech of one of its Members, and, under colour of the report of such speech, a publication of a scandalous libel on the character and conduct of another of its Members, in contempt of the orders, and in breach of privileges, of this House: The said paper was delivered in and read; and also, the Newspaper, intituled, "The Times", dated Monday, the 14th June, containing matter in extension of such report and corrected statement of the said speech.

Ordered, *Nemine contradicentis*, That Mr. C. Bell do attend this House tomorrow.

Page 536/15th June 1819.—That the order of the date, for the attendance of Mr. C. Bell, be now read; and the same being read:

And the House being informed that the said Mr. C. Bell attended accordingly; he was called in; and the Newspaper, intituled, "The Times" printed and published by C. Bell (which paper was yesterday delivered in at the Table) was shown to him, when he stated that he was the printer and publisher of the said paper and that he had received the paragraph complained of from John Payne Collier; and then he withdrew.

And the House being informed that the said John Payne Collier was in attendance he was called in; and confessed that he was the author of the said paragraph and then he withdrew.

Resolved, that the said paragraph is a scandalous misrepresentation of the debates and proceedings of this House, a calumnious libel on the character of one of its Members and an aggravated breach of its privileges. Ordered, *Nemine contradicente*, that John Payne Collier, for his said offence, be committed to the custody of the Sergeant at Arms attending this House; and that Mr. Speaker do issue his warrant accordingly.

T. HANUMANTHAPPA,

Secretary.

31st March 1958]

APPENDIX V.

[Vide item IV (2) page 213 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON THE QUESTION OF THE DEFINITION OF "PRECINCTS OF THE HOUSE"

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

I, the Chairman of the Committee of Privileges, present this report on the question of the construction that should be put on the expression 'Precincts of the House' with-reference to the Legislative Assembly in the Fort St. George.

2. This question was referred to the Committee of Privileges on the 15th February 1958 by the Hon. Speaker, under rule 187 of the Madras Assembly Rules (vide Annexure I).

3. The Committee met at 2-30 p.m. on Tuesday, the 25th March 1958, and arrived at the following decision after due consideration with reference to the definition approved by the Assembly in August 1956 in relation to the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road:—

(1) In the case of Members of the Legislative Assembly, 'Precincts of the House' shall mean—

"(i) the entire Secretariat Buildings in the Fort St. George including the Assembly Chamber, and the rooms in which the associated offices are situated the Ministers' rooms, the Library, the Canteen and the Lounge rooms, (ii) the Committee room in the Old Legislators' Hostel and (iii) the Library in the Government Estate, Mount Road, and such other places or buildings as might be named by the Speaker from time to time together with the verandas and steps to these buildings and the pathways leading from the Assembly Chamber to the other aforesaid buildings and shall be applicable only while the Assembly or any of its Committees or Sub-Committees sits and one hour before and after such a sitting."

(2) In the case of strangers 'Precincts of the House' shall mean the Assembly Chamber with galleries, its verandas and steps and shall be applicable only to those to whom tickets have been issued by the office for admission to the galleries.

(3) In the case of persons summoned by a Committee of the House for any purpose whatsoever, they shall be deemed to be within the 'precincts of the House' so long as they are within the Committee Room, its verandas and its steps.

4. The Committee recommends to the House that the above may be approved.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
28th March 1958.

K. RAMACHANDRAN,
Chairman.

[31st March 1958]

ANNEXURE I.

Extract of the proceedings of the Assembly.

ANNOUNCEMENT MADE BY THE HON. THE SPEAKER ON THE 15TH FEBRUARY 1958.

I desire to refer an important matter to the Committee of Privileges under rule 187 of the Assembly Rules. Any service of legal process or the execution of legal process within the precincts of the Legislative Assembly when the House is sitting or a Committee of the House is sitting would be a Breach of Privilege. What the precincts are should be defined. During the first Legislative Assembly, i.e., 1952 to 1957, this matter was referred to the Privileges Committee.

The Committee's report was approved by the Assembly on the 20th December 1956. But since April 1957, the Assembly is holding its sessions in the Legislative Assembly Chamber at Fort St. George. Therefore, the precincts of the Assembly have to be determined with reference to this Chamber.

I now, therefore, refer this matter to the Committee of Privileges to report on the construction to be put on the expression 'Precincts of the House' with reference to the Legislative Assembly here.

ANNEXURE II.

Note circulated to the Committee of Privileges.

DEFINITION OF THE TERM 'PRECINCTS OF THE HOUSE' UNDER RULE 187 OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY RULES.

Any service of legal process or the execution of legal process within the precincts of the Legislative Assembly when the House is sitting or a Committee of the House is sitting would be a Breach of Privilege. What the precincts are should be defined. During the first Legislative Assembly, i.e., 1952 to 1957, this matter was referred to the Privileges Committee.

From the relies received in regard to practice obtaining in other countries, the Committee noted that the precincts include not only the Chamber where the meeting takes place, but also the rooms where the associated offices and facilities are all located. Further if it is seen that all the associated offices and facilities are all located in one and the same building. The associated offices that are located in the Westminster Palace in England or the Parliament House in Canberra or the Parliament House in Ottawa or the Committee Room, Speaker's Chamber, Office of the Clerk of the House of the Office of the Secretariats.

[31st March 1958]

The Committee, after due consideration, arrived at the following decisions :—

(1) 'Precincts of the House' shall mean and include the entire Assembly buildings, the Ministers' rooms, the Library, the Canteen and the Committee Room together with the verandas and steps to these buildings and the pathways leading from the Assembly Chamber to the other aforesaid buildings in respect of members and, as far as strangers are concerned, 'precincts' means the Assembly Chamber Room, its verandas and steps.

(2) In so far as the persons summoned by a Committee of the House for any purpose whatsoever, they shall be deemed to be within the precincts of the House so long as they are within the Committee Room, its verandas and its steps.

The Committee's report was approved by the Assembly on the 20th December 1956. But since April 1957, the Assembly is holding its Sessions in the Legislative Assembly Chamber at Fort St. George. Therefore, the precincts of the Assembly have to be determined with reference to this Chamber.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, the 1st April 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

SHORT NOTICE QUESTIONS.

Marmalong Bridge

* 32 S.N.Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR AND SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether Union Government have been addressed to widen the Marmalong bridge near Saidapet, and if so, when the work is likely to be taken up?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there is no proposal to widen the Marmalong bridge. As the bridge is very old and weak, it is proposed to build a new bridge at a site near the existing bridge. The Government of India who were addressed for sanction to the estimates for Rs. 30 lakhs for the work have asked for certain additional information. The information required has been called for from the Corporation of Madras and the Chief Engineer (Highways) and is awaited. Instructions have been issued to expedite the matter.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, the matter has been pending before the Government for a very long time and first the Government of India considered that because of its location within the Corporation limits, they could not finance it. But afterwards as a general policy, because of its importance, it being on the Madras-Kanyakumari road, they have agreed. Will the Government kindly let us know when the work would be put into execution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, progress is now fairly fast. On the 23rd December 1957, the Government of India had asked us to supply a large-scale plan of the city and whether we would be able to give 100 feet of land near that area completely free of cost and have also asked for certain other particulars regarding the feasibility of putting up a new bridge there. I think progress is made in the matter.

SRI A. A. RASHEED : Sir, do the Union Government pay only a grant or bear the actual cost of the construction of the bridge and maintenance of the road?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Is it a general question or with reference to this particular question? So far as this particular one is concerned, it is under negotiation. As for the general question, if the bridge is within Municipal limits, the Municipality is supposed to bear the cost.

[1st April 1958]

SRI K. VINAYAKAM: Sir, have the Government in their possession any statistics of how many traffic accidents that occur during a period of one year so that they may realize the necessity for widening this bridge or constructing a new bridge as early as possible and urge upon the Central Government to expedite it, not merely in correspondence, but in actual execution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I do not think the importance of the bridge can be measured only by the number of accidents that occur in the bridge. It is a very important bridge because it is the only link between the City of Madras and the other side of the State and therefore everything possible is being done.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Sir, may I know the proportion of the contribution from the Corporation and the Centre?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is a matter under negotiation.

I.C.S. Officers

* 33 S.N.Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of I.C.S. officers who resigned their offices during the period 1956-58;

(b) the number of I.C.S. officers who were allowed to retire prematurely during the period 1956-58; and

(c) the reasons therefore, in each of the cases referred to in clauses (a) and (b)?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Nil.

(b) Three.

(c) On their own requests.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், எம். வி. சுப்பிரமணியம், ஐ.ஓ.எஸ். என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரி ரெவின்யூ போர்ட் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ் பிரகாரம் தாசில்தார் லிஸ்ட்களைப் போட்டார்கள். அதில் சர்க்கார் தலையிட்டது என்று பேசப்படுகிறது. அதில் எந்த அளவிற்கு உண்மை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

MR. SPEAKER: Hon. Members are supposed not to refer to individual cases during question time. They can only ask about general policy. The hon. Member very cleverly did not put this in the original question which I would have disallowed; he now puts it by way of a supplementary question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது ஒரு தப்பு அர்த்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதால் இதைப் பற்றி விவரிக்க விரும்புகிறேன். எம். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் உடல் நிலை சரியாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ் போட்டார். அதே காரணம் தானையொழிய வேறு கிடையாது.

[1st April 1958]

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, generally the I.C.S. officers are, so far as they are concerned, efficient officers. Why is it that three of these officers were allowed to retire prematurely and why were not they requested and pressed to remain so that they could render useful service to our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We want only willing officers. No use requesting persons who want to retire. Nothing will be gained by requesting them to continue against their wishes.

SRI A. A. RASHEED: Sir, were these officers paid any compensation for the premature retirement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes; as per rules they are entitled to pension afterwards.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: இந்த அதிகாரிகள் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பின்னர் வேறு ஏதாவது எழுதியிருக்கிறார்களா? உடல் நிலை தவிர, இது ஆபீஸர்கள் இதர காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் எம். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்களைப் பற்றி உடல் நிலை காரணம் என்று கூறினேன். மற்றவர்கள் வேறு ஒன்றும் கூறவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, as amongst the three cases, was there any instance where their opinions were found to be contradictory with the opinions held by the Government and that culminated in their retirement, by their giving the cause as old-age, inability to serve the State, etc.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not so, as far as I know. Because, I have not known their views nor do I know whether they hold contrary views. No case I have come across wherein any serious difference of opinion existed between the officers and the Government. The officers are expected to carry out the policy of the Government.

STARRED QUESTIONS.

Second Language Test

* 491 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI AND SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answers given to questions Nos. 63 and 64 on the 2nd November 1957—

(a) whether the Government have reached any decision in regard to the Second Language Tests;

(b) if not, when the decision is likely to be taken;

(c) whether there is any proposal to stop the tests in Telugu, Malayalam and Kanarese at least till the whole question is settled; and

(d) whether the Government are aware of the fact that the Language Tests have been abolished for Government servants in Andhra, Kerala and Mysore?

[1st April 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Orders have been issued abolishing the Language Tests in languages other than Tamil.

(c) Does not arise.

(d) The Government have no information about the abolition of the Language Tests for Government servants in those States.

All-India Radio

* 492 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are giving any advice in regard to the educational programmes of the All-India Radio, Tiruchirappalli and Madras;

(b) if so, whether the Government have any information as to how their advice is given effect to; and

(c) whether broadcasts on Basic Education are included in the educational programmes of the All-India Radio?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) Yes.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த கல்வி ஒலிபரப்புவியத்தில் வாடுலி நிலையத்தில் ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டி இருக்கிறதா? அதிலே நம்முடைய கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் ஆதாரக் கல்வியைப் பரப்புகின்ற விஷயமாக அவர்கள் மாண்புமிகு அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கல்வி இலாகாவிலிருந்து ஒரு பிரதிநிதி அந்த கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அவர் எந்தவிதமான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : சில காலமாக “வாடுலி” என்று சொல்வதை விட்டு “ஆகாச வாணி” என்று சொல்கிறார்கள். இலங்கையில் கூட “வாடுலி” என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் அதைப் பற்றி ஏதாவது உத்திரவு பிறப்பித்தார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் “வாடுலி” என்று சொல்வதை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதை ஆல்-இண்டியா ரேடியோ எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் உபயோகிக்க இந்தக் கேள்வியைப் பார்லிமென்ட்டில் போட வேண்டும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : “ஆகாசவாணி” என்ற வார்த்தைக்கு பதிலாக “வாடுலி” என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் எழுதுமா?

MR. SPEAKER : The hon. Member is going away from the main question.

[1st April 1958]

SRI A. VEDARATHNAM : ஆதாரக் கல்வியில் இணைப்பு போதனை (கார்ட்டைட் மெதிக்) மிக முக்கியமான அம்சம். அது போதிப்பதும் கொஞ்சம் கடினம். சிறந்த நிபுணர்களை கொண்டு கல்வி ஒலிபரப்பு சமயத்தில் இணைப்பு போதனையை ஒலிபரப்ப அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த யோசனையை அகில இந்திய ரேடியோவிற்கு எழுதி அனுப்பலாம். அவர்கள் இதைக் கட்டாயம் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, have the Government received any complaint from the schools regarding the Broadcast?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have any information here, Sir.

District Headquarters Hospitals

* 493 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of beds provided for (i) men, (ii) women and (iii) children, in each of the district headquarters hospitals during the years 1955, 1956 and 1957; and

(b) the number of (i) in-patients, (ii) out-patients treated therein during these years?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A statement* is placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், நமது ராஜ்யத்திலே அதிகப்படியான ஜனத் தொகை கொண்டது சேலம் ஜில்லா. அத்துடன் மெஜலியின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் லிஸ்டில் சேலம் ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிக்கு அதிகப்படியான நோயாளிகள் வருவதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த நோயாளிகள் இருந்தும் தஞ்சை ஜில்லா ஆஸ்பத்திரியில் 766 பெட்டுகள் இருந்தும், அதில் பாதி எண்ணிக்கைதான் சேலம் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக் காரணம் என்ன?

MR. SPEAKER : இதற்கு மத்திரி அவர்கள் எப்படி பதிலளிப்பார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இரண்டு பக்கங்கள் பதில் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் விவரம் வேண்டுமானால் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் கொடுக்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : கோயமுத்தூர் ஜில்லா தலைமை 8-40 ஆஸ்பத்திரியில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுபவர்கள் எண்ணிக்கை 8.11. அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது. படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சாத்தியமான வகையில் ஆங்காங்கே படுக்கைகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டுத் தான் வருகின்றன.

[1st April 1958]

SRI S. M. ANNAMALAI : இத்தப் படுக்கைகளில் மூட்டைப்பூச்சிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. (சிரிப்பு). அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா.

MR. SPEAKER : இதற்கு தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI T. T. DANIEL : From the paper placed before us, it is seen that in the Tirunelveli Headquarters Hospital and the Kanyakumari Headquarters Hospital, there are no provisions for beds for children. Will the Government be pleased to provide beds for children? Also in the Tirunelveli Hospital, there are provisions for only 10 beds for women and as that is very small as compared to the provision made in other hospitals in the State, will the Government increase the number of beds for women?

THE HON. SRI M. A/ MANICKAVELU : About providing accommodation for children, that will be looked into. As regards increase in bed strength, that also will be considered when the report from the District Medical Officer concerned reaches the Government.

SRI N. MARUDACHALAM : கோவை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் கஷ்டமாக நோயாளிகளுக்காக பக்கத்தில் கட்டடம் கட்டப்பட்டு, லேட் இன்னும் போடவில்லை. படுக்கைகளும் போடவில்லை. கட்டிடம் கட்டி 3 மாதம் ஆகிறது. எப்பொழுது படுக்கைகள் போடப்போகிறார்கள்? எப்பொழுது நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை செய்வதாக உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நியாயமாக இதற்குத் தனிக் கேள்வி தான் போட வேண்டும். கட்டிடம் கட்டியாய் விட்டது. விளக்குப் போடுகிற வேலை இனிமேல் நடக்கும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : திருநெல்வேலி நிலைமை ஆஸ்பத்திரியிலே 152 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. பெண்களுக்கு 10 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. அங்கே தங்கி சிகிச்சை பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை 5,205. எல்லோரையும் படுக்கைகளிலே படுக்க வைத்திருக்கிறார்களா? அல்லது வராண்டாவில் படுக்க வைத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது நம் ஆஸ்பத்திரிகளில் வராந்தாவில் படுக்கிற நிலைமையும் இருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற இந்த அறிக்கையில் தென் ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, நீலகிரி, ராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களில் மட்டும் மிகக்குறைந்த படுக்கைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிற நிலைமைக்கு உயர்த்த அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதிலே சொல்லப்பட்டு ஜில்லாவிலே உயர்த்தப்படும். எனினும் அங்கே புதிதாக பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டப்போகிறார்கள். அதே மாதிரித் தான் தென் ஆற்காட்டிலும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பணம் கிடைக்கும்போது அதிகப்படுத்திக் கொண்டு தான் வருகிறோம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே வருடா வருடம் நோயாளிகள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறார்கள் என்று அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. இதற்குக் காரணம்.....

MR. SPEAKER : காரணம் சொல்லவேண்டுமென்றால், தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

1st April 1958]

Traffic objections

* 494 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have considered at any time any proposal fixing a time-limit for the removal of heaps of stones, pipes, earth, building refuse and also pits in street margins in most of the towns obstructing to free passage of pedestrians and traffic?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : No, Sir.

SRI S. LAZAR : முக்கியமாக நகரங்களிலே ரஸ்தாக்களை ரிப்பேர் பண்ணவேண்டும் என்ற முறையிலே ரோடுகளில் இவைகள் குவிக்கப்பட்டு, மாதங்களைக்கூட, ஏன் வருடக் கணக்கில் கூட, இருக்கின்றன. இதை தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : மாதக் கணக்கில் ரோடுகள் பழுது பார்க்கப்படவில்லை என்றால் அதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அந்த வகையில் ஏதாவது தடையிருக்குமானால் அதை அரசாங்கம் கவனிக்கும்?

SRI A. GOVINDASAMY : மேட்டூர் பகுதியில் 1947-லிருந்து ஜங்கிகள் அடித்து இன்னும் ரோடு போடாமல் இருப்பதாக ஸ்ரீ அர்த்தநாரிஸ்வர கோண்டர் சொன்னார்கள். அதன் பரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : தனிக் கேள்வி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'Grama Nalam' and 'Sowbhagyam'.

* 495 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM** (on behalf of Sri M. D. Thiagarapa Pillai) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of copies of the Government publication entitled 'Grama Nalam' and 'Sowbhagyam' printed in 1957;

(b) the number of copies sold blockwise; and

(c) the steps taken to popularize them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The number of copies of 'Grama Nalam' and 'Sowbhagyam' printed during 1957 was 105,000 and 18,500 respectively.

(b) A statement^a is placed on the table of the House.

(c) Instructions have been issued to all Block Development Officers to enrol subscribers to the maximum extent possible and to see that every village and hamlet in the Development Blocks gets at least one copy of 'Grama Nalam'.

The officers of the Women's Welfare Department in the city and mufassal, i.e., Assistant Women's Welfare Officers and the Women's Welfare Organizers respectively have been instructed to popularize the sale of 'Sowbhagyam' and they are expected to

^a Printed as Appendix II on pages 486-487 to infra.

[1st April 1958]

sell a certain number of copies within their jurisdiction. The Collectors, District Educational Officers and Municipal Commissioners have been requested to purchase 'Sowbhagyam' for the institutions under their charge. Copies are sent to Higginbothams Books Stalls. Wide publicity for the journal is given during exhibitions where the Women's Welfare Department participates. Two cash prizes of Rs. 5 each have been instituted to the contributors of best articles in each issue of 'Sowbhagyam' with a view to encourage good-writers and to obtain good articles which will consequently increase the sale of the publication.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தச் சபையில் இருக்கிற அநேகம் அங்கத்தினர்களுக்கு இந்த மாதிரி ஒரு பத்திரிகை இருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம், சென்னைச் செய்தியைப் போல இந்தப் பத்திரிகையையும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மிகவும் குறைவாகச் சந்தாத் தொகை தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே எல்லா அங்கத்தினர்களும் தயவு செய்து சந்தாதாரர்களாகச் சேரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI A. A. RASHEED : Do the Government make any profit on these publications?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think the question should be put the other way, viz., what is the loss incurred by the Government.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : இதில் முக்கிமாக சர்க்கார் செய்யும் திட்டங்களை மட்டும் பிரசுரிக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியினுள்ளவர்களும் நல்ல வேலை செய்து வருகிறார்கள். இவைகளையும் அதில் பிரசுரிக்கும் படியாக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் நிறை வேற்றும் திட்டங்களை பிரசுரிக்க முடிகிறது. எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர்கள் பேசும் பேச்சைத் தான் போட முடியுமே தவிர, அவர்கள் எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. (சிரிப்பு.)

SRI K. VINAYAKAM : Whereas the magazine 'Sowbhagyam' issued by the Women's Welfare Department is solely meant for the use of women's welfare only, will the Government think of the possibility of introducing a separate chapter on 'Family Planning' which is directly needed for the womenfolk in the villages?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not in charge of editing the paper. The hon. Member may contact the Editorial Board and give this useful suggestion to them.

SRI M. JAGANNATHAN : I understand that only 264 copies of 'Grama Nalam' and 'Sowbhagyam' were sold at the Markanam National Extension Service Block, Tindivanam taluk. What is the reason for this poor sale of these publications. Am I to understand that this poor sale is on account of lack of publicity?

[1st April 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that 264 is a small number. So, I do not think that there is anything wrong in the Markanam firka.

Harijan Christians

* 496 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Harijan converts to Christianity are treated on a par with Harijan Hindus in the matter of educational concessions;

(b) whether any circular has been issued on behalf of the Director of Public Instruction in September 1957, insisting upon the production of conversion certificates as in Appendix 17-B, of the Madras Educational Rules by Harijan Christians;

(c) whether representations have been received from the Tamil Harijan Christian Association requesting cancellation of the said order and grant of concessions irrespective of the conversions having been recent or otherwise; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b), (c) & (d) The entire question has been examined with reference to certain representations received by the Government and orders have been issued dispensing with the production of conversion certificates for the grant of fee concessions which are admissible to Harijans, to members of those communities converted to Christianity.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : புத்த மதத்திற்கு மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறதா? அல்லது அளிக்கப் படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுவரையிலும் அந்தப் பிரச்சனை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எழவில்லை.

SRI T. T. DANIEL : Whereas the policy of the Government is to give educational concessions to Harijans because they are very, very backward, will the Government think of the desirability of extending these concessions also to all the Harijans whether they are Christians or Hindus by birth?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what is being done now. The Harijan converts also are getting educational concessions.

SRI K. R. VISWANATHAN : இந்தச் சலுகைகளை கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் நீடிக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஹரிஜனங்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுப்பதற்கு காரணம் அவர்கள் கல்வித் துறையில் பிற்போக்காக இருப்பது மட்டும் அல்ல. சமுதாயத்திலும் அவர்கள் தொடர்படாதவர்களாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு

[1st April 1958]

மாறினதற்கு பிற்பாடுகூட, கிறிஸ்தவ மதத்தில் பாகுபாடு இல்லாமல் இருந்தாலும், பழக்க வழக்கத்தில் அவர்கள் தொடர்ந்து சமுதாயத்தில் தொடர்புடையவர்கள் என்று ஒதுக்கி வைக்கும் பழக்கம் நீடித்து வருகிறது. மதம் மாறின பிறகும் இவர்கள் பிற்போக்கு நிலையில் இருக்கிறார்கள். மதம் மாறினாலும், மாறாவிட்டாலும் ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரை எந்த விதமான பாகுபாடும் கிடையாது.

இந்தச் சலுகையை இப்படியே நீடித்துக்கொண்டு போக முடியாது. மதம், ஜாதி என்ற அடிப்படையில் இல்லாமல், வேறு அடிப்படையில் சலுகை கொடுப்பது பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : சார், இந்த சலுகையை கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் விஸ்தரிப்பார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, my own impression is that it is applicable to colleges also. I would like to verify it.

SRI A. GOVINDASAMY : கிறிஸ்தவ மதத்தில் இருப்பவர்களும் கல்வித் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையை கொடுக்க முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் இதற்கு முன்பு சொன்னதுபோல் இந்தச் சலுகை இருப்பதால் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் ஜாதி, தங்கள் மதம் என்று வற்புறுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஜாதியை மறப்பதற்குப் பதிலாக, குழந்தையாக இருக்கும்போதே ஜாதியைப் பற்றி நினைக்கும்படியான ஒரு குழந்தையை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜாதி அடிப்படை, மத அடிப்படையில் அல்லாமல் வேறு அடிப்படையில் சலுகையை கொடுப்பது பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : Sir, the policy of the Government is only to give concessions to Harijans who became converts to Christianity. He must have been a Hindu by birth or at least at one stage he must have been a Hindu. That is my submission your honour. In view of the fact that Harijans are also backward, will the Government be pleased to relax the rule and extend the fee concessions to all Harijans, whether they are converts or Christians by birth?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is the concession now given provided the person had belonged to the Harijan community even after that person had got converted or his ancestors got converted to Christianity. These persons are entitled to the concessions.

SRI M. JAGANNATHAN : I understand that some sort of discrimination is made between the old converts and the new converts. How is the old convert considered to be on a better footing in the matter of receiving educational concessions from the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There were, I think, originally some such restrictions that the conversion should have taken place before or at a particular point of time. But I do not

1st April 1958]

think that that restriction now exists. Anyhow if the hon. Member is interested he may ask for the information separately or put a separate question.

SRI P. G. MANICKAM : ஹரிஜனங்களுக்காக பன்விக்சுடங்களில் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், ஸ்காலர்ஷிப் முதலிய தொகைகள் கல்வி இலாகா நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது ஹரிஜன இலாகா நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது ஹரிஜன இலாகா நிதியிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கும் என்றும், பிற்பட்டவர்களுக்கு என்றும், நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : ஹரிஜனங்களுக்கு “ஸோஷல் டிஸ்பென்ஸிடிஸ்” என்பது இத்து மதத்தில் தான் இருக்கிறது. மதம் மாறின பிறகு கூட இந்த “டிஸ்பென்ஸிடிஸ்” உண்டா? அங்கே இப்பொழுது இந்தச் சலுகை அவசியம்தானா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “ஸோஷல் டிஸ்பென்ஸிடிஸ்” என்பது மதம் மாறின பிற்பாடு கூட இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அந்த மதத்திலே பாகுபாடு இல்லை என்றாலும், பழக்க வழக்கத்தில் தொடர்ந்து வருவதைப் பார்க்கின்றோம். ஆகையால் இந்தச் சலுகை அவசியம் என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : சார், கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்கள் சர்க்கார் கல்விச் சலுகையைப் பெறவேண்டும் என்றால் மனியக்காரரிடமிருந்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரவேண்டியிருக்கிறது. இத்து ஹரிஜனங்கள் என்றால்தான் அவர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார். கிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்கள் என்றால் அவர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது இல்லை. கிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை கிடைக்கும் பொருட்டு சர்ட்டிபிகேட்டு கொடுத்தும்படி மனியக்காரர்களுக்கு சர்க்கார் உத்திரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்களை எப்படி இத்து ஹரிஜனங்கள் என்று போட முடியும். Orders have been issued dispensing with the production of conversion certificate for the grant of fee concessions which are admissible to Harijans. ஆகையினால் தான் இப்பொழுது சர்ட்டிபிகேட் வேண்டியதில்லை என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM : Arising out of the answer of the Hon. Minister, may I know, whether Government are contemplating issue of concessions not on the basis of communities like backward and depressed classes, but on the basis of economic and educational backwardness, and if so, whether the Government would come to quicker decision in the matter before the close of the academic year so that all the educationally and economically backward children irrespective of their communities would be benefited by this kind of educational concessions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not such an easy matter. That is why I have taken up the matter. I may inform the hon. Member that I am trying to expedite it as far as possible. But I am afraid the decisions will have to be taken not only in respect of this State but in respect of the entire country. So I intend taking up the matter with the Government of India and this may take some time.

[1st April 1958]

Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

* 497 Q.—SRI A. P. C. VEERABAHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal before the Government to amend the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, to provide for the filing of objections against the claims of landholders in respect of grant of ryotwari pattas for lands in zamindari estates?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Provision for filing of objections against the claims of landholders for ryotwari patta already exists in the rules framed under section 67, read with section 15 of the Abolition Act.

SRI A. P. C. VEERABAHU : தற்போது சட்டப்படி ஜமீன்தார் நில உடமை பற்றி யார் வேண்டுமானாலும் தாவா செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் சில “பிரிப்யூனல்கள்” இதில் சம்பந்தப்பட்ட குடியானவர்கள்தான் தாவா செய்யலாம் என்று சொல்லியிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் ஜமீன்தாரி குடிக்கவின் சட்ட பூர்வமான உரிமை பாதிக்கப்படுவதாகாதா? இதில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது சட்டம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. சில பிரிப்யூனல்கள்தான் இம்மாதிரி சொல்வதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். இதை குறிப்பாக எனக்குத் தெரிவித்தால் அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன்.

Government Service

* 498 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons recruited by the Heads of Department service; and

(b) whether rules have been framed for the recruitment to Government services by officers other than Members of the Public Service Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The particulars are not readily available. The time and labour involved in collecting them will not be commensurate with the purpose that they may serve.

(b) The General Rules for the State and Subordinate Services and the Special Rules for the particular services govern the recruitment of personnel when appointed by officers otherwise than through the agency of the Madras Public Service Commission.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I first of all know from the Hon. Minister whether he is reading the answer from the notes of the Secretary and how he has come to the conclusion that the time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the purpose that they may serve? First of all let me know whether it is the answer of the Minister or the Secretary?

[1st April 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is my own answer.

MR. SPEAKER : I want to remind the hon. Member that all answers given on the floor of the House are the answers of the Hon. Ministers and they are responsible for those answers. Who were all behind the scene in preparing the answers, we are not concerned with that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may also tell the hon. Member that the department puts up the draft answers to the Ministers and the Ministers look into them and they take full responsibility for all answers given on the floor of the House.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order, Mr. Speaker, Sir. So far as the importance of this question is concerned, we the Members of this House are in a much better position to know about the importance of the question and the answer required from the Government. The Hon. Minister was kind enough to say that the time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the purpose that they may serve. This is a very important question and we feel that so many recruitments are going on by the departmental heads which will directly affect the provisions of the Constitution . . .

MR. SPEAKER : Is the hon. Member raising a point of order or . . .

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I am raising a point of order, Sir. So far as the Members are concerned we are entitled to get an answer from the Government provided the questions were within the rules of the Legislature. We have framed the questions within the rules that is sufficient notice has been given and they are not against the public interest. In this connection I would like to read the point of order raised by the late lamented Sri Satyamurthi who raised the point exactly on similar grounds. He said “Government are entitled to refuse to answer questions or supplementary questions on account of public interest. Do they claim in this matter that public interest will be endangered if they tell me whether the Governor-General in Council met and considered it formally”. I would like to get a ruling from you, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member has raised a question regarding the right of hon. Member to ask questions. Every hon. Member has a right to ask questions provided they are within the rules and the Speaker allows them. Whether to answer the question or not and for what reasons, is left to the Hon. Minister to decide. The example quoted by the hon. Member is a similar question put by the late Satyamurthi in Parliament. It is not as if the Speaker at that time gave the ruling that the Government must give an answer. It is only Sri Satyamurthi that said it then and now the hon. Member Sri Ramaswamy Pillai is following the distinguished example of Sri Satyamurthi. I have no objection in his doing that. But that cannot become a ruling binding on this Government or the Speaker. As I have said before a number of times, it is open to the Hon. Minister to answer or not to answer

[1st April 1958]

a particular question. If the hon. Members are not satisfied they can put a question again or take appropriate action against the Minister concerned under the existing rules.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Now that there is likely to be a misunderstanding that the Government are trying to evade answering questions, let me add something. The question asked for particulars regarding the number of persons recruited by the Heads of Departments and other district heads in Government service. Such a general question without mentioning for how many years and for what period the information is required is asked. If I have to ask the department to get all the materials for the past ten years, then I must ask the Heads of Departments not to attend to any other work but to engage themselves in getting this statistics. I can very well understand if the hon. Member wants to make out that the rules are not being followed or observed in particular cases and if he wants to bring to the notice of the Government those cases, certainly we would welcome such a thing. But when he puts such a general question on such a broad basis, I do not think Government would be justified in asking the officers to collect all the information which is likely to prejudice their routine work.

9 a.m. **SRI K. VINAYAKAM :** I am putting a supplementary question. Is it not a fact that recruitment to services is made by the Madras Public Service Commission except in cases where recruitment is made on a temporary basis under rule 10 (a) (i) by heads of departments and that the candidates in the latter case are replaced when candidates selected by the Commission are available?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir; the general rule is that recruitment to services should be made by the Public Service Commission. But it is open to the Government to exclude any particular post or any category of posts from the purview of the Commission. In this case, the matter is placed before the Legislature also. So, where recruitment has got to be made by the Commission, it is the proper recruiting authority. But where a vacancy has got to be filled urgently, where there is no time to consult the Commission and where the vacancies are of short duration, the departmental heads are authorized to fill the posts. For this purpose also, rules are laid down. If there are cases wherein the rules have not been observed and the emergency provisions have been resorted to unnecessarily, the Government have to take action. I may inform the hon. Member that this matter was brought to my notice three or four years ago and I was told then that a large number of officials were taking undue advantage of these provisions. Since then, I have asked for quarterly or half-yearly reports from every department showing the number of appointments made under emergency provisions and the reasons for making such appointments. Every time I get the returns, I scrutinise them and if I find a large number of appointments made under emergency provisions, I warn the heads of departments concerned that such appointments should not have been made and that the number should be reduced immediately

1st April 1958]

by replacing such persons by those recruited by the Public Service Commission. If the hon. Member has got this thing in mind, I may tell him this is already being done.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know the heads of departments who are authorised to recruit candidates without reference to Madras Public Service Commission? May I know also whether the Government are aware that the Transport Department and the Community Projects Department are recruiting personnel not only on a temporary basis but also on a permanent basis?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that certain posts have been taken out of the purview of the Commission. These cases are brought to the notice of the Legislature also. I am not able to give immediately a list of posts excluded from the purview of the Commission. As far as emergency appointments are concerned heads of departments are given power to recruit men, when the vacancies have to be filled immediately and if regular candidates are not available, so that the work in the offices may go on without interruption.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : There is another point which has arisen from the reply. Are the services of those appointed on a temporary basis regularised only in consultation with the Public Service Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. In all cases where the Commission is the authority to recruit, it is done only in consultation with the Commission.

SRI M. JAGANNATHAN : In view of the fact that there is growing suspicion in the minds of the public that in the matter of temporary appointments, some sort of favouritism and nepotism is shown by the heads of departments, will the Government consider the desirability of cancelling all such appointments and bringing them within the purview of the Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are certain posts which I do not think, it would be in public interests to bring within the purview of the Commission for the purpose of recruitment. But the hon. Members may raise the point when the relevant demand is placed before the House. As a matter of fact, hon. Members may scrutinise each case and if necessary they may even submit a note. I am prepared to consider that.

SRI K. B. S. MANI : சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதாமலே ரூல் 9 (ஏ-1)-ஓம் வேலை பார்க்கும் குமாஸ்தாக்கள் பல வருஷங்களாக அதே துறையில் வேலை செய்வதால் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதும் மாணவர்களைக் காட்டிலும் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள் என்று அந்தந்த ஆபீஸ் தலைமை அதிகாரிகள் பல வருஷங்களாக அவர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பெரிப்பட்டு வர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதாமலேயே “பெர்மனென்ட்” செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒரு புது உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

[1st April 1958]

MR. SPEAKER: Just opposite what Mr. Jagannathan suggested.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதனால் தான் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை எத்தனை பேர்கள் "எம்ஜென்ஸிப் ரொ விஷனின்" கீழ் வேலை செய்கிறார்கள் என்பது பற்றி சர்க்காருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பேற்றப்பட்டவர்களை பல வருஷங்களுக்கான வேலை செய்த பிற்பாடு வெளியே அனுப்புவது கஷ்டமாகி விட்டிருக்கிறது. இதை உடனுக்குடன் கவனித்து அவர்களை உடனே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிசீலனைக்கு அனுப்புவதற்காக, அல்லது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை அவர்களுக்கு பதிலாக நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்குத்தான் இந்த மாதிரி மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி அதிகக் காலம் வேலை செய்தவர்களை பர்மனெண்டாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால், இன்னும் அதிகமான பேர்களை இந்த முறையில் நியமனம் செய்வதற்கு தூண்டுதல் ஏற்படும். அது மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொன்ன விதிக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்று தான் நினைக்கிறேன்.

Promotions

* 499 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of promotions given in each department overlooking seniority of services during this financial year in this State;

(b) the details of the same; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) The time and labour involved in collecting the particulars in respect of the various departments in the State will not be commensurate with the purpose that they may serve.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I ask the Hon. Minister on what grounds they have come to this conclusion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, scrutiny of every case to find out whether the promotion has been made overlooking seniority for a length of time will involve considerable labour and time affecting the routine work which the officers have got to do. In my view, this would not serve any public purpose and that is why, I have taken upon myself the responsibility to state that the time and labour involved would not be commensurate with the purpose served. But if the hon. Member wants to raise any particular point, he may raise it in respect of any particular individual or any particular department where seniority has been overlooked.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் டிப் என்ஜினியராக 30-12-57-ல் பதவியேற்ற தாமதத்தப்பட்ட வருப்பினரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ எஸ். வி. நாயக் என்பவரை 54 நாட்களுக்குப் பிறகு, அதாவது 24-2-58-ல் ரிவர்ட் செய்து விட்டு, ஸ்ரீ கே. வி. ஏகாம்பரம் என்பவரை அந்தப் பதவிக்கு நியமித்திருப்பது ஏன்?

MR. SPEAKER: இந்தக் கேள்வி மூலக்கேள்வியிலிருந்து எழவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தக் கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. இது பிரமோஷனைப் பற்றியது அல்ல. மூலக் கேள்வி பிரமோஷனைப் பற்றியது. Heads of Departments are selection posts.

[1st April 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I want to say one thing. The Hon. Minister was telling that if there had been victimisation in particular individual cases and if they were brought to the notice of the Government, the Minister would look into the matter. But, if such cases are brought out, the particular individual is likely to be misunderstood and he might be sacked by the head of the department. Therefore, will the Government consider the desirability of looking into each and every case when such cases of promotions or punishments occur and go to the extent of referring it to the Public Service Commission before decisions are taken?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Whenever there is any grievance and seniority overlooked, the aggrieved party has got the right of appeal. No officer would have left these things without taking proper steps for the purpose of rectifying these grievances. They have the right of appeal to Government, they can put in memorials to the Governor and in all those cases where there are differences of opinion, we refer it to the Public Service Commission and got their opinion also.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: In the matter of recruitment and promotion equal treatment is guaranteed by the Constitution. So far as I understand, there are a lot of promotions, overlooking seniority—they have come to my knowledge as a casual observer. May I, therefore, ask the Hon. Finance Minister to make enquiries into the promotions done overlooking the seniority during this financial year, at least, and submit a statement to this Assembly, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question is whether the promotions should be made strictly on seniority or merit also should be taken into consideration. If merit also should be taken into consideration, the question arises how that merit should be assessed. If any officer is overlooked and if he says he has got the merit, it is because in the assessment of merit difference of opinion arises. I do not think any officer would admit that he does not have the merit and always he makes out a case that an injustice had been done to him. I may assure the hon. Member whenever such promotion is made and when seniority is overlooked, we do receive appeal petitions from the officers concerned and we go into the whole matter and consult the Public Service Commission also. It is not as though the officers are helpless and they do not know the procedure. They submit appeals to Government and memorials to the Governor and their cases are properly looked into at that stage.

Pension

* 500 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of pension applications of Government servants pending disposal, districtwar?

[1st April 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The number of pension applications of Government servants pending disposal in each district is as follows:—

1 Tirunelveli	39
2 Kanyakumari	89
3 Ramanathapuram	32
4 Madurai	48
5 Tanjore	26
6 Tiruchirappalli	46
7 Salem	46
8 Coimbatore	50
9 Nilgiris	7
10 South Arcot	42
11 North Arcot	30
12 Chingleput	25
13 Madras	112

Total ... 592

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: தலைவர் அவர்களே, இவைகளை யெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை சர்க்கார் செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கூடிய சீக்கிரம் செய்யப்பட்டுத் தான் வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவைகளை எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. T. DANIEL: In certain cases, Government servants do not get pensions even after the expiry of three years; even after three years' period, in certain cases pension has not been sanctioned. In certain cases they die even before they get their pensions. Will Government consider this question and see that pension is sanctioned within six months—they may even fix a time-limit—so that those who depend on this for their sustenance may not have to wait for long?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think there are such cases pending for two or three years. There may be one or two cases and there may be difficulties and even in such cases, provisional amount is fixed as pension pending finalisation of the actual amount of pension. The hon. Member's charge that there are many cases pending for two or three years, I do not think, is correct as at present.

Leprosy hospital

* 501 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any proposal to open a leprosy hospital at Orathanad taluk in the Tanjore district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Government propose to open a Leprosy Subsidiary Centre in Tanjore district during 1958-59, but the location of the centre has not been settled.

[1st April 1958]

Presidential awards

* 502 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government recommend to the Centre every year in regard to the grant of Presidential Awards like Padma Vibhushan to the people of this State; and

(b) if so, how and on what basis the recommendations are made?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) The recommendations are made by the Chief Minister to the Union Home Minister on the basis of distinguished public service in any field of activity, including service rendered by Government servants.

SRI N. K. PALANISAMI: அவர்களுக்கு பட்டங்கள் கொடுப்பதற்கு சிபார்சு செய்யப்படுவதுமல்லாமல், அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வும் கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உத்தியோக உயர்வுக்கும், தெற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. உத்தியோக உயர்வுக்கு விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகள் பிரகாரம் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI A. A. RASHEED: Is it not a fact that titles were frowned upon previously? Why should we confer titles and create a privileged class now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, these are not titles and are not supposed to confer any preferential treatment. These are awards for distinguished service.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: வேளாண்சாலைகளில் இருந்த காலத்தில் இம்மாதிரி அர்த்தமில்லாமல் ராவ் சாகிப், ராவ் பகதூர் என்று பட்டங்களை கொடுத்தார்கள். அதே முறையை ஏன் இந்த காலத்திலும் பின்பற்ற வேண்டும்? பதம் விபூஷண் என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன?

MR. SPEAKER: இப்பொழுது தானே இதற்கு மந்திரி பதில் சொன்னார்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: பதம்விபூஷண் என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்ல வில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்த ஆண்டில் இந்தப் பட்டங்கள் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் சிபார்சு செய்து விட்டார்களா? பட்டங்கள் கொடுத்து சர்க்காருக்கு வேண்டியவர்களாக்கிக் கொள்ள, இந்தப் பட்டங்கள் கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பட்டம் கொடுக்கப்பட்டவர்களில் யாராவது எங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு நன்மையும் செய்யமுடியாது. அவ்வளவு வயதானவர்களுக்குத்தான் பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. சர்க்காருக்கு ஏதோ அவர்கள் உதவி பரிய வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. நல்ல சமூக சேவை செய்தவர்களை பாராட்டுதல் என்ற முறையில் இந்தப் பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, in the days of British Rule, title like Knight, Dewan Bahadur, etc., were conferred upon people supposed to have rendered service to the country in their own

[1st April 1958]

fashion. What is the invidious distinction made between those titles and our titles now like Padma Vibhusan, etc., which are supposed to be conferred for equally meritorious and distinguished service to the country?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In the past, generally, these titles were given to supporters of the regime then—I say 'generally', I am not saying in all cases. In the present cases, persons who render service to the community are taken into consideration and they are given these awards. They cannot be used as titles. It is only in recognition of their service to the country. It is wrongly considered as titles.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் பதிலிடுஷன் எப்பதற்கு அர்த்தம் என்ன என்று கேட்டேன்? அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை. அது எப்படி ஒழுங்கு ஆகும்?

MR. SPEAKER: அது ஒழுங்கு இல்லை என்று எப்படி சொல்லமுடியும்? (சிரிப்பு.)

Backward Classes

* 503 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have issued any orders for the inclusion of all those Backward Classes in the Kanyakumari district declared as such prior to 1st November 1956 by the former Travancore-Cochin State in the list of Backward Classes of the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question of incorporating the list of Backward Classes in the Kanyakumari district as issued by the former Travancore-Cochin State Government prior to 1st November 1956, in the list of Backward Classes appended to the Madras Educational Rules is under consideration. But, the fee concessions that were in force before that date, are being continued without causing hardship to Backward Classes.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister whether the list of backward communities in Kanyakumari area prior to merger is also considered for the purposes of appointments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is with reference to Educational Rules. It does not necessarily mean that persons getting educational fee concession would be entitled for reservation under the provisions of the Constitution. That is a different matter. I cannot give that assurance to the hon. Member.

Revenue Division, South Arcot district

9-20 a.m. * 504 Q.—SRI A. GOVINDASAMY (on behalf of Sri S. A. M. Annamalai Odayar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have considered any proposal at any time to have only two taluks in each Revenue Division in the South Arcot district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

[1st April 1958]

SRI A. GOVINDASAMY: ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு மூன்று தாலுகாக்கள் இருப்பதால் அவர்களால் சரிவர வேலை செய்ய முடியாமல் பல கஷ்டங்களும் தொந்தரவுகளும் ஏற்படுகின்றன. அதனால் இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு ஒருவரைப் போட்டால் வேலை துரிதமாக நடப்பதற்கு வசதியாக இருக்காதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: எங்கள் ஜில்லாவில் நான்கு தாலுகாக்களுக்கு ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

Municipal Health Officer

* 505 Q.—SRI A. V. P. ASAITHAMBI (on behalf of Sri S. A. M. Annamalai Odayar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints against the Health Officer, Madurai Municipality, alleging acts of corruption and irregularities; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Drinking water

* 506 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount spent on sinking wells for drinking purposes in the Kanyakumari district, since 1st November 1956;

(b) the number of such wells, talukwar; and

(c) the number of applications received so far from 1st November 1956 for sinking wells in the district for drinking purposes?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Rs. 67,600.

(b) Thoala taluk	...	...	...	...	15
Agasteeswaram taluk	...	...	...	...	35
Kalkulam taluk	...	...	...	...	57
Vilavancode taluk	...	...	...	...	32

Total ... 139

(c) 416.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister whether all the applicants have been given this amount. Also whether the number of applicants is considerably very small and if so, the reasons for it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: All deserving applicants have been allowed this amount. I cannot exactly say about the ratio of the applicants who have been allowed this amount and those who have not been allowed.

[1st April 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: The Hon. Minister has been kind enough to say that 139 wells have already been sunk out of 416 applications for sinking wells. May I know whether the rest of the applicants have been sanctioned this amount or not?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: This scheme is under the comprehensive rural water-supply scheme. Last year Rs. 40 lakhs were sanctioned for it. In the current year Rs. 30 lakhs have been sanctioned and Kanyakumari will have its share. I am not able to give detailed information just now.

* 507 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the steps taken so far to expedite the provision of drinking water-supply to Tindivanam Municipality; and

(b) the probable time by which the water-supply scheme for Tindivanam Municipality will be completed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The water-supply scheme for Tindivanam is under execution.

(b) The scheme is expected to be completed in all respects and put into commission by the end of 1959.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know whether the Tindivanam Municipality has asked for any loan from the Madras Government for the completion of the protected water-supply scheme in their Municipality and if so, what is the quantum of the loan asked for and whether the Government have given it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The total cost of the scheme is Rs. 17.34 lakhs. A loan of Rs. 16.7 lakhs has already been sanctioned to the Municipal Council. Now actually an expenditure of Rs. 15.43 lakhs up to the end of January has taken place. Eighty nine per cent of the work has been completed.

SRI A. GOVINDASAMY: இம்மாதிரி முனிசிபல் நகரங்களில் குடிதண்ணீர் விரியோகம் செய்வதற்காக மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு நிதி அளிக்க முன் வந்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: இந்தக் கேள்வி திண்டிவனத்தைப்பற்றி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து உங்கள் கேள்வி எப்படி எழும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: திண்டிவனத்திற்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எப்பொழுது அந்த வேலை முடியும் என்பதைப்பற்றிதான் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் வேறு ஸ்கீமைப்பற்றி கேட்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Next question No. 508 *.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இன்று வரவில்லை. அதனால் அவருடைய கேள்வியை நானேக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* The question was answered on 5th April 1958.

1st April 1958]

MR. SPEAKER: I have no objection. We can take it up day after to-morrow. But, I must say that the usual practice is that the hon. Member concerned should ask for the postponement of the question, and somebody else should not ask for such postponement. This time I have allowed it but hereafter I will not allow it.

SRI V. K. RAMSWAMY MUDALIYAR: If the hon. Member concerned is unavoidably absent, can he put it in writing that his question may be postponed?

MR. SPEAKER: Of course, I will allow that.

Hospital Advisory Committee

* 509 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government Hospital Advisory Committee for Tindivanam has been reconstituted;

(b) how many times the Committee has met so far;

(c) whether the Committee has made any recommendations; and

(d) if so, how many of them have been implemented so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) So far the Committee has met only once on 23rd December 1957.

(c) Yes.

(d) Three of the four recommendations have already been implemented.

Lower Bhavani Project area

* 510 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state in how many acres of lands in Lower Bhavani Project area (i) wet, (ii) dry and (iii) garden cultivation is done at present?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Government have appointed a special staff to localize the wet, garden and dry lands in the Lower Bhavani Project ayacut. The special staff has been asked to complete its work before 15th April 1958 correct particulars of the extent of lands under each class, viz., wet, garden and dry will be known only after the special staff complete its work.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[1st April 1958]

9-30
a.m.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION *RE* LATHI CHARGE ON STUDENTS OF THE ANNAMALAI UNIVERSITY.

MR. SPEAKER : I have received notice of adjournment motions from Mr. A. Govindasamy and Mr. Karunanithi to discuss an urgent matter of public importance, viz., injury caused to five students by the Police lathi charge and arrest of 15 students of the Annamalai University when they went to see the Education Minister and the serious situation arising therefrom. Before I give my ruling, I would like to know what the Government have to say in the matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have just received all the material and I may be permitted to make a statement before I reply to the debate today or soon thereafter.

MR. SPEAKER : You will reply today or to-morrow?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Today, Sir. The University has been closed and I think it is better that the facts are made known to the Members as early as possible.

MR. SPEAKER : I think hon. Members have no objection. If, after hearing the statement, they want further information, they may give fresh notice.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In this connection, Sir. I would appeal to hon. Members not to make this a matter of controversy. I am saying it because any action which we want to take for the purpose of restoring normalcy within the University campus should not be prejudiced by any controversial statement which hon. Members may make here. I hope they will refer to facts alone and leave the matter there. Other things may be discussed later on, if necessary, informally.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I have given notice of a motion under rule 40.

MR. SPEAKER : How can that come here? You cannot raise it.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : It relates to the same matter.

MR. SPEAKER : The hon. Member is entitled to withdraw it. (Laughter.) I am unable to help him.

III.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER.

(1) COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the following 15 members had been duly elected to the Committee of Privileges of the Madras Legislative Assembly for the financial year 1958-59 :—

- 1 Sri M. P. Sarathy.
- 2 „ M. Selvaraj.
- 3 „ P. S. Chinnadurai.

1st April 1958]

[Mr. Speaker]

- 4 Sri K. Ramachandran.
- 5 „ K. Gopala Gounder.
- 6 „ V. K. Krishnamurthy.
- 7 „ A. R. Subbiah Mudaliar.
- 8 „ S. Nagaraja Monigar.
- 9 „ T. T. Daniel.
- 10 „ K. L. Ramaswamy.
- 11 „ V. S. Manickasundaram.
- 12 „ P. G. Karuthiruman.
- 13 „ M. K. Somasundaram.
- 14 „ V. K. Kothandaraman.
- 15 „ R. Srinivasa Iyer.

I hereby nominate under sub-rule (4) of Rule 173 of the Madras Assembly Rules, Sri K. Ramachandran to be the Chairman of the Committee.

The Deputy Speaker will be ex-officio member of the Committee.

(2) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has recommended to the moving in the Legislative Assembly of the following amendment to the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958), as recommended by the Legislative Council on the 28th March 1958 :—

Amendment.

In clause 15, in item (1), in entry 6 (2) (a) (ii), for the expression—

“ and for every additional }
rupees 10,000 or part there- } 27 00 12 25 9 00 ”
of in excess of Rs. 30,000. }

substitute the following expression, namely—

“ and for every additional }
rupees 10,000 or part there- } 27 00 13 50 9 00 ”
of in excess of Rs. 30,000 .. }

(3) MESSAGE FROM THE LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the concurrence of the Legislative Council to the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 13 of 1958), without any recommendation.

(4) BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have nominated the following Members to be Members of the Business Advisory Committee for the year 1958-59 :—

- 1 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.
- 2 Hon. Sri C. Subramaniam.
- 3 „ M. Bhaktavatsalam.
- 4 Sri P. G. Karuthiruman.

[Mr. Speaker]

[1st April 1958]

- 5 Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar.
- 6 „ C. N. Annadurai.
- 7 „ M. Kalyanasundaram.
- 8 „ P. S. Chinnadurai.
- 9 „ S. Pakkiriswamy Pillai.
- 10 „ K. Sattanatha Karayalar.

The Speaker will be the ex-officio Chairman of the Committee.

(3) MESSAGE FROM THE LEGISLATIVE COUNCIL—cont.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Legislative Council had concurred with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses to consider the Madras Children (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 10 of 1958) and that the following 8 members of the Council had been selected to serve on it:—

- 1 Hon. Sri R. Venkataraman.
- 2 Srimathi Mary Clubwala Jadhav.
- 3 „ S. Manjubhashini.
- 4 „ Johi Venkatachellum.
- 5 Sri A. J. Arunachalam.
- 6 „ G. Krishnamurthy.
- 7 „ Sri Mohamed Raza Khan.
- 8 „ K. M. Ramaswamy Gounder.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE INDIAN STAMP (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL No. 12 OF 1958.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“ That the following recommendation made by the Legislative Council in respect of the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration :—

In clause 15, in item (1), in entry 6 (2) (a) (ii) for the expression—

‘and for every additional 27 00 12 25 9 00’
Rs. 10,000 or part thereof in excess
of Rs. 30,000.

substitute the following expression namely:—

‘and for every additional 27 00 13 50 9 00’
Rs. 10,000 or part thereof in excess
of Rs. 30,000.

[1st April 1958]

[Sri M. A. Manickavelu]

The rates of stamp duty payable in this State are specified in Schedule I-A to the Stamp Act which was added by the Madras Stamp (Amendment) Act, 1922. In Article 5 of Schedule I-A “Agreements relating to deposit of Title Deeds, Pawn or Pledge”, at the end of clause 2 (a) (ii), the following entry is found:—

If drawn singly.	If drawn in set of 2, for each part of the set.	If drawn in set of 3, for each part of the set.
---------------------	---	---

RS. A. P. RS. A. P. RS. A. P.

“and for every additional 13 8 0 6 12 0 4 8 0”
Rs. 10,000, or part thereof in
excess of Rs. 30,000”.

By section 2 of the Madras Stamp (Increase of Duties) Act, 1943, the rates in Article 5 were doubled. The current rates as authorized by the Legislature are therefore Rs. 27, Rs. 13-8-0 and Rs. 9 respectively.

Unfortunately, in the 1952 edition of the Madras Code, in the Madras Stamp (Amendment) Act, 1922 at page 1692, a printer's error seems to have crept in and the original rate of “Rs. 6-12-0” shown as Rs. 6-2-0. This mistake had not occurred in any of the earlier editions of the Madras Code. At the time the present Bill before the Assembly was drafted, only this Madras Code, 1952, was referred to and hence the current rate was taken as 2 times Rs. 6-2-0 or Rs. 12-4-0 and the corresponding decimal equivalent put in as “12.25”. An honourable member of this House Mr. Lazar noticed this error at the time the Bill was taken up for consideration in this House and moved an amendment to this clause to correct the figures to “Rs. 13.50”. The Government was inclined to accept this but the amendment itself was ruled out of order since it amounted to an amendment making provision for the increase of a tax and the Governor's recommendation had not been obtained under Article 207 of the Constitution recommending such amendment.

The current rate as already authorized is “Rs. 13.50”. It was not the intention of the Government in moving this Bill that any rate of Stamp duty should be changed except to the extent necessary to round it off under the decimal coinage system. It was therefore necessary that the error made in the draft of the Bill should be rectified. Accordingly at the time the Bill was taken up in the Council for making the Council's recommendations, the Government moved that a recommendation be made to the Assembly that the Bill may be adopted subject to the amendment of “Rs. 12.25” in entry 6 (2) (a) (ii) under item (i) of clause 15 to “Rs. 13.50”. The Council accepted this. Meanwhile the Governor's recommendation for moving the necessary amendment has also been obtained.

[Sri M. A. Manickavelu] [1st April 1958]

I request, Sir, that my motion to take into consideration the Council's recommendation in this respect may be accepted. The only point is this. The correct figure ought to be Rs. 13.50 but it was 12.50 in the Bill. Any attempt to rectify the mistake required the Governor's previous sanction. Now that his recommendation has been sought, I request the House to accept the amendment without any discussion.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : It is very unfortunate, Sir, that this Bill comes back within a week of its being passed by this House with an amendment. I stated on the floor of this House the other day when discussion was going on this Bill that the Annexure had not been supplied to hon. Members of this House and that thereby the Government were placing the Members in a very delicate and difficult position. The Members were unable to get at the provisions either in the old Act or in the new one with any amount of clarity. It is not known how the Law Department passed this draft Bill. This is the evil of not giving sufficient publicity to legislative measures, not eliciting public opinion, and not allowing Bills to be gone into by Select Committees. This is the evil of rushing through the whole thing. Within so short a time as one week, the Bill has come back. (The Hon. Sri R. Venkataraman : The Council amended it.) Whatever the amendment may be if the Annexure had been circulated sufficiently early to the Members of the Assembly, they would have been in a position to study the provisions clearly and offer criticism. It is unfortunate that such a thing was not done. I would request the Hon. Minister to see that such mistakes are avoided at least in future and that the Law Department is directed to go through the whole thing in detail before the Bill is published. My other submission would be, every year, the Acts and Rules should be revised up to date and placed periodically before the House. I am sure, the Hon. Minister will not again come before this House with more amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On behalf of the Government, I regret this error. I am saying this because it has occurred not only here; I have to do the same thing in respect of another measure. (Laughter). I am really sorry that things have come to this pass. We are taking strict action to see that these things do not recur in future.

9-40
a.m.

*SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் நான் அதிகம் பேச இஷ்டப்படாவிட்டாலும், மசோதாவில் இருக்கும் திருத்தத்திற்கு நானும் ஒருவாறு காரணஸ்தனாக இருந்ததால் ஒரு "எக்ஸ்ப்ளேனேஷன்" கொடுக்க விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக சர்க்கார் பிரசுரங்களில் உள்ளவைகள் சரியானவையாகவே இருக்கின்றன என்று நம்பித்தான் நாம் நடக்கிறோம். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் சொன்னது போல் 1952-ம் வருஷப் பிரசுரத்தில் பிரஸ்தாப தொகை ரூ. 6-2-0 என்று தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கதுதான். அதற்கு முந்தைய பதிப்புகளில் (எடிஷன்கள்) தொகை தவறாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அதுவும் சரி தான். இந்த சபையினரோ கவுன்சில் அங்கத்தினர்களோ சர்க்காரோ, விஷயமறிவதற்காக புத்தகங்களைப் பார்ப்பதற்குப் போது, சர்க்காரால் அதிகாரபூர்வமாகப் பிரசுரிக்கப்படும் புத்தகங்களைப் பார்ப்பதுதான் முறையானது என்று கருதப்படு

1st April 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

கிறது. ஆகவே, நான் 1952-வது வருஷம் பதிப்பித்த 'மெட்ரஸ் கோட்டு' ஐயும், 1943-வது வருஷத்திய 16-வது சட்டத்தையும் நான் பார்த்தேன். 1952-வது வருஷம் பதிக்கப்பட்ட மெட்ரஸ் கோடில் இந்தத் தொகை ரூ. 6-2-0 ஆகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1943-வது வருஷத்திய 16-வது சட்டத்தில் இந்தத் தொகை இரட்டிப்பாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான், ரூ. 12-4-0 சர்க்கார் மசோதாவில் அப்போது ரூ. 12-25 ஆகக் கொண்டுவரப்பட்டது சரிதான் என்று நான் சொல்லவேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு நான் சொன்ன சந்தர்ப்பத்தில், கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதியின்றி அதிகமாக வரி போடக்கூடாதென்ற அப்செபீஷனைய உத்தேசித்து, சபாநாயகராகிய தாங்கள் ஸ்ரீ லாஸர் பிரேரேபித்த திருத்தத்தை முறையானதல்ல என்று நிராகரித்து விட்டார்கள் (ரூல் அவுட் ஆப் ஆர்டர்). இந்த நிகழ்ச்சிகள் நமக்கு ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அந்த விஷயத்தை கவனிப்பதாக கனம் நிதி அமைச்சர் சொன்னதற்காக அவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டங்களை அப்போதைக்கப்போது செய்யப்பட்ட எல்லாத் திருத்தங்களுடனும் அப்-டு-டேட் ஆக கவர்ன்மென்ட் பிரஸ் மூலம் பிரசுரிக்க வேண்டியது அவசியம். எவ்வாறு சொல்லுவோமோ அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இனிமேலாவது, வரி விதிக்கும் சட்டப் புத்தகங்களையாவது குறைவான பிரதிகளையும் அச்சடித்துப் பிரசுரிக்க வேண்டும். ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பிரதிகளாவது அச்சடித்துப் பிரசுரிக்க வேண்டும். ஸ்டாம்புச் சட்டத்தில் 28-வது விதியில், வரி விதிக்கும் ஸ்டாம்புச் சட்டத்தை அந்த அந்த ராஜ்ய பாஷையில் பிரசுரித்து நான்குநூற்று வீத வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்த விதியைக்கூட நாம், சென்னை சட்டசபையினர், நீக்கிவிட்டோம். ஆளுவிக்கூட, இனிமேலாவது, ஸ்டாம்புச் சட்டத்தை, அதில் புகுத்தப்பட்டிருக்கும் எல்லாத் திருத்தங்களுடனும், அப்போதைக்கப்போது ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அச்சடித்து எப்போதும் up to date பிரதிகள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியம். மேலும், நாம் நம் சட்டங்களில் சில விஷயங்களைத் தவறாகக் குறிப்பிட்டுவிடுகிறோம் என்ற அபவாதத்திற்கு நாம் ஆளாகாமல் இருக்கவேண்டுமானால், ஹைக்கோர்ட்டோ மற்ற கோர்ட்டுகளோ அவ்வாறு "ரிமார்க்" பண்ணாமல் இருக்கவேண்டுமானால், நம் சட்டப்புத்தகங்களை அவைகளுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் எல்லாத் திருத்தங்களுடனும் "அப்-டு-டேட்" ஆக அவ்வப்போது திருத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1955-ம் வருஷ "கோட்" ல் 1943-ம் வருஷ சட்டத்தில் உள்ள திருத்தங்கள் கூட புகுத்தப்படவில்லை. ஆகவே விஷயங்களைச் சரிவரத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் 4 சட்டப் புத்தகங்களைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. சட்டப்புத்தகங்களை நான் அவசரமாகப் பார்த்ததால் பிரஸ்தாப பிழையை நான் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அந்தப் பிழையைக் கண்டுபிடித்த ஸ்ரீ லாஸருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஹோ அண்ட் கம்பெனியாரின் டைரியைக் குறிப்பிட்டதால், அவர் கூறியது தவறு என்று நான் அன்று சொல்லிவிட்டேன். நான் எல்லா சட்டப்புத்தகங்களையும் சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. ஆதலால் தான் அன்று அவ்வாறு சொல்லிவிட்டேன். இருந்தாலும் 4 சட்டப்புத்தகங்களே அப்போது அவசரமாகப் பார்த்திருந்தேன். ஆகவே நான் அப்போது துகையைப்பற்றித் தவறாக சொன்னது சட்டப்புத்தகங்களைப் பார்த்துவிட்டுதான் அந்ததப்பு செய்து விட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை அவசியமாக்கிய பிழை கனம் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு இந்த சபையிலேயே கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த சபையிலேயே அந்தப் பிழை எடுத்துக் காட்டப்பட்டு இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபோதுகூட, அத்தகைய திருத்தத்தை புகுத்துவது சரியா தவறு என்பதுபற்றி இந்த சபை முடிவு செய்ய இயலவில்லை என்றும் "அப்போது "Even lawyer members of the House proved unequal to the task" என்றும் ஒரு பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகையில் அவ்வாறு எழுதப்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கும் முறையில் இந்த சபையில்

[Sri S. Lazar]

[1st April 1958]

விவாதம் நடந்திருக்கிறது என்றால், அது இந்த சர்க்காரைப் பிரதிபலிக்கிறதா அல்லது இந்த சபையிலுள்ள வக்கில் மெம்பர்களைப் பிரதிபலிக்கிறதா என்று நான் சந்தேகப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட திருத்தம் மசோதாவில் செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்த சபையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டபோதே இந்த சபை அந்தத் திருத்தத்தை அங்கீகரித்திருந்தால் உண்மையிலேயே இந்த சபை கௌரவம் அடைந்திருக்கும். ஆனால் அதற்கு மாறாக மசோதா மேல் சபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, இத்திருத்தம் அவசியமென்று அந்த சபையினர் சொன்ன பிறகு இத்திருத்தம் மசோதாவிற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்பது குறித்துத்தான் நாம் ஓரளவு வெட்கப்படவும் மனச்சங்கடப்படவும் வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும், இனிமேலாவது, சட்டசபையில் மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படும்போது இந்த சபையிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களும் ஓரளவு பங்கெடுத்துக்கொண்டு அவைகளைப் பரிசீலித்து நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மசோதாக்கள் தயாரிப்பதையும் சட்டங்களுக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதையும் மசோதாக்களையும் சட்டங்களையும் பரிசீலிப்பதையும் கனம் அமைச்சர்களும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் காரியதரிசிகளும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I may tell the hon. Member who just now spoke that it is this Hon. Minister who is a Member of this House that brought the amendment in the other House and got it passed (laughter). It is therefore not derogatory to the position of any hon. Member of this House. Nobody else from the other House brought the amendment.

The mistake unfortunately arose because it is a very subtle one and instead of 6/12 it became 6/2. The small '1' was omitted. It was a very small thing. But I don't want to defend anybody. It ought to have been detected. If the scrutinising department had gone about their business properly they could have detected this. They are there for this special purpose. The pity is it has not been done. Their excuse is that the 1952 edition contained this and they copied it. The law department is not expected to copy *ipso facto* the thing in the old edition. That amounts to this. A boy was asked to copy a particular matter. He found a dead fly in the matter and what he did was, in copying the matter, he caught hold of a fly, killed it and pasted over the paper. That is not the sort of thing required of the department. I am sorry they did it. I hope they will improve hereafter.

MR. SPEAKER : The question is :

'That the following recommendation made by the Legislative Council in respect of the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration :—

In clause 15, in item (1), in entry 6 (2) (a) (ii), for the expression

'and for every additional 27 00 12 25 9 00'
Rs. 10,000 or part thereof in excess
of Rs. 30,000.

1st April 1958]

[Mr. Speaker]

substitute the following expression, namely :—

'and for every additional 27 00 13 50 9 00'
Rs. 10,000 or part thereof in excess
of Rs. 30,000.

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I have nothing more to add to this discussion. But in view of the fact that my name has been mentioned I have to say why the amendment was disallowed. This was mentioned by the hon. Member. We had to await the Governor's sanction for changing the Bill. We shall all be thankful to the hon. Member Sri Lazar for his having brought this before the House. There is only one other matter to which I wish to make a reference. The hon. the Leader of the Opposition mentioned about the short time given to Members to consider Bills. I wholeheartedly support his view because I have held that Members should be given six clear days' notice or at least five clear days' notice in respect of all Bills. The Government still come up to me to waive notice. I have done it. But one of these days I may stop this and the Government should not blame me then. We shall now proceed with the discussion of the demands.

V.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59.—VOTING OF
DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958—59.

DEMAND NO. IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS
STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 97,68,700 under Demand No. IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff'.

MR. SPEAKER : Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 97,68,700 under Demand No. IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff'.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 97,68,700 under Demand No. IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

'That the allotment of Rs. 97,68,700 under Demand No. IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER : The motion as well as the cut motion are before the House for discussion.

[1st April 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் இந்த மான்ய கோரிக்கைக்கு வேறு வெட்டுப் பிரேரேபினைகளும் கொடுத்திருந்தோம். இந்தப் பிரிவு சம்மந்தமாக, பொதுவாக அமைச்சரவைப்பற்றி ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களிடமிருந்தும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களிடமிருந்தும் அபிப்பிராயங்கள் கேட்டிருந்தோம். அமைச்சரவையின் கொள்கைகள் வரி விதிப்பதிலும் சரி, அபிவிருத்திக்காரியங்களைச் செய்வதிலும் சரி, ஏழைப் பாமர் மக்களின் குறைகளை கவனத்திற்கொண்டு வருக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்ற முடிவிற்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம்.

9-50 வரிக் கொள்கை எப்படியிருக்கிறதென்றால், இந்த ராஜ்யத்திலே உள்ள
a.m. கோடானு கோடி மக்களை, விவசாயப் பாட்டாளி மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால், உணவு தானியங்களுக்கு விற்பனை வரி கூடாது என்று பல முறைகள் அங்கத்தினர்கள் கூறியும் கூட, அசிக்ஷம் உணவுத் தானியங்களுக்கும் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய தேசத்திலேயே நம் ராஜ்யத்திலும் இன்னும் ஒரீர்ண்டு ராஜ்யங்களையும் தவிர மற்ற ராஜ்யங்களில் இம்மாதிரி வரி விதிக்கப்படுவது கிடையாது. நம் ராஜ்யத்தில் இம்மாதிரி ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் மீதும் வரியைச் சமத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நிலவரி விதிப்பும் அம் முறையிலேதான் இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள் மீது நிலவரி விதிக்கும் போது எந்த அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்றால், நாமின்ஸ் டாக்ஸாக இருக்கலாமே தவிர ஏழை விவசாயிகள் மீது அதிகமாக விதிக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் பல முறைகளில் எடுத்துக்கூறியும், எந்தவிதமான மாற்றமும் செய்யவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அதேபோல் இந்த நாட்டில் பொதுஜனக் கோரிக்கைகளைக் குறிப்பிடும் போதும், தேர்தல் காலத்தைத் தவிர இதர காலங்களில் கவனிப்பதில்லை. நாட்டிலே பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை சட்டசபையில் கூறுகிறோம். குறைகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு பல பிராந்தியங்களில் கூட்டங்கள் போட்டும், ஊர்வலங்கள் நடத்தியும், டெமோன்ஸ்ட்ரேஷன் செய்தும் பொதுஜனங்களுடைய குறைகளைக் கூறும்போது, அவைகளை என்னவென்று கேட்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்டு, அவைகள் உண்மையான குறைகளாக இருந்தால், நீதியான குறைகளாக இருந்தால், அவைகளை நீதி மனப்பான்மையுடன் பார்த்து, அந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக, அவைகளைக் கேப்பதே இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், அதைப் போலீசினுல்தான் தீர்க்கமுடியும், போலீசின் பலாத்காரத்தினுல்தான் தீர்க்கமுடியும் என்ற நிலைமை இன்றைய தினம் வந்திருக்கிறதென்றால், அது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது என்பதை நான் அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறவிரும்புகிறேன்.

அவற்றையெல்லாம் பற்றி பல மெம்பர்கள் பேசியிருப்பதால், அவற்றைப்பற்றிய விவரங்களுக்கு நான் செல்லவில்லை. ஆனால், ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு பக்கம் போலீசினுடைய உதவியினால், பலாத்காரத்தினால், ஜனங்களுடைய கிளர்ச்சியை அடக்குவதும், இன்னொரு பக்கம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டுவதும் இருக்கிறது என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன். என்ன ஆதரவுகாட்டுகிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக நான் சென்ற ஆண்டிலே பட்ஜெட் சமயத்திலே, கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது சம்பந்தமாக கேள்விகள் எழுப்பியது ஞாபகம் இருக்கலாம். பராவெட் கல்லூரிகள் விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொன்ன அரசாங்கம், பராவெட் கல்லூரிகளுக்கும் கமிட்டி போடலாம் என்று சொன்னதுபற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். கமிட்டி போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. Fool proof arrangement இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகமாக “டிஸ்கிரஷன்” கொடுத்து விட்டால், முதல் வகுப்பிலே தேறிய பல மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல், மூன்றாம் வகுப்பில் தேறியவர்களுக்கும், ஒரு முயற்சியில் தேர்ச்சியில் இரண்டு மூன்று முயற்சிகளில் தேறியவர்களுக்கும் இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். நல்ல திறமை மிக்க மாணவர்கள் இருக்க, திற

1st April 1958]

[Sri T. S. Ramaswami Pillai]

மைக் குறைவானவர்கள் திறமை வேண்டிய கல்லூரிகளில் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு யாராவது God-fathers இருக்கவேண்டும். யாராவது பொர்சு செய்தால்தான் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. திறமையுள்ள மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் திறமையற்ற மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறது. அதுபற்றியும் இந்தச் சபையில் கேள்விகள் போட்டேன். அது முக்கியமான விஷயம். ஆனால், அந்தக் கேள்விகளுக்கு இதுவரை பதில் வரவில்லை. அதற்கு அபஜெக்ஷன் வந்தது. அது வரும் என்று நினைக்கிறேன். வந்தால் சபை நிச்சயமாக அறியமுடியும்.

கல்லூரியில் சேர்ந்துகொள்ளும் விஷயத்திலே தயவு காட்டப்படுகிறது என்றால், அதற்கு சாஸ்ஸாப்பு கூறுகிறார்கள். முதல் வகுப்பில் தேறிய மாணவர்களும், நல்ல மார்க் வாங்கிய மாணவர்களும் மனுச்செய்துகொண்டிருக்க, மூன்றாவது வகுப்பில் தேறிய மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டதக்க அளவுக்கு இதிலும் சலுகை காட்டப்படுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். இதைப் பொறுத்த அளவில் அவர்கள் ஒரு கமிட்டி போட்டிருப்பது பற்றி சந்தோஷம். ஆனால், ப்ரொபஷன்ஸ் கல்லூரிகளில் திறமையுள்ள மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு fool proof arrangement இருக்கவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

சர்க்கார் சர்வீசுக்கு ஆட்கள் எடுக்கப்படுவது பற்றி ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கப்பட்டது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சர்க்கார் சிப்பந்திகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது. அரசியல் சட்டம் எதற்காக அப்படி கூறுகிறது என்றால், நாட்டிலே எல்லோருக்கும் சமசத்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக. இது அடிப்படையான உரிமை. இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் தடைக்கவேண்டுமானால் ஒருவருக்கொருவர் வித்தியாசம் இல்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நேரடியாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் செல்வாக்குக்கு அப்பாற்பட்டிருக்கும்படி எடுப்பதுதான் நீபதி என்று வலியுறுத்தி வகுத்து வைத்திருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தில் நாம் அப்படி வகுத்து வைத்திருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும் எல்லா சிப்பந்திகளையும் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடுவதற்கு பதிலாக பல முக்கியமான சர்க்கார் சிப்பந்திகளையெல்லாம் இலாகாத் தலைவர்களே (Heads of Departments) எடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறதென்றால், அதிலும் பல குறைப்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பிட்ட கூறுங்கள்” என்று ஆளும் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் இந்த சமயத்தில் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக்கூற விரும்புகிறேன். யாருடைய பேரையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ட்ரான்ஸ்போர்டு டிபார்ட்மென்டிலேயும் எடுக்கேஷன் டிபார்ட்மென்டிலேயும் இன்னும் மற்ற டிபார்ட்மென்டிலேயும் நடப்பதைப்பற்றி என்னிடம் காஷுவலாக வந்த தகவலை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவைகளைப்பற்றி நான் ஒன்றும் விசாரணை செய்யவில்லை. என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்ததைப் பொறுத்த வரையில் அவை திடுக்கிடும் சம்பவங்களாக இருந்தன.

உதாரணமாக, ட்ரான்ஸ்போர்ட்டிலே உள்ள உத்தியோகங்களுக்கு டிரான்ஸ்போர்டு இலாகா தலைவரே ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கும் போது டிபார்ட்மென்ட் தலைவருடைய சொந்தக்காரர்களுக்கும் அவர் காட்டியோக இருப்பவர்களுக்கும் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கிறார்கள். வயது வந்திருந்தாலும், வயது வந்திருக்காவிட்டாலும் குடும்பத்தில் சம்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளவர்களுக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுகிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : என்ன உத்தியோகம்?

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : பெயரைச் சொல்கிறேன். கார்டியனருக்கு வயது 50 ஆயிருக்கும். அவருக்கு வாட்சர் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Nephew க்கு க்ளார்க் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Niece

[Sri T. S. Ramaswami Pillai] [1st April 1958]

ஐக் கட்டினவருக்குச் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்றால் ஜனநாயக ராஜ்யத்தில் அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் ஒரே நியதி தான். இந்த விதமான கொள்கையை நம்முடைய அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கிறது என்று நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைகையெல்லாம் ஏன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நியமிப்பதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். அப்படித் தான் அண்டை ராஜ்யத்திலே செய்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வாட்ச்மென் வேலைக்கு ஆட்களை நியமிப்பது கூட சர்வீஸ் கமிஷன் செய்யவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : நம்முடைய ராஜ்யத்தில்தான் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எல்லா வேலைகளுக்கும் ஆட்களை நியமிக்கக் கூடாதென்று கருதுகிறார்கள். ஆனால், அண்டை ராஜ்யத்தில் அந்த ராஜ்யத்தின் பெயரை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. எல்லா வேலைகளுக்கும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள். டிரான்ஸ் போர்ட் இலாகாவில் கண்டக்டர் வரையில் இலாகாத் தலைவரே நியமனம் செய்துகொண்டிருந்தார். அதிலே சிபார்சுகளும் சலுகையும் இருந்ததினால் இலாகாத் தலைவரையே எல்லோரும் குறைத்து சும்பட்டிபுக்காண்டிருந்தார்கள். கடமையை நன்றாகச் செய்கிறவர்களை உரிமையாகக் கேட்கும் போது டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் ஒருகாலத்தில்தான். ஆனால், இப்பொழுது நியாயமாக, நேர்மையாக, நன்றாக உழைக்கக்கூடிய டிராப்ட்மேன்களை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை நோந்தெடுக்கிறார்கள். அதுபோல் இடமும் ஆக்கவேண்டுமென்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல இலாகாக்களிலும் இப்பொழுது இக்கே இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். செர்வீசுக்கு ஆட்களை எடுத்துக்கொள்ளவதிலும், உத்தியோக உயர்விலும்கூட அனேக குறைபாடுகள் இருப்பதாக ஏராளமான புகார்கள் வருகின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் வாட்ச்மென் பதவியைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிடுவதோடு நிறுத்திக்கொண்டால், வேறு ஏதாவது இருக்குமானால், அதையும் தயவுசெய்து உடனே கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, we are discussing each and every individual demand; Transport was discussed and Education and various other demands would no doubt be taken up and then the hon. Member can bring anything under the relevant demand. But today we are discussing Heads of State, etc., not heads of the departments. We are discussing Heads of State, Ministers and Headquarters Staff. Hon. Members are entitled to discuss the general policy so that I may answer points raised with reference to Ministers, etc. But if hon. Members come out with each and every individual department, I am sorry I may not be able to answer them immediately, unless the particular Ministers concerned take up such questions and answer them. It is not necessary to discuss now each and every individual department. Then we can have a general discussion on everything. Sir, I would respectfully submit that we should have some healthy convention as to what we should discuss under the different demands. Unless that is done and if each department is discussed, later on I should not be blamed if I am unable to answer those questions. (Interruption). If that is the state of affairs, I will not be in a position to

[1st April 1958] [Sri C. Subramaniam]

answer those points. May I ask if the hon. Member would be justified in raising such points which I will not be in a position to answer now?

MR. SPEAKER : While I appreciate the views of the Hon. Minister, it cannot be denied that hon. Members may perhaps raise in the course of their speeches questions which have some bearing on the demand under discussion and which comes under Ministerial responsibility. I cannot probably stop Members from referring to such things. If the Hon. Minister does not reply to them, I cannot be blamed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Those points will go unanswered. It is not a satisfactory state of affairs so far as this Assembly is concerned.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : That is not my fault.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is not your fault, I know. After all, Transport was specifically taken up and those points which were relevant could have been raised at that time. If there is not any such understanding, I have absolutely no objection to the discussion going on in any manner. I have absolutely no objection.

MR. SPEAKER : Mr. Ramaswami Pillai may now continue.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the Hon. Minister was telling that he may not be in a position to answer the allegation made by the hon. Member speaking. That may be true that he may not be giving answers forthwith. But the hon. Minister who is the Leader of the House may find time—he may have ample opportunities—to go into the allegations and give answer later on.

MR. SPEAKER : Mr. Ramaswami Pillai can continue now.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை நான் பாசாட்டுகிறேன். உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாதுதான். குறிப்பாகச் சொன்னால் நான் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டதனால்தான் எனக்குத் தெரிந்த ஒன்றிரண்டு விவரங்களை மட்டும் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ரெக்ரூட்மெண்டு, ப்ரமோஷன் முதலியவைகளில் சலுகை காட்டப்படுவது நிர்வாகத்தையே டிமார்ட்டைஸ்தான் பண்ணும். ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் இன்றையதினம் என்ன நடக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஈக்ஸ்சி இலாகாவை எடுத்துக்கொள்வோம். அம்மையாருக்கு மிசவும், நெருங்கிய நண்பர், ஹெட்மாஸ்டராக இருந்தவர். அவருக்கு மேலே சீனியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சீனியாரிடையே எல்லாம் ஒவ்ரலுக் பண்ணி ரொம்ப அப்பட்டமான முறையில் இவருக்கு டி.ஒ. ப்ரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மனப் பான்மை நிர்வாகத்தையே குலைத்துவிடும். சீனியாரிடையே ஒவ்ரலுக் பண்ணி ப்ரமோஷன் கொடுப்பது என்பது எங்கள் ராஜ்யத்தில் முன்பு கிடையாது. மூன்று சீனியர் அக்கவுண்டென்ட். பி.எ. எம்.எ. படித்தவர்கள். அவர்களுடைய சீனியாரிடையே ஒவ்ரலுக் பண்ணி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பிள்ளை என்பவருக்கு—எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தான்—கனியாகுமரி ஜில்லாவில் ப்ரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மக்கள் இதனால் எவ்வளவு அதிருப்தி அடைகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. லெஜிஸ்லேசர் டிபார்ட்மெண்டிலும் இதுபோன்ற காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்ற

[Sri T. S. Ramaswami Pillai] [1st April 1958]

தகவல் எனக்கு இருக்கிறது. அதைப்பற்றி தங்கடில் நேரில் சொல்கிறேன். இந்தச் சபையில் கூறுவது சரியாகாது, தவறு என்று கருதுகிறேன். அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷனைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே உயர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு மிகவும் அதிகமாக ஆகிறது. டபுள் செலவு ஆகிறது. பல ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப்போது இங்கே அதிகமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக அஸ்ஸாமில் 76 சத விதம் பர் காபிடா, லீஹாஸில் பார்க்கும்போது 0.05 பர் காபிடா. மத்திய பிரதேசத்தில் பார்க்கும்போது 0.15 பர் காபிடா, மெட்ராஸில் 1.25 இங்குதான் இரண்டு மடங்கு ஆகிறது. இதை நிச்சயமாக நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் செலவு குறைய வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நல்ல ஜனநாயகப் பண்பாடு, நிர்வாக ஒழுங்கு அமைப்பு இருக்கவேண்டுமென்றால் சர்வீஸில் சலுகை காட்டுவது, ரெக்யூட்மெண்டைப் பிளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அப்பாற்பட்டதாகச் செய்வது போன்ற காரியங்கள் நடைபெறக்கூடாது. எதிர்க்கட்சியைப் புடிவாங்கும் தன்மை வளரக்கூடாது. அன்னாமலை யூனிவர்ஸிட்டியைப்பற்றிப் பேசவில்லை. சுமுகமாக அது தீரவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் பேசாமல் விட்டு விடுகிறேன். எல்லோரும் இந்த நாட்டில் நல்லதொரு ஜனநாயக நிர்வாகத்தை அமைப்பதற்கு பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: I have to inform the House that only six hon. Members have so far given their names for speaking on this Demand and I shall be happy if no more hon. Members give their names. But if at a later stage hon. Members want to participate in the discussion on this Demand, I will have to ration time. So, those hon. Members who want to speak can give their names to me. For the present, I will not fix any time-limit for speeches.

10-05
a.m.

* SRI P. U. SHANMUGAM: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, லோட் குவார்டர்ஸ் ஸ்டாப் சம்பந்தப்பட்ட மானியத்திற்கு ஸ்ரீராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் நான் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சொல்வது போல்-கவர்னர் பதவியைக் குறித்து அது நம் நாட்டுக்குத் தேவையானது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னைக் கேட்டால், கேட்கமாட்டார்கள். கேட்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. பொதுவாக கவர்னர் பதவி என்பது நம்முடைய ஜனநாயக நாட்டுக்கு, ஏழை நாட்டுக்குத் தேவையில்லை என்பதை வலியுறுத்த வேண்டுகிறேன். நமது அசெம்ப்லி சட்டத்தில் ஏற்றுக்கொண்டாவிட்டது என்ற காரணத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தமல்ல. அதற்காக நமக்கு திரும்பும் செலவு என்ன, அது அவசியம்தானா, நேர்மைதானா, நியாயம்தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து அது அவசியம்தானா என்பதை எழைப்பாளர்களாகிய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் அவசியமானதை, தேவையானதை, நியாயமானதைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அவர்கள் மீண்டும் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கவர்னருடைய சம்பளத்திற்காக இந்த ஏழை நாட்டில் 58,309 ரூபாய், என்றும், விருந்து உபசாரத்திற்காக 20 ஆயிரம், காரியதரிசி, காரியாலய செலவு, ரூ. 53,893 என்றும், தோட்டத்திற்காக 70,910 என்றும், இஷ்டப்படி நன்கொடை அளிக்க 19,946 ரூபாய் என்றும், சுற்றுப்பிரயாணத் திற்காக 60 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், ஜனாதிபதிக்கு விருந்துவைக்க 1 லட்சத்து, 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்பதாகவும், மின்சாரத்திற்காக 55 ஆயிரம் என்றும், தண்ணீருக்கு 17 ஆயிரம் என்றும் ஏராளமான பணங்கள் செலவாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு சம்பளம் கூட்டவேண்டுமென்றால் பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படும்போது கவர்னருடைய தோட்டத் திற்காக 70,910 ரூபாய் செலவாகிறது என்றால் (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன்:—தோட்ட செலவு என்றால் எத்தனையோ தோட்டக்காரர்களாகிய

[Sri P. U. Shanmugam] 1st April 1958]

ஏழைகளுக்குத்தான் அவை போகிறது.) அப்படி நீதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் ஒத்துக்கொள்கிறேன். பணம் செலவழிப்பதற்கு நியாயமான, தேவையான, காரணங்களைச் சொன்னால் என்னை திருத்திக்கொள்ள முடியும். அதிலுள்ள நியாயமற்ற தன்மையை உணர்ந்து கொண்டால் அவர்களைத் தங்களைத் திருத்திக்கொள்ள முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கவர்னர் மானியத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சேப்பன்டுவதற்காக மட்டும் மூவாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஆகிறது என்றால் இது அவசியமா? அதுவுமின்றி ஒரு புகார் ஒன்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் புகார் உண்மையோ, உண்மையில்லையோ தெரியாது. குடும்ப நாயகர் பிரதம மந்திரிக்கு கவர்னர் மானியத்தில் மேல்தாட்டுச் சாராயம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். (கனம் ஸ்ரீ வ. சப்பிரமணியம்:—மேல்தாட்டுச் சாராயம் கொடுக்கப்படவில்லை. விருத்தச் செலவு அவர்களுடையது.)

சர்க்கார் செலவில் இல்லை என்று குறிப்பிட்டு விட்டார். மகிழ்கிறேன். மறுவிலக்கு நிலவும் நாட்டில் இப்படிச் செய்யலாமா என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்? அப்படிச் செலவு செய்து சர்க்கார் செலவில் இல்லை என்று கூறி விட்டதால் நான் கூறியதற்கு வருத்தமில்லை. எனக்கு கிடைத்த புகார்கள் வைத்துச் சொல்கிறேன். அடுத்து, சென்னை மாநிலம் தமிழர் வாழும் இடம், தமிழ் மொழி வாழும் இடம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நாட்டிற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க மறுக்கும் இந்த அரசாங்கத்தை குறை கூறும் என்று இருக்கமுடியாது. அதைப்பற்றி இந்த மான்யத்தின் மீது என் சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்கலாம். இந்த மான்யம் ஹெட்ஸ் ஆப் ஸ்டேட்ஸ்மேன் பற்றியதாகும். ஆதலால் சொல்கிறேன். இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க இந்த அரசாங்கம் மறுத்திருப்பது, தமிழர்கள் வெட்கப்படவேண்டிய காரியமாகும். தமிழ் நம் தாய் மொழி என்று சொல்கிறார்கள், தமிழ் மொழியை நாம் நடைமுறையில் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த நாட்டுக்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க மறுக்கப்படுகிறது. அமைச்சர் சப்பிரமணியம் அவர்கள் “தமிழ் நாடு” என்ற பெயர் இலக்கியத்தில் இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இலக்கியத்தில் நெடுந்தாரம் அழைத்துச் செல்லா விட்டாலும் கூட பாரதியாரின் ஒரு பாடலையாவது அவரது நினைவிற்கு இத்தருணத்தில் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“நிலத்திறைக் கடலோரத்திலே நின்று நித்தம் தவம் செய்யும்
குமர் என்னை, வட மாவலன் குன்றம் இவற்றிடையே
புகழ் மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ் நாடு”

என்று தமிழ் நாட்டைப் பற்றி பாரதியார் பாடி விட்டுப் போனார். இந்த நாட்டை தமிழ் நாடு என்று சொல்ல ஏனோ இந்த அமைச்சரவை மறுக்கிறது. எனக்கும் புரியவில்லை. அங்கனம் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்காது, தமிழ் நாடு அமைச்சர் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்ளாது சென்னை ராஜ்யத்து அமைச்சர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் ஏனோ பூரிப்படைகிறார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்கள், தமிழர்கள் தரும் வரிப்பணத்தில் இருந்து ஆட்சி நடத்தும்போது, அதுவும் பச்சைத் தமிழர்கள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கும்போது ஏனோ நம் நாட்டிற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க மறுக்கிறார்கள். இது, நம் நாடு செய்திருக்கும் முயற்சியைத்தான் என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். வெளியில் சொல்லும்போது காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்று குற்றஞ் சாட்டப்படுகிறது அதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள், எல்லாக் கூட்டங்களிலும் நாங்கள் கலந்துகொள்வது கிடையாது, போகும் இடங்களில் எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் சந்திக்கிறோம், அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் கலந்து கொள்கிறோம் என்றார்கள். அப்படி பொதுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதைப்பற்றி யாரும் புகார் சொல்லவில்லை. அப்படி கூட்டங்களில் பேசும்போது தங்கள் கட்சி செய்திருக்கும் சாதனைகளைப்பற்றி எடுத்துக்கூறுவதிலும் நாங்கள் ஆட்சேபம் சொல்லவில்லை. ஆனால் நாங்கள் சொல்வதெல்லாம், நீங்கள் எங்கு போய் பேசினாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையே தாக்கி பேசுவதை குறிக்கோளாக கொண்டிருக்கிறீர்கள், அப்படி அதற்கு சர்க்கார்

[Sri P. U. Shanmugam]

[1st April 1958]

பணத்தை, கஜானாவில் உள்ள பணத்தை கை வைக்கிறீர்கள். ஆகவே, நாங்கள் சொல்வது, எங்களைப் பற்றி குறை சொல்ல நீங்கள் சர்க்கார் பணத்தை உபயோகிப்பதுபற்றித்தான் குறை சொல்லுகிறோம். அது நியாய மில்லை என்று தான் சொல்கிறேன். அடுத்து, இந்த அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களின் கார் விபத்துக்களைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். தெற்கே என்று நினைக்கிறேன், அமைச்சர் அவர்களின் பெயரை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை, நாகரீகத்தின் காரணமாக. ஒரு அமைச்சரின் காரை இன்னொரு அமைச்சரின் பிள்ளை எடுத்துச் சென்று எங்கேயோ இடித்து இருக்கிறார். அதுபற்றி போலீஸ் வழக்கு பதிவு செய்தார்கள். அந்த வழக்கு என்னவாயிற்று தெரியவில்லை. அந்தக் காரை நான் டி. வி. எஸ்ஸில் பார்த்தேன். அப்பொழுது அங்குள்ள அதிகாரி சொன் னார்கள், அந்தக் கார் இனி பயன்படாது, அதை கண்டம் செய்து விட்டோம் என்று. ஆக சர்க்காரின் சொத்து ஒரு அமைச்சரின் பிள்ளை யால் பாழாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். இது நியாயமா என்று அமைச்சரவையை நான் கேட்கிறேன்? அடுத்து வேறு ஒரு புகாரை அமைச்சரவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நெய்வேலிக்குப் போக வேண்டுமென்ற கருத்தை சென்னை மாநிலத் தைச் சார்ந்த என்ஜினியர்கள் நெய்வேலிக்குப் போகவேண்டுமென்று மனு போட்டால் அதை சென்னையில் இருக்கிற சிப்-இன்ஜினியர் அந்த மனுவை அனுப்புவதில்லை என்று புகார் கூறப்படுகிறது. அது, எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ அல்லது உண்மைக்கு மாறானதோ தெரியவில்லை. ஆகவே, அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்திலே இருக்குமானால் தயவு செய்து அதை மாற்றியமைப்புகள் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது சிறுநரையை முடித் துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* SRI V. SANKARAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இது போன்ற சமயங்களில், ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள், அமைச்சர்கள் அடிக்கடி அதிகமாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள், என்று, ஒரு சில அங்கத்தினர்களும், அவ்வாறு அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யாவிட்டால் அமைச்சர்கள் மக்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியாமல் போய் விடும் என்று வேறு சில அங்கத்தினர்களும் கூறுகிறார்கள். அதே போன்று ஆடம் பரச் செல்வுகளுக்கும், போலீசுக்கும் அதிகம் பணம் செலவு செய்யப் படுகிறது என்றும் குறை கூறப்படுகிறது. ஆனால் அப்படி போலீஸ் பாதுகாப்பு குறைவாக இருந்து ஏதாவது அசம்பாவிதமோ அல்லது விபத்தோ ஏற்பட்டால், ஏன் போதிய போலீஸ் பாதுகாப்பு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது, அதற்குக் கூட பணம் இல்லையா என்றும் ஒரு சில அங்கத்தி னர்கள் கேட்பார்கள். அதேபோன்று ஒரு சிலர் கவர்னருக்கு ஏன் இப்படி அதிகமாக பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது என்றும் கேட்கிறார்கள். வேறு சிலர், வெளி நாடுகளில் இருந்து விருந்தினர்கள் வந்து டிபர்னர் மாளிகையில் தங்கும்பொது அவர்களை கௌரவிக்க தக்கப்படி செலவு செய்யவேண்டியதுதான் தகுந்த அந்தஸ்து கொடுக்க செலவு செய்ய வேண்டியதுதான் என்றும் ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆக, இப்படி ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு விதமாக சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் காரியங்களை எப்படி நடத்த முடியும்? ஒரு கிழவன், ஒரு பேரன், ஒரு கழுதை என்ற பழங்காலக்கதை மாதிரித்தான் ஆகும். ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்பு வது என்னவென்றால், சர்க்கார் தங்களுக்கு எது நியாயம், நிலை நல்ல முறையில் எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காருக்குத் தோன்று கிறதோ அதைச் செய்து கொண்டு போகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் போதிய உறுதி யும் கண்டிப்பும் காட்டவில்லை என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது, கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னால் ஜாதி ஒழிப்பு என்ற பெயரால் ஒரு கட்சி பிரசாரம் செய்தது. ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியையே ஒழிக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம்

[1st April 1958]

[Sri V. Sankaran]

செய்து வந்தார்கள். ஒரு சிலர் நினைக்கலாம், கேட்கலாம் ஏன் நான் பழங்கதையைப் புரட்டுகிறேன் என்று. ஏன் நான் ஆறிய புண்ணைக் கிளறு கிறேன் என்று கேட்கலாம். இந்தப் புண் பூரணமாக ஆறியிட்ட புண் அல்ல சமயம் கிடைக்கும்போது, மறுபடியும் கிளையுள்ளது தயாராக இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிட்ட கட்சித் தலைவர் அப்பொழுது சொல்லி யிருக்கிறார், தாற்காலிகமாக இப்போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார் தவிர அதை பூரணமாக நிறுத்தி விட்டோம் என்று அறிவிக்க வில்லை. இப்போது அந்த வன்முறைக்கு அவசியமில்லை என்று தான் கூறினார். ஆகவே, சர்க்கார் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அந்த எரிமலை எப்பொழுது திரும்ப வெடிக்குமோ, அந்தத் தீக்குழம்பு மறுபடி எப்பொழுது கிளம்புமோ தெரியாது. ஆகவே, சர்க்கார் இவ்விஷ யத்தில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கட்சி சார்புள்ள பல பத்திரிகைகள், “ஈரோட்டுப்பாதை”, “விடுதலை” போன்ற பத்திரிகைகள் பல தடவை பலவிதமாக பிராமணர்களை ஒழிக்க வேண்டும், பிராமணர்களை இக்கொந்து வெளியேற்றவேண்டும், இரண்டாவது கட்டமாக அவர்களை குருமையை அறுக்கவேண்டும், அவர்களை பூனாவை அறுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் எழுதியது. அவ்விதம் வகுப்புத் துவேஷத்தைப் பரப்பி, வன்முறைச் செய்களை வலியுறுத்தி எழுதிய பத்திரிகைகள் பேரில் உடனடியாக சட்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அப்படி ஏன் அவை கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று தான் நான் கேட்கிறேன்? ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் அந்தக் கட்சி யைப்பற்றியே குறை கூறுகிறானே என்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். மக்க லின் தேவைகளையும், மக்களின் குறைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதற்குத் தான், நாம் இங்கு மக்களின் பிரதிநிதிகளாக வந்திருக்கிறோம். கட்சியை வளர்ப்பதற்காகப் பேசுவது என்பது பீச் மெடல்ஸோ அல்லது திலகர் சதுக்கத்திலோதான், அந்த வேலை இந்த சபையில் நமக்கு இல்லை. இங்கு இந்த சபையில் நாம் பேச வேண்டியது, மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற ஹோதாவில் மக்களின் தேவைகளையும், அவர்களின் குறைகளையும், மக்களில் எந்தப் பிரிவினரும் அவமதிக்கப்பட்டாலும், கௌர வம் பாதிக்கப்பட்டாலும் அதற்குப் போதிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படா விடில் அவைகளை எடுத்துக் கூற வேண்டியது மக்களின் பிரதிநிதி களாகிய நமது முதற் கடமையாகும் என்று இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் அன்றாட நடைமுறையில் தவறுகள் இருந்தால் எடுத்துக்காட்டி திருத்தி மக்கள் நன்மைக்காகவே, ஆட்சி நடைபெறச் செய்யாவிடில் நாம் கடமையிலிருந்து தவறியவர்கள் ஆவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் தொகுதியிலுள்ள எல்லா, பிரிவு வகுப்பு, மக்களுடைய ஆதரவும் 10-20 வேண்டும் என்ற கருத்தில் தான் நாம் இங்கு வந்திருக்கிறோம். எந்த a.m. பிரிவு மக்களுடைய உரிமையும் கௌரவமும் பாதிக்கப்படாத வகையில் நாம் அவர்களுடைய உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டும். எல்லா பிரிவு மக்களுடைய ஆதரவும் நமக்கு வேண்டும். அதற்கு போதிய பாதுகாப்பு இல்லையானால் நாம் தான் அந்த பிரிவு மக்களுக்கு ஜவாப் சொல்லியாக வேண்டும். எந்த முறையிலும் எந்த பிரிவு வகுப்பு மக்களுடைய கௌரவமோ, மதிப் போ, உரிமையோ பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும். அவ்விதம் ஏதாவது பாதிக்கப்பட்டால் நாம் தான் அதற்கு ஜவாப்தாரி என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். எந்த கட்சியாய் இருந்தாலும் சரி இம்மாதிரி விஷயங்களில் சரியான விதத்தில் சர்க்கார் பாதுகாத்தால் தான் மக்கள் சர்க் கார்டேவல் நம்பிக்கை கொள்வார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். நான் கடை சியாக கேட்டுக் கொள்வது, இனிமேலாவது, இம்மாதிரி வகுப்பு துவேஷ பிரசாரங்களிலோ அல்லது சமூக விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டால் அந்த கட்சிகளின் மீதும் கட்சி பத்திரிகைகளின் மீதும் உடனடியாக சட்டபூர்வ மாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனியாவது சமூக விரோதமான காரியங்கள் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக எந்த கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ககிப் பத்திரிகைகளாவது இருந்தாலும் பேச்சின் மூலமாகவோ எழுத்தின் மூலமாகவோ தூண்டிவிடுவதாக இருந்தால் அதன்

[Sri V. Sankaran]

[1st April 1958]

பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து தக்க தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கும் மேலாக இனிமேல் இம்மாதிரி காரியங்கள் பேச்சு எழுத்து அல்லது செயல்முறையாக நடந்தால் இதில் ஈடுபட்டவர்கள் கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பாக முதன்மந்திரி உட்பட எல்லா மந்திரிகளும் உடனடிக்குடன் கண்டன அறிக்கைகள் வெளியிட வேண்டும். அப்போது தான் பாதிக்கப்பட்ட அந்த பிரிவு மக்களுக்கு ஓரளவு ஆறுதல் ஏற்படும். இந்த முறையில் இனிமேலாவது சர்க்கார் கண்டிப்பாகவும் உறுதியாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயம் இன்றோடு நின்று விடுவதாக தெரியவில்லை. அதோடு பத்திரிகைகள் இவ்விதமான சமூக விரோத வகுப்பு துவேஷ காரியங்களை தூண்டி விடும்பொழுது சர்க்கார் அதன் பேரில் மிகுந்த கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். இனிமேல் சமூக விரோதமான காரியங்களை தூண்டுவதற்கு எந்த கட்சி காரணமாக இருந்தாலும் அதன் சார்புள்ள பத்திரிகைகள் பேரில் சர்க்கார் கண்காணிப்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு அவ்விதம் எழுதும்போது அதன் பேரில் தக்க சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக தேர்தல் வரும் சமயத்தில் எல்லா பிரிவு மக்களையும் ஆதரவிற்காக அனுகூலம் ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. சரியான பாதுகாப்பு கொடுக்காவிடில் அந்த சமயத்தில் திரும்பிக்கொள்வார்கள். பழைய காலத்திலுள்ள ஒரு பொம்மையை நாம் எல்லாம் பார்த்திருப்போம். மாக்னெட் (காந்த சக்தி) வைத்த இரண்டு பொம்மைகள் உண்டு. அதாவது ஒன்றில் ராவணன் தலை ஒரு பக்கம் இருக்கும், ராமன் தலை மற்றொரு பக்கம் இருக்கும். இன்னொரு பொம்மை அனுமார் பொம்மை ராவணன் தலையைப் காட்டினால் உடனே அனுமார் திரும்பிக்கொள்ளும். அதே மாதிரி தேர்தல் காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட திரும்பிக் கொள்ளும்படியான ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மெடிக்கல் காலேஜ் லெக்சரர்கள் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் டீச்சிங் அலவன்ஸ்-ம் நான்-பிராக்டிகல் அலவன்ஸ்-ம் லீவு சமயத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு பல்வித கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு லீவு சமயத்தில் இந்த அலவன்ஸ்-கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ரிஸர்ச் சம்பந்தமான படிப்புக்கு டீச்சிங் ஸ்டாப்-க்கு ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அதிக பண சலுகைகள் கூட செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஏழ்மை ஸ்காலர்ஷிப் சம்பந்தமாக எல்லா ஏழைகளுக்கும் இப்போது சரியாக ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க வில்லை என்று தெரிகிறது. ஆனால் ஏழைகளெல்லாம் மிகக் கஷ்டப்பட்டு ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பில் பிறந்ததனால் அல்ல ஆனால், ஏழ்மையிலிருந்து வெளிவர வேண்டும் என்ற ஆத்திரத்தோடு படிக்கிறார்கள். அந்த ஆத்திரம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அதிக திறமையுடன் படிக்கின்றார்கள். ஆகவே, ஏழைகள் விஷயத்தில் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லா ஏழைகளுக்கும் திறமைக்கு தகுந்தபடி ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் ஹிந்துமத பரிபாலன போர்டின் கீழ் பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒரு சில கோயில்கள் போதிய நிதி ப்ண்டத்து இருக்கிறது. அதில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு சேவகர்களுக்கு 40 ரூபாய், 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் என்று தான் 10, 20 வருட சர்வீஸிற்குப் பிறகும் சம்பளங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ரூஸ்-களில் வகை செய்ய வேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இருப்பது போல பிராவிடண்டு பண்ட், பென்ஷன் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு ரூஸ்-களில் இடமளிக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகத்தின் அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய சேவகர்கள், கிளர்க்குகள் இவர்களுக்கு சம்பளம் மிக குறைவாக இருக்கிறது. இருபது வருஷமாக வேலை பார்த்து

1st April 1958]

[Sri V. Sankaran]

வரும் கிளர்க்குகளுக்கு 60 ரூபாய், 80 ரூபாய் என்று தான் சம்பளம் வரும் கொண்டு இருக்கிறது. 65 வயதான பிறகும் பியூன் வேலை செய்திருந்து கொண்டிருக்கிறது. 65 வயதான பிறகும் பியூன் வேலை செய்து ஆள் வெறும்கையோடு தான் வெளியே வாழவேண்டியிருக்கிறது. வெளியே வந்து பிச்சை எடுத்துக் பிழைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களில் சிலர் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். Hindu Religious Endowment Board ஒரு Institution தான். ஆகவே, இவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : சேர்மேன் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தப்பிரேரணை நான் ஆதரிக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய முறையில் நிர்வாகங்கள் எந்த முறையில் நடப்பெடுகின்றன என்பதை பார்ப்போமானால் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் பாட்டன்ஹாம் முறையில் நடைபெற்றதைப்போல் இப்போதும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இந்த முறையிலிருந்து மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தவில்லை. உதாரணமாக பார்ப்போமானால் அந்தந்த ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட்மென்ட் அமைப்பைப் பார்ப்போமானால் அந்தந்த ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட்மென்ட்ஸ்-ல் எக்ஸாமின் என்று போட்டு விடுவார்கள். அது அப்படியே கிளர்க்குகள் வசம் போய் விடுகிறது. கிளர்க்குகளுக்கு அதிலுள்ள விஷயங்களை தெரியாது. இவ்விதம் ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்ட்டிலும் அப்படியே மாத கணக்கில் தங்கி விடுகிறது. மேலும் கலக்டர் ஆபீஸ்களில் அங்கு இருக்கக்கூடிய வசதி குறைவினால் அங்கேயும் பைல்கள் எல்லாம் அங்கு இருக்கக்கூடிய வசதி குறைவினால் அங்கேயும் பைல்கள் நியமிக்க தங்கிவிடுகின்றன. ஆகவே அங்கு அதிகப்படியான ஊழியர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, நிர்வாகத்தில் பல தலைவிகள் நடக்கிறது. கலக்டர் எவ்வுன் பன்னுவதற்கு வேண்டிய சிபாரிசு பண்ணி அனுப்பி ஒல்கூட சில சேவகர்களுள் நபர்கள் இதில் தலையிட்டு இதற்கு “ஸ்டே ஆர்டர்” வாங்கி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஜூன் ஒழிப்புக் காக மூன்று ஜட்ஜ்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இதுவரை என்ன வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று யாருக்கும் தெரியாது. உண்மை யாகவே இவர்கள் செய்யவேண்டும் என்கிற முறையில் அவர்கள் வேலை என்னவென வேலைகள் செய்யவேண்டும் என்கிற முறையில் அவர்கள் வேலை செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் எந்த இடத்திற்கும் போனதாக தெரியவில்லை. அவர்கள் இதுவரையிலும் சரியான நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாக தெரியவில்லை. மேலும் தக்காவி கடன் கொடுப்பதில், கடன் எடுத்ததாக தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஏழை எய்ய மக்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சமயத்தில் சாதாரணமாக ஏழை எய்ய மக்களுக்கு குன் கொடுப்பதில்லை. பத்தாயிரம் எக்கர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் குன் ஸ்டீயர் சாம்பசிவ அய்யர் போன்றவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : பல தடவைகள், இம்மாதிரி தனி நபர்களை குறிப்பிட்டு பேசக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கக்கூடிய சமயத்தில் குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் 10 ஆயிரம் எக்கர் வயல் வைத்திருக்கிறார் என்று சபையில் வைத்து பேசலாமா?

SRI M. D. RAMASAMI (Temporary Chairman) : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவ்விதம் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி எங்கே, எப்போதுக் கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை விவரமாக சொன்னால் நல்லது.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த கடன் பற்றி, கலக்டர் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டாம் என்று எழுதியும், பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்ன பிறகும் இந்த கடன் கொடுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதில் என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் தெளிவு படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, அதிகாரம் ஒரே இடத்தில் குவிந்து கிடக்கிறது. இவ்விதம் அதிகாரம் ஒரே பக்கத்தில் குவிந்து இருப்பதால் மக்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள்

[Sri N. K. Palanisami] [1st April 1958]

ஏற்படுகிறது. சாதாரணமான பொது மக்களிடமிருந்து அனுப்பப்படும் விண்ணப்பங்கள் எல்லாம் திரும்பி வருவதற்கு அனேக மாதங்கள் ஆகிறது. ஆகவே, அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய சலுகைப் போன்ற அதிகாரிகளிடத்தில் அதிகாரங்களை பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும்.

10 30
a.m.

இன்னும் “ஆன்டி கர்ப்ஷன்” டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. அது எந்த அளவுக்கு வேலை செய்கிறது என்று பார்த்தால், அது பொதுமான அளவுக்குச் செய்யவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளிலும் ஸ்டீப் ஷாட்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. விண்ணப்பங்கள் வந்தால்தான் ஷிட்ஷன் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறதே தவிர, அதுவாகப் போய் ஸ்டீப் ஷாட்கள் இருக்கிறதா என்று கவனிப்பதில்லை. அந்த இலாகாவில் இன்னும் அதிகப்படியாக நியமித்து எந்தெந்த இடத்தில் ஸ்டீப் ஷாட்கள் இருக்கிறதோ அதைக் கண்டு பிடித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இன்னும் அடுத்தபடியாக நிர்வாகத்தில் சேவைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். 1,500 ரூபாய்க்கு பதில் 1,000 ரூபாய் போதுமென்று மந்திரிகள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்து வாங்கிக் கொண்டால், மற்றவர்களும் குறைத்து வாங்கிக் கொள்ள சௌகரியமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக ஜில்லாக்களில் எடுத்துக்கொண்டால் மி.டபிள்யூ. டி-க்கு ஒரு வொர்க்ஷாப், அக்ரிகல்சரல் ரிஸர்ச் என்ஜினியருக்கு ஒரு வொர்க்ஷாப் என்று பல வொர்க்ஷாப்புகள் வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அனாவசியமான செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைத்து அந்த வொர்க்ஷாப்பில் எல்லா வேலைகளையும் செய்துகொள்ள நடவடிக்கை எடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். அநேக மாதிரியாக என்ஜினியர்கள்—மெகானிக் என்ஜினியர்கள், லிமிட் என்ஜினியர்கள் என்று பல டிபார்ட்மெண்டுகளில் இருப்பதை ஒன்றாக இணைத்து ஒரே டிபார்ட்மெண்டாக இயங்கினால் செலவு குறையக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

அடுத்து இன்றைய தினம் நிர்வாகத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கக்கூடிய சர்க்கார் குமாஸ்தாக்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும். 1946-ம் வருஷத்தில் சென்ட்ரல் பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பஞ்சப்படி மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மாகாண சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, மாகாண சர்க்கார் எடுக்கத் தவறி விட்டது. எந்த அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் பஞ்சப்படியை கொடுத்தார்களோ, அந்த அளவு கொடுக்க மாகாண சர்க்கார் தவறி விட்டது. இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கின்றன? சமீபத்திலே மாகாணம் புரவலிலும் கூட்டம் நடத்தி அவர்களுடைய குறைவை நியாயமான முறையில் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமது சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பர்ஸனல் பைல்லைப் பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் என்கவயரி ரிப்போர்ட்டில்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள், பர்ஸனல் பைல்லை எடுத்து விட வேண்டுமென்று. அவர்களுடைய தகுதித் தன்மையைப் பார்த்து உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். அப்படி பர்ஸனல் பைல்லை இருந்தாலும் கூட—இப்போது கண்டபடி எழுதுவது போலல்லாமல்—எழுதப் பட்டதை சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி, பதில் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்து, அவர்கள் எக்ஸ்பிளேனேஷன் கொடுக்கவும் பதில் கொடுக்கவும், அப்படிப்பட்ட ஒரு முறை இருக்க வேண்டும். அத்துடன் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ என்கவயரி கமிட்டி இன்னும் பல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கின்றது. உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கேண்டின் வைக்க வேண்டும். விளையாட்டு இடங்கள், தங்கும் இடங்கள் எல்லாம்

1st April 1958] [Sri N. K. Palanisami]

கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் உடனடியாக அமுல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் தாலுகா ஆபீஸ்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஜில்லா ஆபீஸ்களை எடுத்துக் கொண்டால், பொதுமான காற்றோட்டமும், பொதுமான கட்டிட வசதியும் இல்லாமல் மிக மோசமாக இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் சரியான முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். இன்னும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களான கர்ணம், தண்டல்காரன் போன்றவர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்தார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். இப்படி ஆதரிக்கும்போது என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் தோன்றக்கூடியவைகளையும், அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய சில பொறுப்புக்களைப் பற்றியும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதில் விஷயத்தில், பொது ஜன அபிப்பிராயம் என்பது என்பதைப் பற்றி நோடியாகத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவர்களுடைய கடமையான பொறுப்பாகும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த முறையில் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவேண்டும். அதற்கான செலவுகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த ரெகார்ட்டுக்காக மக்கள் விரிப்பணத்திலிருந்து செலவழிப்பது பொருத்தம் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். எந்த முறையில் நமது அரசாங்கம் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டுகிறார்கள்; சரியானபடி திரட்டுகிறார்களா, அல்லது அதில் எதேனும் குற்றம் குறை இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்தச் சபையின் முன் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

சமீபத்திலே மத்திய சர்க்காரில் ஒரு மந்திரியான கணம் எஸ். கே. பட்டல் அவர்கள் விவசாய அபிவிருத்தியைப் பொருத்த வரையில்—உணவு உற்பத்தியைப் பொருத்த வரையில் இரிகேஷன் டிபார்ட்மென்ட், அக்ரிகல்சரல் டிபார்ட்மென்ட் ஆகிய இவைகளுக்குக் கோ-ஆர்டினேஷன் கிடையாது—ஒற்றுமை, ஒத்துழைப்புக் கிடையாது—என்று சொன்னதை இந்தச் சபையினுடைய கவனத்திற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இது எல்லாவற்றையும் உண்மை என்பதும், பொருத்தம் என்பதும், புதிதாக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப் பட்ட பிரதேசங்களிலிருந்து வரும் என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். உதாரணமாக ஒன்றை இந்தச் சபையின் முன்பு வைக்க வேண்டுமானால் எங்கள் கீழ் பவானியைப் பொருத்த மட்டில் ஈரோட்டில் டிஸம்பர் கடைசியிலும், ஜனவரி அரம்பத்திலும் இரண்டு கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. முதலில் நடந்தது இரிகேஷன் கான்பான்ஸ் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு நேரம்படித்தார் ஜில்லா கலெக்டர் தலைமை வகித்தார். அந்த கான்பான்ஸில் அங்கு அமுலாக்கப்படும் நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகளும், என்ஜினியர்களும் பிரசன்னமாயிருந்தனர். அந்த சமயத்திலே அங்கே கலெக்டர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலே கீழ் பவானித் திட்டத்தின் கீழ் 1 லட்சத்து 90 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு வரி வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; அதனால் 1 லட்சத்து 90 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மெலாக கீழ் பவானித் திட்டத்தினால் பயனடைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த மாமத்து இலாகா அதிகாரிகள் 1 லட்சத்து 90 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நாங்கள் தண்ணீர் விடுவது கிடையாது; 1 லட்சத்து 90 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பயனடைந்திருக்க முடியாது; 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பொதுமான தண்ணீர்தான் வாய்க்காலில் விட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷயத்தை அரசாங்கத்தார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று பன்னவோ கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலிருந்து அந்தக் கூட்டத்தில் பிரசன்னமாயிருந்த பொது ஜனப் பிரதிநிதிகளுக்கும் பொது ஜனங்

[Sri V. S. Manikkasundaram] [1st April 1958]

களுக்கும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பற்றியும், நல்லெண்ணத்தைப் பற்றியும் எந்த விதமான அபிப்பிராயம் ஏற்படும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து மனதில் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலிருந்து ஏற்படும் ஒரு கருத்து என்ன வென்றால் 70 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலாக தண்ணீர் விடப்படவில்லை; அப்படி விடப்படாத பகுதிக்கும் சேர்த்து வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது என்பதுதான். இதனால் அரசாங்கம் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்த நாள் பிளாக் அட்வைஸரி கமிட்டி கூட்டத்தில் ஜில்லா விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் வந்திருந்தார்கள். இதற்கும் ஜில்லா கலெக்டர்தான் தலைமை வகித்தார்கள். பொது மரா மத்து இலாகாவின் பிரதிநிதிகளும் பிரசன்னமாயிருந்தார்கள். கீழ் பவானித் திட்டத்தில் ஒரு புதுமையான முறை கையாளப்படுகிறது. அதுவது அங்கு 10½ நாட்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் விடப்படுகிறது. 10½ நாளுக்கு ஒரு தண்ணீர் என்பது எந்தப் பயிருக்கும் போதாது என்பது தெரிந்த சமாதானம். அந்தக் கூட்டத்தில் கலெக்டர் மூலமாக அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த விவசாய இலாகா அதிகாரி 10½ நாட்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் விட்டால் எந்த வெள்ளாமைக்கும் போதாது, எந்தப் பயிரையும் வெற்றிகரமாக எடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த நிலைமையிலே எங்களைப் போன்ற பொது ஜனப் பிரதிநிதிகளும் மற்றவர்களும் என்ன நினைப்பார்கள். அந்தப் பகுதியிலே நஞ்சை வெள்ளாமை எடுக்கும் பூமிகள் 30,000 ஏக்கர் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். 30,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் விட்டுப் போதிய பாசன வசதியளித்து விட்டு, 90,000 ஏக்கருக்கு 10½ நாட்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் விட்டு விட்டு, 70,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் விடாமல், மொத்தம் 1 லட்சத்து 90 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு என்று சொன்னால் அந்தப் பக்கத்திலுள்ள ஜனங்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது விவசாய இலாகாவுக்கும், ரெவின்யூ இலாகாவிற்கும் மராமத்து இலாகாவிற்கும் “கோ-ஆர்டினைஷன்” இல்லை என்பதை விளக்க ஒரு உதாரணம் அகும். அடுத்தபடியாக மராமத்து இலாகாவுக்கும், ரெவின்யூ இலாகாவிற்கும் “கோ-ஆர்டினைஷன்” இல்லை என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். அங்கே “டிஸ்பர்ஸிபேட்டரி” காலவாய்களுக்குத் தண்ணீர் விட்டுக் கொடுப்பது யார்; யாருடைய பொருளில் அது இருக்க வேண்டும்; யார் நிலம் “அக்வையர்” செய்து கொடுப்பது இலையெல்லாம் நிர்ணயிக்கப்படாமலே இருக்கிறது. மதகு வரையிலும் தண்ணீர் விறிற பொறுப்பை மராமத்து இலாகாவின் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 50 ஏக்கரிலிருந்து 200 ஏக்கர் வரையிலும் மதகு வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மதகை விட்டு தண்ணீர் வந்தவுடனே, அதை யார் பிரித்துக் கொடுப்பது என்ற பொறுப்பை யாரும் ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. நான் தலைமை இஞ்சினியர் முதல் லஸ்கர் வரையிலும் கேட்டுப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பு தங்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவைக் கேட்டால் “whether the land is actually irrigated with water or not” என்று போட்டிப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தீர்வையைப் போட்டுத்தான் தீர்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் வழக்கறிஞன் என்ற முறையிலே இது விஷயமாக பல அப்பீல்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிறேன். டிபார்ட்மென்ட் லிதிசனையும், ஆர்டர்களையும் எடுத்துக் காண்பித்து தண்ணீர் பிரித்து கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை; தண்ணீர் பாயவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தண்ணீரால் மக்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள், எங்களுக்கு வரி வசூல் செய்யும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயுள்ள மக்களின் பிரதிநிதிகளின் வார்த்தையையும் அனுசரித்து நடப்பது கிடையாது. இந்த நிலையில் இங்கே மந்திரி சபையில் கேட்கிற பட்சத்தில் “ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் சம்மதம் கொடுத்திருக்கிறார், கருத்திருமன் அவர்கள் ஜனங்

[1st April 1958] [Sri V. S. Manikkasundaram]

களுடைய பிரதிநிதி” என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, அந்தப் பக்கத்திலிருந்து இன்னும் 6, 7 பிரதிநிதிகள் வந்திருக்கிறார்கள், அவர்களையும் கூப்பிட்டுக் கேட்கலாம் என்று நினைப்பதில்லை. “நீங்கள் தான் சம்மதித்திருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களுக்கு இந்த கீழ் பவானிப் பிரதேசத்திலே ஒரு பூமியும் கிடையாது. அந்தப் பாசனத்திலே அவருக்கு அக்கரையும் கிடையாது. கீழ் பவானித் திட்டம் வெற்றி அடையக் கூடாது என்ற எண்ணம் அவருக்கு இருப்பதாக நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கீழ் பவானி ஆற்றுக்குக் குறுக்கே கொடிவேரி அணையிலிருந்து வாய்க்கால் ஒன்று போக நஞ்சை பூமிக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்கிறது. அதை இருபேச நஞ்சை யாக்க வேண்டுமென்று முயற்சி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாம் போசத்திற்கு அனுசலம் ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காக, இந்தத் திட்டம் எப்படியாவது “சூட்டிச் சுவராக” போகட்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். தவறான கருத்துக்களைச் சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தில் சிக்கல்களை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே அங்கேயுள்ள பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றியும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் மதிப்புக்கொடுக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் ஜனங்கள் ஓரளவுக்குத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமானால், நாம் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, திருத்தி அமைத்துப் பரிசாரம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். கீழ்பவானித் திட்டம் நமது நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே, புஞ்சைப் பயிருக்குத் தண்ணீர் விறிற ஒரு பிரச்சார்த்தத் திட்டம். அகவே இந்தத் திட்டத்திலே புதுப் புதுக் சருத்துக்களில் புழுத்தி “தண்ணீர் விடாமல் வரி வசூல் செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது; தண்ணீர் பாய்ந்ததா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை; மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லுவது பொருத்தமல்ல. “பூமி வறண்டு விடக்கூடாது, அனைக்கட்டுக் கட்டி வாய்க்கால் வெட்டியிருக்கிறார்கள், தண்ணீர் வேண்டும்” என்று ஜனங்கள் கேட்கிறார்கள். “புஞ்சைக்குத் தான் தண்ணீர் விடவேண்டும், மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் வைத்து ஏதாவது ஒரு திட்டம் வகுத்து, தக்க முறையில் தண்ணீர் பாய்வதற்கும், அநீதி இல்லாத முறையிலே வரி வசூல் செய்வதற்குத் திட்டம் வகுக்கிறோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு, இங்கே வந்து அவர்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்கக் கூடிய வகையிலே அமல் நடத்தியே திருவோம், நீங்கள் தான் சம்மதம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுவது பொருத்தமல்ல என்று கருதுகிறேன். இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், “பசிக்கிறது” என்று சொல்லுகிறவனுக்கு ரோட்டி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, கல்லைக் கொடுத்து “நீதான் பசிக்கிறது, ஏதாவது கொடு” என்று கேட்டாயே என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள மக்கள், இரவு அனாலும் சரி, பகலானாலும் சரி, கல்யாண லீட்டிற்குப் போனாலும் சரி, இரவு லீட்டிற்குப் போனாலும் சரி, எங்கவிடத்தில் இதைப் பற்றித் தான் கேட்கிறார்கள். எங்கவிடத்தில் அவர்கள் அபார நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு அவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் நல்லது. அந்தப் பகுதியிலிருந்து வரக்கூடிய மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ன அபிப்பிராயத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்திகொள்ள அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்பதை பணி வன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கீழ் பவானி திட்டப் பிரதேசத்தில் கையாளும் முறையை இன்னும் பல திட்டங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் போவதாகவும், உதாரணமாக பரம்பிக்குளம் திட்டத்தில் இந்த முறையைப் புழுத்திப் போவதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். அங்கு இருந்து வந்திருக்கும் பிரதிநிதிகளையும் இன்னும் மற்றவர்களையும் கொண்ட ஒரு சமிட்டியை ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள பகுதிகளுக்குச் சென்று, அங்கே அமலாக்குக் கொண்டுவந்திருக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்; வரி விதிப்பு விசிறம் எப்படி அமல் நடத்தப்படுகிறது; தண்ணீர் கொடுப்பது போதுமா, போதாதா, தண்ணீர் பிரித்துக் கொடுப்பது யார் பொறுப்பு; நடைமுறையில் ஏதாவது சிக்கல்கள் இருக்கின்றனவா, இல்லையா, கஷ்டங்கள் இருக்கின்றனவா இல்லையா என்பதை

[Sri V. S. Manikkasundaram] [1st April 1958]

யெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு, அவைகளை நீக்குவது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதன் பின் தான் புதிய திட்டம் புதிய பிரதேசங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படவேண்டும். திருவாளர் எஸ். கே. பட்டீஸ் சொன்னது போல, கீழ் பவானித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ரெவின்யூ இலாக்காவிற்கும், மராமத்து இலாக்காவிற்கும், விவசாய இலாக்காவிற்கும் “கோ-ஆர்டினேஷன்” ஏற்படுத்தவேண்டியது மிகமிக அவசியம்.

சட்டதிட்டங்களை கீழேயுள்ள அதிகாரிகள் எந்த முறையில் நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பதை நாம் பொதுமக்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த சமயத்தில் இந்த சபையில் ஸ்ரீ எம். டி. ராமசாமி அவர்கள் தலைமை தாங்கி அமர்ந்திருப்பதைக் குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எப்படி அந்த பகுதியிலுள்ள மக்கள் இதைப் பற்றி நினைக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்கு நேரில் தெரியும். அங்கேயுள்ள மக்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் அதிகம் உண்டு. சட்டதிட்டங்கள் அமல் நடத்துவதைப் பற்றியும், இதனால் பலன் அடையக் கூடிய மக்கள் நல்ல அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வதற்கு என்னைப் போல் ஒரு வனிடம் கேட்டால் எவ்வளவு தூரம் பலன் அளிக்கும் என்பதை தாங்கள் விளக்கக் கூடுமென்று நினைக்கிறேன். நான் ஒரு வழக்கறிஞன் ஆக இருப்பதால், “Irrigation Cess Act-ஐப்” பற்றியும், மற்ற சட்டதிட்டங்களைப் பற்றியும் ஜனங்கள் என்ன அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியும். கீழ்த்தர அதிகாரிகள் இந்த முறையை அவர்கள் எஞ்சம் வாங்குவதற்குத் தான் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர். என் மேலுள்ள ஆசைப் பெருக்கினால் என்னைப்பற்றி அதிகம் சொன்னதைக் குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். இதிலே எந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், கீழ் பவானித் திட்டம் சம்பந்தமாக, கருத்திருமன் சொன்னதை சர்க்கார் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும், அதனால் அங்கேயுள்ள ஜனங்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம் வந்து விட்டதாகவும் ஒரு கருத்தை இந்த சபையில் அவர் பரப்பி விட்டார் என்று நினைக்கிறேன். ஒன்று மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கீழ் பவானியில் எனக்கு 1 ஏக்கர் கூட இல்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அதே ரீதியில் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு கூட நிலம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு போனால் அது நன்றாக இருக்காது கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் உள்ள எல்லா குடிமக்களையும், விவசாயிகளையும் கலந்து ஆலோசித்து, சந்தித்து பேசி ஒரு மகா நாடு கூட்டி அதற்குப் பிறகு தான் ஒரு முடிவு செய்யப்பட்டது. இதற்கு ஸ்ரீ கே. ஜி. பழனிசாமி கௌண்டர் வந்திருந்தார். சேனாபதி கௌண்டரும் வந்திருந்தார். இந்த கீழ் பவானி திட்டத்தின் கீழ், அந்த வாய்க்காலில் 2,000 ‘சியூசெக்ஸ்’ தண்ணீர்தான் விட முடியும். இதை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு எப்படி விநியோகிப்பது என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : On a point of order, Sir. I believe we are on the Demands for Grants regarding Ministers, Headquarters staff, etc.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I wish you had realised it, when you spoke.

1st April 1958]

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : The policy relating to Lower Bhavani project, I said, should be settled after the Ministry obtains the opinion of the public. I ask whether this is not relevant to the Demand or otherwise.

SRI M. D. RAMASAMI (Temporary Chairman) : Mr. Karuthiruman has been allowed to speak because he has to be given an opportunity to reply to what the hon. Member said against him.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : I thank you, Mr. Chairman, ஒன்று மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தலை விதியோ அல்லது அதிர்ஷ்டமோ எனக்குத் தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் விவசாயத்தைக் காட்டிலும் எனக்கு அதிகமாக விவசாயத்தில் அனுபவம் இருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக சொல்ல முடியும். இந்த விஷயத்தில் விவசாயிகளை கலந்து, ஒரு மகா நாடு கூட்டி முடிவு செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது பி. டி. பி. டி. மந்திரியாக இருக்கும் ஸ்ரீ கக்கனாஜ் அவர்களுடன் எல்லா கிராமங்களுக்கும் போயிருக்கிறோம். தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கூட்டி காரியதரிசி ஸ்ரீ பி. எஸ். ரங்கசாமி நாயுடு அவர்களுடனும் பல கிராமங்களுக்கு சென்றிருக்கிறோம். விவசாயிகளை அப்பொழுது கேட்டபொழுது 10 நாட்கள் கழித்து தண்ணீர் விநியோகத்தாலும் பரவாயில்லை என்று சொன்னார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இதைப்பற்றி சொல்லும்போது எனக்கு ஒருவிஷயம் ரூபகத்துக்கு வருகிறது. ஒரு தகப்பன் மரணத் தருவாயிலிருக்கும்போது தன் மகனைக் கூப்பிட்டு சில விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். தனக்கு ஒருவர் 2,000 ரூபாய் கைமாற்றாக கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னதை மகன் குறித்துக்கொண்டான். இன்னொருவர் 2,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது அதையும் மகன் குறித்துக்கொண்டான். மூன்றாமவர் தனக்கு 1,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னதையும் அவன் குறித்துக்கொண்டான். ஆனால் தகப்பன் “தான் ஒருவனுக்கு 500 ரூபாய் கடன் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொன்ன போது மாணத்தருவாயில் இருக்கும் தகப்பனுக்கு புத்தி கேட்டுப் போச்சு என்று சொன்னான்.

கீழ் பவானி திட்டத்தின் மூலம் எந்தெந்த செளகரியங்கள் உண்டோ அவைகளை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, கடமை என்று சொல்லும்போது, “சர்க்காருக்கு புத்தி கேட்டுப் போச்சு, அமைச்சர்களுக்கு புத்தி கேட்டுப் போச்சு, சர்க்கார் கொள்கை தவறு” என்று சொல்வது நல்லது அல்ல. கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் இருக்கும் பொது மக்களையும்; விவசாயிகளையும் கலந்து ஆலோசித்த பிறகு தான் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொடிவேரி அணையிலிருந்து கிடைக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு 1947-ம் வருஷத்திலிருந்தே இரு போகம் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. எனக்கு அதிக நிலங்கள் கிடையாது. எனக்கு 20 அல்லது 25 ஏக்கர் நிலம் தான் இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் இவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது நண்பர் சொல்வது சரியல்ல.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member making a speech or personal explanation?

SRI M. JAGANNATHAN : Is it in order for the hon. Member who has just now spoken to go on making a long speech in the name of personal explanation and narrating a grandmother story, thereby wasting the time of the House?

[1st April 1958]

Mr. SPEAKER: It is perfectly in order. The length of the personal explanation depends upon the Chair allowing it. The Chairman allowed it as relevant.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன்பாக பிரேரேயிக்கப்பட்டிருக்கும் மானயத் திற்கு எதிராக பிரேரேயினை செய்யப்பட்டிருக்கும் லெட்டுப் பிரேரேயினை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் கவர்னர் பதவி, கவர்னர் ஜெனரல் பதவிகள் ஒரு காலத்தில் மிகவும் கேவலமானதாக கருதப்பட்டு வந்தது. சாதாரணமாக மக்களுக்கு இந்த கவர்னர், கவர்னர் ஜெனரல் பதவிகளுக்கும் அந்தக் காலத்தில் சம்பந்தம் இராத ஒரு நிலைமை இருந்தது. அப்படிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் கருதப்பட்டார்கள். ஜன நாயக ஆட்சி நடைமுறையில் வரும் போது இவைகள் ஒழிக்கப்படும் என்று உறுதியாக நம்பியவர்களுள் நானும் ஒருவன். ஆனால் நமக்கு என்று நாம் ஒரு சொந்த அரசியல் அமைப்பை நிர்ணயிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தபோதுகூட, இந்த பதவிகளை ஒழிப்பதற்குப் பதில் முன்பு இருந்த அந்தஸ்து கொடுத்து நீடித்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் வருந்துவதற்குரிய விஷயம் என்று நான் நினைக்கிறேன். கவர்னர் பதவி சர்க்கார் தலைமைப் பதவி போல மிகவும் உன்னதமான பதவியைப் போல கருதப்படுகிறது. அப்படி கருத வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கவர்னரைப்பற்றி எதாவது விமரிசனம் செய்தால்கூட அப்படி செய்யக்கூடாது என்று சொல்லும் அளவுக்கு அந்தப் பதவி கருதப்படுகிறது.

ஆனால் கவர்னர் பதவியானது மிகவும் கேலிக்குரியதாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த கவர்னரைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையில் பேச நான் விரும்பவில்லை. கவர்னர் பதவி என்பது கேவலமான நிலைமையிலிருந்து இப்பொழுது கேலிக்குரிய தான் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. தேர்தலிலே வெற்றி பெறாமல் தோற்றவர்கள் உடல் நலம் கெட்டு இருப்பவர்கள், அரசியலில் முன்னுக்கு வரமுடியாமல் இருப்பவர்கள் இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு அது ஒரு அரசியல் புகலிடமாக அமைந்து இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க, பரிதாபத்துக்குரிய விஷயமாகும் என்று இந்த நாளில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட பதவிக்கு அதிகப்படியான பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த சபை எப்படியோ அனுமதித்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு ஒரு மார்க்கம் கண்டு பிடிக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கவர்னர் பதவிக்கு செலவிடும் பணத்தை வேறு எதாவது உபயோகமான வழியில் செலவிட்டால் உண்மையிலேயே மக்களுக்கு மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மந்திரிகள் சம்பளத்தைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மந்திரிகள் சம்பளம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏகமாக ஏறிவிட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். என்றைக்கொ கராச்சி காங்கிரஸ் மந்திரிகளுக்கு 500 ரூபாய் தான் சம்பளம் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்காக இப்பொழுது விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கும்பொழுது முன்பு சொன்னதுபோல் 500 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். அதை அப்படியே செய்ய வேண்டும் என்கிற அவசியமும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

11 விலைவாசி ஏற்றம் என்பது கனம் மந்திரிகளுக்கு மாத்திரம் அல்ல. அப்படித்தான் இப்போதுள்ள மந்திரி சபை கருதுகிறது என்று கேட்கிறேன். விலைவாசி ஏற்றம் என்பது மந்திரிகளுக்கு மட்டும் அல்ல, மற்ற எல்லோருக்கும் தான் இந்த விலைவாசி ஏற்றம். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் தான் இந்த விலைவாசி ஏற்றம். அவர்களுக்கு மட்டும் இந்த விலைவாசி ஏற்றம் இல்லாமல் போய் விட்டதா? அவர்களுக்கு எதாவது பண்டங்களையும், உணவு பொருள்களையும் வாங்கிக்கொடுக்க இந்த அரசாங்கம்

1st April 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

எதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? விலைவாசியின் ஏற்றத்தால் எந்த விதத்திலும் அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் எதாவது வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா? அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு எதாவது உணவு தானியங்களையும், வேறு உபயோகப்பொருள்களையும் அவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுத்து அவர்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் தங்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்கிற போது இப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குறைகளை தவிர்க்க முடியும் அல்லவா? யுத்த காலத்தில் ரயில்வேயில் வேலை பார்க்கக்கூடிய சிப்பந்திகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைச் செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். அதே மாதிரி ஏன் இந்த அரசாங்கமும் செய்துகொடுக்க முன் வரவில்லை? 1939-ம் வருஷத்திய விலைவாசி அடிப்படையில் அவர்களுக்கு பண்டங்களை சப்ளை செய்ய இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்குமேயானால் பஞ்சப்படி சம்பந்தமாக இப்படிப்பட்ட விவகாரங்கள் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். ரயில்வேயில் கொடுத்த அளவு கொடுக்காவிட்டாலும் அதற்குப் பிறகு விலைவாசிகளை நிர்ணயம் செய்து அந்த அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1939-ல் இருந்த விலைவாசியின் அடிப்படையில் புள்ளி விவரங்களை அனுசரித்து, அதற்கு தக்கபடி இப்பொழுதுள்ள விலைவாசிகளை அனுசரித்து அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு உணவு பொருள்களையும், உபயோகப்பொருள்களையும் இந்த அரசாங்கம் சப்ளை செய்வார்கள் என்று எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. அப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும்படியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது சொல்லுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது சர்க்கார் ஊழியர்கள் பேரில் அனாவசியமாக குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. அவர்கள் அரசியலில் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்றும், அரசியல் வாதிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் அவர்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. அது அனாவசியமான குற்றச்சாட்டு என்று தான் நான் சொல்ல வேண்டும். அப்படி அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவதானது அவர்களை உதாசீனப்படுத்துவதாகத்தான் ஆகிறது. இப்படிச் சொல்வதற்கு மந்திரி சபைக்கு துணிச்சல் ஏற்படுகிறதே தவிர அவர்கள் பேரில் குற்றம் சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. உண்மையில் அவர்களின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகள் திருப்தியாக வேலை செய்யக் வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குள்ள சம்பளத்தைக் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் சரியான படி தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய முன் வருவார்கள். அதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்றால், அதற்கு பட்ஜெட் அனுமதிக்கவில்லை யென்றால் அதைக் கிடைக்கப்பெறுவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு நல்ல ஆக்கப்பூர்வமான வேலையை துணிச்சலுடன் எடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி கல்விச் சலுகைகள் அந்த அளவில் கிராம அதிகாரிகளுடைய குழந்தைகளுக்கும் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். கிராம அதிகாரிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு போதிய அளவு கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் எனக்குத் தெரிய வருகிறது. இப்பொழுது கிராம அதிகாரிகள் எவ்வளவோ குறைவான சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போல் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்விச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கிராமப் பஞ்சாயத்து சம்பந்தமாக தேர்தலுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ரகசிய முறையில் இரண்டாந்தர தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் நடப்பதற்கு

[Sri P. S. Chinnadurai]

[1st April 1958]

முதல் நாள்தான் தேர்தல் அதிகாரி அபேட்சாபத்திரங்கனையும், சின்னங்களையும் அளிப்பார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. முதல் நாள் அபேட்சாபத்திரத்தையும் சின்னத்தையும் கொடுத்தால் அதைப்போய் எப்படி ஜனங்களிடத்தில் சொல்வது என்பது தெரியவில்லை. 24 மணி நேர அவகாசமானது போதுமா என்று கேட்கிறேன். அபேட்சாபத்திரத்தைப்பற்றியும் சின்னத்தைப்பற்றியும் ஜனங்களிடத்தில் போய்ச் சொல்ல முடியுமா? இதைப்பார்த்தால் பெயருக்குத்தான் ரகசிய வேண்டுமென்று முறை என்று வைத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. சரியான முறையில், பலன் அளிக் கும்படியான முறையில் ரகசிய தேர்தலை நடத்த வேண்டும். எப்படிப்பட்ட முறையில் நல்ல பலன் அடையலாமோ, அந்த முறையில் பஞ்சாயத்து தேர்தலை நடத்தவேண்டும். குறைந்தது பத்து நாட்களுக்குமுன்னதாகவாவது அபேட்சாபத்திரங்களை தாக்கல் செய்வதற்கும் சின்னங்களைக் கொடுக்கவும் அவகாசம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளை பரிசீலனை செய்வதற்கு குறைந்தது பத்து நாட்களாவது அவகாசம் வேண்டும். அப்படி அவகாசம் கொடுத்தால்தான் கிராமப் பஞ்சாயத்து தேர்தலை நடத்த முடியும், என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப் பற்றி மந்திரி சபை பரிசீலனை செய்து, யோசித்து ஒரு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல் நாள் சின்னங்களை அறிவிப்பார் என்ற முறையில் தேர்தல் நடைபெறுவது என்பது சரியல்ல, அப்படிப்போட்ட உத்தரவு சரியானது அல்ல என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாந்தர பஞ்சாயத்துகளின் தேர்தல் ரகசியமுறையில் தேர்தல் நடத்துவதில் பயன் அடையக்கூடிய முறையில் அதற்கு அவகாசம் கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் அநேகமாக நகரங்களைத் தவிர மற்ற தலைநகர காரியாலயங்களில், ஜில்லா தலைநகரம், தாலுகா தலைநகரம் போன்ற காரியாலயங்களில் சரியானபடி மேஜை நாற்காலிகள் கிடையாது. நல்ல நாற்காலி மேஜைகள் கிடையாது. அந்தக் குறையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தாசில்தார் காரியாலயத்தில் கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. நாற்காலிகள் இல்லாமல் இரண்டு மூன்று செங்கல்களை அடுக்கிவைத்து அதன் மேல் ஒரு பலகையைப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மேல் தான் உட்கார்ந்துகொள்ள வேண்டுமாம். ஜனநாயக காலத்தில் ஜனங்கள் வந்தால் அவர்கள் உட்காருவதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும். அப்படி பலகையைப் போட்டு வைத்திருப்பதால் எங்கே ஒடிந்து கிழே விழுந்துவிடுமோ என்று பயந்துகொண்டு உட்கார் முடியாமல் இருக்கிறது. இப்படி காரியாலயங்களில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல, ஆகவே எல்லா காரியாலயங்களுக்கும் நல்ல முறையில் மேஜை நாற்காலிகளையும் பெஞ்சுகளையும் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதற்கு அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.*

SRI M. D. RAMASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கனம் ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிர்வாகத் துறையில் சாதாரணமாக லஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது என்ற பேச்சு நிரந்தரமாகிக்கொண்டு வருகிறது. மக்கள் யாராகிலும் காரியாலயங்களுக்குச் சென்று தங்கள் வேலைகளை கவனித்துக் காரியாலயமென்று நினைத்தால் லஞ்சம் கொடுக்க தயாராக இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்ற ஒரு எண்ணம் மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு உணர்ச்சி மக்களிடத்தில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப்பற்றி இருக்கிறது. இதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. மறுக்க முடியாத நிலையிலும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு பல உதாரணங்களைக் கொடுக்கலாம். சமீபத்தில் சம்பவம் ஒன்று நடந்தது, அதைப்பற்றி குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் பி.டபிள்யூ.டி. டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு எஸ்டிமேட் அப்ரூவ் ஆக வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு மனு போடப்பட்டது. மூன்று நான்கு மாதங்களாகியும் அது பைசலாகவில்லை. அதன் பிறகு

1st April 1958]

[Sri M. D. Ramasami]

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் அங்கே போய் எக்சிக்யூட்டிவ் இஞ்சினியரைப் பார்த்து இதைப்பற்றி கேட்டார். அதற்கு அவர் “போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் சம்பந்தமாக பல வேலைகள் செய்வதாக இருக்கிறது, காரியஸ்தர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் அதைப் பற்றி கவனித்து பைசல் செய்யப்படும்” என்று சொல்லிவிட்டார். அதன் பிறகு இவர் திரும்பி வந்து பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களாகியும் அதைப்பற்றிய விவரம் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. பின்னும் வேறு ஒருவர் மூலம் அதைப்பற்றி போய் பார்த்ததில் என்ன தெரியவந்தது என்றால், அந்தக் குமால்தாவுக்கு ஏதாவது பணம் கொடுத்தால் ஒட்டிய அது சீக்கிரத்தில் பைசல் செய்யப்படமாட்டாது, சீக்கிரத்தில் அந்த பேப்பர் வெளியில் வராது என்று அவர் அறிந்து கொண்டு சொன்னார். அதன் பிறகு ஒரு நபர் அதற்குப் பணம் கொடுத்து பிறகு அந்தப் பேப்பர் வெளிவந்தது. இது கண்கூடாகப் பார்த்த காரியம். இன்னும் அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் “என்ன ஐயா. இது தெரியாதா. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தானே, ஏதாவது கவனித்தால் தான் பேபர்கள் வெளியே வரும்” என்றும் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இன்று நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. இப்படி நிர்வாகத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட ஊழல் மலிந்து கிடக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். பொதுவாக இந்த ஊழல் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகுதான் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற பேச்சு இருக்கிறது என்பதை கேட்க உண்மையிலேயே வருத்தமாக இருக்கிறது. இந்த அளவில் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்ற பேச்சு வருவதால், இது நமது சர்க்காருக்கு கௌரவத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதாக இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும், அரிஜன மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் சம்பந்தமாக ஒரு முறையை சர்க்கார் கையாண்டு வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிலிருந்தும் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புக்கள் வழங்கப்படுகிறது. மாகாண சர்க்கார் அவர்களும் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் ரூபிள் கேஷன் அப் வொர்க்குதான் ஏற்படுகிறது. மாகாண சர்க்கார் கொடுத்தாலும் அதை மத்திய சர்க்கார் பார்த்து பரிசீலனை செய்து தான் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அளவில் ஒரு வேலையைச் செய்வதற்கு இரண்டு அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். மாகாண சர்க்கார் சொல்லிய பிறகு அதை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்புவதால், மத்திய சர்க்கார் சொல்லுவதற்கு மாகாண சர்க்கார் மறுத்துச்சொல்லப்போவதில்லை. ஆகவே ஒரே வேலையைச் செய்வதற்கு இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஒரு மனுவை பரிசீலனை செய்வதற்கு இருவர் அவசியமில்லை. அதன்மூலம் அதிகப்படியான லாபமும் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்து ஒருவரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டால் போதும் என்று தோன்றுகிறது. அதுவுமன்றி மத்திய சர்க்காரிலே தனியாக சிப்பந்திகள் வைத்து அதற்காக ஏராளமான பொருள் செலவு செய்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்திலிருந்து வரும் மனுக்களை பரிசீலனை செய்யும்பொழுது அதற்கென்று தனியாக வேறு தகவல்களை வைத்து அவர்கள் பரிசீலனை செய்யப்போவதில்லை. அவர்கள் மாகாண அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தகவல்களின் பேரிலேதான் இந்த மனுக்களை பரிசீலனை செய்து சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். இரண்டு ‘இடத்திலே’ ஒரே மாணவனுடைய மனுவை பரிசீலனை செய்வதை நிறுத்தி, மத்திய சர்க்கார் இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்தப் பணத்தை மாகாண சர்க்காரிடமே கொடுத்துவிட்டால், வேண்டுமானால் இங்கு இருக்கும் சிப்பந்திகளை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு, இந்த மாகாண அதிகாரிகளே மாகாண ரீதியிலே இந்த ஸ்காலர்ஷிப்பை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்தால் தொந்தரவு குறைவாக இருக்கும், சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்காக செய்யும் செலவும் குறையும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்காலர்ஷிப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அவர்களிடம் இருக்கும் தகவல்கள் மட்டுமல்ல,

[Sri M. D. Ramasami]

[1st April 1958]

பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகளையும் கவனித்து ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்குவதற்கு வசதியும் இருக்கிறது. அதே வசதி மாகாணத்திலும் இருக்குமானால், அதை பரிசீலனை செய்யக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு மாகாண சர்க்காரிடத்திலேயே இருக்குமானால் ஒரே இடத்திலேயே இந்த மனுக்களை பரிசீலனை செய்யலாம். அதனால் பல நன்மைகள் ஏற்படும். ஆகவே, ஸ்காலர்ஷிப் மனுக்களை மத்திய சர்க்காரிலும், மாகாண சர்க்காரிலும் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் பரிசீலனை செய்வதை நிறுத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் இதற்காக கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை மாகாண ரீதியிலே கொடுக்கும்படி மாகாண சர்க்காருக்கே அளித்துவிட்டால், மாகாண சர்க்கார் கல்லியின் தராதரத்தை அனுசரித்து, நிலைமையை அனுசரித்து ஒரே இடத்திலேயே இந்த மனுக்களை பரிசீலனை செய்து ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்குவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கல்வி இலாகா நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு எலிமெண்டரி பாடசாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் கூட, முன்னாலில் ஸ்தலத்திலுள்ள கல்வி அதிகாரி அந்தக் கிராமத்திற்கு பள்ளிக்கூடம் தேவையா இல்லையா என்பதை யோசித்து ஜில்லா கல்வி அதிகாரிக்கோ அல்லது 'Divisional Inspector of Schools' சிபார்சு செய்வார். பிறகு அந்த லெவலில் உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு வசதியாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கிராமங்களில் கூட சமுதாய பிணக்குகள், அரசியல் பிணக்குகள் எல்லாம் கல்வி ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கூட நுழைந்துவிட்டன. இதன் காரணமாக கல்வி அதிகாரிகள் முடிவான் அதிகாரம் செலுத்த முடியவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மந்திரி சபையை எதிர்ப்பார்க்கும் அளவிலே நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக, ஒரு கிராமத்தில் உண்மை மையிலேயே பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்தால் கூட எத்தனையோ விதமான சக்திகளுக்கு மத்தியிலே யாருக்கு செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்கள் கேட்கிறால் உண்டு, மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்ற முறையில் அங்கே பள்ளிக்கூடம் ஏற்படவேண்டிய நிலைமை நிலவி வருகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பள்ளிக்கூடம் ஒரு கிராமத்திற்கு அவசியமா இல்லையா என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்யக்கூடிய யோக்கியதை கல்வி அதிகாரிகளுக்குத்தான் இருக்கிறது என்ற அளவுக்கு இருந்தால்தான் நேர்மையான முறையில் பள்ளிக்கூடம் தேவையா, இல்லையா என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்து கல்வி அதிகாரிகள் முடிவு செய்யமுடியும். அப்படியில்லாமல் எல்லா விதமான கட்சி பேதங்களும் சச்சரவுகளும் உள்ளே நுழைந்துவிட்டால், உண்மையாகவே தேவையாக இருக்கும் கிராமங்களில் கூட பள்ளிக்கூடம் நிறுவப்படாமல் போகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையை சர்க்கார் மாற்ற வேண்டும். ஒரு இடத்தில் பள்ளிக்கூடம் அவசியமா, இல்லையா என்பது பற்றி முடிவு செய்யும் அதிகாரம் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு மட்டும்தான் இருக்க வேண்டும். அதில் வேறு யாரும் தலையிடக்கூடாது என்ற அளவுக்கு நிலைமை சீர்த்திருந்திருந்தால்தான், உண்மையிலேயே தேவையாக இருக்கும் இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் இந்த மாகாணம் முழுவதும் நிறுவமுடியும் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் முக்கியமான கொள்கை சோஷலிஸ கொள்கை. அதிலும் ஆவடியில் உற்பத்தியான சோஷலிஸம். அந்த சோஷலிஸம் இந்த மாநிலத்தில் எந்த வகையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதை இந்த சட்டமன்றத்தின் முன்னால் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாளுக்கு நாள் நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள பணக்காரர்கள், மேலும் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை நாளுக்கு நாள் ஏழை ஆகிக்கொண்டு

[1st April 1958]

[Sri S. M. Annamalai]

போகிறான். இந்த அளவில் சோஷலிஸமானது நமது மாநிலத்தில் அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய மாநிலசர்க்காரின் மத்திய சர்க்கார் பிடியில் இருந்துகொண்டு, மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரை கலக்காமலேயே, இவர்களுடைய ஆலோசனையை கேட்காமலேயே போடுகின்ற உத்தரவுகள் அனைத்துக்கும் அப்படியே கட்டுப்பட்டு, அவர்கள் இடுகின்ற உத்தரவுகளை சிரமேற்கொண்டு அப்படியே நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்றிரண்டு சொல்லுவேன். உணவைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்கார் இன்மேல் அரிசியை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தாமல் கோதுமையை உபயோகப்படுத்தினால் போதும் என்று சொன்னார்கள். சென்னை சர்க்காரை கேட்காமலேயே அவர்கள் அங்கு இருந்து இம்மாதிரி உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். இங்கு இருக்கும் அமைச்சர் உடனடியாக அதை சிரமேற்கொண்டு “நாங்கள் இன்மேல் நியாய விலை கடைகளில் கூட கோதுமையை உபயோகப்படுத்தப் போகிறோம், அரிசியை உபயோகப்படுத்தவில்லை” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதுபோலவே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ரிபேட்டை இந்த சர்க்காரை கலக்காமலேயே மத்திய சர்க்கார் குறைத்துவிட்டார்கள். இந்திய நாட்டிலேயே ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பாகம் இந்த மாகாணத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் ஒரு மாநிலத்தை ஒரு சிறிதும் கலந்து ஆலோசிக்காமல் அவர்களுக்கு கொடுத்த ரிபேட்டை குறைத்து விட்டார்கள். அன்றைக்கு ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்தபொழுது கூட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் : “எனக்குத் தெரியாமலே குறைத்து விட்டார்கள்” என்று அமைச்சர் அவர்களே குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த அளவில் மாநில சர்க்காருடைய அதிகாரமானது மத்திய சர்க்காரின் பிடியில் இருந்துகொண்டு, இது ஒரு பொம்மை ஆட்சியாக நடந்துகொண்டு வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கின்றனர். அப்படி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் வரும்பொழுது அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களுக்கு, மாவட்ட காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு “நாங்கள் வருகிறோம், தயாராக இருங்கள்” என்று முன்கூட்டியே அறிக்கை அனுப்பி விடுகிறார்கள். அன்றாக ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்பொழுது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் : “நாங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சுற்றுப்பிரயாண அறிக்கையை அனுப்புகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ஏன் காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர்களுக்கு மட்டும் அனுப்ப வேண்டும்? மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களுக்கு ஏன் அனுப்பக் கூடாது? மாற்றுக் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அறிக்கை அனுப்புகிறோமே போதாதா என்று சொல்லுகிறீர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக்கூடத்தான் அனுப்புகிறீர்கள். ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் அனுப்பவேண்டும். ஏன் இந்த பாரபட்சம் காட்டவேண்டும்? “நாங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் வருகிறோம், மாற்றுக் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வரவேண்டாம் என்று சொல்லுங்கள். அதுதான் ஜனநாயகம், சமத்துவ முறை என்று சொல்லுங்கள்.” நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். அதைவிட்டுவிட்டு ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களுக்கு அனுப்பிவிட்டால், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அமைச்சர்களுடன்கூட இருந்துவிட்டு, மறு நாள் மாவட்டத்திலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்க்கிடம் சென்று “எனக்கு அமைச்சரைத் தெரியும். மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லுவது நியாயமாக இருந்தாலும் இல்லை என்று விட்டு விடுங்கள், நாங்கள் சொல்லுவதைத்தான் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்” என்று அது கார தோரணையுடன் சொல்லுகிறார்கள். இதற்காகத்தான் நாள் இந்தக் கேள்வியை இந்த சட்டமன்றத்தில் கேட்டேன். நிதி அமைச்சராக இருக்கக் கூடியவர் சட்டம் தெரிந்தவர், வக்கீல் தொழிலில் பயிற்சி பெற்றவர். அவர் போடுகின்ற சட்டங்களெல்லாம் உயர் நீதி மன்றத்தில் போய் உடைபடுகின்றன. உண்மையிலேயே அவர் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு போடுகிறார், அல்லது அதை மக்கள் நல்ல முறையில் அனுபவிக்கக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயத்தை

[Sri S. M. Annamalai]

[1st April 1958]

11-20
a.m.

வைத்துக்கொண்டு சட்டம் இயற்றுகின்றாரா என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆட்சி இந்த ஆட்சியாளர்கள் போடும் நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டங்கள் நிதி மன்றங்களில் நின்றனவா? இல்லையே! இவர்கள் போடும் சட்டங்கள் அந்த மாதிரி இருக்கின்றன. மேலும், கனம் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஆங்காங்கே தரப்படும் மனுக்கள் சரிவரப் பரிசீலிக்கப்படுகின்றனவா? இல்லையே! மந்திரிகள் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படும் மனுக்களை வாங்கி அப்படியே மாவட்ட அதிகாரிகளிடம் கொடுத்துவிட்டு பேசாமல் திரும்பி வந்துவிடுகிறார்கள். கொடுக்கப்பட்ட மனுக்களில் ஒன்றிற்குக்கூட பதில் வருவதில்லை. மக்கள் நன்மையடைய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடன் கனம் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருந்தால், மக்கள் அவர்களிடம் கொடுக்கும் மனுக்களை அவர்கள் சரிவரப் பரிசீலனை செய்து அனுகூலமான பதிலையோ பிரதி கூலமான பதிலையோ அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கவேண்டும். ஒரு மனு கூடப் பரிசீலிக்கப்படுவதில்லை. அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஆங்காங்கே சில கட்டிடங்களைத் திறக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே சென்றவர்கள் எப்படி சும்மாத் திரும்ப முடியும்? ஆகவே சிலர் அவர்களை ஏதாவது கட்டிடங்களைத் திறக்கச் சொல்கிறார்கள் அவர்கள் புதிய கட்டிடங்களைத் திறக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் பழைய கட்டிடங்கள் மூடப்பட்டு விடுகின்றன. அவைகளை கனம் அமைச்சர்கள் திறக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் அங்கே வருவதற்கு கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் அதுவரை இயங்கி வந்த ஆஸ்பத்திரி மூடப்படும். அமைச்சர் அங்கே வரும் போது அதைத் திறந்து வைப்பார். பழைய கட்டிடம் மூடப்பட்ட பிறகு, மந்திரி வந்து அதைத் திறந்து வைப்பார் என்று விளம்பரம் செய்யப்படும். அதற்குப் பிறகு கனம் மந்திரி வந்து அதைத் திறந்து வைப்பார். (சிரிப்பு). கனம் மந்திரிகளைக் கூப்பிட்டு கட்டிடங்களைத் திறக்கச் சொல்லும் பண்பை அவர்கள் இவ்வாறு வளர்க்கிறார்கள். கனம் மந்திரிகள் இந்த மாதிரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நம் மாநில N.G.O's. அவர்களுடைய பலவிதமான குறைகளை, ஆங்காங்கு கூட்டங்கள் போட்டு தெரியப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்தே, மத்திய சர்க்காரில் வேலை பார்க்கும் ஒரு பியூன் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறானோ அவ்வளவு சம்பளம்கூட இந்த மாநில சர்க்காரில் வேலை பார்க்கும் ஹெட் கான்ஸ்டபிலோ, Lower Division Clerk-ஓ வாங்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. கனம் நிதி அமைச்சரிடம் நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன், கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR : On a point of order, Sir, இங்கு நடக்கும் ஆட்சி பொம்மை ஆட்சி என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் பொம்மைகள் அல்ல. அவர் அவ்வாறு சொன்னது இந்த சபையின் அங்கத்தினர்களின் மதிப்பைக் குறைப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகையால் அவர் அவ்வாறு சொன்னதை வாபஸ் வாங்குவாரா?

MR. SPEAKER : அவ்வாறு அவர் கூறியது, அதாவது பொம்மை என்ற வார்த்தையை உபயோகித்தது தவறு அல்ல.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பொம்மையுடன் பழகுவதற்குக் கொடுக்கப் பற்றித்தான் ஞாபகம் இருக்கும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : நான் கனம் நிதி அமைச்சரை தாழ்மையுடன் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்காக கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வாங்கும் சம்பளத்திற்கும் இம்மாநில சர்க்கார் ஊழியர்கள் வாங்கும் சம்பளத்திற்கும் இவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது நியாயமா? நான் கனம் நிதி அமைச்சர் கனம் முதல்

1st April 1958]

[Sri S. M. Annamalai]

அமைச்சரிடம் “ நான் தங்களைவிட அதிகம் படித்தவன். ஆகையால் எனக்கு ரூ. 1,000 சம்பளம் இருக்கட்டும். உங்களுக்கு ரூ. 500 சம்பளம் போதும்.” என்று சொன்னால் கனம் முதலமைச்சர் அதற்கு ஒத்துக் கொள்வாரா! கனம் முதலமைச்சரிடம் அவ்வாறு சொல்வதற்கு கனம் நிதி அமைச்சருக்கு தைரியமாவது வருமா?

MR. SPEAKER : இந்த உதாரணம் நன்றாக இல்லையே! அவ்வாறு செய்வது, ஒரு அமைச்சர் இன்னொரு அமைச்சரைக் குறைவு படுத்துவதாகத் தான் இருக்கும். ஆகவே இப்படிப் பேசக் கூடாது.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் அமைச்சர் எவரையும் குறைவு படுத்த வேண்டுமென்ற கேட்ட எண்ணத்துடன் நான் அவ்வாறு பேசவில்லை. அப்படிப்பட்ட கேட்ட எண்ணம் எனக்கு இல்லை.

MR. SPEAKER : கேட்ட எண்ணம் இல்லாவிட்டாலும்கூட அவ்வாறு பேச வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களையும் இம்மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, படிப்பும், தரமும், வேலை அளவும், வேலைத் திறனும் இரு சர்க்கார்களின் ஊழியர்களுக்கும் சமமாக இருப்பதையும், சம்பளத்தில் மட்டும் இவர் களிடையே வித்தியாசம் இருப்பதையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்? கனம் அமைச்சர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இம்மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களின் குறைகளை ஓரளவாவது தீர்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இம்மாநில மின்சார ஊழியர்கள் தங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாநிலத்தில் எப்பக்கம் பார்த்தாலும் கொந்தளிப்பு காணப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் மின்சார ஊழியர்களின் சம்பளம் போதவில்லை என்ற கொந்தளிப்பு. இன்னொரு பக்கத்தில் N.G.O. க்களிடையே கொந்தளிப்பு. மற்றொரு பக்கம் ஆசிரியர்களின் சம்பளம் போதவில்லை என்ற கொந்தளிப்பு. ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சரோ, இந்த ஊழியர்கள் மாற்றுக் கட்சிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டால், உண்மையிலேயே வீழ்ச்சியடைவார்கள் என்று இச்சபையின் மூலம் தாம் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நாங்கள் இப்பிரச்சனையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஆனால், நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமையை அவர்கள் விட்டு வைக்க வேண்டாம் என்று கனம் மந்திரிகளிடம் தாழ்மையுடன் கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI M. JAGANNATHAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, “ ஒழிக லஞ்சப் பேய் ” என்ற கருத்தை வலியுறுத்தவும் (சிரிப்பு) இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கவும் நான் முன் வந்துள்ளேன். நம் மாநில சர்க்காரின் எந்த இலாகாவிலும்—Secretariat level-ல் இருக்கும் நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்ல நான் முன்வரவில்லை, District level-ல் இருக்கும் நிலைமையைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறேன். இப்போது லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. District level-ல் இருக்கும் எந்த ஒரு ஆபீஸையாவது எந்த ஒரு இலாகாவையாவது எடுத்துக்கொண்டாலும், அதில் லஞ்சம் என்ற பேய் தலைவிசித்துத் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கமுடியும். நிதி மன்றங்களில் கூட லஞ்சம் அதிகமாக வளர்ந்து வருகிறது என்று நான் மிகுந்த வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சதாரணமாக, ஸப் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளில் கூட லஞ்சம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு குற்றவாளியை ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவு போட்டாலும், அந்தக் கோர்ட்டில் இருக்கும் Head Clerk அந்த உத்தரவை உடனடியாக நிறைவேற்றுவது கிடையாது. காலே 11 மணிக்கு மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவு போட்டால், Head Clerk அவசியமான தஸ்தாவேஜிகளை எழுதித் தயாரித்து அவைகளை ஜெயில்

[Sri M. Jagannathan]

[1st April 1958]

வார்டனுக்கு அனுப்பி ஜெயிலில் இருக்கும் குற்றவாளியை வெளியே அனுப்புவதற்கான நடவடிக்கையை, மாலை 5 மணி வரையில் எடுப்பதில்லை. குற்றவாளியிடமிருந்தோ, அவருடைய உறவினர்களிடமிருந்தோ அல்லது நண்பர்களிடமிருந்தோ ஏதாவது பணம் கிடைத்தால் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அவரை வெளியே அனுப்பலாம் என்ற எண்ணத்தில் Head Clerk இப்படிச் செய்கிறார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, அந்தக் குற்றவாளியிடமிருந்து வக்கீலுக்கு 5 ரூபாய் பீஸ் கிடைத்தாலும், Head Clerk-க்கு 10-15 ரூபாய் கிடைத்தால் தான் குற்றவாளி ஜாமீனில் விடுதலையடை முடி கிறது.

MR. SPEAKER : How is the Hon. Minister responsible for this? The discussion must be relevant.

*** SRI M. JAGANNATHAN :** The Hon. Minister has control over the Department. He has to exercise supervision in or order to see that corruption is put an end to. Only in that respect, I am referring to this, Sir.

நீதி மன்றங்களில்கூட இம்மாதிரியான நிலைமை இருப்பது ரொம்பவும் வருத்தத்தக்க விஷயம். மேலும், ஒரு குற்றவாளிக்கு சம்மன் கொடுப்பதற்கு உத்தரவு போடப்பட்டால், அங்குள்ள clerk-கள், அவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு ரூபாய் கொடுத்தால் தான், சம்மன் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், இதைவிட வெட்கப்படத்தக்க கேவலமான நிலை வேறெதுவும் கிடையாது. இந்த ஆட்சியாளர்கள் எண் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடப்பதை கவனிக்காமல் லஞ்சத்தை ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் வளர விட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் பார்க்கும் போது, இவர்களுக்கு நிர்வாகத் திறமை குறைவாக இருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு நாம் வர வேண்டியிருக்கிறது.

மேலும், ரெவினியூ இலாகாவிலும் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. நில மில்லாத ஒரு சாதாரண ஏழை விவசாயி ஏதாவது புறம்போக்கு நிலத்தை தனக்கு ஆர்ஜிதம் செய்துகொள்ள விரும்பினால், அவன் முதலில் கிராம உத்தியோகஸ்தருக்கு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவன் மனியாரருக்கோ கணக்குப்பிள்ளைக்கோ லஞ்சம் கொடுத்தால் தான் அவர் அவனுடைய மனுவை மேலதிகாரிக்கு சிபாரிசு செய்வார். இந்த லஞ்சம் அத்துடன் நின்று விடுவதில்லை. கிராம உத்தியோகஸ்தருக்கு மேல் இருக்கும் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு 20-30 ரூபாய் கொடுத்தால் தான் அந்த மனுவை அவர் சிபாரிசு செய்வார். அதற்குப் பிறகு தராதாரத்தருக்கு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி எந்த இலாகாவிலும், உத்தியோகஸ்தர்கள், லஞ்சம் வாங்குவதையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்தால், அரசாங்க நிர்வாகத் துறையில் நாணயமும் கண்ணியமும், சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு, நம் மாநிலத்தில் மிகவும் குறைந்து வருகின்றன என்ற முடிவுக்குத் தான் நான் வர வேண்டியிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே மிகமிக வருத்தத்தக்கது. இந்த நிலைமையை சர்க்கார் மாற்ற வேண்டும். சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, ஒவ்வொரு இலாகாவில் இருக்கும் நிலைமையையும் சரிவரப் பரிசீலனை செய்து, தகுந்த வழி வகைகளைக் கண்டு பிடித்து லஞ்ச ஊழலை அறவே ஒழிக்க முன்வர வேண்டும்.

இப்பொழுது ஏதேர் அவர்கள் Anti-corruption Committee என்று ஒன்று போட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், அந்தக் கமிட்டி உண்மையிலேயே செயல் படுகிறதா என்று பார்த்தால், அதைப் பற்றி நாம் அவ்வளவு பெருமையாகப் பேசுவதற்கில்லை. லஞ்சத்தை ஒழிக்கும் அந்தக் கமிட்டியானது இதுவரையில் நல்ல முறையிலே செயலாற்றி, லஞ்சத்தைக் கையாளுகிற உத்தியோகஸ்தர்களை எந்த இலாகாவிலாவது கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களா? கண்டு பிடித்து தண்டனை விதித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. ஆகவே, இந்தக் கமிட்டி பெயரளவில் இருக்கிறதே தவிர, "நாங்கள் லஞ்சத்தை

1st April 1958]

[Sri M. Jagannathan]

வளரவிடவில்லை, லஞ்சத்தை தடுப்பதற்கு கமிட்டி நியமனம் செய்திருக்கிறோம், அது தீவிரமாக வேலை செய்கிறது" என்று சர்க்கார் தரப்பிலே பொதுமக்களுக்கு ஒரு கண் துடைப்பு விஷயமாக அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்காகத் தான் இந்தக் கமிட்டி நியமனம் செய்திருக்கிறார்களே தவிர, அந்தக் கமிட்டி உண்மையிலேயே செயல்படுகிறதா, லஞ்ச ஊழலைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறதா, அதிகாரிகளை இதுவரை தண்டிக்கச் செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. ஆகவே, இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்திச் சொல்வது என்ன வென்றால், சர்க்கார் லஞ்சத்தை இம்மாதிரி வளர விட்டுக் கொண்டு போனால் அது நம்முடைய பொது வாழ்க்கையில் ஒரு பயங்கரமான, அபத்தான நிலைமையை உண்டு பண்ணிவிடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இங்கிருக்கும் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு எதிர்காலத்திலேயே மக்களுடைய சபீட்சத்திலேயும் நல் வாழ்விலேயும் நல்லெண்ணம் இருக்குமானால், அவர்கள் இந்த லஞ்சத்தை எல்லா இலாகாக்களிலிருந்தும் ஒழிப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கனம் அமைச்சர்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலே பல இடங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். ஆங்காங்கே அவர்களுக்கு அழைப்புடன் வருகின்றன என்ற பெயரால் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். இப்படி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதனால் ஓரளவு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பேசப்பட்ட போதிலும் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அது மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக ஓரளவு தீமையையும் செய்கிறது என்பது தான். என்னென்றால், அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள், ஒரு அமைச்சர் ஒரு இடத்திற்கு விஜயம் செய்தால், அந்த அதிகாரிகளெல்லாம் அமைச்சர்களைப் புடை சூழ்ந்துகொண்டு போவதற்கு தங்களுடைய வேலைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு அங்கே வந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய நிர்வாகமானது மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக பார்க்கப்போனால் போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு அமைச்சர் ஒரு இடத்திற்குப் போகிறார் என்றால் அந்த அமைச்சர் போகிற வழியிலே காலை முதல் மாலை வரையில் போலீஸ்காரர்களெல்லாம் வரிசையாக காங்கிரஸ் நிர்வாகவக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெய்யிலில் பட்டினியிலும் பசியிலும் அங்கேயே நின்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்—மந்திரி போனாலும் சரி, போகாவிட்டாலும் சரி. போலீஸ்காரர்கள்—பாவம்—மிகவும் கஷ்டத்தோடு அந்த வழி முழுதும் வரிசையாக நின்று காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். போலீஸ்காரர்களுடைய வழக்கமான கடமை (regular duty) யிலிருந்து இம்மாதிரி அடிக்கடி அவர்கள் திருப்பப்பட்டால், எப்படி அவர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய முடியும்? குற்றங்களைக் கண்டு பிடித்து, குற்றவாளிகள் மீது கேஸ் போட்டு, நீதிமன்றங்களுக்கு அந்த வழக்குகளை எடுத்துச்சென்று குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை வாங்கித் தருவது தான் போலீஸ்காரர்களுடைய கடமை. அதை விட்டு விட்டு நாளுக்கு நாள், வருஷத்திற்கு வருஷம், மாதத்திற்கு மாதம் மந்திரிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், போலீஸ் காரர்கள் வீதியிலும் தெருவிலும், ரோடுகளிலும் நிறுத்தி வைக்கப்படுவார்களானால் எப்படி போலீஸ் நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறும்; எப்படி குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிப்பார்கள்? ஆகவே, மந்திரிகள் இம்மாதிரி சுற்றுப்பிரயாணங்களைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றியமையாத காரணங்கள் இருந்தாலொழிய அடிக்கடி இம்மாதிரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது விரும்பத் தக்க விஷயம் அல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கனம் தலைவர் அவர்களே, மந்திரிகளைப் 11-35 பற்றிய இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீது பேசும்போது, இங்கே எட்டு a.m. மந்திரிகளும் இருக்கவேண்டியதிருக்க, இரண்டே இரண்டு மந்திரிகள்

[Sri A. V. P. Asaithambi]

[1st April 1958]

மாத்திரம் அமர்ந்திருப்பதானது மிக மிக வருந்தத்தக்கது என்று நான் கருதுகிறேன். பொதுவாக, இந்த மான்யத்தின் மீது பேசிய அங்கத்தினர் களில் பெரும்பாலோர் இந்த அரசாங்கம் நிர்வாகத் திறமைக் குறைவாக இருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார்கள். நான் நினைக்கிறேன் இந்த அரசாங்கத்திலே பொதுவாக நிர்வாகத் திறமைக் குறைவு இருப்பதற்குக் காரணம், எட்டு மந்திரிகளுக்குள்ளே மாத்திரம் இந்த நிர்வாகம் சமூன்று கொண்டிருப்பதுதான். இந்த எட்டு மந்திரிகளை—பணம் போனாலும் போகிறது என்று கருதி—16 மந்திரிகளாகப் போட்டு, இலாகாக் களை இன்னும் சம பங்காகப் பிரித்துக்கொண்டு வேலை நடக்கும் என்று சொன்னால், எவ்வளவு அதிகமான செலவாகிறதோ, அதற்குமேல் லாபம் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏன் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், கேள்வி நேரத்தின்போது இங்கே அங்கத்தினர்கள் பல கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்கு அடிக்கடி கோபம் கூட வருகிறது—சுற்றிச் சுற்றி வளைத்து வளைத்துக் கேள்வி கேட்கிறார்களே என்று. இந்த இலாக்காக்களை இன்னும் சில பல மந்திரிகளைப் போட்டு அவர்களுக்கெல்லாம் பிரித்துக்கொடுத்து, அது சம்பந்தப்பட்டவைகளில் அவர்கள் பதில் சொல்லும்படியான நிலைமை வருமானால், சில மந்திரிகள் பதில் சொல்வதற்குத் தினதுகிற தன்மை மாறும். எனவே, செலவு எவ்வளவு ஆனாலும் பரவாயில்லை என்பதை வைத்து மந்திரிகளுடைய எண்ணிக்கையை தயவு செய்து கூட்டும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் ஒன்றும் மந்திரியாவதற்கு அபிவிருத்தி போடவில்லை. (சிரிப்பு.) மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சான்ஸ் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது. கிடைத்தால் நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை.

பொதுவாக ஒவ்வொரு மந்திரியினுடைய இலாகாவையும் பற்றிச் சொல்லலாம். உதாரணமாக போலீசுத் துறை அமைச்சர் கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் அதிகம் ஊழல் இருக்கிறதென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். போலீஸ் இலாகாவானது கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கைக்கு மாறி, இந்த மந்திரி சபை பிரியட்டிலே, வந்ததிலிருந்து நாம் பார்க்கிறபோது, இந்த நாட்டிலே எங்கேயும் அமைதி நிலவுவதாக நாம் சொல்ல முடியவில்லை. ஒன்று போனால் ஒன்று வந்துகொண்டே இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டில் அமைதிக்குறைவு அடுத்து அடுத்து ஏற்படுகிறது. இந்த அமைதிக்குறைவுக்கு இருக்கக்கூடிய காரணங்களை நாம் அலசிப்பார்த்தோம் என்று சொன்னால் மந்திரியவர்கள் இம்மாதிரி நடந்துகொண்ட பொறுப்பற்ற முறைதான் அதற்குக் காரணம் என்பதை நாம் பல இடங்களிலே கண்டிருக்கிறோம். இந்த இடத்திலேயும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பல சமயங்களிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக கோடம்பாக்கம் விசாரணை நடக்கிறது. அதைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், இம்மாதிரியான ஊழல்கள் நடக்கிறபோது மந்திரிகள் கடைப்பிடிக்கிற கொள்கை என்னவென்று பார்த்தால், போலீஸ் அமைச்சருடைய இலாகாவிலே ஒன்று இரண்டு அல்ல. முதுகுளத் தூரில், சென்னையில் ஜனவரி 3-ந்தேதி, இப்பொழுது அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திலே ஒன்று இம்மாதிரி வரிசையாக ஒன்றின்மேல் ஒன்று நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கோடம்பாக்கம் விஷயத்திலும் ஒரு குற்றச்சாட்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலைமைகளிலே மந்திரி என்ன செய்யவேண்டும்? மற்ற இடங்களில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? அரியலூரைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ ஒரு ரயில் கவிழ்ந்தது, உடனே மந்திரி ராஜீனாமா செய்தார். அங்கே மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஏதோ இன் ஷூரன்விலே ஊழல் செய்தார் என்பதற்காக உடனே டி.டி. கேயை இங்கே அனுப்பிவைத்துவிட்டார்கள். ஆனால், பக்தவத்சலம் அவர்கள் இன்னும் போகவே காணோம். இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். அது தான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் லண்டனிலே அதிகாரி ஒருவரை கன்னத்தில் அடித்துவிட்டதற்காக வேண்டி, ஹோம் இலாகாவின் பொறுப்பாக இருக்கும் ஒருவர் பதவியை ராஜீனாமா

1st April 1958]

[Sri A. V. P. Asaithambi]

செய்திருக்கிறார். இங்கே யாரால் ஒருவருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டதோ அந்த சாதாரண அதிகாரியை சஸ்பெண்டு செய்து வைத்து விசாரணை நடத்துங்கள் என்று சொன்னால், அதைச் செய்வதில்லை. இந்த நிலைமையிலே இருக்கிறது இங்கே.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது போலீஸ் மான்யத் திலே பேசியாகிவிட்டது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஒவ்வொரு இலாகாவையும்பற்றி பேசுகிறேன்.

MR. SPEAKER : போலீஸ் மான்யத்தில் பேசியாய்விட்டதை, இந்த மான்யத்தில் பேசி என்ன பிரயோஜனம்?

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்த மந்திரிகள் ஒவ்வொருவரைப்பற்றியும் எடுத்துக்கொண்டு பேசினோம் என்று சொன்னால் எனக்கு முன்பு பேசினவர்கள் சொன்னார்கள், மந்திரிகள் போகிற இடங்களிலெல்லாம் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக மக்களுடைய பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை சில சமயங்களிலே அமைச்சரிடத்தில் கேட்டால் ஒருவேளை “நான் கட்சிப் பிரசாரத்திற்குப் போகும்போது அம்மாதிரி செய்வது கிடையாது” என்று சொல்லலாம். ஆனால், குறிப்பாக நான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரைக் கேட்கிறேன்—மதுரையில் கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவரும், முதலமைச்சரும், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் எல்லோரும் பேசினார்கள். இது சர்க்காரிலே பணம் வாங்கிக்கொண்டு வந்ததா? அல்லது பணம் வாங்காமல் வந்ததா? என்று தயவு செய்து அவர்கள் விளக்கவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் அங்கே பேசியது எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தாக்கிப் பேசப்பட்டது. இதேமாதிரி அண்ணாமலை நகருக்கு அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 29-ந் தேதி சர்வகலாசாலைக்கு சென்றிருந்தார்கள். 30-ந் தேதி பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கேயும் திராவிடக் முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தாக்கித்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்குள் டி.எ. வாங்கியிருக்கமாட்டார்கள். நான் பேசிவிட்டதனால் வாங்காமலும் விட்டு விடலாம். இதேபோலத்தான் கட்சியைப் பற்றி பிரசாரம் செய்கிற இடங்களுக்கு அமைச்சர்கள் செலவுத் தொகை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறக் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். அதோடு இன்னொரு கேள்வி நேரத்தின் போது போலீஸ் மந்திரியைக் கேட்டேன். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் பேசும்போது சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பி குறிப்பு எடுக்கிறார்கள். ஆட்சேபகரமாகப் பேசுகிறோமா, இல்லையா, என்ன பேசுகிறோம் என்பது கவனிக்கப்படுகிறது. அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற இடங்களுக்கு சுருக் கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை. அமைச்சர்கள் என்றால் சட்டவிரோதமாகப் பேசமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த அமைச்சர் அவையில் உள்ள ஒருவர் நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—“நாங்கள் நினைத்தால் அறிவகத்தை மண் மோக்க முடியும்” என்று பேசியிருக்கிறார். (அறிவகம் என்றால் பள்ளிக்கூடம் என்றும் சொல்லலாம். எங்கள் கட்சியையும் குறிக்கும்). இந்தமாதிரி அமைச்சர் அவைகள் பேசுவது பொறுப்புடைய செய்கையாகுமா? யார் பேசுவதாக இருந்தாலும் சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பி குறிப்பெடுப்பது தான் சரியாகும். கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தச் சபையிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காங்கிரஸ் கட்சியைத் தாக்கவேண்டும் என்பதற்காக வெளிநாட்டிலிருந்து எங்களுக்குப் பணம் வருகிறதாகச் சொல்கிறார். இப்படி மந்திரி சொல்லக்கூடாது. மற்றவர்கள் சொல்லலாம். அமைச்சருக்குத் தெரியாமலா எங்களுக்குப் பணம் வரும்? வருகிறது என்று தெரிந்திருந்தால் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக் கூடாது? ஆகவே இனியாவது அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்போடு பேசுவதற்குத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு எங்களுக்குமாதிரம் அல்ல.

11-40
a.m.

[Sri A. V. P. Asaithambi] [1st April 1958]

மாத்திரம் அமர்ந்திருப்பதானது மிக மிக வருந்தத்தக்கது என்று நான் கருதுகிறேன். பொதுவாக, இந்த மான்யத்தின் மீது பேசிய அங்கத்தினர் களில் பெரும்பாலானோர் இந்த அரசாங்கம் நிர்வாகத் திறமைக் குறைவாக இருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார்கள். நான் நினைக்கிறேன் இந்த அரசாங்கத்திலே பொதுவாக நிர்வாகத் திறமைக் குறைவு இருப்பதற்குக் காரணம், எட்டு மந்திரிகளுக்குள்ளே மாத்திரம் இந்த நிர்வாகம் சுழன்று கொண்டிருப்பதுதான். இந்த எட்டு மந்திரிகளை—பணம் போனாலும் போகிறது என்று கருதி—16 மந்திரிகளாகப் போட்டு, இலாகாக்களை இன்னும் சம பங்காகப் பிரித்துக்கொண்டு வேலை நடக்கும் என்று சொன்னால், எவ்வளவு அதிகமான செலவாகிறதோ, அதற்குமேல் லாபம் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏன் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், கேள்வி நேரத்தின்போது இங்கே அங்கத்தினர்கள் பல கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்கு அடிக்கடி கோபம் கூட வருகிறது—சுற்றிச் சுற்றி வளைத்து வளைத்துக் கேள்வி கேட்கிறார்களே என்று. இந்த இலாக்காக்களை இன்னும் சில பல மந்திரிகளைப் போட்டு அவர்களுக்கெல்லாம் பிரித்துக்கொடுத்து, அது சம்பந்தப்பட்டவைகளில் அவரவர்கள் பதில் சொல்லும்படியான நிலைமை வருமானால், சில மந்திரிகள் பதில் சொல்வதற்குத் தினமும் தன்மை மாறும். எனவே, செலவு எவ்வளவு ஆனாலும் பரவாயில்லை என்பதை வைத்து மந்திரிகளுடைய எண்ணிக்கையை தயவு செய்து கூட்டும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நான் ஒன்றும் மந்திரியாவதற்கு அபிநேஷன் போடவில்லை. (சிரிப்பு.) மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சான்ஸ் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது. கிடைத்தால் நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை.

பொதுவாக ஒவ்வொரு மந்திரியினுடைய இலாகாவையும் பற்றிச் சொல்லலாம். உதாரணமாக போலீசுத் துறை அமைச்சர் கணம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் அதிகம் ஊழல் இருக்கிறதென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். போலீஸ் இலாகாவானது கணம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கைக்கு மாறி, இந்த மந்திரி சபை பரீயட்டிலே, வந்ததிலிருந்து நாம் பார்க்கிறபோது, இந்த நாட்டிலே எங்கேயும் அமைதி நிலவுவதாக நாம் சொல்ல முடியவில்லை. ஒன்று போனால் ஒன்று வந்துகொண்டே இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டில் அமைதிக்குறைவு அடுத்து அடுத்து ஏற்படுகிறது. இந்த அமைதிக்குறைவுக்கு இருக்கக்கூடிய காரணங்களை நாம் அலசிப்பார்த்தோம் என்று சொன்னால் மந்திரியவர்கள் இம்மாதிரி நடந்துகொண்ட பொறுப்பற்ற முறைதான் அதற்குக் காரணம் என்பதை நாம் பல இடங்களிலே கண்டிருக்கிறோம். இந்த இடத்திலேயும் கணம் அங்கத்தினர்கள் பல சமயங்களிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக கோடம்பாக்கம் விசாரணை நடக்கிறது. அதைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், இம்மாதிரியான ஊழல்கள் நடக்கிறபோது மந்திரிகள் கடைப்பிடிக்கிற கொள்கை என்னவென்று பார்த்தால், போலீஸ் அமைச்சருடைய இலாகாவிலே ஒன்று இரண்டு அல்ல. முதுகுளத் தூரில், சென்னையில் ஜனவரி 3-ந்தேதி, இப்பொழுது அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திலே ஒன்று இம்மாதிரி வரிசையாக ஒன்றின்மேல் ஒன்று நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கோடம்பாக்கம் விஷயத்திலும் ஒரு குற்றச்சாட்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலைமைகளிலே மந்திரி என்ன செய்யவேண்டும்? மற்ற இடங்களில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? அரியலூரைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ ஒரு ரயில் கவிழ்ந்தது, உடனே மந்திரி ராஜீனாமா செய்தார். அங்கே மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஏதோ இன் ஷூயரன்ஸிலே ஊழல் செய்தார் என்பதற்காக உடனே டி.டி. கேயை இங்கே அனுப்பிவைத்துவிட்டார்கள். ஆனால், பக்தவத்சலம் அவர்கள் இன்னும் போகவே காணோம். இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். அது தான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் லண்டனிலே அதிகாரி ஒருவரை கன்னத்தில் அடித்துவிட்டதற்காக வேண்டி, ஹோம் இலாகாவின் பொறுப்பாக இருக்கும் ஒருவர் பதவியை ராஜீனாமா

[1st April 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

செய்திருக்கிறார். இங்கே யாரால் ஒருவருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டதோ அந்த சாதாரண அதிகாரியை சஸ்பெண்டு செய்து வைத்து விசாரணை நடத்துங்கள் என்று சொன்னால், அதைச் செய்வதில்லை. இந்த நிலைமையிலே இருக்கிறது இங்கே.

MR. SPEAKER: கணம் அங்கத்தினர் சொல்வது போலீஸ் மான்யத் திலே பேசியாகிவிட்டது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஒவ்வொரு இலாகாவையும்பற்றி பேசுகிறேன்.

MR. SPEAKER: போலீஸ் மான்யத்தில் பேசியாய்விட்டதை, இந்த மான்யத்தில் பேசி என்ன பிரயோஜனம்?

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: இந்த மந்திரிகள் ஒவ்வொருவரைப்பற்றியும் எடுத்துக்கொண்டு பேசினோம் என்று சொன்னால் எனக்கு முன்பு பேசினவர்கள் சொன்னார்கள், மந்திரிகள் போகிற இடங்களெல்லாம் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக மக்களுடைய பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை சில சமயங்களிலே அமைச்சரிடத்தில் கேட்டால் ஒருவேளை “நான் கட்சிப் பிரசாரத்திற்குப் போகும்போது அம்மாதிரி செய்வது கிடையாது” என்று சொல்லலாம். ஆனால், குறிப்பாக நான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரைக் கேட்கிறேன்—மதுரையில் கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவரும், முதலமைச்சரும், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் எல்லோரும் பேசினார்கள். இது சர்க்காரிலே பணம் வாங்கிக்கொண்டு வந்ததா? அல்லது பணம் வாங்காமல் வந்ததா? என்று தயவு செய்து அவர்கள் விளக்கவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் அங்கே பேசியது எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தாக்கிப் பேசப்பட்டது. இதேமாதிரி அண்ணாமலை நகருக்கு அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 29-ந் தேதி சர்வகலாசாலைக்கு சென்றிருந்தார்கள். 30-ந் தேதி பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கேயும் திராவிடக் முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தாக்கித்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்குள் டி.எ. வாங்கியிருக்கமாட்டார்கள். நான் பேசிவிட்டதனால் வாங்காமலும் விட்டு விடலாம். இதேபோலத்தான் கட்சியைப் பற்றி பிரசாரம் செய்கிற இடங்களுக்கு அமைச்சர்கள் செலவுத் தொகை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறக் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். அதோடு இன்னொரு கேள்வி நேரத்தின் போது போலீஸ் மந்திரியைக் கேட்டேன். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் பேசும்போது சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பி குறிப்பு எடுக்கிறார்கள். ஆட்சேபகரமாகப் பேசுகிறோமா, இல்லையா, என்ன பேசுகிறோம் என்பது கவனிக்கப்படுகிறது. அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற இடங்களுக்கு சுருக் கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை. அமைச்சர்கள் என்றால் சட்டவிரோதமாகப் பேசமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த அமைச்சர் அவையில் உள்ள ஒருவர் நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—“நாங்கள் நினைத்தால் அறிவகத்தை மண் மோக்க முடியும்” என்று பேசியிருக்கிறார். (அறிவகம் என்றால் பள்ளிக்கூடம் என்றும் சொல்லலாம். எங்கள் கட்சியையும் குறிக்கும்). இந்தமாதிரி அமைச்சர் அவைகள் பேசுவது பொறுப்புடைய செய்கையாகுமா? யார் பேசுவதாக இருந்தாலும் சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பி குறிப்பெடுப்பது தான் சரியாகும். கணம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தச் சபையிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காங்கிரஸ் கட்சியைத் தாக்கவேண்டும் என்பதற்காக வெளிநாட்டிலிருந்து எங்களுக்குப் பணம் வருகிறதாகச் சொல்கிறார். இப்படி மந்திரி சொல்லக்கூடாது. மற்றவர்கள் சொல்லலாம். அமைச்சருக்குத் தெரியாமலா எங்களுக்குப் பணம் வரும்? வருகிறது என்று தெரிந்திருந்தால் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக் கூடாது? ஆகவே இனியாவது அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்போடு பேசுவதற்குத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு எங்களுக்குமாதிரம் அல்ல.

11-40
அ.ப.

[Sri A. V. P. Asaithambi]

[1st April 1956]

இரண்டாவதாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் எது சொன்னாலும் அதைத் தட்டிக் கழித்துவிட்டு எப்படியோ அதை நிறைவேற்றி விடுகிறார்கள். எண்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ் கொண்டுவந்தபோதே நான் சொன்னேன். தியேட்டர்காரர்கள் கட்டணத்தை உயர்த்திவிடக்கூடும் என்று இந்தக் கட்சியில் இருந்து பலராலும் சொல்லப்பட்டது. அதைப் பரிசீலனை கூடச் செய்து பார்க்காமல் அது எல்லாம் இல்லை என்றார்கள். தியேட்டர்காரர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். உயர்த்தினால் வசூல் ஆகாது. ஆகவே உயர்த்தமாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள் அப்படிச் சொல்லி எங்கள் வார்த்தையை தட்டிக் கழித்துவிட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினத்திலிருந்து கட்டணம் உயர்த்தப்படுகின்றது. அப்பொழுதே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறதா, அப்படியானால் என்ன செய்யவேண்டும், தியேட்டர்காரர்கள் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசித்து நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அதே போலத்தான் 29-ந்தேதி அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைக்குப் போனார்கள். 30-ந்தேதி அங்கே கலவரம் நடந்திருக்கிறது. வேறு இலாகா அமைச்சர் கூட இல்லை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம், கல்வி இலாகா அமைச்சர். சர்க்கார் கட்சித் தலைவர். அங்கேயே இருந்து கலவரம் ஏற்பட்டதற்குரிய காரணங்களை ஆராய்ந்து சுமுகமாக நிலைமையை உண்டாக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக் கூடாதா? அவசரப்பட்டுக்கொண்டு இங்கே 31-ம் தேதியே வந்து செக்ரடேரியட்டில் உட்கார்ந்து போன் மூலமாக விசாரிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? இங்கே அப்படிப்பட்ட காரியம் நேற்று என்ன இருந்திருக்கிறது. நவகாளியில் கொடையும், கொள்ளையும் நடந்தபோது அந்த இடத்திற்கு காந்திஜி சென்று கலவரத்தை அடங்கச் செய்து மக்களுக்கு சேவை செய்தார். ஆனால் நமது அமைச்சர் கலவரம் ஏற்பட்ட இடத்திலேயே இருந்தும் நழுவிக்கொண்டு வந்துவிட்டார் என்றால் இது பொறுப்புள்ள செயலாகுமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அமைச்சர் அவர்கள் இனிமேல் தான் அதுபற்றி என்ன என்ன நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதற்கு ஸ்டேட்மெண்டு தரப்போகிறார். அதற்குள் நீங்கள் குற்றம்சாட்டி பேசுகிறீர்களே.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இங்கிருந்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார் என்று நான் கேட்கவில்லை. அந்த இடத்தில் அந்த சமயத்தில் அவர் அங்கேயே இருக்கும்போது ஏன் அங்கிருந்தே இந்த நிலைமைக்கு சுமுகமான முடிவைக் கண்டிருக்கக்கூடாது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். இங்கே தலைபோகிற காரியம் என்ன? மாணவர்களுடைய பரிட்சையையே ஒத்தி வைத்து சர்வகலாசாலையை மூடக்கூடிய நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது என்றால் இவர் அங்கேயே இருந்து கவனித்திருக்கவேண்டாமா? இவருக்கு இங்கே சொந்த வேலை ஒன்றும் இல்லை என்றாலும் முதல் மந்திரி இதர மந்திரிகளின் வேலை இருந்து வந்திருக்கலாம் என்றாலும்—அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் மந்திரி சபையை விரிவுபடுத்தி ஏழெட்டு பேர்களைப் போட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறோம். சம்பளம் பற்றிக் கவலை யில்லை. இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்குள்ள எம்.எஸ்.எ.-க்களுக்கு இந்த மாகாணத்திற்குள் எந்த இடத்திலிருந்து எந்த இடத்திற்குப் போவதானாலும் ரயில்வே மூலமாக பாஸ் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிடலாம். பார்லிமெண்டு எம். பி.களுக்கு அதுமாதிரி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தியாபூராவும் அவர்கள் சுற்றிப் பார்த்து விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டிலு் மாவது எங்கெங்கே என்ன என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள எம்.எஸ்.எ.-களுக்கு முதல் வகுப்போ, இரண்டாவது வகுப்போ—இல்லை ஒரு ஸ்பெஷல் வகுப்பு பாலோ கொடுக்க நமது சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். (ஒரு மெம்பர் :—முதல் வகுப்பே கொடுக்கச் சொல்லுங்கள்) இவர் சொல்வதுபோல முதல் வகுப்பு பாலே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். எங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல, எல்லா

[1st April 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

அங்கத்தினர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். எம்.பி.க.-களுக்கு இருக்கிற சலுகை நமக்கு ஏன் இருக்கக் கூடாது? இன்றைக்கு நான் சென்னையில் இருக்கிறேன். நாளைக்கு விருதுநகரில் இருக்கக்கூடாதா? இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRIMATHI A. S. PONNAMMAL :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது கட்சியைப்பற்றிப் பிரசாரம் செய்வதாகவும், அதிகாரிகளை எல்லாம் கூப்பிட்டு தங்களுடன் நிறுத்திவைத்துக் கொண்டு வேலை நடைபெறாமல் செய்வதாகவும் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை வரவேற்பதற்கில்லை. வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்றார்கள். மக்களுடைய வாக்குச் சீட்டைப் பெற்று ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் மக்களுக்குச் சேவை செய்வோம் என்று உறுதி கூறிவிட்டு இங்கே வந்திருக்கிறோம். மந்திரி அவர்கள் அதிகாரிகளை தாங்கள் போகும் இடங்களுக்கு வரவழைப்பது மக்கள் கொடுக்கிற மகஜர்களை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளச் செய்வதற்காகத் தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நாம் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசலாமா? மேலும் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஒரு அடிக்கு ஒரு போலீஸ்காரர்கள் வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் அமைச்சர்கள் வெளியே போகும்போது போலீஸ் அவசிய மில்லைதான். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுவது, நாட்டில் பயித்தியக்காரர்களின் கூட்டம் அதிகமாகி விட்டால், நாட்டில் கல் எறியும் கூட்டம் அதிகமாகி விட்டால், நாட்டில், செருப்பெறியும் கூட்டம் அதிகமாகிவிட்டால், போலீஸின் உதவி அவசியந்தான். மனிதப் பண்புடையவர்களாக இருந்தால், கல் எறியாதே என்று சொல்லலாம். ஆனால் மனிதப் பண்பு என்பது என்னவென்றே தெரியாத பயித்தியக் காரர்கள் உள்ள இடத்தில் போலீஸ் அவசியம் இருந்தே தீர வேண்டும். போலீஸ் இருந்தால்தான் பயித்தியக்காரர்கள் தொட்டம் அடங்கும். ஆகவே, அந்தப் பயித்தியக்காரர்கள் இருப்பதினால்தான் போலீஸ் இருக்கிறதே தவிர, அமைச்சர்களுக்கு பாதுகாப்பு, அளிப்பதற்கல்ல என்று நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திண்டிவனத்தில் நான் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு ஒரு பயித்தியக்காரக் கூட்டம், பெண்கள் வந்து பேசுகிறார்களே என்று பார்க்காமல் கல் எறிந்தார்கள். நீங்கள் கல் எறிவதற்காக நாங்கள் பயந்து கொண்டு பேசாமல் போகப் போவதில்லை என்று சொல்லி கூட்டத்தை நடத்தினோம். அவர்கள் கல் எறிந்தார்கள், பின் போலீஸ் வந்து சேர்ந்த பிற்பாடுதான் அந்தப் பயித்தியக்காரக் கூட்டம் அடங்கியது. பின்னர்தான் அங்கு அமைதி நிலவியது. ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், நாட்டு மக்களின் மத்தியில் நீங்கள் குழப்பம் ஏற்படுத்தாமல் இருந்தால் போலீஸ் பந்தோபஸ்திற்கே அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்களுக்கு எதற்காக இவ்வளவு சம்பளம் என்று கூறினார்கள். இங்கு நம் ராஜ்யத்தில் அமைச்சர்கள் 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்களே, அங்கு அவ்விதம் வாங்கவில்லையே என்று இன்னொரு ஸ்டேட்டை குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அங்கு, அந்த ராஜ்யத்தில் மூன்று லீக்லாக்கள் தான் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு 12 லீக்லாக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு 11 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே எட்டு அமைச்சர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இங்கு நமது அமைச்சர்கள் பகல் இரவு என்று பாராமல் முழு நேரமும் வேலை செய்வதோடு, வீட்டு அலுவலன் கார் அலவன்ஸ், வருமான வரி இவைகளெல்லாம் போக ஏதோ ஒரு சிறு தொகைதான் வாங்குகிறார்கள். இன்னொரு ஸ்டேட்டை உதாரணமாகக் கூறினார்களே, அதற்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், அங்கு மூன்று லீக்லாக்களுக்கு 11 அமைச்சர்கள் என்றால் இங்கு 12 லீக்லாக்களுக்கு 44 அமைச்சர்கள் போடவேண்டும். ஆனால் அந்த மாதிரி மந்திரி பதவிக்கு இங்கு யாரும் அடித்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அப்படி மந்திரி பதவி கிடைக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிற அங்கத்தினர்களுக்கு

11-50
a.m.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [1st April 1958]

மந்திரி பதவி வரப்போவதில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மந்திரி சபையை விஸ்தரித்து அதில் இடம் பேர வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பவில்லை. இப்பொழுதே நிர்வாகம் நன்கு நடைபெறுகிறது. அடுத்த படியாக லஞ்ச ஒழிப்புப் பற்றி இங்கு கூறப்பட்டது. லஞ்சம் ஒருசில இடங்களில் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக எல்லா இலாகாக்களிலும் எல்லா அதிகாரிகளும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. லஞ்சம் கொடுக்கிறவர்கள், நியாயமற்ற காரியத்தைச் செய்வதற்குத்தான் லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள். லஞ்சம் கொடுக்கும் பழக்கம் எங்களுக்கில்லை, ஒரு வேளை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் தைரியமாகச் சொல்வேன், என் தொகுதியில் உள்ள அத்தனை அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில்தான் வேலை செய்கிறார்கள் அங்கு லஞ்சம் என்பதே கிடையாது. எந்தக்காரியமானாலும் சரி, பணக்காரன்; ஏழை என்ற வித்தியாசமின்றி அதிகாரிகள் நன்கு திறம்பட வேலை செய்து வருகிறார்கள். அடுத்தபடியாக கவர்னரைப் பற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டது. இது கேட்டுக் கேட்டு புளித்தப் பேர்வலிபட்டது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி எங்கு போனாலும் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு அவர்களது கட்சி வளர்ந்து விடவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக எங்கள் கட்சியைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. எங்கள் கட்சிக்கு பிரசாரம் தேவையில்லை. மஹாத்மா காந்தி அவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட அந்த புனிதமான ஸ்தாபனம் இதுவரை என்னென்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறது, இனி என்ன என்ன செய்யவிருக்கிறது என்று சொல்கிறேமே தவிர, கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக நாங்களும், அமைச்சர்களும் எதுவும் பேசுவதில்லை. நேற்று அண்ணாமலை யுனிவர்ஸிட்டியில் நடந்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காம வெறியை ஊட்டக்கூடிய சினிமா வசனத்தை மாணவர்களின் மத்தியில் புகுத்தி அவர்களின் மனதை கெடுப்பது திராவிட முன்னேற்றக்கழகமே தவிர வேறொன்றுமில்லை, என்று நான் இங்கு ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் அவர்கள் சென்ற இடத்தில் அவர்கள் கலகம் செய்தார்கள். ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது, இம்மாதிரி மாணவர்கள் உலகத்தைக் கெடுத்து விடாமல் அவர்களை நல்ல முறையில் முன்னுக்கு கொண்டு வரும்படி, தாயுள்ளம் படைத்தவன் என்பதற்காக நான் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம் கட்சி பெரிதாக இருக்கிறது, நம் கட்சியைப் பற்றி எல்லோரும் பிரமாதமாக எல்லோரும் பேசுகிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு நாட்டு மக்களையும், மாணவர்களையும் கெடுத்துவிடாமல் அவர்களை நல்ல முறையில் நன்கு முன்னுக்கு கொண்டு வந்தால் நான் அதை வர வேற்பேன். அடுத்தபடியாக, ஏதோ ஒரு அமைச்சரின் பிள்ளை சர்க்கார் காரை ஒடித்து விட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பணம் மக்கள் பணம்தானே என்று கேட்கப்பட்டது. அது மக்களின் பணத்தான். ஆனால் நேரு வந்த போது அது பணம் கொடுத்தப்பட்டதே, அந்த பஸ்ஸின் பணம் மக்களின் பணம் இல்லையா? என்று கேட்கிறேன். ஏதோ ஆக்ஸிடன்டாய் அது ஏற்பட்டதே தவிர சர்க்கார் பணத்தை அடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டது அல்ல. ஏதோ சந்தர்ப்ப வசமாக அப்படி ஏற்பட்டு விட்டது. அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தாங்கள் சொல்லித்தான் மந்திரி சபை பெரிய காரியங்களைச் செய்கிறது என்று பிரசாரம் செய்து விண் பெருமை அடித்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்று சொல்ல நினைக்கிறேன். அதோடு சென்ற முறை கனம் அங்கத்தினர் வினாக்கம் அவர்கள் “நன்றி மறப்பது நன்றன்று : நன்றல்லாது அன்றே மறப்பது நன்று” என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜன் முன்னேற்றத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அதற்கு முத்துகுமாரஸ்வாமி அவர்கள் நாங்கள் நன்றி மறக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக எங்கள் சமுதாயம், ஹரிஜனங்கள், பாட்டாளி மக்கள், எங்கள் நிலைமை இன்று ஓரளவு காங்கிரஸ் சர்க்காரால் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லி தேசிய ஸ்தாபனமாகிய காங்கிரஸ் மஹா சபையை மறக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஹரிஜனங்களிலேயே படித்த ஒரு சில கூட்டம் காலத்தினால் செய்த நன்றியை மறப்பது நன்று

[1st April 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

நன்று, நன்று அல்லாததை வாழ்நாள் பூராவும் மறவாமல் இருப்பது நன்று அல்ல அல்ல என்ற முறையில் நடந்துகொண்டு வருவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of elucidation, Sir.

MR. SPEAKER : Who is going to elucidate?

SRI M. JAGANNATHAN : The hon. Lady Member raised certain points and I want to ask . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member Mr. Jagannathan, will sit down. He can rise on a point of order or on a point of personal explanation. But there is no provision for a point of elucidation. He cannot do that. When he gets a chance to speak, he can do that.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I just wanted to ask . . .

MR. SPEAKER : I rule it out of order. I cannot allow that.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சர்க்கார் கொண்டு வந்துள்ள மான்யக் கோரிக்கையை எதிர்த்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சென்னாண்டு, ஒரு கோடி நாலு லட்சத்தி எழுபத்தொன்பதினாயிரம் ரூபாய் கோரினார்கள். இந்த ஆண்டு ஒரு கோடி எழு லட்சத்தி அறுபத்தியிரண்டாயிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டை விட 2,83,000 ரூபாய் அதிகமாக கோரவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று நான் கேட்கிறேன். எதற்காக இந்த அதிகப்படிச் செலவு வந்தது, என்று பார்க்கும்போது, இந்த இலாக்காகக் களை ஆடிச் செய்த வகையில் 26,000 ரூபாயும், ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ், புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்க 2,49,000-ம் மிஸ்டெனியஸுக்கு 65,000-ம் செலவாகியிருக்கிறது. இப்படி ஆடிச் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று பார்க்கும் போது இந்தத் தலைப்பில்கீழ் உள்ளவைகளில் அதிகமாக ஊழல்கள் ஏற்பட்டு விட்டதா? பின் எதற்காக ஆடிச் செய்தீர்கள் என்று கேட்கிறேன். பின்னர், புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்தல், திராமங்களில் கணக்குப்பிள்ளைகளும், மணியக்காரர்களுந்தான் புள்ளிவிவரங்கள் சேகரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால் அப்படி உயர்த்தவில்லை. 300-க்கு மேல் ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களில் புள்ளிக்கூடங்கள் வைக்க வேண்டுமென்று அதற்காக புள்ளிவிவரங்கள் தயார் செய்து வருகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன? அதனால் ஏற்பட்ட நன்மை என்ன? என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அடுத்த படியாக, அமைச்சர்களுக்கு சம்பளம் கூடுதலாக கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. அது பற்றிய கராச்சி தீர்மானத்தை நான் இங்கு மீண்டும் ரூபாய் மூட்ட விரும்புகிறேன். உள்ள படியே, மந்திரி கக்கன் அவர்களுக்கும், சப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும், மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்களுக்கும் அதிகம் குழந்தைகள் இருக்கிறது. அவர்கள் வேண்டுமானால் 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ளட்டும். ஆனால் குழந்தை குட்டியில்லாத பிரமச்சாரியான நம் முதலமைச்சருக்கு ஏன் 1,500 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, அவராவது ஒரு 500 ரூபாய் குறைத்துக் கொண்டு வழி காட்டலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் சிக்கனத்தை கையாள வேண்டுமென்று ஒரு சிக்கன கமிட்டியை ஸ்ரீ டி. என். எஸ். ராகவன் அவர்கள் தலைமையில் நியமித்தார்கள். அவர்கள் ஏதோ ஆலோசனைகளை சர்க்காருக்கு தெரிவித்திருப்பதாக தெரிகிறது. அதில் எவற்றையெல்லாம் நடை முறைக்கு கொண்டு

[Sri A. Govindasamy]

[1st April 1958

வந்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். இதற்காக எத்தனை லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டது என்பதற்கு இதில் புள்ளி விவரங்கள் இல்லை. இந்த சிக்கன கமிட்டி பல அரிய யோசனைகளை கூறியிருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் அவைகளையாவது இந்த சபையில் வெளியிட்டு இருக்கலாம். இதுவரையில் ஏன் அதைப்பற்றி ஒரு அறிக்கையும் வெளியிடவில்லை என்று கேட்கிறேன். இவற்றைப்பற்றி சர்க்காரிடத்தில் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாய் விட்டது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கவேண்டுகிறேன். அமைச்சர்கள் மாதந்திரம் ஒருவிதமான சிக்கனத்தை கடைபிடித்தார்கள். அதாவது அமைச்சர்களுடைய காரில் பறந்து கொண்டிருந்த கொடியை எடுத்துவிட்டார்கள். அமைச்சர்கள் போகின்றபோழுது மக்கள் அமைச்சர்கள் போகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டு வழியில் மக்கள் அவர்களுடைய குறையை சொல்ல வருவார்கள். அதை தடுப்பதற்காக பயந்துகொண்டு செய்துகொண்ட முறைதான் இது என்று நான் நினைக்கிறேன். அமைச்சர்களுடைய கார் பெரிதாக இருக்கிறது, அதை சிறிய காராக வைத்துக்கொண்டால் மிச்சப்படும் என்று சொன்னால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள்கூட கழிந்த சட்டசபைக்கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி சொன்னபோது கோவிந்தசாமிக்கு இதைப்பார்த்து கண் உறுத்துகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைத்தான் இப்போதும் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சிறிய கார் வைப்பதினால் சிக்கனப் படுத்த முடியும். ராஜாஜி அவர்கள் இருந்த காலத்தில் அவர்களே இதற்கு வழி காட்டினார்கள். தான்லல் கார், வைத்துக்கொண்டார்கள். இதைப்பற்றி சொல்லும்போழுது பெரிய கார் வைத்துக்கொண்டாலும் சிறிய கார் வைத்துக்கொண்டாலும் தேய்மானம் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்று சொல்லுகிறார் அமைச்சர் அவர்கள். இது மட்டுமல்ல, கவர்னர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டிய தேவையில்லை, கவர்னரே நமக்கு தேவையில்லை என்று சொன்னால், தீயணைக்கும் பட பட எப்படி அவசியப்படுகிறதோ, அம்மாதிரி சில நெருக்கடியான சமயங்களில் கவர்னர் பதவி அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கண்டிப்பாக இருந்துதான் தீரவேண்டுமென்றால் இரண்டு மூன்று ராஜ்யங்களுக்குச் சேர்த்து மண்டல கவுன்ஸில் என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்களே, அது போல் இரண்டு மூன்று ராஜ்யங்களுக்கு சேர்த்து ஒரு கவர்னரை வைத்துக்கொள்ளலாம், இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் யோசனை சொல்லலாம். அப்படி சொல்லுவதற்கு தயங்குகிறார்கள். சொல்லியாய்விட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படியென்றால் ரொம்ப சந்தோஷம். இது மாத் திரமல்ல, சில சட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் செய்கிறார்கள், அதை சட்டசபை முன் வைக்கிறார்கள், அதன் பின் அந்த சட்டம் எங்கேயோ போய் மறைந்து விடுகிறது. சுய மரியாதை திருமணம் செல்லுபடியாகக்கூடிய சட்டத்தை இங்கு கொண்டு வந்தார்கள். அதை நிறைவேற்றினார்கள். அது பின்னால் எங்கே கொண்டு போய் மூடி மறைத்து விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. மேலும், அமைச்சர்களுக்கு அதிகமாக போர்ட் போலுயோக்கன் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நமது சட்டசபைக்கட்சி தலைவர் திரு. சப்பிரமணியம் அவர்களிடத்தில் நிதி இலாகாவும் இருக்கிறது, கல்வி இலாகாவும் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் கல்விக்காக மான்யங்களை கொடுக்கவேண்டும் என்று கல்வி மந்திரி என்ற முறையில் கேட்கிறார். அதே நேரத்தில் நிதி மந்திரி என்ற முறையில் சில மான்யங்களை கொடுக்க முடியாது என்று அவரே எழுதுகிறார். இரண்டு இலாகாக்களையும் வகிக்க திறமையற்றவர் என்று கருதவில்லை. இதனால் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு மெடிக்ஸ் இலாகாவை மதிப்பிற்குரிய மானிக்கவேலு அவர்கள் ஏற்றிருக்கிறார்கள். அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்களில்? அதில் போதிய பயிற்சி பெற்றவர் அல்ல. அதுபோல்தான், மதிப்பிற்குரிய கக்கன் அவர்கள் பி.பி.எஸ். டி.எம் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அதில் போதிய பயிற்சி இல்லை. இவ்விதம் இருப்பதினால் சில இடையூறுகள் ஏற்படுகிறது. இந்த இலாகாக்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அந்த இலாகாவின் சில அரிய கருத்துக்களை அறிய வேண்டுமானால் அந்த இலாகாவிலுள்ள எக்ஸ்பெர்ட்களை அழைத்துத்தான் அறிய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதில் தகுதி பெற்றிருக்கக்கூடியவர்களை பெய்யுடி மினிஸ்டர்களாக

[Sri A. Govindasamy]

1st April 1958]

[illegible]

[Sri A. Govindasamy]

[1st April 1958]

தூக்கி போட்டார்கள், அது மாத்திரமல்ல, மதுரையில் நடந்த கருப்பு சட்டை மகாநாட்டின்போது மகாநாட்டு பந்தலையே கொளுத்தினார்கள். இவ்விதமான செயல்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் தடுப்பதற்காகத்தானே என்னவோ மதுரையில் ஒரு பைத்தியகார ஆஸ்பத்திரியை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது மாத்திரமல்ல, அமைச்சர்கள் பேசும்பொழுது பொறுப்போடு பேச வேண்டும். அதிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது மிக பொறுப்பாக பொதுக்கூட்டங்களில் பேச வேண்டும். திராவிட நாடு வேண்டும் என்று கேட்பது “கழுதைக்கு கல்யாணம் செய்து வைப்பது மாதிரிதான்” என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள்....

MR. SPEAKER : வெளியில் பேசியிருந்தால் அதற்கு இங்கே என்ன செய்ய முடியும். இங்கே அவ்விதம் ஏதாவது பேசியிருந்தால்தான் அங்கத்தினர் சொல்லவேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : பொது மக்களின் பணத்திலிருந்து செலவு செய்து சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் அமைச்சர்கள் இவ்விதம் பேசுவது....

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, இங்கு இவ்விதம் ஏதாவது பேசியிருந்தால்தான் அதைப்பற்றி சொல்லவேண்டும். வெளியில் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு என்னிடம் அத்தாட்சி கிடையாது.

SRI A. GOVINDASAMY : இது மாத்திரமல்ல, இங்கு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், வெளிநாட்டிலிருந்து இவர்களுக்கு பணம் வருகிறது என்று. இவ்வாறு தவறான குற்றச்சாட்டை சொல்லுகிறார்கள். மேலும் இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களை கேலி செய்யும் முறையில் நாங்கள் எங்கள் கட்சித்தலைவர் அண்ணா அவர்களை “அறிஞர்” என்று சொல்லும்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் “அறிஞர்” என்று கிண்டலாகவும் கேலியாகவும் பேசி வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களை “அறிஞர்” என்று ஏன் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள அமைச்சர் அவர்களுக்கு போதிய திறமை இல்லையா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் எங்களுடைய மனதை புண்படுத்தும் வகையில் பேசி வருகிறார்கள்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது போல அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விதம் சொன்னார் என்று சொன்னால், அந்த சமயத்தில் சபாநாயகர் தனது வேலையை சரியாக செய்யவில்லை என்று ஆகிறது.

12-10
p.m.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களேதான் இவ்விதம் பேசவில்லை என்று சொன்னால் போதும்.

MR. SPEAKER : கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இதில் பொறுப்பு இல்லை. இதைப்பற்றியுள்ள பொறுப்பு சபாநாயகருக்குத்தான். இந்த சபையில் மந்திரி அவர்கள் இவ்விதம் சொல்லவில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த சபையில் வைத்தே, இவர்கள் எல்லாம் சபையில் வந்து படிக்காமல், புள்ளி விவரங்கள் இல்லாமல் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் புள்ளி விவரத்திலுள்ள ஒரு தவறை எடுத்துக் காட்டியபோது நூறு ரூபாய் தானே என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆடிட் செய்வதில் ஒரு பைசா தவறாக இருந்தால் கூட யாரையும் விடமாட்டார்கள். சிலவற்றில் ஆடிட் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவே குறிப்பிடப்படவில்லை. கவர்னர் அவர்களுடைய “சம்ச்யூரி” செலவு என்பதில் “The expenditure from the allowance is subject to audit” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு contract allowance என்கிற செலவு இனத்தில் The expenditure is not sufficient

1st April 1958] [Sri A. Govindasamy]

to audit என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இதிலே இவ்வளவு செலவாகிறது என்பதை எல்லாம் கணக்குப் பார்க்க வேண்டாமா? ஒன்றை ஆடிட் செய்வானேன், ஒன்றை ஆடிட் செய்யாமல் விடுவானேன்? அமைச்சரிடத்தில் இந்த டிபார்ட்மெண்டுகளின் தவறை சுட்டிக்காட்டினால் தனிப்பட்ட வெறுப்போடு பேசுவதாகக் கருதக்கூடாது. எங்களுடைய கருத்துக்களை இலாக்காவிற்கு அனுப்பி வேண்டியதைச் செய்வதற்காகத் தான் இங்கே கருத்துகளை சொல்லுகிறோம்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் சிதம்பரத்தில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கவேண்டும், அதற்கு 15 நிமிஷம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். 5 நிமிஷம் போது மென்றால் ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசலாம். இல்லையென்றால் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசுவாமி முதலியார் அவர்களைக் கூப்பிடுகிறேன்.

***SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதன் முதலாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தற்போது நடைபெற்று வரும் நிர்வாகத்தைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக, இந்த மந்திரி சபை பதவி ஏற்றதிலிருந்து, அநேக இலாக்காக் களில் பலவித ஊழல்கள் ஏற்பட்டு, மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல துறைகளில் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் சமீபத்தில் கொஞ்ச நாட்களாக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போய் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பொருளாதார நிலைமை மிகவும் மோசமாகியிருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதாகச் சொல்லும் அரசாங்கம், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை குறைத்துக்கொண்டே போகிறது. மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு, டில்லி சர்க்கார் நம் தமிழ் நாட்டை ரொம்பவும் புறக்கணித்து நமக்கு வேண்டிய உதவிகளைக் கொடுக்காதது முக்கிய காரணம். வட நாட்டிலே அநேகவிதமான திட்டங்களைப் போட்டு ஏராளமான பணத்தை செலவழிக்கிறார்கள். தென்னாட்டில் அத்தகைய திட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் கொடுக்கும் பணமும் ரொம்பக் குறைவாகியிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலிருந்து ஏராளமான வரிப்பணம் அங்கே போகின்றது. அப்படியிருந்தும் நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் டில்லி சர்க்காரை சரிவரக் கண்டித்துக் கேட்காததன் காரணமோ, வேறு என்ன காரணமோ, நமக்குப் போதுமான பணம் கிடைப்பதில்லை. அதனால் இந்தப் பிராந்தியத்தில் தொழில்கள் அதிமகாக விருத்தியாகி மக்களுக்குப் போதுமான தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. நேற்று கூட பேப்பரில் பார்த்தேன். மத்திய சர்க்கார் உள் நாட்டு மந்திரி அவர்கள் ராஜஸ்தான் போய் சமார் 465 மைல் நீளமுள்ள ஒரு கால்வாய்க்கு அஸ்திவாரம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமக்குள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால், கங்கை நதியை இங்கே கொண்டு வரப்போகிறோம், கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகள் எல்லாம் இங்கு வரப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார்களே யொழிய, ஆந்திர சர்க்கார் அந்த கோதாவரி, கிருஷ்ணா ஜலத்தை நமக்கு எப்பொழுது கொடுப்பார்கள், அதற்கு மத்திய சர்க்கார் என்ன உதவி செய்யப்போகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பற்றி யோசிக்கவேண்டும். நம்முடைய தென்னாட்டில் அநேக வருஷங்களாக பஞ்சம் இருந்து வந்தபோதிலும், நமக்கு போதுமான நீர்ப்பாசன வசதியை மத்திய சர்க்கார் அளிக்காமல் இருக்கிறார்கள். ராஜஸ்தான் முதலிய இடங்களில் கால்வாய் வெட்டுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நமக்கு அவர்கள் நீர்ப்பாசன வசதியை அதிகரிக்க முயல் வேண்டும். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் முன்வந்து ஆந்திராவிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய ஜலத்தையும், கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்காக வரவேண்டிய ஜலத்தையும் கொண்டு வர சீக்கிரமாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு நம்முடைய அமைச்சர்கள் போதுமான ஊக்கம் எடுத்துக்கொண்டு காரியங்கள் செய்யவில்லை என்பதைப் பற்றி வருத்தப் பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தவிர, அங்கே நமக்காக சண்டை போட்டு, இவைகளை எல்லாம்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [1st April 1958]

வாங்குவதற்கு போதுமான அமைச்சர்கள் இல்லை. பொதுவாகப் பார்க்கப் போனால், மத்திய சர்க்காரில் உ.பி. ஐச் சேர்ந்த 6 மந்திரிகளும், பம்பாய் லிருந்து 5 மந்திரிகளும் இருக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த ஒரே ஒரு டெபுடி மந்திரிதான் இருக்கிறார். நம்முடைய ராஜ்யத் திலிருந்து அதிக மந்திரிகளை எடுக்காதது நமக்கு எல்லாம் வருத்தமாகத் தானிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் நம்மை ரொம்பவும் புறக்கணித்து, போதுமான பணத்தை ஒதுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதை நம்முடைய மந்திரி சபை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இந்த வருஷத்திலிருந் தாவது போதுமான பணத்தைத் தாவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஒரு நிதிக் கமிஷனைப் போட் டார்கள். இவ்விடத்திலுள்ளவரை, அதற்கு முன்பு டெபுடி மந்திரியாக இருந்த ஒருவரை நியமித்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர் செய்த சிபார்சி லிருந்து நமக்குப் போதுமான பண வசதி கிடைக்கவில்லை. அவர் அங்கி ருந்து வெளியேறிய பிறகு மத்திய சர்க்கார் இன்னும் அதிகமாக நமக்குப் பணம் கொடுக்கலாமென்று சொல்லுகிறார். இம்மாதிரி கமிஷன் போடு வதாக இருந்தால் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலிருந்தும் ஒரு நிதி அமைச்சரை போட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி ஒருவரையும் போட்டால் நல்ல முறையில் நடக்கும். வேண்டிய கட்சிக்காரரையோ, வேண்டியவரையோ போடுவதன் காரணமாக, சில மாகாணங்கள் அநேக விதத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள அமைச்சர்கள் சம்ப ளங்களைப்பற்றியும் இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றியும் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் சொல்லுகிறேன். அமைச்சர்களுக்கு இந்த சம்பளம் கொடுப்பதைப்பற்றி என்னைப் பொருத்தவரையில் நான் ஆட்சேபினை செய்யவில்லை. சம்பளம் போதவில்லையென்று சொன்னால் மேற்கொண்டு கூட பெற்றுக்கொள்ள லாம். ஆனால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் “perquisites” ஐப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய கார்களை அவர்களே வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும், இன்னும் செலுத்த வேண்டிய வரிகளை எல்லாம் அவர்களே கொடுக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான செலவுகளை அவர்களுடைய சம் பளத்திலிருந்து போட்டுக்கொள்வார்களேயானால் இந்த சம்பளம் அதிக மில்லையென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இது சம் பந்தமாக நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிக்கடி ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு அமைச்சரோ, மற்றொரு அமைச்சரோ போவதன் காரணமாக செலவு அதிகமாவதோடு, சிப்பந்திகளின் வேலை யெல்லாம் தடைப்பட்டு, கால தாமதம் ஏற்பட்டு, மக்களுக்கு கஷ்டம் உண்டாகிறது.

12-20 இதைப்பற்றி இன்னும் சொன்னேன். நேற்றும் சொன்னேன். P.m. அமைச்சர்கள் வெளியே செல்வதால் அநேக ஆபீசர்கள் கூட இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. முக்கியமாக போலீசார் ஏராளமான பேர் போக வேண்டியிருக்கிறது. பந்தோபஸ்திற்காக ஏராளமான போலீசார் போகவேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு மக்களுடன் தொடர்பு இருக்குமானால் அதிலும் நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்துவந்தால் பந்தோ பஸ்து வேண்டிய நிலைமை வராது. உடனே பந்தோபஸ்தை குறைக்க வேண்டும்.

இவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களோ அல்லது கட்சி பேதம் இல்லாதவர்களோ கூட்டத்திற்கு சென்று சீட்டு கொடுத்து அனுப்பினாலும், கேள்வி கேட்க முயற்சித்தாலும் போலீ சார் அடக்குபுறையின் காரணமாக அவர்களை வேறு இடத்துக்கு அழைத் துக்கொண்டுபோய் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று எனக்கு அநேக புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை தவிப்பதற்கு அமைச்சர்கள் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவருடைய குறை களையும் விசாரித்து அவன் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரிதான் கலெக்டர்களும் மற்ற இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களும்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

இவர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதால் சிப்பந்திகள் வேலை கெடுகிறது. முக்கியமாக செங்கல்பட்டு ஜில்லா கலெக்டரை குறிப்பிடவேண் டும். மீனம்பாக்கம் Aerodrome க்கு மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்களும், டெபுடி அமைச்சர்களும் மற்ற வெளி நாட்டு அமைச்சர்கள் வருவதன் காரணமாக அவர் வேலை ரொம்பவும் கெடுகிறது, ஆபீஸ் பேப்பர்கள் டிலே (Papers delay) ஆகிறது.

சில சமயங்களில் இரண்டு ஜில்லா கலெக்டர்களும், போலீஸ் அதிகாரி களும் வருகிறார்கள். இது அவசியம்தானா என்பதை யோசிக்கவேண் டும். இந்த பந்தோபஸ்து விஷயம் பூராவும் சென்னை போலீசாரிடமும் சென்னை கலெக்டரிடமும் ஒப்படைக்கலாம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி சட்ட சபையில் முன்பு கூடச் சொன்னேன். அப்பொழுது அமைச்சர் இந்த விஷயம் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது எந்த கட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அமைச் சர் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (National Extension Community Development) (தேசிய விஸ்தரிப்பு, சமுதாய நல திட்டங்கள் இப்பொழுது அநேக இடங்களில் சரிவர நடப்பதில்லை. அதற்கு முக்கியமாய் (delay) டிலே தான் காரணம். வேலை செய்கிறவர்களுக்கு சரியாக பணம் வருவதில்லை. எனக்கு இதைப்பற்றி பல புகார்கள் சொன்னார்கள் கலெக்டர் உத்தரவு செய்து என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் வழியாக வேலை செய்தவர்களுக்கு பணம் வாங்குவதில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக் கின்றன. தாசில்தார், சப்-கலெக்டர் முதலிய அதிகாரிகள் இருப்பதினால் (delay) ஆகிறது. இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டால் வேலைகளை எடுத்துச் செய்வதற்கு யார் முன் வருவார்கள். இங்கு வேலைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமானால் அங்கு இருக்கும் மக்களை உற்சாகப்படுத்தி, செய்த வேலைகளுக்கு பணம் சீக்கிரம் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சிக்கன முறைகளைப்பற்றி நான் அநேக முறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆந்திரா சர்க்கார் பல கமிட்டிகளைப் போட்டு இதைப் பரிசீலனை செய்தார் கள். நம்முடைய மாகாணத்திலும் ஒரு ஆபீசர் பரிசீலனை செய்து வருவ தாகவும் அவருடைய முடிவுகளை இந்த சபையின் முன் சமர்ப்பிக்கப் போவதாகவும் அமைச்சர் சொன்னார்கள். அது எப்பொழுது சபையில் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் திட்டமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாகாணம் பிரிந்து போனபிறகும் ரெவின்யூ போர்டில் 3 மெம்பர்கள் இருக்கவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி நாம் நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் காங்கிரஸில் இருந்தவர்களும் கூட ரெவின்யூ போர்டு அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இதை எடுத்துவிடவேண்டுமா அல்லது நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு எப்படி திருத்தி அமைக்கலாம் என்று நாம் நன்றாக யோசனை செய்ய வேண்டும். ரெவின்யூ போர்டு இருந்தாலும் இப்பொழுது இருக்கும் அளவு ஆபீசர்கள் இருக்கவேண்டுமா என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

இன்னும் பல சிக்கன முறைகளை நாம் கையாளலாம். உதாரணமாக சென்னை கலெக்டரை எடுத்துக்கொள்வோம். Superintendent of Stationery என்று தனியாக ஒரு I.A.S. ஆபீசரை நியமித்த பிறகும் தனியாக கலெக்டருக்கு வேலை இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். Accommodation Controller வேலையையும் அவருக்கு கொடுக்க முடியாதா என்று பார்க்க வேண்டும். அல்லது ஒரு டெபுடி கலெக்டரை போட்டால் போதுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரியான விஷயங்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஜில்லாக்களுக்கு சீனியர் கலெக்டர்கள் இல்லாமல் இருக்கும் நிலையில் இந்த விஷயங்களை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பழைய காலத்தில் சட்ட சபை கௌன்சில் இருந்தபோது Finance Committee நிதி கமிட்டி என்று ஒன்று போட்டிருந்தார்கள். அந்த Finance Committee இப்பொழுது அமைச்சர்கள் கொண்ட குழுவாக

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [1st April 1958]

இயங்கி வருகிறது. இந்த Finance Committee-யில் சில சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் போட்டு அமைக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதனுடைய குறிப்பில் இம்மாதிரி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'The Finance Committee constituted in pursuance of the resolution passed by the Council then was intended to scrutinise the proposals for new expenditure and to advise whether they should be accepted as suitable for entry in the next budget or in cases in which the expenditure is urgently required, whether a supplementary estimate should be moved, Estimates Committee, Public Accounts Committee என்று இருந்தபோதிலும், இந்த Finance Committee யில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களைப் போட்டு, எல்லோரும் சேர்ந்து அமைச்சர்களுக்கு உதவி புரியும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்களை இன்னும் அதிகமாக போட வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு second line of defence வேண்டும் என்று நானும் நினைக்கிறேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சரோ அல்லது வேறு அமைச்சரோ மத்திய சர்க்காருக்கு போகும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், அது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயமாக இருந்தாலும், அவருக்கு பதிலாக வரக்கூடியவர் அரசாங்க விஷயத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருக்க வேண்டுமே என்கிற அச்சம் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதற்காக second line of defence என்கிற முறையில் அதிகமான அமைச்சர்களையோ அல்லது டெபுடி அமைச்சர்களையோ நியமித்து ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் இருக்கக்கூடிய இலாக்காக்களை நல்ல முறையில் பரிபாலனம் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்வதற்கு யோசிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி முதல் அமைச்சரிடத்தில் சட்டசபையின் மூலமாக முன்பு தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மக்களுடன் தொடர்பு இல்லாமல் அதிக வேலைகளை வைத்துக்கொண்டு ஜில்லா வாரியாக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது மக்களுக்கு மிகவும் அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது லஞ்சம் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆபீஸ்களில் பேபர்கள் delay தாமதம் ஆகின்றன. இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் நம்முடைய அரசாங்கம் சுஷீலா திசையை அடையும் என்று சொல்ல வேண்டியதாய் இருக்கிறது.

வெளியில் நடக்கும் கலவரங்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்களும் கலவரங்களை நடைபெற்றதைப்பற்றி சொன்னார். பல இடங்களுக்கு மந்திரிகள் போவதால் அங்கு போலீஸ்காரர்கள் போவதாக இருப்பதால் கலவரங்கள் ஏற்படுகிறது. போலீஸ்காரர்களை அங்கே கொண்டு போய் வைப்பதால்தான் கலவரங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதுதான் அதற்குக் காரணம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். போலீஸ்காரர்கள் சில இடங்களில் மனம் போன போக்குப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். அவைகள் சர்க்காருக்கு தெரிவது இல்லை. அவர்கள் அநேகம் அக்கிரமங்கள் செய்துவருகிறார்கள்.

முக்கியமாக இப்பொழுது சமீபத்தில் அநேகம் இடங்களில் பார்த்தால் நியூஸ் பிரின்ட் சென்ஸார்ஷிப் நடக்கிறது. எங்களுடைய ஆபீசுக்கு நான் ஒன்றுக்கு சுமார் 60-70 லெட்டர்கள் வருகின்றன. அப்படி வரக்கூடிய எல்லா லெட்டர்களும் பிரித்துப் பார்த்து ஒட்டி சென்ஸார் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட அக்கிரமங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அப்படிச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? இதைப் போலீஸ்காரர்கள் செய்வது அவர்களாகவே செய்கின்றார்களா அல்லது சர்க்கார் செய்யச் சொல்லி செய்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. பெரிய செயல்களை ஒன்றும் நாங்கள் செய்துவிடவில்லை. அவர்கள் பார்த்து அனுப்புவதால் ஒன்றும் வந்துவிடப்போவது இல்லை. இப்படிச் செய்வதற்கு மந்திரிகள் உத்தரவு போட்டு அப்படிச் செய்கிறார்களா அல்லது அவர்களாகவே செய்கிறார்களா என்பதுதான் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி நாங்கள் பிரத்தியேகமாக

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] 1st April 1958]

எழுதி அனுப்பத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்படி ஒவ்வொரு லெட்டரும் சென்ஸார் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அவைகளில் சமாச்சாரம் ஒன்றும் இல்லை. இதை இப்படி செய்வதோடல்லாமல் எங்களுக்கு வரும் டெலிபோன்களும் tap செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதைப் பார்த்தாலும் ரொம்பவும் கேவலமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் கேவலமாக இருக்கிறது. இவைகளைப் பற்றி பிரத்தியேகமாக எழுதி அனுப்புவதாக இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி இந்த மந்திரி சபை பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுதான் என்னுடைய முக்கியமான அபிப்பிராயங்கள். சர்வகலாசாலையைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் நடந்ததைப் பற்றி ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தபோதிலும் போலீஸ்காரர்களின் அடக்குமுறையினால்தான் இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி போலீஸ்காரர்கள் நடக்காமல் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் மக்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். அந்த முறையில் ஆட்சி செய்யா விட்டால் கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியதுதான். சமீபத்தில் இந்தூரில் நடந்த பை-எலெக்ஷன் (உப-தேர்தல்) காரணமாக காங்கிரசுக்கு எவ்வளவு செல்வாக்கு இருந்து வருகிறது என்பது தெரியவரும். அதைப்பற்றி நாங்கள் இவ்விடம் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியது இல்லை. ஆகையால் நாங்கள் சொன்ன சில யோசனைகளை எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை நன்றாக கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைப் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் 12-35
அவர்களே, இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்திற்கு பதில் சொல்வதில் சில
கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி விவாதத்தின்போதே நான்
p.m.
எடுத்துச் சொன்னேன். இந்த விவாதம் ஒரு குறிப்பிட்ட மானியத்தின்
மீது நடக்கக்கூடிய விவாதம். இதில் மந்திரிகளைப்பற்றி இந்த
மானியத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும்கூட பொதுவாக இருக்கக்கூடிய
கொள்கைகளைப்பற்றி இந்த விவாதத்தில் நாம் முக்கியமாக அடங்கி இருக்கக்
கூடிய கொள்கைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தால் அவைகளுக்கு பதில்
சொல்வதற்கும் ஓரளவு சுலபமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் பல்வேறு
இலாகாக்களில் இருக்கக்கூடிய, அவைகள் முக்கியமான விஷயங்களாக
இருக்கலாம், முக்கியமான விஷயங்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னதற்கு
உடனடியாக பதில் சொல்ல முடியும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல
என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, பதில் சொல்லும்
போது முக்கியமாக இந்த மானியத்தின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய
சில விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும் பதில் சொல்லிவிட்டு மற்ற முக்கியமான
விஷயங்களுக்கு, அவைகள் எப்பொழுது முக்கியமான விஷயங்கள், அதற்கு
பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற காலம் வருமோ அப்பொழுது அதற்கு
சரியான பதில் சொல்ல முடியும். அதற்கு ஏற்ற அந்தக் காலத்தில்
பதில் கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

முதல் முதலில் இருக்கக்கூடியது ஹெட்ஸ் அப் ஸ்டேட்ஸ், அதாவது
கவர்னருடைய மானியம். கவர்னருடைய பதவி அவசியமா இல்லையா
என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்லக்கூடிய அபிப்பிராய பேதம் இல்லை,
பல வருஷங்களாகவே இந்த சபையில் இதைப் பற்றி மாறுபட்ட கருத்து
கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும்
அறிவோம். இப்படிப்பட்ட மாறுபட்ட கருத்து இப்பொழுது ஏற்பட்டது
அல்ல. அரசியல் சட்டம் இயற்றிய காலத்திலேயே கவர்னர் பதவி அவசியமா,
அவசியம் இல்லையா என்ற கருத்துக்கள் இருந்தன. கவர்னர் பதவி
அவசியமானால் கவர்னர்களை நியமிக்கப் வேண்டுமா அல்லது தேர்ந்
தெடுக்கப்பட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றிய பெரிய சர்ச்சை இருந்தது
என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்றே நம்பு

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1958]

கிறேன். அப்பொழுதே இது சர்ச்சைக்கு உட்பட்ட விஷயம் என்றே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் அமைப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் பல்வேறு கருத்துக்கள் அதில் இருக்கின்றன. கடைசியாக இதைப் பற்றி எல்லோரும் ஆலோசனை செய்துபார்த்து அரசியல் அமைப்பு எப்படி இருக்கவேண்டும் என்கிற ஒரு முடிவுக்கு வந்து அந்தச் சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறார்கள். இதையே திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக்கொண்டுவருவதால் எந்த விதமாக இருக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டுவருவதால் எந்த விதமான பலனும் ஏற்படப்போவதில்லை என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், இம்மாதிரியான ஒரு அசெம்பிளி இருக்க வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப் பற்றியும் இரண்டாவது சபை அவசியமா என்பதைப் பற்றியும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. கவர்னரைப்பற்றி பேசும்போது அவருக்கு இவ்வளவு பணம் செலவுதிக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போலவே பல நிபுணர்கள் இப்படிப்பட்ட சபை அவசியம் இல்லை, இதற்கு இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டுமா, இதற்கு எதற்காக இவ்வளவு செலவு செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சில நிபுணர்கள் கேட்கிறார்கள். இதனால் என்ன பலன் ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் எவ்வளவு செலவு ஏற்படுகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கூடியால் போதாதா, ரஷியாவில் கூடுவது போல் என்று கூட, சொல்லுகிறார்கள். அரசியல் அமைப்பு என்று சொல்லும்போது பல விதமான விஷயங்களை வைத்துக்கொள்ளலாம். பல்வேறு கருத்துக்கள் கிடைக்கிறது. அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு அது நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர அதைப் பற்றி திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. ஏற்கனவே முடிவு செய்ததைப் பற்றி திருப்பித் திருப்பி ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதில் பலன் இருக்கப்போவதில்லை. முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்ற கழக அங்கத்தினர்களும் கருத்து வேறுபாடு உள்ள அங்கத்தினர்களும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள், கவர்னர் பதவி இல்லாமலேயே கூட நடக்கலாம் என்று. நாம் எல்லோரும் யோசித்து ஒப்புக்கொண்ட பிறகு அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். இப்படிப்பட்ட கட்சி அரசாங்கம் நடக்கும்போது இப்படிப்பட்ட கவர்னர் பதவி இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று இப்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கட்சி அரசாங்கம் நடக்கும் போது கவர்னர் என்ற ஒரு பொதுப்படையானவர் இல்லாவிட்டால் அந்தக் கட்சியின் முதல் மந்திரிதான் எல்லாவற்றையும் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கும். முதல் மந்திரி அந்த வேலைகளைப் பார்க்கும்போது அவர் கட்சிக்கு தலைவராக இருக்கும்போது அவரிடத்தில் எப்படி எல்லா விஷயங்களையும் சொல்ல முடியும். அப்படி எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்காது என்பதற்காகத்தான் பொதுப்படையான ஒருவரை வைத்திருக்கிறார்கள். கட்சி சார்பற்றவரையும் பொதுவாக இருக்கக் கூடிய ஒரு பதவி இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றும் கருதி இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்திற்கு ஒரு கவர்னர் அவசியம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு ஒரு தலைவர் என்று ஒன்றை வைத்துக்கொண்டால்தான் மக்கள் அதை புரிந்துகொள்ள முடியும். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லலாம். கல்லை வைத்து அதை தெய்வம் என்று கொண்டாட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கல்லு தெய்வம் அல்ல. கல்லு கடவுளுக்கு பிரதிநிதியாக கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கடவுள் என்று பாவித்து அதை வணங்கி வருகிறார்கள். கல்லை வைத்துக்கொண்டு அது தெய்வத்தின் பிரதிநிதி என்று நினைத்துக்கொண்டு அதை எப்படி வணங்குகிறார்களோ அதே மாதிரி தான் பொது மக்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதியை வைத்துக்கொண்டு அவர் அவர்களுக்கு தலைவர் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவரை வைத்துக்கொண்டு மற்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கடவுள் இருக்கிறார் என்று சொன்னால் அதை நம்பக்

1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

கூடியவர்கள் கல்லை கடவுள் என்று நம்புகிறார்கள். அதை நம்பாதவர்கள் அது வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக கல்லை வைத்து அதை தெய்வம் என்று கொண்டாடுகிறவர்களுக்கு அது ஒரு சின்னமாக இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு என்று பல காரியங்களைச் செய்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதைப்போலவேதான் பெருவாரியாக இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு சாசுவதமாக, நிரந்தரமாக ஒரு தலைவர் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அரசியல் அமைப்பில் இப்படிப்பட்ட ஒருவரை நியமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தலைவர் மூலமாகத் தான் எல்லா காரியங்களும் நடைபெறுகின்றன என்ற உணர்ச்சி மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. மக்களுக்கு அதன் மூலமாக ஒரு பிரதி ஏற்படும். அதன் மூலமாக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் தோன்றுகிறது. கடைசியில் யாரிடம் சொல்வது என்பதைப் பற்றி ஒரு முடிவு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த கவர்னர் பதவி வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல இப்பொழுது அரசாங்கம் நடப்பது பார்லிமெண்டரி டெமொக்ரஸி என்ற முறையில். அதாவது தேர்தல் முறையிலே, கட்சி அடிப்படையிலே அரசாங்கம் நடைபெற்று வருகிறது. சில சமயங்களில் மந்திரி சபையில் மாறுதல் ஏற்படலாம். அப்படியிருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இப்பொழுது இருந்துகொண்டிருக்கும் மந்திரி சபையே நீடித்து இருக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும் பொழுது, மந்திரி சபைகளில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றன, நெருக்கடி ஏற்படுகின்றன. அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் இங்கு இருக்கக்கூடிய பொறுப்புகளை யார் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால், அதற்கு கவர்னர் என்ற ஒருவர் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. பல தரப்பட்ட கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தால்கூட கடைசியில் இதுதான் நல்ல முடிவு, கவர்னர் என்ற ஒரு பதவி இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு நம்முடைய பிரதிநிதிகள் கூடி செய்த முடிவுதான். வெளியிலிருந்து வேறுயாரும் வந்து இம்மாதிரி முடிவைச் செய்யவில்லை. அரசியல் அமைப்பில் நம்முடைய பிரதிநிதிகள் கூடி செய்த முடிவு இது. இதுபற்றி ஏதோ குறைவாக பேசுகின்ற காரணத்தினாலே, அல்லது இந்தப் பதவி அவசியமில்லை என்று பேசுகின்றன காரணத்தினாலே எந்த வித பலனும் ஏற்படப் போவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக கவர்னர் பதவியை நாம் எதற்காக ஏற்படுத்தினோமோ அதனுடைய பலன் நமக்கு ஏற்படாமல் போய்விடலாம் என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாறுகின்ற ஒரு சமயத்தில், மாறுதல் ஏற்பட்ட பிறகு, கவர்னர் இல்லாமலே வேறு வித அமைப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமானால் அரசியல் மைப்பில் பலவித மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அது நல்லதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது கெடுதலாகவும் இருக்கலாம். ஆனால், தேர்தல் அடிப்படையில் கட்சி அடிப்படையில் அரசாங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது கவர்னர் என்று ஒரு பதவி இருப்பது நல்லதுதான் என்பதை பெருவாரியான நிபுணர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே திரும்ப திரும்ப இதைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை திரும்பவும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கவர்னுக்கு அதிகமாக செலவு செய்யப்படுகிறது என்கின்ற பிரச்சனை வருகிறது. அதிகமாக செலவு செய்யப்படுகின்றது என்ற கருத்திலுள்ள தவறு என்னவென்றால், நாங்கள் மந்திரிகள் எட்டு பேர்கள் இருக்கிறோம். இந்த நிர்வாகத்தை கடைசியாக எங்களுடைய பொறுப்பில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக செகரட்டேரியட் முழுவதும் அமைந்திருக்கிறது. அதற்கு செலவு ரூ. 94 லட்சம். ரூ. 7, 8 லட்சம் கவர்னுக்குப் போக, பாகி இருக்கக் கூடிய ரூ. 86 லட்சமும் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளின் சம்பளமாக இருக்கிறது. அதற்காக யாராவது மந்திரிகளின் சம்பளம் ரூ. 86 லட்சம் என்று சொன்னால், அது எவ்வளவு பொறுத்தமாக இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கவர்னுக்கு

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1958]

மட்டும் அந்த 8½ லட்ச ரூபாயும் செலவிடப்படவில்லை. மந்திரிகளுக்கு உதவி செய்வதற்கு, மந்திரிசபை ஸ்தாபனம் இயக்குவதற்கு உதவியாக இருப்பதற்கு எப்படி மற்ற நிர்வாக அமைப்பு அவசியமோ, அதே மாதிரி கவர்னர் என்ற ஒரு பதவி, ஒரு ஸ்தாபனம் அவசியம் என்றால், அவருக்கு வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் செய்வதற்கு ஒரு நிர்வாக அமைப்பு அவருக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிர்வாக அமைப்பிற்காக ஏற்படும் செலவையும் சேர்த்து அது கவர்னரின் சம்பளம், கவர்னருக்காக அவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது.

இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாப் பாட்டு செலவிற்காக, விருத்தினங்களுக்காக இவ்வளவு செலவு செய்யப் படுகிறதே என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லா கணம் அங்கத்தினர்களும் நன்றாக உணர்ந்திருப்பார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத் திற்கு வேறு ராஜ்யங்களிலிருந்து வரும் விருத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, பல்வேறு வெளி நாடுகளிலிருந்தும் விருத்தினர்கள் வருகிறார்கள். அந்த விருத்தினர்களில் அயல் நாட்டின் தலைவர்களாகவோ, பிரதம மந்திரி யாகவோ இருக்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வரும்பொழுது அவர்களுடைய தகுதிக்கு தகுந்த வாறு அவர்களை உபசரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதற்கு ஒரு தனி நிர்வாகம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதற்காக ஒரு தனி நிர்வாகம் ஏற்படுத்தினால் இந்த விருத்தினர் நடத்துவதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை நான் கணக்கு போட்டுப் பார்த்திருக்கிறேன். நீங்களும் கணக்கு போட்டு பாருங்கள். நான் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து சொல்லுகிறேன். இப் பொழுது கவர்னர் என்ற ஒரு பதவி இருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே, அதை ஒட்டியே ஒரு நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தி, வரக்கூடிய விருத்தினர்களை உபசரிப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் செலவு ரொம்பவும் குறைவாக ஆகிறது. கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இதன் மூலம் செலவு ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் ஆகிறது என்ற முடிவுக்குத் தான் யாரும் வரமுடியும். இருக்கக்கூடிய கவர்னர் பதவியை வைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் நமக்கு வேண்டிய மற்ற காரியங்களையும் செய் வதற்கு இந்த அமைப்பை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் மாளிகையில் தங்கியிருக்கிறோம் என்று வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் தலைவர்களுக்கும் ஒரு மனத் திருப்தி ஏற்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் ரூ. 8½ லட்சம் செலவு அதிகம் என்று சொல்லமுடியாது. இதில் பெரும்பகுதி இம்மாதிரி காரி யங்களுக்காக ஆக்கக்கூடிய செலவுதான். மற்ற வெளி நாட்டு விருத்தினர் கள் வந்திருக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு கட்டிடம் தேவை. அ அதற்கு தகுந்த கட்டிடம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. அந்த கட்டிடத்தை சுற்றி லும் நல்ல பூங்காக்கள் தேவை. தமிழ் நாட்டில் வெறும்பொட்டல் காடாக இருக்கிறது என்று இங்கே தங்கும் விருத்தினர்கள் நிலைக்கக் கூடாது. இருக்கக்கூடிய இடத்தை பார்ப்பதற்கு அழகாக நல்ல தோட்டங் களை அமைத்து வெளிநாட்டு விருத்தினர்களுக்கு மனது திருப்தியடக்கூடிய முறையில் அமைப்பது மிக அவசியம். அப்படி தோட்டங்களை அமைக்க வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய வேலையாட்களை நியமிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி செலவழிக்கும் பணம் வேறு யாருக்கும் போவதில்லை. அங்கு வேலை செய்யும் ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளமாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. அதற்கு மேற்பட்ட செலவு ஒன்றும் அதிகமாக இருக்காது என்பது கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியுமென்றும் என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்பு கிண்டியில் இருக்கக்கூடிய 1,200 ஏக்கரையும் கவர்னர் பராமரிப்பின் கீழே இருந்து வந்தது. 1,200 ஏக்கர் அவசியமில்லை, அதை குறைக்கவேண்டுமென்பதற்காக, 200 ஏக்கராவாக குறைத்திருக்கிறோம். பாக்கி இருக்கக்கூடிய 1,000 ஏக்கராவை வன இலாகாவோடு சேர்த்துவிட்டோம்.

1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

அதுடன் ஒரு சிறு பகுதி ஹார் டெக்னாலஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டிற்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டோம். அந்த அளவிற்கு செலவும் குறைவத்தான் செய்யும். வன இலாகா இதற்காக அதிகமாக செலவழித் தாலும் அமைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் கவலைப்படப் போவதில்லை. கவர்னர் தலைப்பின் கீழ் இருந்தால்தான் இதற்காக எப்படி இவ்வளவு ரூபாய் செலவழிக்க முடியும் எத்தனை லட்சம் ரூபாய் செலவழிப்பது என்றெல்லாம் வாதங்கள் களம்பும். ஆனால் அதே இனத் திற்கு இன்னொரு பக்கத்தில் 2 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தால் கூட ஆட்சேபமில்லை. ஆனால் கவர்னர் தலைப்பின்கீழ் செலவு செய்யப் பட்டால்தான் அதற்கு ஆட்சேபம் எழும்பும். இதையெல்லாம் கவனித்து பார்த்துப்பொழுது செலவு ஒன்றும் அதிகமாக செய்யப்படவில்லை என்பது புலப்படும். அதேமாதிரி ஒரு பெரிய விட்டை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அதை பாழடை விட்டிருக்கிறார்களா? அதை நல்ல முறையில் பராமரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக வேண்டிய சிப்பந்திகளை நியமிக்க வேண்டிய நிலைமை வருகிறது. இவைகளையெல்லாம் நாம் பார்க்கும் பொழுது இந்த ராஜ்ய அரசியல் அமைப்பில் கவர்னர் பதவி இருக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால், அதன் மூலம் நாம் பல்வேறு காரியங்களை செய்துகொள்ளவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஒன்றுக்கு ஒன்று பிணக்கப் பட்டு அதனால் இவ்வளவு செலவு ஆகிறதே தவிர, கவர்னருக்குமட்டும் இவ்வளவு செலவு ஆகவில்லை. கவர்னர் ஒரு அறையில்தான் இருக்க முடியும். பல அறைகளில் ஒரே சமயத்தில் அவரால் தூங்க முடியாது. இதுவரையில் கவர்னராக வந்திருக்கக்கூடியவர்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் பெரிய குடும்பத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல. குழந்தைகள் இல்லாதவர்களும் அல்லது மனைவி இல்லாதவர்களும் தான் கவர்னர்களாக வருகிறார்கள். அவர்கள் பெரிய குடும்பம் வைத்திருப்பதால் இவ்வளவு செலவாகிறது என்று சொல்லுவதற்கு இடமில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் செலவாகிறது என்று சொல்லுவதற்கு இடமில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் மற்றொரு நிலைமையையும் விளக்க விரும்புகிறேன். வெள்ளைக்காரர்கள் இருக்கக்கூடிய காலத்தில் கவர்னர் அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் அவர்களுடைய சொந்த விருத்தினர்களுக்கும் பொது நிதியிலிருந்து செலவிடப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அமைப்பில், பொது சமையலில் அவர்கள் குடும்பமும் விருத்தினர்களும் அமைப்பில், பொது சமையலில் அவர்கள் குடும்பமும் விருத்தினர்களும் சாப்பிட்டால், அதற்காகும் பணத்தை கணக்குபார்த்து அவர்கள் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அல்லது, அவர்கள் தங்கள் சொந்த செலவில் தனியாகவே சமையல் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். விருந்து காலத்தில் பொதுவாக எல் லோடுடனும் உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் அனுவசிய மாசு விண் செலவு ஆகிறது என்று சொன்னதை மறுக்கவேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் சமையல் விஷயம் போன்ற ஒரு சிறு விஷயத்தைக்கூட எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சிறிய விவாதத்தைக் கூட எடுத்துக்கொள்ள சொல்வதென்பதன் அவசியம், கவர்னருக்காக வீணாக இருக்க எடுத்துச் சொல்வதென்பதன் அவசியம், கவர்னருக்காக வீணாக இருக்க எடுத்துச் சொல்வதென்பதற்காகத் தான் இந்த விளக்கத்தை பிராயம் மாற்றவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த விளக்கத்தை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே கணம் அங்கத்தினர்கள் இனி மேலாவது, திருப்பி திருப்பி இந்த விஷயத்தையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் கவர்னர் பதவி அவசியமாக இருப்பதால், அதைப் பதவிக்கு வேண்டிய வாரணங்களும் அவசியமாக இருக்கின்றன. இதை உணர்ந்து, இனிமேல், கவர்னருக்காக என் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்யவேண்டு மென்று வாசம்செய்ய முற்படாதபடி கணம் அங்கத்தினர்கள் தங்களை கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வாத்தைக் சுலபமாக எடுத்த துணைக்கலாம். கணம் அங்கத்தினர்கள் அவ்வாறு பேசிப்பேசி பழகி விட்டனர். புள்ளிவிவரங்களைப் புரட்டிப்பார்க்காமல் வாதாடலாம். கணம் அங்கத்தினர்கள், அவ்வாறு வாதாவாதங்களை தூண்டுதலுக்கு இடங் கொடுக்காமல் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். “இந்த வாதம் தான் எங்குவிடம் இருக்கிறது. இதற்கு மேல் எங்குவிடம் எதுவும் ஸ்பாக் இல்லை” என்று கணம் அங்கத்தினர்கள் கூறி இந்த வாத்தையே திரும்பவும் சொன்னால் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

[1st April 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எந்த ஒரு அரசியல் கட்சி ஆட்சி செலுத்தினாலும், கவர்னர் ஒரு பொதுவான தலைவரைப்போல் இருக்கிறார் என்றும், ஆதலால் கவர்னர் பதவி அவசியம் என்றும் கனம் அமைச்சர் சொன்னார். பொதுவாக செயல்படும் கவர்னர் எந்த அரசியல் கட்சியையும் சேராதவரா? மேலும், கல்லை வைத்து அதை கடவுளாக வழிபடுவதுபோல் கவர்னரை வழிபடுகிறோம் என்றும் கனம் அமைச்சர் கூறினார். அப்படியென்றால், கனம் அமைச்சர் கவர்னரைக் கல்லைப்போல் நினைக்கிறாரா? கவர்னர் கல்லுக்குச் சமானம் என்று அவர் நினைக்கிறாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஏதாவது உபமானம் சொன்னால் சிலர் அதை கடைசிலையில் நீட்டிப்பார்த்துவிடுகிறார்கள்; அதாவது எல்லா விஷயங்களுக்கும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கிறார்கள். கவர்னர் கல்லுக்குச் சமானமானவர் என்று நான் நினைக்கவில்லை. கவர்னர் கல்லுக்குச் சமானமானவர் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால், நான் சொன்ன உபமானத்தைப்பற்றி தவறாக அர்த்தம்கூறி, கவர்னர் கல்லுக்குச் சமானமானவர் என்று சுப்பிரமணியம் அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பிரசாரம் செய்வார்களேயானால், அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. கவர்னர் கல்லுக்குச் சமானமானவர் என்று நான் கருதவில்லை என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கவர்னர் எந்த அரசியல் கட்சியையும் சேராதவரா என்று கேட்கப்பட்டது. கவர்னர்கள், சட்டசபை சபாநாயகர், கோர்ட் ஜட்ஜுகள், ஸெர்லீஸ் கமிஷன் தலைவர் முதலியவர்கள் அந்தப் பதவிகளுக்கு வருவதற்கு முன்பு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருத்திருந்தாலும், பதவிக்கு வந்தபிறகு பொதுப்படையாக இயங்கவேண்டும். அப்படி—இயங்காவிட்டால் அந்தப் பதவிகளின் மதிப்பை அவர்கள் குறைந்தவர்களாக ஆவார்கள். அந்தப் பதவிகளில் இருப்பவர்கள் பொதுப்படையாகவே இயங்குகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முடியும்; பல அனுபவங்களைக்கொண்டு நான் அவ்வாறு சொல்லமுடியும். ஆகையால், காங்கிரஸ்காரர்கள் கவர்னர்களாக நியமிக்கப் படுவதால் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குமட்டும் ஆதரவாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றும் அந்த முறையில் அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளிடம் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்றும் சொல்வது தவறு; அவ்வாறு கூறுவது, ஜனாதிபதியையோ கவர்னரையோ தனிப்பட்ட முறையில் குறைகூறுவதாகும். முன்பு காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்த கனம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் இந்த சபையின் சபாநாயகராக ஆன பிறகு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவாகவும் மற்ற கட்சிகளுக்கு பாதகமாகவும் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர் நியாயமாக, பாரபட்சமின்றி, எல்லாக் கட்சிகளிடத்தும் பொதுவாக நடந்து கொள்கிறார் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஸ்ரீ அண்ணா துரையும் அவ்வாறு பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். இது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு இனத்தின் 20,000 ரூபாய் ஆடிட் செய்யப்படாமலே இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டது. அந்த தொகை முன்பு 2-3 லட்சமாக இருந்து வந்தது. இப்போது அது 20,000-ஆக இருக்கிறது. ஏழைகளைப் பராமரிக்கும் ஸ்தாபனங்கள் போன்ற சில நல்ல ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு சில சமயங்களில் ஒரு சிறிய தொகையாவது நன்கொடையாக கவர்னர் கொடுப்பதற்காக இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் கவர்னர் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு போகும்போது அவைகள் தங்கள் குறைகளைத் தெரிவித்து சர்க்காரிடமிருந்து உதவிகேட்கினால் அப்போது கவர்னர், அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய தொகை பணத்தையாவது நன்கொடையாகக் கொடுப்பதற்கு வகைசெய்வதற்காக இந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. மேலும் சிலர் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெளியில் போய் பிச்சை கேட்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கவர்னர் மாதம் ரூபாய் ரூபாயோ இருநூறு 'ரூபாயோ' தாம் உசிதம் என்று கருதினால் நன்கொடை அளிப்பதற்கு வகைசெய்வதற்காக இந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

[1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

முதன் மந்திரிக்குக் கூட இப்படிப்பட்ட பணம் ஒதுக்கலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அவர்களிடம் நிதி உதவி கோரும் இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் “இல்லை” என்று பதில் சொல்வதைவிட ஏதாவது சிறு தொகை பணத்தை நன்கொடையாகக் கொடுப்பது நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த 20,000 ரூபாய்க்கு ஆடிட் அவசியமில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்தத் தொகை “Charitable” செலவினத்தில் வரவில்லை. இது “Expenditure from contract allowances” என்ற இனத்தில் வருகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எந்த செலவாக இருந்தாலும் அவசியமான செலவுதான். ஆகவே, கவர்னருக்காக இவ்வளவு பணச் செலவு செய்ய வேண்டாம் என்றும் இந்தச் செலவு வீண் செலவு என்றும் சொல்லிவிட முடியாது.

கவர்னருக்கான செலவிற்பெதிராக செய்யப்படும் வாதத்திற்கு அடுத்த படியாக, இந்த ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக் கூடாது என்ற வாதம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் முதல் வாதத்தை விட்டாலும் இந்த இரண்டாவது வாதத்தை ஆரம்பிக்கிறார்கள். நானும் பல இடங்களில் பேசும்போது “தமிழ்நாடு தமிழ்நாடு” என்று சொல்லிவிடுகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்து விட்டால் அதன்காரணமாக இந்த ராஜ்யத்தின் பெருமை உயர்ந்துவிடப் போகவில்லை. இந்த ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்காததால் இந்த ராஜ்யத்தின் பெருமை குறைந்துவிடும் இல்லை. பெயரின் பிரமாதிப் பெருமை வந்துவிடுகிறது என்ற மனப்பான்மை தவறானது. அந்த மனப்பான்மை மக்களிடையே வளரக்கூடாது. மக்களுக்கு இருக்கும் இந்த மனப்பான்மை மாற வேண்டும். ஆகவேதான் இந்த ராஜ்யத்திற்கு “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்ற பிரசாரக்களையோ கிளர்ச்சிகளையோ இந்த சர்க்கார் மதிக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட பிரசாரங்களோ கிளர்ச்சிகளோ இருக்கும்வரையில் இந்த சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்திற்கு “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யக்கூடும். (சிரிப்பு).

அதற்கடுத்தபடியாக, மத்தியக் கோப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ஒவ்வொரு மத்தியும் எவ்வளவோ இலாக்கைகளைக் கவனிக்கிறார் என்றும் எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்கிறார் என்றும் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். மத்தியகவிடம் அவர்கள் அவ்வாறு கருவிகளாட்டியதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றிசெய்ததக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் உண்மையிலேயே அவ்வாறு கருதுகிறார்களா அல்லது வெறுமனே அவ்வாறு கூறினார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை மத்தியத்தைக் குறைகூறுவதற்காக அவ்வாறு சொன்னார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. இன்னும் நிலைமையில் எத்தனை மத்தியங்கள் அவசியமோ அத்தனை மத்தியங்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை மத்தியங்கள் அவசியம் என்று பார்த்துப் பார்த்து எத்தனை மத்தியங்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில மத்தியங்களை நியமித்தால் வேலைகள் இன்னும் நன்றாக நடக்கும் என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். எட்டு மத்தியங்கள் வேண்டாம், நான்கு மத்தியங்கள் போதும் என்று வேறு சிலர் நினைக்கிறார்கள். அவ்வப்போது இருக்கும் முதல் மத்திய எத்தனை மத்தியங்கள் அவசியம் என்று பார்த்துத் தான் மத்தியங்களை நியமிக்கிறார். மத்தியசபையும் இதை கவனிக்கிறது. இப்போது மத்திய சபையில் மத்தியங்கள் சரியான எண்ணிக்கையில் தான் இருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். நாங்களும் தனிப்பட்ட மனிதர்கள் இல்லை. நாங்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் எங்களிடம் குறைகள் இருக்கக்கூடும். எங்களிடம் குறைகள் இருந்தால் கனம் அங்கத்தினர்களின் குறைகளும் அவைகளுள் இருக்கின்றன என்று

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1958]

தான் கொள்வனவையும். எங்கெங்கும் குற்றம் இருந்தால் அதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களும் பொறுப்பாவீன். நாங்களும் சாதாரண மனிதர்கள்தான். நாங்கள் சாதாரண மனிதர்களின் பிரதிநிதிகளாகத் தான் இங்கே இருக்கிறோம். பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோம் என்ற முறையில் தான் எங்களுக்கு சிறப்பு இருக்கிறதே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான சிறப்பும் இல்லை என்று நான் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். நாங்கள் தவறு செய்தால் அதை நீங்கள் எடுத்துக் காட்டலாம். தவறை எடுத்துக் காட்டினால் நாங்கள் திருந்துவோம். நிர்வாகத்தில் எல்லாம் ஊழலாக இருக்கிறது என்றும் நாங்கள் சரிவர ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னால், அவர்கள் ஆங்காங்கே நடக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவ்வாறு சொல்கிறார்களா அல்லது வேறுமனோ பொதுவாகச் சொல்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை; “எதோ குற்றச்சாட்டுகளை போட்டு வைப்போம்; சர்க்காரின் மேல் பட்டால் பட்டும், பட்டாவிட்டால் போகட்டும்” என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்கிறார்களா என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது; அவ்வாறு அவர்கள் பேசும்போது அதை உணர்ச்சியோ ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவோ எங்களுக்குத் தோன்றுவில்லை.

குற்றங்கள் சொல்லும்போது இன்ன குற்றங்கள் என்று சொல்லவேண்டும். “இந்தக் குறைகளை ஏன் மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாது” என்று குறித்துச் சொன்னால், எங்களுக்குப் பதம். உண்மையான குற்றமாக இருந்தால், மாற்றிக்கொள்ள முயற்சி செய்யலாம். குறிப்பாகச் சொல்லாமல் “உங்கள் நிர்வாகம் ஊழல்; உங்களுக்குத் திறமை இல்லை; எல்லாம் கெட்டுப் போய்விட்டது” என்று பொதுவாக மத்திய சபையைப்பற்றிச் சொன்னால், அந்த மத்திய சபையைத்தான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள், அது நம்முடைய தலைவிதி என்று பொறுத்துக் கொண்டு வேண்டுமேயொழிய வேறு ஒன்றும் ஏற்பட முடியாது. குற்றங்களைத் திருத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பைக் கொடுப்பதில்லை, குற்றம் சொல் கிறவர்கள், பொதுவாக, ஒட்டுமொத்தமாக, “எல்லாம் மோசம், எல் லாம் ஊழல், நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை, இந்த நிர்வாகத்திலே எல்லாம் கெட்டுவிட்டது” என்று சொன்னால் அதை எப்படி மாற்றிக்கொள்வது? எந்த விதத்திலே திருத்திக் கொள்வது? குற்றங்களைச் சொல்கிறவர்கள் திருத்திக் கொள்வதற்கு வழி சொல் கிறார்களா, நிச்சயமாகச் சொல்கிறார்களா, அல்லது எதிர்க் கட்சியில் இருப்ப தற்காகச் சொல்கிறார்களா என்று சந்தேகப்படக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறது. ஆகவே, குற்றம் சொல்பவர்கள் பொறுப்பாக, ஜாக்கிரதையாக இன்ன இன்ன குற்றங்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

இன்னொரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சொன்னார்கள் “மத்திய சபை வேளையில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றி பேசுகிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி பேசுகிறோம் என்றால் என்ன கருத்தினால் பேசுகிறோம்? இன் னைக்கு நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏதாவது ஒரு தீங்கு—கேடுதல்—வருகிற தென்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த நாட்டில் பிரிவினைக் கொள்கை என்பதை நாங்கள் தவிரமாக உணருகிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு கேடுதல் எப்படியாவது பரவும் என்ற பயம் ஏற்பட்டாலும் சரி, பரவுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற கடமையுணர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் சரி, மக்களுக்கு அதனால் ஏற்படும் தீமைகளை எடுத்துச் சொல்வது மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் அவர்களுடைய பிரிவினைக் கொள்கையிலே இருக்கும் கஷ்டங்கள் என்ன, அதனால் வரக்கூடிய தீமைகள் என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்வது இப்பொழுது சர்க்கார் பெற்றுப்பிலே இருக்கும் மத்திய சபையையே கடமை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு அதைப்பற்றி சொல்வதென்றால், நாங்கள் ஒரு இடத்திற்குப் போய், அதைப்பற்றி அங்கே பேசாமல் வந்தால் நாங்கள் கடமையிலிருந்து தவறிவிட்டவர்கள் ஆவோம் என்று சொல்ல விரும்பு கிறேன். ஆகவே தான் அவர்களுடைய அடிப்படையான கொள்கை தவறானது என்று நாங்கள் உண்மையாக நம்பினால், அதை மக்களிடத்திலே சொல்லி,

[1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

மக்களிடத்திலே இந்த விவாதி பரவலொட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ள மிகவும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அந்த வகையில் அமைச்சரவை கனம் மாற்றும்பொது எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்தி, இந்த விவாதி யைப் பரவ விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தெடுத்துத் தோஷம் பரவ விடக்கூடாது. பரவட்டால் மெலும் மெலும் அதிகமாகப் பரவி விடும். இது தவிரதாக்கீதானே இருக்கலாம் என்று சொல்லமா? காலராவும்கூட பிளேக்ஸும் பரவியால் அது நல்லதல்ல. அதைப்போலவே தான் பிரிவினைக் கொள்கை நாட்டில் எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கேடுதல், என்று உணர்ந்து அந்த விவாதியைத் தடுப்பது எங்களுடைய கடமை; மத்திய சபை இருக்கும் எங்களுடைய கடமை. அதைப்பற்றி பொறுக்கப்பட்டதில் பெசாமல் வந்துவிட்டால் நாங் கள் எங்களுடைய கடமையிலிருந்து தவறிவிட்டவர்கள் ஆவோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னால், தனியாக மத்திய சபை இருந்து நடத்தக்கூடிய காரியங்கள் அல்ல. உத்தி யோகங்களை இருந்து நடத்தக்கூடிய காரியங்களும் அல்ல. கூட்டம் போட்டு நிறைவேற்றக்கூடிய காரியங்களும் அல்ல. இவைவாருக்கெல்லாம் மேலாக மக்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் மக்களுடைய சக்தியையும் பெற் றுத்தான் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களிடத்தில், நடக்கும் திட்டங்கள் என்ன, மக்கள் அதிலே செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என்ன என்று அவர்களுடைய சக்தி சிறுந்து போய்க்கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது எங்களுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். இவ்வாறு மக்களுடைய சக்தியைத் திரட்டி ஒன்று செய்வது, மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்வது, திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட முடியாது. மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், எதோ டைட்டிப் பார்த்து, உத்தரவு போடுவதனால் எந்த விதமான பலனும் ஏற் பட்டுவிடாது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் மத்திய சபை அந்த ஒரு பொறுப்பையும் ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். மக்களிடத்தில் சென்று தாங்கள் செய்யக்கூடிய வேலைத் திட்டங்களுடைய கொள்கையின் அடிப் படையையும் இன்றைக்கு இதை எதிர்க்கின்றவர்களுடைய கொள்கைகளில் இருக்கும் பலவினங்களையும், தீமைகளையும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லித் தான் அகவேண்டியிருக்கிறது என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. ஆகையால், இதை மத்திய சபை சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னால் மத்திய சபை தங்களுடைய கடமையைச் செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது பொருத்தான். ஆகும், அப்படி சொல்பவர்கள் வேறுபட்ட கருத் துடையவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். நாங்கள் கடமை என்று உணர்வதென்ற மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதென்ற விவாதியை எங்களுடைய கடமை; அந்தக் கடமையை ஆற்ற வேண்டியது எங்களுடைய பொறுப்பு என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது official function ஐயா? அல்லது கட்சி function ஐயா? உதாரணமாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கம்யூனிடி மண்டபத்தைத் திறக் கிறார்கள் என்றால் அப்பொழுது கட்சிப் பூசங்களையும் கட்சி விவகாரங்களையும் இழுக்கவேண்டுமா? அப்படி இழுத்தால் அது சரி யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எதோ ஒரு திறப்பு விழா நடக்கிறது; அல்லது பள்ளிக்கூடத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் இருக் கின்றன என்றால் அதுபோன்ற நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ளும் பொது கட்சிப் பிரசாரம் என்பதே கிடையாது. நம் திட்டத்தைப்பற்றி தான் அங்கே பேசுகிறோம். ஆனால், பொதுக் கூட்டங்களிலே, கட்சியினுடைய கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அப்படிச் சொல்வது தப்பு, அப்படிச் சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள் வதற்கு நான் தயாராய்விட்டேன்.

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1958]

அடுத்தபடியாக, நிர்வாகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்சம் (கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் விரலேக் காட்டி, பேசுவதற்கு முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கும்போது) : ஒன்றுக்குப் போவதற்காகவா விரலேக் காட்டுகிறீர்கள் (சிரிப்பு).

SRI A. GOVINDASAMY : சபைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒரு விஷயம் கேட்க வேண்டுமென்று எழுந்தால், “ஒன்றுக்கு வருகிறதா?” என்று கேட்கிறார். ஆனால் அவர் தான் பல முறை வேண்டியே சென்று ஒன்றுக்குப் போய்விட்டு வருகிறார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாதென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : அமைச்சர் அவர்கள் கட்டிடத் திறப்பு விழாவுக்கும், பள்ளிக்கூடத் திறப்பு விழாவுக்கும், ஹாஸ்டல் திறப்பு விழாவுக்கும் செல்லும்போது கட்சிகளைத் தாக்கிப்பேசுவது இல்லை என்று சொல்கிறார். அப்படிப் பேசுவதாக ஆதாரத்தோடு நான் சொல்ல முடியும். இனிமேலாவது திருத்திக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அம்மாதிரி செய்வது தப்பு என்று நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். கோவிந்தசாமி அவர்கள் நான் சற்று முன் சொன்னதை தப்பாக எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். அம்மாதிரி தப்பாக அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். எல்லாவற்றையும் தப்பாக எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் ஒன்றும் சுவை இல்லாமல் போய்விடும். தப்பு என்றால், நான் சொல்லியதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொல்லுவார்களானால் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்குபார்த்தாலும் லஞ்ச மயம் என்றும், லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்றும், “ஒழிக லஞ்சம்” என்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜெகன்னாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே இருக்கும் கஷ்டம் என்னவென்றால், லஞ்சம் ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது எங்கே, எந்த இடத்தில் லஞ்சம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, அதை அடக்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்தால் வெற்றி பெற முடியும். அது இல்லாமல் “எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்சம் இருக்கிறது” என்று சொன்னால், ஜனங்களிடையே என்ன அபிப்பிராயம் நிலவும் என்பதை. கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசிக்கவேண்டும். லஞ்சம் வாங்காமல் இருக்கக்கூடியவர்களும் கூட, “மற்றவர்கள் எல்லாம் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டிருக்க, நாம் மட்டும் முட்டாள்தனம் போல லஞ்சம் வாங்காமல் இருக்கிறோமே” என்று எண்ணி லஞ்சம் வாங்க ஆரம்பித்தாலும் ஆரம்பிக்கக்கூடும். “எங்கும் லஞ்சம்” என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பது, அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் நன்றாக இருக்கலாமே யொழிய, அவர்கள் அப்படிச் கூறிக்கொண்டிருந்தால், லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களைத் திருத்துவதற்குப் பதிலாக, லஞ்சம் வாங்காமலிருப்பவர்களையும் லஞ்சம் வாங்கத் தூண்டக்கூடிய முறையில் அந்த மனப்பான்மையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, பொதுவாக “எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்சம் இருக்கிறது” என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறுவதைவிட்டு, எங்கே லஞ்சம் இருக்கிறது என்று குறிப்பாக புள்ளி விவரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டினால் அதைக் கட்டாயம் விசாரிக்கிறோம். பல விஷயங்களை விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். லஞ்சம் வாங்கும் விஷயத்திலே கஷ்டம் என்னவென்றால் இதிலே அதிகாரிகள் மட்டும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அல்ல. கொடுக்கிறவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. காரியம் ஆகவேண்டுமானால் லஞ்சம் கொடுப்பது என்பதும் தவறு. தங்களுக்கு இருக்கும் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள். பல

1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

சமயங்களில் இந்த லஞ்சம் இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது. விதியை மீறி முறையை மாற்றி தங்களுக்குச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்பதற்காக அதி காரிகளுக்குப் பணம் கொடுத்து ஆசை காட்டி, எப்படியாவது அந்தக் காரியத்தைச் செய்துகொள்வவேண்டுமென்று லஞ்சம் கொடுக்கிறவர்கள் முயற்சிக்குகிறார்கள். கொடுக்கிறவர்களிடத்திலும் தப்பு இருக்கிறது. வாங்குகிறவர்களிடத்திலும் அதைவிட அதிக தப்பு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். சமுதாயத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாணயம் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு லஞ்சம் குறையும். சமுதாயத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாணயக் குறைவு இருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கெவ்வளவு லஞ்சம் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கும். எங்கும் லஞ்சம் அதிகம் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும்போது, நம்முடைய சமுதாயத்திலும் நாணயக் குறைவு இருக்கிறதென்றுதான் ஆகும் என்று குறை கூறுகிறவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஆகையால், அவர்கள் லஞ்சம் என்று சொல்லும்போது ஏதோ அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதாக நினைத்துக்கொண்டு சொல்லலாம். ஆனால், எங்கும் லஞ்ச மயம் என்று சொல்லும்போது நம்முடைய சமுதாயத்திலே நாணயக் குறைவு இருக்கிறது என்றும், தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் மக்களெல்லோரும் நாணயமற்றவர்கள் என்றும் சொல்வதாகத்தான் அர்த்தம் ஆகுமெனவிர வேறு அர்த்தம் கொடுக்குமா என்பதை அவர்கள் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர் யோசித்துப் பார்த்திருந்தால் அப்படிச் சொல்லி யிருக்கமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ எழுத்து, சர்க்காருக்கு எதிராகச் சொல்லவேண்டும் என்ற முறையில், “எங்கும் லஞ்ச மயம்” என்று சொல்லிவிட்டால் இதிலே இருக்கும் குற்றங்களுகளை வெளுத்து விளாசி விட்டதாக நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அது தவறு என்பதை வலியுறுத்தி, முக்கியமாக கனம் ஜெகன்னாதன் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி அவர்கள் அடிக்கடி பேசுகிறார்கள். ஏதோ லஞ்சத்தை ஒழிப்பதைப்பற்றி தனக்குத்தான் அக்கறை இருக்கிற மாதிரி பேசுவது தவறு. நீதி மன்றத்திலும் இப்படி இருப்பதாக அவர் பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், நான் வக்கில் என்ற காரணத்திற்காக. இன்றைக்கு நான் ஒன்று சொல்வேன். இன்றைக்கு ஒரு இலாகா நல்ல முறையில் இயங்குகிறதென்றால் அது நீதி இலாகாதான். நீதி மன்றங்கள் தான். மற்ற இலாகாக்கள் எல்லாம் அடுத்த தரம்தான். அதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அங்கே லஞ்சம், நிர்வாக ஊழல் என்பதாக ஒரு வழக்கு அறிஞர் சொன்னால் அது மக்களிடையே எத்தனை கலவரத்தை உண்டாக்கும் என்று யோசித்துப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். “இவரே சொல்கிறார். நீதி மன்றத்திற்கு அடிக்கடி போகக் கூடியவராயிற்றே. அனுபவத்தின் பேரில் சொல்லுகிறாரா?” என்பதாக வெல்லாம் சந்தேகம் உண்டாகிவிடும். ஆகவே பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் லஞ்சம் என்று சொல்வது இதர யோக்கியமான அதிகாரிகளையும் கூடக் கெடுக்கக்கூடியதாகத்தான் அமையும். இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு அதிகாரி லஞ்சம் வாங்கினதாகப் புகார் செய்வார்கள். நாங்கள் உடனே அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோம். அந்த அதிகாரி பயந்து போய் நான்கைந்து பின்னாலையும் அழைத்துக்கொண்டு புகார் பண்ணியவரின் சாட்சிப் போய் விழுந்து “நான் பின்னேக் குட்டிக் காரன். உங்களுக்கு என்ன தவறு செய்தேன். எதிரா தவறுதலாக நடந்து விட்டது. இப்படிப் பண்ணலாமா? என் குடும்பம் தெருவில் தீற்கும்படி நேலிவிடும்” என்பதில் அடுத்தபடி அடுத்தபடி புகார் பண்ணினவருக்கு இரக்கம் பிறப்புகிறது. மெல்திகாரி விசாரணைக்குப் போகும்போது தைரியமாக அவன் தான் லஞ்சம் வாங்கினான் என்று சாட்சி சொல்ல தில்லை. “அது என்னங்க. யார் யாரோ சொல்லிவிட்டாங்களேயென்று நான் எழுதினேன். அப்பறம் விசாரித்துப் பார்த்தால் அவர் யோக்கியமானவராகத்தான் தெரிகிறது” என்பதாக நழுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மாதிரியாக அந்தக் சம்பவங்கள் நடந்திருப்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகவே லஞ்சத்தை ஒழிப்பது என்றால் பொதுமக்கள் எல்லாவகையிலும் தைரியமாக சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்க முன் வந்தால்தான் சாத்தியமே தவிர பொதுப்படையாகச் சொல்வதனால் மந்திரிகள் ஒன்றும் பணியை வதற்கில்லை.

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1958]

இன்னொரு அங்கத்தினர் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகிறது. சிக்கனம் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் குறிப்பிட்டார். நானும் அதைத்தான் யோசித்தேன். நிர்வாகச் செலவை குறைக்க முடியுமா? அதில் சிக்கனம் செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். நீங்களும் வேண்டுமானால் பாருங்கள். ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் உள்ள கெடெட்டெட் அதிகாரிகள் எத்தனை பேர்? எத்தனை உதவிக் காரியதரிசிகள், டெபுடி காரியதரிசிகள், இவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கலாமா என்பதாக யோசித்துப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் நிச்சயமாக ஒரு அதிகாரியைக்கூடக் குறைக்க முடியாது என்று தெரியும். தேவைக்கு அதிகமானவர்களே எந்த இலாகாவிலும் கிடையாது. எல்லோருக்கும் வேலை இருக்கிறது. சுதந்திரம் கிடைத்த பிற்பாடு நிலைமையே நிலைகிடாமாறியிருக்கிறதென்று பலர் சொன்னார்கள். தமாஷாகக் கூட சொன்னார்கள். அதில் பெரிய உண்மை இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி காலத்தில் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் என்றால் நான்கு மணி வேலை செய்வார்கள். அதற்குக் கீழ் இருக்கிறவர்கள் 5 மணி வேலை செய்வார்கள். இவர்களுக்கும் கீழ் இருக்கிறவர்கள், 7 மணி, 8 மணி என்று வேலை செய்வார்கள். இப்போது அது தலை கீழாய் மாறியிருக்கிறது. மந்திரிகள் என்றால் பத்து மணி, பன்னிரண்டு மணி வேலை செய்கிறார்கள். செக்ரடரிகள், 6 மணி, எட்டு மணி என்று வேலை செய்கிறார்கள். இப்படியே கீழே போகப் போக வேலை குறைந்து கொண்டே வருகிறது. மேலே போகப் போக அதிகாரிகளின் வேலை நேரம் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறதே என்றார்கள். இதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் மேலே உள்ள அதிகாரிகள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து இன்னுயர்தினம் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதுதான். என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்ல முடியும். முன்பு அதிகாரிகள் செய்த வேலையைப் போல இன்றைக்குள்ளே மேலதிகாரிகள் மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்கு வேலை செய்கிறார்கள். அதற்காக கீழே இருக்கிறவர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்று நான் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. அப்படிச் சொல்ல வரவில்லை. மேலே இருக்கிறவர்கள் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பெரும்பாலானவர்கள் இங்கும் அதிக நேரம் வேலை செய்து விட்டு பைல்களை வீட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போய் செய்து வருவதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இங்கே பெயர் படித்தவிட்டு வீட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போய் வேலை செய்து வருவதாக எமாற்றுகிறார்கள் என்று நினைக்கமுடியாது. எமாற்றுவார்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் எங்கும் இருக்கலாம். ஆகவே நிர்வாகத்தில் சிக்கனம் செய்ய இயலாது.

அதோடு இன்னொன்று, இருக்கிற முறையை மாற்றி சிக்கனம் செய்ய வசதி உண்டா என்று பார்க்கலாம். இப்போது இருக்கிற முறை என்ன? அனுபவத்தின் பேரில் முதலில் ஒரு முறையை வகுத்து, அதில் உள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிவர்த்தி செய்துகொண்டே வந்து இன்றைக்கு உள்ள சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப ஒரு முறை அமைத்திருக்கிறது. இது என்ன முறை? “டாடான் ஹாம்” முறைதானே? என்று சொன்னார்கள். இது டாடான் ஹாம் முறை தான். ஆனால் இன்றைக்குள்ளே சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அநுபவத்தினால் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் இப்படிச் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். ரெட் டெபிஸம் போகவேண்டும் என்று இந்த சிவப்பு நாடாவை அறுத்துவிடலாம். இதை அறுத்துவிட்டால் எத்தனை தீங்கு உண்டாகும் என்பதையும் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். இதற்குப் பல உதாரணங்கள் சொல்லமுடியும். இன்றைக்கு லேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனில் நடந்த தீங்கு சிவப்பு நாடாவை அறுத்த காரணத்தினால் தான். செக்ரடரியோடு பார்த்துப் பேசி உத்தரவு போட்டால் போதாதா என்கிறார்கள். மந்திரி ஒன்று சொல்லுகிறார். அவர் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு செக்ரடரி உத்தரவு போட்டுவிடுகிறார். என்ன உத்தரவு போட்டார், மந்திரி என்ன சொன்னார், மந்திரி சொன்ன உத்தரவைத்தான் போட்டாரா என்பது எல்லாம் எப்படித் தெரியும். மந்திரியிடமே நாளைக்கு என்ன சொன்னார்கள் என்று கேட்டால் தெரியாமல் இருக்கலாம். “நீங்கள் இப்படித்தானே சொன்னீர்கள்?” என செக்ரடரி தப்பான உத்தரவைப்

[1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

போட்டுவிட்டு சொல்லிவிட்டால் இல்லை என்று மந்திரியினால் மறுக்க முடியாது போகும். ஆகவே இந்தமாதிரியான சங்கடங்கள் எல்லாம் உண்டாகாமல் இருக்க இப்போதுள்ள முறை என்ன? மந்திரி ஏதாவது சொன்னால் அவர் சொன்னதை அப்படியே எழுதி, அதில் உள்ள சாதக பாதகங்களை நன்றாக ஆராய்ந்து திரும்பவும் அந்த மந்திரிக்குப் போக வேண்டும், அவர் அதைப் பார்த்து இன்ன உத்தரவு என்று போடுவார், உத்தரவு போட்டவுடன் திரும்ப அது மந்திரிக்கு வரவேண்டும் என்பதாக வெல்லாம் இருக்கிறது. இதனால் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது என்றாலும் பெரிய கெடுதல்கள் உண்டாவதற்கு இடமே இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைக் கணம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, சிக்கனத்திற்கு இருக்கிற முறையை மாற்றி அமைப்பது என்றால் அதைக் கொஞ்சம் யோசித்தே பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அவசரப்படக்கூடாது. இதைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்கப் படும.

நிர்வாகம் திறமையாகவும், நேர்மையாகவும் நடைபெற வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் விரும்பினால் நான் அதை வரவேற்கிறேன். அதற்காகத்தான் நாங்களும் பாடு பட்டு வருகிறோம். ஆனால் எங்கேயும் மீறி தவறுகள் நடக்கவில்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. எங்கேயும் மீறி சில தவறுகள் நடந்து விடுகின்றன. ஆனால் அந்தத் தவறுகள் நடந்ததற்குப் பிற்பாடு தொடர்ந்து அந்த தவறுகளை செய்து கொண்டு போவது சரியல்ல. தவறை உணர்ந்ததும் அதை திருத்திக் கொள்வது தான் நல்ல முறை. அதைச் செய்வதற்கு எங்கனம் ஆனதை செய்து வருகிறோம். ஆகவே, இங்கு குறைகள் சொல்லப்பட்டதும், சிலர் கோபித்துக் கொண்டதும் இந்த அரசாங்கம் இன்னும் திறமையாகவும், நேர்மையாகவும் நடக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத்தான் என்று எடுத்துக் கொள்வதோடு நான் ஒன்றும் கோபித்துக் கொள்ளவில்லை என்று கோவிந்தசுவாமிபிட்டு சொல்லிக் கொள்ள நினைக்கிறேன். அதோடு, எங்கள் பேரில் உள்ள அக்கரையினால், தமிழ் நாடு மேலும் மேலும் சிறப்புற்று ஒக்கி வளர வேண்டுமென்ற விருப்பத்தின் பேரில் தான் குறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன என்று எடுத்துக் கொண்டு அதோடு அதை ஒரு ஆசியாகவும் எடுத்துக் கொண்டு உண்மையான குற்றங்குறைகளைத்திருத்திக் கொண்டு நிர்வாகத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்ல என்றென்றும் முயற்சி செய்வோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இவ்வளவு சொன்னதற்கு பிற்பாடும் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்த வேண்டுமா என்று அவர்கள் ஆலோசித்துப் பார்த்து, அப்படிச் செய்வது அவசியமில்லை என்று நினைத்தால் அந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri T. S. Ramaswamy Pillai withdrawing his cut motion?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I am pressing it, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 97,68,700 under Demand No. IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff be reduced by Rs. 100’.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 97,68,700 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff’.

The Demand was put and declared carried.

A poll was demanded and the division bell was rung.

[1st April 1958]

MR. SPEAKER: I will again put the Demand to the vote of the House. The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 97,68,700 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff.

The Demand was put and carried and the grant was made.

VI.—STATEMENT BY THE HON. FINANCE MINISTER RE DISTURBANCES IN ANNAMALAI UNIVERSITY.

1-26
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபாநாயகர் அவர்களே, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி மிகவும் வருத்தத்துடன் இந்த சட்டசபையில் சில தகவல்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், 29, 30ம் தேதிகள் இரண்டு நாட்கள் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திற்கு செல்ல வேண்டிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. இந்த நிகழ்ச்சிகள் நான் அங்கு இருந்தபோது நடந்தவைகள். இந்த சபையில் அவைகளைப் பற்றி தெரிவிக்கும்போது, அங்கு இருக்கக் கூடிய “வைஸ் சான்ஸ்லரின்” அறிக்கையையும், அங்கு இருக்கக்கூடிய கலெக்டரின் அறிக்கையையும் பெற்று அதிகாரபூர்வமான முறையிலே இந்த அறிக்கையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் இன்று வரையில் கூட அது ஒத்தி வைக்கப்படாது. இல்லாவிடில் நேற்று நாள் திரும்பி வந்தவடனேயே அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி இந்த சபைக்கு தெரிவித்திருப்பேன். அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்ததின் காரணமாக இன்று அந்த பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட்டிருக்கிறது, கால வரையறையின்றி. அதனால் மாணவர்களுக்கு பெரும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணருகிறோம். ஆனால் சில சமயங்களில் ரொம்ப கடுமையான வியாதிக்கு கடுமையான வைத்தியம் செய்துதான் ஆகவேண்டும். அந்த முறையில்தான் அங்கு இருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகத்தார் தீர் ஆலோசனை செய்து இந்த முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த முடிவிற்கு வேறு ஒருவரும், வெளியில் உள்ளவர்கள் பொறுப்பில்லை. அங்குள்ள “ஸ்டூடென்ட்ஸ்” இதைப் பற்றி ஆலோசித்து அவர்களின் முடிவின் பேரில்தான் அது மூடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நான் சொல்லும்போது, என்ன காரணத்தால் அந்த நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன என்பதைப் பற்றி நான் இன்று ஆராயப்போவதில்லை. 29, 30 தேதிகளில் அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு இதுபற்றி என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் இனிமேல் நடக்காமல் பார்க்கக் கொள்வதற்கும், இப்பொழுது நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு எந்த முறையில் பரிசாரம் காண வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் ஒரு சின்ன ஆலோசனை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். 29-ம் தேதி நான் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது காலையில் பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த நிகழ்ச்சிகளில் மாணவர்கள் எல்லோரும் கலந்து கொண்டார்கள். ரொம்பக் கட்டுப்பாடாகவும், ஒழுங்காகவும் நடந்து கொண்டதைப் பார்த்து நான் ஓரளவு பெருமையும்கூட பட்டுக் கொண்டேன். அன்று இரவு மாணவிகள் விடுதியில் ஆண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது. அந்த ஆண்டு விழாவில் விழாவிதற்குப் பிற்பாடு சில கலை நிகழ்ச்சிகள் அங்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள் அங்கு இருக்கக் கூடிய அங்கிலே. அதைப் பார்ப்பதற்கு மாணவர்களும் வர வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். மாணவர்கள் விடுதியில் இருக்கக் கூடியவர்கள். இரவு 10 மணிக்கு மேல் வெளியில் இருப்பது என்றால் அதற்கு உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டுதான் போக வேண்டுமென்று ஒரு விதி இருக்கிறது. ஆகவே, வார்டனிடம் இதைப் பற்றி தெரிவித்தபோது எல்லோரும் உத்தரவு பெற்று போகலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். அதேகமாக எல்லா

[1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

மாணவர்களும் உத்தரவு வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள். ஆனால் மூன்று நான்கு பேர்கள் மாத்திரம், எண்ணிக்கை அவர்களுக்கும் சரியாக தெரியவில்லை, அவர்கள் மட்டும் உத்தரவு எதற்கு வாங்குவது என்ற மனப்பான்மையுடன் அவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். அந்த நிகழ்ச்சிகள் இரவு 12 மணி வரையில் நடந்தது. அதோடுகூட இன்னொன்றும் தெரிவிப்பது மிக அவசியம். 12 மணி வரை கலை நிகழ்ச்சிகள் நடந்தபோது மாணவர்கள் ஒழுங்காகவும் கட்டுப்பாடுகளும் நடந்து கொண்டதைப் பார்த்து அங்குள்ள துணை வேந்தரிடம் நான் கூறிக் கொண்டிருந்தேன். மதராஸில் கூட மாணவர்கள் இப்படி கட்டுப்பாடாகவும், ஒழுங்காகவும் நடப்பதை நான் பார்த்ததில்லை என்று பெருமையாக சொல்லிக் கொண்டேன். கண் பட்டு விட்டதோ என்னவோ, தெரியவில்லை. நிகழ்ச்சிகள் கழிந்து மாணவர்கள் விடுதிக்கு சென்றிருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கு சென்றபோது, அனுமதி பெறாமல் போனவர்களை அங்கு காவல் இருந்த பணியாளர் வார்டனின் உத்தரவு பெற்று உள்ளே விடுவதாகச் சொன்னார். அதை ஏற்க மறுத்து விட்டார்கள். சுமார் 200 பேர்கள் அந்த காலாடலியை மீறி உள்ளே போக முயற்சித்ததின் காரணமாக ஒரு சிறு தகராறு ஏற்பட்டது. அந்தத் தகராறு ஏற்பட்டவுடன், நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போய் விட்டு அப்பொழுது நான் திரும்பி வந்திருந்த வார்டனும், அவர்களும் விழித்திருந்தார்கள். அவரும் இன்னும் சிலரும் உடனே அங்கு சென்றார்கள். அங்கு போய் அவர்கள் பெரிக் கொண்டிருக்கிறபோது அவர்கள் பெரில் மண்ணும், மனாலும், தண்டுகளும் வீசப்பட்டது. அதற்குப் பிற்பாடு கறகமும் வீசப்பட்டது. அதனால் அவருக்கு சிறிது காயம்கூட ஏற்பட்டது. உடனே தீர்மானம் சமாளிக்க முடியாமல் போய்விடும் என்று நினைத்து அதிலிருந்து எப்படியாவது நழுவிவிட வேண்டுமென்று நினைத்து அவர்கள் வெளிப் பட்டு பக்கத்தில் இருக்கிற “கெண்ட் ஹெரஸ்” யை நோக்கிப் போனார்கள். அதைப் பார்த்துவிட்டு மாணவர்கள், “அவரை விடாதே”, “பிடியுங்கள்” என்று சொல்லி அவரைத் தூத்திப் போக அவரும் அவசரம் அவசரமாக அங்கு போனார்கள். அப்பொழுது அங்கு டி.எஸ்.பி. யும் இருந்தார்கள். ஆகவே, அவர் அந்த இடத்திற்கு போய் விட்டார்கள்.

இந்த கூட்டத்தினர் அவரை அங்கே காணாததினால் அங்கு இருக்கக் கூடிய பத்திரமாய்ை எல்லாம் உடைத்துவிட்டு நேரே 200, 300 பேராக துணை வேந்தர் இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு இரவு 1½ மணிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். நான் உண்டாகக் கு அங்கு தங்கி இருந்தேன். அவர்கள் போட்ட கூச்சலுக்கேட்டு நான் திடுக்கிட்டுப் போனேன். ஏதோ அசம்பாவிதங்கள் நடந்துவிட்டிருக்கின்றன என்று நான்கூட நினைத்தேன். நான் அங்கே இருக்கக்கூடிய காரணத்தால் அங்கு ஓரளவு போலீஸ் பந்தோபஸ்து ஏற்பாடு செய்து இருந்தார்கள். அதன் பின் இவர்கள் என் அங்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை விசாரித்து வரச்சொல்லி ஒரு ஆணை அனுப்பினார்கள் துணை வேந்தர் அவர்கள். அவர் போன சமயத்தில் துணை வேந்தரை கீழே வரச் சொன்னால்தான் வந்த காரணத்தை, சொல்ல முடியும் என்று அவர்கள் அனுப்பின ஆணை திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். அப்படியானால் அந்த மாணவர்களிலிருந்து வந்து பேரோ அல்லது ஏழு பேரோ வந்து தன்னை பார்க்கும்படி சொல்லி அனுப்பினார்கள். அதற்கும் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். இதற்கிடையில் கீழே கூச்சலும், இரைச்சலும் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது. அங்கே நின்றுகொண்ட போலீஸ் காரர்களையும் மீறி உள்ளே நுழைவதற்கும் அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். இச்சமயத்தில் துணை வேந்தர் திரு. நாராயணசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் நானே கீழே போய் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு கீழே போய் அவர்களை ரோடு பக்கம் அழைத்துக் கொண்டபோய் அவர்களை விசாரித்தார்கள். “நீங்கள் கூச்சல் போடுவதினால் என்னுடைய தூக்கமும் கெட்டுவிட்டது, அதன்கூட பாதகமில்லை. அதற்காக நான் கலைப் படவும் இல்லை, மந்திரி அவர்கள் இங்கு நடமாடவைய விருந்தினராக வந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய தூக்கமும் கெட்டு விட்டது. இவ்விதம் கூச்சல் போடுவது அவர்களுக்கு அவமரியாதை செய்வது போல் இருக்கும், இவ்வளவு கூச்சல் போடுவதற்கு என்ன நடந்துவிட்டது, ஏதாவது அசம்பாவிதங்கள் நடந்து விட்டதா? அப்படியென்றால் அதை என்னிடம்

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1958]

தெரிவியுங்கள், நான் அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமானால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்” என்று அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, “மேலும் ஏதாவது உங்களுடைய குறைகளை தெரிவிக்கவேண்டுமென்றால் மறுநாள் காலை யில் ஏழரை மணிக்கு உங்கலில் எழு அல்லது எட்டு பேர் என்னுடைய காரியாலயத்திற்கு வாருங்கள், அப்போது உங்களுடைய குறைகளைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யலாம்” என்று சொல்லி, “நீங்கள் எல்லாம் நேரடியாக சென்று மாணவர் விடுதியில் போய் படுத்துக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் எத்தவிதமான கூச்சலும் போடாமல், மேலும் எந்த விதமான சம்பவங்களும் ஏற்படாதவாறு போகவேண்டும்” என்று சொல்லி அனுப்பிவைத்தார்கள். இத்தனைக்கும் அவர்கள் எதற்காக அங்கு கூட்டமாக வந்தார்கள் என்ற காரணத்தை துணை வேந்தர் அவர்களிடம் சொல்ல மறுத்துவிட்டார்கள். இந்த விஷயத்தை எல்லாம் துணை வேந்தர் அவர்கள் என்னிடம் திரும்பி வந்து சொன்னார்கள். மறு நாள் காலை யில் ஏழரை மணிக்கு பேசலாம் என்று சொல்லியனுப்பியிருக்கிறேன் என்றும் தெரிவித்தார்கள். அதன் பின்னால் நாங்கள் படுத்துக்கொண்டோம். இவ்வளவு சொல்லியனுப்பியதற்குப் பிறகும், மாணவர்கள் நேரே விடுதிக்கு செல்லாமல் வார்டன் வீட்டுக்கு சென்றிருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் வார்டன் வீட்டில் வார்டன் இல்லை என்று தெரியும், அங்கு பெண்களும் குழந்தைகளும் தான் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தும் அங்கே நிற்குகொண்டு கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு, கற்சனை வீட்டின் மேல் ஏறிநிதிருக்கிறார்கள். அதோடு அங்கேயுள்ள ஸ்கிரின் முதலியவைகளும் கிழித்து ஏறிந்து விட்டு அதன் பின்னால் கதவுகளையும் உடைத்து விரிவதற்கும் எத்தனித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இவ்விதம் கதவை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே போய்விடுவார்களே என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட உடன் அங்கு இருந்த ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஓபீஸர், டி. எஸ். பி. இவர்கள் மாணவர்களை பார்த்து இவ்விதம் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம், போய் விடுங்கள் என்று வற்புறுத்தி கேட்டு அங்கிருந்து போக செய்திருக்கிறார்கள். போகும் போதும் சும்மா போகவில்லை, போகும்போது அங்கிருந்த சில அலமாரிகளையும், பூத்தொட்டிகளையும் உடைத்து விட்டு திரும்பி விடுதிக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். மறுநாள் காலை யில் எனக்கு வெளியில் போக வேண்டியிருந்தது. காலை யில் ஏழரை மணிக்கு மாணவர்களிடம்பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, ஏற்கெனவே என்னுடன் வருவதாயிருந்த துணை வேந்தர் அவர்கள் வராமலேயே அங்கே தங்கிவிட்டார்கள். அதன்பின்னால் அங்கு அவர்கள் சொல்லியனுப்பியிருந்தது மாதிரி ஏழரை மணிக்கு வரவில்லை. சுமார் எட்டு மணிக்கு திரும்பவும் சுமார் 200, 300 பேர்கள் கூட்டமாக துணைவேந்தர் அவர்களுடைய ஜாகைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியனுப்பியிருந்தது மாதிரி எழுட்டு போக வரவில்லை. அதோடு மூத்தின நாள் இரவு நேராக விடுதிக்கு செல்லவேண்டும் என்று சொல்லியனுப்பினேன். ஆனால் இவர்கள் அவ்விதம் போகவில்லை. வார்டன் வீட்டுக்குப்போய் தவறாக நடந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் இவர்களுடன் பேசுவதற்கு தயாராக இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த விதமான பல காரியங்கள் நடந்து கொண்டு வருவதால் கலெக்டர் அவர்களை வரவேண்டும் என்று போன் செய்யப்பட்டது. நானும் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் இவ்விதம் இவர்கள் இராத்திரி ஒன்றரை மணிக்கு இவ்வளவு கூட்டமாகத் வருவதற்கு காரணம் என்ன என்பதை விசாரித்த சொல்லுங்கள் என்று கேட்டிருந்தேன். அதேபோல் தான் துணைவேந்தர் அவர்களும் இவர்களுக்கு ஏதாவது குறைகள் உண்டானால் அதை கேட்டு தெரிவியுங்கள் என்றும் அவர்களும் கேட்டிருந்தார்கள். இதை நான் வெளியே போய் விட்டு திரும்பி வந்த உடன் துணைவேந்தர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இரவு ஏன் இந்த மாதிரி கிளர்ச்சி செய்தார்கள்? இவ்வளவு தூரம் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதற்கு காரணம் என்ன என்பதை சொல்லுவதற்கு மாணவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். அதோடு அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் என்று சொல்லி இரண்டு காதெங்களில் எழுதி கொடுத்திருந்தார்கள். அதில் உடனடியாக வார்டனை டிஸமிஸ் செய்ய வேண்டும், அதோடு அங்கிருந்த காவல்காரனையும் டிஸமிஸ் செய்யவேண்டும் என்று அதில் எழுதி

1st April 1958]

[Sri C. Subramaniam]

கொடுத்திருந்தார்கள். காவல்காரன் சரியாக இவர்களிடம் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று காரணத்திற்காகத்தான் இவ்வளவு தூரம் இராத்திரி இவ்வளவு கூட்டமாக வந்து கலாட்டா செய்திருக்கக்கூடும் என்று யாராலும் நம்ப முடியாது. இவ்வளவு நிலைமை ஏற்பட்டும் கூட என்ன காரணத்திற்காக இவ்வளவு கலாட்டா நடத்தினார்கள் என்று எவ்வளவோ வற்புறுத்தி கேட்டும் கூட அதைப் பற்றி எந்தவிதமான தாவலும் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கனம் தலைவர் அவர்களே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நூல் 81-ன் கீழ் இந்த, பதிலை கொடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இராத்திரி மாணவர்கள் வைஸ்-சான்ஸிலிடம் எத்தவிதமான காரணத்தையும் சொல்லவில்லை என்று தெரிவிப்பது தவறு. இவ்விதம் ஒருதலைப்பட்சமான பதிலை தெரிவிக்கலாமா என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்கள் நூல் 81-ன் கீழ் மாதிரம் இந்த பதிலை கொடுக்கவில்லை, அட்டேஷன்மென்ட் மோஷனுக்கும் சேர்த்து தான் பதிலை சொல்லுகிறார்கள். இது ஒரு பொதுவான ஸ்டேட்மென்ட்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சொல்லுவது ஒருதலைப்பட்சமானது அல்ல, என்னிடம் இருக்கக்கூடிய அதிகாரபூர்வமான தகவல்களிலிருந்து சொல்லுகிறேன். ராத்திரி ஒன்றரை மணிக்கு இவ்வளவு கூச்சலுடன், இவ்வளவு ஆரவாரத்தோடு வருவதாக இருந்தால், அதற்கு என்ன காரணம் இருக்கவேண்டும் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? அவர்கள் சரியானபடி சொல்லுவதாக இருந்தால் காவல்காரன் தவறாக நடந்து கொண்டான் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதற்காக இவ்வளவு பேர்கள் கூட்டமாக எதற்காக வந்தார்கள் என்று அறிந்துகொள்வதற்கு வேண்டி துணைவேந்தர் அவர்களே கேட்டார்கள், மந்திரி அவர்கள் படுத்துத்தாங்கும்போது இவ்வளவு கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு வரவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதை திரும்ப திரும்ப அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் இப்போதும் சொல்லுகின்றேன். காவல்காரன் தவறாக நடந்து கொண்டான் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இவ்வளவு கூட்டமாக அங்கு வந்தார்கள் என்று சொன்னால் நான் அதை ஒப்புக்கொள்ள தயாராக இல்லை. உண்மையிலேயே இவ்வளவு தூரத்திற்கு வைஸ்-சான்ஸிலிர் அவர்களை மந்திரியையும் ஆட்டி வைத்த இவர்கள் வேலைக்காரன் தவறாக நடந்து கொண்டான் என்றால் அவர்களால் அதை சமாளிக்க முடியவில்லை, அதற்காகத்தான் நாங்கள் அங்கு வந்தோம் என்று சொன்னால் அதை யாராவது நம்ப முடியுமா என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். நான் திரும்பவும் கலெக்டர் அவர்களிடம் கேட்டேன். இவ்வளவு பெரிய கிளர்ச்சி செய்து, எதோ ஒரு பெரிய கொலை நடந்து விட்டதோ என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது அசம்பாவிதங்கள் நடந்து விட்டதோ என்று நான் கூட நினைக்கவேண்டிய அளவுக்கு இவர்கள் அங்கு வரவேண்டிய காரணத்தை கண்டிப்பாக அறிய வேண்டும் என்று கலெக்டர் அவர்களிடம் கேட்டிருந்தேன். வேலைக்காரன் தவறாக நடந்து கொண்டதற்காகத்தான் இவ்விதம் அங்கு வந்தோம் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமே கிடையாது. அதை யாரும் நியாயம் என்று ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இவையெல்லாம் கமித்த பிற்பாடு நான் கலெக்டர் அவர்களிடம் கேட்போது இதைதவிர வேறு ஒரு காரியங்களையும் விசாரிக்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இவ்விதம் எல்லாம் நடந்தும், நான் அடுத்த நாள் ஜெனரல் கவுன்ஸிலில் பேசுவதாக இருந்தது. அதில் இவைகளைப்பற்றி சொல்லலாம், அப்போது எல்லாம் சரியாக போய்விடும், இனிமேல் எல்லாம் சரியாக நடக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டேன். ஆனால் இதற்கிடையில் கலெக்டர் அவர்களிடம் அவர்கள் தங்களுடைய பறை உணர்ந்து கொண்டு பேசியதாக தெரியவில்லை. அதற்கு பிறகு நான் இரண்டு, இரண்டரை மணிக்கு அங்குள்ள ஒரு ப்ரூட்டர் வந்து அவர்களுடைய குறைகளை தீர்த்து வைக்கவில்லை என்றால் கூட்டத்தை நடத்த

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1958]

விடப்போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு தூரம் தவறு இடைத்திருந்தும் அதை அவர்கள் உணர்வில்லை, அதோடு மேலும் தவறான காரியங்களுக்கே போகிறார்கள், ஆகவே அங்கு எனக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த தேனீர் விருந்தை ஒப்புக்கொள்வது சரியல்ல என்று என்னுடைய மனதிப்பட்டது. அவர்கள் நடந்து கொண்டது தவறு என்று அவர்கள் உணர்ந்து அவர்கள் மனம் திருந்தாததைக் கண்டு, அதில் என்னுடைய அதிகுப்தியை தெரிவிப்பதற்காக தேனீர் விருந்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள தயாரில்லை, அதோடு நான் ஒப்புக்கொண்டிருந்தபடி பேசுவதற்கும் நான் தயாரில்லை எனது தெரிவித்து விட்டேன். இங்கு அதோ நிதிமந்திரி அவர்கள் பயந்து ஒடி வந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தவறை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி ஒன்றும் பயனளிக்கவில்லை. அவர்களும் அதை திருத்திக்கொள்வதற்காக எந்தவிதமான முயற்சியும் செய்யவில்லை. அதற்குப் பிற்பாடு 5 ஆல்ஸு 5-15 மணிமிலிருந்து துணை வேந்தருடைய லீட்டிற்கு முன்னாலே 200, 300 பேர் உட்காருவதற்கு ஆரம்பித்தார்கள். எந்தவிதமான கூச்சமும் போடவில்லை. அமைதியாக உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். 30-ம் தேதி நான் பேசிய பொதுக்கூட்டத்தைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இடத்திற்கு நான் 6-30 மணிக்குப் போகும்பொழுது மாணவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். இருட்டான பிற்பாடு விளக்குகளை உடைத்து வெளிச்சம் இல்லாமல் பண்ணிவிட்டு கற்களை எறிய ஆரம்பித்தார்கள். அந்த சமயத்தில் போலீஸ்காரர்கள் தடுத்து அந்த விதமான காரியம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்களே யொழிய, எந்த விதமான பலாத்காரத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று யாரும் சொன்னது கிடையாது. அப்படி யாரும் உபயோகிக்கவில்லை. ஸிண்டிகேட் கூட்டம் ஒன்று அன்றைக்கு இரண்டு மணிக்குப் போடுவதாக இருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே கூட பலர் இப்பொழுது சர்வ கலாசாலையை மூடி, இதற்குப் பரிசாரம் கண்ட பிற்பாடு தான் திறக்கவேண்டுமென்று யோசனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் இவ்வளவு கடுமையான வைத்தியம் செய்ய வேண்டுமா என்று சொன்னார்கள். ஏழு மணிக்கு ஒத்தி வைத்துக் கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஸிண்டிகேட் மெம்பர்கள் போனபொழுது கல்லெறி விழுந்தது. ஆகவே, மூடுவது தான் சரி, இதற்கு வேறு வழியில்லை என்று அவர்கள் தீர்மானம் செய்தார்கள். அந்த நிலையில் 8-30 மணி சுமாருக்கு நான் பொதுக் கூட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு அந்த ரோடு வழியாக துணைவேந்தருடைய லீட்டிற்கு, வந்து அங்கே சாப்பிட்டு விட்டு ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போகலாமென்று வந்து கொண்டிருந்தேன். 100, 200 பேர்கள் அந்த ரோட்டிலே, நான் உள்ளே போகவேண்டிய கேட்டுக்கு கொஞ்சம் தள்ளி அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அங்கே இரண்டு மூன்று போலீஸ்காரர்கள் தான் இருந்தார்கள். பலர் தடியையும், கல்லையும் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் “நம்மை ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள்” என்ற நெறியத்தில்—என்னென்றால் நான் போகக்கூடிய கார் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அதற்கு மாலே போட்டிருந்தது. அந்தக் காரைத்தான் அன்றையதினமும், அதற்கு முந்திய தினமும் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தேன், தவிர அதற்கு முன்னால் ஒரு ஜீப் கார் போய்க்கொண்டிருந்தது—வேறு யாராவது வருகிறார்களோ என்று நப்பு அர்த்தம் கூட செய்துக்கொள்ள முடியாது, ஆகவே கல்லைப் போட மாட்டார்கள், அமைதியாக இருப்பார்களே என்ற நம்பிக்கையுடன் தான் காரிலே வந்தேன். காரை நிறுத்தவேண்டாம், நேராகப் போகாமென்று சொன்னேன். கற்களும், தடிகளும் எராளமாக என் கார் மீது வீசப்பட்டன. அதோடு என்னைத் தொடர்ந்து பின்னாலே வருவதற்கு முயற்சி செய்தார்கள். கலெக்டரும், டி. எஸ். பி. யும். இனிமேல் நிலைமை மீறிப்போய் விடும் என்று நினைத்து, அவர்கள் “பியூகி” ஊர் நீங்கள் போய்விட வேண்டுமென்று சொல்லி, அடிதடி செய்யக்கூடிய மரபாவனை செய்யப்பட்டது. அடிப்பட்டது 2 பேருக்குத் தான். கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போல் 5 பேருக்கல்ல. நான் போலீஸ்காரர்களிடத்தில் “துவர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சி நேர்ந்தாலு”

1st April 1958] [Sri C. Subramaniam]

தொடர்ந்து போய், ரொம்பவும் பெரிதமாகப் போய்விடும், ஆகவே எந்த சமயத்திலும் தடியடிப்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது, எந்த பலாத்கார நிகழ்ச்சியிலும் நீங்கள் மாணவர்களை உட்படுத்தக் கூடாது” என்று சொல்லி யிருந்தேன். ஆகையால் தான், அவர்கள் முயற்சி செய்தும் மாணவர்கள் போகாததினால், இதில் 2 பேருக்குத் தான் அடிப்பட்டது. 5 பேருக்கல்ல. சாதாரண “சிராய்ப்பு” காயம்தான். அவர்கள் ஆர்பாட்டம் செய்து திரும்பிப் போய்விட்டார்கள். திரும்பிப்போனவுடன் நிற்கவில்லை. ஆர்ச் சுகளுக்குத் தி வைத்துவிட்டு, பல புத்தகங்கள் வைத்திருக்கும் அலமாரிகளை உடைத்துவிட்டு, சூங்களுக்குச் சென்று கண்ணாடி சன்னல்லை உடைத்து விட்டு, மேஜை நாற்காலிகளை உடைத்துவிட்டு பல “கேட்” களை மிடுங்கிக் கிணற்றில் போட்டுவிட்டு பெரிய ஆர்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் போட்டோ எடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்களும் பார்க்கலாம். அந்த அவர்கள் செய்திருக்கிற ஆர்பாட்டத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற விளைவு ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாம். இன்னொன்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். துணை வேந்தரைப் பார்க்கப் போவது சரி. ஆனால் அங்கே இருக்கும் செடிகள் என்ன செய்தன? அங்கே இருக்கக்கூடிய அநேகம் செடிகள் எல்லாம் மிடுக்கி எறியப்பட்டிருந்தன. அந்தமூன்றையில் அவர்கள் அங்கே சென்று அநேகவிதமான சேதங்களை விளைவித்திருக்கிறார்கள்.

புத்தரை மணிக்கு டிரெயின் டைம். நான் 10 மணிக்குப் புறப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்தேன். மறுபடியும் இன்னொரு கூட்டம் வழி மறிக்கக் கூடிய வகையில் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தது. நான் வடக்கே திரும்பிப் போக வேண்டும். தெற்கே தள்ளி 200 பேருக்கு மேல் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். “என்னைப் பொறுத்த வரையில் பந்தோ மலு தேவையில்லை, ஒரு சமயம் நான் பொறுத்திருப்பிற்பாடு போலீஸ் காரர்கள் போய்விட்டார்கள் என்று நினைத்து இவர்கள் மேலும் இங்கு “கலாட்டா” செய்வதற்கு முயற்சிக்கலாம். எனக்குப் பின்னால் போலீஸ் தேவையில்லை, நான் சமாளித்துக் கொண்டு செல்வேன்” என்று சொல்லி விட்டு நானும், டைக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்டிடியூஷன் ஸ்ரீ சுந்தரவடிவேலுவும்தான் போனோம். என்னுடைய சாமானை எற்றிக்கொண்டு ஒரு கார் பின்னல் வந்தது. 100 மூன்று போன பிறகு அங்கே ஒரு கேட் இருக்கிறது. அந்த கேட்டைத் தாண்டித்தான் போகவேண்டும். எஞ்சினயரிங் காலேஜ் அதற்குப் பக்கத்திலிருக்கிறது. அதுகொரியிலும் அந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் இதிலே எந்தவிதமான பங்கும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் நான் போகிறபொழுது அந்த கேட்டை மூடி வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் பின்னால் கொஞ்சம் பேர் நின்றுகொண்டு, வழி மறித்துவிட்டார்கள். திரும்பிப் போனால் கோழை என்று சொல்லுவார்கள். தினால்தான் அதைத் தொடர்ந்து அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுமென்று நினைத்து, “நாளைக்கு நான் சென்னையில் இருக்க வேண்டும், அசெம்பிளிக்குப் போக வேண்டும், தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் இருந்தாலொழிய போக வேண்டும்” என்று சொன்னேன். “எங்களுடைய குறைவே நீங்கள் கேட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். “இது வரையிலும் ஒருவரும் என்னிடம் சொல்லுவதற்கு வரவில்லை. சர்வகலாசாலையைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு ‘ஆட்டானமஸ் பாடி’”. ஆகையால் நான் இதிலே தலையிடுவது தவறு. உங்களுக்கும், நிர்வாகத்துக்கும் தகராறு இருக்கிறது என்றால், இரண்டு பேர்களும் ஒப்புக்கொண்டு, நீங்கள் பாருங்கள் என்று என்னிடம் சொன்னால் முறையே தவிர, நான் கல்வி மந்திரி, எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, துணை வேந்தர் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, தலையிடுகிறேன் என்று சொல்வது தவறு என்பதை நான் உணர்ந்திருந்தேன். அப்படியிருக்கும் பொழுது எப்படி இதிலே தலையிட முடியும்” என்று சொன்னேன். “எங்களுக்கு தெரியாது, எது வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். திரும்பி துணை வேந்தருடைய லீட்டுக்கு வரவேண்டியதாய் இருந்தது. அங்கே ஒரு “ஆர்ச்” இருக்கிறது. அந்த ஆர்ச்சை இடித்துத் தள்ளி, கேட்டுக்கிடை பிடுங்கித் தள்ளி, ஒருவரும் அந்த வழியாக போகமுடியாமல் தடுத்துவிட்டார்கள். ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி வந்தபொழுது எப்படி யிருந்ததோ

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1958]

என்னமோ தெரியாது. இரண்டு லிண்டிகேட் மெம்பர்கள் வந்தபொழுது அவர்கள் மேல் கல்லை எறிந்தார்கள். காலை 6 மணிக்கு எஞ்சினியரிங் கல்லூரி பிரின்ஸிபால் போய் வாதாடி, அவர்களை கேட்டு, காரிலே சென்றேக்கு வரவேண்டியதாய் இருந்தது. “கல்வி மந்திரி அங்கே இருந்து காரியத்தைச் செய்திருக்கக் கூடாது” என்று ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி அவர்கள் கேட்டார்கள். செய்திருக்கலாம், இரண்டு பேரும் ஒப்புக்கொண்டிருந்தால். மாணவர்கள் என்னிடம் பேசியிருக்கலாம். துணைவேந்தரும் என்னிடம் கேட்டிருக்கலாம். “நீங்கள் இதிலே தலையிடுவது எங்களுக்கு சம்மதம், நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள், இதைப் பார்த்து முடிவு செய்யுங்கள்” என்று சொல்லியிருந்தால், நானும் செய்திருப்பேன். இரண்டு பேரும் சொல்லாத நிலையில் என் தலைமேல் அட்சதையைப் போட்டுக்கொண்டு, நான் தலையிடுவது தவறு என்று எனக்குத் தோன்றிவிட்டது.

அதற்குள் சர்வகலாசாலையை மூடிவிடுவது என்று லிண்டிகேட் முடிவு செய்து அவர்கள் கலைந்து போய்விட்டார்கள். மறுபடியும் மாணவர்கள் வெளியே போகவேண்டாம், வெளியே போகமுடியாது என்று அவர்கள் பிடிவாதமாக இருப்பார்களேயானால், அதன் மூலம் விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்படுமென்று நினைத்து, பலாத்காரம் என்கிற பேச்சே வராமல், அதை முடிக்கவேண்டுமென்று கலெக்டர், டி.எஸ்.பி. அவர்களிடத்தில் யோசனை சொல்லிவிட்டு, அந்த சமயத்தில் அங்கே செய்யவேண்டிய காரியம் வேறு ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தால்,—நான் இன்னும் அங்கே இருந்தால் அந்தப் பக்கத்திற்கு வரவேண்டும் என்று நினைப்பார்களோ என்று கூடத் தோன்றியது—நான் புறப்பட்டு வந்தேனே யொழிய வேறு ஒன்றுமில்லை.

அதற்குப் பிற்பாடு பல சேதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அடுத்த நாள் இன்னும் போலீஸ் படை அதிகமாக்கப்பட்டது. எப்பெர்முதும் படை சின்னதாக இருந்தால், இவர்கள் என்ன பண்ணிவிடுவார்கள், இன்னும் அதிகமாக பலாத்காரம் செய்யவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி தோன்றுவது உண்டு. ஆகையால், ஒன்றுமே செய்யாமல், படையின் எண்ணிக்கையை மாத்திரம் அதிகமாக வைத்திருப்பதைப் பார்த்தே, மற்றவர்கள் எந்த விதமான நிகழ்ச்சியிலும் ஈடுபடாமல், அவர்களாகவே வெளியே போக வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுமென்று கருதி, திருச்சி, தஞ்சையிலிருந்து அதிகமாகப் போலீஸ் படை வரவழைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிற்பாடு எந்த விதமான விபரீத விளைவும் இல்லாமல், மாணவர்கள் ஹாஸ்டல் விட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள் என்று தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு சில பெண் மாணவிகளும் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலான பெண் மாணவிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். நிலைமை சீர்திருந்திய பிறகு, அவர்களை ரெயில் ஏற்றி அனுப்பவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறார்கள். இவை தான் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நடந்த விஷயங்கள். இது ஒரு வியாதியின் சின்னமே ஒழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதன் மூல காரணம் என்ன என்று அறிந்து அதை நீக்க வேண்டியது எல்லோருடைய பொறுப்பு. யார் இதைச் செய்வது என்பது யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். பல்கலைக் கழக நிர்வாகமே இதை செய்ய வேண்டுமா அல்லது நாம் செய்ய வேண்டுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும்.

இது பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாதலால் நான் கல்வி மந்திரி என்ற முறையிலோ அல்லது வேறு முறையிலோ முடிவு செய்வதாக உத்தேசம் இல்லை.

கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரை ஆலோசனை சொல்வதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறேன். இதில் யார் யார் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுடைய சம்மதத்தை தெரிவிக்கும்படி கேட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கமிட்டியைக் கூப்பிட்டு, இந்த விஷயங்களையெல்லாம் அவர்கள் முன் வைத்து “இந்த வியாதிக்கு காரணம் என்ன, இதை எப்படி தவிர்ப்பது” என்று அந்தக் கமிட்டி ஆலோசனை சொன்னால், அந்த அடிப்படையில் உருவான ஆலோசனையை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இப்பொழுது இதில் உட்புகுந்து, இதற்கு உட்காரணங்கள் என்ன என்று

1st April 1958] [Sri C. Subramaniam]

நான் இப்போது ஆராய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டால் கமிட்டிக்கு முன் பரிசீலனைக்கு வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் இங்கு இருப்பதைப்பற்றி எனக்கு சந்தோஷம். பல்கலைக் கழகத்தினரே இதில் முடிவு செய்து கொள்கிறோம் என்று சொன்னால் நாம் இதில் தலையிடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதில் இருக்கக்கூடிய விஷயம் எல்லா பல்கலைக் கழகங்களையும் சேர்ந்தது. இங்கு வேண்டுமானால் அது கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கலாம். பல இடங்களில் இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய சின்னங்கள் தேசத்தில் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது பெருவாரியாக பரவாமல் தடுக்க வேண்டியது நமது கடமை. மாணவர்களுக்காக நாம் செய்ய வேண்டியகடமை. தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையாக இருக்கிறது. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டால், இதனுடைய காரணத்தை கண்டுபிடித்து இதற்கு ஒரு பரிகாரம் தேடலாம். இந்த பல்கலைக் கழகம் எந்த காரணத்தினால் மூடப்பட்டது என்பதை தெரிவித்தேன்.

அங்கு எடுக்கப்பட்ட படங்கள் இங்கு இருக்கின்றன. இவைகளைப் பார்க்கும் போது என் மனது மிகவும் வருத்தம் அடைகின்றது. ஒரு ஆசிரியர் அங்கு வாட்டமாக இருக்கிறார். இவருக்கு சற்று காய் மந்தம். இவரைப் பற்றி ஒரு படம் போட்டு அதன் கீழ் “செவிடன் ஒழிக” என்று எழுதியிருந்தது. இன்னொரு இடத்தில் “மட வாட்டனே, செவிடனே, உள்ளே வாடுதே” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அங்கு இருக்கும் மாணவர்கள் குருவுக்கு செய்யும் மரியாதை இது தான்!

மற்றொரு இடத்தில் ‘This Varsity’ has gone to dogs. என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. வாஸ்தவம். நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் யார் இதற்கு காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும். இன்னும் கொஞ்சம் தூரத்தில் ‘Set fire to it and start fiddling’ என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தை கொடுத்தது ஒரு விஷயம் தான். இதைப் பற்றி எல்லோரும் வருத்தப்படுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு காரணமாக இருந்த வரும், தம்முடைய சொத்தில் பெரும் பகுதியை கொடுத்தவருமான ராஜா அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களுடைய பெருமைகளைப் பற்றி நான் இங்கு சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர் ரூபகார்த்தமாக ஒரு சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் பூர்த்தி அடையாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு திரை போட்டு வைத்திருந்தார்கள். அதற்குத் தைத்து பங்கம் விளைவித்திருக்கிறார்கள். இது இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் எந்த நிலைமைக்கு கொண்டு போய்விடுமோ என்று எனக்குச் சொல்லத்தெரியவில்லை. இதில் உள்ள பொறுப்பை எல்லோரும் உணர்ந்து, இதை தவிர்ப்பதற்கு ஒரு பரிகாரம் தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் சொல்ல வேண்டியதை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: As I said this morning, hon. Members, Sri A. Govindasamy, Sri Karunanithi and Sri N. K. Palanisami have given notice of adjournment motions to discuss an urgent matter of public importance, viz., injury to five students by the Police lathi charge and arrest of 15 students of Annamalai University when they wanted to see the Education Minister and Vice Chancellor of Annamalai University camping at Annamalai Nagar on 30th March 1958 and the serious situation arising therefrom.

The admissibility of the adjournment motions is governed by rule 49. One of the conditions is that the matter raised must involve more than the ordinary administration of law. The notices received do not state the circumstances under which the Police

[Mr. Speaker] [1st April 1958]

had to resort to the lathi charge and arrest 15 students of the Annamalai University on 30th March 1958. After hearing the Hon. Minister for Education, I am satisfied that they do not involve more than the ordinary administration of law. It has been ruled in this Assembly on previous occasions, e.g., on 15th July 1953, that arrest of persons and lathi charge do not involve more than the ordinary administration of law. I therefore feel that under the rules, the motions cannot be allowed and I therefore do not give permission for moving the adjournment motions.

Also the hon. Members Sri T. S. Ramaswamy Pillai and Sri A. V. P. Asaithambi have given notice of motions under rule 40. In view of the statement of the Hon. Minister for Education, I rule those motions also out of order.

I adjourn the House till 8-30 to-morrow morning.

1-57
p.m.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

89. Notification issued with G.O. Ms. No. 3176, dated 7th December 1957 amending rule 80-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939.]

90. Notification issued with G.O. Ms. No. 3396, Home, dated 28th December 1957, amending rules 19, 24 and 28 of the Madras Children Rules, 1940.

91. Notification issued with G.O. Ms. No. 549, Home, dated 6th March 1958 amending rule 56 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 82 (2) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1958).]

B. Reports and other papers.

47. Report of the Committee of Privileges ("What happened in Mudukalathur?" Case)

48. Report of the Committee of Privileges regarding the definition of the term "Precincts of the House".

49. Report of the Committee on Estimates on Community Development Projects (First Report—Second Assembly).

1st April 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 493 asked by Sri V. K. Kothanda. raman at the meeting of the Legislative Assembly held on 1st April 1958, page 397 supra.]

		Number of beds.								
		1955			1956			1957		
Serial number.	Government Head-quarters hospitals at	Men.	Women.	Children.	Men.	Women.	Children.	Men.	Women.	Children.
		(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
(1)	(2)									
1	North Arcot ..	115	76	11	115	76	11	115	76	11
2	South Arcot ..	70	70	20	70	70	20	70	70	20
3	Chingleput ..	50	50	12	50	50	12	50	50	12
4	Coimbatore ..	242	218	40	242	218	40	242	218	40
5	Madurai ..	328	310	62	328	310	62	328	310	62
6	Nilgiris ..	68	46	11	68	46	11	68	46	11
7	Ramanathapuram.	35	50	15	35	50	15	35	50	15
8	Salem ..	122	173	30	134	173	30	134	173	30
9	Tanjore ..	340	260	36	340	260	36	340	260	36
10	Tiruchirappalli ..	120	155 *	Nil	120	155 *	Nil	146	214 *	Nil
11	Tirunelveli ..	152	10	Nil	152	10	Nil	152	10	Nil
12	Kanyakumari ..	20	30	Nil	20	30	Nil	20	30	Nil

* Women and children.

		Number of in-patients and out-patients treated.					
		1955		1956		1957	
Serial number.	Government Head-quarters Hospitals at	In-pa-tients.	Out-patients.	In-pa-tients.	Out-patients.	In-pa-tients.	Out-patients.
		(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(1)	(2)						
1	North Arcot ..	12,673	129,054	14,698	140,897	13,732	152,236
2	South Arcot ..	12,635	129,316	12,849	132,855	14,509	132,902
3	Chingleput ..	7,691	134,783	7,886	137,054	8,714	125,751
4	Coimbatore ..	30,734	254,337	32,383	258,895	33,558	284,216
5	Madurai ..	34,501	425,436	30,837	473,362	33,891	496,795
6	Nilgiris ..	8,002	74,773	8,843	63,662	9,280	117,391
7	Ramanathapuram.	8,074	65,473	8,974	69,702	7,113	65,530
8	Salem ..	22,918	239,733	21,591	273,702	21,575	249,559
9	Tanjore ..	26,308	180,323	27,926	219,206	28,732	213,300
10	Tiruchirappalli ..	21,934	143,976	22,042	128,723	21,864	155,773
11	Tirunelveli ..	5,457	80,191	5,179	85,165	5,295	92,388
12	Kanyakumari ..	1,006	63,537	1,335	62,432	1,567	69,602

[1st April 1958]

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 495 asked by Sri A. Vedarathnam (on behalf of Sri M. D. Theagaraja Pillai), at the meeting of the Legislative Assembly held on 1st April 1958, page 399, supra.]

(I) 'GRAMANALAM'.			
Name of block.	Number of copies sold.	Name of block.	Number of copies sold.
<i>North Arcot district.</i>			
1 Kalasapakkam ..	1,022	5 Chatpet ..	322
2 Tiruvannamalai ..	966	6 Arcot ..	315
3 Polur ..	996	7 Arni ..	366
4 Kilvaithinankuppam ..	929		
<i>South Arcot district.</i>			
8 Paaruti ..	916	13 Kallakurichi ..	333
9 Chinnasalem ..	1,087	14 Gingee ..	309
10 Kuriinjipadi ..	1,980	15 Merkanam ..	264
11 Chidambaram ..	1,120	16 Tirunavalar ..	395
12 Melmalayanur (Valathi) ..	930		
<i>Chingleput district.</i>			
17 Tiruvallur ..	932	21 Seiperumbudur ..	1,006
18 Kadambathur ..	911	22 Poonamallee ..	340
19 Tirukkalkundram ..	992	23 Madurantakam ..	297
20 Uthukottai ..	1,020	24 Uthiramerur ..	228
<i>Coimbatore district.</i>			
25 Palladam ..	937	32 Gobichettipalayam ..	390
26 Tiruppur ..	1,020	33 Erode ..	314
27 Kangayam ..	1,032	34 Pernadurai ..	359
28 Kundadam ..	1,035	35 Kodumudi ..	361
29 Dharapuram ..	317	36 Modakurichi ..	374
30 Aranasahi ..	318	37 Perianaickonpalayam ..	261
31 Satyamangalam ..	401	38 Bhavanisagar ..	650
<i>Madurai district.</i>			
39 Usilampatti ..	1,010	45 Madurai ..	424
40 Tirumangalam ..	873	46 Melur ..	431
41 Kallupatti ..	1,047	47 Vadipatti ..	485
42 Athoor ..	1,077	48 Alanganallur ..	517
43 Dindigul ..	309	49 Natham ..	428
44 Bodinaickanur ..	322	50 Tirupparankundam ..	250
<i>The Nilgiris district.</i>			
51 Coonoor ..	1,086	53 Gudalur ..	315
52 Ootacamund ..	1,093		
<i>Ramanathapuram district.</i>			
54 Srivilliputhur ..	1,014	60 Devakottai ..	1,036
55 Sivakasi ..	1,080	61 Kamuthi ..	972
56 Rajapalayam ..	1,003	62 Virudhunagar ..	450
57 Singampuneri ..	1,019	63 Keriapatti ..	297
58 Tiruvadanai ..	1,036	64 Sattur ..	352
59 Kalayarkoil ..	1,060	65 Paramakudi ..	378
<i>Salem district.</i>			
66 Gengavalli (Attur) ..	1,015	70 Bargur ..	302
67 Krishnagiri ..	970	71 Kolathur ..	344
68 Peddasaickenpalayam ..	963	72 Kosur ..	298
69 Kaveripattinam ..	913	73 Dharmapuri ..	204
<i>Tanjore district.</i>			
74 Tiruthuraiipundi ..	1,153	81 Sembanarkoil ..	999
75 Vedaravam ..	1,089	82 Kuttalam ..	210
76 Sirkali (North) ..	612	83 Kumtakonam ..	956
77 Sirkali (South) ..	250	84 Tiruvadamardur ..	187
78 Papanasam (South) ..	903	85 Muthupet ..	322
Ammapet ..		86 Pattukkottai ..	350
79 Papanasam ..	338	87 Kilvelur ..	821
80 Mayuram ..	940	88 Kodavaasal ..	349

1st April 1958]

Name of block.	Number of copies sold.	Name of block.	Number of copies sold.
<i>Tiruchirappalli district.</i>			
89 K. Paramathi (Karrur) ..	1,058	94 Thottiam ..	357
90 Perambalur ..	1,034	95 Kulittalai ..	276
91 Musiri ..	883	96 Tirumanur ..	354
92 Alangudi ..	1,010	97 Lalgudi ..	351
93 Vellianai ..	990		
<i>Tirunelveli district.</i>			
98 Kuravikulam ..	1,082	103 Radhapuram ..	385
99 Sankarankoil ..	1,133	104 Manur ..	344
100 Cheranmahadevi ..	972	105 Vasudevanallur ..	214
101 Kovilpatti ..	1,036	106 Tuticorin ..	379
102 Valliyoor ..	1,084		
<i>Kanyakumari district.</i>			
107 Agasteeswaram ..	255	110 Kumbakonam (South) ..	634
108 Munchira ..	250	111 Tirupanandal ..	120
109 Rajakkamangalam ..	467		
Total ..			73,889
(II) 'SOWBHAGYAM'.			
1 Kuruvikulam ..	12	27 Mayuram ..	3
2 Kadambathur ..	78	28 Kolathur ..	3
3 Tiruppur ..	234	29 Munchira ..	3
4 Musiri ..	3	30 Vallioor ..	3
5 Tirumangalam ..	192	31 Thottiam ..	3
6 Panruti ..	484	32 Suchindram ..	3
7 Athur ..	171	33 Bargur ..	3
8 Kangayam ..	225	34 Thondanmalai ..	3
9 Kundadam ..	75	35 Mathupet ..	3
10 Palladam ..	273	36 Kodavaasal ..	2
11 Perambalur ..	48	37 Paramakudi ..	4
12 Kaliarkoil ..	180	38 Pudukkottai ..	2
13 Melmalayanur ..	182	39 Lalgudi ..	15
14 Vedaranyam ..	43	40 Gudalur ..	2
15 Tiruthuraiipundi ..	9	41 Kivalur ..	2
16 Tirumanur ..	176	42 Tiruvadamardur ..	2
17 Sankarankoil ..	21	43 Erode ..	2
18 Valliam (Pondicherry) ..	21	44 Tiruvallur ..	30
19 Rajapalayam ..	31	45 Uthukottai ..	40
20 Rajakkamangalam ..	3	46 Tirukkalkundram ..	20
21 Papanasam ..	4	47 Bhavani ..	15
22 Arcot ..	4	48 Sivasilam ..	24
23 Ammapet ..	6	49 Kuriinjipadi ..	21
24 Sembanarkoil ..	4	50 Dindigul ..	5
25 Chatpet ..	4	51 Rajamangalam ..	16
26 Polur ..	3		

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, the 2nd April 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Harijan Hostel

* 34 S.N. Q.—SRI K. PERIANNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Collector of Tiruchirappalli has recommended the opening of a Harijan Hostel in Tiruchirappalli town; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No proposals have so far been received, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: திருச்சியில் நடைபெற்று வருகிற அரிஜன ஆஸ்டல்கள் எத்தனை? அந்த ஆஸ்டல்களில் அரிஜனங்கள் அல்லாத பல்வேறு மாணவர்களும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: திருச்சியில் அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்று ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு என்று ஒரு ஆஸ்டல் நடைபெற்று வருகிறது. மாணவிகளுக்கு ஒரு ஆஸ்டல் அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடைபெற்று வருகிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு என்று நடைபெறுகிற ஆஸ்டல் சர்க்காரின் மானியம் பெற்று அம்பேத்காரின் பெயரால் மதிப்பிற்குரிய வீராச்சாமி அவர்கள் நடத்திவருகிறார்கள்.

SRI R. SUBRAMANIAM: அரிஜன ஆஸ்டல்களை ஏற்படுத்தும் விஷயத்தில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அரிஜன ஆஸ்டல்களை வருஷா வருஷம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சர்க்காருடைய பார்வையில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வேலை செய்துவருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இனிமேல் ஏற்படப்போகும் ஆஸ்டல்களை சர்க்காரே ஏற்படுத்துவதற்கு பதிலாக தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதிக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய ஆஸ்டல்களுக்கு சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுக்காது. அவர்களே முன்வந்து சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு நடத்த முன்வந்தால் இப்பொழுது கொடுத்துவரும்மாதிரி ரெகிடுஷனியல் ஸ்காலர்ஷிப் அரசாங்கத்தார் கொடுத்து உதவுமே அல்லாது மொத்தத்தொகை கிராண்ட் கொடுக்கப்பட மாட்டாது.

SRI M. JAGANNATHAN: திருச்சியில் உணவு விடுதி வசதி இல்லாமல் ஏராளமான அரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் கஷ்டப்படுவதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அதனால் அரசாங்கம் முன்வந்து அங்கே உணவு விடுதியை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அங்கே மாணவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் சர்க்காரே ஒரு பெரிய இடம் கிடைத்தால் அங்கே ஆஸ்டலை நடத்தலாம் என்று யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே

[2nd April 1958]

சிலோன் எமிக்ரேஷன் ஆபீஸ் கட்டிடம் இருக்கிறது. அரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் அதைப் பார்த்துவிட்டு அங்கே ஆஸ்டலை நடத்துவதற்கு இடம் போதுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதன் பிறகு அதைப்பற்றி அவர் ரெவின்யூ போர்ட் காரியதரிசிக்கு எழுதுவார். டைரெக்டர் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதன்பேரில் ரெவின்யூ போர்டு ஒரு முடிவுக்கு வரும்.

SRI K. PERIANNAN : கடந்த மாதம் திருச்சி ஜில்லாவில் நடந்த அரிஜன அபிவிருத்தி கமிட்டியில் தீர்மானித்தபடி சர்க்கார் அங்கே ஒரு ஆஸ்டலை நடத்தவேண்டும் என்று கலெக்டர் அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கலெக்டரிடத்தில் அந்த இடத்தை உபயோகப்படுத்தலாமா என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. புதியதாக ஒரு ஆஸ்டலை ஏற்படுத்துவதற்கு என்று இப்பொழுது அரசாங்கம் கேட்கவில்லை.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : திருச்சியில் ஆரம்பிக்கப் பட்டபோவதாக கூறப்படும் அந்த ஆஸ்டல் அடுத்துவரும் பள்ளித் துவக்க வருஷத்திலிருந்து திறக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்த இடம் ஆஸ்டலுக்கு பயன்படும் என்ற முடிவு தெரிந்தபிறகுதான் அதைப்பற்றி முடிவு செய்யப்படும்.

Scholarships

* 35 S.N. Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** 'Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any persons belonging to Paravan community have applied for scholarships under the head 'Most Backward Classes' and whether their applications have been complied with; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) Yes, Sir. Orders of Government making Converts from the Most Backward Classes eligible for scholarships were issued only in March 1958, and hence the applications for scholarship from the students of Paravan Community could not be complied with within the current financial year.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : மொத்தம் எவ்வளவு அபிவிருத்தி கேஷன்கள் பரவன் கம்யூனிட்டியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன, அதில் எத்தனை சாங்ஷன் செய்யப்பட்டன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதைப்பற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி போடுங்கள், பதில் சொல்லுகிறேன்.

Onre Kulam

* 36 S.N. Q.—**SRI A. V. P. ASAITHAMBI :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether the Government propose to purchase the picture entitled 'Onre Kulam'?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir. The proposal is still under the consideration of the Government.

[2nd April 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : "ஒன்றே குலம்" என்ற படம் ஏற்கெனவே திரையிடப்பட்டு மக்களின் ஆதரவு பெறாத படம். அந்தப் படத்தை வாங்குவதால் சர்க்கார் எந்த நோக்கத்திற்கு அதை வாங்குகிறார்களோ அந்த நோக்கம் ஈடேறாமல் போகுமே, அதனால் அதை வாங்கும் திட்டத்தைக் கைவிடுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்தப் படம் ஏற்கெனவே திரையிடப்பட்ட படமா அல்லது திரையிடப்படாத படமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் கையெழுத்திட்டு "ஒன்றே குலம்" என்ற படத்தை வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அதை வாங்கவேண்டுமா அல்லது வாங்கவேண்டாமா என்று பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தப் படம் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு சாதகமான படமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் அதை அரசாங்கம் வாங்குவதா இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Will the film be shown free of cost to the audience?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, certainly.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக ஒன்றே குலம் படத்தை திரையிடப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் கேஸ்கர் அவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு என்று ஒரு படம் பிடிக்கப் போவதாகவும், தமிழ் நாட்டிலிருந்து நான்கு கதைகள் வந்திருப்பதாகவும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார், அந்த முறையில் சேர்ந்து படத்தை எடுக்க சிபார்சு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் அல்லவா? அதைப்பற்றி இந்த சர்க்கார் முடிவு எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : முன்பே சொன்னேன், படம் வாங்குவதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று. மத்திய சர்க்கார் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு என்று ஒரு படம் வெளியிடுவதாக இருந்தால் அப்பொழுது நிச்சயமாக இந்தப்படத்தையும் அரசாங்கம் பயன்படுத்தும்.

SRI A. VEDARATNAM : இந்த சினிமாத்துறையில் மிகவும் அனுபவம் பெற்ற நண்பர்கள் இந்தப் படம் பயன் அற்றது என்று கூறுகிற காரணத்தால் இந்தப் படத்தை வாங்குவது கைவிடப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சினிமா தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்கள் சொல்வதற்காக படத்தை கைவிட்டுவிடுவது என்பது இல்லை. தீண்டாமைக்கு இது பயன்படும் அல்லது பயன்படாதா என்பதைப்பற்றி ஒரு பரிசீலனை செய்து அதன்பிறகுதான் ஒரு முடிவுக்கு வரப்படும்.

SRI M. JAGANNATHAN : ஒன்றே குலம் என்ற படம் வாங்கலாமா வாங்கக்கூடாதா என்ற பரிசீலனை முடிந்தபிறகு வாங்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டால் அந்தப் படத்தை தமிழ் நாட்டில் எல்லா சினிமாக்கொட்டகைகளிலும் கட்டாயமாகக் காட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இன்னும் படத்தையே வாங்கவில்லையே, குழந்தை பிறப்பதற்குள் அதற்கு பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது.

SRI R. SUBRAMANIAM : ஒன்றே குலம் என்ற படம் திரையிடப்பட்டு அநேகமாக எல்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களும் பார்த்து அதை வாங்கலாம் என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். இருந்தும் அதை வாங்கலாமா வாங்கக்கூடாதா என்ற சர்ச்சை இருந்துவருகிறது.

[2nd April 1958]

வெகுசீக்கிரமாக அந்த சர்ச்சையை முடிவு செய்து அதை சீக்கிரமாக வாங்கி திரையிடப்படுவதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அரசாங்கம் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதற்கு உடனடியாக பதில் சொல்ல முடியாது.

Loudspeakers and microphones

* 511 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to control indiscriminate use of microphone and loudspeakers, both in the City and the suburbs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that a Bill has been passed in the West Bengal Legislative Assembly for that purpose. If so, will the Government be pleased to bring forward such a legislation to control these things?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As it is, the Government have no idea of introducing any legislation to that effect. But they have been taking steps to control and regulate the nuisance that would be caused by the use of loudspeakers and microphones.

* 512 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the loudspeaker menace in all towns and big panchayats; and

(b) the steps taken by the Government to control the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Government are examining the question.

SRI T. T. DANIEL : May I know the nature of the important proposals the Government have to control the nuisance of loudspeakers and microphones?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is proposed not to permit the use of microphones before 6 a.m. and after 10 p.m. Of course, this is already being done. It is also proposed not to permit the use of microphones continuously for more than three hours. It is further proposed not to permit their use in the vicinity of hospitals, places of work and educational or any other public institutions in the locality.

SRI A. A. RASHEED : Do the Police have any powers to stop this nuisance at the present time?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is the Commissioner of Police in the City and the Deputy Superintendent of Police in the districts who issue licences for the use of microphones.

[2nd April 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் அனுமதி பெற்றுத்தான் எந்தவிதமான நிகழ்ச்சிக்கும் தற்போது ஒலி பெருக்கி வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அனுமதி கேட்கும்போது 2 ரூபாய் கட்டணம் கட்டித்தான் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த கட்டணத்தை ரத்து செய்து அனுமதி பெறுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படிச் செய்வதாக உத்தேசம் இல்லை. மைசூர்போன் கூட இவ்வசமாகக் கிடைப்பதில்லை. வட்டை கொடுத்துத்தான் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் டார்த்து லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் இந்த லைசென்ஸ் கட்டணம் இருக்கத்தான் வேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that at public meetings gramophone records should not be played before the speakers begin to address the meeting and that the rule in this regard is not strictly applied to public meetings organized by Opposition parties? Even last night one such party had the liberty of playing records at Kodambakkam.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A separate question may be put.

SRI A. VEDARATHNAM : வண்டிகளில் இந்த ஒலி பெருக்கியை வைத்துக்கொண்டு வீதிகள் நோறும், வீடுகள் நோறும் வந்து நின்று அலறுகிறார்கள் (சிரிப்பு). அந்தச் சத்தம் அங்கே சலிக்கவே முடிவதில்லை. அந்தமாதிரியான இடையூறுகளை நீக்கி, ஒரு தடை ஏற்படுத்த இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சம்பந்தப்பட்ட விதிகளை மாற்றும்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதையும் பரிசீலனை செய்துபார்க்கலாம்.

Ex-Servicemen Land Colonizing Agricultural Society

* 513 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any representation, dated 26th July 1957, has been received regarding administrative irregularities and misappropriation of funds from the members of the Ex-Servicemen Land Colonising Agricultural Society of Orthanad, Thanjavur district; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The allegations are being examined in consultation with the Registrar of Co-operative Societies.

SRI A. R. MARIMUTHU : லேண்ட் காலனிஸேஷன் சொசைடியில் இம்மாதிரி ஏற்பட்டதன் காரணமாக அந்த நிலத்திற்கு தனியாகப் பட்டா செய்கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் வளர்ந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கூட்டுறவு எண்ணம் வளர்ச்சியடையும்போது, இந்த எண்ணம் வளர்ச்சியடையாமல் கூட்டுறவு முறையில் நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் வளர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[2nd April 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த சொஸைடி நன்ருகத்தான் நடந்துகொண்டிருந்தது. அதிலே ஏதோ ஒரு தவறு ஏற்பட்டது. அதனால் அந்தக் கணக்கும் புத்தக்கலையெல்லாம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் கடன் கொடுப்பதில் சற்று கால தாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த சொஸைடியைப்பற்றி இதற்கு முன்னால் புகார் இல்லை. தனித்தனியாக நிலம் கிடைத்தால் லாபமாக இருக்கும் என்று நினைத்து கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். இதற்கு சர்க்கார் இடம் கொடுக்காது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : It seems the Government received the representation as early as 26th July 1957. May I know the reason why the Government have not taken a decision in the matter even after a lapse of so many months till now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The representation was received earlier—11th July 1957, and the matter was referred to the Police. The Police reported the case as undetectable on 26th October 1957. Further representation was received on 4th November 1957 and fresh enquiries have started since then.

SRI K. B. S. MANI : இந்த சொஸைடிகள் இல்லாத இடங்களில் சர்க்கார் உத்தரவினை பேரில் அவர்கள் ஆக்கிரமித்திருக்கும் நிலங்களை அவர்களுக்கு, அடமானம் செய்து கொடுக்க, அவர்களுக்கு தனிச் சமுதாய கொடுக்க, அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a general question. A separate question may be put.

District Munsifs

* 514 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons appointed temporarily as District Munsifs in 1957; and

(b) among them (i) the number belonging to Backward Classes, and (ii) number of Harijans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Twenty seven persons were appointed as temporary District Munsifs in 1957.

(b) Of them, 7 belong to Backward Classes and there are no Harijans.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : Was not the selection intended for filling up permanent posts? Or were they temporary appointments from the beginning?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These were temporary appointments to fill up temporary vacancies. They were made by transfer and not by direct recruitment.

SRI M. JAGANNATHAN : If the information is available, may I know how many posts were reserved for Harijans, how many people applied and how many were selected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In respect of these temporary appointments which are made by transfer, there is no reservation for any community.

[2nd April 1958]

SRI T. T. DANIEL : In view of the fact that so many Harijan Members of the House are asking a number of questions about representation of Backward Class people and Harijans in the services, will the Government consider the desirability of allowing reservation of posts for the Harijans and backward communities in all Departments of Government on the basis of their respective population so that they may have communal justice and come forward as other communities have come forward?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This question relates to appointment of District Munsifs to temporary posts. As I said, this was done by transfer and so there is no question of reserving any seat for any community?

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, தற்காலிக டிஸ்ட்ரிக்ட் மன்சிப்கள் நியமிக்கப்பட்டதில் பிராமணர்களுக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜாதி வாரியாக பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்று நான் முன்னேயே சொன்னேன்.

Co-operative Milk Supply Society

* 515 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently regarding the starting of another Milk Supply Society as a rival to the Co-operative Milk Supply Society, No. 893, Ponnalaipatti, Tiruchirappalli district; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) On enquiry, it was found that on the advice of the Registrar of Co-operative Societies, the Union had closed the new centre with effect from 1st September 1957. Hence the Government considered that no further action was called for in the matter.

Police Forces of other States

* 516 Q.—**SRI A. V. P. ASAITHAMBI** (on behalf of Sri M. P. Sarathi) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of times this Government secured the assistance of the Andhra Pradesh Police during 1957;

(b) the strength of force so employed on each occasion; and

(c) the additional expenditure incurred thereby?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The assistance of the Andhra Pradesh Police Force was secured by this State on two occasions during 1957.

[2nd April 1958]

(b) The services of four Andhra Pradesh Special Armed Police Companies were utilised on the first occasion on the second occasion, the strength was five platoons of Armed Reserve and two Companies of Special Armed Police.

(c) Full details of the expenditure are not yet available. They will have to be worked out in consultation with the Government of Andhra Pradesh in due course.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, பிற ராஜ்ய போலீஸை நம்பி இந்த ராஜ்யம் நடக்க வேண்டியிருக்கிறதா? இப்படி அடிக்கடி பிற ராஜ்ய போலீஸை அழைப்பதைவிட இந்த ராஜ்யத்தை ராணுவத்தின் கையில் ஒப்படைத்து விடலாமே. அடிக்கடி பிற ராஜ்ய போலீஸை நாடுவானேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எப்போது அவசியம் ஏற்படுகிறதோ, அதிகமாக போலீஸ் வேண்டியிருந்தால் பக்கத்து ராஜ்யத்திலிருந்து வாங்கிக்கொள்வது. சிக்கனமான ஒரு முறை. இந்த ராஜ்ய போலீஸ் போர்ஸ் அஸ்ஸாமுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் அதிகமாக வேண்டியிருந்தது. அதற்காக ஆந்திராவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டது. அதில் தவறில்லை.

SRI A. A. RASHEED : What are the States to which our police has been sent for assistance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just said that our police force was sent to Assam. Sometime back, our police force was sent to Andhra also.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இதற்கு முன்னால் எப்போதாவது பிற ராஜ்ய போலீஸ் போர்ஸ் இங்கு வந்திருக்கிறதா? அதை நாம் உபயோகித்திருக்கிறோமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : இரண்டு தடவைகள் ஆந்திரா போலீஸ் அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த இரண்டு தடவைகள் எவை? அம்மாதிரி அழைப்பதற்கான நியாயம் இருந்ததா என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கமுடியுமா? கேரளாவிலிருந்து இதுபோல போலீஸ் அழைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நியாயமில்லாமல் ஆந்திராவிலிருந்து போலீஸைத் தருவிக்கவில்லை என்று முதலிலேயே சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு தடவை ராமநாதபுரம் கலவரத்திற்காக அழைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தடவை நமது பிரதமர் வந்தபோது—அப்போது சென்னையில் ஆந்திர போலீஸ் இருந்தது, அது பயன்படுத்தப்பட்டது. எங்கிருந்து தருவிக்க வேண்டும்—கேரளாவிலிருந்து தருவிக்க வேண்டுமா அல்லது ஆந்திராவிலிருந்து தருவிக்க வேண்டுமா—என்று அரசாங்கம் யோசித்து முடிவு செய்யும்.

SRI A. VEDARATHNAM : கிளாஸ் (லி)-யில் இந்த சிலைவாப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தத் தொகை எவ்வளவு என்பது தயாராக இல்லை என்று மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏழை எளியவர்களின் பணத்தை வீணாக்கும் வகையில் நாட்டுக்கு விரோதமான முறையில் இந்தமாதிரி செயலில் இறங்காது நிரந்தரமாகச் செய்ய அரசாங்கம் ஏதாவது வழி வகைகள் செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு நிரந்தர ஏற்பாடு ஒன்றும் செய்யமுடியாது. எவ்வப்போது எந்தெந்தமாதிரி நடைபெறுகிறதோ அதைப் பொருத்துத்தான் செய்யமுடியும்.

2nd April 1958]

* 517 Q.—**SRI A. V. P. ASAITHAMBI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the expenditure incurred on the Police Forces of other States used in the Madras City from 3rd to 7th January 1958; and

(b) the batta per day paid to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Full details of the expenditure are not yet available. It has to be worked out in consultation with the Government of Andhra Pradesh in due course.

(b) No batta was paid by this Government to the Police Forces of other States which did bandobust duty in the City during the period 3rd to 7th January 1958.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know from the Hon. Minister for Home whether the Government paid the Andhra Police their salary also during their stay at Madras or paid only their Travelling Allowance and Daily Allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சம்பளம், அலவன்ஸ், சாப்பாடுபோட வேண்டியிருந்தால் சாப்பாடு எல்லாம் சேர்ந்துதான்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த குறிப்பிட்ட நான்கு நாட்களில் இங்கு தங்கியிருந்த ஆந்திர போலீஸ்காரர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அப்படி தங்கியிருந்தவர்கள் இங்கே மக்களிடையே மாறுபட்ட சூழ்நிலை, மனப்பான்மை வளர்வதற்கு காரணமாக இருந்தார்கள் என்பது மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு ஒன்றுமில்லை என்று நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்ற எண்ணிக்கை என்னிடத்தில் இல்லை.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட இரண்டாவது கேள்வி நல்ல கேள்வி அல்ல. கேள்வி நேரத்தின்போது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக்கூடாது. ஆங்கிலத்தில் இன்வினுவேஷன் என்று சொல்லும் முறையில் ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது. தயவு செய்து இம் மாதிரிக் கேள்விகளை இனிமேல் கேட்க வேண்டாம்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பண்டித நேரு அவர்கள் சென்னை வந்த சமயத்தில் ஆந்திர போலீஸ் இங்கு இருந்ததாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காரணமின்றி அவர்களை இங்கே வைத்துக்கொண்டிருந்ததின் அவசியம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ராமநாதபுரத்திலிருந்து அவர்கள் வழி அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்கள் சென்னை வழியாகத்தான் போகவேண்டும். அவர்கள் அப்பொழுது சென்னையில் இருந்ததால் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டார்கள்.

Co-operative Weavers' Colony

* 518 Q.—**SRI M. D. RAMASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the acquisition proceedings in respect of the Co-operative Weavers' Colony, Aruppukkottai, are held up; and

(b) if so, the reasons therefor?

[2nd April 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) Yes, Sir. The owner of one of the sites proposed to be acquired raised certain objections. These objections have been considered and orders have since been passed. The acquisition will now be proceeded with.

Director of Agriculture

* 519 Q.—SRI V. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have considered at any time the question of appointing a specialist in agriculture as to the Director of Agriculture; and

(b) if so, the decision taken on the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The Government have decided that the post of Director of Agriculture, Madras, should be held by an officer belonging to the Indian Administrative Service.

SRI V. SUBBIAH: விவசாய துறையில் டைரக்டராக இருக்கக் கூடியவர் விவசாயத் துறையிலே அனுபவமுள்ள விவசாயத் துறை பட்டதாரியாக இருந்தால், நிர்வாகம் சிக்கல் இல்லாமல் சுமுகமாக நடைபெற முடியும். அந்த நிலையிலே விவசாயத் துறை டைரக்டர் பதவிக்கு ஒரு பட்டதாரியை நியமிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: விவசாயப் பட்டதாரிகள் இந்தப் பதவிக்கு லாயக்கு உள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்களை இந்தப் பதவிக்கு நியமிப்பதும் கருதப்படும். ஆனால் இப்பொழுது மற்ற நிபுணர்களெல்லாம் விவசாய பட்டதாரிகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர் டைரக்டராக இருப்பதால் ஒன்றும் சிக்கல் இல்லை.

Indo-American Technical Assistance Programme

* 520 Q.—SRI V. S. MANICKASUNDARAM (on behalf of Sri P. G. Manickam): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the names of the agricultural leaders selected for touring the United States of America in 1958 under Indo-American Technical Assistance Programme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The selection is made by the Government of India who have not yet announced the names of those selected by them.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: மத்திய சர்க்கார் இன்னும் இதற்கான பெயர்களை அறிவிக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணத்தினாலே, இந்தக் குடியானத் தலைவர்களோடு சர்வ கட்சி பிரதிநிதிகளையும் அனுப்பி வைத்தால் இந்தத் தொழில் நுட்பத்தை நன்கு கற்க வசதியாக இருக்கும் அல்லவா? அதற்கான சிபார்சுகளை சர்க்கார் செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதிலே கட்சி விஷயம் ஒன்றுமில்லை. இருநூறுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இதற்காக மனு போட்டார்கள். இதில் ஒன்பது பேர்கள் கொண்ட ஒரு “பானை” மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதையும் வைத்துக் கொண்டு வேறு ஏதாவது அவர்களிடம் மனுக்கள் இருந்தால் அவைகளையும் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் முடிவு செய்யவேண்டும்.

[2nd April 1958]

SRI A. A. RASHEED: May I know on whose advice these leaders are selected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Union Minister for Agriculture is one of the Members of the Committee that selects these people.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: May I know from the Hon. Minister whether the Government of Madras were consulted regarding the persons to be selected from the Madras State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have already stated that the Government have sent a panel of nine names.

SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be kind enough to give out the names of members in the panel of nine referred to by the Hon. Minister? May I also know if any hon. Member of this House formed part of that panel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think I should give the names of members in the panel, because that is a matter between the Government of India and the Government of Madras and it is the Government of India who make the final selection.

SRI K. B. S. MANI: இதில் விவசாய பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஹரிஜன தோழர்கள் யாராவது தேர்வு பெற்றிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த விவரங்களை எல்லாம் இப்பொழுது சொல்லுவதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.

Co-operative Sub-Registrars

* 521 Q.—SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Senior Inspectors promoted as Sub-Registrars of Co-operative Societies from 1st April 1957 to date; and

(b) the number of Harijans among them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Two hundred and twenty-four till 8th March 1958; and

(b) Six.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: ஸீனியர் கூட்டுறவு இன்ஸ்பெக்டர்கள் மொத்தம் எத்தனை பேர்கள் ஸப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் பதவிக்கு சிபார்சு செய்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களில் ஹரிஜனங்களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நியமிக்கப்பட்டவர்களுடைய எண்ணிக்கைதான் என்னிடத்தில் இருக்கிறது.

[2nd April 1958]

Neera

* 552 Q.—SRI V. S. MANICKASUNDARAM (on behalf of Sri P. G. Manickam): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of ex-tappers who have been granted permits to tap the coconut and palmyrah trees for neera in 1957; and

(b) the value of palm-gur produced by tapping neera?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Sixty-four thousand one hundred and forty-five ex-tapper members of Co-operative Societies were issued licences to tap palmyrah trees and 7,319 to tap coconut trees for neera during the year 1957; and

(b) Rs. 1,04,20,940.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether the Government dropped the idea of opening a Neera Parlour adjacent to the Assembly which was found useful during the summer of last year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know when the Government had this proposal under consideration.

SRI A. VEDARATHNAM: பதனிக்காக கொடுக்கப்படும் லைசென்ஸ் களெல்லாம் துர்விநியோகம் செய்யப்படாமல் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று அரசாங்கம் கூற முடியுமா? அப்படியில்லையானால் இதற்காக லைசென்ஸ் வழங்கும் திட்டத்தை கைவிட அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு துர்விநியோகம் செய்யப்படவில்லை என்று நான் கூற முடியாது. எனக்கு அது பற்றி கவலைதான் ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் பல பேர்களுக்கு இதனால் வேலை கிடைக்கிறது. வெல்லமாகவும், நீராவாகவும் கூட விநியோகப்படுகிறது. ஆனால் இப்பொழுது நான் ஒன்றை மைசூரில் உள்ள 'செண்டிரல் புட் ரிசெர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டில்' பரிசீலனை செய்ய பார்க்கிறேன். இந்த நீராவை மறுபடியும் கள்ளாக மாற்றவிடாமல் ஒரு 'பிரிஸர்வேடிவ்' கிடைக்குமானால் அதை போட்டு கிராமங்களில் சோடா மாதிரி விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். துர்விநியோகம் ஆகாது. அதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யச் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. B. S. MANI: நீராவிற்கு தற்சமயம் சர்க்கார் பெர்மிட் வழங்கும் காரணத்தினால் ஒரு படிக்கு, வெல்லமாக காய்ச்சினால் 12 அணுவும் அல்லது நீராவாக விற்பனால் 14 அணுவும் அல்லது கள்ளாக விற்பனால் இரண்டு ரூபாயும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, பெர்மிட் வைத்திருப்பவர்கள் லாபகரமாக இருக்கும் தொழிலை செய்ய முன்வருவார்கள். ஆகையால் உடனடியாக இதற்கு நல்லதோர் தடையை விதிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சீர்காழி தாலுகாவைச் சேர்ந்தவர்கள். சீர்காழியில் இருப்பவர்கள் அப்பட்டமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். வெல்லத்தில் கூட எங்களுக்கு அக்கரையில்லை, நாங்கள் நீராவாக விற்கிறோம் என்று. நீராவாக விற்க முடியாது என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். அதனால் தங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிலர் வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்தாலும், அரசாங்கம் இதுவரையில் அவ்வாறு கொடுப்பதற்கு சம்மதிக்கவில்லை.

[2nd April 1958]

Tenants of Minor Devaswom, Kanyakumari district

* 523 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any application from the tenants of Minor Devaswom (Personal Deposit) of the Kanyakumari district for total remission of rent in view of the drought conditions prevailing therein were received by the Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments Board in the year 1956-57; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Full remission was granted to certain cases and 25 per cent to 75 per cent remission was granted to certain other cases according to the condition of crops.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know whether the Government is aware of the fact that full remission of tax was given by the revenue authorities and if it is so, may I know why the devaswom authorities have not granted full remission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that the rate of remission was based on the reports of conditions of crops inspected by departmental officers before the harvest on the strength of certificates issued by the Tahsildars.

Ambar Charka

* 524 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Ambar Charka Training Centres opened in (i) Harijan areas, and (ii) other areas during the financial year;

(b) the number of such centres in (i) Harijan areas, and (ii) other areas in the Agastheeswaram Block; and

(c) the number of Harijans taken for training in (i) the whole State; and (ii) the Agastheeswaram Block.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Number of Ambar Charka Training Centres opened in:

	Parishramalayas.	Sub-Parishramalayas.
(i) Harijan areas	12	9
(ii) Other areas	12	39
(b) Number of such centres in Agastheeswaram Block:—		
(i) Harijan areas	1	4
(ii) Other areas	1	4
(c) Number of Harijans taken for training in:		

	Harijans.	Others.
(i) The whole State	118	1,082
(ii) The Agastheeswaram Block.	2	98

[2nd April 1958]

SRI A. VEDARATHNAM : அம்பர் சர்க்காப் பரிஸ்ரமாலயங்களுக்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து எதேனும் நிதி உதவி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு பணத்தொகை கிடைத்தது? எவ்வளவு தொகை பயன்படுத்தப்பட்டது? பயன்படுத்தப்படாத தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்காக அகில இந்திய காதி கமிஷனிடமிருந்து நமக்கு உதவி கிடைக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அதிகமான அம்பர் சர்க்காக்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் துரிதமாக ஆரம்பித்து நடத்த விரும்பியதால் விஸ்தாரமாக நடத்தமுடியவில்லை. மேலும், திட்டத்தை இன்னும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமானால், தகுந்த பயிற்சி பெற்றவர்களும் தேவை. பயிற்சி பெற்றவர்கள் இல்லாவிட்டால் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கமுடியாது. இருந்தாலும், திட்டத்தை கூடியவரை விஸ்தரிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : What is the total expenditure incurred so far by the State Government over Ambar Charkas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இந்தப் பரிஸ்ரமாலயங்களில் தங்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏழை ஹரிஜனங்கள் மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களுக்காக தனிப் பரிஸ்ரமாலயங்களாவது திறக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆங்காங்கே இவைகளில் சேருவதற்கு முன்வரும் ஹரிஜனங்கள் பரிபூரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அகஸ்தீஸ்வரம் ப்ளாக்கிலுள்ள பரிஸ்ரமாலயங்களில் சேருவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. ஆனால், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், குறிஞ்சிபுரம் ப்ளாக்குகளில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் எல்லோரும் ஹரிஜனங்கள்தான்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பரிஸ்ரமாலயங்கள் என்றால் என்ன என்று தயவுசெய்து தமிழில் விளக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்பர் சர்க்கா என்பது என்ன என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருக்கும். அம்பர் சர்க்காவைச் சுழற்றுவதற்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் நிலையங்கள்தான் பரிஸ்ரமாலயங்கள் எனப்படுகின்றன.

SRI K. B. S. MANI : இந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லாப் பரிஸ்ரமாலயங்களிலுமாக மொத்தம் 118 ஹரிஜனங்கள் பயிற்சிக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், இதர வருப்பினர்களில் மொத்தம் 1,082 பேர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் கனம் அமைச்சர் கூறினார். பாக்கி ஸ்தானங்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் மனுச் செய்துகொள்ளவில்லையா அல்லது மனுச் செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் தேர்வில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சில பரிஸ்ரமாலயங்களில் எல்லா ஸ்தானங்களுக்கும் ஹரிஜனங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் முன்பே சொன்னேன். இவைகளில் சேருவதற்கு அவர்கள் முன்வந்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். கூடியவரையில் ஹரிஜனங்களை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் பரிஸ்ரமாலயங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

[2nd April 1958]

SRI V. SUBBIAH : எஸ். எஸ். எஸ். லி. படித்திருக்கும் நபர்களையே அம்பர் சர்க்காப் பயிற்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. அகில இந்திய சர்க்கா சேவாசங்கத்திலும் கிராம சேவா சங்கங்களிலும் பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களுக்கு இந்த விதியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறதா? அப்படி விலக்களிக்கப்பட்டு, இவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறதா என்ற தகவல் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அகஸ்தீஸ்வரம் ப்ளாக்கிலுள்ள பரிஸ்ரமாலயங்களில் சேருவதற்கு ஹரிஜனங்கள் முன்வரவில்லை என்று கனம் மந்திரி கூறினார். ஹரிஜனங்கள் அங்கே மனுச் செய்திருந்த போதிலும், அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படிப் புகார் வந்திருந்தால் அதன் பேரில் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மனுச் செய்து கொண்டிருந்தபோதிலும் எடுக்கப்படவில்லை என்றால், மனுதாரர்கள் போதிய தகுதியில்லாதவர்களாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், ஹரிஜனங்களை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கமாக இருக்கிறது.

SRI P. S. SANTHANAM : இந்தப் பயிற்சியைப் பெறுவதற்கு திறமை ஏதாவது வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : திறமையைவிட அக்கறையும் நம்பிக்கையும்தான் வேண்டும்.

Minor irrigation schemes

* 525 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of minor irrigation schemes taken up in 1957-58 in the Coimbatore district; and

(b) the amount allotted for them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Four schemes.

(b) Rs. 58,000.

SRI N. K. PALANISAMI : “புட்ப்ரொடக்ஷன் கமிட்டி” மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அங்கே வந்து எல்லாவற்றையும் தேரில் பார்த்த பிறகு பல பாசனத் திட்டங்களை அது சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்திருந்தபோதிலும், அவைகளில் ஒன்றுகூட சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? இத்திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்காக இந்த இலாகாவிற்கு அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த எந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவைகளைத்தான் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். இப்போது Restoration of Orakkarai Venkatarama Chettiyar tank in Tekkampatti village, improvements to Kalapattu tank, providing irrigation facilities for the lands situated on the left side of Aliyar river and restoration of Kannampalayam tank. ஆகிய நான்கு திட்டங்களிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்திவருகிறது.

[2nd April 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know from the Hon. Minister whether these minor irrigation works were executed or are being executed either by the Minor Irrigation Department or by the Food Production Department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, according to the magnitude of the schemes, these are executed either by the Food Department over which the Superintending Engineer supervises or by the Public Works Department.

SRI N. MARUDACHALAM : சென்ற ஆண்டு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத் தொகை முழுவதும் செலவழிக்கப் பட்டதா? மீதி இருந்தால் அது இந்தத் தொகையுடன் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 58,000 என்று சொன்னேன். இந்தத் திட்டங்களுக்கு இன்னும் அதிகப் பணம் செலவாகும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, is there any proposal to hand over those minor irrigation works to the Food Department in view of the fact that the Minor Irrigation Department people are not pushing through them as expeditiously as they should?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the hon. Member means the minor irrigation works which are now being attended to by the Revenue Department, I am sure there is no such proposal at present.

Korukkai Scheme

* 526 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the stage at which the Tiruthuraipoondi taluk Korukkai Scheme stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Apparently the member refers to the proposal for the opening of a livestock farm in Korukkai in Tiruthuraipoondi taluk. The Scheme has been deferred for the present in view of financial stringency.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : பிரசித்திபெற்ற உம்பளச்சேரி, மாடுகளின் பிறப்பிடம் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். சமீபத்தில் சென்னையில் நடந்த கண்காட்சியில்கூட உம்பளச்சேரி மாடுகளுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அங்கே கால்நடைப் பண்ணைக்காக 600 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. நிலச்சுவாந்தாரர்களே இந்தக் காரியத்திற்காக நிலம் கொடுத்திருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். அங்கே அவசியமான சர்வே யெல்லாம் எடுக்கப்பட்டு விட்டது. கால்நடைப் பண்ணையை ஆரம்பிப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார்கூட நிதி கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். இந்தக் காரணங்களினால், இந்த யோசனையை மறு பரிசீலனை செய்து அங்கே கால்நடைப்பண்ணையை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது சம்பந்தமாக கால்நடை இலாகா டைரெக்டர் ஒரு திட்டம் தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தார். அத்திட்டம் அதிகச் செலவானது என்று சர்க்கார் கருதியதால், குறைந்த செலவுடைய திட்டத்தைத் தயாரித்து அனுப்பும்படி அவரை சர்க்கார் கேட்டுக் கொண்டது. அதற்குப் பிறகு குறைந்த செலவுள்ள

2nd April 1958]

சிறிய திட்டத்தை அவர் அனுப்பியிருக்கிறார். அது மேலும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்போதுள்ள நிதி நிலைமை இடமளிக்கும் அளவிற்கு அது குறைந்த செலவுள்ள திட்டமாக இருந்தால் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

MR. SPEAKER : 527-வது கேள்வியையும் 528-வது கேள்வியையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்வோம்.

Arrest of D.M.K. members.

* 527 Q.—SRI A. V. P. ASAITHAMBI AND SRI A. GOVINDASAMY : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of the Dravida Munnetra Kazhagamites arrested throughout Tamilnad between 3rd and 6th January 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The total number of Dravida Munnetra Kazhagam members who were arrested in the State between 3rd January 1958 and 6th January 1958 was 2,122.

* 528 Q.—SRI A. V. P. ASAITHAMBI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the expenditure incurred in jails from 3rd January 1958 for the Dravida Munnetra Kazhagamites who were released after arrest and detention under section 151, Criminal Procedure Code?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Rs. 1,569.17 nP.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சென்னையில் ஏற்கெனவே இருந்த தடையுத்தரவை மீறியதாகவோ மீற முயன்றதாகவோ காரணம் கூறப்பட்டு பலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் இதர பகுதிகளில் திடீரென்று தடையுத்தரவைப் போட்டு அதை மீறியதாக பலரைக் கைது செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி இந்த சபையில் ரொம்ப அதிகமாகப் பேசப்பட்டுவிட்டது. சர்க்காரும் நிலைமையை விளக்கியிருக்கிறார்கள். தவறு செய்பவர்கள் பேரிலும் தவறு செய்ய முற்படுபவர்கள் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் தயங்காது. இது குறித்து வருந்திப் பயனில்லை.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what is the amount of fine collected from the Dravida Munnetra Kazhagam prisoners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, Sir, I have no information.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, has the Government got in their possession any idea of the number of those volunteers who subsequent to their arrest, tendered apology for their action, thus disowning their affiliation to the Dravida Munnetra Kazhagam?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information. Sir.

[2nd April 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : கீழ்க்கண்ட பிரிவினப்படி குற்றப் பாதுகாப்புக்காக பலர் சிறையில் வைக்கப்பட்டபோது, ஒரு பத்திரிகாசிரியரும் அந்தப் பிரிவினப்படி சிறையில் வைக்கப்பட்டார் என்பதும், அவ்வாறு சிறையில் வைக்கப்பட்டவருக்கு பல முறை வேலைக்கு உணவு அளிக்கப்படவில்லை என்பதும் அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது சம்பந்தமாக என்னிடம் ஒரு விவரமும் இல்லை.

SRI N. R. THIAGARAJAN : நானும் பல முறை சிறையில் இருந்திருக்கிறேன். சிறையில் இருந்த நேரத்தில் செக்கு இழுத்து, கல் உடைத்து, கேப்பைக் கனி தின்றிருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அதற்கும் மூலக் கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

SRI N. R. THIAGARAJAN : சிறையில் நாங்களெல்லாம் இப்படி வேலை செய்து கேப்பைக் கனி சாப்பிட்டிருக்க, இப்பொழுது இவர்கள் வேலை செய்யாமலேயே சாப்பிட்டுவிட்டு வந்துவிட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சிறை அனுபவத்தைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை மற்ற அங்கத்தினர்கள் கேட்டு ரசித்து இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, ஒருவரைக் குற்றம் செய்வதிலிருந்து தடுப்பதற்கு கீழ்க்கண்ட வழக்குமுறைச் சட்டம் 151-வது பிரிவுப்படி கைது செய்யலாம். ஆனால் ஜனவரி 3-ந் தேதியிலிருந்து 6-ந் தேதி வரை 151-வது பிரிவினக்கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களிலே 11 பேர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்? அல்லது செய்ய முயற்சித்தார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேறு எத்தனையோ குற்றங்களைச் செய்ய முயற்சித்தார்கள். ஆனால், ஒவ்வொருவருடைய பெயரையும் சொல்லி, யார் யார் என்ன குற்றம் செய்தார்கள் என்று கருதப்பட்டு அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வதற்கு என்னிடம் இப்பொழுது விவரம் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : May I know from the Hon. Minister how the D.M.K. prisoners are distinguished from the other ordinary prisoners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If any of the D.M.K. prisoners who is convicted is entitled to a higher class he will be given the higher class in the matter of treatment of prisoners.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, சிறையில் வைக்கப்பட்ட கைதிகளிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் எம்.பி.-க்களுக்கும் ஸ்பெஷல் வகுப்பு ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தண்டனை அளிக்கப்பட்ட பிறகுதான் அந்த வகுப்புப் பிரசீனையெல்லாம் வரும். அதற்கு முன்னாலே வருவது இல்லை.

MR. SPEAKER : Questions are over.

2nd April 1958]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES RE THREATENED CLOSURE OF MANY MATCH FACTORIES AND CONSEQUENT UNEMPLOYMENT.

MR. SPEAKER : கனம் ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்களும், கனம் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்களும் சட்ட சபை விதி 40-ன் பிரகாரம் அமைச்சரை ஒரு சமரசாரத்திற்கு பதிலளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கனம் ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் இப்பொழுது பேசுவார்.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டினுடைய தென் பகுதியில், சிவகாசி, சாத்தூர் முதலான பகுதிகளில் எல்லாம் ஓரளவு வளர்ந்துள்ள தீப்பெட்டித் தொழில் இன்றைய தினம் மிகப் பெரிய பாதகத்திற்கு ஆளாகியிருக்கின்றது. அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள ஏறத்தாழ 30 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள், அந்தத் தொழிலிலே நீடிக்க முடியுமா என்ற சந்தேகமான நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலை நடத்தும் சிறு சிறு முதலாளிகள், அந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்தி, அந்தப் வாணிபத்தை தொடர்ந்து செய்ய முடியுமா என்ற கவலைக்கு ஆளாகி, அந்தத் தொழிலையே மூடிவிட வேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு இன்றைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள்.

ஏறத்தாழ அங்கே தயாரிக்கிற தீப்பெட்டிகளெல்லாம், குடிசைத் தொழிலை ஒட்டி, அதனோடு தொடர்புடைய முறையிலே தயாரிக்கப்படுபவை ஆகும். தொழிலாளிகள் அத்தனை பேரும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து அங்கே தொழில் செய்வது இல்லை. அவரவர்கள் வீடுகளிலேயே இருந்து, இத்தொழிலுக்குத் தேவையான குச்சிகள் முதலானவற்றைத் தயார் செய்து தருபவர்கள். மிகக் குறைந்த அளவு கூலி பெறுகிறவர்கள். ஒரு குரோஸ் தீப்பெட்டி, ஏறத்தாழ 40 குச்சிகள் கொண்டது—ஒரு ரூபாய் அளவிலே அடக்கமாகி, அதற்குப் பின்னால் விற்பனைக்கு வெளியே வருகிறது. ஒரு ரூபாய் அளவுக்கு அடக்கம் ஆகும் தீப்பெட்டி குரோஸ் ஒன்றுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஏறத்தாழ ரூ. 3-4-0 இன்றைய தினம் வரி விதிக்கிறது. ஒரு ரூபாய் அளவுக்கு அடக்கம் ஆகும் ஒரு குரோஸ் தீப்பெட்டிக்கு ரூ. 3-4-0 வரி போடுவதினால் தீப்பெட்டி ஒன்றை நான்கு புதுக் காசு விலைக்கு விற்பதற்குக்கூட வழி இல்லாமல் அந்த விலையை உயர்த்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் தீப்பெட்டி விற்பனை குறைந்து இப்பொழுது தேங்கியிருக்கிறது. அதுபோல், தீப்பெட்டிகள் மக்கள் விரும்பக் கூடிய விலையிலே, வாங்குவதற்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய சரியான விலையிலே கிடைப்பதற்கு வழி இல்லாத சூழ்நிலை உருவாகி இன்றைய தினம் அந்தத் தொழில் முடங்கக்கூடிய அளவுக்கு அங்கு நிலைமை மோசமாக மாறியிருக்கிறது.

இப்பொழுது ஏற்பட்ட புதுக் காசு மாற்றத்தினால் அந்தச் சிறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் செய்யும் அந்தத் தீப்பெட்டிகளை புதுக்காசுகள் கொடுத்து வாங்க வேண்டியது காரணமாக சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் வரி காரணமாகவும் சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தீப்பெட்டியின் அடக்க விலையோடு கலால் வரியையும் சேர்த்து மொத்தமாகக் கணக்கிட்டு, அதன் பேரில் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது; சர்ச்சாஜ் முதலியவைகளும் விதிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தத் தொழிலை அடியோடு பாதிக்கப்படும் நிலைமையில் ஏறத்தாழ லட்சம் மக்களுக்குமேல் பாதிக்கப்படுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். முப்பது ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் தமிழ்நாட்டில் சிறப்பாக வளருவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றது. எனவே இந்நிலைபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவு உண்டாக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் இப்படி சிக்கல் ஏற்பட்டிருப்பதை நிறுத்துவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டியிருக்க, வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவதற்கு அரசாங்கம் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். பத்திரிகை மூலமாகவும்

9-10
a. n.

[Sri K. Anbazhagan] [2nd April 1958]

அமைச்சருடைய வாக்கு மூலமாகவும் இரண்டு மூன்று இடங்களில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற செய்தியை அறிக்கிறேன். அதோடு இப்பொழுது சென்னையில் விம்கோ பாக்கரி மூலமாக இத்தொழிலுக்குப் போட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. முற்றும் இயந்திர முறையில் இயங்கும் அத்துடன் போட்டியிட முடியாத காரணத்தால் இக் குடிசைத் தொழிலை அடியோடு நசித்துவிடும் நிலைமையில் இருக்கிறது. தீப்பெட்டித் தொழிலானது தமிழ் நாட்டின் ஜீவாதாரமான தொழில் என்ற காரணத்தால், அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு அமைச்சருடைய திட்டத்தையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். 40-வது விதியின்படி வரும் இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி இதர மெம்பர்கள் பேசுவதற்கும் அனுமதி உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அனுமதி கிடைப்பது.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Mr. Speaker, Sir, at the general body meeting of the National Match Workers' Union, Sattur, held on the 11th March 1958 the following resolution was passed: 'This meeting notes with grave concern the decision of the South India Swadeshi Match Manufacturers' Association, Sattur, to close down all Match Factories in South India on account of the Government's withdrawal of the rebate concession on matches of 30s. to 50s. The meeting wishes to impress upon the Government that if the closure is effected, more than one lakh of workers will be adversely affected'. The Union also requested the Government of India to investigate immediately the grievances of the manufacturers and take suitable steps in the interests of production and employment. No intimation from the employers of Match Factories has been received by this Government about the closure of these factories. It is understood that about 60 factories in Sattur, Srivilliputtur area were closed on the 17th March 1958 in pursuance of the decision taken on the 15th March 1958 to protest against the Central Government's withdrawal of rebate concession to matches. It is also understood that the managements have agreed to pay wages to the workers for the period of the lock-out. A detailed report has been called for in the matter. This Government are pressing the Government of India to allow preferential rates of duty for small scale match factories and boxes containing 30s to 50s sticks produced by them.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனை பேரிலே நானும் ஏற்கெனவே நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன் சிவகாசி, சாத்தூர் பற்றி சற்று முன்னால் பேசப்பட்டது. ஆனால், வடாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே பத்து தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவை என்ன நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதை விளக்கிச் சொல்லவேண்டும். ஆகையால் தயவு செய்து எனக்கும் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : 40-வது விதியின் பிரகாரம் ஒருவர்தான் பேச முடியும். கனம் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் மார்ச்சு மாதம் 14-ந் தேதியன்று நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். தாங்கள் 25-ந் தேதி நோட்டீஸ் கொடுத்தீர்கள். அவருக்குத்தான் முதல் ஸ்தானம் கிடைக்கும். உங்களுக்கு அதில் பேசுவதற்கு அனுமதி கிடைப்பது.

2nd April 1958]

III.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59 —VOTING OF DEMANDS,
FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

(1) DEMAND XX—CO-OPERATION.

MR. SPEAKER : We will now take up voting of Demands for Grants for the year 1958-59. The Hon. Minister for Industries will move Demand XX. The time allotted is three hours.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,45,58,500 under Demand XX—Co-operation'.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டிலே இந்த இலாகா எந்த முறையில் வேலை செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் நேற்று முன்தினமே கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது வருகிற 1958-59-ம் வருஷத்தில் என்ன திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறோம் என்பதை மாதிரம் சில வார்த்தைகளில் சொல்லி இந்த மான்யக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வருகின்ற 1958-59-ம் வருஷத்தில், புதிதாக 60 விவசாய பாங்குகள் (large size societies) நாம் ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறோம். இந்த அறுபது விவசாய பாங்குகளை நாம் ஆரம்பித்துவிட்டால், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டிய 300 பாங்குகளையும் நாம் மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளேயே முடித்துவிட முடியும் என்று நான் கெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக (small size) சொஸைட்டிகள் 200 வளையில் அடுத்த வருஷம் ஆரம்பிப்பதாக திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து நில அடமான பாங்குகள் வருகிற வருஷத்தில் ஆரம்பிப்பதாக உத்தேசம். கடன் வசதி விஷயத்தில், 80 சத விதிகம் உள்ள கிராமங்களுக்கு கடன் வசதி கொடுப்பது என்றும், 40 சத விதிகம் உள்ள ஜனத்தொகைக்கு வசதிகள் கொடுப்பதாகவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடன் தொகை அடுத்த வருஷத்தில் பதிமூன்று கோடியே ஜம்பது லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை சொஸைட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டால் புதிதாக ஏழு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி வைக்க திட்டம் இருக்கிறது. மக்களுக்கு நல்ல முறையில் அவர்களுடைய விவசாயப் பண்டம் விற்பனை ஆக வேண்டும் என்பதற்காக 60 புதிய கோடவுன்கள் கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர நான்கு காட்டன் ஜின்னின்ஸ் அண்டு டிகார்டிகேட்களையும் கூட்டுறவு முறையில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அருபவத்தை ஒட்டி ஈரோடு, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய இடத்தில் புல் பிளான்லிங் ஸ்கீம் செய்ததில் நல்ல வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். ஓரளவு திருப்திகரமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இன்னும் ஆறு பிளாக்குகளில் புல் பிளான்லிங் ஸ்கீம் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வீடுகள் கட்டுவதற்கு இப்போது நமக்கு கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கட்டிய வீடுகள் இன்றைக்கு பழுதடைந்து விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. பழைய வீடுகள் நஷ்டமடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே வீட்டு வசதி சரியான முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் புதிதாக வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு நாம் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறோமோ அவ்வளவு அக்கறை பழைய வீடுகளும் பழுதடைந்து போகாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். அந்த நோக்கத்துடன் மத்திய பாங்கு சென்னையில் ஆரம்பிப்பதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான்கு ஹவுஸ் மார்ட்கேஜிங் சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. மத்திய கோவாபரேடிவ் பாங்கானது வீடுகளின் மீது அதிகமான கடன் கொடுத்து, வீடுகளைச் செப்பனிட உதவிச் செய்து, சிறு சிறு தொகையாக கடனைத்

9-20
a.m.

[Sri R. Venkataraman] [2nd April 1958]

திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மார்க்கெட்டிங் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில்கூட ஒரு மத்திய பாங்கு ஆரம்பித்து அந்த மத்திய பாங்கின் மூலமாக வெளிநாட்டு வியாபாரத்தைக்கூட செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "The Apex Co-operative Society, will undertake export as well as import trade" அதற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் உதவி மூன்று லட்சம் ரூபாயாக கொடுப்பார்கள். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் வருகிற வருஷத்தில் நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு கம்யூனிடி டெவெலப்மெண்டு பளாக்கிலும் பரிட்சார்த்தமாக ஒரு கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையாவது நடத்த வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் நோக்கம். நமது சென்னை நகரில் கோவாபரேடிவ் இன்ஸ்டிடியூட் இருக்கிறது. அந்த இன்ஸ்டிடியூட்டிற்கு ஹாஸ்டல் கட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களை நான் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிய பிற்பாடு விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னொரு விஷயம். கூட்டுறவு மானியத்தின்போது கைத்தறியைப்பற்றிப் பேசுவது வழக்கம். ஆனால் சென்ற வருஷத்தில் நான் கைத்தறி விஷயத்தை இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்ட்டோடு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று பிரேரித்தேன். அதேபோல் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றிய விவாதம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்ட்டோடு நடந்தது. அதேபோல் இவ்வாண்டும் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றிய விஷயத்தை இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்ட்டோடு எடுத்துக்கொள்வது உபயோககரமாக இருக்கும். அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி இந்த மானியத்தைப் பிரேரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,45,58,500 under Demand XX—Co-operation."

The motion is before the House for discussion. No cut motions have been given to me. The hon. Member Sri K. S. Subramania Gounder will now speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: There are certain cut motions.

MR. SPEAKER: The Hon. Leader of the Opposition may find out from his Party why they have not given any cut motions. Nobody has given any cut motion so far.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That shows how popular this demand is!

SOME HON. MEMBERS: There are cut motions, Sir.

MR. SPEAKER: I will tell hon. Members in a minute. There is a general agreement that the hon. Leader of the Opposition will give me, after consulting his party men, who the Member is who will move the cut motion. I asked the Members of the Opposition and they said it was the turn of the Dravida Munnetra Kazhagam to move a cut motion on this demand, but no Member of the Dravida Munnetra Kazhagam has given the name of a member of the party, nor the hon. Leader of the Opposition has given one.

SRI K. ANBAZHAGAN: 'I thought the printed cut motions are here and therefore . . .'

[2nd April 1958]

MR. SPEAKER: Let the hon. Member raise a point of order. I am surprised at the attitude of the Hon. Leader of the Opposition.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even now they may move a cut motion.

MR. SPEAKER: I have no objection. But I want to point out that they have not been quite active.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, the mover was waiting for a direction from the Chair. I have already informed him. Even now it is not too late.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: After the speech of Sri Subramania Gounder, it can be done. I do not think there is any objection.

MR. SPEAKER: I asked the Members of the Opposition Party, and they said that it was not their turn, but it was D.M.K.'s turn. The D.M.K. party did not give me the name of the Member moving the cut motion.

SRI K. ANBAZHAGAN: The cut motions of the D.M.K. are in the printed list; we were thinking that the Chair would call out the names to move the cut motion and speak.

MR. SPEAKER: I shall again explain the position to Mr. Anbazhagan. Some of his Party men have given notice of cut motions Sri M. P. Subramaniam, Sri M. Selvaraj, and Sri P. U. Shanmugam and Sri Govindaswamy. But I am not aware whose cut motion they are going to support. And there is another cut motion given notice of by Sri P. U. Shanmugam. That is the position. I do not know how the Opposition Leaders can put the blame on the Speaker. It is their right to take the blame. They must be active.

SRI T. S. RAMASAMY PILLAI: Sir, if they have not given a particular name and in the absence of their statement fixing up any cut motion or the mover of such a cut motion, all the cut motions stand and they have every right to move their cut motions. Only for the sake of convenience we fix up one Member and one cut motion.

MR. SPEAKER: I am surprised at the attitude of the Deputy Leader of the Opposition of the I.N.D.C. (Laughter). The Business Advisory Committee decided that only one cut motion should be moved and that the cut motion chosen should be intimated by the hon. Leader of the Opposition, after consultation with all the components of the Opposition. That being the case, I am quite prepared to accept any name. But Members cannot expect the Speaker to go abegging for that.

[2nd April 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : I now request the Chair to allow the cut motion to be moved.

(Sri M. Jagannathan rise.)

MR. SPEAKER : I should like to tell Mr. Jagannathan that it is not necessary to have a cut motion on a demand. They can turn down the whole Demand. The Demand is there and there may be discussion. Where is it stated that you should have a cut motion? You can vote down the whole Demand. Sri Subramania Gounder will speak.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : There is too much noise in the House, I cannot hear what the hon. Member is speaking.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கூட்டுறவு இலாகாவானது தொடர்ந்து நல்ல காரியங்களை இந்த ஆண்டிலும் செய்து வந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் எந்த எந்தப் பகுதிக்கு டார்ஜெட் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது பூராவும் செய்யப்பட்டது. அல்லாமல், சற்று அதிகமாகவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும், ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மிகவும் நல்ல முறையில் பொதுமக்களால் விருப்பப்படுவது கூட்டுறவு விவசாய பாங்கு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த 300 உச்ச அளவு என்பதை அரசாங்கம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விவசாய பாங்கானது நல்ல முறையில் விவசாயிகளால் விரும்பப்பட்டு எல்லா இடங்களிலும் திறமையாகவும், நன்றாகவும் வேலை செய்யப்படுகிறது.

9-30 a.m. ஒவ்வொரு விவசாய பாங்கிலும் பயிற்சி பெற்ற ஒரு கூட்டுறவு சிப் பந்தியை சம்பளக் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதுதான் நல்ல அபிவிருத்திக்குக் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டும். சாதாரணமாக, 10,000 ரூபாய் கூட லேவாதேவி செய்யாத யிடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மெம்பர்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டு லட்சக்கணக்கில் லேவாதேவி செய்கிறார்கள் என்றால் அது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயந்தான். அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் 150 விவசாய பாங்குகளையாவது அதிகமாக ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டனாலிலே, மொத்தம் 300 அக்கிரகல்சரல் பாங்குகள் தான் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற உச்ச அளவை மாற்றி குறைந்தது 750 அல்லது ஆயிரம் அக்கிரகல்சரல் பாங்குகள் என்று முடிவு செய்தால்கூட அது அதிகமில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, சிறிய கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு சிப்பந்திகள் போட்டுக்கொள்ள ஓரளவு சர்க்கார் உதவியும் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு கொடுக்கப்படக் கூடிய தொகையை அதிகரிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக, கூட்டுறவு இலாகா, கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முறையில் வளர, அதை அக்கிரகல்சரல் பாங்கால் மட்டும் செய்ய முடியாது. கூட்டுறவு நானிய சங்கங்கள் பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் பணியாற்ற வேண்டும். அப்படி பணியாற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தால் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு முழு நேர சிப்பந்திகள் தேவை. முழு நேர சிப்பந்திகள் தேவை என்றால் அரசாங்கத்தில் இருந்து ஓரளவு மான்யம் கொடுத்தால் தான் கூட்டுறவு நானிய சங்கங்கள் சிப்பந்திகளைப் போட்டுக்கொண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்ய சௌகரியமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் சங்கம் ஒன்றுக்கு குறைந்தது மாதம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாயாவது மான்யம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இந்த ஆண்டில் குறைந்தது 750 சங்கங்

[2nd April 1958] [Sri K. S. Subramania Gounder]

களுக்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டில் அதிகப்படியான கோடவுண்கள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதிகம் என்று நான் சொல்லும்போது, இதுவரையில் கூட்டுறவு இலாகாவில் பல ஆண்டுகளாக எவ்வளவு கோடவுண்கள் கட்டப் பட்டதோ அந்த அளவு இந்த ஆண்டில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது உண்மையிலேயே நான் பெருமைப்படுகிறேன். பதினேழு கோடவுண்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இன்னும் 54 கோடவுண்களின் வேலை முடியும் தருவாயில் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலே 60 கோடவுண்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோடவுண்களின் அவசியம் கிராமந்திரங்களில் எந்தளவு தேவை என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கங்கள் அதை உணர்ந்துதான் வேண்டிய அளவு கிராமங்களில் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பதினாயிரம் ரூபாயில்தான் கிராமந்திர கோடவுண்கள் இருக்க வேண்டுமென்றால், அது சிறிதாக இருக்கிறது. கிராமந்திரங்களில் கோடவுண்கள் சற்று நன்றாகவும் பெரிதாகவும் இருந்தால் தான் அது பிரயோஜனகரமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, கிராமந்திரங்களில் க்ரெடிட் சொஸைட்டிகளுக்காக கட்டப்படும் கோடவுண்கள் ரூ. 20,000 செலவில் கட்டப்பட வேண்டும். அதில் பாதி மான்யத் தொகையாக கொடுக்க வேண்டும். அதாவது, 10,000 ரூபாயாவது மான்யமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றொன்று, கோடவுண்கள் கட்ட போதுமான இரும்பு சாமான்கள் அரசாங்கத்தின் மூலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. கோடவுண்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால், இரும்பு இல்லாமல் கோடவுண்கள் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அளவில் உத்தரவு வந்திருக்கிறது. டயரக்டர் ஆப் கண்ட்ரோல் கம்மாடிட்டீஸ் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் தேவையான இரும்பு சாமான்களை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு 'பிரையாரிடி' கொடுத்து விநியோகிக்க உத்தரவிட வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோடவுண்களை, இரும்பு சாமான்கள் இல்லாமல் எப்படி கட்ட முடியும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது இம்போர்ட் ஸ்டீல் வாங்கிக் கட்டுகிறார்கள். அப்படி வாங்கப்படுவதால் கோடவுண்கள் மொத்தச் செலவு அதிகமாகிறது என்று நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர வேண்டுமானால் மார்கட் ஆக்டிவிட்டீஸ் இருந்தாலும்கூட அல்லது கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் வேலையாக இருந்தாலும்கூட சரி சென்ட்ரல் பாங்கு சூப்பர்வைஸர்களின் வேலை எந்தளவு இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் லேவாதேவியின் அபிவிருத்தியும் அதிகமாகும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வர் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்ட்ரல் பாங்கு சிப்பந்திகளுக்காக சப்லிடி கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் புதிய நியமனத்திற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்த்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. பதிமூன்றரைக் கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். பணத்தை பாங்கில் இருந்து எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். லோன் அப்ளிகேஷன் தயாரிப்பது, நல்ல முறையில் அதை பட்டுவாடா செய்வது, பணம் வருவிப்பது எல்லாம் சூப்பர்வைஸரின் வேலையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டிலாவது சூப்பர்வைஸர்களை, சென்ட்ரல் பாங்கிற்கு அதிகப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே முறையில், பெய்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் சிப்பந்திகளை அதிகரிக்க வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். லேவாதேவி, இப்பொழுது அதிகமாகப்போய்விட்ட காரணத்தினால் அந்த இலாகாவின் கண்காணிப்பும் அதிகம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கண்காணிப்பு அவசியம் என்ற முறையில் கூட்டுறவு பெய்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் அதிகப்படியான லீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தால்தான் சூப்பர்வைஷன், அல்லது

[2nd April 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : I now request the Chair to allow the cut motion to be moved.

(Sri M. Jagannathan rise.)

Mr. SPEAKER : I should like to tell Mr. Jagannathan that it is not necessary to have a cut motion on a demand. They can turn down the whole Demand. The Demand is there and there may be discussion. Where is it stated that you should have a cut motion? You can vote down the whole Demand. Sri Subramania Gounder will speak.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

Mr. SPEAKER : There is too much noise in the House, I cannot hear what the hon. Member is speaking.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கூட்டுறவு இலாகாவானது தொடர்ந்து நல்ல காரியங்களை இந்த ஆண்டிலும் செய்து வந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் எந்த எந்தப் பகுதிக்கு டார்ஜெட் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது பூராவும் செய்யப்பட்டது. அல்லாமல், சற்று அதிகமாகவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும், ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மிகவும் நல்ல முறையில் பொதுமக்களால் விருப்பப்படுவது கூட்டுறவு விவசாய பாங்கு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த 300 உச்ச அளவு என்பதை அரசாங்கம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விவசாய பாங்கானது நல்ல முறையில் விவசாயிகளால் விரும்பப்பட்டு எல்லா இடங்களிலும் திறமையாகவும், நன்றாகவும் வேலை செய்யப்படுகிறது.

9-30 a.m. ஒவ்வொரு விவசாய பாங்கிலும் பயிற்சி பெற்ற ஒரு கூட்டுறவு சிப் பந்தியை சம்பளக் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதுதான் நல்ல அபிவிருத்திக்குக் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டும். சாதாரணமாக, 10,000 ரூபாய் கூட லேவாதேவி செய்யாத யிடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மெம்பர்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டு லட்சக்கணக்கில் லேவாதேவி செய்கிறார்கள் என்றால் அது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயந்தான். அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் 150 விவசாய பாங்குகளையாவது அதிகமாக ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டளவிலே, மொத்தம் 300 அக்கிரகச்சரல் பாங்குகள் தான் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற உச்ச அளவை மாற்றி குறைந்தது 750 அல்லது ஆயிரம் அக்கிரகச்சரல் பாங்குகள் என்று முடிவு செய்தால்கூட அது அதிகமில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, சிறிய கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு சிப்பந்திகள் போட்டுக்கொள்ள ஏராளவு சர்க்கார் உதவியும் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு கொடுக்கப்பட்ட கூடிய தொகையை அதிகரிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக, கூட்டுறவு இலாகா, கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முறையில் வளர, அதை அக்கிரகச்சரல் பாங்கால் மட்டும் செய்ய முடியாது. கூட்டுறவு நான்கு சங்கங்கள் பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் பணியாற்ற வேண்டும். அப்படி பணியாற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தால் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு முழு நேர சிப்பந்திகள் தேவை. முழு நேர சிப்பந்திகள் தேவை என்றால் அரசாங்கத்தில் இருந்து ஏராளவு மான்யம் கொடுத்தால் தான் கூட்டுறவு நான்கு சங்கங்கள் சிப்பந்திகளைப் போட்டுக்கொண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்ய சௌகரியமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் சங்கம் ஒன்றுக்கு குறைந்தது மாதம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாயாவது மான்யம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இந்த ஆண்டில் குறைந்தது 750 சங்கங்

2nd April 1958] [Sri K. S. Subramania Gounder]

களுக்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டில் அதிகப்படியான கோடவுண்கள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதிகம் என்று நான் சொல்லும்போது, இதுவரையில் கூட்டுறவு இலாகாவில் பல ஆண்டுகளாக எவ்வளவு கோடவுண்கள் கட்டப் பட்டதோ அந்த அளவு இந்த ஆண்டில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது உண்மையிலேயே நான் பெருமைப்படுகிறேன். பதினேழு கோடவுண்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இன்னும் 54 கோடவுண்களின் வேலை முடியும் தருவாயில் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலே 60 கோடவுண்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோடவுண்களின் அவசியம் கிராமாந்திரங்களில் எந்தளவு தேவை என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கங்கள் அதை உணர்ந்துதான் வேண்டிய அளவு கிராமங்களில் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பதினாயிரம் ரூபாயில்தான் கிராமாந்திர கோடவுண்கள் இருக்க வேண்டுமென்றால், அது சிறிதாக இருக்கிறது. கிராமாந்திரங்களில் கோடவுண்கள் சற்று நன்றாகவும் பொதாக்கவும் இருந்தால் தான் அது பிரயோஜனகரமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, கிராமாந்திரங்களில் கரெடிட் சொஸைட்டிகளுக்காக கட்டப்படும் கோடவுண்கள் ரூ. 20,000 செலவில் கட்டப்பட வேண்டும். அதில் பாதி மான்யத் தொகையாக கொடுக்க வேண்டும். அதாவது, 10,000 ரூபாயாவது மான்யமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றொன்று, கோடவுண்கள் கட்ட போதுமான இரும்பு சாமான்கள் அரசாங்கத்தின் மூலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. கோடவுண்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால், இரும்பு இல்லாமல் கோடவுண்கள் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அளவில் உத்தரவு வந்திருக்கிறது. டயரக்டர் ஆப் கண்ட்ரோல் கம்மாடிட்டிஸ் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் தேவையான இரும்பு சாமான்களை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு 'பிரையரிடி' கொடுத்து வினியோகிக்க உத்தரவிட வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோடவுண்களை, இரும்பு சாமான்கள் இல்லாமல் எப்படி கட்ட முடியும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது இம்போர்ட் டீலர் வாங்கிக் கட்டுகிறார்கள். அப்படி வாங்கப்படுவதால் கோடவுண்கள் மொத்தச் செலவு அதிகமாகிறது என்று நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர வேண்டுமானால் மார்கட் ஆக்டிவிட்டிஸ் இருந்தாலும்கூட அல்லது கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் வேலையாக இருந்தாலும்கூட சரி சென்ட்ரல் பாங்கு சூப்பர்வைஸர்களின் வேலை எந்தளவு இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் லேவாதேவியின் அபிவிருத்தியும் அதிகமாகும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வர் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்ட்ரல் பாங்கு சிப்பந்திகளுக்காக சப்லிடி கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் புதிய நியமனத்திற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்த்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. பதினேற்றைக் கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். பணத்தை பாங்கில் இருந்து எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். லோன் அப்ளிகேஷன் தயாரிப்பது, நல்ல முறையில் அதை பட்டுவாடா செய்வது, பணம் வசூலிப்பது எல்லாம் சூப்பர்வைஸரின் வேலையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டிலாவது சூப்பர்வைஸர்களை, சென்ட்ரல் பாங்கிற்கு அதிகப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே முறையில், பெய்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் சிப்பந்திகளை அதிகரிக்க வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். லேவாதேவி, இப்பொழுது அதிகமாகிப்போய்விட்ட காரணத்தினால் அந்த இலாகாவின் கண்காணிப்பும் அதிகம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கண்காணிப்பு அவசியம் என்ற முறையில் கூட்டுறவு பெய்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் அதிகப்படியான ஸீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தால்தான் சூப்பர்விஷன், அல்லது

[Sri K. S. Subramania Gounder] [2nd April 1958]

தணிக்கை செய்வது திறமையாக இருக்கும். இப்பொழுது ஆடிட்டையும், அட்மினிஸ்ட்ரேஷனையும் ஓரளவு பரிசு எல்லாவிதமான திட்டங்களும் போடப்பட்டாகி விட்டது. ஆனால் இவ்வாறு செய்ததின் காரணமாக அதிகப் படியான ஆடிட்டர்கள் கொடுக்கப்படாவிட்டால் இவ்வாறு பிரித்தும் பிரியோஜனம் இல்லாமல் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சாதாரணமாக, இப்பொழுது 25 சங்கங்களுக்கு ஒரு ஆடிட்டர் இருக்கிறார். சாதாரணமாக அச்சங்கங்கள் 5,000, 10,000 ரூபாய் வேலா தேவி செய்த காலத்தில் எவ்வளவு இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தார்களோ அதே அளவு இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் இன்று 50,000, 1,00,000 ரூபாய்க்கு வேலாதேவி செய்யும்போது கூட இருப்பது என்றால், அத்தனை சங்கங்களையும் தணிக்கை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அது உசிதமல்ல. தணிக்கை விஷயத்தில் பணம் அதிகமாக செலவாகிறதே என்று பார்க்காது எந்த அளவு தேவையோ அதைச் செய்யவேண்டும். குறைந்தது ஒரு மூன்று மாதத்திற்கு உள்ளாகவாவது ஆடிட் செய்ய வேண்டும் என்றாவில் இருக்க வேண்டும். முதல் மூன்று வருஷத்தில் ஆவதை அடுத்த மூன்று வருஷத்தில் செய்து கொள்ள கண்கரண்டாய் ஆடிட் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தவறு ஏதாவது இருந்தால் அதை அப்போதைக்கப்போது கண்டு பிடிக்க முடியும். அடுத்தபடியாக, கிராமாந்திரங்களில் அதிகமாக தேவையாக இருப்பது, ஐந்து வருடக் கடனும், மூன்று வருடக் கடனுமாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீண்ட காலத் தேவைக்கு பணம் கொடுக்காவிட்டால், ஓராண்டு கடனை வாங்கிக் கொண்டு அதை செலவு செய்துவிட்டு, அதை திருப்பிக் கொடுப்பது கஷ்டமாகிப் போய்விடும். ஆகவே, கிராமாந்திரங்களில் கூட்டுறவு நாளைய சங்கங்கள் வழியாக மூன்று வருடக் கடன், ஐந்து வருடக் கடன் இவைகளை போதிய அளவு கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது ரிசர்வ் பாங்க்கார் அக்கிரிக்கல்சர்ஸ் கரெடிட்டிற்காக ஓரளவு பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். எந்தளவு கொடுத்து வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால், சென்ட்ரல் பாங்கின் ஷேயர் காப்பிட்டல், ரிசர்வ் பண்டையும் சேர்த்து சாதாரணமாக மூன்று பங்கும், ஸ்பெஷல் கேஸில் நான்கு பங்கும் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாததாக இருக்கிறது. அதனால் சென்ட்ரல் பாங்கின் வேலாதேவியைக்கூட ஓரளவு குறுக்கிக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகவே, ஐந்தல்லது ஆறு மடங்காவது கொடுக்க வேண்டியதற்கு, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, டெப்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ராரர்களுக்கு நல்ல முறையில் தணிக்கை செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு ஜீப் அவசியம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு டெப்யூட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸிலும் ஒரு டெலிபோன் இருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். காரணம் என்னவென்றால், கிராமாந்திரங்களில் இருந்து ஒரு தகவல் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்கள் நகரத்திற்கு வந்து செல்ல மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதோடு, பிரயாணச் செலவும் அதிகமாகிற காரணத்தினால் டெலிபோன் ஒன்று இருந்தால் அது மிகவும் செலகரியமாக இருக்கும், அதோடு சங்கங்களும் மிகவும் லாபகரமாகவும், துரிதமாகவும் வேலை செய்யவும் முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டை இந்த ஆண்டிலே ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டுமென்று செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில் அதிகமான சிப்பந்திகள் இல்லாத காரணத்தால் புதிய சிப்பந்திகளை பயிற்சி பண்ணுவதற்கு ஒரு கூட்டுறவு ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக மணி லெண்டர் ஆக்ட்டின் நிர்வாகத்தை பம்பாய் ராஜ்யத்தைப்போல கூட்டுறவு இலாகாவின்மீது ஒப்படைத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் கண்காணிப்பும் தணிக்கையும் ஒரே இலாகாவில் இருக்குமானால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று பல முறைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இந்த மாதிரி சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்படப் போவதைப்பற்றி சொன்னார்கள்

[2nd April 1958] [Sri K. S. Subramania Gounder]

மந்திரி அவர்கள். ஆனால் சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையின் நிலை எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடாமல் விட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அது ஓரளவுக்கு வருந்த வேண்டியிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member is going on speaking in spite of my ringing the bell. He must finish his speech soon.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: Sir, I will finish my speech in a minute. சேலம் ஜில்லாவில் இந்த சர்க்கரை ஆலையை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கிரெடிட் அண்டு மார்க்கெட்டிங் டெப்யூட்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் என்று தனியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை ஸென்ட்ரல் பாங்கின் கீழ் எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீஸர் என்றோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு பெயரிலோ ஒப்படைத்துவிட்டால் நல்லது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

MR. SPEAKER: எல்லா எதிர் கட்சித் தலைவர்களும் 263-ம் நம்பரில் இருக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர் M. A. சண்முகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கலாம். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் பதலளிக்க வேண்டும்? அரை மணி நேரம் போதுமா?

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அரை மணி நேரம் போதும்.

MR. SPEAKER: Now two leaders from the opposition can speak for ten minutes each.

SRI P. U. SHANMUGAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மான்யத்தின்மீது நான் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த 263-வது வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிப்பதன் மூலமாக சில கருத்துக்களை விளக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,45,58,500 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100”

கூட்டுறவு சங்கத்தில் புதிதாக உள்ளே அங்கத்தினர்கள் வரமுடியாத படி சில சட்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் சில சட்டங்களை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கின்ற எந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அல்லது கூட்டுறவு பாங்குகளில் போய் பார்த்தாலும் 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள், 25 ஆண்டுகள் காலமாக ஒரே நபரே தலைவராக இருந்து வருவதை பார்க்கலாம். ஒன்றிரண்டு சங்கங்களில் வேண்டுமானால் மாறுபட்ட நிலைமை இருக்கலாமே தவிர புதிய நபர்கள் உள்ளே வருவதற்கு இடம் கொடுப்பது கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதற்கு பதில் சொல்லலாம், மக்கள் அவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்கள், அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்று வேண்டுமானால் சமாதானம் சொல்லலாம். இந்த சமாதானத்தை என்னால் ஜீரணிக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதிதாக கூட்டுறவு சங்கத்தில் நுழையக்கூடாதவாறு சட்டங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் அல்லது கூட்டுறவு பாங்கு ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் மக்களுக்கு கடன் வாங்கவோ கொடுக்கவோ, அங்கத்தினர்களாக சேரவோ

[Sri P. U. Shanmugam] [2nd April 1958]

அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் அவர்கள் உரிமையோடு கேட்க முடியாத நிலைமையில்தான் இருந்து வருகிறது. "They cannot claim it as a right" யாராவது தங்களுக்கு அங்கத்தினராக சேரவேண்டுமென்று நினைத்து மனு செய்தால் அதை அங்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய பெருச்சாஸிகள் அதை பல காரணங்களைக் கூறி நிராகரித்து விடுகிறார்கள். மேலும் அங்கே இருக்கிற அங்கத்தினர்களில் யாராவது அங்கு 20, 25 ஆண்டுகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிற தலைவரை அதட்டி ஏதாவது பேசினால் தலைவர் தனக்கிருக்கின்ற நல்ல வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டு இவ்விதம் எதிர்த்து பேசின அங்கத்தினரையும் வெளியே அனுப்பிவிடுகிறார். ஆகவே இதற்கு இடம் கொடுத்திருக்கின்ற சட்டங்களை திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தவிர பல இடங்களில் ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கும் ஊழல்கள் இருப்பதாக சொல்லமுடியாது. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இவ்விதம் ஊழல்கள் இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதற்கு சமாதானம் சொல்லலாம். நான் சொல்லுவது அங்கங்கே ஒன்றிரண்டு சங்கங்களையாவது ஊழல்கள் இல்லாமல் இருப்பதை காண்பது துர்வயம். "அத்தியை மீட்டாய்" அத்தியையும் சொத்தை" என்று சொல்லுவது போன்று அதிகமும் ஊழல்களே நிறைந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் ஊழல்களே இல்லையென்றால் அதற்காக நான் நன்றி செலுத்துகின்றேன், பாராட்டுகின்றேன், அதற்காக வணங்குகின்றேன். ஆகவே எப்படியானாலும் இதற்கு அடிப்படையாக இருக்கின்ற சட்டங்களை மாற்ற வேண்டும். இவைகளை மாற்றி, பழைய நிர்வாகிகளை மாற்றிவிட்டு, புது நிர்வாகிகளை நியமிக்க ஏன் அரசாங்கத்தார் அஞ்சுகிறார்கள் என்று எனக்கு புரியவில்லை. நமது நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி எழுதியிருக்கிற சங்கரன் பிள்ளை, எம்.எ. அவர்கள், நமது நாட்டில் நல்ல முறையில் கூட்டுறவு முறை பரவாமல் இருப்பதற்கு காரணம் "இல்லாபாவி" கல்லில்லாமைதான். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் என்பது தங்களுக்காகவே தாங்களாகவே நடத்தப்படுகின்ற தங்கள் இயக்கம் என்பதை மக்கள் உணரமுடியவில்லை. இசுரது காரணம் கல்லில்லாமைதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு அல்லது விவசாயிகளுக்கு உள்ளே வாழுமுடியாதபடி அல்லது சிலநேரக் கடன் கொடுத்து அவர்களை தங்கள் கைக்குள் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இந்தியாவில் கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது சர்க்காருடைய ஆதரவில். ஆனால் மற்ற நாடுகளில் பல அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய சர்க்காருக்கு இதில் அதிக பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இதில் சர்க்கார் தலையிட்டு இந்த சட்டங்களை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக ஊழல்களை சொல்லிக்கொண்டு போனால் எல்லா இடங்களிலும் ஊழல்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஆனால் நான் குறிப்பிட்ட சில ஊழல்களை சொல்லுகிறேன். அவைகளை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் புது அங்கத்தினர்களை சேர்ப்பதற்கும் வழி வகை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் களம்பூர் என்ற இடத்தில் மந்திரி மாணிக்கவேலு அவர்களால் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அதன் பெயர் பல்நோக்கு கூட்டுறவு சங்கம் என்றிருந்தது. அந்த கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு இதுவரை கடன் உதவி அளிக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள சூப்பர்வைஸரைக் கேட்டால் அவர் கொஞ்சம் வார்த்தைகளை தடிப்பாகவே பேசுவருகிறார். அந்த சங்கம் இன்று வேலையற்ற நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்த சங்கத்திற்கே மூடப்போகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட அவலமான நிலையை எங்கே போய் பார்க்க்பது. அதே போல் தான் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிற கூட்டுறவு பாங்க் ஒன்றில் அமோனியம் சல்பேட் வரவழைக்கப்பட்டு அதை ஆந்திராவுக்கு கொண்டு போய் விற்கப்பட்டு வருகிறது என்று ஒரு புகார் இருந்து வருகிறது. இதை

[2nd April 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி உயர் திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்களும் இதே சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது மட்டுமல்ல, வட ஆற்காடு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் பாங்கில் பல ஊழல்கள் நடந்து வருவதாக எக்ஸ்-மெம்பரான மாஸ்டர்மணி செட்டியார் அவர்களை பலதடவை கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரிக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அவ்விதமென்றால் அதன் பேரில் ஏன் இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஒரு வேளை அந்த ஸ்தாபனம் காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கில் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதன் பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதே மாதிரிதான் விருதுநகர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலும் ஊழல்கள் நடந்திருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கத்தார் வழக்கு தொடுத்தார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இதுவரை வழக்கு தொடராமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்கு புரியவில்லை. இது மட்டுமல்ல, இந்த கூட்டுறவு மான்யத்தை கொண்டு வருகின்ற இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். சில இடங்களில் நிர்வாகத்தினரின் பதுமைகளாக இவர்கள் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்று இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு ஊழியர்கள் வெறும் காலண்டரையும் கடிக்காரத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். காலண்டரைப் பார்த்து சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்யக் கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் உள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் தலைவர்கள், அல்லது நிர்வாகிகள் இவர்களுக்கு எதிராக நடந்தால் இந்த ஊழியர்களிடமிருந்து வழக்கு போட்டு மீளமீஸ் செய்து விடுகிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் அங்கிருந்த காரிய தரிசியன் (செக்டரி) பரிதாபகமான கதையை சர்க்கார் அறிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரிப்பட்ட பரிதாபகமான நிலைமை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும். ஆகவே இப்போது இருக்கும் இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் பணி பார்க்கிற ஊழியர்களுக்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படி பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறிவிட்டால், நல்ல முறையில் கூட்டுறவு இயக்கம் வளரும் என்ற நம்பிக்கை கிடையாது. நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், புது அங்கத்தினர்கள் உள்ளே வருவதற்கு வழி செய்தால்தான், உள்ளே இருக்கிற பழையன கழிவதற்கும், புதியன புகுவதற்கும் வழி ஏற்படும். ஆகவே புது அங்கத்தினர்கள் வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்கு தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI G. G. GURUMURTHY : எம் பேரநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாகாணத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதைக் குறித்து அரசாங்கத்தை எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களிலே புதிதாக அங்கத்தினர்கள் சேர்ப்பதைப்பற்றி பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். கிராம கூட்டுறவு சங்கங்களிலே கடன் கொடுக்கப்படுகிற பூரா தொகைக்கும் பொறுப்பானிகள் அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகஸ்தர்கள்தான். இந்த வகையிலே எந்தெந்த அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பது என்பதை தராதரம் பார்த்துத்தான் சேர்க்கிறார்கள். ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுகிறது, ஆகவே கட்சி பாடுபாடுகள் இல்லாமல் மற்றவர்களை யெல்லாம் சேர்த்து அங்கத்தினர்களை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரியாக நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஏதுவாகும். கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக நடைபெறவேண்டுமானால், அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பதிலே ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டியது உண்மையே. இல்லையென்றால் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

[Sri G. G. Gurumurthy] [2nd April 1958]

விவசாய கிராம கடன் சங்கங்களிலே, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சென்டிர்ல் பாங்கிலே பணம் சரியான வகையிலே இல்லை என்று சொல்லி, குறுகிய காலக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. நடுத்தரக் கடன்கள், அதாவது மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கும் கடன்களைக் கொடுப்பது இல்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது. இந்தக் கிராம சங்கங்களுக்கு அடிக்கடி சென்று பரிசோதனை செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால், பல குறைபாடுகள் அதிகரிக்க வாய்ப்பு இருக்கும். சரியானபடி விண்ணப்பம் செய்கின்றவர்களுக்குக் கூட காலா காலத்திலே கடன் கொடுத்து, தொகை பட்டு வாடா செய்யப்படுவதில்லை. பணமும் சரிவாக் கிடைப்பதில்லை. (இந்த சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.) பிளாமி கடன்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது போன்ற சங்கங்களுக்கு நல்ல குப்பர் விஷன் இருந்தால்தான், சரியான முறையில் அவைகள் இயங்கும்.

விவசாய பாங்குகளை எடுத்துக்கொண்டால், எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் கவுந்தப்பாடியில் கிராம விவசாயிகள் சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஓராண்டுக்கு மேலாகியும் எந்த விதமான கடனும் கொடுக்கப்படவில்லை. பணம் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு வினாக்கள் சம்பளம் கொடுத்து, சங்கம் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது. உடனடியாக கவனித்து இதை நல்ல முறையில் இயங்கும்படி செய்யவேண்டும்.

நில அடமான பாங்குகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பினால், நீண்ட கால தாமதம் ஆகிறது. விண்ணப்பதாரர்களுக்கு பணம் கொடுக்க ஒரு ஆண்டு, அல்லது 1½ ஆண்டு சென்று விடுகிறது. செலவும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக கடன் கொடுப்பவர் கமிட்டியில் சென்று கேட்க வேண்டிய தொல்லைகளைவிட அதிகமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பரிசீலனை செய்து நில அடமான பாங்குகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறவர்களுக்கு அப்பொதைக்கப்படுபது பணம் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய பழக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் கிடைப்பதில்லை. கணக்குகளை சரியாக வைத்துக்கொள்வதற்கு சௌகரியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்குவது என்ற நிர்ணயம் இல்லாமல் இருக்கிறது. சில கிராமங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுகிற நெசவாளர் சங்கங்கள் எல்லாம் சரியானபடி நிர்வாகத்தை நடத்த போதுமான ஆட்கள் இல்லாததினால், ஊழல்கள் அங்கே மலிந்து இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI N. S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு காரணம் இதில் ஈடுபட்டுள்ள உத்தியோகப்பற்றற்ற கூட்டுறவாளர்களும், கூட்டுறவு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களும், ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும், ரிசர்வ் பாங்கும், எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உழைப்பதுதான். அதனால்தான் நல்ல முறையில் இங்கே அந்த இயக்கம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கும், கூட்டுறவு இலாகாவிற்கும் குறிப்பாக பணிவாளர்களுக்கும் என்னுடைய வந்தனத்தை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலே 100-க்கு 77 கிராமங்களுக்கு மேல் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டும், 31 சத விதம்

[Sri N. S. Ramalingam]

மக்களுக்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பதும் பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். இவ்வாறு நல்ல முறையில் நடந்து வருகிற கூட்டுறவு இயக்கம் இன்னும் மேலும் மேலும் வளர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நில அடமான பாங்குகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ குருமூர்த்தி அவர்கள், நில அடமான பாங்கிலே கடன் வாங்குவதற்கு நீண்ட காலம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன்பு கூட இந்த மன்றத்திலே பலர் கேலியாக பேசியிருக்கிறார்கள், “நீண்ட காலக் கடன் வாங்குவதற்கு, நீண்ட காலம் ஆகிறது” என்று. அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற 25 வருடங்களாக சென்னை மத்திய நில அடமான பாங்கு இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, ஆசியா பூர்வா குமே ஒரு மாதிரி பாங்கு ஆக எல்லோரும் போற்றக்கூடிய முறையிலே நடந்து வருகிறது. ஏனென்றால் அங்கே செயலாற்றும் முறை மிகவும் “impersonal” ஆக இருந்து வருகிறது. சென்ற 25 வருட காலமாக மத்திய நில அடமான பாங்கு நல்ல முறையில் வேலை செய்து இப்பொழுது ஒரு ரூபாய் கூட நஷ்டமில்லாத முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அப்பெற்றிட்ட பாங்கில் காலதாமதம் ஆகிறது. அதற்குக் காரணம் விவசாயிகள் வேண்டிய பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்வதில்லை. இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்கு வில்லங்க சட்டப்பிரகேசம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதனால், ரிக்கார்டுகள் சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஒரு கட்டத்திலே கால தாமதம் ஆவதைத் தான் தடுக்க முடியவில்லை. மற்ற எந்தக் கட்டத்திலே காலதாமதம் ஆவதைத் தான் அதைத் தடுக்க முடியும் என்று சென்னை மத்திய நில அடமான பாங்கு தலைவர் என்ற முறையில் நான் உறுதி கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு கட்டத்தைத் தவிர, மற்ற எந்தக் கட்டத்திலும் போதுமான காரணம் இல்லாமல் கால தாமதம் ஏற்படாது.

✓ SRI V.K. RAMASWAMY MUDALIYAR : On a point of information, Sir, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் ஸ்டேட் கோவாப்பெரேட்டிவ் பாங்கியின் தலைவராக இருக்கிறார். ஆகையால் அதிலே என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை விரிவாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI N. S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். கடன் கொடுப்பதற்கு முன்னால் 23 வருடங்களுக்கு வில்லங்கங்கள் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் வேண்டிய தலையேஜுகளை பத்திரமாக வைத்துக்கொள்வதில்லை. இப்படி வைத்துக் கொள்ளாத காரணத்தினால், கடன் கேட்கும் பொழுது தலையேஜுகளைக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால் இதை யெல்லாம் சரி பார்த்து ரெஜிஸ்தார் அவர்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. அந்த ஒரு கட்டத்தில்தான் தாமதம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்கு வில்லங்கங்களை எடுத்துப் பார்க்கவில்லை யென்றால், பல பெர்கமிட்டத்தில் டிபெஞ்சர் வாங்கி பணம் கொடுப்பதால் அந்த டிபெஞ்சர்களை நலனை காப்பதற்காக அப்படிப் பார்க்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிற படியால் கால தாமதம் ஆகிறது. வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நில அடமான பாங்கியிலே போடுகிற மதிப்பீடு ரொம்பவும் குறைச்சலாக இருக்கிறது என்று குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. வாஸ்தவம் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். சண்டைக்கு முன்னால் இருந்ததைவிட 25 சத விதம் கூட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று பல மகாநாடுகளில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதாவது 50 சத விதமாக மதிப்பு போட்டு கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விளை பொருள்களின்மேல் 50 சத விதம் போட்டு

[Sri N. S. Ramalingam] [2nd April 1958]

கொடுக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதில் சீக்கிரம் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆந்திரா சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். விளம்பரங்களின் மேல் 40 சத விதம் மதிப்பு போட வேண்டும் என்று ஆந்திரா சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. நம் சர்க்காரும் இந்த விஷயத்தில் சீக்கிரம் உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில அபிவிருத்திக்காக கொடுக்கும் பணத்திற்கு 6½ சத விதம் அல்லது 6½ சத விதம் வட்டி வாங்கப்படுகிறது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் அரசாங்கம் கூட்டுறவு சௌகரியங்களுக்கு உதவி செய்து வருகிறது. அதாவது நில அபிவிருத்திக்காக கொடுக்கப்படும் கடனுக்காக வட்டியை 'சப்ஸிடி'யாக கொடுக்கிறது. அதே மாதிரி இங்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் வெளியில் கடன் வாங்கினால் 5½ சத விதம் வட்டிக்கு மேல் போடக்கூடாது என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் போது அரசாங்கத்தின் ஆதரவிற்கும் நடக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கத்தில் மட்டும் 6½ சத விதம் வட்டி வாங்க வேண்டும் என்று இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதை நான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இதில் அரசாங்கத்தின் உத்தரவை சீக்கிரம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

மேல்நாடுகளில், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் குறைந்த வட்டிக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் முன் வந்து சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். அதை போல் இங்கேயும் சர்க்கார் சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூர்அதிர்ஷ்ட வசமாக சமீப காலத்தில் நம் தேசத்தில் பல கோளாறுகள் 'நாகரல் கலாமடல்' ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அவைகளை தீர்ப்பதற்காக ஒரு 'ரிவால்விங் பண்ட' ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பல மகாநாடுகளில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். இதன் விவசாயிகளுக்கு நீண்ட கால தவணைகளில் கடன் கொடுக்கலாம். நல்ல மகசூல் வரும்போது அதை திரும்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம். அம்மாதிரி ஒரு 'பண்டை' ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'பண்டம் சரியாக வராது' என்று அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள். தேவையாக இருந்தால் இதில் கூட்டுறவு ரிஜிஸ்திராரையும், அரசாங்கத்தையும் கேட்டு பணம் வாங்கிக் கொள்ளலாம். 'ரிவால்விங் பண்டை' அவசியமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நில அடமான பாங்குக்கு குடி இருப்பதற்கு ஒரு சொந்த கட்டிடம் இல்லை. இதைப்பற்றி நெடு நாட்களாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் இது சர்க்காரால் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. மைசூர், சென்னை, டி.டி.சி. முதலிய ராஜ்யங்களில் நில அடமான பாங்குகளுக்கு தனி கட்டிடம் இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கமும் உபகாரத் தொகை கொடுத்திருக்கிறது. நாங்கள் உபகாரத் தொகை ஒன்றும் கேட்கவில்லை. எங்கள் பணத்தைக் கொண்டே கட்டிடம் கட்டிக் கொள்ள அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்.

இம்மாதம் 8-ந் தேதி ஆந்திராவில் இருக்கும் நில அடமான பாங்குக்கு கட்டிடம் வாங்குவதற்காக ஒரு இடம் பார்க்கப் போகிறார்கள். இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இதை உதாரணமாக வைத்துக் கொண்டு நம் ராஜ்யத்திலும் ஒரு கட்டிடம் வாங்கிக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கோரிக்கையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில அடமான பாங்கியில் வேலை செய்யும் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு, அதாவது டெபுடி ரிஜிஸ்திரார், அவருடைய சிப்பந்திகளுக்கான சம்பளமும், சப்-ரிஜிஸ்திரார், அவருடைய சிப்பந்திகளுக்கான பாதி சம்பளமும் நில அடமான பாங்கியை

[2nd April 1958] [Sri N. S. Ramalingam]

கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் அநீதி, அதியாயம் என்று பல தீர்மானங்கள் மூலம் சொல்லியிருக்கிறோம். மற்ற அபிவிருத்தி இலாகாக்களில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல்தான் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவர்களுடைய சம்பளங்களை சர்க்காரே ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் பணத்தின் பெரில் இருக்கும் வட்டியையாவது ஓரளவு குறைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் குறுமுர்த்தி அவர்கள் குறுகிய கால கடன்கள் அதிகம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொன்னார். அது உண்மைதான். குறுகிய கால கடன்களை அதிகம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மால்கம் டார்லிங் "நாம் பிராக்டிகல் சைடை விட்டுவிட்டு தியரிடிகல் சைடில் கவனம் செலுத்துகிறோம்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். விவசாய உற்பத்திக்காக கடன் கொடுக்கும் தொகைகளை அந்த வருஷத்திலேயே வசூல் செய்துவிட வேண்டும் என்பது கொள்கையளவில் சரிதான். அனுபவத்தில் அது சாத்தியமா என்பதை பார்க்க வேண்டும். ஒரு வருஷத்தில் வரும் வரும்படியைக் கொண்டு சாப்பாட்டுக்குப் போக, அவன் கடனை திருப்பித் தர முடியுமா என்பது நாம் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம்.

'குறுகிய கால கடன்களை' அதிகமாக கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறுகிய கால கடன் ஒரு வருஷம் என்று இருப்பதை, இரண்டு வருஷம் அல்லது மூன்று வருஷம் என்று மாற்றி அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஷண்முகம் வெட்டுப் பிரேரணையை கொண்டு வந்து பேசும்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பல சங்கடங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் சரிவர சேர்க்கப்படுவதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இது விஷயமாக 10—20 நாட்களுக்கு முன் சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த வெட்டுப் பிரேரணைக்கு அவசியமே இல்லை. ஒரு சங்கத்தில் யாராவது அனுமதிக்கப் பட்டாவிட்டால் அப்பீஸ் செய்து கொண்டுவந்தற்கு இடம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் பொதுவாக சில குறைகள் கூறப்படுகின்றன. "கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் உதவாக்கரையாகி விட்டன. நாம் முன்னேறும் வேகத்திற்கு அவ்வகை சரியாக இல்லை" என்று சொல்கிறார்கள்.

மால்கம் டார்லிங் அவர்கள் அழகாக சொல்லியிருக்கும் விஷயத்தை படிக்கலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்—

(1) "He says: Even in Bombay, Andhra, Madras and the Punjab where the movement is strongest, not to speak of other States, the pace proposed is fast for sound development. He, therefore, urges that soundness should not be sacrificed to pace and that, while targets should be respected, they should not be venerated."

Independence and self-reliance essential to the strength of the co-operative movement should not be undermined by too much of official interference or centralisation. The seeds of a healthy growth should be sown at the base and persons with proper training and perspective should be chosen to undertake this task."

அனுபவம் உள்ளவர்கள் சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களை கவனித்து நாம் ஜாக்கிரதையாக முன்னேறவேண்டும். நான் இப்பொழுது மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிலோனில் இருக்கும் ரிஜிஸ்திரார் அவர்கள் கோஆப்ரேடிவ் இயக்கம் இப்போது எந்த நிலைலிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சொல்லியிருப்பதை நான் படிக்க விரும்புகிறேன்:

[Sri N. S. Ramalingam]

[2nd April 1958]

(2) "A former Registrar of Co-operative Societies in Ceylon says: The strength of co-operation lies in the fact that it is based on persuasion and conviction and not on compulsion. No plan or system can effect desired improvements in the situation of a people, unless it succeeds in exciting in the people themselves an interest in and a desire for, the improvements contemplated. It is a failure to appreciate the important point, which is responsible for much undue pressure on co-operative officials to produce quick results. Their task is not direct executive action, but the conviction of others and their persuasion to take action. Such pressure is particularly dangerous, because it is fatally easy to produce flashy and spectacular results which will not last long."

10-10
a.m.

இம்மாதிரி குற்றம் குறை சொல்லுகிறார்கள். சட்டத்தில் அதிகமாக கெடுதல் ஒன்றும் இல்லை. சென்ற வருஷம்கூட நம்முடைய அரசாங்கம் ஸ்டேட் கமிட்டி ஒன்றை நியமித்தார்கள். அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டில் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இப்பொழுதுள்ள நிலையிலேயே சில சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர டமைய சட்டத்தில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று அதிகம் சொல்லவில்லை. சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் எந்த வேண்டுமானாலும் சட்டம் செய்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை வேண்டுமென்றாலும் கொண்டு வரலாம். சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்வது ஆளைப் பொறுத்து இருக்கிறது. முக்கியமாக சட்டப் பிரச்சினையை கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியது என்ன வென்றால் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் பரப்புவதற்கு விளம் பரங்களை செய்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பயிற்சி இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சென்னையில் கூட்டுறவு பயிற்சி கொடுப்பதற்கு ஹாஸ்டல்கள் கட்டப்போவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு வந்தனம் செலுத்துகிறேன். அதோடு தஞ்சை, கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களிலும் இம்மாதிரியான ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டுகளை ஆரம்பித்து ஹாஸ்டல்களைக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களையும், இந்த மந்திரி அவையையும் கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* Sri V. SUBBIAH: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு புமான்டுக்கு என்று ஒரு கோடியே, நாற்பத்தி ஐந்து லட்சத்தி, ஐம்பத்தி எட்டாயிரத்து ஐதூறு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முதலில் படித்துப் பார்க்கும்போது கூட்டுறவு முறையில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பல திட்டங்களில் கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் சங்கங்கள் அமைப்புக்காக மட்டும் ஒரு லட்சத்தி இருபத்தி நாலாயிரத்து சொச்சம் ரூபாய் செலவுழிக்கப்படப் போவதாகத் தெரிய வருகிறது. மேலும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, இந்த மான்யத்தை பிரேரேபிக்கும் போது 60 விவசாய பாங்குகளையும், அதைப்போல் ஐந்து நில அடமான பாங்குகளையும் பல நல்ல திட்டங்களையும் எதிர் காலத்தில் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். கிராம ஐக்கிய நாணய சங்கங்களில் இப்பொழுது சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை அமைக்க வேண்டுமானால் சமுதாய நலத் திட்டப் பிரதேசமாக இருந்தால் 600 ரூபாய் பங்கு தொகை வேண்டும் என்றும் அப்படிப்பட்ட பிரதேசமாக இல்லாமல் இருந்தால் ஆயிரம் ரூபாய் முன் பணமாக கட்ட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த

2nd April 1958]

[Sri V. Subbiah]

நிலைமையில் இப்பொழுது விதி இருக்கிறது. சிறிய கிராமங்களில், விவசாய பொருளாதாரம் குறைந்த கிராமங்களில் இவ்வளவு தொகையை எதிர் பார்த்து அதற்குப் பின் சங்கங்களாக ரிஜிஸ்தர் செய்வது என்பது பெரும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, லேவாதேவிச் சட்டம் வந்த பிறகு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து 4½ சத விதத்திற்கு கடன் வாங்கி வந்து அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில் அதை 6½ சத விதத்திற்கு வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வட்டி கேட்பது மிகவும் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதனால் வட்டி சகாயம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல ஜில்லாக்கள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பதால் அங்கே யெல்லாம் விவசாயக் கடன்கள் வாங்க முடியவில்லை. அதனால் பாங்குகளிலிருந்து குறுகிய காலக் கடன்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி பாங்குகளிலிருந்து நீண்ட காலக் கடனைக் கொடுத்து உதவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குத் தக்கபடி விதிகளை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நடை முறையில் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி என்றும் பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி என்றும் இருக்கின்றன. அந்த சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக உபயோகிக்கப்படக்கூடிய அளவில் அமைக்க வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்திசெய்யக்கூடிய பணப் பொருள்களை அதாவது மிளகாய், வத்தல், வெங்காயம், போன்ற ஏற்றுமதி பொருள்களை வாங்குவதற்கு அந்த பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு அரசாங்கம் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர ஜில்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கும் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படி எல்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டமடைகிறார்கள். அதனால் தாமதமும் ஏற்படுகிறது. நஷ்டமும் அடைகிறார்கள் என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதை அரசாங்கம் கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது பல ஜில்லாக்களில் பல கூட்டுறவு பாங்குகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பை லாக்கள் இருக்கின்றன. அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி பல விதமான பை லாக்கள் இல்லாமல் ஸ்டேட் யூராவும் இருக்கக்கூடிய பாங்குகளுக்கு ஒரே விதமான பை லாக்கள் இருக்கும்படியான அளவுக்கு திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அமைத்தால்தான் ஜில்லா நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும்.

இப்பொழுது பல கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. அங்கங்கே பல இடங்களில் பல கையாடல்கள் நடந்து வருகின்றன. பெரிய ஸ்டோர்களில் இப்படிப்பட்ட கையாடல்கள் நடைபெறாமல் இருக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு யூனியன்கள் மிகவும் முக்கியமானது. கூட்டுறவு யூனியன்களுடன் பல கிராமங்கள் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி தொடர்புள்ள கிராமங்களில் தாலுகா யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அந்த யூனியன்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சில அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட சில அதிகாரங்களை அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி, கூட்டம் போடுவதற்குக்கூட டி.ஆர். உடைய பர்மிஷன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிலவற்றை காரியங்களை செய்வதற்குக்கூட அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் சுதந்தரமாக செயல்படுவதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து அதை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நில அடமான பாங்குகள் இருக்கின்றன. அந்த பாங்குகள் எப்படி செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri V. Subbiah]

[2nd April 1958]

சில ஜமீன் பிரதேசங்களில் அப்படிப்பட்ட பாங்குகள் இருக்கின்றன. அந்த பாங்குகள் இப்பொழுது நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. ஜமீன் பகுதிகளில் இப்பொழுது சர்வே செய்யப்பட்டு வருகிறது. சர்வே செய்யப் பட்ட பிறகுதான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு விதி இப்பொழுது இருக்கிறது. அதனால் சில விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்காமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். சர்வே செய்யப்படாமல் இருப்பதால் கடன் கொடுப்பது இல்லை என்ற விதி இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிறது. அதைத் திருத்தவேண்டும். இப்பொழுது சில இடங்களில் செட்டில்மெண்ட் ஆக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. அது அமுலில் வந்தால் உடனடியாக விவசாயிகள் பலன் அடைய முடியும். ஆகவே ஜமீன் பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் கடன் பெறுவதற்கு உடனடியாக திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைப்பதற்கு பெரும் ஆக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டில் கூட்டுறவு பண்ணைகள் இருக்கவேண்டும் என்று நமது காந்தியடிகள் போன்ற மாபெரும் தலைவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியபடி, அவர்களை கண்டதைப்போல் சில சமுதாய நல அபிவிருத்திப் பிரதேசங்களில் விவசாய கூட்டுறவு பண்ணைகளையும் மாதிரிப் பண்ணைகளையும் அமைக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யவேண்டிய திட்டம் கூட இருக்கிறது என்று அவர் சொல்லி யிருக்கிறார்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு பால் சப்ளை ஸ்டோர்கள். இதை ஏற்படுத்துவதற்கும் மற்றும் பல சில்லரை ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதில் பல தவறுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கையாடல்கள் கூட நடைபெற்று வருகின்றன. கடனை திருப்பிக்கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கப்பட்டு அவைகள் திரும்பி வராமலேயே போய் விடுகிறது. சில இடங்களில் சர்வாதிகார முறையில் இது நடைபெற்று வருகிறது. அவைகளை யெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆடிட்டர்களையும், சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களையும், ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் அங்கங்கே அனுப்பி வைத்து அவர்களைக் கொண்டு இதை கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பல சங்கங்களிலுள்ள பல சிக்கல்களை நீக்குவதற்கும் அவர்கள் உதவியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்க இப்பொழுது தவறி விட்டார்கள். சில இடங்களில் சர்வாதிகாரிகள் போன்று நடைபெற்று வருகின்றன. அப்படி இல்லாமல் இதை யெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் சங்கங்களை அமைத்து அவைகள் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு திட்டங்களை தயாரிக்க வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள ஐக்கிய நான்கு சங்கங்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் போக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய பணப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் கூட்டுறவு பெட்ரேஷன் என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் நடைபெற்று வருகிறது. அந்தக் கூட்டங்களுக்கு நான் பிரதிநிதியாக சென்று கலந்துகொண்டிருக்கிறேன். அங்கு எதற்காக கூட்டம் கூட்டப்படுகிறது என்பது புரியவே இல்லை. சுருத்துக்களை பராமாரிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒரு காரியமும் நடைபெறவில்லை. அங்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு ஏதோ சொல்லுகிறார்கள், பிறகு போய் விடுகிறார்கள். வேறு எந்த விதமான நிறைவேற்றக்கூடிய தீர்மானங்களுக்கும் இடம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. நிறைவேற்றக்கூடிய தீர்மானங்களை அமுலுக்கும் கொண்டுவருவது இல்லை. இந்த முறையில், ஒரு சர்வாதிகார முறையில்தான் அது நடைபெற்று வருகிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்ய பிரதம மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்படும் அதை இன்னும் அமுலுக்குக் கொண்டு

2nd April 1958]

[Sri V. Subbiah]

வரவே இல்லை. இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லையென்றால் வேறு என்னதான் செய்ய முடியும். இப்படிப்பட்ட பல சிக்கல்கள் இந்த சட்டத்தில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் போக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி திருத்தம் செய்து ஐக்கிய நான்கு சங்கங்கள் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் நடைபெற வேண்டும். ஐக்கிய நான்கு சங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்மீது 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை மிக மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவு வசதி பெற்று விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்ற நிலைமையில் இப்படி 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri A. S. SUBBARAJ : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் நடந்து வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இந்தியாவிலேயே நமது மாகாணத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். நமது மாகாணத்தில் இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் நாம் கூட்டுறவு முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று பிரியப்படுகிறோம் அப்படிச் செய்வதிலே நமது நிர்வாகத்தில் இன்னும் பல சௌகரியங்களை செய்து கொடுத்தால் அது நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஜில்லாவிலுள்ள டெப்பூடி ரிஜிஸ்ட்ராரர்களுக்கு அங்கு உள்ள வேலைகளை கவனிக்கும்பொழுது அது அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகள் இருந்தால்தான் அந்தப் பணியை சரியான முறையில் செய்ய முடியும். அவர்கள் அங்கங்கே போய் அந்தக் காரியங்களை கவனிப்பதற்கு பொதுவாக அவர்களுக்கு ஒரு ஜீப் கார் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் அவர்களிடத்தில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள், கிளார்க் மற்றவர்கள் அதிகமாக கிடையாது. அப்படி வேலைக்கு அனுப்பப்படும் குமாஸ்தாக்கள் அனுபவம் இல்லாமல் புதியதாக இருப்பதனால் அவர்களை வேலையை திறம்பட செய்ய முடியவில்லை. அப்படி கிளார்க்குகளை அதிகமாக போட வேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைத்தாலுங்கூட அதற்கு அதிகமான அப்கேஷன்கள் வருவதில்லை என்று நினைக்கிறேன். காரணம் அவர்களுக்கு அதிகமாக சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. மற்ற இலாக்காக் களில் அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கிடைப்பதால் அவர்கள் இந்த வேலைக்கு வர பிரியப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகமாக ஆக்கி, அவர்கள் நல்ல முறையிலே திறமையாக வேலை செய்யும்படி செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால்தான் நமது நாட்டிலே எல்லாம் கூட்டுறவு முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கும் இந்த காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக நடக்கும்.

பொதுவாக இப்பொழுது வீடு கட்டும் சங்கங்கள் அதிகமாக அமைக்கப் பட்டு வருகின்றன. அதில் சர்க்கார் அதிகமாக பணம் செலவழித்தாலும் கூட, அங்கே இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு, வீடு கட்டும் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமாக பங்கு தொகைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் பிரகாரம் ஐந்து பங்குகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதை குறைத்து 15 பங்குகளாக மாற்றிக் கொடுத்தால்தான் ஏழைகளாக இருக்கக்கூடிய வீடு கட்டுபவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். சர்க்கார் ஒரு வேளை கூடுதல் பணம் போட்டு வீடு கட்டுபவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அதை குறைத்துக் கொள்ளலாம். ரூபாய் 5,000-க்கு கீழ் உள்ளவர்களுக்கு அவசியம் இந்த பங்குத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் அதிகமாக ஏழைகள் நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri A. S. Subbaraj]

[2nd April 1958]

எனது பிராந்தியத்திலே நில அடமான பாங்கு வரவேண்டும் 10, 20 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அது ஜமீன் பிரதேசமாக இருக்கும் காரணத்தினாலே, அங்கு இன்னும் செட்டில்மெண்டு ஆகாத காரணத்தினாலே, அங்கே ஒன்றும் நில அடமானபாங்கு ஏற்படவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது சர்வே செய்யப்பட்டு செட்டில்மெண்டு ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுதாவது அங்கு நில அடமான பாங்கை அவசியம் ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முன்பு அங்கே ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் மூலமாக பல சிறு ஆட்டுப் பண்ணைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அம்மாதிரி ஆட்டுப்பண்ணை வைத்திருப்பதற்காக தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு கடன் கொடுப்பது என்ற ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லிப் பங்கு தொகைகூட வசூல் செய்யப்பட்டது. அப்படி வசூல் செய்த பிற்பாடு சர்க்காருக்கு எழுதி அதற்கு வேண்டிய தொகை கிடைக்காத காரணத்தினாலே, அந்த ஏழை ஆடு வளர்ப்பவர்களுக்கு பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப் பட்டது. அந்த நிலைமை இருக்குமானால் இன்னும் மக்களிடையே அணுகி, இந்த மாதிரியான ஏழைகளுக்கு நாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்போழுது அவர்கள் அதை நம்பாமல் போய் விடுகிறார்கள். ஆகவே, எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்க முடியும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிற்பாடுதான் அதைச் செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அதிகாரிகளுக்கு மேலும் நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு கூடுதல் சம்பளத்தையும் கொடுத்து, கூட்டுறவு இயக்கத்தை மேலும் நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கமானது கிராமப் பகுதிகளிலே, குறிப்பாக விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் ஓரளவுக்கு முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலும் பல துறைகளிலே வேலை செய்து வருவதைப் பார்த்து நாம் அதை வரவேற்கக்கூடிய ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம். சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஆகிய அபிவிருத்தி திட்டப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கிராமத் தோறும் சென்று ஆங்காங்கு கூட்டுறவு சங்கங்களை நிறுவி மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருவதைப் பார்த்து கிராமப் பகுதி மக்கள் சார்பில் இந்த இலாகா வினாக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது வரையிலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடன் உதவி மட்டும் அளித்துக் கொண்டு வந்தன. ஆனால் இப்பொழுது அவைகள் 'மல்டி புர்பஸ் கோவாபரேடிவ் சொஸைடீஸ்', 'கோவாபரேடிவ் அகரிக்கஸரல் பாங்க்ஸ்' என்ற ஸ்தாபனங்களாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டு, எல்லா வகைகளிலும் மக்களுக்கு கடன் உதவி அளித்து, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி அவர்களுடைய முழு தேவையையும் ஓரளவுக்கு பூர்த்தி செய்யக் கூடிய நிலையிலே அவைகள் இயங்கி வருகின்றன என்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கிராமங்கள் தோறும் பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தாலும்கூட, ஒரு சில கிராமப் பகுதிகளில் எல்லா மக்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களினால் நல்ல பயன் இல்லாமல் போகிறது. ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கு, அதாவது யாருக்கு நிலம் இருக்கிறதோ, யார் பேரில் பட்டா இருக்கிறதோ அவர்களைப் பார்த்துதான் இந்தக் கடன் அளிக்கப் படுகிறது. எனவே இந்த முறையில் கடன் கொடுத்துவருவார்களேயானால், இது எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் பயன் அளிக்காது என்பதை

[2nd April 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, கிராம மக்களின் நிலையைப் பொறுத்தே கடன் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலை மாறி, கிராமங்களில் யார் யார் எந்தத் தொழில்களைச் செய்கிறார்களோ அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சங்கங்களை நிறுவி அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க நாம் முன்வருவோமேயானால், கிராம மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும். அவர்கள் நல்ல முறையில் அவர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கிராமப் பகுதிகளிலே அதிகமாக நிலம் உள்ளவர்கள் சொல்பம், உழைப்பாளிகள்தான் அதிகம். அந்த உழைப்பாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும், அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் ஓரளவு முன்னேற வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு உதவியாக கூட்டுறவு முறையில் பலவிதமான தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் ஓரளவுக்கு உயர முடியும் என்பதை நான் தெரிவிப்பதற்குக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே அவர்களுக்கு ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் வேலை இருக்கிறது. மீதி ஆறு மாதங்களுக்கு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில், மண்பாண்டம் செய்தல், ஆட்டுத்தோல் உறித்தல், தோல் பதனிடல், சாப்பிட முடியாத எண்ணெயிலிருந்து சோப்புத் தயாரித்தல் போன்ற தொழில்களையும் இதர கிராமக் கைத் தொழில்களையும் கிராமங்களில் கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பித்து நடத்தினால், கிராம மக்களின் பல கஷ்டங்கள் குறையும். மேலும் ஆங்காங்கே கிராம தான நிலங்கள் இருக்கின்றன. என் தொகுதியில் சுமார் 47 கிராம தான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு ரெஜிஸ்ட்ரார் அங்கே வந்து அந்த கிராமங்களை பார்த்தார். அப்போது அங்கே நானும் இருந்தேன். அவர் கிராம மக்களிடம் அவர்களுக்குப் புரியும் பாஷையில் பேசி அவர்களுடைய குறைகளையும் கோரிக்கையையும் தெரிந்துகொண்டார். அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றார். இதை நான் மிகவும் போற்றுகிறேன். அப்படிப்பட்ட கிராமமான கிராமங்களில் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஒரு கிராமத்தில் அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால் மற்ற கிராமங்களுக்கு அது மாதிரியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டும் திட்டங்களைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் திட்டம் நகரங்களில் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. அவை கிராமப் புறங்களில் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. இதற்கான காரணங்களில் ஒன்று என்னவென்றால், சுகாதார வசதிகளுடன் கூடிய வீடுகளிலுள்ள நன்மைகளை கிராம மக்களுக்கு அதிகாரிகள் புரிய வைப்பதில்லை. அவர்கள் இந்த விஷயங்களை அவர்களுக்கு விளக்கி, வலியுறுத்து, சுகாதார முறையில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் அவ்வாறு செய்வது கிடையாது. மேலும் கிராமப் புறங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எல்லோருக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக கடன்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு உதவும் வகையில் கிராம க்ரெடிட் ஸொஸைடிகளை கிராமங்களில் அமைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஸொஸைடிகளின் மூலம் அவர்களுக்கு, வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக குறைந்த வட்டிக்கு நீண்ட காலக் கடன்களைக் கொடுத்தால், அந்த ஏற்பாட்டை ஏழை ஹரிஜன மக்கள் எல்லோரும் முழுமனதுடன் ஆதரிப்பார்கள். அந்த அளவிற்காவது இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கத்தார் இந்த மாநிலம் முழுவதிலும் பூர்த்தி செய்தால், கிராமங்களில் சுகாதார வசதி செய்து கொடுப்பதில் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்படும். கிராம மக்களுக்கு தகுந்த இருப்பிட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கணிசமான அளவு நிறைவேற்றியவர்களாக ஆவார்கள்; அம்மக்களின் குடியிருப்புப் பிரச்சனை யாவது தீரும். மேலும், நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கும் கூட்டுறவுச்

10-30
a.m.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [2nd April 1953]

சங்கங்களின் மூலம் நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இண்டஸ்ட்ரியல் ஹவலிங் எகிமின் கீழ் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் வீடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்த்தால் நாம் அருவறுப்பு அடைவோம். அப்படிப்பட்ட வீடுகளில் அவர்கள் குடியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலையும் வாழ்க்கைத் தரமும் உயரவேண்டுமானால், கட்டாயமாக கிராமங்கள்தோறும் குடிசைத் தொழில்களை கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஊழல் மிகுந்திருக்கும் கூட்டுறவு இலாகாவிற்கு அளிக்கப்படும் மானியத்தின் பேரில் பேசுவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். பலவிதமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் மக்களின் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் ஏராளமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இன்றைய தினம், கிராமப் புறங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாலோ கூட்டுறவு பாங்குகளாலோ கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாலோ, மக்களின் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரித்திருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை என்றுதான் நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்வேன். அது மாத்திரமல்ல. தனிப்பட்டோரால் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகள் எத்தனை மூடப்படுகின்றனவோ அதைவிட அதிகமான கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. கண்டிப்பாக, இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்று நான் கூறாமல் இருக்க முடியாது. யுத்த காலத்திலேயே கூட இல்லாத அளவிற்கு, 40 சத விசதம் கைத்தறித் துணிகள் ஏற்றுமதியாகிவந்தன. அந்த அளவானது இப்போது மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்ன மாத்திரத்திலேயே ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிலருக்கு ஆத்திரம் வருகிறது; அந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையே, நிலப் பிரபுக்களுக்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் சாதகமாக இருக்கிறதென்றும், அவர்களுக்கு ஏகபோக உரிமைகள் அளிப்பதாக இருக்கிறதென்றும் நான் கூறுகிறேன். ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். ராஜபாளையத்தில் மில் தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டும் ஸொஸைடி ஒன்றை அமைத்தார்கள். ஸொஸைடியின் அங்கத்தினர்கள் முதலில் ஒரு ஜெனரல் பாடி மீட்டிங்கைப் போட்டு ஒருவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதற்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, அதிகாரிகள் அந்தத் தலைவரை நீக்கிவிட்டு, ஒரு இரும்புக் கடையையும் ஒரு மரக் கடையையும் வைத்து நடத்தும் ஒரு பெரிய வியாபாரியை தலைவராகப் போட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். கனம் மந்திரியிடம் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பிறகுதான் இவ்வாறு தலைவர் மாற்றப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். நான் மந்திரியிடம் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது என்று சொல்லும் போது கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்களை நான் குறிப்பிடவில்லை; நான் வேறொரு மந்திரியைக் குறிப்பிடுகிறேன். வேறொரு மந்திரியின் மூலம் இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு கூட்டுறவுச் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில், கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தினர்கள் General Body Meeting போட்டு ஒருவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தாலும், அதிகாரிகள் அங்கீகரித்தால்தான் அந்தத் தலைவரை சங்கம் வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்றும், இல்லாவிட்டால்

[2nd April 1953] [Sri V. K. Kothandaraman]

அதிகாரிகளால், சிபாரிசு செய்யப்படுபவரைத்தான் தலைவராக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. இது போன்று எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன.

மேலும், மத்திய அரசாங்க C. I. D-க்களும், இந்த அரசாங்க C. I. D-க்களும் எந்த எந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கம்யூனிஸ்டுகள் வேலை செய்கிறார்கள், எந்த எந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தி.மு. கழகத்தினர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து சம்பந்தப்பட்ட மக்களிடம், 'ஸ்தா பனத்தை ஏன் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்கிறார்கள். இதை நாம்கள் நிரூபிக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கும்போது, ஆட்சியாளர்கள், எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்காததால் தான் கூட்டுறவு இயக்கம் இப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை நாம்கள் எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? ஆட்சியாளர்கள், முழு மனதுடன் எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் கோரி, எல்லாக் கட்சியினரையும் ஒன்றுசுட்டி விவாதம் நடத்தி, ஏன் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல நிலையில் இருப்பதற்குப்பதிலாக ஊழல் மிகுந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தறிந்து, ஊழல்களை நீக்கி இயக்கத்தை நன்றாக வளர்ப்பதற்கு வழி வகைகள் கண்டுபிடித்தால்தான், இயக்கம் நன்றாக வளர்ந்து மக்களின் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரிக்கும்.

கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த விஷயத்தில், புது ரூபாய் நோட்டுக்களை அச்சடித்து பாங்குகள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் பெரிய பெரிய வியாபாரிகளுக்குத்தான் பாங்குகள் கடன் கொடுக்கின்றன. அவர்கள், பனத்தை வாங்கி, அதைக் கொண்டு ஏராளமான உணவுப் பொருள்களை வாங்கிப் பதுக்கி வைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். கிராம ஏழை விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொடுப்பதைவிட 80 சத விசதம் அதிகம் கடன் கொடுத்து உதவினால் உணவு உற்பத்தியை நிச்சயம் பெருக்க முடியும்.

இப்போது ஜில்லாவிற்கு ஒரு கூட்டுறவு பாங்கு இருக்கிறது. பெரிய பிரபுக்கள் இருக்கும் 1—2 ஜில்லாக்களில் இரண்டு கூட்டுறவு பாங்குகள் தான் இருக்கின்றன. இன்னும் அதிகமான பாங்குகளை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் திறக்க வேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் செய்தால் மக்களுக்கு இருக்கும் பொருளாதார வசதிகள் அதிகரிக்கும்.

மேலும், இன்று கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது Industries Demand இல்லை. Industries Demand-ன் போது அல்லவோ இதைச் சொல்ல வேண்டும்?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Industries Demand-ன் போது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ தெரியவில்லை. ஆகவே இதை இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். இன்று இந்தியாவில் இரண்டு கோடிக்கு மேற்பட்ட கைத்தறி நெசவை நம்பி வாழும் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா மில்களிலுமாக மொத்தம் ஐந்து லட்சம் மில் தொழிலாளர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இன்று சர்க்கார், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவுகிறார்களா? மில் முதலாளிகளுக்கு உதவுகிறார்களா என்றுதான் மில் முதலாளிகளுக்கு உதவுவதற்காக சர்க்கார் அவர்களுக்கு 15 கோடி ரூபாய்க்கு வரியை தள்ளிக்கொடுப்பதைப் பார்க்கும்போது, முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதே இந்தச் சர்க்காரின் அடிப்படைக் கொள்கையாக இருக்கிறதே தவிர, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கோ கிராம விவசாயிகளுக்கோ உதவி செய்யவேண்டும் என்பது இந்தச் சர்க்காரின் அடிப்படைக் கொள்கையாக இல்லை என்பதை நாம்கள் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், எங்களுடைய ஒரு சில அபிப்பிராயங்களை அடிப்படையாகக் கையாளுவதன் மூலமாகத்தான் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனை

[Sri V. K. Kothandaraman] [2nd April 1958]

யைத் தீர்க்க முடியும். அதாவது, (1) கதர் விற்பனையை எப்படி மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதே போன்று கைத்தறித் துணி விற்பனையையும், அவைகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அனுப்புவதையும் மத்திய அரசாங்கமே கண்டிப்பாக ஏற்றாக வேண்டும். (2) இப்பொழுது குறைத்திருக்கும் ரிபேட்டை மேலும் அதிகப்படுத்தியாக வேண்டும். (3) இப்பொழுது பவர் லாம் இருப்பதன் மூலமாகக் கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பவர் லாம் அமுலில் இருக்கக்கூடாது.

10-40 **SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் அங்கத்தினர் அணித்
 8.12. திருக்கும் சட்டை கைத்தறித் துணியா, மில் துணியா என்பதைத் தயவு
 செய்து அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நாங்கள் கைத்தறி, மில் ஆகிய இரண்டையும் ஆதரிக்கிறோம். அவர்களைப்போல் கைத்தறி நெசவாளர்களை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு மில் முதலாளிகளை மாதிரம் ஆதரிப்பது இல்லை. நாங்கள் மில் கைத்தறித் தொழிலாளர் இரண்டு பேர்களுக்கும் ஆதரிக்கிறோம். ஆகையால், இரண்டு துணிகளையும் தான் நாங்கள் உடுத்துகிறோம்.

ஆகவே, கூட்டுறவு விற்பனை சொஸைட்டிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஐந்து சொஸைட்டிகளில் ஏற்படும் ஊழல்களை உடனுக்குடனே நீக்குவதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம்—வருஷக் கணக்கில் விசாரணை செய்தும் அதற்கான பரிகாரம் தேட முடியாத நிலைமை இருப்பதன் காரணமாகத் தான் பெரிய அளவுக்கு இன்றைக்கு ஊழல்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. அதே போன்று இன்றைக்கு கைத்தறி நசித்து விட்டதென்றால், அதற்குக் காரணம் வெளிநாடுகளிலிருந்து dyes இறக்கு மதி இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டிருப்பதுவும் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்குப் போதுமான அளவு சாயம் இந்தியாவில் இல்லை. போதுமான அளவு உற்பத்தி செய்யும் வரையில் அவைகளை வெளிநாடு களிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்யவேண்டும்.

இன்று சொஸைட்டிகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் துணிகளுக்கு உடனுக்குடன் மத்திய அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதில்லை. சொஸைட்டி நூல் வாங்கும்போது, பணத்தைக் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சொஸைட்டிகளிடமிருந்து மத்திய அரசாங்கம் துணியை வாங்கும்போது பணம் கொடுக்காமலேயே வாங்கிக்கொண்டு, பிரியப்படாது பணம் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தினால் இன்றைக்கு சொஸைட்டிகள் மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, உடனுக்குடன் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரிகளை விற்பனை ஏஜண்டுகளாக மாற்ற வேண்டும். தேவையான பட்டு நூல்களை நம் ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். வெளி நாடுகளிலிருந்து ஜவுளி இறக்குமதி செய்யக் கூடாது. நமது ராஜ்யத்தில் பஞ்சாலேக்கும் கைத்தறிக்கும் போட்டி இருப்பதால் இரண்டையும் இணைக்கக்கூடியவாறு திட்டமிடுவதே வேண்டும்.

இந்த சொஸைட்டிகளுக்கு மாதத்தில் பத்து, பதினைந்து நாட்களுக்குத் தான் வேலை கிடைக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதற்கு நாம் உடனடியாக முயற்சி செய்தாக வேண்டும். அது போன்று இன்றைக்குச் சட்டங்களைத் திட்டவாட்டமாக மாற்றியமைத்தாக வேண்டும். அதற்காக வேண்டி கனம் திரு டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டி அமைத்து மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. அது பல் நல்ல யோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த நல்ல யோசனைகளை—கைத்தறி நெசவுத் தொழில்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்பதற்காகவோ என்னவோ—இது வரை சர்க்கார் வெளியிடவில்லை. அது என்ன ஆச்சு என்று இதுவரை நமக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. ஆகவே, நமது ராஜ்யத் தில் உற்பத்தியாகும் நூல் வடநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கிருந்து துணி களாக மாற்றப்பட்டு மறுபடியும் இங்கே வரும்போது, ரயில் சார்ஜ் எல்லாம்

2nd April 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

சேர்ந்து, துணியின் விலை அதிகமாக உயர்ந்து விடுகிறது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இங்கிருந்து நூல் மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்பப் பட்டு, அங்கிருந்து நமக்குத் துணியாகத் திரும்பி வரும்போது அதன் விலை அதிகமாகிறது என்பதற்காகத்தான். அந்த விலை உயர்வை நாம் சரி பண்ண வேண்டும். இங்கேயிருந்து வடநாட்டுக்கு அனுப்புவதாலும் அங்கே யிருந்து இங்கு வரவதாலும் விலை உயருகிறது. இதே போன்றுதான் இங்கிருந்து மணிலாப் பயறு அல்லவோ தேசங்களுக்குப் போகிறது. அங்கிருந்து பிஸ்கட்டு போன்ற பொருள்களாக நமக்கு ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு விலைக்குத் திரும்பி வருகிறது. ஆகவேதான் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்காக வேண்டி இவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, இதுபோன்ற சீர்திருத்தங்களை நாம் கொண்டுவரவில்லை யென்றால், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமை மேலும் மேலும் மோசமாகப் போகும்.

கைத்தறித்தொழிலாளர்கள் அந்தத் தொழிலை மட்டுமே நம்பி வாழவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் இருக்கக்கூடாது. அவர்களை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்தவேண்டுமானால், அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பயிற்சி கொடுத்தாகவேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதென்றால், சர்க்கார் அவர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க சாப்பாடு போட்டு, அவர்களுக்குப் போதுமான வசதி செய்து, பயிற்சி கொடுப்பது என்பதும் முடியாத காரியம். ஆகவே, பகல் நேரத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை அவர்கள் செய்துவிட்டு, இரவு நேரத்தில் அவர்களுக்கென ஏதாவது வேறொரு தொழிலில் பயிற்சியைக் கொடுப்பதன் மூலமாகத் தான் கண்டிப்பாக வேறு தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்த முடியும். அந்த அடிப்படையிலே சர்க்கார் அவசியம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்தினால்தான் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர் களுடைய பிரச்சனைகளை நாம் போக்குவதற்கு முடியும்.

இதுபோன்று, கிராமங்களில் இருக்கும் ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் இன்றைக்கு இருப்பது போதாது. மேலும் அதிகப்படுத்தியாகவேண்டும். மேலும் அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுப்பதன் மூலமாக இன்றைய தினம் அவர்களுடைய பொருளாதார வசதியை நாம் உயர்த்தமுடியும்.

[illegible]

[Sri V. K. Kothandaraman]

[2nd April 1958]

இதுபோன்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகப் பல தொழில்களை நாம் வளர்ப்பதற்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் குடிசைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்கள், நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்காக வேண்டி ரூ. 600 சேர்த்து பாங்கிலே போட்டும் ஸ்பெஷல் கடன் எழுப்பியும்கூட இதுவரையிலும் அவர்கள் ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்து நடத்துவதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதை ஏன் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன் என்றால், பல இடங்களில் இன்றைக்குப் பலர் தொழில் நடத்துவதற்கு முன் வந்தாலும், 'இவர்கள் கம்யூனிஸ்டு சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது கம்யூனிஸ்டுகளின் தலைமையின் கீழே இருக்கக்கூடியவர்கள்; ஆகவே, இதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கக்கூடாது' என்ற நிலைமையில் இருக்கிறதோ என்ற ஒரு பார்வையும், நினைப்பும் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு உண்மையில் தொழில் வளர்ச்சி நாட்டிலே ஏற்படவேண்டும் என்ற நினைப்பு சர்க்காருக்கு இருக்குமானால், அவர்கள் இதுபோன்று வருஷக்கணக்கில் அங்கீகாரம் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பது நமக்குத் தெரிந்தாகவேண்டும்.

இன்னும் இரண்டு மில்லி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக 'ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், ஆரம்பிக்கப் போகிறோம்' என்று வருஷக்கணக்காக சொல்லப்படுகிறதே தவிர, ஆனால், எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்போகிறது, எப்பொழுது கட்டியாகப் போகிறது என்று மந்திரி அவர்களுக்கேகூடத் தெரியாதோ என்று நான் நினைக்கிறேன். உடனடியாக சீக்கிரத்திலே ஆரம்பிக்கவேண்டும். 10, 15, 20 லட்சம் வரையில் பணத்தைச் செலவுசெய்து தொழிற்சாலைகளைக் கட்டி, மிஷினைக் கொண்டுவந்து வைத்து, அத்தொழிற்சாலை நடைபெறாமல் அந்தப் பணத்திற்கு வட்டி வாங்காமல், முதலும் வாங்க முடியாத அளவுக்கு மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையை எடுத்து நடத்தினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கும். இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படமுடியும். ஆகவே, மேலும் மேலும் பணத்தைப் போட்டு கட்டிடத்தைக் கட்டி, ஆரம்பிப்பதற்கு உடனடியாக வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் லீல்க் மில் ஒன்று மூடப்பட்டிருக்கிறது. சுதர்சன ஆயில் மில் ஒன்று பத்து வருஷம் கழித்தும் இதுவரை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலை ஒன்றும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இரண்டு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் எங்கள் ஜில்லாவில் வேறொரு தொழிற்சாலையும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து, வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து, நம்முடைய ராஜ்யத்தை நல்லமுறையில் கொண்டுவருவதற்காக வேண்டி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-50
a.m.

* **SRI J. MATHA GOWDER** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் முதலாளிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் இந்தச் சர்க்கார்தான் என்று குற்றம் சாட்டினார். அவர் எதற்காக இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் கதர் அபிவிருத்தியிலோ அல்லது இயந்திரத்தின் உதவியின்றி இயங்கக்கூடிய தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதிலோ அக்கறையில்லாது மில்களுக்கு உதவி அளிப்பது சார்பாக அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் முதலாளிகளுடைய கையாட்கள் நாங்கள் அல்ல. அவர்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிலாள்தாம் என்பதை....

2nd April 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order. I take complete objection to what the hon. Member has said and want it to be rejected by the Deputy Speaker who is presiding:

DEPUTY SPEAKER : I have not heard what he said. Let me hear it again.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Speaker, I think we may ignore it. We need not ask the hon. Member to repeat it and hear it over again.

SRI J. MATHA GOWDER : அதாவது 1931-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் விருதுநகரில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானங்கள் ஒன்றில் "பொருளாதாரத் துறைக்கும், தொழில் அபிவிருத்திக்கும், இயந்திர வளர்ச்சிக்கும், சமதர்ம உணர்ச்சிக்கும், கதர் தத்துவம் விரோதமாய் இருப்பதால் கதர் தேசியப் பொருளாதார தொழில் திட்டம் என்பதை இம் மகாநாடு மறுக்கின்றதுடன் தொழில்முறை இயந்திர வளர்ச்சியை இம்மகாநாடு ஆதரிக்கின்றது" என்பதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இயந்திர வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக கதர் தத்துவம் இருப்பதாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு முன்னோடியாக முன்பு இருந்த வேறு கட்சி அந்தக் காலத்தில் தீர்மானம் செய்தது என்கிற காரணத்தைச் சொல்லி இன்றைக்கு முதலாளிகளுடைய கைக் கூலிகளாக திராவிடக் கழகம் இருக்கிறது என்கிற கருத்தை மீட்டும் அங்கத்தினர் வலியுறுத்த விரும்புகிறார். அதில் தொடர்ச்சியான கருத்தும் இல்லை. ஆதாரமும் இல்லை. அப்படியிருக்க இந்த அவையில் முதலாளிகளுடைய கைக்கூலிகளாக திராவிடக் கழகத்தினர் இருப்பதாகச் சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. அவ்வாறு சொல்வது தவறு என்பதைத் தாங்கள் கூறவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கூட்டுறவு இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மானியம் இது. ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் இதற்கு அடுத்த மானியமான இண்டஸ்ட்ரீயல் டிமாண்டில் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொன்னார். அதைத் தொடர்ந்தே இண்டஸ்ட்ரீ மானியம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோவது பொருத்தமாகாது. கூட்டுறவு இலாகா சம்பந்தமாகவே பேசலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I will go through it and see it.

SRI K. ANBAZHAGAN : It should be expunged.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It may be objectionable, but it is not a matter for expunging. Let the hon. Member continue his discussion confining himself to the Demand.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. The hon. Member is reading from a newspaper and it is objectionable.

DEPUTY SPEAKER : If he is reading from a newspaper, it is objectionable, but he is only referring to some of the resolutions passed by the association. He is not reading from manuscript. Let the hon. Member continue his speech.

[2nd April 1958]

SRI J. MATHA GOWDER : ஆகையால் மறுபடியும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏழைகளுடைய சர்க்காரே தவிர முதலாளிகளுடைய சர்க்கார் அல்ல என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன் கொடுப்பது இல்லை என்ற புகார்கள் அநேகமாக எல்லாச் சங்கங்களிலிருந்தும் வருகிறது. அதை நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமச் சங்கத் தலைவராக அநேக ஆண்டுகள் நான் இருந்திருக்கிறேன். அதனால் ஏற்படுகிற கஷ்டத்தைப் பார்த்து நான் சொல்கிறேன். ஐந்து வருஷ வாய்தாவில் கடன் கொடுக்கவில்லை என்றால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படத்தான் செய்யும். கிராமங்களில் நாணய சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதனால் பிரயோஜனம் இல்லை. கடன் கொடுத்து ஒரு வருஷத்திற்குள் அதைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயப் பொருளை கடன் அடைக்கவேண்டுமே என்பதற்காக அதிக விலை வராத காலங்களில் விற்றுவிடும்படியாக நேரிகிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் கடனாக ஐந்து வருஷங்களில் கடனைத் திருப்பித்தரும்படியாக ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். நல்ல விலை வரும்போது தம்முடைய விவசாயப் பொருள்களை விற்றுக் கடனைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகையால் நீண்ட கால கடன் வசதி தருவதற்கு உத்தரவு போடவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி செண்டிரல் பாங்கில் கேட்டதற்கு அவர்கள் சொல்கிறார்கள், குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களாம். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். நீண்டகாலக் கடன் வசதி கொடுத்தாலன்றி கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களினால் பயன் இல்லை.

அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். விவசாயத் துறை இல்லாமல் தோட்டத் தொழிலில் பலர் பாடுபடுகிறார்கள். தோட்டப் பயிரில் பலன் கண்டுபிடிக்கக் குறைந்தது மூன்று நான்கு வருஷங்களாவது ஆகும். மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் வருமானம் வருகிறது. ஒரு வருஷத்திற்குள் கடனைக் கட்டவேண்டுமென்றால் எப்படிக் கட்ட முடியும்? விவசாயத்திற்கு மூன்று வருஷக் காலம் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. தோட்டப் பயிருக்கு ஐந்து வருஷத்திற்குக் குறையாமல் நீண்டகாலக் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கிராமக் கூட்டுறவு சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுக்கு விவசாயம் என்றால் என்ன என்றே தெரியாது. நாங்கள் விவசாயிகள் அல்ல. நாங்கள் டியும், காப்பியும்தான் பயிரிடுகிறோம். இந்த வருஷத்தில் தோட்டப் பயிரை உண்டாக்கிவிட்டு இந்த வருஷத்திலேயே கடனைத் திருப்பி அடைக்கவேண்டுமென்றால் முடியாது. பழைய தோட்டக்காரர்களால்தான் அது சாத்தியமாகும். ஆகவே தோட்டப் பயிருக் காவது நீண்டகாலக் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து, ஏழாயிரம் ரூபாய் வரை மதிப்புள்ள சாதாரண பூமியில் ஒரு ஏக்கராவில் உருளைக்கிழங்கு பயிர் வைப்பது என்றால் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவாகும். அவனுக்குச் சங்கத்தினால் 300 ரூபாய்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. பாக்கி 700 ரூபாய்க்கு அவன் மார்வாடியிடத்தில்தான் கடன் வாங்கப்போகிறான். அதிக வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நிலத்தின் மதிப்பை வைத்துக் கடன் கொடுப்பதில் எத்தனை ரூபாய் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படுமோ அத்தனை ரூபாய்களைக் கடன் ஆகக் கொடுக்கவும் வசதி இருக்கவேண்டும். சொத்து மதிப்பு இருந்தால்தான் கொடுக்கிறோம். சொத்து மதிப்பு இல்லையென்றால் நாணயச் சங்கத்தில் கொடுப்பதில்லை.

ஆகவே, அவர்களுக்கு சொத்து மதிப்பு இருந்தால் 5,000 ரூபாய் வரை "இண்டிரிவல் பாரோயிங் பவரை" உயர்த்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ரூரல்

[2nd April 1958]

[Sri J. Matha Gowder]

அக்கிரகல்சரல் பாங்குகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் இப்பொழுது 11-00 a.m. எப்படி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், சுற்றிலும் கிராம நாணய சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு மத்தியில் ஒரு ரூரல் அக்கிரகல்சரல் பாங்கை ஏற்படுத்துகிறார்கள். நாணய சங்கங்களில் உள்ளவர்கள், அங்கு குறைவாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் விவசாய பாங்குக்கு போய் விடுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் நாணய சங்கத்தில் இருந்தவர்கள் இந்த ஆண்டு அக்கிரகல்சரல் பாங்குக்கு போய் விடுகிறார்கள். அங்கு அதிகமாகக் கடன் கிடைக்கிறது என்பதற்காகத்தான் அங்கு போகிறார்கள். ஐந்தாறு நாணய சங்கங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு விவசாய பாங்கு இருக்கிறது. விவசாய பாங்கை மட்டும் நம்பி கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் கொண்டுவர முடியாது. கிராம நாணய சங்கங்களின் அடிப்படையில்தான் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியுமே தவிர வேறென்றாலும் முடியாது. ஆகவே, கிராம நாணய சங்கங்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும், அவைகளுக்கு அதிக ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். (பெல்) நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில ஆலோசனை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு கூட்டுறவு முறையில் 12 பாக்டரிகள் ஏற்படுத்தலாம். இப்பொழுது அங்கு அப்படி கூட்டுறவு முறையில் ஒன்றும் நடப்பதில்லை. அப்படி அதற்கு ஒரு கூட்டுறவு முறை ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக நமக்கு பாரின் எக்ஸ்சேன்ச் கிடைக்கும். ஆகவே, அப்படி அந்நிய செலாவணி நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் ஆதலால் கூட்டுறவு முறையை ஊக்குவிக்கவேண்டும். அதேபோல் அங்கு ஒரு ஜாம் பாக்டரி ஏற்படுத்தலாம். அங்கு பழ வர்க்கங்கள் நிறையக் கிடைக்கும். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். அடுத்த படியாக, நீலகிரியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் எந்தவித பயனும் அடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (பெல்) அடுத்தபடி, லேபர் சொஸைட்டிஸ் ஏற்படுத்தவேண்டும். நீலகிரியில் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி இப்பொழுது எப்படி நடக்கிறதென்பதை மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீலகிரியில் கிடைக்கிற உருளைக் கிழங்கை எடுத்து மேட்டுப்பாளையத்தில் விற்றுவிட்டு அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கையில் கொடுக்கிறார்கள். அது மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் வேலையேயில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் வேலை, அந்தப் பொருள்களுக்கு மார்கெட் கண்டு பிடிப்பதாகும். சிலோன், பர்மா போன்ற இடங்களில் அதற்கு மார்கெட் கண்டு பிடிப்பதுதான் மார்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் வேலையாகும்.

* **SRI K. MARAPPA GOUNDER :** உதவி சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை நான் ஆதரித்துச் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாட்டில் சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கும், சமூகப் பொருளாதாரத் துறையை உயர்த்துவதும்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கமாகும். கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலையை கூட்டுறவு முறை மூலத்தான் உயர்த்த முடியும் என்பதை நான் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். தனியார் உடைமையையும், கூட்டுப் பொறுப்பையும் ஒன்றாக இணைத்து கிராமப் பொருளாதாரத்தை சுபீட்சமாக்குவது கூட்டுறவு இயக்கத்தினால்தான் முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் தங்களது விவசாயப் பொருள்களை நல்ல முறையில் விற்பதற்கும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பண்பங்களை சகாய விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளவும் கூட்டுறவு முறை மிகவும் பயன்படுகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களில் சிறு ரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்தி அவைகளை நன்கு அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் கூட்டுறவு முறைதான் சிறந்தது. கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தான் நல்ல முறை. நம் நாட்டிலுள்ள 80 சத விசதத்தினர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களாகும். கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலையைச் சீர்படுத்த கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் பலனளிக்கும். இப்பொழுது நாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்

[Sri K. Marappa Gounder] [2nd April 1953]

இரண்டாவது ஆண்டில் இருக்கிறோம். கிராமப்புறங்களில், விவசாய பாங்குகள், கிராம சொஸைட்டிகள், கோடவுன்கள் இவைகள் எல்லாம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் விவசாயத் துறையை மெச்சத் தக்க வகையில் ஆக்க வேண்டுமென்பதுதான் அந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம். அப்படி பல காரியங்கள் கிராமங்களில் இன்று நடைபெறுகிறது. ஆனால் அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதில்லை. கோயம்பத்தூர் ஜில்லா மத்திய பாங்கு ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆறு மாதமாக கிராம சொஸைட்டிகளுக்குப் பணம் சரியாகப் பட்டுவாடா செய்யப்படுவதில்லை. (கனம் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்). காரணம், இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கிராமங்களில் பரவியிருக்கும் எல்லா அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் அதன் மூலம் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த பாங்கு முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது பண மடங்கு கிராமங்களுக்குப் பண உதவி செய்துவருகிறது. அதனால் அந்த பாங்கில் இருந்த பணம் எல்லாம் குறைந்து போய்விட்டது. அது, ஐந்தாறு மாதங்களாக கிராம சொஸைட்டிகளுக்குப் பணம் கொடுக்க மிகவும் கஷ்டப்படுகிறது. ரிசர்வ் பேசு உச்சனை 35 லட்சத்திலிருந்து 70 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ரிசர்வ் பாங்க்காரரை கேட்டிருந்தார்கள், செய்திருந்தார்கள். ஆனால் ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் கிராம சொஸைட்டிகளின் பங்கை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கடன் விண்ணப்பத்தைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். அதனால் அந்த பாங்குக்கு அந்தப் பணம் சாங்க்ஷனாகவில்லை. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு கடன் விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்திற்காக செலவு செய்ய வேண்டி அனுப்பப்பட்ட கடன் விண்ணப்பங்களாகும், அவைகள். அந்தக் கடன் விண்ணப்பப் பணம் சுமார் ஏழெட்டு மாதங்களாக சாங்க்ஷன் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக சொஸைட்டிகள் பணத்திற்கு பாங்கையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்பணம் கிடைத்தால் அங்குள்ள மக்கள், விவசாய மக்கள் வாழ முடியும் என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

11-10
a.m.

ஆகையினால் மேற்படி துறைகளில் மிகவும் தீவிரமாக சர்க்கார் கவனத்தைச் செலுத்தி விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு வேண்டியன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக அவினாசியில் மார்க்கட்டிங் ஸொஸைட்டி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த ஸொஸைட்டி இதற்கு முன்பு கோவாப்பரட்டிங் ஸ்டோர்ஸ்களாக இருந்தன. அதாவது ரேஷன் காலத்தில் கூட்டுறவு ஸ்டோராக இருந்தது. அன்னார் என்கிற இடத்திலும் கூட்டுறவு ஸ்டோர் ஒன்று இருக்கிறது. அவினாசியில் இப்போதுதான் மார்க்கட்டிங் ஸொஸைட்டியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 1,00,000-க்கு மேல் இதற்கு முன்னால் இதன் மூலமாக வியாபாரமான தொகையை பாங்கில் போட்டிருக்கிறார்கள். இதில் சுமார் ஒரு லட்சம் முதல் ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் வரை இப்போது போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணம் எல்லாம் அந்தந்த பிரிவினாவுள்ள மக்களால் சம்பாதித்த பணம். இந்தப் பணத்தை அங்குள்ள கிராம மக்களுக்குப் கொடுத்து உதவுவதற்காக அன்னார் ஸ்டோரை மார்க்கட்டிங் ஸொஸைட்டியாக மாற்றி இந்தப் பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவி அந்த ஏரியாவிலுள்ள சொஸைட்டிகளை மார்க்கெட்டின் சொஸைட்டியில் அனைத்து உதவிபுரியவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அவினாசியிலும் சேயூரிலும் இரண்டு விவசாய பாங்குகள் ஆரம்பித்து நாளின்று மாதங்கள் ஆகின்றன. அது ஸொஸைட்டியாக இருந்த சமயத்தில் சுமார் 60 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வரவு செலவு செய்து கொண்டிருந்தது. இப்போது 30 ஆயிரம் ரூபாயாகக் குறைந்துவிட்டது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் வெளியே கொடுத்து வாங்குவதற்கு, மத்ய பாங்கில் பணம் இல்லை. அதோடு கிராமங்களில் விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குப் பணம் இல்லாது இருக்கும் காலத்தில் அவர்கள் பாங்கில் டிப்பாசிட் போடுவதும், அதில் பங்குகள் எடுப்பதற்கும் மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. சாதாரணமாக அங்கு விவசாயம் மார்க் முதல் ஜூன் வரை நான்கு மாதங்கள்தான் வருவாய்

2nd April 1953] [Sri K. Marappa Gounder]

(Mr. Speaker in the Chair.)

உண்டு. அந்தச் சமயத்தில்தான் பாங்கில் பணம் கிடைக்குமே தவிர மற்ற மாதங்களில் வசூல் ஆகும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இந்த நான்கு மாதங்களைத் தவிர மற்ற மாதங்களில் விவசாயிகள் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் பாங்கிலிருந்து அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ரிசர்வ் பாங்கு கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளிலிருந்து கிராமங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனின் உச்ச அளவு 500 ரூபாய் அல்லது ஆயிரம் என்றிருக்கிறது. கோவாப்பரேஷன் ஆரம்பகாலத்தில் 500 என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது எல்லாம் வாழ்க்கை நிலை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. முன்பு ஒரு பங்கு என்று இருந்த செலவுகள் எல்லாம் இப்போது பத்து பங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகையின் உச்ச அளவு அதே அளவில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 200 ரூபாயாக வாங்கி எடுத்துக்கொள்ளும் நிலை இப்போது 500 ரூபாய், 600 ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இரும்பு சாமான்களின் விலையெல்லாம் ஒரு ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது ஐந்து ரூபாய் ஆறு ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. கணற்றிலிருந்து உண்ணி இறைப்பதற்காக மோட்டார் பம்பு செட்கள் வைக்கவேண்டுமென்றால் முன்பு 300, 400 ரூபாயாக இருந்தது இப்போது ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகளிலிருந்து கொடுக்கப்படும் கடன்கள் மாதிரி 500 என்றிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இம்மாதிரியே போய்க் கொண்டிருக்குமானால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த கடன் விஷயத்தில் இதன் உச்ச அளவை 2,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டும். இது தவிர கல்டிவேஷன் லோன் என்று பிரத்தியேகமாக கொடுக்கிறார்கள். இதையும் இந்த உச்ச அளவில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். விவசாய செலவுகள் எல்லாம் பத்து பங்கு உயர்ந்திருக்கும்போது, இப்போதும் அதே மாதிரி இருந்துகொண்டிருப்பதை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு, விவசாயப் பொருள்கள் மீது கொடுக்கப்படும் கடனை இதில் சேர்க்காமல் பிரத்தியேகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

MR. SPEAKER: அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு இன்னும் 20 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்து நிமிட நேரம் பேசினால் 4 அங்கத்தினர்கள் பேசலாம். இப்போது கனம் செல்வராஜ் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன். அதன் பின்னால் ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர், அதன் பின்னால் கனம் எம். டி. ராமசாமி அவர்கள் பேசுவார்கள், அதன் பின்னால் ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினரை அழைக்கிறேன். அதற்குப் பின்னால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இரண்டு பேர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதன் பின்னால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள். இதற்கு அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கனம் எம். செல்வராஜ் அவர்களைப் பேசுவதற்கு அழைக்கிறேன்.

*SRI M. SELVARAJ: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக லாண்ட் மார்ட்டேஜ் பாங்கு மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் விவசாயிகளுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இதற்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறபோது 1923-ல் ரீ சர்வே செய்யப்பட்டதன் அடிப்படையில் 35 வருஷங்களாக இருக்கிற வில்லங்கங்களை எல்லாம் பார்த்து கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் நில அடமான பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் சரியானபடி செலவு செய்யப்படுவதில்லை. உதாரணமாக விருத்தாசலம் பாங்குக்கு 80 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில் 40 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த கடனை கொடுக்கும்போது 35 வருஷங்களாக கடன் கேட்பவரிடம் இருந்ததா? அந்த நிலங்களில் வில்லங்கங்கள் இருந்ததா என்பதை எல்லாம் தேட வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் காலதாமதம் ஆகிப் பணம் சரியான சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. இதனால் அதிகப்படியான விவசாயிகள் பாங்கு

[Sri M. Selvaraj]

[2nd April 1958]

களில் விண்ணப்பங்கள் போட்டு பணம் கடன் வாங்கலாம் என்ற நினைப்பிலிருந்து நீங்கி பிரைவேட்டாக மணி லெண்டர்ஸ்-அவர்களிடம் போய் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே 35 வருஷங்களுக்கு பார்க்கப்படும் வில்லங்கங்களை குறைத்து 20 அல்லது 25 வருஷங்களுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் எடுத்தால் போதும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நிலங்கள்பீது கடன் கொடுக்கப்படும்பொழுது 1932-லிருந்து விலைவாசியை அனுசரித்துக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதை மாற்றி தற்கால விலைவாசியை அனுசரித்து கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பல கையாடல்கள் பெரிய அளவில் நடந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சியில் இருக்கிற கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பல ஆயிரக்கணக்கில் கையாள்பட்டிருக்கிறது என்று செருவூ ஊரைச்சேர்ந்த கந்தசாமி பிள்ளை என்பவர் பொதுஜனங்களுக்கு நோட்டீஸ் மூலம் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இதுவரை அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இதற்குத் தலைவராக இருந்தவர் பார்த்தசாரதி நாயுடு என்பவர் காங்கிரஸ் கட்சியை சேர்ந்தவர், என்கிற காரணத்தால் ஆளும் கட்சியின் செல்வாக்கை உபயோகித்து இதுவரை அவர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறுகிற சமயத்தில் உடனாக குடனேயே ஏன் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த முறையில் அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்குமானால் இந்த நாட்டில் கூட்டுறவு முறைக்கு பொதுமக்கள் அதரவு கொடுக்கமாட்டார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் தலைவரை நியமிக்கும் விஷயத்தில் கட்சி சார்பற்ற முறையில், கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயமாகக் கருதி இதில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக விருத்தாசலம் பகுதியில் பெண்ணாட்டத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்படுவதற்காக அங்குள்ள மக்கள் 10 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதற்கு உத்தேசித்துப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நிர்மானித்து ஒரு ஆண்டு காலமாகியும் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'இதற்காக நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி வரவில்லை' என்று. இதற்காக மேல் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் 10 லட்சம் ரூபாயைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளை நாட்டில் பெருக்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இதற்காக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக (வீவார்ஸ்) நெசவாளித் தொழிலாளர்களுக்கு காலனி கட்டி அதிலிருந்து 27 ரூபாய் வீதம் வசூலித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாத வருமானமோ மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் இதை 15 அல்லது 20 ரூபாயாக வசூலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அவர்களது வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒரு வீட்டுக்கு 5,000 ரூபாய் என்று எஸ்டிமேட் போடுகிறார்கள். அதில் 3,000 ரூபாய் கிரௌண்டுக்கு போய்விடுகிறது. இதில் பாக்கி 2,000 ரூபாயைக்கொண்டு கட்டுவதற்கு முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே இதை முக்கால் கிரௌண்டு என்றோ அல்லது ஒரு கிரௌண்டு என்றோ குறைத்து அதில் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* 11-20

* Sri M. KANDASAMI KANDAR :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் கூட்டுறவு இலக்கா மான் யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில அடமான பாங்குகளில் கடன்கள் கொடுப்பதில் ரொம்ப தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் இரண்டு தாலாக்காக்கள் சேர்ந்து ஒரு

2nd April 1958]

[Sri M. Kandasami Kandar]

பாங்கியாக இருக்கிறது 2 பாங்கிகள். இதற்கெல்லாம் சேர்த்து ஒரு "வி.எஸ்.ஆர்." இருப்பதினால், கடன் விண்ணப்பங்கள் சீக்கிரம் முடிவு செய்யப்படுவதில்லை. கொடுக்கவேண்டிய "டார்ஜெட்" படி கொடுக்காமல் தாமதப்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு நில அடமான பாங்குக்கும் ஒரு "வி.எஸ்.ஆர்." ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தர்மபுரி தாலாக்காவில் ஒரு கூட்டுறவு விவசாய சொஸைட்டி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எல்லாவிதமான ரிக் கார்டுகளும் சர்க்காருக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்தால் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்பது எங்களுடைய நம்பிக்கை. சிலர் இதில் ஏதோ குறைகளைச் சொல்லு கிறார்கள். சில இடத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இவ்வேயென்று சொல்வதற்கு இல்லை. இதிலே நிர்வாகம் நேர்மையாக நடந்தால் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைய முடியும். கூட்டுறவு முறையில் 100 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துச் சாகுபடி செய்தால், சர்க்கார் அந்த கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்கு 50,000 ரூபாய் ஆரம்பத்தில் கடனாகவும் 50,000 ரூபாய் இலவசமாகவும் கொடுக்கவேண்டும். பதினைந்து வருஷத்தில் (கடன்) அதைத் திருப்பி வசூல் செய்துகொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அப்படி இல்லாவிட்டால் சரியான முறையில் விவசாயம் செய்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். பொருளாதார வசதிக் குறைவினால் ஒவ்வொரு விவசாயியும் தங்கள் முதலைப் போட்டு, நிலத்தை சீர்திருத்தம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. சர்க்கார் உதவி செய்தால்தான் இத்தமாதிரிக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் கூடுமானவரையில் தங்களாலான பணத்தைச் செலவு செய்து, கிணத்தை வெட்டி, நிலத்தை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால், ஒரு போகம்தான் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்கி கிணறை வெட்டி விவசாயம் செய்தால் அதிகமாக விவசாயம் செய்ய முடியும். அப்படி கிணறை வெட்டி விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்றால் ஒரு பகுதியைப் அரசாங்கம் இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். நிலக்காரரும் மற்றொரு பகுதியைப் போட வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். ஒரு சொஸைட்டி குறைந்தது 100 ஏக்கரை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு போகம் விவசாயம் செய்தால் ஆயிரம் மூட்டைதான் உற்பத்தியாகுமே தவிர, இரண்டு போகம் செய்தால் இன்னும் ஆயிரம் மூட்டை அதிகமாக உற்பத்தியாகும். கூட்டுறவு முறையில் அரசாங்கம் இலவசமாகப் பணம் கொடுத்து, கடன் உதவி செய்தால், டிராக்டர்களுையோ, பஸ்டோஸ்களையோ கொண்டு சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி அளித்தால், அதிகம் உற்பத்தியாகி, நன்மையை அளிக்கும். ஆகையால் இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் தாராளமாக உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னால் பணம் கட்டி ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று "பைலா" இருக்கிறது. அந்தமாதிரி இல்லாமல் குறைந்தது 100 பேர்கள் சேர்ந்தால், அவர்களுடைய ஆஸ்தி எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமே தவிர, முன்னாலேயே பணத்தைக் கட்டித்தான் ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டும் என்ற முறையை சர்க்கார் மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

அது தவிர மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் மூலம் இப்பொழுது உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் வெளி நாட்டிற்குப் போய் விற்பனை செய்யாததால், விலை குறைவாக இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் கரும்பு வெல்லத்தின் விலை ரொம்பவும் குறைந்தது. ஆகவே இந்த மாதிரி கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் மூலம் வெளிநாடுகளுக்கு

[Sri M. Kandasami Kandar] [2nd April 1958]

அனுப்புவதற்கு வேண்டிய பெர்மிட்டைக் கொடுத்து இவைகளை விற்பனை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. D. RAMASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெசவாளர்களின் சங்கங்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு நெசவாளர்களின் சங்கங்களிலே அநேக கைத்தறிகள் ஈடுபட்டிருந்தாலும் பொதுவாக அங்கே ஊழல்களில் சம்பந்தப்பட்டாத நிர்வாகிகளே அதிகம் இல்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. எல்லா கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களிலும், நிர்வாகஸ்தர்கள் ஒழுங்கான மாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்ற புகார்தான் வருகிறது. இதிலிருந்து தப்பியவர்கள் மிச்ச சிலரே. அந்த அளவுக்கு இன்றைய தினம் கூட்டுறவு இயக்கம் செல்வாக்குள்ளவர்கள் கையில் சிக்கி குறைவாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது என்ற புகார் பரவி வருகிறது. இதை நீக்கவேண்டுமானால், சர்க்காருடைய கண்காணிப்பு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது சர்க்காருடைய பொறுப்பு அதிகமில்லை. இந்த ஸ்தாபனங்கள் நங்களுடைய நிர்வாகத்தை தாங்களே கவனித்துக்கொள்வதினால், அதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பில்லை என்ற அளவில் இருப்பதனால், இந்த ஸ்தாபனங்களில் ஊழல்கள் மலிந்து இருக்கின்றன. ஆகவே செய்யக்கூடிய முறையில் சர்க்காருடைய கண்காணிப்பு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெசவாளர்கள் கைத்தறி கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிகளில் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அதிகமாகச் சேரவில்லை என்று நினைக்கிறோம். அப்படிச் சேராமல் இருப்பதற்குக் காரணம், நான் பல தடவை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியது போல், கைத்தறி நெசவாளர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேருவதனால், நிரந்தரமாகத் தொழில் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலொழிய அதில் சேருவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். அந்த அளவிலே கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் நிரந்தரமாக வருஷம் முழுவதும் வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே பண வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்றைய நிலைமை என்னவென்றால், அநேக கைத்தறி நெசவாளர்கள் சொஸைட்டிகள் “Cash Credit” வசதியில்லாததினால் மூடக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்கள் அருப்புக்கோட்டைக்கு வந்திருக்கும்பொழுது, அங்கேயுள்ள இரண்டு சொஸைட்டிகளைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னதாகக் கேள்வி. சபாநாயகர் சாலியர் கூட்டுறவு சங்கம், குமரன் சங்கம் ஆகிய இரண்டும் மூடவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வேண்டிய “Cash Credit” போய்ச்சேரவில்லை. தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாமல் சொஸைட்டிகள் மூடவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த சொஸைட்டிகள் மீண்டும் உயிர்பெற்று வாழ்வதற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்யவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, அருப்புக்கோட்டையில் இண்டஸ்டிரியல் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டி ஒன்று நடக்கிறது. அங்கே கைத்தறி நெசவு செய்வதற்கு இயந்திர வசதியில்லாதவர்கள் போய் வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 100 பேருக்குமேல் வேலைசெய்கிறார்கள். அது மக்களிடையே பிரபலமாக இருக்கிறது. அது ஒத்தாசையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே இயந்திரங்கள் வசதி இல்லாதவர்கள் மேலும் மேலும் அங்கே மெம்பர்களாகச் சேருகிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய சொஸைட்டி நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. நல்ல தரங்களைத் தயார் செய்து பெயர் பெற்றிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். உண்மையிலேயே நிலைமை அதுதான். அந்த சொஸைட்டி நன்றாக நடப்பதனால், அதிலுள்ள மெம்பர்களின் ஸ்தானங்களை அதிகமாக்கவேண்டும், அதிகமான நெசவாளர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும், அல்லது அதேமாதிரி இன்னொரு சொஸைட்டியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது உள்ள ரிபேட் முறைகளை முன்பு இருந்ததுபோல் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று பல தடவை சொல்லப்பட்டது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதில் வேண்டியதை செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

[2nd April 1958] [Sri M. D. Ramasami]

அருப்புக்கோட்டை ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்ததால் அங்கு நில அடமான பாங்கி ஏற்பட முடியாமல் இருந்தது. இப்பொழுது அங்கே சர்வே, செட்டிங்மெண்டு எல்லாம் முடிந்துவிட்டபடியால் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்கி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI R. SUBRAMANIAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே 11-31 இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். கொடுத்திருப்பது குறைந்த காலமாயிருப்பதால் சில பாயிண்டுகளை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எழுபத்தி எழு சதவிகித கிராமங்களுக்கு கோவாப்பரேட்டிவ் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இவைகளில் பலன் அடையும் கிராம மக்கள் 31 சதவிகிதம்தான். இதற்குக் காரணம் ஹரிஜனங்கள் மெம்பர்களாகச் சேர்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஐந்து சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாகவே ஹரிஜனங்கள் இவைகளில் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்களே தவிர அதிகமாக இல்லை. கனம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்தபோது இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். கிராமத்தில் உள்ள மக்களும் இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இத்தனை சதவிகிதம் ஹரிஜனங்கள் மெம்பர்களாக இருந்தால்தான் சொசைட்டிக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படும் என்று விதி ஏற்படுத்தலாம்.

இந்த சொசைட்டிகளை வசதி உள்ளவர்கள்தான் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களே தவிர, வசதி இல்லாதவர்களுக்கு இதனால் ஒரு அனுகூலமும் ஏற்படுவது கிடையாது.

கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடி மூலமாக கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை காலதத்தில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை, உழும்போதும், நடும்போதும் இந்தக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல விதை, உரம், ரசாயன உரம் முதலியவைகளை வாங்கிக்கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். இந்தக் கடன்களை நான் கழித்துக் கொடுத்தால் ஒரு பிரயோசனமும் ஏற்படுவதில்லை.

“காலத்திற்குச் செய்த நன்றி சிறிது எனினும் குலத்தின் மாணப்பெரிது”

என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால் இந்தக் கடன் வசதிகளை சரியான காலத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி இந்த விளைபொருள்களை விற்பதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் சாதாரண விவசாயி தன் கஷ்டத்தின் காரணமாக விளை பொருளை சீக்கிரமே விற்பவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறான். பெரிய மிராசுதார்கள் இவைகளை விற்கப் போவதில்லை. ஆகையால் இந்தப் பொருள்களை விற்பதற்கோ கோ ஆபரேட்டிவ் மூலமாக வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு சிலர் பட்டதாரிகளாக இருந்தாலோ அல்லது பதவியில் இருந்தாலோ முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விடமுடியாது. கிராமங்களில் உள்ள ஹரிஜனங்களுடைய பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய, முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது.

சாதாரணமாக ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டை விட கோவாப்பரேட்டிவ் டிபார்ட்மெண்டைத்தான் நாங்கள் உதவிக்கு நம்பி இருக்கிறோம், என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறிய கைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவி மிகவும் முக்கியமாகத் தேவையாக இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரெவூர் என்னும் இடத்தில் ஒரு பாய் முடையும் சங்கம் இருக்கிறது. இது என்னுடைய தொகுதியில் இல்லை. இருந்தாலும், அங்குள்ளவர்கள் சப்பிடி வேண்டும், கிராண்ட்

[Sri R. Subramaniam]

[2nd April 1958]

வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இதுவரை ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இது விஷயம் இண்டஸ்ட்ரீயில் டிபார்ட்மெண்டுக்கும், ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் 'கரஸ்பான்டன்ஸ்' லேயே இருக்கிறது. இதுவரை எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படவில்லை. இண்டஸ்ட்ரீயில் டிபார்ட்மென்டைக் கேட்டால் ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டைக் கேட்டால் 'ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ராமநாதபுரத்திற்காக செலவிடப்பட்டது, அடுத்த வருஷம் பார்க்கலாம்' என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி இல்லாமல் இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் கோஆபரேடிவ் டிபார்ட்மெண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் வீடுகட்டிக்கொள்ளவேண்டும். என்றால் தற்போது 'ஷேர் காபிடல்' போட வேண்டியிருக்கிறது. இதை திருத்தவேண்டும். 200 ரூபாய் ஷேர் காபிடல் போடவேண்டும் என்றால் அவர்கள் 50 ரூபாய்கூட போடமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவதால் 'ஷேர் காபிடல்' போட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 1,000 ரூபாய் வீடு கட்டுவதற்கு கொடுப்பதாக இருந்தால், அதற்கு 'ஷேர் காபிடல்' 100 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால், அதைக் கழித்துக் கொண்டு 900 ரூபாய் கொடுக்க வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காளி மாடுகளையும் கோவாபரேடிவ் மூலமாக வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'அக்ரிகல்சரல், பாங்க்ஸ் அண்டு கிரெடிட் சொஸைடீஸ்' கிடங்குகள் கட்டுவதற்காகத்தான் பலம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆபீஸ் கட்டுவதற்குக்கூட அரசாங்கம் மான்யமும், கடனும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஸ்பீகர் மணி அடித்துவிட்டதால் ஸ்ரீ ஆர். சுப்ரமணியம் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.

MR. SPEAKER: அடுத்தபடியாக இரண்டு கட்சித் தலைவர்கள் 10, 10 நிமிஷம் பேசுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை பேசுவார்.

(ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை எழுந்திருந்தார்.)

SRI A. E. CHANDRASEKHARA NAYAGAR: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நான் பேச வேண்டும் என்று சொன்னபொழுது டெபுடி கொறடா என் பேரையும் குறித்துக் கொண்டதாகச் சொன்னார். ஆனால் நான் இதுவரை உடைக்கப்படவே இல்லை. . .

MR. SPEAKER: உங்கள் பெயர் லிஸ்டில் இல்லை. இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது.

11-40 a.m. * SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள சமதர்ம பொருளாதார லட்சியத்திற்கு ஏற்றவாறு இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விரிவடையச் செய்யவில்லை, வலுவடையச் செய்யவில்லை என்ற காரணத்தால் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றி பல வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. நம் நாட்டில் சமதர்மக் கொள்கை உருவாவதற்கு முன்பே இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது. அன்னிய ஆட்சி காலத்திலேயே இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது. அப்படியானால் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் எப்படிப்பட்ட இயக்கம்? முதலாளித்துவ இயக்கமா, அல்லது சமதர்ம நோக்கத்தைக்கொண்ட இயக்கமா? அல்லது

2nd April 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இரண்டு தத்துவங்களையும் இணைத்து இயங்கும் இயக்கமா? சமதர்மக் கொள்கையைக் கொண்டதாயினும் முதலாளித்துவ நோக்கத்தின் தத்துவத்தைத்தான் நாம் அமல் நடக்கப் பார்க்கிறோம். எந்த நோக்கத்தோடு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு முற்படுகிறோம்? அந்த அளவுக்கு மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்ய முடியும், வளர்ச்சி அடைய செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கையாகும். நான் இப்பொழுது பொதுவாகவே பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்டக் கூறுவதற்கும் பதில் கொள்கை அடிப்படையிலேயே நல்ல ஒரு மாற்றம் ஏற்படுமானால், இந்த இலாகா இன்னும் நன்றாகப் பயன் வாத்தக்க வகையில் இருக்கும் என்பதற்காகவே நான் பொதுவாகப் பேச விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் மக்களுக்கு சேவை செய்யவில்லாம். என்பதுதான் கொள்கை என்று ஸ்ரீ ஷண்முகம் அந்தக் காலத்தில் முதல் முதலாக இதை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினபோது கூறினார்கள் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து சில உதவிகள் கிடைக்கும், அந்த உதவித் தொகைகளைப் பெற்று, அதன் மூலம் பொழுது போக்காகவும் இருக்கும்.. மக்களுக்கு சேவை செய்த மாதிரியாகவும் இருக்கும் என்று எண்ணினார்கள். அதே நேரத்தில் அந்தஸ்தும், செல்வாக்கும் ஏற்படும் என்று இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் எபெட்டார்கள். அத்தகையவர்கள் தாமே நிர்வாகத்தில் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்குத்தான் இப்பொழுது கூட்டுறவுச் சட்டம் இடமளிக்கிறது என்று ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தக் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

இத்தகையோர் கையிலே இந்தக் கூட்டுறவு சங்க நிர்வாகம் இருக்கும் முறையிலே, சட்டங்கள் அமைந்து இருக்கின்றன. எல்லோரும் அங்கத் திரைக் இருக்கும் முறையிலே சட்டம் திருத்தப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவான முறையில் எல்லோரும் யார் யார் விரும்புகிறார்களோ அவரவர்கள் அங்கத்தினர்களாகக்கூடிய முறையிலே ஏன் வசதி செய்யக்கூடாது என்பதுதான் என் கேள்வி. யார் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவிலேயோ அவர்கள் அப்பீஸ் செய்து கொள்ளலாம் என்று பொதுவாக உத்தரவு போட்டிருப்பதாக சர்க்காரில் கூறப்படுகிறது. அது பொருந்தாது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே போய் சேருவதற்கான வசதியும், ஒவ்வொருவரும் அங்கத்தினராகப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று அதிகாரிகள் வற்புறுத்திப் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையையும் அமைத்துத் தர வேண்டும். மக்கள் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு அந்த விண்ணப்பங்கள் அனுமதிக்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் அப்பீஸ் செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு கதி ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் என் வேண்டு கோள். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் பல கிராமங்களில், பிணக்குகள் காரணமாக, ஒரு கோஷ்டியார் மற்றவர்களைச் சேர் விடுவதில்லை. இவை களைப் போக்கும் வகையிலே, கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கும் முறையிலே, கூட்டுறவு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். சென்ற வருடம் கூட்டுறவு மான்யத்தின் மீது பேசுகையில் ஒரு விரிவான கூட்டுறவு சட்டம் தேவை என்றும், விரிவான ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்றும், சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றி வைப்பேன் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திருத்த மசோதாவிற்குப் பிறகு, அப்படி ஒரு விரிவான சட்டம் தயாராக இல்லை, அது இப்பொழுது இல்லையென்றும் சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு ஆண்டிலே தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள நேர்ந்ததற்குக் காரணம் என்ன என்று புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மாற்றுவார் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு அந்தக் கட்சியின் கொள்கைக்கு அவர்கள் ஆளாகிவிட்டார்களே என்று அனுதாபப்படுகிறேன். ஒரே ஆண்டில் இந்த நிலைமை என்றால் இன்னும் இருக்கும் நான்கு ஆண்டில் அதேகாதி ஏற்பட்டுவிடுமே என்று அஞ்சுகிறேன். அவர்கள் கொஞ்சம் துணிவோடு இருந்து ஒரு விரிவான சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [2nd April 1958]

குறிப்பிட்டு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாஜி ராணுவத்தினர் ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். அது முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை நெசவாளர்கள் சேர்ந்து செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மாஜி ராணுவத்தினரும் வேலை தேடி அலைகிறார்கள். அதனால் கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைக்க முன் வந்தார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. நெசவாளர்கள் நூற்பாலைகளிலே வேலை செய்வதால் நூல் மாதிரிம்தான் கிடைக்கும். ஆகையால் இந்த நூற்பாலைகளை ஏற்படுத்தி இன்ன பகுதியில் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று திட்டம் ஏற்படுத்தி மாஜி ராணுவத்தினருக்கான நூற்பாலைகளுக்கு வசதி செய்யலாம்.

விவசாய பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த பாங்குகளில் தலைவர் நியமனம் சர்க்காரால் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையை மாற்றி தேர்தல் முறையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமத்தில் பல்நோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள்—ஒவ்வொரு கிராமத்திலும்—இருக்கவேண்டும். அந்தந்த கிராமத்தில் விவசாயம் அல்லது இதர துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் பலரும் அங்கத்தினர்களாக இந்த பல்நோக்கு சங்கங்களில் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். பயிற்சிபெற்ற ஏராளமான நபர்களை இந்த இலாகாவில் சேர்த்து, நூறு அல்ல, ஆயிரம் அல்ல, பல ஆயிரக்கணக்கான சங்கங்களை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்து சமதர்ம நோக்கத்தை வெற்றிபெறச் செய்யும் முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, in supporting the cut motion before the House, I would like to make a few observations. While I very much appreciate the working of the Department in all directions so far as the official side is concerned, I would say that with regard to non-official side, many of the societies and banks and unions are not working very satisfactorily of late. This is due to the fact that politics has come to play a very prominent part in the working of these wish. If this is allowed to go on at this rate, I doubt very much whether they will serve the real purpose for which they were started. That is worrying the minds of many of the people in the State.

Recently, I know, in the Chingleput District elections were held for societies, banks and unions, and I should say that politics played a very important part in those elections and supervisors working in the banks went about and canvassed votes for a particular party. That is very bad. They are, no doubt, servants of the bank and on that account, it does not mean that they should take sides and go about canvassing votes from place to place for election either to the bank or union. This is most reprehensible. In that connection, many representations have been made to the Registrar of Co-operative Societies and I am sure, he will take early action of them. I am told that the matter is *sub judice*. We are only waiting to see what action the Department is going to take in respect of them. If these things are allowed to continue, I am afraid many of the societies will lie dormant and will not at all work and even the banks will work properly. In this connection, I want to refer to one matter. I heard that in a big town like

[2nd April 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

Conjeevaram, the President of the Urban Bank convened a meeting with the sole object of canvassing votes for a particular Member of the Legislative Council. While I do not stand in the way of his talking politics in the bank itself, I feel that he should not have convened a meeting specially for the purpose of canvassing votes for a particular person. This is most reprehensible, and I would request the Hon. Minister to appoint an independent body to conduct elections to these societies, banks and unions, and everything should be done through the Registrar of Co-operative Societies. Otherwise, if these things are allowed to continue, they would meet the same fate of the district boards and taluk boards. I hope the Hon. Minister will pay immediate attention to this matter.

Then, Sir, the Hon. Minister while moving the Demand referred to the starting of marketing societies and godowns and the provision made for the construction of houses and repairs to them. While I pay encomiums to him for all these things, still I would say that agricultural banks should be started in almost all the districts on a larger scale. If it is not possible for the Government to start many agricultural banks, they must at least request the Registrar of Co-operative Societies to extend the area of operations of the existing banks in certain places where many of the villagers go without any credit facilities. Representations have been made from many quarters in the State for extending the area of operations of these banks and I hope the Hon. Minister will personally look into this matter.

Then, Sir, I think on account of the directions recently given by the Reserve Bank of India, credit facilities for agriculturists have been curtailed to a very great extent. So far as the small ryots are concerned, they are all right and they may be getting some loans from these banks. But there should be no restriction in the case of middle class agriculturists. I know many cases where they have applied for loans to the tune of Rs. 5,000 and Rs. 10,000 but those facilities have been curtailed now. That should not be the case. The Reserve Bank should remove all the restrictions and the middle class and upper class agriculturists also should be given the maximum concession possible so that they can also have credit facilities from these banks. Regarding warehouses, the Hon. Minister said that 60 more godowns would be put up in the current year. I am afraid the number may not be adequate. There has been lot of wastage of foodgrains for want of storage facilities and I am sure the Government will, in order to prevent this wastage, open at least 100 godowns during the current year.

With regard to marketing facilities, I am told that seven marketing societies would be started. This is very important. Even in the Darling Report it is stated that if the economic condition of the ryot is to be raised, it is necessary that proper arrangements are made for marketing their surplus produce through marketing societies. This is indispensable and the Government should have

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[2nd April 1958]

taken steps long ago. I am glad, the Government are now coming forward to start these societies. Here also, there should be an increased number of societies.

Sir, I am glad that the Government are providing loans for repairs to private houses. This is very laudable and a step in the right direction. I hope the Government will push through this scheme as expeditiously as possible.

We have been saying on the floor of this House repeatedly that only on a contented staff depends the efficiency of administration. There is already a dearth of trained personnel in the Co-operative Department and that is why we find most of the unions, societies and banks are not managed efficiently. The Government should offer adequate pay to the staff and open more training centres. This is very important and urgent and the Hon. Minister should look into this question very carefully.

Many hon. Members have referred to the extraordinary delay in the disbursement of loans in land mortgage banks. Of course, rules are there and they have to be observed. I was just discussing this matter with the Hon. Minister and I feel a way should be found to push through these loans in a shorter time. In my opinion, loans should be disbursed within a few months of application. But there is the Act and the banks are now going through each and every application very cautiously. No doubt they are working efficiently. Still there is complaint of delay. There should be a time limit prescribed for the disposal of applications. Within four or five months, it should be possible for the Department or the Bank to push through all applications, and I hope the Hon. Minister will look into the matter.

With regard to the construction of houses, the loan limit has been raised from ten to twelve thousand rupees. This is not enough in view of the high cost of materials, like iron and steel and cement. The cost has gone up by 50 to 70 per cent and people have to resort to blackmarket to buy iron and steel. I suggest that the limit be raised to at least twenty thousand rupees. There should also be no bar on officers drawing five hundred rupees and above to construct houses. Unless we provide plenty of facilities to people in the matter of housing I am afraid this problem cannot be solved. In this connection, I may offer another suggestion. The Government should consider the possibility of constructing tall and big houses on the model of Delhi which could accommodate fifty to hundred families. The construction of such houses is very cheap, and I hope the Hon. Minister will look into the matter.

Lastly Sir, I may refer to one important reform that is going to be introduced. I am one of those who feel extremely glad that there is going to be separation of the Audit from the Administration Section. This separation should have been effected long ago, and I congratulate the Government on having decided on this step,

[2nd April 1958]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

at least now. I am glad that an officer under the Accountant-General is to be put in charge of the Audit Section. This is a commendable idea. If audit is done efficiently, it will tone up the administration. As I have pointed out the Department is working efficiently but the level of efficiency goes down on account of the interference of the non-officials. I request the Government in all earnestness to tighten up the audit and I once again thank them for having come forward to separate audit from administration.

MR. SPEAKER : Before I call upon the Hon. the Minister for Co-operation to reply, I have to inform the House that the Business Advisory Committee met at 10-30 this morning and has come to the following decision in regard to the sittings of the House from tomorrow.

On the 3rd April 1958, the House will meet as usual at 8-30 a.m. and consider the Demands for Grants up to 1-30 p.m. The House will meet again from 3-30 to 5-30 p.m. to consider the Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958 and the Madras Animal Preservation Bill, 1958. On the 4th, there is no meeting of the Assembly. On the 5th, the House will meet at 8-30 a.m. and consider the Demands for Grants up to 1-30 p.m. The House will also meet from 3-30 to 5-30 p.m. to consider the Sales Tax (Amendment) Bill, and the Madras Catering Establishments Bill, 1957, as amended by the Select Committee. Sixth is Sunday and there is no meeting of the Assembly on that day. On the 7th, the House will sit from 8-30 to 1-30 and there is no evening session. On the 8th, the House will sit both in the morning and in the evening. On the 9th, there is no meeting. On the 10th, the House will meet at 8-30 a.m. to consider the Madras Appropriation Bill, 1958 (two hours), the Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958, the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Condition of Work) Bill, 1958, and the Kaieru and Matteru Waram Bill. If necessary, the House will meet in the afternoon also between 3-30 and 5-30. It is expected that the House will adjourn on the 10th evening and that there will not be any sitting on the 11th and 12th as originally proposed. This programme will be roneoed and circulated to all hon. Members. I am giving the information in advance.

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இலாகாவின் மானியத்தை எல்லாக்கட்சி அங்கத்தினர்களும் நல்ல ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்படி முன் வந்ததற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த இலாகாவானது கட்சிபேதமற்ற முறையில் மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்ய வேண்டுமென்பது இதன் அடிப்படை நோக்கம். அவ்வாறு அது செய்துவர வேண்டும் என்பதில் எல்லோரும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய நிர்வாக முறையில் ஏதாவது குறைபாடுகள் தோன்றினாலும் அவைகளை அகற்றுவதற்கு அவரவர்கள் யோசனையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு நடத்தப்படும். அவர்களும் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் யோசனைகளைக் கொடுப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அவ்வாறுதான் இன்றைக்கு அவர்கள் பல யோசனைகளைக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நான் சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார், நான் ஒரு விரிவான கூட்டுறவு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு மறுத்து விட்டேன் என்றும், அதுவும் ஏதோ தான் வைத்திருக்கிற லட்சியப் பாதையில் அது குறைந்து விட்ட

[Sri R. Venkataraman] [2nd April 1958]

தாகவும் சொன்னார். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் என்னை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவில் நான் பேசவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை விரிவாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்பது தான் சர்க்காருடைய கொள்கை. அதற்காகத்தான் சர்க்கார் நாராயண சபாமி பின்னை கமிட்டியை அமைத்தார்கள். நாராயணசாமி பின்னைக் கமிட்டி அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து அதைப்பற்றி ஒரு சிபாரிசும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த சிபாரிசும் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கனம் சின்னதுரை அவர்கள் அதை இந்த வருஷத்திலேயே கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னதற்கு விற்பனை வரி சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகுதான் இதை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொன்னேன். அதைத்தான் இப்பொழுது மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற கூட்டுறவு சட்டத்தை நன்றாக ஆலோசனை செய்து, விரிவான முறையில் அதைத் திருத்தி அமைப்பதற்கான சட்டம், இப்பொழுது இருக்கிற விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், கொண்டு வரப்படும். அதிலும் முக்கியமாக விதிகளெல்லாம் பல வருஷங்களுக்கு முன் இயற்றப்பட்டவை. இப்பொழுது நடைமுறையில் வேகமாக செல்லவேண்டிய அளவுக்கு அவைகள் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து விரிவான சட்டம் பின்பு கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருக்குமானால், அதை போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமான ஒரு பிரச்சனை நம்மை எதிர் நோக்கி இருக்கிறது. விவசாய பாங்குகள் வேண்டுமா, அவை நல்ல முறையில் சேவை செய்கின்றனவா, விவசாய பாங்குகளுக்குப் பதிலாக சிறு சொஸைடிகளை நடத்துவது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு உகந்த முறையா என்பதுபற்றி ஒரு பெரிய சர்ச்சை இருந்துகொண்டு வருகிறது. பல அங்கத்தினர்கள் அந்த சர்ச்சை இருக்கிறது என்று தெரியாமல்கூட விவசாய பாங்குகளை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து அனுபவசாத்தியமாக இந்த பையில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் விவசாய பாங்குகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கின்றன, அவைகளை விரிவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாய பாங்குகள் இப்பொழுது இருப்பது போதாது, அவைகளை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும், அவ்வாறு அதிகப்படுத்த முடியாத போனால் அவைகளுடைய “எரியா ஆப் ஆபரேஷனயாவது” விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படை தத்துவம் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நன்றாக தெரிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும், அவர்களுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து யாருக்கு அவசியம் உதவி கொடுக்கப்படவேண்டுமோ அவருக்கு முதலில் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். விவசாய பாங்குகளுடைய “எரியா ஆப் ஆபரேஷனை” நாம் விஸ்தரிப்போமானால், அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய இருக்கும் தொடர்பு குறைந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. (குறுக்கீடு.) நான் சொல்லவில்லை. அதிலும் முக்கியமாக பிளானிங் கமிஷனில் இருக்கும் ஒரு அங்கத்தினர்கூட இது விஷயமாக சிறிய சொஸைடிகளைத்தான் முக்கியமாக அதிகரிக்கவேண்டும், விவசாய பாங்குகளை அதிகரிப்பது சரியல்ல என்று பல இடங்களில் அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமது அனுபவத்தை ஒட்டி பார்க்கும்பொழுது சாய பாங்குகளுக்கு சாதாரணமாக இரண்டு மைல் “ரேடியஸுக்கு” அப்பால் “எரியா ஆப் ஆபரேஷன்” கொடுக்கப்படவில்லை. கூடுமான விவவரையில் எந்தெந்த இடத்திலே சிறு சிறு சொஸைடிகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் நாம் விவசாய பாங்குகளாக வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இவற்றை நீடிக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் விரும்புவதாக நான் நினைக்கிறேன். அதே முறையில்தான் சென்னை ராஜ்யமும் தங்களுடைய கொள்கை விவசாய பாங்குகள் இன்னும் அதி-

[2nd April 1958] [Sri R. Venkataraman]

கரிக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லும். அவைகள் விரிவடைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கடன் வசதிகள் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்பது ஒன்று. இரண்டாவது சீக்கிரத்தில் கிடைக்க வேண்டுமென்பது. கடன் வசதிகளை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்காது. மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கடன்கள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படும் பொழுது, கடன் வசதிகளை விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். ரேஷன் காலத்தில் கொடுத்த அளவுக்கு சாப்பிடுவது போல, எந்த அளவுக்கு நமக்கு இப்பொழுது நிதி வசதி இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு அதை எவ்வளவு தூரம் சிறந்த முறையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யவேண்டுமென்பதுதான். இதற்காக நாம் சென்ற வருஷத்திலே ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து 17 லட்ச ரூபாய் வாங்கினோம். அவற்றை யெல்லாம் பாங்குகளுக்கு விநியோகம் செய்தோம். அவர்களுடைய “ஷேர் காபிடலை” சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக. இன்னும் நாம் கடன் வசதிகள் சீக்கிரம் கிடைப்பதற்காக “காஷ் கிரெடிட் லிண்டம்” என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதன்படி சென்டிடர் பாங்கு முதலிலே கணக்குப் போட்டு எந்த சொஸைடிக்கு எவ்வளவு ரூபாய் வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு “பாரோயிங் பவர்ஸ்” இருக்குமானால் அதை ஒட்டி அவர்கள் தாங்களே சென்டிடர் பாங்கின் அனுமதிக்கு காத்திராமல் “காஷ் கிரெடிட்டில்” பணம் எடுத்துக்கொண்டு கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஓரளவு இந்த முறையினால் நமக்கு காலதாமதம் ஆவது குறைவுபடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “என்கம்பெரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்” வாங்குவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். கடன் கொடுக்கப்படும் பொழுது சொத்தினுடைய பொறுப்பின்பேரில் கொடுக்கப்படுவதால், அந்த சொத்து பொறுமா, பொறுதா என்று பார்க்காமல் கொடுக்க முடியவில்லை. சொத்து பொறுமல் இருக்கும்பொழுது அதன் பேரில் பணத்தை கடனாக கொடுத்துவிடுவார்களேயானால், உடனே தவறாக கொடுத்துவிட்டார்கள் அல்லது வேண்டியவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டார்கள் என்ற புகார்களை எல்லாம் ஏராளமாக வந்து குவிந்துவிடும். ஆகவேதான் சட்டப்படி அவர்களுக்கு சொத்தின்பேரில் உரிமை இருக்கிறதா, சொத்து பொறுமா, அதன்பேரில் எந்தவிதமான வில்லங்கங்களும் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்து ஆலோசனை செய்துதான் கடன் கொடுப்பது பற்றி முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எனாலும், இந்த வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டின் காலம் 24 வருஷங்களுக்கு குறைக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு நண்பர் சொல்லிய யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெண்ணடைத்தில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கப்பட்டது. அது கைவிடப்பட்டது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய சர்க்கரை ஆலைகள் போதுமான அளவுக்கு இருக்கின்றன, இனி விஸ்தரிக்க முடியாது என்று சர்க்கார் இப்பொழுது முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுப்படி இப்பொழுது பெண்ணடைத்தில் சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதற்கு இடமில்லை.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாக முறையைப்பற்றி பேசுகின்றபொழுது ஊழல் மலிந்திருக்கிறது என்று நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் இதைச் சற்று நன்றாக அலசிப் பார்க்கவேண்டும். ஊழல் மலிந்திருக்கிறது என்றால், எந்த இடத்தில் ஊழல் மலிந்திருக்கிறது, சர்க்கார் நிர்வாகஸ்தர்கள் நடத்துகிறார்களே அவர்களிடத்தில் ஊழல்

[Sri R. Venkataraman] [2nd April 1958]

மலிந்திருக்கிறதா, அல்லது கூட்டுறவு இயக்கமானது ஜனநாயக முறையில் மக்களால் நடத்தப்படுகிறதே அந்த இடத்தில் ஊழல் மலிந்திருக்கிறதா என்பதை நாம் பார்த்துத்தான் இதுபற்றி எந்தவிதமான முடிவையும் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் நிர்வாகஸ்தர்கள் இருக்கிற இடத்தில், அவர்கள் ஈட்டத்தில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் மீது கண்காணிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனி நபர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்து அங்கத்தினர்களாக இருந்து அவர்கள் நடத்துகிறபொழுது ஏதாவது குற்றங்களுக்கான இருக்குமானால் அதுபற்றி ஏதாவது சட்டவிரோதமான குற்றம் செய்தால்தான் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமே தவிர, வேறு எந்த முறையிலும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட்டுறவு சொஸைடி மீட்டிங் போட்டு அதிலே கட்சிக்காக தேர்தலுக்காக பிரசாரம் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் நடவடிக்கை இப்பொழுது எடுக்க முடியாது. பொதுவாக “நான்-அபிஷியல்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் செய்கின்ற காரியம் சட்டபூர்வமாக எந்த விதத்திலும் ஒரு குற்றமாகவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் நாம் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் ஏதோ கட்சிகள் எல்லோரும் இந்த இயக்கத்தை பிடித்துவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக லி.ஐ.டி. முதற்கொண்டு விசாரணை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக யார் மனமும் புண்படும்படி பேச வேண்டாம் என்பதுதான் திட்டம். இருந்தாலும் இந்த விதத்தில் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறபொழுது, பதில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் சொல்லுகிறேன். சர்க்காருக்கு கிடைத்த தகவல்களில், ஏதோ சில கட்சிக்காரர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தை பிடிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பல இடங்களில் சென்று அதற்காக தவறான முயற்சியை செய்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. அதில் எந்த அளவிற்கு உண்மை இருக்கிறது என்பதை என்னால் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது என்று சொன்னாலும், அதை யொட்டி ஊழல் இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்று அதிகமான பிரசாரத்தை செய்து, அதை காரணமாக காட்டி, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் யாராவது புகவேண்டுமென்று நினைப்பார்களேயானால், அது நியாயமல்ல, பொறுத்தமல்ல என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு ஊழல் என்று சொல்லி மற்றவர்கள் புழுந்துவிட்டால், அதேமாதிரி ஊழல் என்று புகார் சொல்லி மற்றவர்கள் நாளைக்கு புகுவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். அந்த முறையில் மீண்டும் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டு வேறு நபர்கள் நுழைவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டே இருந்தால், கூட்டுறவு இயக்கமானது ஜனநாயக முறையில் மக்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய முறையில் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது, இந்த இயக்கம் தவறான முறையில் போய் கடைசியில் அது உடைந்துவிடும் நிலைமைக்குக்கூட வந்துவிடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எந்த இடத்தில் புகார்கள் இருந்தாலும் சர்க்கார் அவைகளை விசாரிக்கத் தயங்காது. இது சம்பந்தமாக இந்த சபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டபோதுகூட, ஊழல்கள் இல்லை என்று நான் மறுத்தேன். சில இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை விசாரிப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. புகார்கள் வந்தால், உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தமாக ஒருவிதமாகவும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் (நான்-அபிஷியல்ஸ்) சம்பந்தமாக இன்னொரு விதமாகவும் விசாரணை நடத்தப்படுகிறது. Non-officials குற்றத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அதை நிரூபிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் இலாகாவில் கூட விசாரணை நடத்தப்படுகிறது. Non-officials-ஐ விசாரிப்பது மிகவும் கஷ்டமானது. Non-officials-ன் சம்மதத்துடன் அல்லது அவர்களை உட்கையாக வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்கள் தவறு செய்திருந்தால், நன்றாக ஆராய்ந்தறிந்த பிறகுதான் Non-officials மீது “கேஸ்” போட முடியும். அவ்வாறு ஆராய்ந்தறிவதை கூட்டுறவு இலாகா செய்வதில்லை. அந்த வேலையை போலீஸுக்கு விடவேண்டியிருக்கிறது. போலீசார் விசாரணைசெய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவ்வளவுதான்.

2nd April 1958] [Sri R. Venkataraman]

நன்றாக நடந்துவரும் இயக்கத்தின்பேரில் லீன் புகார்களைக்கூறி, அந்த இயக்கத்தில் மக்கள் நம்பிக்கையிழக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரை மிகவும் டனிஷ்டன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாரும் ஒரு நல்ல இயக்கத்தில் தவறுதல் நடக்கச் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். யாரும் நன்றாக நடக்கும் ஒரு இயக்கத்தைக் கெடுக்க விரும்பமாட்டார்கள். தவறுதலோ ஊழலோ இருந்தால் அதை நேரிடையாக சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து அதை நீக்க முற்படவேண்டும் தவிர, இந்த இலாகாவில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று பொதுப்படையாகச் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. இந்த சபையிலுள்ள மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கூட அவ்வளவு காரசாரமாகப் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த இலாகாவில் ஊழல் இருக்கிறது என்று நான் மொட்டையாகச் சொல்லவில்லை. காரணமாகாட்டி அவ்வாறு கூறியிருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், ராஜ்யாணையத்தில் மில் தொழிலாளர்களின் வீடுகட்டும் கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தினர்கள் அச்சங்கத்திற்கு ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர் ; மூன்றாவது மாதத்தில் அந்தத் தலைவருக்கு பதிலாக வேறொருவர் தலைவராகப் போடப்பட்டார். இதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்கும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இதுபோன்று நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். ஆனால் அவகாசம் இல்லை. ராஜ்யாணையத்தில் நடந்த விஷயத்தைப்பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி பிடித்து விடுகிறது என்பதால், அதைத் தடுப்பதற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சி.ஐ.டி-க்கள் போகவேண்டாம். ஆனால், யாராவது தவறான பாதையில் சென்றால், அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளாக இருந்தாலும்கூட, வேறு யாராக இருந்தாலும்கூட, அங்கே சி.ஐ.டி-க்கள் போகட்டும். ஆனால், “ஸ்தாபனத்தை கம்யூனிஸ்டுகளிடம் ஏன் ஒப்படைக்கிறீர்கள், காங்கிரஸ்காரர்களிடம் ஒப்படைக்கிறீர்கள்” என்று சொல்லுவதற்காக சி.ஐ.டி-க்கள் அங்கே போகவேண்டாம் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் “இந்தக் குல்லா என் தலைக்கு சரியாக இருக்கிறது” என்று சொல்கிறார். எந்தக் கட்சியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டும் நான் பேசவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கட்சிபிடிக்க வேண்டும்—தங்கள் கட்சிக்கு பலம் தேடவேண்டும்—என்ற கட்சி மனப்பான்மையுடன் சில அரசியல் கட்சியினர் வேலை செய்கின்றனர் என்ற புகார் எனக்கு வந்திருக்கிறது என்பதுதான் நான் சொன்னேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கட்சி பேதமில்லாமல் வேலைசெய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கூறினேன்.

ராஜ்யாணையம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு பதிலாக வேறொருவர் தலைவராகப் போடப்பட்டார் என்றும் அது ஒரு ஊழல் என்றும் கனம் அங்கத்தினர் கூறினார். ஒரு இடத்தில் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்படும் ஸொஸைடி சரிவர நடந்துவர வேண்டும். ஸொஸைடியை நல்ல முறையில் நடத்தக்கூடியவரைத் தலைவராகப் போட வேண்டும். தலைவர் பதவிக்கு, அப்படிப்பட்டவரை அதிகாரிகள் சிபாரிசு செய்து அந்த சிபாரிசை ரெஜிஸ்டிரார் ஏற்றுக்கொண்டால் அது ஊழலாக என்று கனம் அங்கத்தினரை நான் தாழ்மையுடன் கேட்கிறேன். ஸ்ரீ கே. தண்டராமனுடைய அபிப்பிராயத்தில், X என்பவர் மிகத் திறமையுள்ளவராக இருக்கலாம். ஆனால் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு, Y என்பவர் மிகச் சிறந்தவர் என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கலாம். அதிகாரிகள் Y-ஐ தலைவராகப் போட்டால், உடனே அது ஊழல் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல ; இலாகாவில் ஊழல் இருப்பதாகக் கூறுவதற்கு அது சரியான காரணம் அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இலாகாவில் பலவிதமான குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்ற

[Sri R. Venkataraman]

[2nd April 1958]

புகார் இந்த மாதிரித்தான் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஆரம்பிக்கும்போது, நிச்சயம் பணத்தைக் கையாடாமல் இருக்கக்கூடியவரை தலைவராகப் போடவேண்டும்; அந்த நிலைமையில் கிடைக்கும் பணத்தை நம்பியே வாழ்க்கை நடத்தக்கூடியவராக இல்லாதவரைத்தான் முதலில் தலைவராகப் போடவேண்டும். ஏனென்றால், ஆரம்பத்திலேயே தவறு ஏற்பட்டுவிட்டால், அது ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகவே ஆகாது. அந்தக் காரணத்தால், ராஜபாளையத்திலுள்ள பிரஸ்தாப கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு தகுதியான ஒருவரை; பெரிய மனிதர் ஒருவரை, தலைவராகப் போட்டோம். அவர் அந்த ஊரில் பெரிய பணக்காரர்; அந்த ஊரில் அவருக்கு நல்ல பெயரும் இருக்கிறது. அவர் மக்களிடையே செல்வாக்கு படைத்தவராகவும் இருக்கிறார். ஆகவே அவர் இந்தப் பதவிக்குத் தகுதியுள்ளவர் என்று கருதித்தான் அதிகாரிகள் அவரைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு பதிலாக அதிகாரிகள் வேறொருவரைத் தலைவராகப் போட்டது குற்றம் என்று சொல்வது தவறு. அதிகாரிகளால் போடப்பட்ட தலைவரிடம் குற்றம் குறைகள் இருந்து, அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அவரைவிடச் சிறந்தவராக இருந்தால், அப்போது, அதிகாரிகள் செய்தது குற்றம் என்று சொல்லலாம். “யார் தலைவராகப் போடப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பினோமோ அவரை அதிகாரிகள் தலைவராகப் போடவில்லை” என்பதால் இலாகாவில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்வது பொருத்தமற்ற வாதம் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ சின்னதுரையும் ஸ்ரீ ஷண்முகமும் பேசினார்கள். பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பல அங்கத்தினர்களைச் சேர்க்கவில்லை என்ற புகார் சர்க்காருக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. “பதவியிலுள்ளவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். ‘புதிதாக அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்தால், அவர்கள் நம் ஆதிக்கத்திற்கு பங்கம் விளைவித்து விடுவார்களோ’ என்ற பயத்தால் பதவியிலுள்ளவர்கள் புதிதாக அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பதில்லை” என்ற புகாரும் வந்தது. இந்தப் பிரச்சினையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று சர்க்கார் ஆலோசித்தது. “ஏதாவது ஒரு நபர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்க்கப்படவில்லையானால், அவர், தானே மத்திய பாங்கிற்கு அனுசம்பந்தமாக அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம். மத்திய பாங்கின் நிர்வாகக் கமிட்டி அப்பீலைப் பரிசீலித்து, அவரை சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதுபற்றித் தீர்ப்பளிக்கவேண்டும்” என்று சர்க்கார் முதலில் ஏற்பாடு செய்தது. பிறகு அந்த ஏற்பாட்டை சர்க்கார் மாற்றியிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கும் நிலைமையே மத்திய பாங்கிலும் இருக்கிறது என்ற புகார் வந்ததால், சர்க்கார் புனராலோசனை செய்து அந்த ஏற்பாட்டை மாற்றியிருக்கிறது. அதாவது, “ஏதாவது ஒரு நபர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்க்கப்படவில்லையானால், அவர் தானே ரெஜிஸ்ட்ராரைக்கோ டெபுடி ரெஜிஸ்ட்ராரைக்கோ—அந்த அதிகாரியிடம் இந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறதோ அவருக்கு—அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம். அதை அந்த அதிகாரி பரிசீலித்து, அவரைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதுகுறித்துத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்” என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. இது முந்தைய ஏற்பாட்டைவிட மிகவும் சிறந்தது என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை கோரியதுபோல் யாரையும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேருவதற்கு அனுமதிப்பதானால், அதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஸொஸைடிக்கும் போதிய வசதிகள் வேண்டும். ஒரே சங்கத்தில் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து, மற்ற சங்கங்களில் போதிய அங்கத்தினர்கள் சேராது நிலைமை ஏற்பட்டால், சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். எந்த ஸொஸைடியிலும் யாரையும், சேர அனுமதித்தால், குழப்பம் உண்டாகும். அதாவது, சிலர் தங்கள் ஸொஸைடிகளிலேயே எல்லா அங்கத்தினர்களும் சேரவேண்டும், மற்ற

2nd April 1958]

[Sri R. Venkataraman]

ஸொஸைடிகளில் யாரும் சேரக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் அங்கத்தினர் களைச் சேர்க்க ஆரம்பிக்கக்கூடும்; அப்போது குழப்பம் ஏற்படும். இந்த சித்தாந்தம் கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளுக்கு மட்டும்தான் பொருத்தம் என்று சொல்லமுடியாது. கம்பெனிகளுக்கும் பொருத்தம். கம்பெனிகள் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது ஸ்ரீ சின்னதுரைக்கு நன்றாகத் தெரியும். யுத்த காலத்திற்குப் பிறகு, சில கம்பெனிக்காரர்கள் தங்கள் தங்கள் கம்பெனிகளுக்கு அதிகப்பங்குகளைத் தேடுவதற்காக நிறையப் பங்குதாரர்களைப் பிடித்துக்கொள்ள முயற்சித்தது ஸ்ரீ சின்னதுரைக்குத் தெரியுமா? இருக்காது. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அங்கத்தினர் களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில், புகார்கள் கவனித்து தீர்ப்புக்கூறும் பொறுப்பை ரெஜிஸ்ட்ராரிடமோ டெபுடி ரெஜிஸ்ட்ராரிடமோ ஒப்படைக்கலாம் என்ற ஏற்பாடு மிகவும் சிறந்த ஏற்பாடு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், இன்னும் அதிகமான பேர்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 12-20
சேர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கிறது. p.m.
இந்த வருஷம் ஜனவரி மாதம் கொண்டாடப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கும் வாரத்தில், எல்லாக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலுமாக மொத்தம் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணிக்கை போதாது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கையை சபையில் பிரேரேபித்தபோதே, “நாங்கள் போதிய காரியங்களைச் செய்துவிட்டோம்” என்று நான் சொல்லவில்லை; “நாங்கள் போதிய காரியங்களைச் செய்யவில்லை. இப்போதிருக்கும் நிதி நிலைமையில் இவ்வளவு காரியங்களைத்தான் நாங்கள் செய்யமுடிந்தது” என்றுதான் நான் கூறினேன். இதற்கு புளூ எவ்வளவு பேர்கள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர முடியாத நிலை இருந்தது; இப்போது அந்த நிலைமை மாறியிருக்கிறது; இப்போது ஒரு லட்சம் அங்கத்தினர்கள் சேருவதற்கு வசைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்பிருந்த நிலையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, இப்போது நாம் உண்மையிலேயே முன்னேற்றம் சாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்னும் லட்சம் திட்டம், சிறு கைத்தொழில்களை அமைக்கின்ற திட்டம் இவற்றையெல்லாம் மேம்பர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். என்னுடைய கருத்துக்கூட, அதிகமாக கூட்டுறவு முறையிலே குடிசைத் தொழில் களையும் சிறு கைத்தொழில்களையும் நடத்துவோமானால், நம் நாட்டிலிருக்கும், ஒரு தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையாக இருக்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏற்பாடு சமாளிக்க முடியும் என்பதுதான்.

நண்பர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசுகிறபோதுகூட, “இது ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமான பயன் அளிக்கவில்லை இந்த இலாகாவிலே; இன்னும் அதிகமாக அவர்களுக்குப் பலன் கொடுக்கும்படியான முறையிலே அமைக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜன இலாகாவிலே செய்கின்ற சில காரியங்கள்கூட, கூட்டுறவு முறையிலேதான் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், ஹரிஜன இலாகாவிலே செய்கிற வேலை வேறு; கூட்டுறவு இலாகாவிலே செய்கிற வேலை வேறு என்று அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆனால், அவர்களுக்கு அதிகமாக நன்மை கிடைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், சிறு கைத்தொழில்களைக் கூட்டுறவு முறையில் இன்னும் அதிகரித்து, அதிலே முக்கியமாக பிற்போக்குச் சமூகங்களாக இருக்கும் ஏழை ஹரிஜனங்கள், இவர்கள் எல்லோருக்கும் பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த மானியக் கோரிக்கை வரும்போது, கனம் அங்கத்தினர்கள் எனக்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றிரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகமாக கைத்தொழில்களுக்காக ஒதுக்கிக் கொடுத்தால், இன்னும் அதிகமாக சிறு கைத்தொழில்களைக் கூட்டுறவு முறையில் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அது சம்பந்தமாக அடுத்த மானியக் கோரிக்கை வரும்போது சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman] [2nd April 1958]

வீடு கட்டுவதைப்பற்றி அறிக்கையொன்று தயாரித்து அதையும் சபை முன்னால் வைத்திருக்கிறேன். Housing-க்காக ஒரு தனி மான்யக்கோரிக்கை இல்லாவிட்டாலும், வீடு கட்டும் திட்டம் கூட்டுறவு இலாகாவில் சில பகுதிகள் வருவதாலும், இன்னும் பல இலாகாக்களில் சில பகுதிகள் வருவதாலும், அவைகளையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து அமைக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தவிதமாக அறிக்கை யொன்று தயார் செய்து வைத்திருக்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் திட்டத்திலே அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கிராமப் பகுதிகளுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

இன்னும் Subsidized Industrial Housing என்ற தலைப்பில் தொழி லாளர்களுக்கு வீடு கட்டவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. கைத்தறி நெச வாளர்களுக்கு இன்னும் பல திட்டங்கள் வகுத்து, வீடுகள் அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவையெல்லாம் நிதி நிலைமையை யொட்டி எவ்வளவு தூரம் செய்ய முடியுமோ அவற்றை யெல்லாம் செய்யமுடியும் என்று உறுதிபடுத்தி, இந்த மான்யக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக நண்பர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் என்ன விரும்பினார்களோ அதை நாங்கள் நடத்தியிருக்கிறோம் என்று தெரியாமல் அவர் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்துவிட்டதால் அதை அவர் வாயில் வாங்கிக்கொள்வார்கள் என்று நம்பி நான் சபை முன்னால் சமர்ப்பிக் கின்றேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த விவாதத்தில் நான் பேசுகையில் பாங்குகளில் உள்ள சில அரசியல் விஷயங்களைப்பற்றிச் சொன்னேன். பாங்கு விஷயங்களைப்பற்றியும் சொன்னேன். 'பாங்கு விஷயங்களில் பிரவேசிப்பதற்கு எங்களால் முடியாது ; பிரவேசிக்கவும் மாட்டோம்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பாங்கு விஷயங்களில் அவர்களைப் பிரவேசிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அரசியல் இந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் புதுநுழைந்த காரணமாகத்தான் இதைக் கொஞ்சம் tighten செய்யவேண்டுமென்றும், இவைகளுக்கு நடக்கும் எலெக்ஷன் நல்ல முறையில் நடத்தப்படவேண்டு மென்றும் சொன்னேனே தவிர, இவைகளில் யாரும் தலையிட வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. கூட்டுறவு பாங்குகள் autonomous தன்மை வாய்ந்தவை என்பதும், அவர்களுடைய விஷயங்களில் சர்க்கார் பிரவேசிக்க முடியாது என்பதும் எனக்குத் தெரியும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. உ. சண்முகம் அவர்கள் இப்பொழுது சபையில் இல்லை. ஆகையினால் அந்த வெட்டுப் பிரேரணையை அவர் வாயில் வாங்கிக்கொண்டார் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

The cut motion moved by Sri P. U. Shanmugam is deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,45,58,500 under Demand No. XX—Co-operation."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recom mendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,85,400 under Demand No. XII—Administration of Justice."

2nd April 1958]

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,85,400 under Demand No. XII—Administration of Justice."

I believe that the Opposition parties have agreed that hon. Member Sri M. Kalyanasundaram may move his Cut Motion. So, he may now move his Cut Motion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

"That the allotment of Rs. 1,09,85,400 under Demand No. XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER : Both the Demand and the Cut Motion are now before the House for discussion. This is a one-hour Demand. The Hon. Minister wants 15 minutes for his reply. The Business Advisory Committee has decided that one leader can speak for 10 minutes. So, till 1-5 p.m., or so, hon. Members may speak. It all depends upon the number of speakers. I do not expect that more than 4 or 5 Members can speak. Now, the hon. Member Sri Kalyanasundaram may speak for 10 minutes. The other Members will have time-limits varying between 5 and 10 minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி நிர்வாக நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையிலிருந்து பார்க்கும் போதே அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. ஹைகோர்ட்டிலிருந்து முன்சிப் கோர்ட் வரையிலும் சரி, வெல் தரவா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வெகு காலதாமதம் ஆகிறது என்பது எல்லோராலும் பொதுவாக சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கும் குறை.

ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் 12 பேர் இருந்துங்கூட இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதைத் தவிரமாகப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் முக்கிய மாக எழுந்து பேச நிற்ப்பது. அதோடு இப்பொழுது சென்னைலே ஹை கோர்ட் இருப்பதால் கன்யாகுமரி போன்ற தூரத்திலிருக்கும் ஜில்லாக் களிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, குறிப்பாக எழைக்கனாக இருக்கக்கூடிய வர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய தரவாக்களின் பெரி நியாயம் கிடைக்கவேண்டு மென்றால் சென்னையில் ஹைகோர்ட் இருப்பதால் பல கஷ்டங்கள் இருக் கின்றன. ஆகையால்தான், ஹைகோர்ட்டின் ஒரு பகுதி திருச்சி நகரம் போன்று தமிழ்நாட்டின் மத்திய பாகத்தில் இருக்கும் நகரத்தில் இருக்கு மானால், பல ஜில்லாக்களுக்கும் அது சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதினால் நான் இந்த யோசனையை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு, ஹைகோர்ட் நீதியை நிலைநாட்ட ஏற்பட்ட ஒரு உயர்ந்த புனிதமான விதம். நம்முடைய சட்டசபையானது சட்டங்களை இயற்று வதற்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு விதம். சட்டத்தை இயற்றக்கூடிய மன்றமும் நீதியை நிலைநாட்டக்கூடிய மன்றமும் ஒன்றுக்கொன்று கார்த் திருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையால்தான், சட்ட சபையில் கூட, ஹைகோர்ட் நீதிபதிகளைப்பற்றி யாராவது குறைகூறுவதாக இருந்தால், சபாநாயகரவரின் தீர்மானம் 'நீதிபதிகளைப்பற்றி குறை கூறக்கூடாது' என்பதில் வெகு கவனமாக இருக்கிறான். இங்கே பேசுவதைத் தாங்கள் கவனிப்பதிலிருந்தே நான் கொஞ்சம் அஞ்சிக்கொண்டேதான் பேசவேண்டி யிருக்கிறது. உங்களுடைய கனிகையும் காதுகளையும் உன்னிப்பாக வைத்துக்கொண்டுதான் கவனிக்கிறேன், ஹைகோர்ட்டைப்பற்றி யாராவது பேசுகிறார்களா என்று. நானும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஹை கோர்ட்டிலுடைய கௌரவத்தை யாரும் குறைக்கக்கூடாது. ஹைகோர்ட்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd April 1958]

னுடைய கௌரவம் குறைக்கப்படுமானால், நாட்டிலே நீதியை நிலைநாட்டுவது சலபம் அல்ல. ஆகவே, ஹைகோர்ட்டினுடைய கௌரவம் குறையாத அளவுக்கு அங்கே அளிக்கப்படக்கூடிய நீதிபதிகளின் தீர்ப்புகளும் உயர்வான முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நீதி ஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தினதின் நோக்கம் என்ன? எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு நிறைவேற்றக்கூடிய சட்டங்களை, அவைகளின் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கான முறையில் நீதிஸ்தலங்கள் நீதியை நிலைநாட்டவேண்டும். நீதியை நிலை நாட்டுவதிலும், சட்டங்களை அர்த்தப்படுத்துவதிலும் எவ்வளவோ இடம் இருக்கிறது. சட்டங்களை அர்த்தப்படுத்துவதன் மூலம், அந்த சட்டங்களின் நோக்கத்தைத் தோற்கடிக்கக்கூடிய முறையிலும் நீதியை நிலைநாட்ட முடியும். நிர்வாக அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி, சர்க்கார் ஆலோசனைகளையோ, அல்லது சட்டசபையின் முடிவுகளையோ புறக்கணிக்காத முறையில் நீதிஸ்தலங்களில் நீதிபதிகள் அளித்திருக்கும் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கும்போது இந்தச் சபையில் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய சட்டங்களைக்கூட அமுல் நடத்தக்கூடாது என்கிற அளவுக்குக்கூட சில தீர்ப்புகள் போகின்றன. சர்க்கார் எந்த நோக்கத்தோடு சட்டங்கள் கொண்டுவருகிறார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும், சட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்படும் காலத்திலே, சர்க்கார் நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதே துல்லியம். அப்படி நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவரும், அந்த சட்டங்களின் நோக்கம் நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் ஹைகோர்ட்டு மட்டுமல்ல, இன்னும் சாதாரண முன்சீப் கோர்ட்டு வரையில் இருக்கும் நீதி ஸ்தலங்கள், சட்டங்களை இயற்றுவதற்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் இந்தச் சபையின் முடிவுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அவர்கள் தீர்ப்புகள் எழுதவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஒரு உதாரணம் கொடுக்கவேண்டுமானால், நம்முடைய நியாய வாரச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடா தென்று பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கும் சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த இடத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது, குத்தகை சாகுபடியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பது. ஆனால், முன்சீப் கோர்ட்டிலே என்ன தீர்ப்புகள் பார்க்கிறோம்? பொய்யாக மிராசதார் 'இவன் குத்தகை சாகுபடியாளர் அல்ல; கூலி ஆள்' என்று ஸ்டேட்மென்ட் போட்டுவிட்டால் போதும், குத்தகை விவசாயி எவ்வளவு வருஷமாக சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவனுடைய உரிமை பூராவும் பறிக்கப்படுகிறது. இது அல்ல சட்டம் இயற்றியதன் நோக்கம். சட்டம் இயற்றியதன் நோக்கத்தைப் புரிந்து, சட்டங்களின் நோக்கம் முறியடிக்கப் படாத முறையில் நீதி நிலைநாட்டப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை உணர்ந்து நீதி மன்றங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் நீதி நிர்வாகத்திற்காக எவ்வளவு தொகையை நாம் செலவழித்தாலுங்கூட அதனால் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக கஷ்டங்கள்தான் அதிகமாகும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு நீதியை நிலைநிறுத்தக்கூடிய பொறுப்புகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடியவர்கள் ஜில்லா முனிசிப்களில் இருந்து ஜில்லாக் கோர்ட்டுள் வரையில் பணக்காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன். நான் சாதியைப்பற்றிக் கூறவில்லை. பணக்காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளை பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைதான். நிலப் பிரபுக்கள் வீட்டுப் பிள்ளை நிலப்பிரபுக்கள் தாம். ஆகவே அந்த அந்த வர்க்கத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே நீதி வழங்கும் இந்த இலாகாவில் பணக்காரர் வீட்டுப் பிள்ளைகள், அவர்களைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படியில்லாததினால் இன்றைக்கு ஏழை மக்களுடைய நன்மைக்காக சர்க்கார் போடுகிற பல நல்ல சட்டங்கள்கூட பயன்படாது தொந்தரவுக்குள்ளாகப்படுகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்னொரு விஷயம். பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர்களை நியமிப்பது. சர்க்காருக்கு அவர்களுடைய

[2nd April 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

உதவி தேவைதான். ஆனால் கூடுமானவரையில் அந்த அந்த ஜில்லாவில் 12-30 அந்த அந்த ஜில்லா வக்கில்கள் நியமிக்கப்படுவது சிறந்தது. இப்பொழுது P.M. ராமநாதபுரம் ஜில்லா வழக்கு திருச்சி ஜில்லாவில் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அமைதியை முன்னிட்டு புதுக்கோட்டையில் நடத்துவது நியாயமா இல்லையா என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். அதற்கு பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் எங்கேயிருந்து நியமிக்கவேண்டும்? திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர் முன்பு இருந்தார். அவர் எதற்காக ராஜ்நாமாச் செய்தார் என்பது நமக்குத் தெரியாது. (இந்தச் சமயத்தில் உதவி சபாநாயகர் வந்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.) ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவரையோ, மதுரை திருச்சி ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்தவரையோ அவர் ராஜ்நாமாச் செய்தபிறகு நியமிக்க அந்தப் பிராந்தியங்களில் வக்கில்களே கிடையாதா? சர்க்காருக்கு உதவிசெய்ய எந்த வக்கிலுமே முன் வரவில்லையா? செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இருந்து ஒரு வக்கிலைக் கொண்டுவராய் அந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் தேசிய இயக்கத்தில் சேர்த்திருந்தவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அவர்களுக்கு அந்த அந்த பிராந்தியங்களில் உள்ள வழக்குகளை நடத்த அந்த அந்தப் பிராந்தியங்களில் இருந்தே ப்ராசிக்யூட்டர்கள் கிடைத்தார்கள். ஆனால் இந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு அந்த மூன்று ஜில்லாக்களில் இருந்தும் யாரும் முன்வரவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? சர்க்காருக்கு அங்கே செல்லாக்கு இல்லை என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் நினைத்துக்கொள்வது? அப்படியானால் அந்த வழக்கின் தன்மை எப்படி இருக்கும்? இதைப்பற்றி சர்க்கார் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு முனிசிபல் கோர்ட்டுகளிலும், ஜில்லாக் கோர்ட்டுகளிலும் கட்சிக் காரர்கள் போய்த் தங்குவதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. மரத்தின் நிழலில் தங்கலாம், அது உயர்ந்தது என்பதாக அதன் மேன்மையைப்பற்றி ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுமாதிரியான வசதி பல கோர்ட்டுகளில் மருந்துக்குக் கூட கிடையாது. வெய்யில், காற்று, மழை இவற்றில் இன்றையதினம் கட்சிக்காரர்கள் திண்டாடவேண்டியிருக்கிறது. தூறு சூபாய்க்கு 7½ ரூபாய் ஸ்டாம்பு பி கட்டுகிறார்கள். அதைத்தவிர பல கோர்ட்டு பி கட்டுகிறார்கள். இவ்வளவு தொகை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும். அவர்களுக்கு எவ்விதமான வசதியும் கொடுக்கப்படாது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். சில கோர்ட்டுகளில் மின்சார வசதி கிடையாது. பங்கா வசதி கிடையாது. ஆகவே கோர்ட்டுகளுடைய கட்டிட அமைப்பை புதிதாகக் கட்டக்கூடிய கட்டிடங்களிலாவது கட்சிக்காரர்களுக்கு தக்க வசதி முதலிய செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. SAMPATH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களை உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீதி நிர்வாகமானது மிக மிக முக்கியமானது. ஆனால் எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் நீதி நிர்வாகம் உயர்வாக நடத்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நமது ராஜ்ய நிர்வாகங்களில் மிகவும் நல்ல முறையில் ஒரு இலாகா நடக்கிறது என்றால் அது நீதி நிர்வாகம் ஒன்றுதான். தேற்று நடந்த விவாதத்தில்கூட இதைப்பற்றி நீதி அமைச்சர் அவர்கள் பெருமை யுடன் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை. நாம் சட்டமன்றத்தில் நல்ல சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். அந்தச் சட்டங்களின் உட்கருத்தை உணர்ந்து ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறினதுபோல சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டிய பொறுப்பு நீதிஸ்தலத்திற்கு இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இன்றைய தினம் நேர்மை தவறாமல் நியாயம் தவறாமல் நீதி நீதிபதிகளால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பெருமைப்படுகிறேன்.

[Sri T. Sampath]

[2nd April 1958]

அடுத்தப்படியாக கட்சிக்காரர்களிடமிருந்து வியாஜ்யங்களுக்கு வசூல் செய்யப்படும் கட்டணங்களைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது கோர்ட் பீஸ் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அதைக்கூட ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே *advalorem fees* ஆனது நூற்றுக்கு 11½ ரூபாய் ஆக இருந்ததை இப்போது 7½-க்கு குறைத்திருப்பது உண்மை. ஆனாலும் கோர்ட் பீஸ் சட்டத்தின் கீழ் பலதரப்பட்ட வியாஜ்யங்களுக்கு கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தனட வியாஜ்யம், சொத்து வியாஜ்யம் பாக வியாஜ்யம், டிரங்கு வியாஜ்யம் இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனிக் கட்டணம் உயர்ந்து யிருக்கிறது. நீதி வழங்குவதற்கு இந்த இலாகாவில் இருந்து வருமானத்தை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. எதிர்பார்ப்பதும் சரியல்ல.

The Government should not expect anything in return for rendering justice. என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏழை மக்களுக்கும் நீதிஸ்தலங்களில் வழக்குத் தொடருவதற்கு எவ்வளவு வசதியென்று கொடுக்கப்படுமோ அவ்வளவு வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அடுத்தாற்போல் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் நீதி ஸ்தலங்களில் வழக்குகள் சீக்கிரமாகப் பைசல் செய்யப்படவில்லை வழக்குகளில் முடிவு செய்வதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக இது ஒரு புகாராக இருந்து வருகிறது. Justice delayed is justice denied என்று சொல்வது வழக்கம். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு க்ரிமினல் வழக்குகள் வெகு விசைவில் பைசல் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கு ஏற்றப்போல் மத்திய சட்டம் திருத்தப்பட்டு பூர்வாங்க விசாரணையைக் குறைத்து, சீக்கிரத்திலேயே செஷன்ஸ் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வெகுவிசைவில் பைசல் செய்து வருகிறார்கள். சிலில் வியாஜ்யங்களுக்கு மாத்திரம்தான் காலதாமதம் ஆகிறது. அதற்கு காரணம் சிலில் வியாஜ்யங்களில் தஸ்தாவேஜிகள், ஆதாரங்கள் முதலியன எல்லாம் சேகரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவைகள் இல்லாமல் நடத்த முடியாது. ஆகவே காலதாமதம் ஆகிறது. அப்படியிருந்தும் 1955-56-ம் வருஷ நீதி நிர்வாக ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி வழக்குகளின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

There was a fall in the number of cases instituted in the year 1955-56. இதோடு மட்டுமல்ல.

The number of suits instituted in the District Munsif's Court decreased என்று இன்னொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஜில்லாக்களில் இன்னும் அதிகமான வழக்குகள் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்று குறை சொல்லப்படுகிறது.

12 40 p.m. ஜில்லா ஜட்ஜுகளும் ஸப்-ஜட்ஜுகளும், ஜில்லா முன்சிப்களும் அதிகமாக வழக்குகளை பைசல் செய்யவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாதமும் ஜில்லா ஜட்ஜுகள் அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சப் ஜட்ஜுகளும், ஜில்லா முன்சிப்களும் வக்கீல்களையும் கட்சிக்காரர்களையும் அவசரப்படுத்துகிறார்கள். அப்படி அவசரப்படுத்தினால் நீதி தவறக்கூடும். ஆகவே எந்த எந்த ஜில்லாக்களில் வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கிறதோ அங்கு இந்த விதிகளை அனுஷ்டித்தால் அதை ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியும். ஆனால் வழக்குகள் அதிகம் இல்லாத ஜில்லாக்களில், இந்த விதியை அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. உதாரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் வழக்குகள் குறைந்திருக்கிறது. அங்கு இந்த விதியை அனுஷ்டித்தால் பல கோர்ட்டுகள் மூடும்படி நேரிடும். ஆகவே, எங்கு கேஸ்கள் அதிகமாக தேங்கிக் யிருக்கின்றதோ அங்கு இந்த விதியை அனுஷ்டிக்க வேண்டாமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் “கவாலிட்டிடிவ் டிஸ்போஸல்” (Qualitative disposals) என்றிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அப்படியில்லை. இப்பொழுது Quantitative disposals யிருக்கிறது. அடுத்தப்படியாக, இந்த முன்சிப்களுக்கும், சப் ஜட்ஜுகளுக்கும் உண்டான ஸ்டாஃப்டிங்ஷிப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வீட்டு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் வரும் மனுக்களை பைசல் செய்யும் அதிகாரம் ஜில்லா முன்சிப்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ரெவன்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்களால் அது விஜாரணை செய்யப்பட்டு வந்தது. அதையெல்லாம் பெரிசு வரும் யானார் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரிச் சட்டம் இவைகளின் பெரிசு வரும் வழக்குகளை தீர்க்க ரென்ட் கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை, தாசில்தார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரென்ட் கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை, ரெவன்யூ விசாரணை செய்கிறார்கள். ரெவன்யூ கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை ரெவன்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்கள் விசாரணை செய்கிறார்கள். இப்பொழுது அதிகமாக வக்கீல்கள் இந்தக் கோர்ட்டுகளில்தான் ஆஜராகிறார்கள். இந்த சட்டத்தின் கீழ் பல சட்ட பிரச்சினைகள், பல சட்ட ரூபங்கள் விவாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் அதே ரிட் பெட்டிஷன்களுக்கூட உயர்நீதிமன்றத்திற்கு போகிறது. அதனால் அதே ரிட் பெட்டிஷன்களுக்கூட அனுபவம்பெற்ற முன்சிப்களிடம் ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை சட்ட அனுபவம்பெற்ற முன்சிப்களிடம் ஒப்படைத்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் ஓரளவிற்கு முன்சிப்களிடம் ஷன்கள்கூட குறையும். ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை முன்சிப்களிடம் கொடுத்துவிடலாம். ஜில்லா முன்சிபின் தீர்ப்பின்மேல் வருகிற கேஸ் களை ஜில்லா ஜட்ஜுக்கு விட்டுவிடலாம். அதோடு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் வரும் அப்பீல் கேஸ்களைப்பற்றி விசாரிக்க சப் ஜட்ஜுகளுக்கே அதிகாரம் கொடுத்து விடலாம். அடுத்தப்படியாக, ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள்கூற விரும்புகிறேன். தற்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இரண்டு வித மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் இருக்கிறார்கள். நீதி நிர்வாகப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகு, நீதி ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதி நிர்வாகப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகு, நீதி ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றும், நிர்வாக ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றும் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட், “பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் அபன்ஸ்” யை பைசல் செய்கிறார்கள். அதோடு பஸ்ட் க்ளாஸ் செஷன்ஸ் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்களின் தீர்ப்பின்மேல் வரும் கேஸ்களையும் பைசல் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நிர்வாகப் பொறுப்பை ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டிற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது கலைக் பிரின் அதிகாரங்கள் என்ன? எக்ஸிக்யூட்டிவ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று சொல்கிறார்கள். க்ரிமினல் பிரொவீசர் கோட் 144, 145, 110 பிரிவினை கீழ் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரிடமிருந்து நம் செஷன்ஸ் ஜட்ஜுக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில், ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்களுக்கு இந்த அப்பீல் வழக்குகளை மாத்திரம் விசாரிக்க அவரிடமிருந்து செஷன்ஸ் ஜட்ஜு என்று சொல்கிறோம். எனது அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்த ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் தேவையில்லை. பூர்ண அப்பீல் அதிகாரத்தை அவரிடமிருந்து சப் ஜட்ஜுகளுக்கே கொடுத்துவிடலாம். அவர்கள், இந்த கொலைக் குற்றம் நீங்கலாக பாக்கி எல்லா செஷன்ஸ் கேஸ்களையும் இப்பொழுது விசாரணை செய்து வருகிறார்கள். அதிகமாக பேலை தேங்கிக் கிடக்கும் இடங்களில் மட்டும் அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜு போட்டுவிடலாம்.

2nd April 1958]

[Sri T. Sampath]

கும் உண்டான ஸ்டாஃப்டிங்ஷிப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வீட்டு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் வரும் மனுக்களை பைசல் செய்யும் அதிகாரம் ஜில்லா முன்சிப்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ரெவன்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்களால் அது விஜாரணை செய்யப்பட்டு வந்தது. அதையெல்லாம் பெரிசு வரும் யானார் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரிச் சட்டம் இவைகளின் பெரிசு வரும் வழக்குகளை தீர்க்க ரென்ட் கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை, தாசில்தார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரென்ட் கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை, ரெவன்யூ விசாரணை செய்கிறார்கள். ரெவன்யூ கோர்ட்டில் வரும் கேஸ்களை ரெவன்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்கள் விசாரணை செய்கிறார்கள். இப்பொழுது அதிகமாக வக்கீல்கள் இந்தக் கோர்ட்டுகளில்தான் ஆஜராகிறார்கள். இந்த சட்டத்தின் கீழ் பல சட்ட பிரச்சினைகள், பல சட்ட ரூபங்கள் விவாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் அதே ரிட் பெட்டிஷன்களுக்கூட உயர்நீதிமன்றத்திற்கு போகிறது. அதனால் அதே ரிட் பெட்டிஷன்களுக்கூட அனுபவம்பெற்ற முன்சிப்களிடம் ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை சட்ட அனுபவம்பெற்ற முன்சிப்களிடம் ஒப்படைத்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் ஓரளவிற்கு முன்சிப்களிடம் ஷன்கள்கூட குறையும். ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை முன்சிப்களிடம் கொடுத்துவிடலாம். ஜில்லா முன்சிபின் தீர்ப்பின்மேல் வருகிற கேஸ் களை ஜில்லா ஜட்ஜுக்கு விட்டுவிடலாம். அதோடு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் வரும் அப்பீல் கேஸ்களைப்பற்றி விசாரிக்க சப் ஜட்ஜுகளுக்கே அதிகாரம் கொடுத்து விடலாம். அடுத்தப்படியாக, ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள்கூற விரும்புகிறேன். தற்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இரண்டு வித மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் இருக்கிறார்கள். நீதி நிர்வாகப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகு, நீதி ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதி நிர்வாகப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகு, நீதி ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றும், நிர்வாக ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றும் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட், “பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் அபன்ஸ்” யை பைசல் செய்கிறார்கள். அதோடு பஸ்ட் க்ளாஸ் செஷன்ஸ் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்களின் தீர்ப்பின்மேல் வரும் கேஸ்களையும் பைசல் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நிர்வாகப் பொறுப்பை ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டிற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது கலைக் பிரின் அதிகாரங்கள் என்ன? எக்ஸிக்யூட்டிவ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று சொல்கிறார்கள். க்ரிமினல் பிரொவீசர் கோட் 144, 145, 110 பிரிவினை கீழ் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரிடமிருந்து நம் செஷன்ஸ் ஜட்ஜுக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில், ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்களுக்கு இந்த அப்பீல் வழக்குகளை மாத்திரம் விசாரிக்க அவரிடமிருந்து செஷன்ஸ் ஜட்ஜு என்று சொல்கிறோம். எனது அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்த ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் தேவையில்லை. பூர்ண அப்பீல் அதிகாரத்தை அவரிடமிருந்து சப் ஜட்ஜுகளுக்கே கொடுத்துவிடலாம். அவர்கள், இந்த கொலைக் குற்றம் நீங்கலாக பாக்கி எல்லா செஷன்ஸ் கேஸ்களையும் இப்பொழுது விசாரணை செய்து வருகிறார்கள். அதிகமாக பேலை தேங்கிக் கிடக்கும் இடங்களில் மட்டும் அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜு போட்டுவிடலாம்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. I cannot allow the hon. Member to continue his speech. He may resume his seat. Sri Jagannathan may now speak.

SRI M. JAGANNATHAN: தலைவர் அவர்களே, நீதி பரிபாலன மான்யத்தின் பெரிசு கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். நீதி பரிபாலனமானது நம் ராஜ்யத்தில் மற்ற ராஜ்யங்களைவிட மிகவும் சிறந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையுடன் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் என்னைப்போனதுத வரையில் அதற்குப் பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் என்னைப்போனதுத வரையில் அதற்குப் பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். உடையவனாக இருக்கின்றேன் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தில் ஒன்று சொல்வார்கள், “The rich govern the law and the law grinds the poor” என்று.

[Sri M. Jagannathan]

[2nd April 1958]

அதாவது, பணக்காரர்கள் சட்டத்தை ஆளுகின்றார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் எழைக்கிற நசுக்குகிறது என்று சொல்வார்கள். அந்தநிலை நம் மாகாணத்தில் நடைபெறுகிற நீதி பரிபாலனத்தில் மிகவும் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். எழை மக்கள், அவர்கள் எதிர் பார்க்கும் அளவு நீதி ஸ்தலங்களில் அவர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதற்குள்ள சூழ்நிலை சரியாகவில்லை என்பதையும் நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம், “கான்ட் ஆப் லீட்டிசேஷன்” என்று சொல்வார்களே, அதாவது வழக்காட செலவிடப்படும் பணம் மிகவும் உயர்ந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம், கோர்ட் பீஸ்கள் எல்லாம் இப்பொழுது அதிகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனால் எழை மக்கள் நீதி ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று வழக்குத் தொடர, சிலில் நாய்பிலாகயிருந்தாலும் சரி, அல்லது கிரிமினல் நாய்பிலாகயிருந்தாலும் சரி, அதிகக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டியிருப்பதால் எழை மக்களுக்கு அதிகமாக நீதி ஸ்தலங்களுக்குச் செல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, எழை மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் இன்னல்கள், அநீதிகள் இவைகளை யெல்லாம் நீதி மன்றங்கள் மூலம் தடைக்கப்படுவதற்கு சத்தர்ப்பம் இல்லை. அது மாதிரிமல்ல. நீதி மன்றங்கள் குறிப்பாக ரீமங்கனில் எப்படி நடைபெறுகிறது என்றால், அது அங்குள்ள மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முறையில் செயலாற்றவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்குப் பொறுத்த மட்டில், “கிரிமினல் ரூல்ஸ் ஆப் ப்ராக்டிஸ்” என்று சொல்லப்படுகிற விதிகள் பிரகாரம் இயங்குகிறார்களா என்று பார்த்தால், அந்த விதிகளை அவர்கள் சரியாக கையாள்வதில்லை. உதாரணமாக, கிரிமினல் ரூல்ஸ் ஆப் ப்ராக்டிஸ்படி ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் காலே 11-மணிக்கு கோர்ட்டுக்கு வர வேண்டும். ஐந்து மணி வரை அங்கிருந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் எத்தனையோ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கோர்ட்டிற்கு வரலாம். அவர்கள் 11-மணிக்கு கோர்ட்டிற்கு வரவேண்டுமென்று கிரிமினல் ரூல்ஸ் ஆப் ப்ராக்டிஸில் விதியிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அவர்களது இஷ்டம்போல் கோர்ட்டிற்கு வருகிறார்கள். அதே போல் இஷ்டம் போல் லீட்டிசுக்குப் போகிறார்கள். ஆக, சரியான முறையில் கோர்ட்டுகளில் வேலை நடப்பதில்லை. கோர்ட்டுக்கு வரும் பொதுமக்களுடைய சிரமங்களையும் கஷ்டங்களையும் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கவனிப்பது இல்லை. ஒரு நபர் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் ஒரு கம்பீனண்ட் தாக்கல் செய்வதாக இருந்தால் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அதை வாங்கி உடனடியாக உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இந்த கம்பீனண்டுகளை வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். இதை தாக்கல் செய்திருக்கிற பொதுமக்கள் அங்கு காலையில் வந்து மாலை வரை காத்து நிற்க வேண்டும். கடைசியில் ஐந்து மணிக்கோ அல்லது ஆறு மணிக்கோதான் “the end of the day, i.e., after 5 o'clock or 6 o'clock” இவைகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். கம்பீனண்டுகளை கொண்டு வந்திருக்கிற எழை மக்கள் காலே முதல் மாலை ஆறு மணி வரையில் பட்டினியோடு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலேயே இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் பொதுமக்கள் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த குற்றம் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டைத்தான் சாரும். அந்த முறையில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் தன்னுடைய கடமையை சரியாக செய்வது கிடையாது. எந்த இடத்தில் நீதி வழங்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறதோ எந்த இடத்தில் விதிகள் சரியாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதோ அந்த இடத்திலேயே சரியாக அவைகள் அனுசரிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இந்த மாதிரி இடங்களில் இவ்வளவு ஊழல்கள், இவ்வளவு தகராறுகள் நடைபெறுகிறது என்றால் இவைகள் சர்க்காருக்கு பெருமை அளிக்கக்கூடிய விஷயமல்ல என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மாதிரிமல்ல. கிரிமினல் கோர்ட்டுக்கு வந்து வழக்காட விரும்பும் மக்கள் பெரும்பாலும் எழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு அடிதடி கேஸில் ஒரு நபர் அடிபட்டதால் கோர்ட்டில் வந்து கேஸ் போட வேண்டுமென்றால் அதற்காக ஒரு Wound Certificate வாங்கி கம்பீனண்ட் கொடுக்கும்பொழுது அதோடு சேர்த்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இவ்விதம்

2nd April 1958]

[Sri M. Jagannathan]

கொடுக்க வேண்டுமென்று கிரிமினல் ரூல்ஸ் ஆப் ப்ராக்டிஸில் சொல்லுகிற கிரிமினல் மிரஸ்டிரீயர் கோர்ட்டில் சொல்லப்படவில்லை. பல சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் இவ்விதம் Wound Certificate இல்லையென்றால் அந்த கம்பீனண்டை வாங்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் ஸ்டாபிக்குடே இல்லாமல் கொடுத்தால் அதை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் நிராகரித்து விடுகிறார்கள். எழை மக்கள் இதனால் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த Wound Certificate வாங்குவதற்கு தாலுகா தலைமை ஆசுபத்திரிகளில் இருக்கின்ற டாக்டர்களுக்கு கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கட்டணத்தை வாங்கி கொண்டு ஸ்டாபிக்குடே கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சர்க்கார், ஏற்கனவே 16 ரூபாய் என்று இந்த கட்டணம் இருந்தது என்று நினைக்கிறேன், அதை இப்போது 25 ரூபாயாக உயர்த்திவிட்டார்கள். அடிபட்ட எழை விவசாயி புலவர் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் கம்பீனண்ட் கொடுக்கும்பொழுது டாக்டரிடமிருந்து இந்த ஸ்டாபிக்குடேட்டையும் வாங்கி கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினால் அது சரியல்ல. உதை வாங்கினதுமல்லாமல் மேலும் 25 ரூபாய் பீஸ் கொடுத்து ஸ்டாபிக்குடே வாங்கி கம்பீனண்ட் கொடுத்தால்தான் கம்பீனண்ட் வாங்கி கொள்ளப்படுகிறது. இந்த விதமான ஒரு அநியாயமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் நாட்டிலுள்ள எழை மக்களுக்கு சரியாக நீதி வழங்கப்படும் என்று எவ்விதம் நம்மால் சொல்ல முடியும்? ஆகவே சர்க்கார் இம்மாதிரியான பிரச்சனைகளில் தலையிட்டு, குறிப்பாக இங்கு தெரிவித்த சில தவறுதல்களை நிவர்த்தி செய்ய முன்வருவார்களேயானால் உண்மையிலேயே சர்க்கார் எழை மக்களுக்கு அனுகூலமாக வேலை செய்து வருகிறது என்று நுகர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்ததாக, கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், நீதி மன்றங்களில் வழக்காரும் வழக்கறிஞர்களுக்கும் வழக்காட வந்திருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் சரியானபடி வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது பல நீதி மன்றங்களை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் மன்றம் கட்டப்பட்டதற்குக் கூட Public Conveniences இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் கோர்ட்டுகளில் இருக்கக்கூடிய வழக்கறிஞர்களுக்கும் அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கும் அசௌகரியம் ஏற்படுகிறது. இவைகளை பரிசீலனை செய்து நீதி மன்றங்களில் இந்த வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் சர்க்காரே தலையிட்டு வேண்டியதை செய்ய முன்வர வேண்டும், அதல்லாமல் பொது மக்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சொன்னால் அந்த பொறுப்பை பொதுமக்கள் தலையில் போடும்படியான முறையில் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நீதி மன்றங்களில் நல்ல லைபரரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில நீதி மன்றங்களில் நல்ல தூல் நிலையங்கள் இல்லாமல் அங்கு இருக்கின்ற நீதிபதிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் புதிதாக சர்க்கார் என்ன திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியாமலேயே பழைய சட்டத்தையே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அனேக கோர்ட்டுகளிலுள்ள நீதிபதிகள். ஆகவே சர்க்கார் கடைசியாக திருத்தியிருக்கும் சட்டங்களையும் எல்லா சட்ட புத்தகங்களையும் உபயோகப்பதற்கு தகுந்த முறையில் ஒவ்வொரு நீதி மன்றங்களிலும் நல்ல முறையில் தூல் நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி நல்ல முறையில் தூல் நிலையங்கள் இருந்தால்தான் அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு நல்ல முறையில் நீதிகளை வழங்க முடியும்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI M. JAGANNATHAN : ஹைக்கோர்ட்டைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஹைக்கோர்ட் கட்டிடம் மூன்று அடுக்கு அல்லது நான்கு அடுக்கு உள்ள கட்டிடமாக இருக்கிறது. அதில்

[Sri M. Jagannathan]

[2nd April 1953]

நீதிபதிகள் ஏறிப்போவதற்கு மாதிரம் எலக்ட்ரிக் லிப்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பொது ஜனங்களுக்கு (காமன் மென்) எல்லா படிக்கையும் கஷ்டப்பட்டு ஏறித்தான் மேலே போக வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கின்ற ஜனநாயக அமைப்பில் பொதுமக்களுக்கு இந்த மாதிரி சிறிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் . . .

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI M. JAGANNATHAN: I shall finish in a minute, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member will resume his seat. Only ten minutes have been allotted. He must have tried to finish it within that time. Sri Annamalai may now speak.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு ஒரு உறுப்பினர் அவர்களும், நீதி அமைச்சர் அவர்களும் கூட சொன்னார்கள், நீதி மன்றங்கள் நல்ல முறையில் இங்கு நடைபெறுகின்றன என்று. அவ்விதம் நடைபெறவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை, இந்தியாவிலுடைய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே நீதி மன்றங்களில் ஊழல்கள் மிகுந்து விட்டது என்று ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அளவில் நல்ல முறையில் நீதி மன்றங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை என்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. வெள்ளையன் காலத்தில் இருந்த சட்டங்கள் தான் இன்னும் இருக்கின்றன. நாட்டில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்ப இந்த சட்டங்கள் எல்லாம் திருத்தப்படாமல் முன்னால் இருந்தது மாதிரியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை திருத்துவதற்கு நமக்கு அதிகாரமில்லை என்று இந்த சர்க்கார் சொல்லக்கூடும், அவ்விதமென்றால் என் மத்திய சர்க்காரை இந்த சர்க்கார் இவைகளைப் பற்றி வற்புறுத்திக் கேட்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இப்போதிருக்கிற சட்டங்கள் எல்லாம் பழைய செக்ஷன்கள் 101, 109, 110 இவைகளின்மேல் கிராமங்களிலுள்ள மக்களின்மீது வழக்கை தொடுக்கிறார்கள். இம் மாதிரி தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகள் முடிவு அடைவதற்கு சுமார் மூன்று ஆண்டுகள், நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிறது. இதனால் இந்த விவசாயிகள் எல்லாம் தங்களுடைய விவசாயத்தையே கைவிடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே வெள்ளையன் காலத்திலிருந்த சட்டங்களை மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய கடமையாகும். அதற்கு அடுத்தபடியாக நகல் எடுப்பதற்காக அனேகம் குமஸ்தாக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்திற்கு நான்கு அணு ஐந்து அணு என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்களை டெம்பரரிாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு ஏதாவது அவசரமாக நகல்கள் வேண்டுமென்றால் லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் நகல்கள் கிடைக்கிறது. இந்த ஆள்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக வைக்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் சிலில் நீதி மன்றங்களுக்காக எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1956-57-ல் சுமார் 59 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது 1958-59-ல் சுமார் 58 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரிதான் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையும் 1956-57-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகையைவிட குறைவாகவே இருக்கிறது. ஏன்? ஸ்மால் வழக்குகள் குறைந்துவிட்டனவா? ஸ்மால் கோர்ட்டுகள் முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது குறைந்திருக்கின்றனவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 1954-ல் விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. அதனால் அதிக வழக்குகள் போட முடியவில்லை. அது 1958 ஜூலியோடு முடிவடைகிறது. பணக்காரர்கள் அதிக வழக்குகளைத் தொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த ஸ்மால் கோர்ட்டுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை என் குறைவாகியிருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[2nd April 1958]

[Sri S. M. Annamalai]

அடுத்தபடியாக பாப்பர் வழக்குகள் போடுகிறார்கள். கோர்ட்டில் செலுத்த வழியில்லாத ஏழைகள், விதவைகள், இவர்கள் pauper suits போடுகிறார்கள். ஸ்டாம்புக் கட்டணத்தை மட்டும் தான் இனாமாகக் கொடுத்து வழக்கு முடிந்த பிறகு வசூல் செய்கிறார்கள். யார் இந்த மாதிரி வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு வழக்கறிஞர்கள் முதற்கொண்டு நியமித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்கும், விதவைகளுக்கும் சர்க்காரே வக்கீல்களை நியமித்துக் கொடுத்து, எப்படி சர்க்கார் கோர்ட்டில் கட்டணத்தை வசூல் செய்கிறார்களோ, அதைப் போல இதற்காகும் செலவையும் வசூல் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-00
p.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the cut motion on this Demand I would like to say a few words. Many hon. Members have spoken at very great length about the delay caused in the disposal of the civil suits. There has been a hue and cry throughout the State that there has been extraordinary delay in the disposal of the civil suits, the delay ranging from 5 to 7 years and in some cases even up to ten years, with the result that people are being put to very great hardship, especially the poor people who cannot afford to spend. Justice delayed is justice denied. Even though, as I am reliably informed, the Government are issuing instructions through the High Court for the speedy disposal of cases, still my submission is that these cases are delayed considerably. They should be disposed of as early as possible and some relief given to the litigant public. Otherwise many people may not be in a position to go to courts to get their grievances redressed. This is a very important matter which requires the immediate attention of Government.

Another thing which I would like to emphasise on this occasion is that all important Acts together with the rules should be published at least once in two years if they cannot be published every year. This will enable the general public to know what all amendments have been carried out to the original Acts. This matter should be looked into.

The next point I wish to refer is, the Government of India have appointed a Law Commission for the purpose of revising the existing Acts. Many Acts have become obsolete and they do not serve the purpose for which they were enacted in those days. My submission is that the State Government also should think of constituting a Commission consisting of eminent Judges, preferably retired Judges to go into the question of revising State Laws, on the model of the Central Commission, and make recommendations to the State Government for necessary action. It is high time that the Government took some such action with a view to revising the existing laws.

Then, with regard to court-fees, this has already gone up in many directions. Litigation has become very costly. So the Government must examine this question very seriously and try to reduce the court-fees as much as possible. If this is not done I am sure we will be denying justice to the litigant public especially the

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [2nd April 1958]

poor people who cannot afford to go to courts and wait indefinitely. Side by side the lawyer's fees have gone up. This the Government must know. Though it may not be possible for the Government to reduce the lawyer's fees, still so far as the court-fees are concerned, they must see that they are reduced as much as possible.

Regarding the scales of pay of the Sub-Magistrates and the District Munsiffs, I wish to submit there is great disparity. The Sub-Magistrates are started on Rs. 200 in the scale of Rs. 200—10—300 while the District Munsiffs are started on Rs. 300 in the scale of Rs. 300—50—500—50/2—700. I do not see the reason why there should be such a disparity in the scales of pay of these officers. Even supposing the District Munsiffs are selected from Sub-Magistrates it will take 7 or 8 years and at times even ten to fifteen years for them to become District Munsiffs. That being so there will be great discontentment among the Sub-Magistrates. My submission is that there should be no disparity in scales of pay of these officers. If there is disparity we cannot maintain efficiency on the material side. This also should be looked into by the Government.

With regard to the selection of Public Prosecutors and Government Pleaders, politics should not play any part. Only experience and training should count. People doing very good work in the district should be selected and if that is done I am sure the Government also will stand to gain in many respects. I have received some complaints from some districts that the selections have not been very good and many young people who have not got the necessary experience in the line have been selected. This will result in Government losing their good cases even. Government must see to it that only very experienced and efficient people who have been shining well in the district are chosen for these posts.

Sir, one of the hon. Members, I think it is the hon. Member Sri Kalyanasundaram referred to the selection of a Public Prosecutor from Chingleput district for defending certain cases in Ramana-thapuram which are conducted in the Tiruchirappalli district. It is not known why the Government should choose a gentleman from my district. That shows that Government are not in a position to pitch upon good people who could ably conduct the prosecutions in those areas. That itself shows that they are not having good men in this line and that selections are not made properly.

1-10
P.m.

Sir, I have come in contact with certain advocates who have stated that there is no necessity for a District Munsiff Court in a particular area. We find in many districts, in certain areas there are no courts. Recently one of the hon. Members of this House told me that the people of Aruppukkottai have been agitating for a District Munsiff Court for a very long time but their request has not been conceded to by the Government. As it is, they have to go a long way to Manamadurai and that means that so much hardship is caused to them. So, the Government must take stock of the whole position and go into the whole question districtwar. Wherever

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

possible, as a measure of retrenchment, they should abolish some of these District Munsiff Courts and wherever they are needed, they should establish them. That is also a very important thing.

I have not got much to say except to emphasize the fact that the Government must see that delays are avoided as much as possible and all pending cases are disposed of as early as possible.

With regard to the provision for amenities, many hon. Members have referred to it and I hope the Hon. Minister will look into that matter and provide all the amenities that are necessary to the litigant public.

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER.

DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the Hon. Speaker has fixed 10 a.m. on 3rd April 1958 as the last hour and date for the receipt of amendments to the Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 1 of 1958) and the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) and 10 a.m. on 5th April 1958 for the receipt of amendments to the Madras Catering Establishments Bill, 1957.

Now the Hon. Minister will reply to the debate.

III.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59—cont.

(2) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி 1-13
சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட சில P.m.
அங்கத்தினர்கள் நீதி பரிபாலனத்தைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படுவதற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஊழல்கள் கூட நிறைந்து இருப்பதாகவும் ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். ஆனால் நான் தற்புகழ்ச்சிக்காக சொல்ல வில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள நீதி பரிபாலனத்தைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படுவதற்கு இடம் உண்டு. அது மட்டும் அல்ல. அது சிறந்த வகையிலேயே நடந்து வருகிறது. அன்றொரு நாள் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் இந்த ஒரு இலாகாவிலேதான் ஊழல் என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த இலாகா சிறந்த வகையிலும், திறமையாகவும் நடந்து கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘சென்ட்ரல்’ கூட மற்ற எல்லா ராஜ்யத்தில் நடைபெறுகின்ற நீதி பரிபாலனத்தை அவர்கள் விமர்சனம் செய்யும்போது, ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, நம்முடைய சென்னை ஹைகோர்ட்டில், தாமதம் இன்றி, துரிதமாகவே வழக்குகள் முடிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனாலும், இன்னும் எவ்வளவு தூரம் தாமதங்களை குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைப்பதற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் சென்னை ஹைகோர்ட் அவ்வப்போது கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. தாமதத்தைக் குறைப்பதற்காகவும், செலவைக் குறைப்பதற்காகவும், அவர்கள் மேலே இருக்கும் கோர்ட்டுகளின் ‘ஜூரிஸ்டிக்ஷனை’ குறைக்கப்பட்டு வருகிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட், சப்-கோர்ட் இவைகளின் ‘அப்பேலேட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனையும்’ ‘ஸ்டால்காஸ் ஜூரிஸ்டிக்ஷனையும்’ அதிகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. Madras Civil and Village Courts (Amendment) Act, 1951 படி ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டுகளில் ‘ஜூரிஸ்டிக்ஷன்’ 3,000 ரூபாய் என்று இருப்பதை 5,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. ‘ஸ்டால்காஸ் சைடில்’ 300 ரூபாய் என்று இருப்பதை 500 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஜில்லா கோர்ட்டுகளிலும் சப்-கோர்ட்டுகளிலும் ‘ஸ்டால்காஸ் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை’ 1,000 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மேல் கோர்ட்டுகளுக்கு போகாமல் இருக்கலாம். செலவும் குறையும்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd April 1958]

கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளில் 50 ரூபாய்க்கு மேற்படாத கேஸ்களை விசாரிக்கலாம் என்று இருந்தது. ஆனால் இரு கட்சிக்காரரும் ஒப்புக் கொண்டால் 200 ரூபாய் வரை உள்ள கேஸ்களை விசாரிக்கலாம் என்று திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்காரால் 'நோடிபிகேஷன்' செய்யப்பட்ட கிராம கோர்ட்டுகள் 100 ரூபாய் வரை உள்ள கேஸ்களை விசாரிக்கலாம் என்று இப்போது விதி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அதே மாதிரி தாமதத்தை தவிர்ப்பதற்கு அவ்வப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டுதான் வருகிறது. சிலில் வழக்குகளில் தாமதம் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. குறிப்பிட்ட சில வழக்குகளில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. 'ஸ்டே ஆர்டர்' வாங்கி யிருக்கலாம். அதனால் கொஞ்சம் நாள் ஆகலாம். தொடர்ந்து வாய்தாக்கள் வாங்கிக் கொண்டு வரலாம். இப்படி சில முறைகள் கையாளப்படுவதால் அதிக தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதையும் கூட தவிர்க்க வேண்டும் என்று அவ்வப்போது கோர்ட்டுகள் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

சென்னை ஹை கோர்ட் துரத்தில் இருக்கிறது. ஆகையால் திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு 'பெஞ்ச்' ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று வெட்டுப் பிரேரேனையை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றிக்கூட ஹை கோர்ட்டார் யோசனை செய்தார்கள். "திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு 'பெஞ்ச்' ஏற்படுத்துவது அவசியமும் இல்லை, சௌகரியமாகவும் இருக்காது" என்று அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு அங்கு ஒரு 'பெஞ்ச்' வைத்தால் அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ளவர்கள் வரவேற்பார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக இங்கு பழக்கப்பட்ட வக்கீல்கள் இருப்பதனால், சென்னையிலிருந்துதான் வழக்கறிஞர்களை வரவழைக்க வேண்டியிருக்கும். அப்படி இவர்களை சென்னையிலிருந்து வரவழைத்தால் செலவு இன்னும் அதிகமாகத்தான் ஆகும்.

வழக்கு நடந்து கொண்டே இருக்கும். அப்போது ஒரு 'ரிட்' ஐப் போடுவார்கள். அதற்கு ஹை கோர்ட்டுக்கு வர வேண்டியதாய் இருக்கும். அவர்களை 'ரிட்'-ஐ விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியாது. இந்த காரணங்களுக்காகத்தான் ஹைக்கோர்ட்டார் 'அங்கு மாற்றுவது சௌகரியம் இல்லை, அவசியம் இல்லை' என்று சொல்கிறார்கள்.

நாம் சட்டங்களை எந்த நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றுகிறோமோ அதற்கு ஏற்றவாறு தீர்ப்புகள் ஏற்படுவதில்லை என்று வெட்டுப் பிரேரேனையை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு நிகழ்வது உண்மைதான். அதற்காக நாம் தீர்ப்பு சொல்கிறவர்களை குறை சொல்வது சரியல்ல, பொருத்தவும் பொருந்தாது. நாம் ஒரு சட்டத்தை எந்த நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றுகிறோமோ அதற்கு மாறாக தீர்ப்புகள் இருக்குமானால், அதைப்பற்றி அவர்கள் விமர்சனம் செய்கிறார்கள் என்றால், நாம் மீண்டும் அந்த சட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவந்து அதை தகுந்த முறையில் மாற்ற வேண்டியதுதான் நாம் செய்யக்கூடிய பரிசாரம்.

ஒரு சட்டம் சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக நிறைவேற்றப்பட்டால் அது எந்த லட்சியத்தோடு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக மனதிலே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஏற்றவாறு கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஹை கோர்ட்டாரும் அவ்வப்போது அவர்கள் கீழே உள்ள கோர்ட்டுகளின் கவனத்திற்கு இதை கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீதிபதிகளை, மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறது. ஹை கோர்ட்டார் கலந்து கொள்கிறார்கள். இன்னும் மற்ற விதிகள் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு நடத்தப்படும் போது குறை சொல்வதற்கில்லை. ஒரு வர்க்கத்தினர் கூடாது என்றும் நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. எந்த வர்க்கத்தினர் சேர்ந்து எடுக்கப்

[2nd April 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பட்டாலும் நீதி வழங்குவது மனப்பான்மையை பொறுத்தது. ஆனால் பொதுவாக விதி விலக்கு இருக்கலாம் சிறந்த வகையில் நம் நீதிபதிகள் நீதி செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுடைய சம்பள விதிதங்களுக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் சம்பள விதிதங்களுக்கும் தாரதம்மியம் இருப்பதாக எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதை நாம் தவிர்ப்பதற்கில்லை. அவர்களுடைய வேலைகளில் வித்தியாசமிருக்கிறது. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்காக முதலிலே தேர்ந்தெடுக்கும்போது அவர்கள் ஜில்லா முன்சீப் வேலைக்கு தகுதியா என்று சொல்வதற்கில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தெரியும் இந்த இருவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

பப்ளிக் பிராசிகூடர்கள் நேமிக்கப்படுவதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். பப்ளிக் பிராசிகூடர் நேமிப்பதில் நியாயமிருக்கிறது என்று உறுதியாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில்தான் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அரசியல் விவகாரங்களோ வேறு பட்சபாதங்களோ இருப்பது கூடாது. எப்படி ஒரு கட்சிக்காரர் ஜாதி, அரசியல் இவற்றைப் பார்க்காமல் சிறந்த வழக்கறிஞ்சரை எடுக்குவாரோ அதே வகையில்தான் சர்க்காரும் தங்கள் வழக்குகளை நடத்த பப்ளிக் பிராசிகூடர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக கடைபிடிக்கிறேன். ஜில்லா பப்ளிக் பிராசிகூடர், கவர்மண்டு பிஸிடர் இவர்கள் நேமனத்தில் ஜில்லா ஜட்ஜை கேட்கிறோம். கலெக்டரை பேனல் தயாரித்து அனுப்ப சொல்லுகிறோம். அதன்மேல் நியமனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் நியமிக்கப்படுவதைப்பற்றி வெட்டுப் பிரேரேனையை பிரேரேபித்த அங்கத்தினர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இது ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர்தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்பெஷல் பிராசிகூடர்கள் சென்னையில் எத்தனையோ. ஒரு தனி செஷன்ஸ் கோர்ட்டு கூட இருக்கிறது. இது விசேஷ ஏற்பாடு அவ்வாறு ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் அமைக்க குற்ற சட்டங்களிலே ஈடுபட்டவர்கள், இதற்கு முன்பு அரசாங்கத்தின் சில கேசுகளை சிறப்பாக நடத்தியவர்கள், நடத்தக் கூடியவர்கள் இவர்களை கொண்ட ஒரு ஜூரிதா தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலும் வெளியிலேயும் நடத்தப்படும் கேசுகளுக்கு இம்மாதிரி வழக்கறிஞர்கள் சிலர் விசேஷ பிராசிகூடர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் நடக்கும் இந்த குறிப்பிட்ட கேசில் ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் நியமிக்க வேண்டி இருந்தது. முதலிலே இம்மாதிரி ஸ்பெஷல் பிராசிகூடராக வேலை பார்க்க கூடியவர்கள் பார்த்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள். முதலிலே ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் தன்னுடைய விட்டுத் தொல்லை காரணம் என்று சொல்லி அவர் அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பிறகு திருச்சியில் குற்ற சட்டங்களை கையாளும் ஒரு வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர்கள் தன்னுடைய உடல் நிலை சரியில்லை என்று அதை விட்டு விட்டார்கள். அதன் பிறகு அரசாங்கம் மற்றொருவரை நியமித்தார்கள். இதில் அந்த ஜில்லா, இந்த ஜில்லா அந்த ஜில்லாக்காரரிடம் நம்பிக்கை இந்த ஜில்லாக்காரரிடம் நம்பிக்கை இல்லையா என்ற பிரச்சனைகளுக்கு இடமில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் வேண்டுமானால் அப்படி விமர்சனம் செய்து கொள்ளலாம். கேஸ் நடக்கிறது. அது நன்றாக நடக்கவேண்டும் என்று அந்த மாதிரி பார்த்துதான் ஸ்பெஷல் பப்ளிக் பிராசிகூடர் நியமனம் செய்கிறார்களே தவிர வேறென்றும் இல்லை.

சிலில் வழக்குகள் சிலவிலே இப்பொழுது குறைவாக இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அங்கு செலவு குறைந்ததற்கு காரணம் முன்பு இருந்த ஐ.லி.எஸ். நீதிபதிகளும் இன்னும் அதிக சம்பளம் வாங்கும் நீதிபதிகளும் ரிட்டயர் ஆகிவிட்டார்கள். ஆகவே இப்பொழுது இருப்பவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் என்பதுதான் இந்த செலவுக் குறைவுக்கு காரணம் வேறென்றும் இல்லை. வழக்கு போடுவதில் சிலவை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலும் ஹரிஜன மக்களுக்கு கேஸ்களுக்கு பண் வசதி செய்யவேண்டுமானால் கலெக்டர்கள் ஆங்காங்கு ஏற்பாடு செய்யலாமென்று விதி இருக்கிறது. அது அனுஷ்டிக்கப்படும் வருகிறது. ஆனால் ஒன்று. வழக்கு போடுவதில் வழக்கை ஒருவர்

1-20
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd April 1958]

போட்டால் அது மற்றவரையும் பாதிக்கிறது. நியாயம் எங்கு இருக்கிறது என்பது பின்னால்தான் தெரிகிறது. வழக்கு போடுவதால் நியாயமாக போடுவதானாலும் அது ஒரு தொல்லையாகவே இருக்கும். ஒரு ஏழை வழக்கு போட்டால் அது இன்னொரு ஏழையை பாதிக்கிறது. இவைகளில் எவ்வளவு தொல்லை இருக்கிறது என்பது வழக்குகளில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும். பணம் கொடுத்து கேஸ் நடத்துவதிலும் தொல்லை அதிகம் ஏற்படுகிறது. அதனால் யார் வேண்டுமானாலும் கேஸ் போட்டுப் பார்க்கலாம் என்ற மனப்பான்மை (லிடிகஸ் மனப்பான்மை) குறைக்கப்படாமல் வளர்ந்து விடும்.

இந்த கோர்ட்டு பீஸ் ஆக்ட்டு பற்றி குறிப்பிட்டார்கள் இதனால் எதோ பெரிய இலாபம் சம்பாதித்து விடுவதாக கருதுவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கணக்கு போட்டுப்பார்த்தால் ஒன்றும் மிச்சம் அதிகமாக கிடையாது.

இப்பொழுது கோர்ட்டுகள் அதிகமாகவும் அனுவசியமாகவும் இருப்பதாக குற்றம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களே அறுப்புக்கோட்டையில் ஒரு கோர்ட்டு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். புதிதாக கோர்ட்டு அமைக்க வேண்டுமானால் அடிப்பொழுது ஹைகோர்ட்டார் பரிசீலனை செய்து தெரிவிக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அனுவசியமாக செய்வதற்கு இடங் கொடுப்பதில்லை. மாணுமதுரைக்கு போவது எவ்வளவோ கஷ்டமும் தாமதமும் ஆகிறது. மாணுமதுரைக்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷனை மாற்ற நாம் ஹைகோர்ட்டின் மூலம் பிரயத்தனம் செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆனால் அங்கு ஒரு தனியான கோர்ட்டுவைக்க இடம் இருக்கிறதா என்பது முக்கியமான பிரச்சினை. ஹோசூர் அங்கத்தினர் இப்பொழுது இங்கில்லை. வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருந்தார்கள். ஹோசூருக்கு கோர்ட்டு வைக்கவேண்டுமென்று. ஆனால் இடம் இல்லை என்று ஹை கோர்ட்டார் சொன்னார்கள். கிருஷ்ணகிரி கோர்ட்டை எடுத்துவிட்டால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் இவர்கள் ஹோசூரிலே இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். இதிலே பரபரப்பு வழக்கரிச்சுக்கரிட்டம்தான். கோர்ட்டு வேண்டாம். அங்கே ஏ.எப்.லி.எம். கோர்ட்டு இருக்கிறது. அது ஒரு கிரிமினல் கோர்ட்டு. அந்தக் கோர்ட்டுக்கு சிவில் ஜூரிஸ்டிக்ஷனைக் கொடுத்து விட்டால் ஓரளவு இதற்கு பரிசாரம் அளிக்குமோ என்று எனக்குப்பட்டது. அந்த யோசனை இப்பொழுது ஹைக்கோர்ட்டின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

1-30 கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள், எல்லாம் வெள்ளைக் காரனுடைய சட்டமாக இருக்கிறது என்று. இப்பொழுதாவது அவருக்கு வெள்ளைக்காரர்களைப்பற்றிய புதிய உணர்ச்சி வந்ததைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் மாற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அப்படி மாற்றுவதும் சரியல்ல. எந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கும் நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதனால் எல்லாவற்றையும் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எதையெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அவைகளை யெல்லாம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. அநேகம் வழக்கு அறிஞர் அங்கத்தினர்களும் கூட சில சமயங்களில் கோபப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது சட்டத்தை யெல்லாம் நாம் அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம் என்று. எப்பொழுது அவசியம் ஏற்பட்டாலும் அப்பொழுது சட்டங்களை மாற்றி அமைத்துக்கொண்டே தான் வருகிறோம். எப்பொழுது திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் திருத்தம் செய்துகொண்டுதான் வருகிறோம். கோர்ட்டு பீஸ் சம்பந்தமாக பேசும்போது, அப்படி கோர்ட்டு பீஸ் எதோ நீதி வழங்குவதற்கு பிரதிப் பிரயோசனமாக கருதப்படக் கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் சம்பத் அவர்கள் கூறினார். அது உண்மைதான். ஆனால் ஓரளவு செலவு எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு வழக்குகளை தீர்த்து வைப்பது என்பதற்கு வேறு யந்திரங்கள் அமைப்பது சரியல்ல. அந்த முறையில்தான் இதற்கு கட்டணம் விதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[2nd April 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கடைசியாக கனம் அங்கத்தினர் ஜெயந்தநாதன் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு லிப்டு வைக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அவர்கள் எத்தனையோ இடங்களுக்கு போகிறார், அவர் ஒரு வழக்கு அறிஞர்தான். அதைப் போலவே ஹைக்கோர்ட்டுக்கும் போகிறார். ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகும் போது மட்டும் லிப்டு வைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எத்தனையோ பேர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கு அறிஞர்தான். அவர் தன்னுடைய கட்சிக் காரர்களுக்கு இவ்வளவு அனுதாபம் காட்டுவது அவசியம்தான். இருந்தாலும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் கொடுக்கமுடியாது. அதை இந்த மன்றம் கூட அனுமதிக்காது. ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜுகள் கூட ஒரு லிப்டு வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மூன்று வருஷங்களாக முடியாது என்று சொல்லி அதன் பிறகுதான் அவர்களுக்கு ஒரு லிப்டை அனுமதித்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட தேவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டாம். கொஞ்சம் தூரம் நடந்து போவதனால் பாதகம் இல்லை. கஷ்டமும் இல்லை. ஆகையினால்தான் இது வேண்டாம் என்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன்.

நீதி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் அதிலும் நீதியிலிருந்து நிர்வாகம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு புதியதாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் சிறந்த முறையில்தான் பணியாற்றி வருகிறார்கள். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் சிறந்த முறையில்தான் தொண்டாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை பெருமையுடன் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதனால் பாதகம் இல்லை. எதிர் கட்சி தலைவர் சொன்னார் லா கமிஷன் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து வருகிறது, அதைப் போலவே நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். லா கமிஷன் நடவடிக்கைகள் சீக்கிரத்தில் முடிந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் காப்டிஹென்சில் சர்வே செய்து வருகிறார்கள். நீதி நிர்வாகத்தைப்பற்றிய பல விஷயங்களை அவர்கள் எடுத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அது முடிந்த பிறகு நமக்கு பல வழிகளில் பலன் இருக்குமா என்று தெரியவரும். அதற்குப் பிறகு அவசியம் ஏற்பட்டால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். கமிட்டி நியமிப்பதைப் பற்றி.

இப்பொழுது டைரெக்ட் ரெக்ரூட்மெண்ட் செய்வதாக இருந்தால் அவர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லா முன்சீப்கள், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் போன்ற பதவிகளை யெல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களை ட்ரான்ஸ்பர் செய்வதாக இருந்தால் அவைகள் ஹைக்கோர்ட்டு செய்கிறது. டைரெக்ட் ரெக்ரூட்மெண்ட் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் செய்கிறது. இப்பொழுது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் திருப்திகரமாகத்தான் வேலை செய்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை இதுடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is Mr. Kalyanasundaram withdrawing his cut motion?

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am pressing it.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,09,85,400—under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I shall put the demand to vote,

[2nd April 1958]

[Deputy Speaker]

The Question is—

“that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,85,400 under Demand XII—Administration of Justice”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

92. Notification issued with G.O. Ms. No. 393, Home, dated 14th February 1958, remitting the fee chargeable under Article 10 (k) (i) of Schedule II to the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, on applications for registration and for the grant of driving licence under the Madras Hackney Carriage Act, 1911. [Laid on the Table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

THIRD SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE — ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

27th to 29th and 31st March 1958 and
1st and 2nd April 1958.

Volume XII (Nos. 1 to 6).

	PAGES
A	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Annamalai University Students, lathi charge and arrest of ..	416
Administration of Justice—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Demand for Grant <i>re</i> —	554-570
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	43
Agriculture—	
Question <i>re</i> Director of Agriculture, appointment of a specialist in agriculture to the post of	498
Agriculture and Fisheries—	
Demand for Grant <i>re</i> —	120-179
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	44
All-India Radio—	
Question <i>re</i> Tiruchirappalli and Madras Stations of —, inclusion of Basic Education in educational programmes of	396-397
Ambar Charkha Training Centres—	
Question <i>re</i> number of — opened in Agastheeswaram Block ..	501-503
Anandan, Sri M.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	346-348
District Administration and Miscellaneous	346-348
Land Revenue Department	346-348
Anandanayaki, Srimathi T. N.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	343-346
District Administration and Miscellaneous	343-346
Land Revenue Department	343-346

A—cont.	PAGES
Anbazhagan, Sri K.—	
Demand for Grant <i>re</i> Co-operation	510-512 533
Match Factories, calling Minister's attention to threatened closure of	507-508
Teachers (secondary grade) in elementary schools, calling Minister's attention to reduction in pay scales of	19-20
Annamalai, Sri S. M.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Administration of Justice	562-563
Capital Outlay on Civil Works	268-270
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	268-270
Civil Works—Grants-in-aid	268-270
Compensation to Zamindars	315
District Administration and Miscellaneous	315
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	444-447
Land Revenue Department	315
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58, discussion on	32
Foodgrain prices in North Arcot district, calling Minister's attention to heavy increase in	311-312
Annamalai Muthuraja, Sri G.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	333-334 348
District Administration and Miscellaneous	333-334 348
Land Revenue Department	333-334 348
Annamalai University—	
Adjournment motion <i>re</i> lathi charge and arrest of students	416
Disturbances in—, statement by Finance Minister <i>re</i>	476-483
Appropriation (No. 2) Bill, 1958—	
See Bills.	
Ardhanareeswara Gounder, Sri K. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	248-250
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	248-250
Civil Works—Grants-in-aid	248-250
Arumughasamy, Sri M. A. B.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	124-126
Capital Outlay on Agriculture	124-126
Veterinary	124-126
Arunachalam, Sri V. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	138-140
Capital Outlay on Agriculture	138-140
Veterinary	138-140

A—cont.	PAGES
Asaithambi, Sri A. V. P.—	
Annamalai University, disturbances in—, statement by Finance Minister <i>re</i>	479
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	244-246 247
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	244-246 247
Grants-in-aid	244-246 247
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	449-453
Assurance Committee—	
See Committees.	
B	
Backward Classes—	
Question <i>re</i> inclusion of—in Kanyakumari district in the list of Backward Classes of Madras State	412
Basic education—	
See Education.	
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bill—Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958	313
Death of one Arumugham in Police custody at Kodambakkam, statement <i>re</i>	117-119
Demand for Grant <i>re</i> —	
Administration of Justice	554, 565-569
Agriculture and Fisheries	120, 167-178
Capital Outlay on Agriculture	120, 167-178
Veterinary	120 167-178
Foodgrain prices in North Arcot district, statement <i>re</i>	311-312
Bills—	
Appropriation (No. 2) Bill, 1958—	
Introduced	52
Considered and passed	119-120
Message from the Council <i>re</i>	417
Children (Amendment) Bill, 1958, Message from the Council <i>re</i>	418
India Stamps (Madras Amendment) Bill, 1958—	
Considered	418-423
Message from the Council <i>re</i>	233
Message from the Governor <i>re</i>	417
Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958, Introduced	313
Books and publications—	
Question <i>re</i> books on scientific and technical subjects, proposal to translate into Tamil	111-112

B—cont.

Border adjustments—	
Question <i>re</i> proposals for—with Andhra State	102
Border dispute—	
Question <i>re</i> Andhra-Madras—	
Communication from Andhra State <i>re</i> —	102
Reasons for delay in giving effect to Pataskar Award <i>re</i> — ...	101-102
Bridges—	
Question <i>re</i> Marmalong—near Saidapet, widening of	393-394
Bus Transport—	
Question <i>re</i> nationalization of bus routes, objections from fleet owners to	302-305
Business Advisory Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Capital Outlay on Agriculture—	
Demand for Grant <i>re</i> —	120-179
Capital Outlay on Civil Works—	
Demand for Grant <i>re</i> —	235-281
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	49-50
Capital Outlay on Forests—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	47-48
Capital Outlay on Industrial Development—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	49
Capital Outlay on Irrigation—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	48
Capital Outlay on Public Health—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	49
Capital Outlay on Road Transport Schemes—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	50
Capital Outlay on Schemes of State Trading—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	51
Cement—	
Question <i>re</i> ceiling price, etc., of—	305-306
Cement factories—	
Question <i>re</i> feasibility of—in Tirunelveli district	308-309
Chandrasekhara Nayagar, Sri A. E.—	
Demand for Grant <i>re</i> Co-operation	542
Chavadis—	
Question <i>re</i> village—in Pudukkottai division, number of ..	116
Children Rules, 1940—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	

C—cont.

Chinnadurai, Sri P. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	354-358
Co-operation	542-544
District Administration and Miscellaneous	354-358
Head of State, Ministers and Headquarters staff	410-442
Land Revenue Department	354-358
Road Transport Schemes—Working Expenses	78-81
Demands for grants for further expenditure in 1957-58, discussion on	26-28
Petition to the Assembly presented by— <i>re</i> salary and allowance of workers	28-30
Cinchona Department—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Cinemas (Regulation) Rules, 1957—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Civil Works—Establishment and Tools and Plant—	
Demand for Grant <i>re</i> —	235-281
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	40
Civil Works—Grant-in-aid—	
Demand for Grant <i>re</i> —	234-281
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	46
Civil Works—Works—	
Demand for grants <i>re</i> —Civil Works—Works—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	46
Colleges—	
Question <i>re</i> —	
Engineering and Medical—, constitution of a Common Selection Board for admission to	113-115
Women's, in Kanyakumari district, opening of	19
Committee(s)—	
Assurances—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Election of members to Privileges—	416-417
Election of members to House—	312-313
Estimates—, Report on Community Development Projects, presentation of	313
Nomination of Members to Business Advisory—	417-418
Report and proceedings of—of Privileges, 'What happened in Mudukulathur' Case, presentation of	313
Report of—of Privileges on the definition of the term 'Precincts of the House'	313
Report of—of Privileges on 'What happened in Mudukulathur' Case	484
Committee on Estimates—	
<i>See</i> Committees.	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	

C—cont.

Committee of Privileges— See Committees.	
Community Development— Question re National Extension Service and—Blocks, number started in each district	4-7
Commuted Value of Pensions— Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re — ..	50
Compensation to Zamindars— Demand for Grant re —	314-371
Co-operation— Demand for Grant re —	509-545
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re — ..	44-45
Co-operative Banks— Question re Vellere Central Co-operative Bank, amount of overdue loans in	307-308
Co-operative Department— Question re Co-operative Sub-Registrars, number of Senior Inspectors from among Harijans promoted to the cadre of ..	499
Co-operative Industrial Housing Scheme— See Housing Schemes.	
Co-operative Societies— Question re Milk Supply Society at Ponmalaipatti, Tiruchirappalli district, representation re starting of a rival society	495
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955— See Papers laid on the table of the House.	
Currency and Mint— Question re share to State Government in profit in issue of — ..	10-12

D

Daniel, Sri T. T.— Demand for Grant re Road Transport Schemes—Working Expenses ..	57-59
Demand for Grant re— Administration of Justice	554-570
Agriculture and Fisheries	120-179
Capital Outlay on Agriculture	120-179
Capital Outlay on Civil Works	235-281
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	235-281
Civil Works—Grants-in-aid	234-281
Compensation to Zamindars	314-371
Co-operation	509-554
District Administration and Miscellaneous	314-371
Land Revenue Department	314-372
Road Transport Scheme—Working Expenses	52-90
Veterinary	120-170

D—cont.

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re— Administration of Justice	43
Agriculture and Fisheries	44
Capital Outlay on Civil Works	49-50
Capital Outlay on Forests	48
Capital Outlay on Industrial Development	49
Capital Outlay on Irrigation	49
Capital Outlay on Public Health	49
Capital Outlay on Road Transport Schemes	50
Capital Outlay on Schemes of State Trading	51
Civil Works— Establishment and Tools and Plant	48
Grants-in-aid	48
Works	48
Commuted Value of Pensions	50
Co-operation	44-45
District Administration and Miscellaneous	42-43
Education	43-44
Excise Department	40
Famine	46-47
Forest Department	40
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration ..	41
Harijan Uplift	45-46
Head of State, Ministers and Headquarters staff	41
Industries and Cinchona	45
Irrigation	41
Jails	43
Land Revenue Department	39
Loans and Advances by the State Government	51
Miscellaneous	47
Motor Vehicles Acts Administration	40-41
Pensions	47
Police	43
Public Health	44
Road Transport Schemes—Working Expenses	47-48
Stamps Administration	40
State Legislature	42
Stationery and Printing	47
Veterinary	44
	32-51
Deputy Speaker— Bills— Animal Preservation Bill, 1958	565
Catering Establishments Bill, 1957	565
Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958	565

D—cont.

Deputy Speaker—cont.

Demand for Grant re—

Administration of Justice	559-561
	562, 569-570
Agriculture and Fisheries	165-166
	178-179
Capital Outlay on Agriculture	165-166
	178-179
Compensation to Zamindars	348-350
	366, 370, 371
Co-operation	533
District Administration and Miscellaneous	348-350
	366, 370, 371
Land Revenue Department	348-350
	366, 370, 371
Road Transport Schemes—Working Expenses	75, 76
	78-80, 82-90
Veterinary	165-166
	178-179

Devaswom—

Question re minor devaswom lands in Kanyakumari district, remission of rent for	501
---	-----

Dharangadhara Chemicals, Limited—

Question re commencement of work at Authoor, date of	810
--	-----

District Administration and Miscellaneous—

Demand for Grant re—	314-371
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—	42-43

District Munsifs—

Question re number appointed from Backward and Harijan Communities	494-495
--	---------

Dravida Munnetra Kazhagam—

Question re number of—men arrested throughout Tamilnad	505-506
--	---------

E

Education—

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—	43-44
Question re—	
Basic —, inclusion of educational programmes in All-India Radio Stations of Tiruchirappalli and Madras	396-397
Basic Trainees in Kanyakumari district, grant of stipend by Government to	15-16

Edward Textile Mills, Madras—

Question re reopening of—, steps taken for	226
--	-----

Elections—

Question re—Travelling allowance and daily allowance paid to teachers and Non-Gazetted Officers engaged in connection with—, rate of	14
--	----

E—cont.

Electrical equipment—

Question re Factory at Avadi for manufacture of Henry—, establishment of	223-224
--	---------

Electricity Board—

Question re building for—	227
-----------------------------------	-----

Elumalai, Sri T. P.—

Demand for Grant re Road Transport Schemes—Working Expenses.	68-70
--	-------

Engineering Colleges—

See Colleges.

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—

Question re—	
Number of States in which ryotwari settlements introduced	12-13
Proposal for amendment of—	404

Estimates Committee—

See Committees.

Excise Department—

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—	40
---	----

F

Fair price shops—

Question re number of—at Tindivanam	211-213
---	---------

Famine—

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—	46-47
---	-------

Films—

Purchase of 'Onre Kulam'—for eradication of untouchability	490-492
--	---------

Fire accidents—

Question re—	
Amount spent on giving relief to victims	9-10
Number of—in Tiruchirappalli district	224-226

Food position—

Question re statement on	209-211
----------------------------------	---------

Food Production—

Question re statistics of—on districtwar basis, collection of	213-215
---	---------

Food situation—

Question re decisions reached at the Conference of Food Department officials	209
--	-----

Foodgrain prices—

Heavy increase in North Arcot district, Minister's attention called to	311-312
--	---------

Forest(s)—

Question re denudation of—in Vriddhachalam taluk	227-228
--	---------

Forest Department—

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—	40
---	----

G	PAGES
General Sales Tax and other taxes and duties administration—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	41
Gomathisankara Dikshitar, Sri G.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	152-154
Capital outlay on Agriculture	152-154
Veterinary	152-154
Govindasamy, Sri A.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	161-162
Capital outlay on Agriculture	161-162
Capital outlay on Civil Works	278
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	278
Grants-in-aid	278
District Administration and Miscellaneous	315, 371
Head of State, Ministers and Headquarters staff	455-459, 469, 472
Road Transport Schemes—Working Expenses	76-78
Veterinary	161-162
Govindaswami Naidu, Sri V.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	321-322
District Administration and Miscellaneous	321-322
Land Revenue Department	321-322
“Grama Nalam” and “Sowbagyam”—	
Question <i>re</i> popularization of —, steps taken by Government for ..	399-401
Gurumurthi, Sri G. G.—	
Demand for Grant <i>re</i> Co-operation	517-518

H

Handlooms—	
Question <i>re</i> Co-operative Weavers' Colony, Aruppukottai, acquisition proceedings in respect of	497-498
Harijan(s)—	
Question <i>re</i> Hostel in Tiruchirappalli town for —, recommendation by Collector for opening of	489-490
Harijan Christians—	
Question <i>re</i> educational concessions to —, treatment on a par with Harijan Hindus	401-403
Harijan Uplift—	
Question <i>re</i> amount allotted for — in Tirunelveli, Ramanathapuram and Madurai districts	305-307
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	40-45
Harijan Welfare—	
Question <i>re</i> Harijan pupils in elementary schools under private management, number of	7-9

H—cont.

H—cont.	PAGES
Head of State, Ministers and Headquarters staff—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58	41
Health Officer, Madurai Municipality—	
Question <i>re</i> complaint alleging acts of corruption and irregularities against	413
Hospital Advisory Committee—	
Question <i>re</i> particulars <i>re</i> Tindivanam	415
Hospitals and dispensaries—	
Question <i>re</i> —	
Dispensaries, number receiving financial aid from Government and number run by local bodies	14-15
District Headquarters Hospitals, number of beds for men, women and children	397-398
Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, functioning of laundry machine in	11-12
Leprosy, proposal to open in Orathanad taluk	410
Hostels—	
Question <i>re</i> —cont.	
Harijan — in Tiruchirappalli Town, Collector's recommendation for opening of	489-490 ✓
Venkateswara (Sri) —, Triplicane, steps for re-opening mess section in	105
House Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Housing Schemes—	
Question <i>re</i> —	
Co-operative Industrial Housing Scheme, place where tenements are to be built	227-231
Low Income Group Co-operative Housing Scheme, places where houses are to be constructed	229-231
I.C.S. Officers—	
<i>See</i> Public Services.	
Indian Stamps (Madras Amendment) Bill, 1958—	
<i>See</i> Bills.	
Indo-American Technical Assistance Programme—	
Question <i>re</i> selection of Agricultural leaders for touring United States of America in 1958 under —	498-499
Industries and Cinchona—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	45
Irrigation—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	41
Irusappan, Sri T.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	323-324
District Administration and Miscellaneous	323-324
Land Revenue Department	323-324

J

Jagannathan, Sri M.—

Demand for Grant re—

Administration of Justice	559-562
Co-operation	533
Head of State, Ministers and Headquarters staff	427, 439
	447-449, 455

Jails—

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re— ..	45
--	----

K

Kakkan, the Hon. Sri P.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Civil Works	235
	275-280

Civil Works—

Establishment and Tools and Plant	235
	275-280
Grants-in-aid	235
	275-280

Kalyanasundaram, Sri M.—

Demand for Grant re—

Administration of Justice	555-557
	569

Road Transport Schemes—Working Expenses	71-75
---	-------

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—

Capital Outlay on Civil Works	50
Capital Outlay on Industrial development	49
Capital Outlay on Schemes of State Trading	51
District Administration and Miscellaneous	42
Harijan Uplift	45
Industries and Cinchona	45
Police	43
Road Transport Schemes—Working Expenses—	48
State Legislature	42
Discussion on	21-26

Kamaraj, the Hon. Sri K.—

Demand for Grant re—

Compensation to Zamindars	317
District Administration and Miscellaneous	317
Land Revenue Department	317

Kandasami Kandar, Sri M.—

Demand for Grant re Co-operation	538-540
--	---------

Karuthappa Gounder, Sri K.—

Demand for Grant re—

Agriculture and Fisheries	134-136
Capital Outlay on Agriculture	134-136
Veterinary	134-136

K—cont.

Karuthiruman, Sri P. G.—

Demand for grant re Head of State, Ministers and Headquarters staff	438-439
---	---------

Petition to the Assembly, permission by Chinnadurai, Sri P. S., re salary and allowance of works	31
--	----

Kodambakkam Police Station—

Death of Arumugham in police custody—, in Minister's attention called to	116-119
--	---------

Kothandaraman, Sri V. K.—

Demand for Grant re—

Agriculture and Fisheries	142-143
Capital Outlay on Agriculture	142-153
Capital Outlay on Civil Works	252-253

Civil Works—

Establishment and Tools and Plant	252-253
Grants-in-aid	252-253
Compensation to Zamindars	315, 371
Co-operation	528-532

551

Head of State, Ministers and Headquarters staff	463
---	-----

Veterinary	142-143
--------------------	---------

Kundah Project—

Question re acquisition of lands from private landowners in connection with—	220
--	-----

L

Land(s)—

Question re—

Harijans in Kariamamickam firka, assignment of poramboke—	108-111
---	---------

Petition for assignment of— from agriculturists of Thennambanadu village in Orathanad taluk	107
---	-----

Poramboke—, Government policy regarding assignment of	107
---	-----

Poramboke—, representation from fishermen of Adirampattinam, Pattukkottai taluk, for assignment of	107-108
--	---------

Poramboke— Sendakotti Panchayat, Board's request for vesting— with them	108
---	-----

Land Colonisation Societies—

Question re Ex-Servicemen Land Colonising Agricultural Society of Orathanad, representation re irregularities and misappropriation of funds	493-494
---	---------

Land Revenue Department—

Demand for Grant re—	314-371
------------------------------	---------

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58—	39
--	----

Lazar, Sri S.—

Bill—Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958	421-422
---	---------

Demand for Grant re—

Compensation to Zamindars	339-341
-----------------------------------	---------

	PAGES
L—cont.	
Lazar, Sri S.—cont.	
Demand for Grant <i>re—cont.</i>	
District Administration and Miscellaneous	339-341
Land Revenue Department	339-341
Petition to the Assembly presented by Chinnadurai, Sri P. S. <i>re</i> salary and allowance of workers	31
Tiruchirappalli Town, calling Minister's attention to drinking water scarcity-in	231-232
Lignite (Acquisition of Land) Act, 1953—	
Question <i>re</i> villages acquired under—	291-293
Livestock—	
Question <i>re</i> opening of—farm in Korukkai in Thiruthuraipoondi taluk, proposal <i>re</i>	504-505
Loans and Advances by the State Government—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re—</i> ..	51
Loudspeakers—	
Question <i>re—</i>	
Microphones and—proposal to control indiscriminate use of ..	492
Steps to control—, menace in towns and big panchayats	492-493
Lourdhammal Simon, the Hon. Srimathi—	
Demand for Grant <i>re</i> Civil Works—Grants-in-aid	234-274 275
Low Income Group Co-operative Housing Scheme—	
<i>See</i> Housing Schemes.	
Lower Bhavani Project—	
Question <i>re</i> cultivation in area—details <i>re</i>	430
M	
Mani, Sri K. B. S.—	
Demand for Grant <i>re—</i>	
Capital Outlay on Civil Works	253-255
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	253-255
Grants-in-aid	253-255
Manickam, Sri P. G.—	
Demand for Grant <i>re—</i>	
Compensation to Zamindars	338-339
District Administration and Miscellaneous	339-339
Land Revenue Department	333-339
Road Transport Schemes—Working Expenses	65-67
Manickasundaram, Sri V. S.—	
Demand for Grant <i>re—</i>	
Capital Outlay on Civil Works	263-265
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	263-265
Grants-in-aid	263-265

M—cont.	
Manickasundaram, Sri V. S.—cont.	
Demand for Grant <i>re—cont.</i>	
Compensation to Zamindars	366
District Administration and Miscellaneous	366
Head of State, Ministers and Headquarters staff	435-439
Land Revenue Department	366
Road Transport Schemes—Working Expenses	79
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Bill—Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958	418-420
Demand for Grant <i>re—</i>	
Compensation to Zamindars	314-316 361-370
District Administration and Miscellaneous	314-315 361-370
Land Revenue Department	314-315 361-370
Tiruchirappalli Town, statement <i>re</i> drinking water scarcity in — ..	232-238
Manimuthar Dam—	
Question <i>re</i> letting water into channels from—	223
Marappa Gounder, Sri K.—	
Demand for Grant <i>re—</i>	
Agriculture and Fisheries	140-142
Capital Outlay on Agriculture	140-142
Co-operation	535-537
Veterinary	140-142
Marimuthu, Sri A. R.—	
Demand for grant <i>re—</i>	
Agriculture and Fisheries	121-123 178
Capital Outlay on Agriculture	121-123 178
Capital Outlay on Civil Works	261-263
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	261-263
Grants-in-aid	261-263
Veterinary	121-123 178
Marudachalam, Sri N.—	
Demand for Grant <i>re—</i>	
Agriculture and Fisheries	143-144
Capital Outlay on Agriculture	143-144
Capital Outlay on Civil Works	250-252
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	250-252
Grants-in-aid	250-252
Veterinary	143-144
Marudaiyar river—	
Question <i>re</i> survey to build reservoir across—, conduct of	302

	PAGES
<i>M—cont.</i>	
Match Factories—	
Threatened closure of —, Minister's attention called to	507-508
Matha Gowder, Sri J.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works—	239-241
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	239-241
Grants-in-aid	239-241
Co-operation	532-535
Matter of urgent public importance—	
Death of Arumugham in Police custody at Kodambakkam, calling attention to	116-119
Drinking water in Tiruchirappali, calling attention to scarcity of ..	231-233
Foodgrain prices in North Arcot district, calling attention to heavy increase in	311-312
Match Factories, calling attention to threatened closure of ..	507-508
Teachers (Secondary Grade) in Elementary Schools, calling attention to reduction in pay scales of	19-20
Medical College—	
See Colleges.	
Messages from the Council and the Governor—	
See Bills.	
Minor Irrigation—	
Question <i>re</i> number of — schemes taken up in Coimbatore district. 503-504	X
Miscellaneous—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	47
Money Order Forms—	
Question <i>re</i> representation to Centre <i>re</i> use of Hindi in — ..	105-106
Motor Vehicles Acts Administration—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	40-41
Motor Vehicles Rules, 1940—	
See Papers laid on the table of the House.	
Mountain springs—	
Question <i>re</i> investigation for location of —	299-300
Munusami, Sri S. R.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	351-352
District Administration and Miscellaneous	351-352
Land Revenue Department	351-352
Muthiah Chettiar, Sri M. A.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	353-354
District Administration and Miscellaneous	353-354
Land Revenue Department	353-354

<i>M—cont.</i>	
Muthuswamy Nayagar, Sri M.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	260-261
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	260-261
Grants-in-aid	260-261
Road Transport Schemes—Working Expenses	63-65
<i>N.</i>	
Nallasivam, Sri K. R.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	324-326
District Administration and Miscellaneous	324-326
Land Revenue Department	324-326
Nataraja Odayar, Sri C.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	136-138
Capital Outlay on Agriculture	136-138
Road Transport Schemes—Working Expenses	53
Veterinary	136-138
National Extension Service Blocks—	
Question <i>re</i> Community Development and — number opened in each district	4-7
Neera—	
Question <i>re</i> permits to tap coconut and palmyra trees for — number granted to ex-tappers	500
Neyveli Lignite area—	
Question <i>re</i> compensation for lands acquired in — — —	291
Neyveli Project—	
Question <i>re</i> —	
Compensation to agriculturists evicted from — area	295-297
Compensation to evicted agriculturists, representation from ..	297-299
Neyveli Railway Station, eviction of owners of shops and houses in the vicinity of	293-295
<i>P.</i>	
Padma Vilhushan—	
See Presidential awards.	
Pakkirisami Pillai, Sri S.—	
Demand for grant <i>re</i> Road Transport Schemes—Working Expenses.	67-68
Palanisami, Sri N. K.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Compensation to Zamindars	334-337
District Administration and Miscellaneous	334-337
Head of State, Ministers and Headquarters staff	433-435
Land Revenue Department	334-337

	PAGES
P—cont.	
Palaniswami, Sri K. P.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	243-244
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	243-244
Grants-in-aid	243-244
Panchayats—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Papers laid on the table of the House—	
Assurances, etc., given during 1957, action taken on	179
Children Rules, 1940, amendment to	484
Cinchona Department, note on activities of	372
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to	484
Committee on Estimates, Report on Community Development Projects	484
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, remitting the fee chargeable under Hackney Carriage Act, 1911	570
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to	484
Panchayat, administrative and technical sanction to works of—, amendment to rules relating to	372
Report of Committee of Privileges on "What happened in Mudukalathur?" case	484
Report of Committee of Privileges <i>re</i> definition of the term 'Precincts of the House'	484
Pataskar award—	
Question <i>re</i> allocation of personnel between Andhra and Madras States based on—	102-105
Pathways—	
Question <i>re</i> provision of—between Harijan Colony and caste Hindu quarters of Athur, Tindivanam taluk	308 ✓
Pennar River—	
Question <i>re</i> non-supply of water for crops	112-113 ✓
Pensions—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> —	47
Question <i>re</i> number of applications pending disposal for—	409-410
Periasami, Sri M. P.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	144-146
Capital Outlay on Agriculture	144-146
Veterinary	144-146
Periavalaguruva Reddi, Sri A. V. P.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	149-152
Capital Outlay on Agriculture	149-152
Capital Outlay on Civil Works	241-243

P—cont.	
Periavalaguruva Reddi, Sri A. V. P.— <i>cont.</i>	
Demand for Grant <i>re</i> — <i>cont.</i>	
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	241-243
Grants-in-aid	241-243
Veterinary	149-152
Petition to the Assembly—	
Presentation of—by Sri P. S. Chinnadurai <i>re</i> salary and allowance of workers	28-32
Police—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> —	43
Question <i>re</i> —	
Andhra Pradesh—Force, details <i>re</i> assistance sought by Madras Government	495-496
Expenditure on Police Forces of other States used in Madras City	497
Police firing—	
Question <i>re</i> enquiry into—on workers in Valparai	97-98
Police Stations—	
Question <i>re</i> number of—for which electric connection given in Tirunelveli district	229
Polytechnics—	
Question <i>re</i> —	
Number to be opened during Second Five-Year Plan	17-19
Starting of—at Tanjore	17-18
Ponnammal, Srimathi A. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	154-157
Capital Outlay on Agriculture	154-157
Co-operation	526-528
Head of State, Ministers and Headquarters staff	453-455
Veterinary	154-157
Post Cards—	
Question <i>re</i> Tamil—, representation to Centre	105
Precincts of the House—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Presidential awards—	
Question <i>re</i> Padma Vibhushan, recommendations of State Government for grant of	411-412
Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958—	
<i>See</i> Bills.	
Privileges Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Public Health—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> —	44

P—cont.

Public Health Act, 1939—	
Question re amendment of rules framed under—suggestion re ..	115-116
Public Services—	
Question re—	
I.C.S. Officers resigned and retired prematurely, number of ..	394-395
Promotions, number given in each department overlooking seniority	408-409
Rules framed for recruitment to—	404-408
Q	
Questions and Answers—	
Adityan, Sri S. B.—	
Question re—	
Currency and mint, share to State Government in profit in issue of	10-12
Manimuthar Dam, letting water into the channels from ..	223
Money order forms, representation to Centre re use of Hindi in	105-106
Post cards in Tamil, representation to the Centre re ..	105
Rice consumption in State, communication from Union Food Ministry re reduction in	215-217
Annamalai, Sri S. M.—	
Question re Small-scale Industries, amount allotted to North Arcot district	217-218
Annamalai Odayar, Sri S. A. M.—	
Question re—	
Elections, Travelling allowance and daily allowance paid to teachers and Non-Gazetted officers engaged in—work, rate of	14
Madurai Municipal Health Officer, complaint alleging acts of corruption and irregularities against	413
Revenue division in South Arcot district, proposal to have two taluks in each division	412-413
Arunachala Thevar, Sri V.—	
Question re chavadis, number of—in Pudukottai Division ..	116
Asaithambi, Sri A. V. P.—	
Question re—	
Dravida Munnetra Kazhagamites, number arrested throughout Tamilnad	505-506
'Onre Kulam', proposal to purchase picture entitled ..	490-492
Police Forces of other States used in Madras City, expenditure incurred on	497
Chandrasekara Nayagar, Sri A. E.—	
Question re—	
Vellore Central Co-operative Bank, amount of overdue loans in ..	307-308
Weavers' Co-operative Societies, amount given out of Cess Fund to Vellore Co-operative Central Bank for providing working capital to	306

Q—cont.

Questions and Answers—cont.	
Chinnadurai, Sri P. S.—	
Question re Small Savings Scheme, investment in—by Valparai Plantation workers	93-100
Daniel, Sri T. T.—	
Question re—	
Backward Classes in Kanyakumari district, inclusion in list of Backward Classes of Madras State	412
Basic trainees in Kanyakumari district, stipend given by Government to	15-16
Drinking water wells, sinking of—in Kanyakumari district, amount spent on	413-415
Nominal muster roll workers, number employed in road construction work in Kanyakumari district	309
Pension, number of pension applications pending disposal ..	409-410
Polytechnics, number to be opened during Second Five-Year Plan	17-19
Women's college in Kanyakumari district, opening of ..	19
Govindasamy, Sri A.—	
Question re—	
Forests in Vriddhachalam taluk, denudation of	227-228
Lignite (Acquisition of Land) Act, 1953, villages acquired under	291-293
Neiveli Lignite area, representation from evicted agriculturists of	297-299
Neiveli Project area, compensation paid to agriculturists evicted from	295-297
Neiveli Railway station, eviction of owners of shops and houses in the vicinity of	293-295
Pennar river, non-supply of water from—for crops	112-113
Jagannathan, Sri M.—	
Question re—	
Harijan pupils in elementary schools under private management, number of	7-9
Hospital Advisory Committee, Tindivanam, reconstitution, etc., of	415
Pathway between Harijan colony and caste Hindu quarters of Athur, Tindivanam taluk, provision of	308
Kalyanasundaram, Sri M.—	
Question re Kundah Project, extent of lands acquired from private landowners in connection with	220
Kothandaraman, Sri V. K.—	
Question re—	
District Headquarters Hospitals, number of beds for men, women and children	397-398
Mountain springs, investigation for location of	299-300
A 116—4	

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Lazar, Sri S.—

Question re—

Engineering and Medical Colleges, constitution of a common Selection Board for admission to	113-115
Fire accidents in Tiruchirappalli district, number of	224-226
Fire relief, amount spent on—in 1956-57	9-10
Food position, statement on	209-211
Harijan Christians, treatment on a par with Harijan Hindus re educational concessions	401-403
Harijans in Kariamanickam firka, poramboke lands available for assignment to	108-111
Loudspeaker menace, steps to control—in towns and big panchayats	492-493
Removal of heaps of stones, etc., in street margins, consideration of proposal for	399
Tyre factory, proposal for starting	310

Manickam, Sri P. G.—

Question re—

Co-operative Industrial Housing Scheme, places where tenements are to be built	227-231
Dispensaries, number receiving financial aid from Government and number run by local bodies	14-15
District Munsifs, number appointed from Backward and Harijan communities	494-495
Engineering and Medical Colleges, constituted of common Selection Board for admission to	113-115
Food situation, decisions reached at the Conference of Food Department officials	209
Indo-American Technical Assistance Programme, selection of agricultural leaders for touring the United States of America in 1958 under	498-499
Low Income Group Co-operative Housing Scheme, places where houses are to be constructed	229-231
Lower Bhavani Project area, details re cultivation in the	415
Neera, permits to ex-tappers to tap coconut and palmyra trees for	500
Silkworms, lands under mulberry cultivation for rearing of—, extent of	228-229

Marimuthu, Sri A. R.—

Question re—

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, number of estates in which ryotwari settlement introduced	12-13
Ex-Servicemen Land Colonizing Agricultural Society of Orathanad, representation re irregularities and misappropriation of funds	493-494
Lands, petitions for assignment of—from agriculturists of Thennambanadu village to Orathanad taluk	108
Leprosy hospital, proposal to open in Orathanad taluk	410
Milk Supply Society, representation regarding starting of Co-operative Milk Supply Society, Ponnalaipatti, Tiruchirappalli district, as a rival to	495

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Marimuthu, Sri A. R.—cont.

Question re—cont.

Poramboke land, Government policy for assignment of	107
Poramboke lands, representation from fishermen of Adirampattinam, Pattukkottai taluk, re-assignment of	107-108
Poramboke lands, Sendakottai Panchayat Board's request for vesting with them	108
Vadukan Kuthagai village of Orathanad taluk, within Alathur Panchayat limits, representation for merger in Pattukkottai taluk	16

Pakkirisami Pillai, Sri S.—

Question re Edward Textile Mills, Madras, steps for re-opening of	226
---	-----

Palanisami, Sri N. K.—

Question re—

Andhra-Madras border dispute, communication from Andhra State re	102
Cement, ceiling price, etc., of	305-306
Electricity Board, building for	227
Heavy electrical equipment, establishment of factory at Avadi for manufacture of	223-224
I.C.S. Officers, number resigned and number prematurely retired	394-395
Minor Irrigation Schemes, taken up in Coimbatore district	503-504
Neiveli Lignite area, compensation for lands acquired in	291
Police firing on workers in Valparai, enquiry into	97-98
Presidential awards like Padma Vibushan, recommendations by State Government for grant of	411-412
Second Language Tests, decision in regard to	395-396
Teachers passing Secondary Grade Examination by appearing privately, eligibility for Secondary Grade pay in aided schools	12
Teachers, Secondary Grade trained—, scale of pay in lower elementary schools	1
Venkateswara Hostel (Sri), Triplicane, steps for re-opening mess section of	105

Periannan, Sri K.—

Question re—

Harijan Hostel in Tiruchirappalli town, recommendation by Collector for opening of	489-490
Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, functioning of the laundry machine in	11-12

Ponnammal, Srimathi A. S.—

Question re Co-operative Sub-Registrars, number of Senior Inspectors from Harijan community promoted to the cadre of	499
--	-----

Ramalinga Padayachi, Sri S.—

Question re Marudaiyar river, conduct of survey to build a reservoir across	302
---	-----

Ramaswami, Sri M. D.—

Question re Co-operative Weavers' Colony, Aruppukkottai, acquisition proceedings in respect of	497-498
--	---------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Question re—

Marmalong Bridge, widening of	393-394
Second Language Tests, decision in regard to	395-396

Ramaswamy Pillai, Sri T. S.—

Question re—

Ambar Charka Training Centres, number opened in Agastheeswaram Block	501-503
Community Development and National Extension Service Blocks, number started in each district	4-7
Directives to Transport employees, re carrying capacity of transport buses	300-301
Food production, statistics on districtwar basis	213-215
Government Transport, directives to Transport employees re carrying capacity of transport buses	300-301
Minor Dewaswom lands, Kanyakumari district, remission of rent for	501
Nationalisation of bus routes, objections from fleet owners to	502-505
Public Services, promotions, number given in each department overlooking seniority	408-409
Public Services, rules framed for recruitment to	404-408
Transport employees, bonus given by Kerala Government to	300-301
Venkataswara Hostel (Sri), Triplicane, steps for re-opening mess section of	105

Rasheed, Sri A. A.—

Question re—

Books on scientific and technical subjects, proposal to translate into Tamil	111-112
Loudspeakers and microphones, proposal to control indiscriminate use of	492
Marmalong Bridge, widening of	393-394
Post cards and money order forms, exclusive use of Hindi in	106
Wattle plantations, area of and sale-proceeds of wattle bark in	221

Sankaran, Sri V.—

Question re Venkateswara Hostel (Sri), Triplicane, steps for re-opening mess section of	105
---	-----

Sarathi, Sri M. P.—

Question re Andhra Pradesh Police Force, details re assistance sought by Madras Government	495-496
--	---------

Sathiyavanimuthu, Dr. Srimathi—

Question re—

Teachers' Training institutions, reservation of seats for Scheduled Caste students in	155
---	-----

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Question re—

Border adjustments with Andhra State, proposals re	102
Community radio receiving sets, details re repair and maintenance charges of	218-220
Harijan uplift, amount allotted for—in Tirunelveli, Ramanathapuram and Madurai districts	306-307
Transport Department, number of new chassis purchased by	222-223

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Selvarajan, Sri M. S.—

Question re—

Cement factories, investigations about feasibility of starting—in Tirunelveli district	308-309
Dharangadhara Chemicals, Ltd., Authoor, details re	310
Public Health Act, 1939, suggestion to amend rules under	115-116
Scholarships, applications from Paravan community for grant of	490
Tuticorin Port, scheme for development of	100-101

Subbiah, Sri V.—

Question re Director of Agriculture, appointment of a Specialist in Agriculture to the post of	498
--	-----

Subbiah Mudaliar, Sri A. R.—

Question re Police stations in Tirunelveli district, number for which electricity connection given	219
--	-----

Vedarathnam, Sri A.—

Question re—

All-India Radio, Tiruchirappalli and Madras, Governments advice in regard to educational programmes of	396-397
Grama Nalam and Sowbhagyam, steps taken by Government for popularisation of	399-401
Livestock Farm in Korukkai, Tiruthuraiipoondi taluk, proposal for opening of	504-505
Pataskar Award, allocation of personnel between Andhra and Madras States	102-105
Polytechnics, starting of one at Tanjore	17-19
Ramanathapuram district, shifting of administrative offices to Ramanathapuram district	106-107
Teachers in elementary schools, reduction in pay scales	1-4

Veerabahu, Sri A. P. C.—

Question re Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, proposal for amendment of	404
---	-----

Veerappa Gounder, Sri P.—

Question re Fair Price shops at Tindivanam, number of	211-213
---	---------

Vinayakam, Sri K.—

Question re Pataskar's Award re Andhra-Madras boundary dispute, reasons for delay in giving effect to	101-102
---	---------

R

Radio sets—

Question re Community Radio receiving sets, details re repair and maintenance	218-220
---	---------

Ramachandran, Sri K.—

Demand for Grant re—

Agriculture and Fisheries	160-161
Capital Outlay on Agriculture	160-161
Compensation to Zamindars	316-318

R—cont.

Ramachandran, Sri K.—cont.	
Demand for Grant re—cont.	
District Administration and Miscellaneous	315-318
Land Revenue Department	315-318 370
Veterinary	160-161
Report of Committee of Privileges on definition of the term 'Pre- cincts of the House' presented	313
Report and proceedings of Committee of Privileges on 'What hap- pened in Mudukulathur' case presented	313
Ramalingam, Sri N. S.—	
Demand for Grant re Co-operation	518-522
Ramamirtha Thondaman, Sri T. B.—	
Demand for Grant re—	
Compensation to Zamindars	326-329
District Administration and Miscellaneous	326-329
Land Revenue Department	326-329
Ramanathapuram district—	
Question re Administrative offices of —, shifting of	106-107
Ramasami, Sri M. D.—	
Demand for Grant re—	
Co-operation	540-541
Head of State, Ministers and Headquarters staff	442-444
Ramasami Thevar, Sri S.—	
Demand for Grant re—	
Agriculture and Fisheries	129-131
Capital Outlay on Agriculture	129-131
Veterinary	129-131
Ramasubbu, Sri K.—	
Demand for Grant re—	
Agriculture and Fisheries	159-160
Capital Outlay on Agriculture	159-160
Capital Outlay on Civil Works	265-268
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	265-268
Grants-in-aid	265-268
Veterinary	159-160
Ramaswami, Sri C. B.—	
Demand for Grant re Road Transport Schemes—Working Expenses.	59-60
Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—	
Bill—Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958	420
Demand for Grant re—	
Administration of Justice	563
Agriculture and Fisheries	162-167
Capital Outlay on Agriculture	162-167
Capital Outlay on Civil Works	270-273 278

PAGE

R—cont.

Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—cont.	
Demand for Grant re—cont.	
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	270-273 278
Grants-in-aid	270-273 278
Compensation to Zamindars	358-361
Co-operation	510-511 519, 544-547, 554
District Administration and Miscellaneous	358-361
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	459-463
Land Revenue Department	358-361
Road Transport Schemes—Working Expenses	75, 81-85
Veterinary	162-167
Demands for Grants for further expenditure in 1957-58, discussion on	33-34
Ramaswamy Pillai, Sri T. S.—	
Demand for Grant re—	
Co-operation	511
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	423-428 471, 475
Road Transport Schemes—Working Expenses	54-56, 64 85, 86, 90
Rasheed, Sri A. A.—	
Demand for Grant re Road Transport Schemes—Working Expenses.	70-71
Reservoirs—	
Question re Marudaiyar river, conduct of survey to build reservoir across	302
Revenue Divisions—	
Question re two taluks in each revenue division in South Arcot district, proposal for	412-413
Rice—	
Question re reduction in — consumption, communication from Union Food Ministry re	215-217
Road Transport Schemes—Working Expenses—	
Demand for Grant re —	52-90
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—	47-48
Road Works—	
Question re nominal muster roll workers, number employed on road construction in Kanyakumari district	309
Rulings and observations of the Chair—	
Adjournment Motion re—	
Lathi charge and arrest of students of the Annamalai University —Ruled out of order on the ground that the subject-matter of the motion did not involve more than the ordinary administra- tion of law	416, 484

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Debate—

A Member can rise on a point of order or on a point of personal explanation and not on a point of elucidation, but can refer to such points during his own speech	458
Members intending to speak should be in their seats	76
Members may refer to only those speeches of Ministers made in the House and not those made outside	453

Personal explanation—

Length of personal explanation depends upon the Chair allowing it	440
Reference to particular individuals who are not in the House should not be made. References to individuals present in the House too should be in dignified language	143
The Chair cannot force a Minister to reply to all the points raised during a debate	105

Decorum—

'Dilatory tactics' with reference to another State Government should not be used	104
Members should not chew betels in the House	533

Demands for Grants—

It is not necessary to have a cut motion on a Demand. The whole Demand can be voted down, if desired	512
Members should confine their remarks to the Demand under discussion	27, 61, 252 334

The Chair cannot prevent Members from referring to matters which have some bearing on the Demand under discussion and which come under Ministerial responsibility	427
---	-----

Motion under rule 40—

Only the Member who gave notice of the motion can speak and not others	508
--	-----

Petition to the Assembly—

A Member presenting a petition should not read the names of the signatories thereto	31
There is no objection to a Member of the Assembly presenting a petition to the House being a signatory or one of the signatories to it. (The practice in the House of Commons is to entrust such a petition to some other Member but this rule does not extend to cases in which a Member presents a petition signed by himself in his representative capacity as Chairman of a county council or of any public incorporated body)	234

Questions and Answers—

Every Member has a right to ask questions, but it is open to the Minister concerned to answer or not to answer a particular question. If the Members are not satisfied with the answers given, they can put a question again	405-406
It is open to the Chair to rule a supplementary question out of order	299
Members can ask a supplementary question on any subject, but if the Minister does not reply, it is not the fault of the Chair.	11

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Questions and Answers—cont.

Members should not refer to individual cases while putting supplementary questions but can raise questions about general policy	394
Ministers are responsible for the answers given on the floor of the House and 'who were behind the scenes in preparing those answers' is not the concern of the House	405
Request for postponement of a question to another day should be made only by the Member concerned and if he is unavoidably absent, he may put his request in writing	415
Supplementary questions should have a bearing on the main question	212, 214 220, 221
Supplementary questions should not contain insinuations, expression of opinion, arguments or statements	497, 221
The Chair cannot compel a Minister to give an answer to a question within a time fixed. If a question is not answered, he can only place it before the House	10
Unparliamentary expressions—	
'False', held unparliamentary	103
'பொய்மை ஆட்சி' (puppet regime), held unparliamentary	446

S

Sampath, Sri T.—	
Demand for Grant <i>re</i> Administration of Justice	557-559
Sankaran, Sri V.—	
Demand for Grant <i>re</i> Head of State, Ministers and Headquarters Staff	430-433
Santhanam, Sri P. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	157-159
Capital Outlay on Agriculture	157-159
Veterinary	157-159
Savithri Shanmugham, Srimathi—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	246-248
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	246-248
Grants-in-aid	246-248
Scholarships—	
Questions <i>re</i> applications from Paravan community for grant of —	490
Second Language Test—	
Question <i>re</i> decision of Government in regard to —	395-396
Selvaraj, Sri M.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Co-operation	537-538
Road Transport Scheme—Working Expenses	60-63
A 116-5	

3—cont.

PAGES

Shanmugham, Sri P. U.—	
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Civil Works	235-238 280, 281
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	235-238 280, 281
Grants-in-aid	235-238 280, 281
Co-operation	515-517
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	428-430
Silk worms—	
Question re lands under mulberry cultivation for rearing of —, extent of	228-229
Small Savings Scheme—	
Question re investment in — by Valparai Plantation workers ..	98-100
Small-scale industries—	
Question re amount allotted to North Arcot district for— ..	217-218
Somasundaram, Sri M. K.—	
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Civil Works	255-258
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	255-258
Grants-in-aid	255-258
Speaker, Mr.—	
Adjournment Motion re lathi charge and arrest of Annamalai University students	416
Annamalai University, Disturbances in —, statement by Finance Minister re	470, 483-484
Announcement re—	
Election of Members to Committee of Privileges	416-417
Election of Members to House Committee	312-313
Message from the Council re—	
Appropriation (No. 2) Bill, 1958	417
Children (Amendment) Bill, 1958	418
Indian Stamps (Madras Amendment) Bill, 1958	233 422-423
Nonination of Members to Business Advisory Committee	417-418
Bills—	
Appropriation (No. 2) Bill, 1958	51, 52 119-120
Indian Stamps (Madras Amendment) Bill, 1958	422-423
Prisoners (Madras Amendment) Bill, 1958	318

PAGES

3—cont.

Speaker, Mr.—cont.

Demand for Grant re—	
Administration of Justice	555
Agriculture and Fisheries	120, 121 123, 142, 143, 152, 159, 163
Capital Outlay on Agriculture	120, 121 123, 142, 143, 152, 159
Capital Outlay on Civil Works	235, 252
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	235, 252
Grants-in-aid	235, 252
Compensation to Zamindars	314, 315 334
Co-operation	509-512 515, 537, 542, 547, 554
District Administration and Miscellaneous	314, 315 334
Head of State, Ministers and Headquarters staff	423, 427 428, 439, 440, 446, 447, 448 451, 452, 455, 458, 459, 475, 476
Land Revenue Department	314, 315 334
Road Transport Schemes—Working Expenses	52-54, 56 61
Veterinary	120, 121 123, 142, 143, 152, 159, 163
Demands for Grants for further expenditure in 1957-58, discussion on	
	24, 27, 32 39
Petition to the Assembly presented by Chinnadurai, Sri P. S., re salary and allowances of workers	
	28, 31, 32
See Rulings and observations of the Chair.	
Srinivasa Iyer, Sri R.—	
Bill—Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958	420-421
Demand for Grant re—	
Agriculture and Fisheries	146-149
Capital Outlay on Agriculture	146-149
Compensation to Zamindars	348-351
District Administration and Miscellaneous	348-351
Head of State, Ministers and Headquarters staff	433
Land Revenue Department	348-351
Veterinary	146-149
Stamps Administration—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re —	40
State Legislature—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re —	42
Stationery and Printing—	
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re —	47
Subbaraj, Sri A. S.—	
Demand for Grant re Co-operation	525-526

S—cont.

PAGE

Subbiah, Sri T. K.—

Demand for Grant re—

Compensation to Zamindars	329-332
District Administration and Miscellaneous	329-332
Land Revenue Department	329-332

Subbiah, Sri V.—

Demand for Grant re—

Compensation to Zamindars	342
Co-operation	522-525
District Administration and Miscellaneous	342
Land Revenue Department	342

Subramania Gounder, Sri K. S.—

Demand for Grant re Co-operation	512-513
--	---------

Subramaniam, the Hon. Sri C.—

Adjournment Motion re lathi charge and arrest of Annamalai University students	416
Annamalai University, statement re disturbances in	476-483

Bills—

Appropriation (No. 2) Bill, 1958	52, 119-120
Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958	420

Demand for Grant re—

Co-operation	511
Head of State, Ministers and Headquarters staff	423, 426
	427, 438, 446, 463-475

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—

Administration of Justice	43
Agriculture and Fisheries	44
Capital Outlay on Civil Works	49
Capital Outlay on Forests	48
Capital Outlay on Industrial Development	49
Capital Outlay on Irrigation	48
Capital Outlay on Public Health	49
Capital Outlay on Road Transport Schemes	50
Capital Outlay on Schemes of State Trading	51

Civil Works—

Establishment and Tools and Plant	46
Grants-in-aid	46
Works	46
Commuted value of pensions	50
Co-operation	44
District Administration and Miscellaneous	42
Education	43
Excise Department	40
Famine	46

S—cont.

PAGE

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont.

Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 re—cont.

Forest Department	40
General Sales Tax and other taxes and duties administration	41
Harijan Uplift	45
Head of State, Ministers and Headquarters staff	41
Industries and Cinchona	45
Irrigation	41
Jails	43
Land Revenue Department	59
Loans and Advances by the State Government	51
Miscellaneous	47
Motor Vehicles Acts Administration	40
Pensions	47
Police	43
Public Health	44
Road Transport Schemes—Working Expenses	47
Stamps Administration	40
State Legislature	42
Stationery and Printing	47
Veterinary	44
Discussion on	27, 34-39
Petition to the Assembly, presentation of by Chinnadurai, Sri P. S., re salary and allowance of workers	31
Teachers (Secondary Grade) in elementary schools, statement re reduction in pay scales of	19-20

Subramaniam, Sri R.—

Demand for Grant re—

Compensation to Zamindars	318-321
Co-operation	541-542
District Administration and Miscellaneous	318-321
Land Revenue Department	318-321

Swaminatha Merkondar, Sri R.—

Demand for Grant re—

Compensation to Zamindars	332-333
District Administration and Miscellaneous	332-333
Head of State, Ministers and Headquarters staff	446
Land Revenue Department	332-333

T

Teachers—

Question re—

Elementary school —, reduction in pay scales	1-4
Secondary Grade pay in aided schools for — who passed Secondary Grade Examination by appearing privately	12
Secondary Grade trained —, scale of pay in lower elementary schools	1
Secondary Grade — in elementary schools, reduction in pay scales, Minister's attention called to	19-20

	PAGES
T—cont.	
Teachers' Training Institutions—	
Question <i>re</i> reservation for Scheduled Caste students in — ..	100
Thiagarajan, Sri N. R.—	
Demand for Grant <i>re</i> Co-operation	580
Thirumalaimuthu Veerasakkayya Thiruvengkadasami Naicker, Sri—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	258-259
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	258-259
Grants-in-aid	258-259
Tiruchirappalli Town—	
Drinking water scarcity in —, Ministry's attention called to ..	231-233
Traffic obstructions—	
Question <i>re</i> removal of heaps of stones, etc., in street margins, consideration of proposal for	399
Transport Department—	
Question <i>re</i> chassis purchased by, details <i>re</i>	222-223
Transport employees—	
Question <i>re</i> bonus to —, payment by Kerala Government	300-301
Tuticorin Port—	
Question <i>re</i> Scheme for development of —	100-101
Tyre factory—	
Question <i>re</i> proposal for starting —	310
Untouchability—	
Question <i>re</i> "Onre Kulam" picture, proposal to purchase for eradication of —	490-492
Urkavalan, Sri P.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	259-260
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	259-260
Grants-in-aid	259-260
V	
Vagheesan Pillai, Sri G.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	126-129
Capital Outlay on Agriculture	126-129
Veterinary	126-129
Vasudevan, Sri K.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	233-239
Civil Works—	
Establishment and Tools and Plant	233-239
Grants-in-aid	233-239

	PAGES
V—cont.	
Vedarathnam, Sri A.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	169
Capital Outlay on Agriculture	169
Road Transport Schemes—Working Expenses	82
Veterinary	169
Petition to the Assembly presented by Chinnadurai, Sri P. S., <i>re</i> salary and allowance of workers	32
Vedukankuthagai village—	
Question <i>re</i> representation from — for merger in Pattukkottai taluk	16
Veerabahu, Sri A. P. C.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries	131-134
Capital Outlay on Agriculture	131-134
Veterinary	131-134
Vellore Central Co-operative Bank—	
<i>See</i> Co-operative Banks.	
Venkataraman, the Hon. Sri R.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Co-operation	510, 515 529, 533, 547-554
Head of State, Ministers and Headquarters staff	425, 426
Road Transport Schemes—Working Expenses	52-54, 56 60, 67, 70, 73, 83, 85-90
Match factories, statement <i>re</i> threatened closure of	507-508
Veterinary—	
Demand for Grant <i>re</i> —	120-179
Demand for Grant for further expenditure in 1957-58 <i>re</i> — ..	44
Vinayakam, Sri K.—	
Death of one Arumugham in Police custody at Kodambakkam, calling Minister's attention to	116-119
Viswanathan, Sri K. R.—	
Report of Committee on Estimates on Community Development Project presented	313
W	
Water-supply—	
Question <i>re</i> drinking—in Kanyakumari district, amount spent on sinking wells	413-418
Wattle plantations—	
Question <i>re</i> area under and sale-proceeds of wattle bark in — ..	231

W—cont.

Weavers' Co-operative Societies—

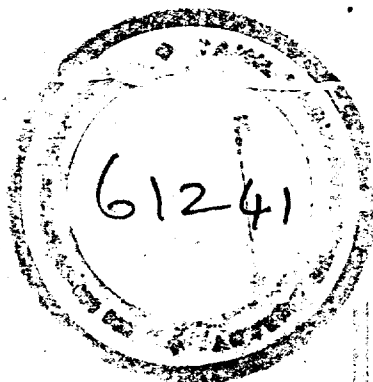
Question re amount given out of cess fund to Vellore Co-operative
Central Bank for providing working capital to— 300

Wells—

Question re sinking of— for drinking purposes, amount spent in
Kanyakumari district 413-415

"What happened in Mudukulathur case"—

See Papers laid on the table of the House.

7/2